

כתבי הקודש

Hebrew Masoretic Old Testament

Public Domain

The Masoretic Text is the authoritative Hebrew and Aramaic text of the 24 books of the Tanakh in Rabbinic Judaism. It was primarily copied, edited and distributed by a group of Jews known as the Masoretes between the 7th and 10th centuries of the Common Era (CE). This public domain edition is printed at cost by the Digital Bible Society (dbs.org).

This Bible, and many others, are available for free download in a variety of digital formats at dbs.org/bibles

:Language
:Country
:Publisher
Copyright: Public Domain
Last Updated: 2023-10-20
ID: 9cd9ec4e-6f18-41cf-8fc9-730a80967f21
ISO: hbo
:ISBN

213	קְהֵלֶת	4	בְּרֵאשִׁית
216	שִׁיר הַשִּׁירִים	22	שְׁמוֹת
218	יִשְׁעֵיהוּ	37	וַיִּקְרָא
234	יִרְמִיָּהוּ	48	בְּמִדְבָּר
254	אֵיכָה	63	דְּבָרִים
256	יְחֻזְקָאֵל	76	יְהוֹשֻׁעַ
274	דְּנִיאֵל	86	שׁוֹפְטִים
280	הוֹשֵׁעַ	95	רוֹת
283	יֹאֵל	97	שְׁמוּאֵל א
284	עָמוֹס	109	שְׁמוּאֵל ב
286	עֲבֹדְיָה	119	מְלָכִים א
287	יוֹנָה	131	מְלָכִים ב
288	מִיכָה	142	דְּבַרֵי הַיָּמִים א
290	נְחוּם	153	דְּבַרֵי הַיָּמִים ב
291	חֲבֻקִיק	166	עֲזָרָא
292	צְפַנְיָה	170	נְחֻמְיָה
293	חֲגִי	176	אֶסְתֵּר
294	זְכַרְיָה	179	אִיּוֹב
297	מְלָאכִי	187	תְּהִלִּים
		206	מִשְׁלֵי

בְּרֵאשִׁית

1 יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: 6 ואד ועלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ופח באפיו נשמת חיים והיה האדם לנפש חיה: 8 ויטע יהוה אלהים גר־בעדן מקדם ושם את־האדם אשר יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפד והיה לארבעה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר־שם הזהב: 12 ונהב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: 13 ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי חִדְקֹל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו: 19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא האדם שמות ל־כל־הבהמה ולעוף השמים וכלל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו: 21 ויפל יהוה אלהים | תרדמה על־האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: 22 ויבן יהוה אלהים | את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם: 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת: 24 על־כך יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: 25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן | ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל: 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פִּרְתַּמְתוּן: 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתן: 5 כי ידע אלהים כי ביום אֶכְלֶכֶם מִמֶּנּוּ ונִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפיו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל: 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו אַיֶּכָּה: 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואיך כִּי־עירם אֶנֶכִּי ואחבא: 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המר־העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל: 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: 14 ויאמר יהוה אלהים | אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך: 15 ואיבה | אשית ביקר ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחסך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור: 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים | לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והיה מבדיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: 10 ויקרא אלהים | ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב: 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינך אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן: 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב: 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתל ולמועדים ולמים ושנים: 15 והיו למארת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן: 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב: 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף על־הארץ על־פני רקיע השמים: 21 ויברא אלהים את־התנינִים הגדלים ואת כל־נפש החיה | הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ: 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי: 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן: 25 ויעש אלהים את־חית הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינה וירא אלהים כי־טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ: 27 ויברא אלהים | את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב | זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:

30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל | רמש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן: 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום השישי: 32 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת עשה: 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5 וכל | שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטר

שנים ותשע מאות שנה וימת: ס 15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד: 16 ויחי מהללאל אחריו הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 17 ויהיו כלימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: ס 18 ויחייירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך: 19 ויחייירד אחריו הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויהיו כלימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: פ 21 ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: 22 ויתהלך חנוך את האלהים אחריו הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 23 ויהי כלימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כילקח אתו אלהים: פ 25 ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך: 26 ויחי מתושלח אחריו הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 27 ויהיו כלימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: פ 28 ויחייירד למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה נחמנו ממעשנו ומעצבון ידיו מן האדמה אשר אררה יהוה: 30 ויחייירד למך אחריו הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 31 ויהי כלימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ס 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את יפת ואת יפת:

6 ויהי כיהתל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימי מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחר יכן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם הנמה הגברים אשר מעולם אנשי השם: פ 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר יהוה אמהו את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: פ 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדורתי את האלהים התהלך נח: 10 ויולד נח שלשה בנים את שם את יפת ואת יפת: 11 ותשתת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא אלהים את הארץ והנה גשחתה כיהשחית כל בשר את דרכו על הארץ: ס 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: 16 צהר | תעשה לתבה ואלאמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: 17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגע: 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: 20 מהעוף למיניה ומן הבהמה למיניה מכל רמש האדמה למיניה שנים מכל יבאו אליך להחיות: 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: 22 ועש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ס

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל | הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: 4 כ לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי

ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ס 17 ולאדם אמר כי ישמעתי לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארוה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: 18 וקוץ ירדך תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: 19 בזעת אפיק תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כיעפר אתה ואלעפר תשוב: 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי: 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: פ 22 ויאמר | יהוה אלהים הן האדם הן האדמה כאתד ממנו לדעת טוב ורע ועתה | פרישלה ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: 23 וישלחהו יהוה אלהים מגרעדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגרעדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים: ס

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קנתי איש את יהוה: 2 ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהו וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין למה תרה לך ולמה נפלו פניך: 7 הלא אם יטייב שאת ואם לא יטייב לפתח חטאת רבץ ואלו תשוקתו ואתה תמשל בו: 8 ויאמר קין אל הבל אחיו והיה בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: 11 ועתה ארוה אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מיך: 12 כי תעבד את האדמה לא תסוף תתכחה לך נע ונד תהיה בארץ: 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יורגני: 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו: 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: 19 ויקחילו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את יבל הוא היה יושב אהל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפיש כנור ועוגב: 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל יחוש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: פ

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ס 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהיו ימי אדם אחריו הולידו את שת שמונה מאות שנה ושלשים שנה וימת: ס 5 ויהיו כלימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ס 6 ויחיישת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: 7 ויחיישת אחריו הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 8 ויהיו כלימי שת שתיים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ס 9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן: 10 ויחי אנוש אחריו הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 11 ויהיו כלימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: ס 12 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל: 13 ויחי קינן אחריו הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ויהיו כלימי קינן עשר

כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל־דגי הים בידכם נתנו: 3 כל־רמש אשר הוא־חי לכם יהיה לאכלה כִּירק עֵשֶׂב נתתי לכם את־כל: 4 אר־בֶּשֶׂר בִּנְפֹשׁוֹ דָמוֹ לא תאכלו: 5 ואר את־דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה: 8 ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר: 9 ואני הנני מקום את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחר־יכם: 10 ואת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף ובהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל־יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת כל־בֶּשֶׂר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר־אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: 13 את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה בענני ענן על־הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בֶּשֶׂר ולא־יהיה עוד המים למבול לשחת כל־בֶּשֶׂר: 16 והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בֶּשֶׂר אשר על־הארץ: 17 ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי ביני ובין כל־בֶּשֶׂר אשר על־הארץ: 18 והיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחס ופאת וחס הוא אבי כנען: 19 שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 וישת מרהין וישכר ויתגל בתוך אהלה: 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני־אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ופאת את־השפלה וישלחו על־שכם שניהם וילכו אחר־נית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחר־נית וערות אביהם לא ראו: 24 ויקח נח מיינו וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן: 25 ויאמר ארוך כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: 27 יפת אלהים לפת וישכן באהלי־שם ויהי כנען עבד למו: 28 ויחיינו אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: 29 ויהיו כל־ימי־נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: 30

10

ואלה תולדות בני־נח שם חם ויפת וילדו להם בנים אחר המבול: 2 בני יפת גמר ומלג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתיים ודדנים: 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודן: 8 וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא־היה גבר־ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בכל ארץ ואכד וכלנה בארץ שנער: 11 מן־הארץ ההוא יצא אשור ובין את־נינוה ואת־רחבת עיר ואת־כלח: 12 ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: 14 ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים: 15 וכנען ילד את־צידן בכור ואת־חת: 16 ואת־היבסי ואת־האמרי ואת הגרגשי: 17 ואת־חוי ואת־הערקי ואת־הסיני: 18 ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואתר נפצו משפחות הכנעני: 19 והיה גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד־עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע: 20 אלה בני־חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: 21 ולשם ילד גם־הוא אבי כל־בני־עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני ארם עוז וחול וגתר ומש: 24 וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר: 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 26 ויקטן ילד את־אלמונד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח: 27 ואת־הדורם ואת־אוול ואת־דקלה: 28 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא: 29 ואת־אופר ואת־חווילה ואת־יובב

את־כל־היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: 5 ועש נח ככל אשר־צוהו יהוה: 6 ונח ברשש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ: 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מים המבול: 8 מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר איננה טהרה ומן־העוף וכל אשר־רמש על־האדמה: 9 שנים שנים באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח: 10 והי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ: 11 בשנת שש־מאות שנה לחי־ינח בחדש השני בשבעה־עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל־מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: 12 והי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני־נח ואשת נח ושלשת נשי־בניו אתם אל־התבה: 14 המה וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינה וכל־העוף למינה כל צפור כל־כנף: 15 ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבֶּשֶׂר אשר־בו רוח חיים: 16 והבאים זכר ונקבה מכל־בֶּשֶׂר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 והי המבול ארבעים יום על־הארץ וירבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ: 18 ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־פני המים: 19 והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל־ההרים הגבולים אשר־תחת כל־השמים: 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 ויגוע כל־בֶּשֶׂר | הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל־השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמת־רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימח את־כל־היקום | אשר | על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ וישאר אר־נח ואשר אתו בתבה: 24 ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום:

8

ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים: 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה־עשר יום לחדש על הרי אררט: 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: 6 והי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את־הערב ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ: 8 וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: 9 ולא־מצאה היונה מנוח לכפר־רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מן־התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה שוב־אליו עוד: 13 והי באחת ושש־מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: 14 ובחדש השני בשבעה וְעֶשְׂרִים יום לחדש יבשה הארץ: 15 וידבר אלהים אל־נח לאמר: 16 צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך: 17 כל־החיה אשר אתך מכל־בֶּשֶׂר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ *הוצא (הוצא) אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ: 18 ויצא־נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו: 19 כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רמש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה: 20 ובין נח מזבח ליהוה ויקח מכל | הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: 21 וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסוף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אסוף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי: 22 עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו: 9 ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל

המצרים ואמר אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחי: 13 אמרינא אחתי את למען ייטבלי בעבורך וחיתתה נפשי בגללך: 14 ויהי כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים אתהאשה כי יפה הוא מאד: 15 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: 16 ולאברהם היטיב בעבורה ויהילו צארו וקברו וחמלים ועבדים ושפחות ואתנת וגמלים: 17 וינגע יהוה | את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברהם: 18 ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא: 19 למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:

13 ועל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: 2 ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם *אֵהֱלֵה (אֵהֱלו) בתחלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 וגם ללוט ההלך את אברהם היה צארו וקברו ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 7 והיה ריב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאלה: 10 וישאלוט את רעי וירא את כל כפר הידן כי כלה משקה לפני | שחת יהוה את סדם ואת עמורה כגרוהוה כארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל כפר הידן ויסע לוט מקדם ופרדו איש מעל אחיו: 12 אברהם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכף ויאהל עד סדם: 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר | אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: 17 קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתננה: 18 ויאהל אברהם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויברשם מזבח ליהוה: פ

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריון מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: 2 עשו מלחמה את ברעל מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב | מלך אדמה ושמאבר מלך *צבויים (צבויים) ומלך בלע היא צער: 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: 4 שתיים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אלו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשנה קריתים: 6 ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר: 7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש וילכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך *צבויים (צבויים) ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריון מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: 10 ועמק השדים בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו: 11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: 12 ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברהם וילכו והוא ישב בסדם: 13 ויבא הפליט ויגד לאברהם העברי והוא שכח באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברהם: 14 וישמע אברהם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ולידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן: 15 ויחלק עליהם | לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: 16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: 17 ויצא

כל אלה בני יקטן: 30 ויהי מושכם ממשא באכה ספרה הר הקדם: 31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: פ

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: 4 ויאמרו הבה | נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פרנפוז על פני כל הארץ: 5 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: פ 10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילדו את ארפכשד שנתים אחר המבול: 11 ויחישם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה וילדו בניו ובנות: ס 12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה וילדו את שלח: 13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילדו בניו ובנות: ס 14 ושלח חי שלשים שנה וילדו את עבר: 15 ויחישלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילדו בניו ובנות: ס 16 ויחיש עבר ארבע ושלשים שנה וילדו את פלג: 17 ויחיש עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילדו בניו ובנות: ס 18 ויחיש פלג שלשים שנה וילדו את רע: 19 ויחיש רע אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה וילדו בניו ובנות: ס 20 ויחי רעו שתיים ושלשים שנה וילדו את שרג: 21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרג שבע שנים ומאתים שנה וילדו בניו ובנות: ס 22 ויחי שרג שלשים שנה וילדו את נחור: 23 ויחי שרג אחרי הולידו את נחור מאתיים שנה וילדו בניו ובנות: ס 24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה וילדו את תרח: 25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה וילדו בניו ובנות: ס 26 ויחיש תרח שבעים שנה וילדו את אברהם את נחור ואת הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברהם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: 29 ויקח אברהם ונחור להם נשים שם אשת אברהם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: 30 ותהי שרי עקרה אין לה ילד: 31 ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן ברבנו ואת שרי כלתו אשת אברהם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: ס

12 ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: 2 ואעשר לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: 3 ואברכה מברכך ומקללך אר ונברכו בך כל משפחת האדמה: 4 וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברהם בן חמש שנים ושבועים שנה בצאתו מחרן: 5 ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: 6 ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכס עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: 7 וירא יהוה אל אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: 8 ויעתק משם הרה מקדם לבית אל ויש אהלה בית אל מים והעי מקדם ויברשם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: 9 ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה: פ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ: 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה ופתי מראה את: 12 והוה כי ייראו אתך

מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדר־לעמר
 ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך:
 18 ומלכי־צדן מלך שלם הוציא לחם ויון והוא כהן לאל עליון;
 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ;
 20 וברוך אל עליון אשר־מגן צריך בידך ויתרלו מעשר מכל:
 21 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תרלי הנפש והרכש קח־לך;
 22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אל־יהוה אל עליון קנה
 שמים וארץ: 23 אם־מחוט ועד שְׁהוֹר־נַעַל ואם־אֶקַח מִכָּל־אֲשֶׁר־לְךָ
 ולא תאמר אני העשיתי את־אברם: 24 בלעדִי רק אשר אכלו
 הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם
 יקחו חלקם: ס

הגר ישמעאל: 16 ואברם בן־שמונים שנה ושש שנים בלדת־הגר
 את־ישמעאל לאברם: ס

17 ויהי אברם ברתשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה
 אל־אברם ויאמר אליו אני־אל שדי התהלך לפני והיה
 תמים: 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: 3 ויפל
 אברם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתי אתך
 והיית לאל המון גוים: 5 ולא יקרא עוד את־שמך אברם והיה שמך
 אברהם כי אבי־המון גוים נתתיך: 6 והפרתי אתך במאד מאד
 ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: 7 והקמתי את־בריתי ביני ובינך
 ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך
 אחריך: 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את | ארץ מגר־ך את כל־ארץ
 כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: 9 ויאמר אלהים
 אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם:
 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול
 לכם כל־זכר: 11 ובמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני
 וביניכם: 12 ובן־שמונת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתכם יליד בֵּית
 ומקנת־כסף מכל בן־נכר אשר לא מזרעך הוא: 13 המול | ומול
 יליד ביתך ומקנת כסף והייתה בריתי בבשרכם לברית עולם:
 14 ועגל | זכר אשר לא ימול את־בשר ערלתו ונכרתה הנפש
 ההוא מעמיה את־בריתי הפר: ס 15 ויאמר אלהים אל־אברם שרי
 אשתך לא־תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה: 16 וברכתי אתה
 וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והייתה לגוים מלכי עמים ממנה
 יהי: 17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה־שנה
 יולד ואם־שרה הבת תשעים שנה תלד: 18 ויאמר אברהם
 אל־האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו
 לברית עולם לזרעו אחרי: 20 וישמעאל שמעתיך הנה | ברכתי
 אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים־עשר נשיאם
 יוליד ונתתיו לגוי גדול: 21 ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר תלד לך
 שרה למועד הזה בשנה האחרת: 22 ויכל לדבר אתו ועל אלהים
 מעל אברהם: 23 ויקח אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו
 ואת כל־מקנת כסף כל־זכר באנשי בית אברהם ימול את־בשר
 ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: 24 ואברהם
 ברתשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו
 בן־שלוש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה
 נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל־אנשי ביתו יליד בֵּית
 ומקנת־כסף מאת בן־נכר נמלו אתו: פ

15 אחר | הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה
 לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד:
 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־יתר־לי ואנכי הולך עריה ובן־משק
 ביתי הוא דמשק אליעזר: 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה
 בן־ביתי יורש אתי: 4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא ירשך זה
 כי־אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר
 הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל לספר אתם ויאמר לו
 כה יהיה זרעך: 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני
 יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת
 לרשתה: 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: 9 ויאמר אליו
 קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל:
 10 ויקחלו את־כל־אלה ויבטר אתם בתוך ביתו איש־בתרו לקראת
 רעהו ואת־הצפר לא בתר: 11 וירד העיט על־הפגרים וישב אתם
 אברם: 12 והי השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה
 חשכה גדלה נפלת עליו: 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר | והיה
 זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 14 וגם
 את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול: 15 ואתה
 תבוא אל־אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה: 16 ודור רביעי ישבו
 הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה: 17 והי השמש באה ועלטה
 היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה:
 18 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי
 את־הארץ הזאת מנהר מצרים עד־הנהר הגדל נהר־פרת:
 19 את־הקיני ואת־הקניזי ואת הקדמוני: 20 ואת־החתי ואת־הפרזי
 ואת־הרפאים: 21 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי
 ואת־היבوسی: ס

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
 הגר: 2 ותלאמר שרי אל־אברם הנה־נא עצרי יהוה מלדת
 בא־נא אל־שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי:
 3 ותקח שרי אשת־אברם את־הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
 שנים לשבת אברם בארץ כנען ונתת אתה לאברם אישה לו לאשה:
 4 ויבא אל־הגר ותהר ותלד כי הרתה ותקל גברתה בעיניה:
 5 ותלאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך
 ותלד כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך: 6 ויאמר
 אברם אל־שרי הנה שפחתך בידך עשילה הטוב בעיניך ותענה
 שרי ותברח מפניה: 7 וימצאה מלאך יהוה על־עין המים במדבר
 על־העין בדרך שור: 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי־מה באת ואנה
 תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברכת: 9 ויאמר לה מלאך יהוה
 שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה: 10 ויאמר לה מלאך יהוה
 הרבה ארבה את־זרעך ולא יספר מרב: 11 ויאמר לה מלאך יהוה
 הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־עניך:
 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בן ועל־פני כל־אחיו ישכן:
 13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלא
 ראיתי אחרי ראי: 14 על־כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין־קדש
 ובין ברד: 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו אשר־ילדה

שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על-כן קרא שם-העיר צוער: 23 השמש יצא על-הארץ ולוט בא צערה: 24 והנה המטיר על-סדם ועל-עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן-השמים: 25 ויהפך את-הערים האל ואת כל-הכפר ואת כל-ישובי הערים וצמח האדמה: 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: 27 ושכם אברהם בבקר אל-המקום אשר עמד שם את-פני יהוה: 28 וישקף על-פני סדם ועמרה ועל-כל-פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את-ערי הכפר וזיכר אלהים את-אברהם וישלח את-לוט מתוך ההפכה בהפך את-הערים אשר-ישב בהן לוט: 30 ועל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: 31 ותאמר הבכירה אל-הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל-הארץ: 32 לכה נשקה את-אבינו ויין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: 33 ותשקין את-אביהן ויין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את-אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: 34 והי ממחרת ותאמר הבכירה אל-הצעירה הן-שכבתי אמש את-אבי נשקנו ויין גם-הלילה ובאלי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: 35 ותשקין גם בלילה והוא את-אביהן ויין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: 36 ותהרין שתי בנות-לוט מאביהן: 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי-מואב עד-היום: 38 והצעירה גם-הוא ילדה בן ותקרא שמו בן-רעמי הוא אבי בני-רעמי עד-היום: ס

20 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בירקודש ובין שור ונר בגרר: 2 ויאמר אברהם אל-שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את-שרה: 3 ויבא אלהים אל-אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על-האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם-צדיק תהרג: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא-גם-הוא אמרה אחי הוא בתם-לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת: 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם-לכרך עשית זאת ואחשך גם-אנכי אותך מחטולי על-כן לא-נתתיך לנגע אליה: 7 ועתה השב אשת-האיש כי-נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם-אינך משיב דע כי-מות תמות אתה וכל-אשר-לך: 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל-עבדיו ויבדד את-כל-הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד: 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-עשית לנו ומה-חטאתי לך כי-הבאת עלי ועל-ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא-יעשו עשית עמדי: 10 ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראית כי עשית את-הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אי-יראת אלהים במקום הזה והרגוני על-דבר אשתי: 12 וגם-אמנה אחתי בת-אבי הוא אך לא בת-אמי ותהיל לי לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל-המקום אשר נבוא שמה אמר לי אחי הוא: 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שבי: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא-לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: 17 ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים את-אבימלך ואת-אשתו ואמהתיו וילדו: 18 כי-עצר עצר יהוה בעד כל-רחם לבית אבימלך על-דבר שרה אשת אברהם: ס

21 ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר-דבר אתו אלהים: 3 ויקרא אברהם את-שם בן הנולד לו אשר-ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את-יצחק בנו בן-שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: 5 ואברהם ברמאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל-השמע יצחק לי: 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי-ילדתי בן לזקניו: 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל

עמם לשלחם: 17 והנה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: 19 כי ידעתינו למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחרי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו: 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי-רבה וחטאתם כי כבדה מאד: 21 ארדה-נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו | כלה ואם-לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: 23 ויש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם-רשע: 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא-תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: 25 חללה לך מעשת | כדבר הזה להמית צדיק עם-רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל-הארץ לא יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם-אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל-המקום בעבורם: 27 וען אברהם ויאמר הנה-נא הואילתי לדבר אל-אדני ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את-כל-העיר ויאמר לא אשחית אם-אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלושים ויאמר לא אעשה אם-אמצא שם שלושים: 31 ויאמר הנה-נא הואילתי לדבר אל-אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: 32 ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אר-הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל-אברהם ואברהם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער-סדם וירא-לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: 2 ויאמר הנה נא-אדני סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נליו: 3 ויפצרבם מאד ויסרו אליו ויבאו אל-ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על-הבית מנער ועד-זקן כל-העם מקצה: 5 ויקראו אל-לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר-באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: 6 ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: 7 ויאמר אל-נא אחי תרעו: 8 הנה-נא לי שתי בנות אשר לא-ידעו איש אוציאה-נא אתהן אליכם ויעשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל-תעשו דבר כי-על-כן באו בצל קרתי: 9 ויאמרו | גשה-לאה ויאמרו האחד בא-לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד וישו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את-ידם ויבאו את-לוט אליהם הביתה ואת-הדלת סגרו: 11 ואת-האנשים אשר-פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד-גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל-לוט עד מילך מה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר-לך בעיר הוצא מן-המקום: 13 כי-משחתים אנחנו את-המקום הזה כי-גדלה צעקתם את-פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט וידבר אל-חתניו | לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן-המקום הזה כי-משחית יהוה את-העיר והי כמצחק בעיני חתניו: 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את-אשתך ואת-שתי בנותיך הנמצאת פן-תספה בעון העיר: 16 ויתמהמה | ויחלקו האנשים בינו וביד-אשתו וביד-שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מתוך לעיר: 17 והי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על-נפשך אל-תביט אחריך ואל-תעמד בכל-הכפר ההרה המלט פן-תספה: 18 ויאמר לוט אלהם אל-נא אדני: 19 הנה-נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את-נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן-תדבקני הרעה ומתי: 20 הנה-נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותתי נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את-העיר אשר דברתי: 22 מהר המלט

את־יצחק: 9 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני עמי־יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת־בנו: 12 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימונו כי זרעך הוא: 14 ושכנם אברהם | בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותמע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחני קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קולה ותברך: 17 וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים | אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם: 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי־לגוי גדול אשימונו: 19 ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער: 20 והי אלהים את־הנער ויגדל וישב במדבר והי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים: פ 22 והי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם־תשקר לי ולגוי ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את־שבע כבשת הצאן לבדו: 29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: 30 ויאמר כי את־שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת: 31 על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים: 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ

23 והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת לאמר: 4 גרו־ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו: 6 שמענו | אדני נשוא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא־יכלה ממך מקבר מתך: 7 ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ לבני־חת: 8 וידבר אתם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר: 9 ויתרלי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת־קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עירו לאמר: 11 לא־אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך קבר מתך: 12 ושתחו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר אל־עפרון באזני עם־הארץ לאמר אך אם־אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את־מתי שמה: 14 ויען עפרון את־אברהם לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל־כסף ביני וביןך מה־הוא ואת־מתך קבר: 16 וישמע אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: 17 ויקם | שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו וכל־העץ אשר בשדה אשר בכל־גבולו סביב: 18 לאברהם למקנה לעיני בני־חת בכל באי שער־עירו: 19 ואחרי־כן קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: 20 ויקם השדה והמערה אשר־בו לאברהם לאחוזת־קבר מאת בני־חת: ס

24 ואברהם זקן בא בימים והיה ברך את אברהם בכל: 2 ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר־לו שים־נא ידך תחת רכי: 3 ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן: 4 כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת אשה לבני לי־צחק: 5 ויאמר אליו העבד אולי לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר־יצאת משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני שמה: 7 יהוה | אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: 8 ואם־לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את־בני לא תשב שמה: 9 וישם העבד את־יזו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על־הדבר הזה: 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך אל־ארגם נהרים אל־עיר נחור: 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: 12 ויאמר | יהוה אלהי אדני אברהם הקרה־נא לפני היום ועשה־חסד עם אדני אברהם: 13 הנה אנכי נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאת

את־יצחק: 9 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני עמי־יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת־בנו: 12 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימונו כי זרעך הוא: 14 ושכנם אברהם | בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותמע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחני קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קולה ותברך: 17 וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים | אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם: 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי־לגוי גדול אשימונו: 19 ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער: 20 והי אלהים את־הנער ויגדל וישב במדבר והי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים: פ 22 והי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם־תשקר לי ולגוי ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את־שבע כבשת הצאן לבדו: 29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: 30 ויאמר כי את־שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת: 31 על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים: 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ

22 והי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח־נא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המרוה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמרו ויקח את־שני נעריו אלו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־החמור ואני והנער גלכה עד־כה ונשתחוה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח ביזו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערך את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר הנני: 12 ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאמה כי | עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני: 13 וישא אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: 14 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה | יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: 15 ויקרא מלאך יהוה

לשאב מים: 14 והיה הנער אשר אמר אליה הטיבא כדרך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: 15 והיה הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל ברמלכה אשת נחור אתי אברהם וכדה על שכם: 16 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרה העונה ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמייאני נא מעט מים מכדה: 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרה כדה עלידה ותשקה: 19 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת: 20 ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אמלא: 22 והי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נסם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידה עשרה זהב משקלם: 23 ויאמר בתמי את הגידו נא לי היש בית אבך מקום לנו ללון: 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי ברמלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: 28 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 והי | כראת את הנסם ואת הצמידים על ידי אחותו וכשמעו את דברי רבקה אחותו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: 32 ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: 33 *ויישם (ויישם) לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברהם אנכי: 35 והנה ברך את אדני מאד ויגדל ויתרלו צאן וקרן וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבעני אדני לאמר לא יתקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: 38 אמלא אל ביתי אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: 39 ואמר אל אדני אלי לא יתלך האשה אחרי: 40 ויאמר אלי והנה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרךך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: 42 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישר נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והנה העלמה היצאת לשאב ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מפך: 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבר אדני: 45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכם ותרה העונה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: 46 ותמהר ותרה כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקותה: 47 ואשאב אתה ואמר בתמי את ותאמר בת בתואל ברנחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנסם על אפה והצמידים על ידה: 48 ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בית אחי אדני לבני: 49 ונתה אם יושכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: 50 וען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבר אדני כאשר דבר יהוה: 52 והי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: 53 ויצא העבד כלי כסף וכל זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: 56 ויאמר אלהם אל תתאחרו אתי והנה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני:

57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנתקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שבאיו: 61 ותלם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא והנה גמלים באים: 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעף ותתכס: 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: 67 ויבאה יצחק האלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהילו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ

25

את זמרון ואת יקשן ואת מרון ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: 3 ויקשן ילד את שבע ואת דודן ובני דודן היו אשורם ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן ברצחור החתי אשר על פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 והי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בר אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדד ותימא וטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: פ 19 ואלה תולדות יצחק בר אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 והי יצחק בר ארבעים שנה בקחת את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני *גיים (גוים) בבטןך ושני לאמים ממעיר יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדמת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בר ששים שנה בלדת אתם: 27 ויגדלו הנערים והי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויעד יעקב ניד ויבא עשו מרהשדה והוא ערף: 30 ויאמר עשו אלי יעקב הלעטיני נא מרהאדם האדם הזה כי ערף אנכי על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם וגזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס

26

והי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן

ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותקח רבקה את בנדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואת ערת גדי העזים הלביושה על ידיו ועל חלקת צואריו: 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשי: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אמלא: 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו: 23 ולא הכירו כי היה ידיו כידו עשו אחיו שערת ויברכהו: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ושתי: 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: 27 ויגש ושקה לו וירח את ריח בגדו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתרלך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש: 29 ועבדוך עמים *וישתחו (וישתחו) לך לאמים הנה גביר לאחיו וישתחו לך בני אמך ארריו ארור ומברכיו ברוך: 30 והיה כאשר פלה יצחק לברך את יעקב והיה ארץ יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשי: 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו ויעקב צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את ברכתתי לקח והנה עתה לקח ברכתתי ויאמר הלא אצלתי לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתי לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתי וזכה אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קולו ויברך: 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ והיה מושכך ומטל השמים מעל: 40 ועל חרברך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל צוארך: 41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו ויקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: 45 עד שוב אר אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחי מפני בנות חת אמ לך יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו 28 לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי בברך אתך ויפרך ויברך והיית לקהל עמים: 4 ויתרלך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריו אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי בברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברך אותו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת | בת ישמעאל בראברהם אחות גביות על נשיו לו לאשה: 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: 11 ויפגע במקום

את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביו: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורת: 6 וישב יצחק בגר: 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פריהרני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 והי כי ארכולו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פראמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שיערים ויברכהו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד: 14 והיילו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: 15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 וישב יצחק ויחפר | את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויריבו רעי גרר עסרעו יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביו אל תירא כי אתך אנכי וברכתוך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויטשם אהל ויכרושם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות מרעהו ופיקל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה | עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 והי | ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: 34 והי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: 36 והי כי זקנו יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו | בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שאני כליך תלך וקשתך וצא השדה וצודה לי *ציודה (ציד): 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע בקולי לאשר אני מצוה אתך: 9 לרנא אלהיך וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: 10 והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לפני מותו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אר שמע בקולי וקח חילי: 14 וילך ויקח ויבא לאמו

וילך שם כִּי־בא השמש ויקח מאבני המקום ושם מראשתי וישכב במקום ההוא: 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אמתנה ולזרעך: 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ובנכרו בך כל־משפחת האדמה ובזרעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר־תלך והשבתיך אל־האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשיתי את אשר־דברתי לך: 16 ויניח יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: 17 ויירא ויאמר מה־נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר־שם מראשתי ושם אתה מצבה ויצק שמן על־ראשה: 19 ויקרא את־שם המקום ההוא בית־אל ואולם לזו שם־העיר לראשנה: 20 וידר יעקב נדר לאמר אם־יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרכי הזה אשר אנכי הולך ונתת לי לחם לאכל ובגד ללבש: 21 ושבתי בשלום אל־בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: 22 והאבן הזאת אשר־שמת מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

29

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני־קדם: 2 וירא והנה באר בשדה והנה־שם שלשה עדרי־צאן רבצים עליה כי מרן־הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על־פי הבאר: 3 ונאספו־שמה כל־העדרים וגללו את־האבן מעל־פי הבאר והשקו את־הצאן והשיבו את־האבן על־פי הבאר למקמה: 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את־לבן ברנחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם־הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא־עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל־העדרים וגללו את־האבן מעל־פי הבאר והשקינו הצאן: 9 עודנו מדבר עמם ורחל | באה עם־הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: 10 והיא כאשר ראה יעקב את־רחל בת־לבן אחי אמו ואת־צאן לבן אחי אמו וגש יעקב ויגל את־האבן מעל־פי הבאר וישק את־צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל וישא את־קולו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי ברר־בקה היא ותרץ ותגד לאביה: 13 והיא כשמע לבן את־שמע | יעקב בר־אחוזו וירץ לקראתו ויחבקו לו וינשקו לו ויביאהו אל־ביתו ויספר ללבן את כל־הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי־אחי אתה ועבדתני חנם הגדה לי מה־משכרתך: 16 וזלזל שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפ־תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את־רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב אל־לבן הבה את־אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסוף לבן את־כל־אנשי המקום ועש משתה: 23 והיה בערב ויקח את־לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את־זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 והיה בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל־לבן מה־זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמייתני: 26 ויאמר לבן לא־יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם־את־זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע־שנים אחרות: 28 ועש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את־רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את־בלהה שפחתו לה לשפחה: 30 ויבא גם אל־רחל ויאהב גם־את־רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע־שנים אחרות: 31 וירא יהוה כי־שנואה לאה ויפתח את־רחמה ורחל עקרה: 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כִּי־ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: 33 ותהר עוד

ותלד בן ותאמר כִּי־שמע יהוה כי־שנואה אנכי ויתרלי גם־את־זה ותקרא שמו שמעון: 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוג אישי אלי כִּי־ילדתי לו שלשה בנים על־כן קרא־שמו לוי: 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את־יהוה על־כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

30

ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל־יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: 2 ויחראף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר־מנע ממך פרי־בטן: 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על־ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן־לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקולי ויתרלי בן על־כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים | נפתלתי עם־אחתי גם־זלתי ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ויקח את־זלפה שפחתה ויתן אתה ליעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: 11 ותאמר לאה *בגד בא גד ותקרא את־שמו גד: 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את־שמו אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר־חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־לאה תנינא לי מדודאי בנך: 15 ותאמר לה המעט קחתך את־אישי ולקחת גם את־דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: 16 ויבא יעקב מן־השדה בערב ויצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל־לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר־נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד ברששי ליעקב: 20 ותאמר לאה זבדני אלהים | אתי זבד טוב הפעם זבדני אישי כִּי־ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־שמו זבולון: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את־שמה דינה: 22 ויזכר אלהים את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי: 24 ותקרא את־שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: 25 והיא כאשר ילדה רחל את־יוסף ויאמר יעקב אל־לבן שלחני ואלכה אל־מקומי ולא־רצו: 26 תנה את־נשי ואתי ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם־נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר־היה מקנך אתי: 30 כי מעט אשר־היה לך לפני ופרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתך לך ויאמר יעקב לא־יתתן לי מאומה אם־תעשה־לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: 32 אעבר בכל־צאנך היום הסר משם כל־שה | נקד וטלוא וכל־שה־חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: 33 וענתה־בי צדקתי ביום מחר כִּי־תבוא על־שכרי לפניך כל אשר־איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: 34 ויאמר לבן הן לי יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את־התנישים העקדים והטלאים ואת כל־העזים הנקדות והטלאות כל אשר־לבן בו וכל־חום בכשבים ויתן ביד־בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את־צאן לבן הנותרת: 37 ויקח־לו יעקב מקל לבנה לח ולזו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על־המקלות: 38 ויצג את־המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות: 39 ויחמו הצאן אל־המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: 40 והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל־עקד וכל־חום בצאן לבן וישת־לו עדרים לבדי ולא שתם על־צאן לבן: 41 והיה בכל־יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את־המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: 42 ובהעטיף הצאן לא ישם והיה העטפים ללבן

והקשרים ליעקב: 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהילו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: 2 וירא יעקב את פני לבן והנה אינו עמו כתמול שלשום: 3 ויאמר יהוה אלי יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אלצאנו: 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי אינינו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה וידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אליהם להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל אליהם את מקנה אביכם ויתר ל: 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים ונקדים וברדים: 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שאינא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים ונקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: 15 הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: 17 ונקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: 21 ויברח הוא וכל אשר לו ונקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבויות חרב: 27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור: 28 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: 29 ושילאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש | אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: 30 ועתה הלך הלכת כי נכספי נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי: 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יהיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: 33 ויבא לבן באהל יעקב | ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: 35 ותאמר אל אביה אלי יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי ידרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעו מה חטאתי כי דלקת אחרי: 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחייך ויוכיחו בין שנינו: 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועיני לא שכלו ואולי צאנך לא אכלתי: 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבוקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: 40 הייתי ביום אכלני חרב וקורח בלילה ותדד שנתי מעיני: 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים: 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עבדי ואת יגיע כפי ראה אלהים וינכח אמש: 43 ויען לבן ויאמר אלי יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה ליהוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטנו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדווא יעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על פן קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצרף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: 50 אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: 52 עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:

32 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו: 2 ויעקב הלך לדרכו ויפגועו בו מלאכי אלהים: 3 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 4 פ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: 5 ויצא אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 6 ויהילו שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתו ביעניך: 7 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 8 וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 9 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 10 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצה ולמולדתך ואיטיבה עמך: 11 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: 12 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בני: 13 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 14 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בזו מנחה לעשו אחיו: 15 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 16 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה: 17 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוחו תשימו בין עדר ובין עדר: 18 ויצא את הראשון לאמר כי פגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה והנה תלך ולמי אלה לפניך: 19 ואמרתי לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: 20 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברו אל עשו במצאכם אתו: 21 ואמר גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: 22 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: 23 ויקם | בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: 24 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: 25 ויתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: 26 וירא כי לא יכל לו ויגע בכפי ירכו ותקע כפי ירך יעקב בהאבקו עמו: 27 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: 28 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 29 ויאמר לא יעקב ואמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 30 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: 31 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראייתי אלהים פנים אל פנים

נאותה להם וישבו אתנו: ²⁴ וישמעו אל-חמור ואל-שכם בנֹי כלי-יציא שער עירו וימלו כל-זכר כלי-יציא שער עירו: ²⁵ והיה ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני-בני-יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על-העיר בטח ויהרגו כל-זכר: ²⁶ ואת-חמור ואת-שכם בנֹי יעקב באו על-החללים ויבאו העיר אשר טמאו אחותם: ²⁷ את-צאנם ואת-בקרם ואת-חמריהם ואת אשר-בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ²⁸ ואת כל-חילם ואת כל-טפם ואת נשיהם שבו ויבאו ואת כל-אשר בבית: ²⁹ ויאמר יעקב אל-שמעון ואל-לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והלכנו ונשמדתי אני וביתי: ³⁰ ויאמרו הכוזבה יעשה את אחותנו: פ

35 ויאמר אלהים אלי-יעקב קום עלה בית-אל ושכשם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחי: ² ויאמר יעקב אל-ביתו ואל כל-אשר עמו הסרו את-אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ³ ונקומה ונעלה בית-אל ונעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ⁴ ויתנו אלי-יעקב את כל-אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם-שכם: ⁵ ויסעו והיה | חתת אלהים על-הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ⁶ ויבא יעקב לזוז אשר בארץ כנען הוא בית-אל הוא וכל-העם אשר-עמו: ⁷ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית-אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ⁸ ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית-אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: פ ⁹ וירא אלהים אלי-יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו: ¹⁰ ויאמר-לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם-ישראל יהיה שמך ויקרא את-שמו ישראל: ¹¹ ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצוך ויבאו: ¹² ואת-הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתגנה ולזרעך אחריך אתן את-הארץ: ¹³ ועל מעליו אלהים במקום אשר-דבר אתו: ¹⁴ ויצב יעקב מצבה במקום אשר-דבר אתו מצבת אבן ויסר עליה נסך ויצק עליה שמן: ¹⁵ ויקרא יעקב את-שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית-אל: ¹⁶ ויסעו מבית אל ויהי-עוד כברת-הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקנש בלדתה: ¹⁷ והיה בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל-תיראי כי-גם זה לך בן: ¹⁸ והיה בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן-אוני ואביו קראלו בנימין: ¹⁹ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: ²⁰ ויצב יעקב מצבה על-קברתה הוא מצבת קברת-רחל עד-היום: ²¹ ויסע ישראל ויש אהלה מהלאה למגדל-עדר: ²² והיה בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראונו וישכב את-בלהה פילגש אביו וישמע ישראל פ והיו בני-יעקב שנים עשר: ²³ בני לאה בכור יעקב ראונו ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: ²⁴ בני רחל יוסף ובנימן: ²⁵ ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ²⁶ ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו בפדן ארם: ²⁷ ויבא יעקב אל-יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר-גר שם אברהם ויצחק: ²⁸ והיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ²⁹ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל-עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום: ² עשו לקח את-נשיו מבנות כנען את-עדה בת-אילון החתי ואת אהליבמה בת-ענה בת-צבעון החי: ³ ואת בשמת בת-ישמעאל אחות נביות: ⁴ ותלד עדה לעשו את-אליפז ובשמת ילדה את-רעואל: ⁵ ואהליבמה ילדה את-יעיש (יעוש) ואת-יעלם ואת-קרח אלה בני עשו אשר ילדו-לו בארץ כנען: ⁶ ויקח עשו את-נשיו ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-כל-נפשות ביתו ואת-מקנהו ואת-כל-בהמתו ואת כל-קניניו אשר רכש בארץ כנען וילך אל-ארץ מפני יעקב אחיו: ⁷ כיהיה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני

ותנצל נפשי: ³² ויזרח-לו השמש כאשר עבר את-פנואל והוא צלע על-ירכו: ³³ על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה אשר על-כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף-ירך יעקב בגיד הנשה:

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את-הילדים על-לאה ועל-רחל ועל שתי השפחות: ² וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-לאה וילדיה אחרנים ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים: ³ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד-גשתו עד-אחיו: ⁴ וירץ עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על-צוארו וישקהו ויבכו: ⁵ וישא את-עיניו וירא את-הנשים ואת-הילדים ויאמר מי-אלה לך ויאמר הילדים אשר-חננו אלהים את-עבדך: ⁶ ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ⁷ ותגש גם-לאה וילדיה וישתחו ויחבר נגש יוסף ורחל וישתחו: ⁸ ויאמר מי לך כל-המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצאתי בנעני אדני: ⁹ ויאמר עשו יש-לי רב אחי יהי לך אשר-לך: ¹⁰ ויאמר יעקב אל-נא אם-נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על-כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותראני: ¹¹ קח-נא את-ברכתי אשר הבאת לך כי-חנני אלהים וכי יש-לי-כל ויפצרו בו ויקח: ¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ¹³ ויאמר אליו אדני ידע כי-הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל-הצאן: ¹⁴ ועבר-נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני שעירה: ¹⁵ ויאמר עשו אציגה-נא עמך מן-העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצאתי בנעני אדני: ¹⁶ וישב ביום ההוא עשו לדרך שעירה: ¹⁷ ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על-כן קרא שם-המקום סכות: ¹⁸ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את-פני העיר: ¹⁹ ויקן את-חלקת השדה אשר נטה-שם אהלו מיד בני-חמור אבי שכם במאה קשיטה: ²⁰ ויצב שם מזבח ויקרא-לו אל אלהי ישראל: ס

ותצא דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: ² וירא אתה שכם בן-חמור החי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה וינענה: ³ ותדבק נפשו בדינה בת-יעקב ויאבה את-הנער וידבר על-לב הנער: ⁴ ויאמר שכם אל-חמור אביו לאמר קח-לי את-הילדה הזאת לאשה: ⁵ ויעקב שמע כי טמא את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו בשדה והחרש יעקב עד-באם: ⁶ ויצא חמור אבי-שכם אלי-יעקב לדבר אתו: ⁷ ובני יעקב באו מן-השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי-נבלה עשה בישראל לשכב את-בת-יעקב וכן לא יעשה: ⁸ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: ⁹ והתחתנו אתנו בנתיכם ותתנו-לנו ואת-בנותינו תקחו לכם: ¹⁰ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוהו והאחוז בה: ¹¹ ויאמר שכם אל-אביה ואל-אחיה אמצאתי בנעניכם ואשר תאמרו אלי אתן: ¹² הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנולי את-הנער לאשה: ¹³ ויענו בני-יעקב את-שכם ואת-חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: ¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את-אחיתנו לאיש אשר-לו ערלה כי-חרפה הוא לנו: ¹⁵ אך-בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל-זכר: ¹⁶ ונתנו את-בנותינו לכם ואת-בנותיכם נקח-לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד: ¹⁷ ואם-לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את-בנותנו והלכנו: ¹⁸ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן-חמור: ¹⁹ ולא-אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבתי-יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ²⁰ ויבא חמור ושכם בני אל-שער עירם וידברו אל-אנשי עירם לאמר: ²¹ האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת-ידיים לפניכם את-בנותם נקח-לנו לנשים ואת-בנותינו נתן להם: ²² אך-בזאת יאות לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בהמול לנו כל-זכר כאשר הם נמלים: ²³ מקנהם וקנינם וכל-בהמתם הלא לנו הם אך

מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני-עשו אליפז בן-עדה אשת עשו רעואל בן-בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אליפז תימן ואומר צפן וגעתם וקנז: 12 ותמנע | היתה פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה וזוה אלה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת-ענה בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את-יעיש (יעוש) ואת-יעלם ואת-קרח: 15 אלה אלופי בני-עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפן אלוף קנז: 16 אלוף-קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה בת-ענה אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת-ענה אשת עשו: 19 אלה בני-עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 20 אלה בני-שעיר החרי יטבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 22 ויהיו בני-לוטן חרי ויהימם ואחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונם: 24 ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו את-החמרים לצבעון אביו: 25 ואלה בני-ענה דשן ואהליבמה בת-ענה: 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבו ויתרו וקרן: 27 אלה בני-אצר בלהן וזעון ועקון: 28 אלה בני-דישן עוז וארן: 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל: 32 ומלך באדום בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: 33 וימת בלע ומלך תחתיו יוגב בן-זרח מבצרה: 34 וימת יוגב ומלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 וימת חשם ומלך תחתיו הדד בן-בדד המכה את-מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: 36 וימת הדד ומלך תחתיו שמלה ממשרקה: 37 וימת שמלה ומלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 38 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן-עכבור: 39 וימת בעל חנן בן-עכבור ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד בת מי זקב: 40 ואלה שמות אלוף עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלון אלוף יתת: 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה | אלוף אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: פ

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עדלמי ושמו חירה: 2 וירא-שם יהודה בת-איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: 3 ויתר ותלד בן ויקרא את-שמו ער: 4 ויתר עוד ותלד בן ויקרא את-שמו אונן: 5 ותסוף עוד ותלד בן ויקרא את-שמו שלה והיה בכזיב בלדמה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 והיה ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחייך: 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיזה אס-בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאחיו: 10 וידע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם-אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך עדי-יגדל-שלה בני כי אמר פרומות גם-הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גזו צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיר עליה תמנתה לג צאנו: 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-דרר תמנתה כי ראתה כי-יגדל-שלה והוא לא-נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 ויט אליה אל-הדרר ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה-תתרלי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אסתן ערבון עד שלחך: 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמך ופיתלך ומטף אשר בינך ויתרלה ויבא אליה ויתר לו: 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: 20 וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: 21 וישאל את-אנשי מקמה לאמר איזה הקדשה הוא בעינים על-הדרר ויאמרו לא היתה בזה קדשה: 22 וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום

מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני-עשו אליפז בן-עדה אשת עשו רעואל בן-בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אליפז תימן ואומר צפן וגעתם וקנז: 12 ותמנע | היתה פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה וזוה אלה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת-ענה בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את-יעיש (יעוש) ואת-יעלם ואת-קרח: 15 אלה אלופי בני-עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפן אלוף קנז: 16 אלוף-קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה בת-ענה אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת-ענה אשת עשו: 19 אלה בני-עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 20 אלה בני-שעיר החרי יטבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 22 ויהיו בני-לוטן חרי ויהימם ואחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונם: 24 ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו את-החמרים לצבעון אביו: 25 ואלה בני-ענה דשן ואהליבמה בת-ענה: 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבו ויתרו וקרן: 27 אלה בני-אצר בלהן וזעון ועקון: 28 אלה בני-דישן עוז וארן: 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל: 32 ומלך באדום בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: 33 וימת בלע ומלך תחתיו יוגב בן-זרח מבצרה: 34 וימת יוגב ומלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 וימת חשם ומלך תחתיו הדד בן-בדד המכה את-מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: 36 וימת הדד ומלך תחתיו שמלה ממשרקה: 37 וימת שמלה ומלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 38 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן-עכבור: 39 וימת בעל חנן בן-עכבור ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד בת מי זקב: 40 ואלה שמות אלוף עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלון אלוף יתת: 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה | אלוף אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: פ

37 וישב ועלב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: 2 אלה | תלדות ועלב יוסף בן-שבע-עשרה שנה היה רעה את-אחיו בצאן והוא נער את-בני בלה ואת-בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-אביהם: 3 וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו כי-ברזקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: 4 ויראו אחיו כי-אלו אהב אביהם מכל-אחיו וישנאו אתו ולא כלו דברו לשלם: 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: 6 ויאמר אליהם שמעו-נא החלום הזה אשר חלמתי: 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם-נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על-חלמתי ועל-דבריו: 9 ויחלם עוד חלום אחר ויוספו אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: 10 ויוספו אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחוו לך ארצה: 11 ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר: 12 וילכו אחיו לרעות את-צאן אביהם בשכם: 13 ויאמר ישראל אל-יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: 14 ויאמר לו לך-נא

אמר: לא יהיתה בזה קדשה: 23 ואמר יהודה תקחלה פן נהיה לבז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: 24 והי | כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאנה ותשרף: 25 הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכרנא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי עלתך לא נתתיה לשלה בני ולא יוסף עוד לדעתה: 27 והי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: 28 והי בלדתה ויתרד ותקח המילדת ותקשר עלידו שני לאמר זה יצא ראשנה: 29 והי | כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: 30 ואחר יצא אחיו אשר עלידו השני ויקרא שמו זרח: 31 ויוסף הורד מצרימה ויקנה פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד השמעאלים אשר הורדה שמה:

39

2 והי והוה את יוסף והי איש מצליח והי בבית אדניו המצרי: 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל ישראל נתן בידו: 5 והי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר ישלחו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף והי ברכת יהוה בכל אשר ישלחו בבית ובשדה: 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלקח אשר הוא אוכל והי יוסף יפה תאר ויפה מראה: 7 והי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן | ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר ישלחו נתן בידו: 9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסאתי לאלהים: 10 והי כדברה אל יוסף יום | יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: 11 והי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: 12 ותתפשטה בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: 13 והי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: 15 והי כשמעו כי הרמתני קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 והי כהרמי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: 19 והי כשמעו אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר *אסורי (אסירי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: 21 והי והוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין | שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה והוה מצליח: 31

40

והי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם והיו ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: 7 וישאל את סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהים יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: 10 וגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: 11 וכנס

פרעה בידו ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: 12 ויאמר לו יוסף זה פתרון שלשת השרים שלשת ימים הם: 13 בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי ישמו אתי בבור: 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעורף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרון שלשת הסלים שלשת ימים הם: 19 בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את ראשו מעליו ותלה אותך על יעץ ואכל העורף את בשרך מעליו: 20 והי | ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש | שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו: 31

41

והי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות ויפות מראה ובריות בשר ותרעינה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ונתעמדה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות ויפת המראה והבריות ויקץ פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנה | שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנה שבע הדקות דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבילים חלום: 8 והי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 והי כאשר פתרו לנו כן היה אתי השיב על כפי ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריאהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראייתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות: 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 וירא בחלמי והנה | שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבילים צנמות דקות שדופת קדים צמחות אחריהם: 24 ותבלען השבילים הדקות את שבע השבילים הטבות ויאמר אל חרטמיים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדופת הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים:

ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: 17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהים יוסף ביום השלישי זאת עשו וחי: את האלהים אני ירא: 19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: 21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים | אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: 22 וען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם | לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: 24 ויסב מעליהם ויברך וישב אלהים וידבר אלהים ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלא את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ועש להם כן: 26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אלי יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: 30 דבר האיש אדני הארץ אתנו לא היינו מרגלים: 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד אינו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אל ויאדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 והי הם מריקים שקיהם והנה איש צורר כספו בשקו ויראו את צרות כספיהם המה ואביהם וייראו: 36 ויאמר אלהים יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף אינו ושמעון אינו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה: 37 ויאמר ראובן אל אבי לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו עלי ידיו ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראוהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

43

והרעב כבד בארץ: 2 והי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהים אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 4 אם יושך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: 7 ויאמרו שאול שאול האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי הגש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתו אליך והצגתו לפניך וחסאתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אלהים ישראל אביהם אם כן | אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנתה מעט צר ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: 13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אלי האיש: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנתה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ועמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 17 ויעש האיש כאשר

30 וקמו שבע שני רעב אחריו ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב והוא אחרי כן כי יכבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי ינכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: 33 ועתה ירא פרעה איש נבון וחקם ושיתוהו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושחרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: 37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת איך נבון וחקם כמוך: 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו: 43 וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתנו אותו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדך לא יריו איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף פנח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: 48 ויקבץ את כל אכל | שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתי נתן בתוכה: 49 ויעבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי יחדל לספר כי אין מספר: 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ ענני: 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויעקב העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42

וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשפיר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחו וילו אפים ארצה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאן באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירו: 9 ויכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא יהי עבדיך מרגלים: 12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים | אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד אינו: 14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם טבוא אחיכם הקטן הנה: 16 שלחו מכם אחד

אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרנו: 19 וישאו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו בי אדני יד ידנו בתחלה לשבר אכל: 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתינו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ילענו מישם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון: 24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצגריהם כי שמעו כי ישם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו *וישתחו (וישתחו): 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בראמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כיתועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: 34 וישא משאלת מאת פניו אלהם ותרב משאלת בנימן ממשאלת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

44

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: 2 ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: 5 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ונחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדך מעשות כדבר הזה: 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגב מביט אדניך כסף או זהב: 9 אשר ימצא אתו מעבדך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: 10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: 13 ויקרעו שמלתם ויעמסו איש על חמרו וישבו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ונחש איש אשר כמני: 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: 18 וישא אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: 19 אדני שאל את עבדך לאמר היש לכם אב או אח: 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: 21 ותאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: 22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 23 ותאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו

מעט אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה: 29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפש קשוט בנפשו: 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו ביוגן שאלה: 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחסאתי לאבי כל הימים: 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי:

45

ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני העוד אבי חי ולא יוכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשונא אלי וישאו את יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה | אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אלהים לפניכם: 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: 7 וישלחתי אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: 10 וישבת בארץ גושן והיית קרוב אלי אלה ובניך ובני בניך ובאנך ובקרן וכל אשר לך: 11 וכלכלתי אתך שם כיעוד חמש שנים רעב פרתורש אתה וביתך וכל אשר לך: 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: 14 ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו: 15 וישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיניכם ולכו באו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: 19 ואתה צייתך זאת עשו קחיו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: 20 ועיניכם אל תחוס על כלכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ויתחי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלקה ואראנו בטרם אמות: 46 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו ויחזק: 2 ויאמר אלהים | לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב | יעקב ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגי גדול אשימך שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישיב ידו על עיניך: 5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו:

ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם
 בכל־מקנהם בשנה ההוא: 18 ויתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
 השנית ויאמרו לו לא־נכחד מאדני כי אס־תם הכסף ומקנה
 הבהמה אל־אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אס־גוינתנו ואדמתנו: 19
 למה נמות לעיניך גם־אנחנו גם אדמתנו קנה־אתנו
 ואת־אדמתנו בלחם ונהי־ה אֲנַחְנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותזרע
 ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: 20 ויקן יוסף את־כל־אדמת
 מצרים לפרעה כי־מכרו מצרים איש שדהו כי־חזק עליהם הרעב
 ותהי הארץ לפרעה: 21 ואת־העם העביר אתו לערים מקצה
 גבול־מצרים ועד־קצהו: 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק
 לכהנים מאת פרעה ואכלו את־חקם אשר נתן להם פרעה על־כֹּן
 לא מכרו את־אדמתם: 23 ויאמר יוסף אל־העם הן קניתי אתכם
 היום ואת־אדמתכם לפרעה הא־לכם זרע וזרעתם את־האדמה:
 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם
 לזרע השדה ולא־לכם ולא־שך בבתיכם ולא־כל לטפכם: 25 ויאמרו
 החיתנו נמצא־חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: 26 וישם אתה
 יוסף לחק עדהיום הזה על־אדמת מצרים לפרעה לחמש רק
 אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: 27 וישב ישראל בארץ
 מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: 28 ויחי יעקב בארץ
 מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי־יעקב שני חיו שבע שנים
 וארבעים ומאת שנה: 29 ויקרבו ימי־ישראל למות ויקרא | לבנו
 ליוסף ויאמר לו אם־נא מצאתי חן בעיניך שים־נא ירך תחת ירכי
 ועשית עמדי חסד ואמת אל־נא תקברני במצרים: 30 ושכבתי
 עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 כדברך: 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על־ראש
 המטה: פ

48

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה
 ויקח את־שני בניו עמו את־מנשה ואת־אפרים: 2 ויגד
 ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב
 על־המטה: 3 ויאמר יעקב אל־יוסף אל שדי נראה־אלי בלזו בארץ
 כנען ויברך אתי: 4 ויאמר אלי הניני מפרך והרביתי ונתתיך לקהל
 עמים ונתתי את־הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: 5 ועתה
 שני־בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד־באי אליך מצרימה ליהם
 אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי: 6 ומוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתְּ
 אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: 7 ואני | בבאי
 מפקדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא
 אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: 8 וירא ישראל
 את־בניו יוסף ויאמר מי־אלה: 9 ויאמר יוסף אל־אביו בני הם
 אשר־נתת־לי אלהים בזה ויאמר קחם־נא אלי ואברכם: 10 ועיני
 ישראל כבדו מזון לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק
 להם: 11 ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה
 אתי אלהים גם את־זרעך: 12 ויציא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו
 לאפיו ארצה: 13 ויקח יוסף את־שניהם את־אפרים בימינו משמאל
 ישראל ואת־מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: 14 וישלח
 ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו
 על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את־יוסף
 ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברתם ויצחק האלהים
 הרעה אתי מעודי עד־היום הזה: 16 המלאך הגאל אתי מכל־רע
 וברך את־הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו
 לרב בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי־ישיית אביו ידימינו על־ראש
 אפרים וירע בעיניו ויתמרך יד־אביו להסיר אתה מעל ראש־אפרים
 על־ראש מנשה: 18 ויאמר יוסף אל־אביו לא־יכן אבי כי־זה הבכר
 שים ימינך על־ראשו: 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא
 יהיה לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
 מלא־גוים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר
 ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה:

6 ויקחו את־מקניהם ואת־רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו
 מצרימה יעקב וכל־זרעו אתו: 7 בניו ובני בתו ובנות בניו
 וכל־זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות בני־ישראל הבאים
 מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוזא
 וחסרון וכרמי: 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושואל
 בן־הכנענית: 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואון
 ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואון בארץ כנען ויהיו בני־פרץ חזרון
 וחמול: 13 ובני יששכר תולע ופזה ויוב ושמרון: 14 ובני זבולן סרד
 ואלון ויחלאל: 15 אלה | בני לאה אשר ילדה ליעקב בפקדן ארם
 ואת דינה בתו כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: 16 ובני גד צפיון
 וחקי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: 17 ובני אשר ימנה וישוה וישון
 ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: 18 אלה בני זלפה
 אשר־נתן לבן ללאה בתו ותלד את־אלה ליעקב שש עשרה נפש:
 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן: 20 ויילד ליוסף בארץ מצרים
 אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטו פרע כהן אן את־מנשה ואת־אפרים:
 21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחסים
 וארד: 22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל־נפש ארבעה עשר:
 23 ובני־דן חשים: 24 ובני נפתלי ויחזאל וגוני ויצר ושלם: 25 אלה בני
 בלהה אשר־נתן לבן לרחל בתו ותלד את־אלה ליעקב כל־נפש
 שבעה: 26 כל־הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי
 בני־יעקב כל־נפש ששים ושש: 27 ובני יוסף אשר־ילדו במצרים
 נפש שנים כל־הנפש לבית־יעקב הבאה מצרימה שבעים: פ
 28 ואת־יהודה שלח לפניו אל־יוסף להורית לפניו גשנה ויבאו ארצה
 גשן: 29 ויאסר יוסף מרכבתו ועל לקראת־ישראל אביו גשנה וירא
 אליו ויפל על־צוארו ויבך על־צוארו עוד: 30 ויאמר ישראל אל־יוסף
 אמותה הפעם אחר ראותי את־פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף
 אל־אחיו ואל־בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
 ובית־אבי אשר בארץ־כנען באו אלי: 32 והאנשים רעו צאן כי־אנשי
 מקנה היו וצאנם ובקרבם וכל־אשר להם הביאו: 33 והיה כי־יקרא
 לכם פרעה ואמר מה־מעשיכם: 34 ואמרתם אנשי מקנה היו
 עבדיך מנעורינו ועד־עתה גם־אנחנו גם־אבותינו בעבור תשבו
 בארץ גשן כי־תועבת מצרים כל־רעה צאן:

47

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי וצאנם ובקרבם
 וכל־אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: 2 ומקצה
 אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה
 אל־אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן עבדיך
 גם־אנחנו גם־אבותינו: 4 ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ באנו כי־אין
 מרעה לצאן אשר לעבדיך כי־כבד הרעב בארץ כנען ועתה
 ישבו־נא עבדיך בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר אביך
 ואחיו באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב
 את־אביך ואת־אחיו ישבו בארץ גשן ואם־ידעת וישבם אנשי־חיל
 ושמתם שרי מקנה על־אשר־לי: 7 ויבא יוסף את־יעקב אביו
 ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרעה: 8 ויאמר פרעה
 אל־יעקב כמה ימי שני חייך: 9 ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי
 שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את־ימי
 שני חיי אבתי בימי מגוריהם: 10 ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני
 פרעה: 11 וישב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם אחזה בארץ
 מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: 12 ויכלכל
 יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף: 13 ולחם
 אין בכל־הארץ כי־כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
 מפני הרעב: 14 וילקט יוסף את־כל־הכסף בארץ־מצרים
 ובארץ כנען בשבר אשר־הם שברים ויבא יוסף את־הכסף ביתה
 פרעה: 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־מצרים
 אל־יוסף לאמר הבה־לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף:
 16 ויאמר יוסף הבו מקניהם ואתנה לכם במקניהם אם אפס כסף:
 17 ויביאו את־מקניהם אל־יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים

21 ויאמר ישראל אליֹסֵף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: פ

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל־ישראל אביכם: 3 ראוּבֵן בְּכִרִי אֶתָּה כחי וראשית אוני יתר שאַת ויתר עז: 4 פחז כמלֹם אֶל־תוֹתֵר כִּי עֲלִית מִשְׁכְּבִי אַבְרָהָם חֲלֵלֶת יְצוּעֵי עֵלָה: פ 5 שָׁמְעוּן וְלוֹי אֲחִים כְּלִי חֲמֵס מִכְרַתִּיהֶם: 6 בְּסֹדֶם אֶל־תִּבְא נַפְשִׁי בְּקֹהֶלֶם אֶל־תִּחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאֶפֶס הִרְגוּ אִישׁ וּבְרַצְנֵם עָקְרוּ־שׁוֹר: 7 אָרוּר אֶפֶס כִּי עָז וְעִבְרַתֶּם כִּי קִשְׁתֶּה אֲחֻלְקֶם בְּיַעֲקֹב וְאֶפְיָצֶם בְּיִשְׂרָאֵל: ס 8 יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךָ אֲחִיךָ יִדָּה בְּעַרְףְּ אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה לָּךְ בְּנֵי אֲבִיךָ: 9 גֹּר אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטָּרֶף בְּנֵי עֲלִית כְּרַע רַבֵּץ כְּאֲרִיָּה וְכִלְבִּיא מִי יְקִימֵנו: 10 לֹא־יִסּוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה וּמַחֲזִיק מִבְּנוֹ רִגְלֵיו עַד כִּי־יֵבֵא *שִׁילָה (שִׁילֹו) וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: 11 אֶסְרִי לְגִפְן *עִירָה (עִירוֹ) וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כִּסֵּס בְּיַד לְבָשׁוֹ וּבְדָם־עַנְבִים *סוֹתָה (סוֹתוֹ): 12 חֲכִילִי עֵינַיִם מִיָּן וּלְבָר־שָׁנַיִם מִחֶלֶב: פ 13 וְזֹלוֹן לְחוּף יָמִים יִשְׁכֵן וְהוּא לְחוּף אֲנִיּוֹת וְיִרְכְּתוּ עַל־צִדֹן: ס 14 יִשְׁשַׁכֵּר חֲמֹר גֵּרֵם רַבֵּץ בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים: 15 וְיִרְא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נְעֻמָּה וַיֵּט שְׁכֹמוֹ לִסְבִּיל וְיִהִי לְמִסְעָדָה: ס 16 דָן יִדּוּן עִמּוֹ כְּאֶחָד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל: 17 יְהִי־דָן נַחֵשׁ עַל־יַדְרֹךְ שְׁפִיפֹן עַל־יֶאֱרַח הַנֶּשֶׁךְ עַקְבֵי־סוֹס וּפֶלַח רִכְבּוֹ אַחֹור: 18 לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי יְהוָה: 19 גֹּד גְּדוּד יְגוֹדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֹב: ס 20 מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֶמֶן וְהוּא יִתֵּן מַעֲדֵי־מֶלֶךְ: ס 21 נִפְתְּלִי אֵילָה שְׁלַחָה הַנֶּתֶן אֶמְרֵי־שֹׁפֵר: ס 22 בֵּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֵּן פֶּרֶת עֲלִי־עֵינִי בְּנֹוֹת צַעֲדָה עַל־שׁוֹר: 23 וְיִמְרָרוּ וְרָבוּ וַיִּשְׁטַמְהוּ בְּעַלִי חֲצִים: 24 וַתִּשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁלוֹ וַיִּפּוּז זָרְעֵי יָדָיו מִיַּדֹּ אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֲבִן יִשְׂרָאֵל: 25 מֵאֵל אֲבִיךָ וְעַזְרָךְ וְאֶת שְׂדֵי וַיְבַרְכֶךָ בְּרַכַּת שְׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת בְּרַכַּת שְׂדֵיִם וְרַחֵם: 26 בְּרַכַּת אֲבִיךָ גִּבְרוּ עַל־בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד־תֵּאֲזוּת גְּבַעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֵאשִׁי יוֹסֵף וְלִקְדוֹךְ נִזְרֵי אֲחִיו: פ 27 בְּנִימִין זָאֵב יִטְרֹף בְּבֹקֵר יֹאכַל עַד וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שְׂלָל: 28 כָּל־אֵלָה שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עֶשֶׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דָּבַר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֵךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בָּרַךְ אֹתָם: 29 וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם אֲנִי נֹאסֵף אֶל־עַמִּי קִבְּרוּ אֹתִי אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה עֶפְרוֹן הַחֲתִי: 30 בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־מִמְרָא בְּאָרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרָהֶם אֶת־הַשְּׂדֵה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֲזֵת־קִבְּרוֹ: 31 שְׁמָה קִבְּרוּ אֶת־אֲבִרָהֶם וְאֵת שָׂרָה אֲשֶׁלְתוֹ שְׁמָה קִבְּרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֵת רַבְּקָה אֲשֶׁלְתוֹ וְשְׁמָה קִבְּרַתִּי

את־לָאָה: 32 מִקְנֵה הַשְּׂדֵה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת: 33 וַיְכַל יַעֲקֹב לְצוֹת אֶת־בְּנָיו וַיֹּאסֵף רִגְלָיו אֶל־הַמְּטָה וַיְגֹוע וַיֹּאסֵף אֶל־עַמִּיו: וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אֲבִיו וַיִּבְרַע עָלָיו וַיִּשְׁקֵלֹו: 2 וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־עַבְדָּיו אֶת־הַרְפָּאִים לְחַנֹּט אֶת־אֲבִיו וַיַּחְנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל: 3 וַיִּמְלֹאוּ־לוֹ אַרְבַּעַיִם יוֹם כִּי כָן יִמְלָאוּ יְמֵי הַחַנְטִים וַיִּכְּסוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שְׁבַעִים יוֹם: 4 וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיִּדְבַר יוֹסֵף אֶל־בֵּית פְּרַעֲה לֵאמֹר אֲמַנָּה מִצְרַאֲתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פְרַעֲה לֵאמֹר: 5 אֲבִי הַשְּׁבִיעֵנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִכִּי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאָרֶץ כְּנָעַן שְׁמָה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אֲבִי וְאֲשׁוּבָה: 6 וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה עֲלֶה וְקִבֵּר אֶת־אֲבִיךָ כְּאֲשֶׁר הַשְּׁבִיעִיךָ: 7 וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת־אֲבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל־עַבְדָּי פְּרַעֲה זְקֵנֵי בֵיתוֹ וְכָל זְקֵנֵי אֶרֶץ־מִצְרַיִם: 8 וְכָל־בֵּית יוֹסֵף וְאֲחָיו וְבֵית אֲבִיו רַק טַפִּם וְצִאֲנָם וּבְקָרָם עֲזָבוּ בְּאָרֶץ גֹּשֶׁן: 9 וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם־רַכָּב גַּם־פָּרָשִׁים וְיְהִי הַמַּחְנֶה כְּבַד מְאֹד: 10 וַיָּבֹאוּ עַד־גֶּרֶן הָאֵטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־לָשֵׁם מִסֹּפֵד גָּדוֹל וְכַבֵּד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאֲבִיו אֲבָל שְׁבַעַת יָמִים: 11 וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֲבָל בְּגֶרֶן הָאֵטָד וַיֹּאמְרוּ אֲבָל־כִּבֵּד זֶה לְמִצְרַיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָה אֲבָל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: 12 וַיַּעֲשׂוּ בְנָיו לוֹ כֵּן כְּאֲשֶׁר צִוָּם: 13 וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנָיו אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּמְּעָרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרָהֶם אֶת־הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֵת־קִבְּרוֹ מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי עַל־פְּנֵי מִמְרָא: 14 וַיִּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה הוּא וְאֲחָיו וְכָל־הָעֹלָמִים אֲתוֹ לְקַבֵּר אֶת־אֲבִיו אַחֲרֵי קִבְּרוֹ אֶת־אֲבִיו: 15 וַיִּרְאוּ אַחֲרֵי־יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל־הָרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ: 16 וַיְצַו אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צֹוָה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר: 17 כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנָּא שָׂא נָּא פְּשַׁע אַחֲיִךְ וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָּא לִפְשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיְבָרֵךְ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו: 18 וַיִּלְכּוּ גַם־אֲחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנְנּוּ לָּךְ לְעַבְדִּים: 19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל־תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי: 20 וְאֹתָם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רַעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לִטְבָּה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־יִהְיֶה הַזֶּה לְהַחֲיֵית עַם־רַב: 21 וְעַתָּה אֶל־תִּירָאוּ אֲנִכִּי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם וַיִּנַּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עֲלֵיהֶם: 22 וַיִּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אֲבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנַיִם: 23 וַיִּרְא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בְּרַמְנֶשֶׁה וְלָדוּ עַל־בְּרַכֵּי יוֹסֵף: 24 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו אֲנִכִּי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקְדוּ יִפְקְדוּ אֶתְכֶם וְהַעֲלֶה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵיַעֲקֹב: 25 וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנָי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקְדוּ יִפְקְדוּ אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלֵתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה: 26 וַיִּמָּת יוֹסֵף בְּרַמְנֶשֶׁה וְעֶשֶׂר שָׁנַיִם וַיַּחְנְטוּ אֹתוֹ וַיִּשֶׂם בְּאֶרֶן בְּמִצְרַיִם:

שמות

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ² ראובן שמעון לוי ויהודה: ³ יששכר זבולן ובנימן: ⁴ דן ונפתלי גד ואשר: ⁵ ויהי כל נפש יצאי ירר יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: ⁶ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו בממד ממד ותמלא הארץ אתם: ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ¹⁰ הבה נתחכמה לו פריצה והנה כי תקראנה מלחמה ויוסף גם הוא על שגאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ¹¹ וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם וכן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: ¹² וכאשר וענו אותו כן ירבה וכן יפרץ וילצו מפני בני ישראל: ¹³ ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: ¹⁴ וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ¹⁵ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ¹⁶ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה: ¹⁷ ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את הילדים: ¹⁸ ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את הילדים: ¹⁹ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרום תבוא אלהן המילדת וילדו: ²⁰ ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מחד: ²¹ והיה כי יראו המילדת את האלהים ועש להם בתים: ²² ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון: **2** וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ² ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ³ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גומא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ⁴ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ⁵ ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ⁶ ותפתח ותראה את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ⁷ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ⁸ ותאמר לה בת פרעה לך ותלך העלמה ותקרא את אים הילד: ⁹ ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שוכר ותיקהו: ¹⁰ ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והיילה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתו: ¹¹ והיה | בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ¹² ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ¹³ ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ¹⁴ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: ¹⁵ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדן וישב על הבאר: ¹⁶ ולכהן מדן שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: ¹⁷ ויבאו הרעים ויגרשו ויקם

משה וישען וישק את צאנם: ¹⁸ ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ¹⁹ ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: ²⁰ ויאמר אל בנותי ואין למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ²¹ ויזאל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ²² ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ²³ והיה בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: ²⁴ וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ²⁵ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: **3** ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הרה האלהים חרבה: ² וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ³ ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: ⁴ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ⁵ ויאמר אל תקרב הלא של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ⁶ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ⁷ ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: ⁸ וארד להצילו | מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי: ⁹ ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ¹⁰ ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ¹¹ ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: ¹² ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על הרה הזה: ¹³ ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמר לי מה שמו מה אמר אלהים: ¹⁴ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: ¹⁵ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: ¹⁶ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהים יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים: ¹⁷ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ¹⁸ ושמעו לזקנך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ¹⁹ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ²⁰ ושלחתי את ידי ויפיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם: ²¹ ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ²² ושאלה

וזבחה לאלהינו: 9 תכבד העבדה על האנשים ועשויה ואל ישעו בדברי שקר: 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגעה מעבדתכם דבר: 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבריום ביומו כאשר בהיות התבן: 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום: 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדי: 16 תבן אין נתן לעבדי ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדי חכים וחסאת עמך: 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: 18 ועתה לכו עבדו ותבן לאינתן לכם ותכן לבנים תתנו: 19 ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבנים דבריום ביומו: 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נציבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: 21 ויאמרו אליהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את דריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדי לתת חרב בידם להרגנו: 22 וישב משה אליהו ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתיני: 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלית את עמך:

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: ס 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: 5 וגם | אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה: פ 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים: פ 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצא אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: ס 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: 15 ובני שמעון וימין ואהרן ויכרן וצחר ושאול בן הכנעני אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה: 17 ובני גרשון ובני שמעי למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחרבן ועזאל ושני חיי קהת שלש ושלושים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה: 21 ובני יצהר קרח ונפץ וזכרי: 22 ובני עזאל מישאל ואלצפן וסתר: 23 ויקח אהרן את אלוישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסרף אלה משפחת הקרחי: 25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: 28 והי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: פ 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני

אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתי את מצרים: 4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא יאמרו אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה *מזה (מה זה) בידך ויאמר מטה: 3 ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: 5 למען יאמינו כי יאמרו אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויצאה והנה ידו מצרעת כשגל: 7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האת הראשון והאמינו לקול האת האחרון: 9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקול ולקחת מממי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אליהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כד פרעה וכד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מישום אדם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי ידבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבן: 15 ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: 16 ודבר הוא לך אלהים והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות: פ 18 וילך משה וישב | אלייתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך שלום: 19 ויאמר יהוה אל משה במדון לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: 23 ואמר אליך שלח את בני ועבדי ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את בניך בכרך: 24 והי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו: 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתודמים אתה לי: 26 וירץ ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישקלו: 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האת אשר צוה: 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ועש האת לעיני העם: 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עינים ויקדו וישתחו:

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשי לכו לסבלתיכם: 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: 8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה

יהוה דבר אל־פרעה מלך מצרים את כל־אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה: פ

7 ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל־אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושלח את־בני־ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי את־אתתי ואת־מופתי בארץ מצרים: 4 ולא־ישמע אִלְכֶם פרעה ונתתי את־ידי במצרים והוצאתי את־צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי־אני יהוה בנטתי את־ידי על־מצרים והוצאתי את־בני־ישראל מתוכם: 6 ועש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה ברשמי שנה ואהרן ברשמי שנה ושמנים שנה בדברם אל־פרעה: פ 8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 9 כי ידבר אִלְכֶם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח את־מטק והשלך לפני־פרעה יהי לתנין: 10 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו והי לתנין: 11 ויקרא גם־פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם־הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: 12 וישליכו איש מטהו והיו לתנינם ויבלע מטה־אהרן את־מטתם: 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אִלְכֶם כאשר דבר יהוה: פ 14 ויאמר יהוה אל־משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 15 לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־נהפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עד־כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר־בידי על־המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 18 והדגה אשר־ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן־היאר: 19 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן קח מטק ונטה־ידיך על־מימי מצרים על־נהרותם | על־יאריהם ועל־אגמיהם ועל כל־מקנה מימיהם ויהי דם בכל־ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 20 ויעשו־כן משה ואהרן כאשר | צוה יהוה וירם במטה ויך את־המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו והפכו כל־המים אשר־ביאר לדם: 21 והדגה אשר־ביאר מתה ויבאש היאר ולא־יכלו מצרים לשתות מים מן־היאר יהי הדם בכל־ארץ מצרים: 22 ויעשו־כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לבי־פרעה ולא־שמע אִלְכֶם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל־ביתו ולא־שת לבו גם־לזאת: 24 ויחפרו כל־מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר: 25 ומלא שבעת ימים אחרי הכותיהוה את־היאר: פ 26 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני: 27 ואם־מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את־כל־גבולך בצפרדעים: 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל־מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: 29 ובכה ובעמך ובכל־עבדיך ועלו הצפרדעים:

8 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־ידיך במטק על־הנהרות על־היארים ועל־האגמים והעל את־הצפרדעים על־ארץ מצרים: 2 ויט אהרן את־ידי על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את־ארץ מצרים: 3 ויעשו־כן חרטמי בלטיהם ויעלו את־הצפרדעים על־ארץ מצרים: 4 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אליהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את־העם ויזבחו ליהוה: 5 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי | אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשאננה: 6 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי־אני כיהוה אלהינו: 7 ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשאננה: 8 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל־יהוה על־דבר הצפרדעים אשר־שם לפרעה:

9 ועש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן־הבתים מן־החצרות ומן־השדות: 10 ויצברו אתם חמרים חמרים ותבאש הארץ: 11 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את־לבו ולא שמע אִלְכֶם כאשר דבר יהוה: ס 12 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־מטק ויך את־עפר הארץ והיה לכנם בכל־ארץ מצרים: 13 ויעשו־כן ויט אהרן את־ידי במטהו ויך את־עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר הארץ היה כנים בכל־ארץ מצרים: 14 ויעשו־כן חרטמים בלטיהם להוציא את־הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: 15 ויאמרו חרטמים אל־פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב־פרעה ולא־שמע אִלְכֶם כאשר דבר יהוה: ס 16 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: 17 כי אם־אינך משלח את־עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את־הערב ומלאו בתי מצרים את־הערב וגם האדמה אשר־הם עליה: 18 והפילתי ביום ההוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות־שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: 19 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: 20 ועש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: 21 ויקרא פרעה אל־משה ואל־אהרן ויאמר לכו וזבחו לאלהיכם בארץ: 22 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את־תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 23 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 24 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא־תרחיקו ללכת העתירו בעדי: 25 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתו אליהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל־יסף פרעה התל לבלתי שלח את־העם לזבח ליהוה: 26 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אליהוה: 27 ועש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 28 ויכבד פרעה את־לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את־העם: פ

9 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני: 2 כי אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: 3 הנה יד־יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל־לבני ישראל דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ועש יהוה את־הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני־ישראל לא־ימת אחד: 7 וישלח פרעה והנה לא־מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את־העם: פ 8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל־ארץ מצרים: 10 ויקחו את־פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה והי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: 11 ולא־יכלו חרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמים ובכל־מצרים: 12 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אִלְכֶם כאשר דבר יהוה אל־משה: ס 13 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני: 14 כי | בפעם הזאת אני שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ: 15 כי עתה שלחתי את־ידי ואך אותך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: 18 הנני ממטיר כעת מחר בך כבד מאד אשר לא־היה כמהו במצרים למך־היום הוסדה ועד־עתה: 19 ועתה שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר לך בשדה

בכל גבול מצרים: 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: פ 21 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: 23 לא ראו איש את אחיו ולא יקמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק זאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נלח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסוף ראות פני כי ביום ראיתך פני תמות: 29 ויאמר משה כן דברת לא יאסף עוד ראות פני: פ ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה

11

ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלוש כלה גרש יגרש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש | מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: 3 ויתן יהוה את יתן העם בעיני מצרים גם | האישי משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ס 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אתר הרחיים וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמלו לא נהיתה וכמהו לא תסוף: 7 וכל | בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעו אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: 8 וירדו כל עבדיך אלה אלו והשתחוהו לילאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ס 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: 10 ומשה ואהרן עשו את כל הנמפותים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: פ

12

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש ששה לביית אבית ששה לבית: 4 ואסימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו עליה ששה: 5 ששה תמים זכר ברשנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אותו בהם: 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות עלי מרים יאכלהו: 9 אל תאכלו ממנו זא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: 11 וככה תאכלו אותו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה: 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: 13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: 14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם אתו חג ליהוה לדורתיכם חקת עולם תחגוהו: 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי | כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבע: 16 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ

כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: פ 22 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: 23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלל וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: 24 והיה ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: 25 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: 28 העתירו אליהוה ורוב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אליהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: 30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: 32 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אליהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא יתה ארצה: 34 וירא פרעה כי יחדל המטר והברד והקלות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה: פ

10

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אנכי הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: 2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אנכי יהוה: 3 ובלא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך: 5 וכסה את עיני הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל | את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היומתם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמר עבדו פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: 8 וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: 9 ויאמר משה בנערינו ובקנינינו בלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגי הוה לנו: 10 ויאמר אליהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: 11 לא כן לכונא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: פ 12 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארצה ועל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: 14 ועל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: 15 ויכס את עיניו כל הארץ ומחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל יפרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אליהוה: 19 והיפך יהוה רוחים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו וימה סוף לא נשאר ארבה אחד

מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: 20 כל מחמץ לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אלה המשקוף ואלשתי המזוזות מרהדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לקי ולבניך עד עולם: 25 והיה כיתבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: 26 והיה כיואמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ס 29 והיה | בחצי הלילה יהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: 33 ותחוק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את בצלקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכםם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 והיה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את מצרים: פ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כירגשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 והיה מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה והיה בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: פ 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן בכור לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנות כסף ומלתה אותו אז יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרבו לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל עבד לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ס 51 והיה בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: פ

לבנוך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: 9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפניך כי ביד חזקה הוציאה יהוה ממצרים: 10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: ס 11 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: 12 והעברת כל פטרת רחם ליהוה וכל פטר | שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: 13 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: 14 והיה כי יישאלך בנוך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: 15 והיה כי יהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: 16 והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: ס 17 והיה בשלח פרעה את העם ולא נתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי | אמר אלהים פרי נתם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה: 18 ויסב אלהים | את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: 19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: 20 ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: 21 והיה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן וללחיתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: פ

14

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: 4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: 5 ויצד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: 9 וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון: 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים | נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: פ 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרם את מטק ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: 20 ויבא בין | מחנה מצרים ובין מחנה ישראל והיה הענן והחשך יאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: 21 ויט משה את ידו על הים וילך יהוה | את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: 24 והיה באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן

13

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: 3 ויאמר משה אליהם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: 4 היום אתם יצאים בחדש האביב: 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: 6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: 8 והגדת

כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אליהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אליהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: 11 והיו נכנים ליום השלישי כי | ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות וימת: 13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: 15 ויאמר אל העם הו י נכנים לשלשת ימים אל תגשו אלי אשה: 16 והו ביום השלישי בהית הבקר והו קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 ויצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו והו באש ועל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 19 והו קול השופר הולך ויחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ועל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פריהרסו אליהוה לראות ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הנגשים אליהוה יתקדשו פריפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלות אליהר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אליהרסו לעלות אליהוה פריפרץ בהם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם: 20

20

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: 2 ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני 4 לא תעשה לך פסל | וכל תמונה אשר בשמים | ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים | מתחת לארץ 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לקדשו 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך 10 יום השביעי שבת | ליהוה ובהמתך וגרך אשר בשערך 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על כן ברח יהוה את יום השבת ויקדשהו: 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאף: 15 לא תגנב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראייתם כי מרהשמים דברתי עמכם: 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמתיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: 25 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבו הנפת עליה ותחללה: 26 ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: פ

וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: 12 ויד משה כבדים ויקחו אבן וישומו תחתיו וישב עליה ואהרן וחזר תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ 14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מתה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים: 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה | נסי: 16 ויאמר כי יד על כפי יהוה מלחמה ליהוה בעמלק מזר דר: פ

18

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלחיה: 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה: 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: 12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל | זקני ישראל לאכול לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 והו ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה יהדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה וישב לבדך וכל העם נצב עליו מן הבקר עד ערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעת את חקי האלהים ואת תורתו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך יהיה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: 20 והזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדבר ולכו בה ואת המעשה אשר יעשו: 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שניאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל ויבאו אליך וכל הדבר הקטן ושפטוהם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוה אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו ויבא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה ויבאו אל משה וכל הדבר הקטן ושפטוהם: 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו: פ

19

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידיים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחך שם ישראל נגד ההר: 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותיגיד לבני ישראל: 4 אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: 5 ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושמרתם את דברתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוה יהוה: 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו

21

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: ² כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יציא לחפשי חנם: ³ אם בגפו יבא בגפו יציא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: ⁴ אם אדניו ימלו אשה וילדהו לילדו או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יציא בגפו: ⁵ ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אציא חפשי: ⁶ והגישו אדניו אל הגאלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אדניו במרצע ועבדו לעלם: ⁷ וכי ימכר איש את בנו לאמה לא תצא כצאת העבדים: ⁸ אם רעה בעיני אדניה אשר לא (לו) יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ⁹ ואם לבנו ייעדה כמשפט הבנות יעשה לה: ¹⁰ אם אחרת יקחלו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ¹¹ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ¹² ס מכה איש ומת מות יומת: ¹³ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: ¹⁴ וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ¹⁵ ס ומכה אביו ואמו מות יומת: ¹⁶ וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ¹⁷ ס ומקלל אביו ואמו מות יומת: ¹⁸ ס וכי ירוב אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: ¹⁹ ס ואם יקום והתהלך בחיץ על משענתו ונקמה המכה רק שבתו יתן ורפא ורפא: ²⁰ ס וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: ²¹ ס אך אם ינום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ²² ס וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו וילדיה ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ²³ ס ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: ²⁴ ס עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: ²⁵ ס כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ²⁶ ס וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ²⁷ ס ואם ישן עבדו או ישן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: ²⁸ ס וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול וסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ²⁹ ס ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור וסקל וגם בעליו יומת: ³⁰ ס אם כפר יושט עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יושט עליו: ³¹ ס או יבן יגח או יבת יגח כמשפט הזה יעשה לו: ³² ס אם עבד יגח השור או אמה כסף | שלשים שקלים יתן לאדניו והשור וסקל: ³³ ס וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפלא שמה שור או חמור: ³⁴ ס בעל הבור ושלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ³⁵ ס וכי יגוף שור איש את השור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחי את כספו וגם את המת יחזון: ³⁶ ס או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ושלם שור תחת השור והמת יהיה לו: ³⁷ ס כי יגנב איש שור או אשה וטבחו או מכרו חמשה בקר ושלם תחת השור וארבע צאן תחת השנה:

22

אם יבמחורת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: ² ס אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ושלם אם אין לו ונמכר בגנתו: ³ ס אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שנה חיים שנים ושלם: ⁴ ס כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעטו (בעירו) ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ושלם: ⁵ ס כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ושלם המבער את הבערה: ⁶ ס כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ושלם שנים: ⁷ ס אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: ⁸ ס על כל דבר פשע על שור על חמור על שנה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשען אלהים ושלם שנים לרעהו: ⁹ ס כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או אשה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשנה אין ראה: ¹⁰ ס שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ושלם: ¹¹ ס ואם גנב

וגנב מעמו ושלם לבעליו: ¹² ס אם טרף וטרף יבאהו עד הטרפה לא ושלם: ¹³ ס וכי יושאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ושלם: ¹⁴ ס אם בעליו עמו לא ושלם אם שכיר הוא בא בשכרו: ¹⁵ ס וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: ¹⁶ ס אם מאן ומאן אביה לתתה לו כסף ישלל כמהר הבתולת: ¹⁷ ס מכשפה לא תחיה: ¹⁸ ס כל שכב עם בהמה מות יומת: ¹⁹ ס זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: ²⁰ ס וגר לא יתונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: ²¹ ס כל אלמנה ויתום לא תענון: ²² ס אם ענה תענה אתו כי אם צעק וצעק אלי שמע אשמע צעקתו: ²³ ס חרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: ²⁴ ס אם כסף | תלוה את עמי את העני עמר לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשר: ²⁵ ס אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: ²⁶ ס כי הוא כסותה (כסותו) לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: ²⁷ ס אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: ²⁸ ס מלאך ודמעה לא תאחר בכור בניך תתן לו: ²⁹ ס כר תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לו: ³⁰ ס ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלקו אתו: ³¹ ס

23

לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להית עד חמס: ² ס לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטות: ³ ס ודל לא תהדר בריבו: ⁴ ס כי תפגע שור איבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו: ⁵ ס כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ⁶ ס לא תטה משפט אביו בריבו: ⁷ ס מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ⁸ ס ונשחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: ⁹ ס וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ¹⁰ ס ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ¹¹ ס והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביו עמך ויתרם תאכל חית השדה כר תעשה לכרמך לזיתך: ¹² ס ששת ימים תעשה מעשיו וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בראמתך והגר: ¹³ ס ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: ¹⁴ ס שלש רגלים תחג לי בשנה: ¹⁵ ס את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי יבא יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: ¹⁶ ס וחג הקציר בכורי מעשיו אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את מעשיו מן השדה: ¹⁷ ס שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן | יהוה: ¹⁸ ס לא תזבח על חמץ דם זבחתי ולא יליון חלב חגי עד בקר: ¹⁹ ס ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ²⁰ ס הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: ²¹ ס השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבנו: ²² ס כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צררי: ²³ ס כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבסי והכחדתי: ²⁴ ס לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרסו תהרסם ושברו תשבר מצבותיהם: ²⁵ ס ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך: ²⁶ ס לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: ²⁷ ס את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איבך אליך ערף: ²⁸ ס ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: ²⁹ ס לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פורתיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: ³⁰ ס מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ³¹ ס ושת י את גבלך מיס סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנדר כי | אתן בידכם את ישיב הארץ וגרשתמו מפניך: ³² ס לא תכרת

וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: 14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: 17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: 18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: 19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל ברוך ידם הימנית ועל ברוך רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והיזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו: 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב | המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: 23 וככר לחם אחת ונחלת לחם שמן אחת וקניק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: 24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: 25 ולקחת אתם מדם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: 26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: 27 וקדשת את | חזה התנופה ואת שוק התנופה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: 28 והיה לאהרן ולבניו לחקעולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: 29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלאיכם את ידים: 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש: 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: 34 ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צייתי אתך שבעת ימים תמלא ידם: 36 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: 37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח וקדש: 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 40 ועשרן סלת בלול בשמן כתיב רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה ליה לריח ניחוח אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: 43 ונעדת שמה לבני ישראל ונקדש בכבדו: 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אשר לפניו ואת בניו אקדש לכהן לי: 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: פ

30

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: 2 אמה ארפו ואמה רחבו רבע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: 3 וצפית אתו וזה טהור את גגו ואת קיריתו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו | מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה

לבתיים לבדים לשאת אתו בהמה: 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירה: 8 ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: 9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה: פ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: 13 זה | יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל השקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: פ 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית כיוור נחשת וכתו נחשת לרחצה ונתת אתו ביראהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: 19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: 20 בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: 21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והייתה להם חקעולם לו וזרעו לדרתם: פ 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 ואתה קח לך בשמים ראש מרדרור חמש מאות וקנמך בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: 24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: 25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה: 26 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת: 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת: 28 ואת המזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם וקדש: 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: 33 איש אשר יקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: פ 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף | ושחלת וחלבנה סמים ולבנה וכה בד בבד יהיה: 35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: 36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר יעשה כמהו להריח בה ונכרת מעמיו: פ

31

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אוורי בן חור למטה יהודה: 3 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: 4 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: 5 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: 6 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמר למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צייתך: 7 את | אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: 8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: 10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צייתך יעשו: פ 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי

אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: 15 ששתי ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: 17 ביני ובינ בני ישראל הוא לעולם כי ששתי ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

נא מספרך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: 34 ועתה לך | נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקודי ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: 36 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: 2 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי והחוי והיבוסני: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פראצלק בדרך: 4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא ישתו איש עדין עליו: 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הווד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: 6 ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח את האהל ונטה לו | מתוך למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מתוך למחנה: 8 והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם וינצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה: 9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: 11 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו והושע ברנן זער לא ימיש מתוך האהל: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: 13 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרךך ואדעך למען אמצאתיך חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: 14 ויאמר פני ילכו והנחתי לך: 15 ויאמר אליו אם יאין פניך הלכים אל תעלנו מזה: 16 ובמה | יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: 17 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: 18 ויאמר הראני נא את כבודך: 19 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך ויקראתי בשם יהוה לפניך ויחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם: 20 ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: 22 והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליו עד עברך: 23 והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: 34

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום | עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: 3 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוק מארץ מצרים: 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: 6 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: 8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוק מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיני את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 10 ועתה הניחה לי וחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: 11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: 13 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בר וידבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 ויניחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: 17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: 19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך *מידו (מידו) את הלחת וישבר אתם תחת ההר: 20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עלי חטאה גדלה: 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרב על ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: 30 והי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אליהו ואלו אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב משה אליהו ויאמר אנה חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני

ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי: 25 ולצלע המשכן השניית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל־ראשו אל־הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעות: 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: 31 ועש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע־המשכן האחת: 32 וחמשה בריחים לקרשי צלע־המשכן השניית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתים ימה: 33 ועש את הבריש התיכן לברח בתוך הקרשים מן־הקצה אל־הקצה: 34 ואת־הקרשים צפה זהב ואת־טבעתם עשה זהב בתים לבריחים ויצף את־הבריחים זהב: 35 ועש את־הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים: 36 ועש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני־כסף: 37 ועש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: 38 ואת־עמודי חמשה ואת־ווייהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: פ

38 ועש את־מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש־אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: 2 ועש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: 3 ועש את־כל־כלי המזבח את־הסירית ואת־היעים ואת־המזרקת את־המזלגת ואת־המחתת כל־כליו עשה נחשת: 4 ועש למזבח מכבד מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד־חציו: 5 ויצק ארבע טבעות בארבע הקצות למכבד הנחשת בתים לבדים: 6 ועש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: 7 ויבא את־הבדים בטבעות על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: 8 ועש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד: 9 ועש את־החצר לפאת | נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: 10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: 12 ולפאת־ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשקיהם כסף: 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 קלעים חמש־עשרה אמה אל־הכתר עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 כל־קלעי החצר סביב שש משזר: 17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: 18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמדת קלעי החצר: 19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם כסף: 20 וכל־יתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על־פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן־אהרן הכהן: 22 ובצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה עשה את כל־אשר־צוה יהוה את־משה: 23 ואתו אהליאב בן־אחיסמר למטה־דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: 24 כל־הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי | זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים שקל בשקל הקדש: 25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: 26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על־הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה לשש־מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: 27 ויהי מאת ככר הפסוף לצקות את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: 28 ואת־האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: 29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע־מאות שקל: 30 ועש בה את־אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת־מכבד הנחשת אשר־לו ואת כל־כלי המזבח: 31 ואת־אדני החצר סביב ואת־אדני שער החצר ואת כל־יתדות המשכן ואת כל־יתדות החצר סביב:

37 ועש בצלאל את־הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ועש לו זר זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעות זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על־צלעו האחת ושתי טבעות על־צלעו השנית: 4 ועש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: 5 ויבא את־הבדים בטבעות על צלעת הארן לשאת את־הארן: 6 ועש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 7 ועש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: 8 כרוב־אחד מקצה מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפרת עשה את הכרבים משני *קצוותו (קצותיו): 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת היו פני הכרבים: 10 ועש את־השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 ויצף אתו זהב טהור ועש לו זר זהב סביב: 12 ועש לו מסגרת טפח סביב ועש זר־זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את־הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: 14 לעמדת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את־השלחן: 15 ועש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את־השלחן: 16 ועש את־הכלים | אשר על־השלחן את־קערתיו ואת־כפתיו ואת מנקיתיו ואת־הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: 17 ועש את־המנרה זהב טהור מקשה עשה את־המנרה ירקה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: 18 וששה קנים יציאים מצדיה שלשה | קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: 19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היציאים מן־המנרה: 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת־שני הקנים ממנה לששת הקנים היציאים ממנה: 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: 23 ועש את־נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 24 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל־כליה: 25 ועש את־מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: 26 ויצף אתו זהב טהור אתגו ואת־קיריתיו סביב ואת־קרנתיו ועש לו זר זהב סביב: 27 ושתי טבעות זהב עשה־לו | מתחת לזר על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: 28 ועש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: 29 ועש את־שמן המשחה לקדש ואת־קטרת הסמים טהור מעשה רקם: פ

39 ומן־התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי־שרד לשרת בקדש ועשו את־בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את־משה: 2 ועש את־האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: 4 כתפת עשולו חברת על־שני *קצוותו (קצותיו) חבר: 5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את־משה: 6 ועשו את־אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחול פתוחי חותם על־שמות בני ישראל: 7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה: 8 ועש את־החושן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:

40 וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² ביום־החדש הראשון באחד לחדש תלויים את־משכן אהל מועד: ³ ושמת שם את ארון העדות וסכת על־הארן את־הפרכת: ⁴ והבאת את־השלחן וערכת את־ערכו והבאת את־המנרה והעלית את־נרתיה: ⁵ ונתתה את־מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את־מסך הפתח למשכן: ⁶ ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל־מועד: ⁷ ונתת את־הכיר בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ⁸ ושמת את־החצר סביב ונתת את־מסך שער החצר: ⁹ ולקחת את־שמן המשחה ומשחת את־המשכן ואת־כל־אשר־בו וקדשת אותו ואת־כל־כליו והיה קדש: ¹⁰ ומשחת את־מזבח העלה ואת־כל־כליו וקדשת את־המזבח והיה המזבח קדש קדשים: ¹¹ ומשחת את־הכיר ואת־כננו וקדשת אותו: ¹² והקרכת את־הארן ואת־בניו אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ¹³ והלבשת את־הארן את בגדי הקדש ומשחת אותו וקדשת אותו וכהן לו: ¹⁴ ואת־בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: ¹⁵ ומשחת אתם כאשר משחת את־אביהם וכהן לו והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדורתם: ¹⁶ ועש משה ככל אשר צוה יהוה אותו כן עשה: ¹⁷ והיה בתוך הראשון בשנה השנית באחד לחדש הזקם המשכן: ¹⁸ ויקם משה את־המשכן ויתן את־אדניו וישם את־קרשיו ויתן את־בריתיו ויקם את־עמודיו: ¹⁹ ויפרש את־האהל על־המשכן וישם את־מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה: ²⁰ ויקח ויתן את־העדת אל־הארן וישם את־הבדים על־הארן ויתן את־הכפרת על־הארן מלמעלה: ²¹ ויבא את־הארן אל־המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את־משה: ²² ויתן את־השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת: ²³ ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: ²⁴ וישם את־המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ²⁵ ועל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: ²⁶ וישם את־מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ²⁷ ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את־משה: ²⁸ וישם את־מסך הפתח למשכן: ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל־מועד ועל עליו את־העלה ואת־המנחה כאשר צוה יהוה את־משה: ³⁰ וישם את־הכיר בין־אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: ³¹ ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את־ידיהם ואת־רגליהם: ³² בבאם אל־אהל מועד ובקרבנתם אל־המזבח ורחצו כאשר צוה יהוה את־משה: ³³ ויקם את־החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את־מסך שער החצר ויכל משה את־המלאכה: ³⁴ ויכס הענן את־אהל מועד וכבוד יהוה מלא את־המשכן: ³⁵ ולא יכל משה לבוא אל־אהל מועד כי־שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את־המשכן: ³⁶ ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם־לא יעלה הענן ולא יסעו עד־יום העלות: ³⁸ כל ענן יהוה על־המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל־בית־ישראל בכל־מסעיהם:

⁹ רבוע היה כפול עשן את־החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: ¹⁰ וימלאו־בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ¹¹ והטור השני נכר ספיר ויהלם: ¹² והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: ¹³ והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם: ¹⁴ והאבנים על־שמת בני־ישראל הנה שתיים עשרה על־שמתם פתוחי חתם איש על־שמו לשנים עשר שבט: ¹⁵ ויעשו על־החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ¹⁶ ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן: ¹⁷ ויתנו שתי העבתת הזהב על־שתי הטבעת על־קצות החשן: ¹⁸ ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על־שתי המשבצת ויתנם על־כתפת האפד אל־מול פניו: ¹⁹ ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד ביתה: ²⁰ ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על־שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: ²¹ וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד ולא יזיח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את־משה: ²² ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ²³ ופיהמעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ²⁴ ויעשו על־שולי המעיל רמוזי תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: ²⁵ ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את־הפעמנים בתוך הרמנים על־שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את־משה: ²⁶ ויעשו על־שולי המעיל סביב לשרת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ²⁷ ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת־מכסוי הדי שש משזר: ²⁸ ואת־האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את־משה: ²⁹ ויעשו את־ציץ נזר־הקדש זהב טהור ויקתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: ³⁰ ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על־המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה: ³¹ ותכל כל־עבד־ת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו: ³² ויביאו את־המשכן אל־משה את־האהל ואת־כל־כליו וקרטיו וקרטיו* (בריתיו) ועמדיו ואדניו: ³³ ואת־מכסה עורת האילם המאדמים ואת־מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: ³⁴ את־הארן העדת ואת־בדיו ואת הכפרת: ³⁵ את־השלחן את־כל־כליו ואת לחם הפנים: ³⁶ את־המנרה הטהרה את־נרתיה נרת המערכה ואת־כל־כליה ואת שמן המאור: ³⁷ ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: ³⁸ את | מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כננו: ³⁹ את קלעי החצר את־עמודיה ואת־אדניה ואת־המסך לשער החצר את־מיתריו ויתדתיה ואת כל־כלי עבדת המשכן לאהל מועד: ⁴⁰ את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן: ⁴¹ ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל את כל־העבדה: ⁴² וירא משה את־כל־המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה: ⁴³ פ

ויקרא

קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: ³ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ⁴ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: ⁵ והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: ⁶ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבו: ⁷ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: ⁸ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ⁹ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה וסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁰ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים על הכבד על הכליות וסירנה: ¹¹ והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ¹² ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: ¹³ וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ¹⁴ והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁵ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: ¹⁶ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: ¹⁷ חקת עולם לדרתכם בכל מושבתים כל חלב וכל דם לא תאכלו: ^פ

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: ³ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בר בקר תמים ליהוה לחטאת: ⁴ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ⁵ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: ⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ⁷ ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ⁸ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ⁹ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: ¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ¹¹ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: ¹² והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ושרף: ^פ ¹³ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ¹⁴ ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בר בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: ¹⁵ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: ¹⁶ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: ¹⁷ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: ¹⁸ ומן הדם יתן | על קרנת המזבח אשר לפני

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: ² דבר אל בני ישראל ויאמר אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: ³ אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצו לפני יהוה: ⁴ וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ⁵ ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ⁶ והפשט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ⁷ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: ⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפר ואת העצים אשר על האש אשר על המזבח: ⁹ וקרבו וקרעו ורחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ¹⁰ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבו: ¹¹ ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ¹² ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: ¹³ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ^פ ¹⁴ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים או מרבגי היונה את קרבנו: ¹⁵ והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ¹⁶ והסיר את מראתו ונצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ¹⁷ ושסע אתו בכנפו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ¹⁸ ונפש כיתקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: ² והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: ³ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ⁴ וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים בשמן: ⁵ ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: ⁶ פתות אתה פתים וצקות עליה שמן מנחה הוא: ⁷ ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: ⁸ והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: ⁹ והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: ¹⁰ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ¹¹ כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: ¹² קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: ¹³ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ¹⁴ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אבי קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריה: ¹⁵ ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: ¹⁶ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה: ^פ

3 ואם זבח שלמים קרבנו עם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני יהוה: ² וסמך ידו על ראש

הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה: פ 20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 21 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בדתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: 22 או ימצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: 23 והיה כיוחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העלשק אשר עלשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: 24 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסר עליו לאשר הוא לו יתנו בו יום אשמתו: 25 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מרהצאן בערפך לאשם אלההו: 26 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: פ

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: 3 ולבש הכהן מדו בד ומכנסים ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: 4 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למזבח אל מקום טהור: 5 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר ועבר עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: 6 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: ס 7 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אלפני המזבח: 8 והרים ממנו בקמחו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אפרתה ליהוה: 9 והזותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: 10 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: 11 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: פ 12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 13 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 14 על מחבת בשמן תעשה מרובת תביאנה תפינו מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 15 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: 16 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: פ 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 19 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש בחצר אהל מועד: 20 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: 21 וכל חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטרף במים: 22 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: 23 וכל חטאת אשר יבא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: פ

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליו אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסרינה: 5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: 7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: 8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: 9 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: 10 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: פ 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: 12 אם על תודה יקריבו והקריב | על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ויקיני מצות משחים בשמן

יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: 20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: 21 והוציא את הפר אל מחוץ למזבח ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שער עזים זכר תמים: 24 וסמר ידו על ראש השער ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: פ 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שער עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: 29 וסמר את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: 31 ואת כל חלבו יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: פ 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה: 33 וסמר את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: 35 ואת כל חלבו יסיר כאשר יסיר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: פ

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: 2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע | או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כיואשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מרהצאן כשבה או שער עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו די שיה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אלההו והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ס 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן | ממנה מלוא קמצו את אפרתה והקטיר המזבחה על אש יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: ס 14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי תמטעל מעל וחסאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מרהצאן בערפך כסר שוקלים בשקל הקדש לאשם: 16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: פ 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל תמים מרהצאן בערפך לאשם אל הכהן וכפר עליו

ושלח מרובת חלות בלולת בשמן: ¹³ על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-זבח תודת שלמיו: ¹⁴ והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהנה לכהן הזרק את-דם השלמים לו יהיה: ¹⁵ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יניח ממנו עד בקר: ¹⁶ ואם-נדד | או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את-זבחיו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: ¹⁷ והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ¹⁸ ואם האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ¹⁹ והבשר אשר-יגע בכל-טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל בשר: ²⁰ והנפש אשר-תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהנה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²¹ ונפש כתיגע בכל-טמא בטמאת אדם או | בבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא ואכל מבשר-זבח השלמים אשר ליהנה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ ²² וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²³ דבר אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: ²⁴ וחלב בבלה וחלב טרפה ועשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלו: ²⁵ כי כל-אכל חלב מן-הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהנה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ²⁶ וכל-דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: ²⁷ כל-נפש אשר-תאכל כל-דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ ²⁸ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²⁹ דבר אל-בני ישראל לאמר המקריב את-זבח שלמיו ליהנה יביא את-קרבנו ליהנה מזבח שלמיו: ³⁰ ידיו וביאינו את אשי יהוה את-החלב על-החזה וביאינו את החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה: ³¹ והקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ³² ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: ³³ המקריב את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: ³⁴ כי את-חזה התנופה ואת | שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל: ³⁵ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהנה: ³⁶ אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: ³⁸ אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוה את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהנה במדבר סיני: פ

8 וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² קח את-אהרן ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת | פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ ואת כל-העדה הקהל אל-פתח אהל מועד: ⁴ ועש משה כאשר צוה יהוה ואתו ותקהל העדה אל-פתח אהל מועד: ⁵ ויאמר משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקרב משה את-אהרן ואת-בניו וירחץ אתם במים: ⁷ ויתן עליו את-הכתנת ויחרג אותו באבנט וילבש אותו את-המעיל ויתן עליו את-האפד ויחרג אותו בחשב האפד ויאפד לו בו: ⁸ וישם עליו את-החשן ויתן אל-החשן את-האורים ואת-התמים: ⁹ וישם את-המצנפת על-ראשו וישם על-המצנפת אל-מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁰ ויקח משה את-שמן המשחה וימשח את-המשכן ואת-כל-אשר-בו ויקדש אתם: ¹¹ ויז ממנו על-המזבח שבע פעמים וימשח את-המזבח ואת-כל-כליו ואת-הכיור ואת-כנו לקדשם: ¹² ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: ¹³ ויקרב משה את-בני אהרן וילבשם כתנת ויחרג אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁴ וילש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש פר החטאת: ¹⁵ וישחט ויקח משה את-הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את-המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ¹⁶ ויקח את-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכליות ואת-חלבון ויקטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת-הפר ואת-ערו ואת-בשרו ואת-פרשו

שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: ¹⁹ וישחט ויזרק משה את-הדם על-המזבח סביב: ²⁰ ואת-האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את-הראש ואת-הנתחים ואת-הפדר: ²¹ ואת-הקרב ואת-הכרעים רחץ במים ויקטר משה את-כל-האיל המזבחה עלה הוא לריח-ניחוח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את-משה: ²² ויקרב את-האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: ²³ וישחט | ויקח משה מדמיו ויתן על-תנור אזר-אהרן ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית: ²⁴ ויקרב את-בני אהרן ויתן משה מן-הדם על-תנור אזנם הימנית ועל-בהן ידם הימנית ועל-בהן רגלם הימנית ויזרק משה את-הדם על-המזבח סביב: ²⁵ ויקח את-החלב ואת-האלה ואת-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכליות ואת-חלבון ואת שוק הימין: ²⁶ ומסל המצות אשר | לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם ששון אחת ורקיק אחד וישם על-החלבים ועל שוק הימין: ²⁷ ויתן את-הכל על פני אהרן ועל פני בניו ויגף אתם תנופה לפני יהוה: ²⁸ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על-העלה מלאים הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה: ²⁹ ויקח משה את-החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את-משה: ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן-הדם אשר על-המזבח ויז על-אהרן ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו ויקדש את-אהרן את-בגדיו ואת-בניו ואת-בגדי בניו אתו: ³¹ ויאמר משה אל-אהרן ואל-בניו בשלו את-הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת-הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: ³² והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ³³ ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ומלא את-ידיכם: ³⁴ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם: ³⁵ ופתח אהל מועד תשב יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את-משמרת יהוה ולא תמותו כי-כן צויתי: ³⁶ ועש אהרן ובניו את כל-הדברים אשר-צוה יהוה ביד משה: ס

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ² ויאמר אל-אהרן קח לך עגל בן-בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ³ ואל-בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר-עזים לחטאת ועגל וכבש בני-שנה תמימים לעלה: ⁴ ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ⁵ ויקחו את אשר צוה משה אל-פני אהל מועד ויקרבו כל-העדה ויעמדו לפני יהוה: ⁶ ויאמר משה זה הדבר אשר-צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ⁷ ויאמר משה אל-אהרן קרב אל-המזבח ועשה את-חטאתך ואת-עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את-קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ⁸ ויקרב אהרן אל-המזבח וישחט את-עגל החטאת אשר-לו: ⁹ ויקרבו בני אהרן את-הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על-קרנות המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח: ¹⁰ ואת-החלב ואת-הכליות ואת-היתרת מן-החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את-משה: ¹¹ ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחוץ למחנה: ¹² וישחט את-העלה וימצאו בני אהרן אליו את-הדם ויזרקו על-המזבח סביב: ¹³ ואת-העלה המצויאו אליו לנתחיה ואת-הראש ויקטר על-המזבח: ¹⁴ וירחץ את-הקרב ואת-הכרעים ויקטר על-העלה המזבחה: ¹⁵ ויקרב את קרבן העם ויקח את-שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: ¹⁶ ויקרב את-העלה ויעשה כמשפט: ¹⁷ ויקרב את-המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על-המזבח מלבד עלת הבקר: ¹⁸ וישחט את-השור ואת-האיל וזבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את-הדם אליו ויזרקו על-המזבח סביב: ¹⁹ ואת-החלבים מן-השור ומן-האיל האלה והמכסה והכליות ויתרת הכבד: ²⁰ ושימו את-החלבים

למינה: 15 את כל־ערב למינו: 16 ואת בת היענה ואת־התחמס ואת־השחף ואת־הנץ למינה: 17 ואת־הכוס ואת־השלך ואת־הינשוף: 18 ואת־התנשמת ואת־הקאת ואת־הרחם: 19 ואת־החסידיה האנפה למינה ואת־הדוכיפת ואת־העטלף: 20 כל שרץ העוף ההלך על־ארבע שקץ הוא לכם: 21 אך את־זה תאכלו מכל־שרץ העוף ההלך על־ארבע אשר־לא (לו) כרעיים ממעל לרגליו לנתר בהן על־הארץ: 22 את־אלה מהם תאכלו את־הארבה למינו ואת־הסלעם למינהו ואת־החרגל למינהו ואת־החגב למינהו: 23 וכל־שרץ העוף אשר־לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: 24 ולא־לה תטמאו כל־הנגע בנבלתם וטמא עד־הערב: 25 וכל־הנשא מנבלתם וכבס בגדיו וטמא עד־הערב: 26 לכל־הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע | איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל־הנגע בהם וטמא: 27 וכל | הולך על־כפיו בכל־החיה ההלכת על־ארבע טמאים הם לכם כל־הנגע בנבלתם וטמא עד־הערב: 28 והנשא את־נבלתם וכבס בגדיו וטמא עד־הערב טמאים המה לכם: 29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על־הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: 30 והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: 31 אלה הטמאים לכם בכל־השרץ כל־הנגע בהם במתם וטמא עד־הערב: 32 וכל אשר־יפלו־עליו מהם | במתם וטמא מכל־כלי־עץ או בגד או־עור או שוק כל־כלי אשר־יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד־הערב וטהר: 33 וכל־כלי־חרש אשר־יפלו מהם אל־תוֹכו כל אשר בתוכו וטמא ואתו תשברו: 34 מכל־האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל־משקה אשר ישלה בכל־כלי וטמא: 35 וכל אשר־יפלו מנבלתם | עליו וטמא תנור וכירים ויתך טמאים הם וטמאים יהיו לכם: 36 אך מעין ובור מקוה־מים יהיה טהור ונגע בנבלתם וטמא: 37 וכי יפלו מנבלתם על־כל־זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: 38 וכי יתך־מים על־זרע ונפלו מנבלתם עליו וטמא הוא לכם: 39 וכי ימות מן־הבהמה אשר־היא לכם לא־אֵלֶּה הנגע בנבלתה וטמא עד־הערב: 40 והאכל מנבלתה וכבס בגדיו וטמא עד־הערב והנשא את־נבלתה וכבס בגדיו וטמא עד־הערב: 41 וכל־השרץ השרץ על־הארץ שקץ הוא לא יאכל: 42 כל הולך על־גחון וכל | הולך על־ארבע עד כל־מרבֵּה רגלים לכל־השרץ השרץ על־הארץ לא תאכלום כי־שקץ הם: 43 אל־תשקצו את־נפשתיכם בכל־השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את־נפשתיכם בכל־השרץ הרמש על־הארץ: 45 כי | אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל־נפש השרצת על־הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: פ

12 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו: 4 ושלושים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל־קדש לא־תגע ואל־המקדש לא תבא עד־מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על־דמי טהרה: 6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש ברשנתו לעלה ובריונה או־תר לחטאת אל־פתח אהל־מועד אל־הכהן: 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקדש דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: 8 ואם־לא תמצא ידה די שֶׁה ולקחה שתי־תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: פ

13 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 2 אדם כי־יהיה בעור־בשרו שאת או־ספחת או בהרת והיה בעור־בשרו לנגע צרעת והובא אל־אהרן הכהן או אל־אחד מבניו הכהנים: 3 וראה הכהן את־הנגע בעור־הבשר ושער בנגע הפך | לבן

על־החזות ויקטר החלבים המזבחה: 21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: 22 וישא אהרן את־יָדָיו (ידיו) אל־העם ויברכם ויד מעשת החטאת והעלה והשלמים: 23 ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד־יהוה אל־כל־העם: 24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם ויראו ויפלו על־פניהם:

10 ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתנו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: 3 ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה | לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן: 4 ויקרא משה אל־מישאל ואל־אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוץ למחנה: 5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה: 6 ויאמר משה אל־אהרן ולא־עזר ולא־יתמר | בניו ראשיכם אל־תפרעו | ובגדיכם לא־תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יכבו את־השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן־תמתו כי־ישמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: פ 8 וידבר יהוה אל־אהרן לאמר: 9 יין ושכר אל־תשת | אתה | ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדורתיכם: 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: 11 ולהורת את־בני ישראל את כל־החוקים אשר דבר יהוה אליהם ביד־משה: פ 12 וידבר משה אל־אהרן ואל־אלעזר ואל־איתמר | בניו הנותרים קחו את־המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חוק וחק־בניך הוא מאשי יהוה כי־כן צויתי: 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ובינך ובנתך אתך כי־חק וחק־בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: 15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק־עולם כאשר צוה יהוה: 16 ואת | שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: 17 מדוע לא־אכלתם את־החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה | נתן לכם לשאת את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: 18 הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: 19 וידבר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: 20 וישמע משה וייטב בעיניו: פ

11 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר אלהם: 2 דברו אל־בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל־הבהמה אשר על־הארץ: 3 כל | מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 4 אך את־זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את־הגמל כי־מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: 5 ואת־השפן כי־מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: 6 ואת־הארנבת כי־מעלת גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: 7 ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא־יגר טמא הוא לכם: 8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: 9 את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: 10 וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם: 11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת־נבלתם תשקצו: 12 כל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: 13 ואת־אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו שקץ הם את־הנשר ואת־הפרס ואת־העזניה: 14 ואת־הדאה ואת־האיה

45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם ועטה וטמא | טמא ויקרא: 46 כל ימי אשר הנגע בו וטמא טמא הוא ביד ישב מתוך למחנה מושבו: ס 47 והבגד כיוהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: 49 והיה הנגע ירקרק | או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן: 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים: 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: 52 ושרף את הבגד או את השתי | או את הערב בצמר או בפשתים או את כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף: 53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית: 55 וראה הכהן אחרי | הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרא אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב: 57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פחתת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: 58 והבגד או השתי או הערב או כלי העור אשר תכבסו וסר מהם הנגע וכבסו שנית וטהרו: 59 זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר | או הפשתים או השתי או הערב או כלי עור לטהרו או לטמאו: פ

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן: 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב: 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת | הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו ואת ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתיים תמימה ושלשה עשרים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: 13 ושתט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בנה ידו הימנית ועל בנה רגלו הימנית: 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בנה ידו הימנית ועל בנה רגלו הימנית על דם האשם: 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ס 21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרו סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג

ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אי מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהרו: 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראות אל הכהן לטהרו וראהו שנית אל הכהן: 8 וראהו הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא: פ 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: 14 וביום הראות בו בשר חי וטמא: 15 וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: פ 18 ובשר כיוהיה בו בערו שתי ונרפא: 19 והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדת ונראה אל הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוח: 21 ואם | וראה הכהן והנה אי רבה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: 23 ואם תחיתה תעמד בהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: ס 24 או בשר כיוהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמדת או לבנה: 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במקוה פרוח וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא: 26 ואם | וראהו הכהן והנה אי רבה שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: 28 ואם תחיתה תעמד בהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המקוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המקוה הוא: פ 29 ואיש או אשה כיוהיה בו נגע בראש או בזקן: 30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא: 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אי מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: 32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור: 33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: 35 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: 36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: 37 ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר צמחו בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ס 38 ואיש או אשה כיוהיה בעור בשרם בהרת לבנה לבנת: 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: ס 40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא: 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: 42 וכי יהיה בקרח או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרוח הוא בקרח או בגבחתו: 43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדת בקרח או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר: 44 איש צרוע הוא טמא הוא וטמאו הכהן בראשו נגעו:

שמן: 22 ושתו תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואתלג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם הכהן האשם ונתן על תנוך אן המטהר הימנית ועל בנהן ידו הימנית ועל בנהן רגלו הימנית: 26 ומר השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מר השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: 28 ונתן הכהן מר השמן אשר על כפו על תנוך אן המטהר הימנית ועל בנהן ידו הימנית ועל בנהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: 29 והנותר מר השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: 30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני יונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: פ 33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם: 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורית וקרקות או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר: 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחר הקצות את הבית ואחר הטוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: 47 והשכב בבית וכבס את בגדיו והאכל בבית וכבס את בגדיו: 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר לפני השדה וכפר על הבית וטהר: 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: 55 ולצרעת הגד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: ס

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם לפני יהוה וימתו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בר בקר לחטאת ואיל לעלה: 4 כתנת בד קדש ויבש ומכנסיי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמידו לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושתט את פר החטאת אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרות סמים דקה והביא מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרות על האש לפני יהוה וכסה | ענן הקטרות את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפור והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפור והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל

שמן: 22 ושתו תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואתלג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם הכהן האשם ונתן על תנוך אן המטהר הימנית ועל בנהן ידו הימנית ועל בנהן רגלו הימנית: 26 ומר השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מר השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: 28 ונתן הכהן מר השמן אשר על כפו על תנוך אן המטהר הימנית ועל בנהן ידו הימנית ועל בנהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: 29 והנותר מר השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: 30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני יונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: פ 33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם: 35 ובא אשר לו הכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורית וקרקות או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר: 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחר הקצות את הבית ואחר הטוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: 47 והשכב בבית וכבס את בגדיו והאכל בבית וכבס את בגדיו: 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר לפני השדה וכפר על הבית וטהר: 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: 55 ולצרעת הגד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: ס

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו הר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא

22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על-חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ 23 וכי-תבאו אל-הארץ ונטעתם כלעץ מאכל וערלתם ערלתו את-פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעת יהיה כל-פריו קדש הלולים ליהוה: 25 ובשנה החמישית תאכלו את-פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על-הדם לא תנחשו ולא תעוננו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: 28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בככם אני יהוה: 29 אל-תחלל את-בתך להזנותה ולא-תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל-תפנו אל-האבת ואל-הידענים אל-תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן וראת מאלהיך אני יהוה: פ 33 וכי-יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: 34 כאשר מכם יהיה לכם הגר | הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי-גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא-תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמסורה: 36 מאזני צדק אבני-צדק אפית צדק והיו צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: פ

20

וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 ואל-בני ישראל תאמר איש מלמך מות יומת עם הארץ ורגמהו באבן: 3 ואני אתן את-פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ולחלל את-שם קדשי: 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את-עיניהם מן-האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: 5 ושחתי אני את-פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל-הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: 6 והנפש אשר תפנה אל-האבת ואל-הידענים לזנות אחריהם ונתתי את-פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמרתם את-חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כראיש איש אשר יקלל את-אביו ואת-אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את-אשת איש אשר ינאף את-אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת: 11 ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערות אביו גלה מות-יומתו שניהם דמיהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את-כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: 13 ואיש אשר ישכב את-זכר משכבו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: 14 ואיש אשר יקח את-אשה ואת-אמה זמה הוא באלש ישרפו אתו ואתהו ולא-תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת-הבהמה תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל-כל-בהמה לרבעה אלה והרגת את-האשה ואת-הבהמה מות יומתו דמיהם בם: 17 ואיש אשר יקח את-אחיו בת-אביו או בת-אמו וראה את-ערווה והיא-תראה את-ערווה חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: 18 ואיש אשר ישכב את-אשה דוה וגלה את-ערווה את-מקרה הערה והיא גלתה את-מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: 19 וערות אחות אמה ואחות אביך לא תגלה כי את-שאר הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את-ידתו ערות דדו גלה חטאם ישאו עריהם וימתו: 21 ואיש אשר יקח את-אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה עריהם יהיו: 22 ושמרתם את-כל-חקתי ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר-אני משלח מפניכם כי את-כל-אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אתם תירשו את-אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר-הבדלתי אתכם מן-העמים: 25 והבדלתם בין-הבהמה הטהרה לטמאה ובין-העוף הטהור לטמא לטהר ולא-תשקצו את-נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה

אשר-הבדלתי לכם לטמא: 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן-העמים להיות לי: 27 ואיש או-אשה כיוהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ורגמו אתם דמיהם בם: פ 21 ואמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא-יטמא בעמיו: 2 כי אם לשאריו הקרב אליו לאמנו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: 3 ולאחיתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא: 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא-יקרחה (ויקרחו) קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את-אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי-קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי-את-לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה-לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את-אביה היא מחללת באש תשרף: 10 והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשו | שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים את-ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: 11 ועל כל-נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 ומן-המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי זר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבתוליה יקח: 14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את-אלה לא יקח כי אם-בתולה מעמיו יקח אשה: 15 ולא-יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: פ 16 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 17 דבר אל-אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: 18 כי כל-איש אשר-בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: 19 או איש אשר-יהיה בו שבר רגל או שבר יד: 20 או גבן או זדק או תבלל בעיניו או גרב או ילפת או מרוח אשה: 21 כל-איש אשר-בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את-אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: 22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן-הקדשים יאכל: 23 אך אל-הפרכת לא יבא ואל-המזבח לא יגש כי-מום בו ולא יחלל את-מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 וידבר משה אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל: פ 22 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-אהרן ואל-בניו וינורו מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: 3 אמר אליהם לדרתיכם כל-איש | אשר יקרב מכל-זרעכם אל-הקדשים אשר יקדשו בני-ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל-טמא נפש או איש אשר-תצא ממנו שכבת-זרע: 5 או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-לו או באדם אשר יטמא-לו לכל טמאתו: 6 נפש אשר תגע-בו וטמאה עדה הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אם-רחץ בשרו במים: 7 וגא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים כי לחמו הוא: 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה אני יהוה: 9 ושמרו את-משמרתו ולא-ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם: 10 וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש: 11 וכהן כי-יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: 12 ובת-כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: 13 ובת-כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו: ס 14 ואיש כי-יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את-הקדש: 15 ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: פ 17 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 18 דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל ואמרת אליהם איש מבית ישראל ומן-הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: 20 כל אשר-בו מום

מקרב עמה: 31 כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתותיכם: 32 שבת שבתון הוא לכם ועביתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־ערב תשביתו שבתכם: פ 33 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 34 דבר אל־בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבדה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבנות אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דברי־יום ביומו: 38 מלבד שבת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־דריכם ומלבד כל־דבותיכם אשר נתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחגו את־חגי־יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכת: 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתו את־בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את־מעדי יהוה אל־בני ישראל: פ

24 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְקַחוּ אֵלֶיךָ שִׁמּוֹן זֵית זָר כְּתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד: 3 מִחוּץ לְפָרֶכֶת הַעֲדָת בְּאֵהָל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֲהַרֹן מִעֲרֵב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: 4 עַל הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד: פ 5 וְלִקְחֹת סֹלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים יְהִי הַחֲלָה הָאֶחָת: 6 וּשְׁמַת אוֹתָם שְׁתֵּים מִעֲרוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֹת עַל הַשְּׁלֹחַן הַטְּהֹר לִפְנֵי יְהוָה: 7 וְנָתַת עַל־הַמַּעֲרֹת לִבְנֵה זָכָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאֹכְלָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה: 8 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנָה לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: 9 וְהִיתָה לְאֵהָרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִישׁ יְהוָה חֵק עוֹלָם: ס 10 וַיֵּצֵא בְּרָאשֵׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בְּרָאִישׁ מִצְרַיִם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶה בְּמַחְנֵה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִית: 11 וַיִּקַּב בְּרָהֲאֵשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלַל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מִשְׁחָה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת־דָּבָרִי לְמַטֵּה־דָן: 12 וַיִּנְחִיחוּ בַּמִּשְׁמֵר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה: פ 13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 14 הוֹצֵא אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסַמְכוּ כָּל־הַשְּׁמַעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה: 15 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִקְלַל אֱלֹהֵיו וַיִּנְשָׂא חֲסָאוֹ: 16 וַיִּקַּב שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוֹם וַיִּרְגְּמוּהוּ כָּל־הָעֵדָה כֹּגֶר כְּאֹרֶחַ בְּנִקְבוֹשֵׁם יוֹמָת: 17 וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כְּלַנְפֵשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת: 18 וּמִכָּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: 19 וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כְּאִשֶּׁר עָשָׂה כֵן יַעֲשֶׂה לוֹ: 20 שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן כְּאִשֶּׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֵן יִנְתֵּן לוֹ: 21 וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת: 22 מִשְׁפֵּט אֶחָד יְהִי לָכֶם כֹּגֶר כְּאֹרֶחַ יְהִי כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 23 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֹן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

25 וידבר יהוה אל־משה בהר סיני לאמר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תְבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּה הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה: 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךָ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרִמָּךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוֹאֹתָהּ: 4 וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִלַת שַׁבַּת שַׁבְתוֹן יְהִי לָאָרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה שְׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכִרְמֶךָ לֹא תִזְמַר: 5 אֵת סְפִיחַ קִצְרֹךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֵת־עֲנָבֶיךָ זִיזִיר לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבְתוֹן יְהִי לָאָרֶץ: 6 וְהִיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לֹא־לָכְלֵה לָךְ וְלֹעֲבָדְךָ וְלֹא־מִתְּךָ וְלַשְׂכִּירְךָ וְלַתּוֹשֵׁבֶךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: 7 וְלִבְהֵמַתְךָ וְלַחִיָּה אֲשֶׁר בְּאָרְצְךָ

לא תקריבו כִּי־לֹא לְרִצּוֹן יְהִי לָכֶם: 21 וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים לַיהוָה לִפְלֵא־נֶדֶר אֹן לִנְדָבָה בִּבְקָר אֹן בַּצֹּאן תָּמִים יְהִי לְרִצּוֹן כִּלְמוֹם לֹא יְהִי־בוֹ: 22 עֹרֹת אֹן שְׂבוֹר אֹן־חֲרוּץ אֹן־יִבֹּלֶת אֹן גֵּרֵב אֹן יִלְפַת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא־תִתְּנֶנּוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: 23 וְשׁוֹר וְשֶׂה שְׂרוּע וְקֹלוֹט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלִנְדָר לֹא יִרְצָה: 24 וּמַעֲוֹךְ וְכַתוּת וְנִתְוֶק וְכֹרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: 25 וּמִיַּד בְּרִנְכֹךְ לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלָה כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: פ 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 27 שׁוֹר אֹן־כֶּשֶׁב אֹן־עֹז כִּי יוֹלֵד וְהִיָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלָאָה יִרְצָה לְקַרְבֵּן אִשֶּׁה לַיהוָה: 28 וְשׁוֹר אֹן־שֶׂה אֹתוֹ וְאֵת־בָּנוֹ לֹא תִשְׁחֹטוּ בְּיוֹם אֶחָד: 29 וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְנֵכֶם תִּזְבְּחוּ: 30 בְּיוֹם הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אָנִי יְהוָה: 31 וְשִׁמְרַתֶּם מְצוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם אָנִי יְהוָה: 32 וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי יְהוָה מְקַדְשְׁכֶם: 33 הַמוֹצֵא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אָנִי יְהוָה: פ

23 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֵדִי: 3 שֵׁשַׁת יָמִים תַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ כִּלְמֵלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם: פ 4 אֵלָה מוֹעֵדִי יְהוָה מְקַרְאִי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם בְּמוֹעֵדֶם: 5 בַּחֲדָשׁ הַרְאֵשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֲדָשׁ בֶּן הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַיהוָה: 6 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שַׁבַּעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכְלוּ: 7 בְּיוֹם הַרְאֵשׁוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כִּלְמֵלָאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ: 8 וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שַׁבַּעַת יָמִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקַרְא־קֹדֶשׁ כִּלְמֵלָאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ: פ 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרַתֶּם אֶת־קִצְיָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְיֹכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: 11 וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְנֵכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת וַיִּנְפְּנוּ הַכֹּהֵן: 12 וְעִשִׂיתֶם בְּיוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בְּרִשְׁתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: 13 וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: 14 וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבִּיאְכֶם אֶת־קֹרְבַן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם: ס 15 וְסִפְרַתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבְּתוֹת תְּמִימַת תִּהְיֶינָה: 16 עַד מַמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִלַת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: 17 מִמוֹשְׁבֵיתֵיכֶם תָּבִיאוּ | לָחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה בְּכוּרִים לַיהוָה: 18 וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שַׁבַּעַת כֶּבֶשִׁים תָּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפֶר בְּרִבְבָקֶר אֶחָד וְאִילִם שְׁנַיִם יְהִי עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחַח לַיהוָה: 19 וְעִשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כֶבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַּח שְׁלָמִים: 20 וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֹתָם עַל לָחֶם הַבְּכוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כֶבֶשִׁים קֹדֶשׁ יְהִי לַיהוָה לִכְהֵן: 21 וְקִרְאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה מְקַרְא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כִּלְמֵלָאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: 22 וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצְיֹר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֹּאֵת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקְטַת קִצְיֹרְךָ לֹא תִלְקַט לַעֲנִי וְלִגֵּר תַעֲזֹב אֹתָם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ יְהִי לָכֶם שַׁבְּתוֹן וְזָכְרוּן תְּרוּעָה מְקַרְא־קֹדֶשׁ: 25 כִּלְמֵלָאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה: ס 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 27 אֲךָ בְּעִשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפְּרִים הוּא מְקַרְא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְעִבִיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה: 28 וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפְּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 29 כִּי כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעָנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּהּ מִעַמִּיהָ: 30 וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כִּלְמֵלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא

מקנתו: 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשבילו כפי שניו ישיב את גאלתו: 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעינוך: 54 ואם לא וגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: 55 כילו בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

26 לא תעשו לכם אליים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואכן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרו: 5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 10 ואכלתם וישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: 12 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלו איביכם: 17 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי לסירה אתכם שבע על חטאתיכם: 19 ושברתי את גאון עוזם ונתתי את שמכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: 20 ותם לריק כחכם ולא יתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרו: 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: 22 והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעוטה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: 24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: 27 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: 30 והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלולכם וגעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריו בריח ניחחכם: 32 והשמתי אני את הארץ ושמתי עליה איביכם הישבים בה: 33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחרים חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: 34 אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתותיה: 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה: 36 והנשארים בכם והבאתי מרר בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: 39 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: 40 והתוודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלדו ואף אשר הלכו עמי בקרי:

תהיה כל תבואתה לאכל: 8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה: 9 והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דהור בארץ לכל ישוביה ויבל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזו ואיש אל משפחתו תשבו: 11 ויבל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: 12 כי ויבל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: 13 בשנת היבל הזאת תשבו איש אל אחוזו: 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: 15 במספר שנים אחר היבל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: 16 לפי | רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מר לך: 17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: 19 ונתנה הארץ פרוה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא מזרע ולא נאסף את תבואתנו: 21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד | השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן: 23 והארץ לא תמכר לצמתת כילי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחוזו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: 27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזו: 28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אלו עד שנת היבל ויצא ביבל ושב לאחוזו: 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא (לו) חמה לצמיתת לקנה אותו לדרתיו לא יצא ביבל: 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: 32 וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: 33 ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: 36 אל תקח מאתו נשך ותרבות ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: 37 את כספך לא יתן לו בנשך ובמרבית לא יתן אכלך: 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב: 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוז: 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחרים לרשת אחוז לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר ותושב עמך או לעקר משפחת גר: 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו ויגאלנו: 49 אודדו או בךדדו ויגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו ויגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 50 וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: 51 אם עווד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף

41 אֲפֹאֲנֵי אֵלֶיךָ עִמָּךְ וְהִבֵּאתִי אֵתֶם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵיכֶם אוֹיְצֵי וְכַנְעַן
 לְבַבְכֶם הָעָרֶל וְאַזְּרִיבוּ אֶת־עֵינֵיכֶם: 42 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת־
 אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם וְהָאָרֶץ אֶזְכָּר:
 43 וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם וְתָרַץ אֶת־שִׁבְתֹּתֶיהָ בְּהִשְׁמָהּ מֵהֶם וְהֵם יִרְצֻ
 אֶת־עֵינֵיכֶם יַעֲזֹבוּ בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסּוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי גַּעֲלֵה נַפְשָׁם:
 44 וְאֶת־גַּם־זֹאת בְּהַיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵיכֶם לֹא־מֵאֲסֻתִּים וְלֹא־גַעֲלֹתִים
 לְכַלְתֶּם לְהַפְרֹת בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם
 בְּרִית רֵאשִׁיטִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִצִּירֵי מִצְרָיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיֵּת
 לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: 46 אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 נָתַן יְהוָה בְּיַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה: פ
27 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא נֹדַד בְּעַרְפֶּכָּה נִפְשֶׁת לַיהוָה: 3 וְהָיָה
 עַרְפֶּכָּה הַזֶּכֶר מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְעַד בְּרִשְׁשֵׁים שָׁנָה וְהָיָה עַרְפֶּכָּה
 חֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: 4 וְאִם־נִזְקְבָה הוּא וְהָיָה עַרְפֶּכָּה
 שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל: 5 וְאִם מִבְּנֵי חֲמִשָּׁה שָׁנִים וְעַד בְּרִשְׁשֵׁים שָׁנָה וְהָיָה
 עַרְפֶּכָּה הַזֶּכֶר עֲשָׂרִים שָׁקֶל וְלִנְזֻקְבָה עֲשָׂרֵת שָׁקֶלִים: 6 וְאִם
 מִבְּנֵי חֲדָשׁ וְעַד בְּרִשְׁמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עַרְפֶּכָּה הַזֶּכֶר חֲמִשָּׁה שָׁקֶלִים כֶּסֶף
 וְלִנְזֻקְבָה עַרְפֶּכָּה שְׁלֹשֶׁת שָׁקֶלִים כֶּסֶף: 7 וְאִם מִבְּרִשְׁשֵׁים שָׁנָה וְעַד
 אִם־זָכַר וְהָיָה עַרְפֶּכָּה חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵת שָׁקֶל וְלִנְזֻקְבָה עֲשָׂרֵת שָׁקֶלִים:
 8 וְאִם־מֵת הוּא מִעַרְפֶּכָּה וְהָעֵמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהָעֵרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
 עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁלַח יַד הַנֹּדֵד וְעֵרִיכְנוּ הַכֹּהֵן: ס 9 וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר
 יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יְהִי־קֹדֶשׁ:
 10 לֹא יִחְלִיפוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹרַע בְּטוֹב וְאִם־הִמִּיר יִמִּיר
 בְּהֵמָה בְּבֵהמָה וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יְהִי־קֹדֶשׁ: 11 וְאִם כֹּל־בְּהֵמָה
 טַמְאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לַיהוָה וְהָעֵמִיד אֶת־בְּהֵמָה
 לִפְנֵי הַכֹּהֵן: 12 וְהָעֵרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כְּעַרְפֶּכָּה הַכֹּהֵן
 כִּן יְהִי: 13 וְאִם־גָּאֵל יִגְאֲלֶנָּה וְיִסַּף חֲמִישִׁיתוֹ עַל־עַרְפֶּכָּה: 14 וְאִישׁ

כִּי־יִקְדֹשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָעֵרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רַע
 כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יְקוּם: 15 וְאִם־הַמִּקְדָּשׁ יִגָּאֵל אֶת־בֵּיתוֹ
 וְיִסַּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עַרְפֶּכָּה עָלָיו וְהָיָה לוֹ: 16 וְאִם | מִשְׁדֵּה אַחֲזֹתוֹ
 יִקְדֹשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עַרְפֶּכָּה לִפְנֵי זָרַעוֹ זָרַע חֲמֵר שְׁעָרִים בְּחֻמְשֵׁים
 שָׁקֶל כֶּסֶף: 17 אִם־מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדֹשׁ שְׂדֵהוּ כְּעַרְפֶּכָּה יְקוּם:
 18 וְאִם־אֲחֵר הַיָּבֵל יִקְדֹשׁ שְׂדֵהוּ וְחֻשְׁבִּילוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי
 הַשָּׂנִים הַנּוֹתֶרֶת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מִעַרְפֶּכָּה: 19 וְאִם־גָּאֵל יִגָּאֵל
 אֶת־הַשְּׂדֵה הַמִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְיִסַּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עַרְפֶּכָּה עָלָיו וְקָם לוֹ:
 20 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל אֶת־הַשְּׂדֵה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אֲחֵר לֹא
 יִגָּאֵל עוֹד: 21 וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּצֵאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשֵׁדֵה הַחֲרָם
 לְכֹהֵן תְּהִיָּה אַחֲזֹתוֹ: 22 וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנֹתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדֵּה
 אַחֲזֹתוֹ יִקְדֹשׁ לַיהוָה: 23 וְחֻשְׁבִּילוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסֵת הָעַרְפֶּכָּה עַד
 שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעַרְפֶּכָּה בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: 24 בְּשַׁנַּת
 הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאֹתוֹ לְאִשְׁרֵי־לוֹ אַחֲזֹת הָאָרֶץ:
 25 וְכֹל־עַרְפֶּכָּה יְהִי בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֶּרָה יְהִי הַשָּׁקֶל: ס
 26 אַךְ־בְּכֹר אֲשֶׁר־יִבְכֹּר לַיהוָה בְּבֵהמָה לֹא־יִקְדֹשׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר
 אִם־שֶׂה לַיהוָה הוּא: 27 וְאִם בְּבֵהמָה הַטַּמְאָה וּפְדָה בְּעַרְפֶּכָּה וְיִסַּף
 חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַר בְּעַרְפֶּכָּה: 28 אַךְ־כֹּל־חֲרָם אֲשֶׁר
 יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכֹּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאֲדָם וּבְהֵמָה וּמִשְׁדֵּה אַחֲזֹתוֹ לֹא
 יִמָּכַר וְלֹא יִגָּאֵל כֹּל־חֲרָם קֹדֶשׁ־קֹדֶשִׁים הוּא לַיהוָה: 29 כֹּל־חֲרָם אֲשֶׁר
 יִחְרַם מִרְהָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוּמָת: 30 וְכֹל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֵּרַע
 הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: 31 וְאִם־גָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ
 מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו: 32 וְכֹל־מַעֲשֵׂר בְּקֹר וְצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר
 תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂירִי יְהִי־קֹדֶשׁ לַיהוָה: 33 לֹא יִבְקַר בֵּין־טוֹב לְרַע
 וְלֹא יִמִּירֵנוּ וְאִם־הִמִּיר יִמִּירֵנוּ וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יְהִי־קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל:
 34 אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

במדבר

עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: פ 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבותיו היו: 45 והיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: 46 והיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: פ 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב ימת: 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: פ

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון ברעמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל ברצוער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ס 7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בר חלון: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: ס 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בר שדיאור: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהל בר צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בר רעואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ס 17 ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: ס 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע ברעמיהוד: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה לבני מנשה גמליאל בר פדהצור: 21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בר גדעני: 23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: ס 25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר ברעמישדי: 26 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות: 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיהל ברעכרן: 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע ברעינן: 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 31 כל הפקדים למחנה דן

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחוד השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: 3 מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: 4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבותיו הוא: 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בר שדיאור: 6 לשמעון שלמיהל בר צורי שדי: 7 ליהודה נחשון ברעמינדב: 8 ליששכר נתנאל ברצוער: 9 לזבולן אליאב בר חלון: 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע ברעמיהוד למנשה גמליאל בר פדהצור: 11 לבנימין אבידן בר גדעני: 12 לדן אחיעזר ברעמישדי: 13 לאשר פגעיהל ברעכרן: 14 לגד אליסף בר רעואל: 15 לנפתלי ונשיא ברעינן: 16 אלה *קריאי (קריאי) העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחוד השני ויתילו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: פ 20 והיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: פ 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: פ 24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: פ 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: פ 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: פ 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: פ 32 לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: פ 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: פ 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות: פ 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: פ 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן

מאת אלף ושבועה וחמשים אלף ושש מאות לאחרונה יסעו לדגליהם: פ 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: 33 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: כרחני לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבותיו:

3 ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור | נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: 5 פ וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמו את כהנתם והוצר הקרב יומת: פ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: 13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי והיו אני יהוה: ס 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: 16 ופקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: 17 והיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי: 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית אב לגרשני אלסוף בר לאל: 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברוני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בר עזיאל: 31 ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בר אהרן הכהן פקד שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בר אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקד משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריתיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד | מזרחה משה | ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והוצר הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם: 41 ולקהת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: 42 ופקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם

שנים ועשרים אלף שלשה ושבועים ומאתים: פ 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה: 46 ואת פדויו השלשה ושבועים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל: 47 ולקהת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויו העדפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדויו הלויים: 50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: פ 4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כלי תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל | שלחן הפנים ופרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקה ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו | בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתייה ואת מלקוחיה ואת מחותתייה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו עליהמוט: 11 ועל | מזבח הזהב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ונתנו את בדיו: 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו עליהמוט: 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המחבת את המזלגת ואת היענים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: 16 ופקדת אלעזר | בר אהרן הכהן שמו המאור וקטרות הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: ס 17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: 19 וזאת | עשו להם וחייו ולא ימתו בגשתם את הקדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו: פ 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: 25 ונשיא את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר ואת מסך | פתח | שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בר אהרן הכהן: פ 29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: 30 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריתיו ועמדיו ואדניו: 32 ועמדו החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם: 33 זאת עבדת משפחת בני מררי

את־המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל־המזבח: 26 וקמץ הכהן מִרְהֲמַנְחָה אֶת־אֲזֹכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמִּים: 27 וְהִשְׁקָה אֶת־הַמִּים וְהִיְתָה אִם־נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וְבָאָה בָּהֶם הַמִּים הַמְאָרְרִים לְמִרְיָם וְצִבְתָּה בְטֹנָה וְנִפְלָה יִרְכָה וְהִיְתָה הָאִשָּׁה לְאֵלָה בְּקֶרֶב עַמָּה: 28 וְאִם־לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטִהַרְתָּ הִוא וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זָרַע: 29 זֹאת תֹּרַת הַקְּנָאֵת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִשָּׁה וְנִטְמָאָה: 30 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רֹחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לְפָנָי יְהוָה וְעָשָׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת: 31 וְנִקְהָה אִישׁ מֵעַן וְהָאִשָּׁה הִוא תִּשָּׂא אֶת־עוֹנָהּ: פ

6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ אֶת־הָאִשָּׁה כִּי יִפְלֵא לְנָדָר נָדָר נָזִיר לְהִזְיֵר לַיהוָה: 3 מִיִּן וְשֹׁכֵר וְיֵזֵר חֲמֵץ יַיִן וְחֲמֵץ שֹׁכֵר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת עֲבִיבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לְחִים וּבִשִּׁים לֹא יֵאָכֵל: 4 כָּל יְמֵי נְזִרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִנְפֵן הֵינִי מִחֲרָצִים וְעַד־זֶה לֹא יֵאָכֵל: 5 כְּלִימֵי נָדָר נְזִרוֹ תַעֲרַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֵאשׁוֹ עַד־מִלֵּאת הַיַּיִם אֲשֶׁר־יֵזֵר לַיהוָה קֹדֶשׁ יְהוָה גִּדֹּל פָּרַע שֶׁעַר רֵאשׁוֹ: 6 כְּלִימֵי הִזְיָרוֹ לַיהוָה עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יֵבֹא: 7 לֵאבִיו וְלֵאמוֹ וְלֵאחִיו וְלֵאחֹתּוֹ לֹא־יִטְמָא לָהֶם בְּמֵתָם כִּי נִזְר אֵלָהּ עַל־רֵאשׁוֹ: 8 כָּל יְמֵי נְזִרוֹ קֹדֶשׁ הִוא לַיהוָה: 9 וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפִתְעָה פְתָאֵם וְטָמֵא רֵאשׁוֹ נְזִרוֹ וְגִלַּח רֵאשׁוֹ בַּיּוֹם טִהַרְתּוּ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְגִלַּחְתּוּ: 10 וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יֵבֹא שְׂתֵי תַרְיָם אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 11 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לַחֲטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֵּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל־הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֵאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: 12 וְהִזְיֵר לַיהוָה אֶת־יְמֵי נְזִרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בְּרִשְׁנֹתוֹ לְאִשֶּׁם וְהַיַּיִם הָרֵאשִׁינִים יִפְלוּ כִּי טָמֵא נְזִרוֹ: 13 וְזֹאת תֹּרַת הַנָּזִיר בַּיּוֹם מִלֵּאת יְמֵי נְזִרוֹ יֵבִיא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 14 וְהִקְרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בְּרִשְׁנֹתוֹ תַמִּים אֶחָד לְעֹלָה וְכֶבֶשֶׂה אֶחָד בְּתִשְׁבְּתָהּ תַמִּימָה לַחֲטָאת וְאֵיל־אֶחָד תַמִּים לְשִׁלְמִים: 15 וְסָלַח מִצֹּאת סֹלֶת חִלַּת בְּלוּלַת בֶּשֶׂמֶן וְרִקְיקָי מִצֹּאת מִשְׁחִים בֶּשֶׂמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם: 16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לְפָנָי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת־חֲטָאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ: 17 וְאֶת־הָאֵילִים יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֵל הַמִּצֹּאת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ: 18 וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֵאשׁוֹ נְזִרוֹ וְלִקַּח אֶת־שֶׁעַר רֵאשׁוֹ נְזִרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: 19 וְלִקַּח הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּרַע בְּשִׁלָּה מִן־הָאֵילִים וְחִלַּת מִצָּה אֶחָד מִן־הַסֵּל וְרִקְיקָי מִצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כִּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הַתְּגַלְתּוֹ אֶת־נְזִרוֹ: 20 וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן | תְּנוּפָה לְפָנָי יְהוָה קֹדֶשׁ הִוא לְכֹהֵן עַל חֲזָה הַתְּנוּפָה וְעַל שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יַיִן: 21 זֹאת תֹּרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִזְרַק קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נְזִרוֹ מִלִּבָּד אֲשֶׁר־תִּשְׁעִי יוֹ כִּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יִזְרַק עַל תֹּרַת נְזִרוֹ: פ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: ס 24 יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: ס 25 יֵאָר יְהוָה | פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִחַנְּךָ: ס 26 יֵשָׂא יְהוָה | פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: ס 27 וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: פ

7 וַיְהִי בַּיּוֹם כָּלוּת מֹשֶׁה לְהַקְיָם אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשַׁח וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם: 2 וַיִּקְרְבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֲמִידִים עַל־הַפְּקֻדִים: 3 וַיְבִיאוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לְפָנָי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלוֹת צֶבַע וְשֵׁשׁ עֶשֶׂר בָּקָר עֲגֵלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשֹׁר לְאֶחָד וַיִּקְרְבוּ אוֹתָם לְפָנָי הַמִּשְׁכָּן: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 5 קַח מֵאֲמָם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כִּפֵּי עֲבֹדָתוֹ: 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַעֲגֻלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: 7 אֵת | שְׁתֵּי הַעֲגֻלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כִּפֵּי עֲבֹדָתָם: 8 וְאֵת | אַרְבַּע הַעֲגֻלוֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כִּפֵּי עֲבֹדָתָם בִּיד אִיתְמָר בְּרָאֵהֶן הַכֹּהֵן: 9 וְלְבְנֵי קֹהַת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֶתֶף יֵשָׂאוּ: 10 וַיִּקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־קֶרְבָּנָם לְפָנָי

לְכָל־עֲבֹדָתָם בָּאֵהֶל מוֹעֵד בִּיד אִיתְמָר בְּרָאֵהֶן הַכֹּהֵן: 34 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וְנְשִׂאֵי הַעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם וְלִבְיַת אֲבֹתָם: 35 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה וְעַד בְּרַחֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצִבָּא לְעִבְדָה בָּאֵהֶל מוֹעֵד: 36 וְהִיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: 37 אֵלָה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲלִי כָּל־הַעֲבָד בָּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פְּקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה: ס 38 וְפְקֻדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם וְלִבְיַת אֲבֹתָם: 39 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה וְעַד בְּרַחֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצִבָּא לְעִבְדָה בָּאֵהֶל מוֹעֵד: 40 וְהִיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם לִבְיַת אֲבֹתָם אֲלֵפִים וְשֶׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים: 41 אֵלָה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הַעֲבָד בָּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פְּקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה: 42 וְפְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לִבְיַת אֲבֹתָם: 43 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה וְעַד בְּרַחֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצִבָּא לְעִבְדָה בָּאֵהֶל מוֹעֵד: 44 וְהִיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפִים וּמֵאוֹתָם: 45 אֵלָה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פְּקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה: 46 כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פְּקֹד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וְנְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם וְלִבְיַת אֲבֹתָם: 47 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה וְעַד בְּרַחֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעִבְדָה עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשָּׂא בָּאֵהֶל מוֹעֵד: 48 וְהִיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלֵפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְשָׁמָנִים: 49 עַל־פִּי יְהוָה פְּקֹד אוֹתָם בִּיד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מִשָּׂאוֹ וְפְקֻדֵי אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צִרְעוֹ וְכָל־זִבּ וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ: 3 מִזְכֹּר עַד־נִקְבָה תִּשְׁלַחוּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלַחוּם וְלֹא יִטְמָאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם: 4 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתָם אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 6 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִישׁ וְעָשׂוּ מִכָּל־חֲטָאת הָאָדָם לְמַעַל מֵעַל בִּיהוָה וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא: 7 וְהִתְוֹדוּ אֶת־חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן לְאִשֶּׁר אֲשֶׁם לוֹ: 8 וְאִם־אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהִשִּׁיב הָאֲשָׁם אֵלָיו הָאֲשֶׁם הַמוֹשֵׁב לַיהוָה לְכַהֵן מִלִּבָּד אֵיל הַכִּפְּרִים אֲשֶׁר יְכַפְּרוּ עָלָיו: 9 וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִקְרְבוּ לְכַהֵן לוֹ יְהִיָּה: 10 וְאִישׁ אֶת־קֹדֶשׁוֹ לוֹ יְהִי אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לְכַהֵן לוֹ יְהִיָּה: פ 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׁטָה אִשְׁתּוֹ וְיַמְעֵלָה בּוֹ מֵעַל: 13 וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שֹׁכֵב־זָרַע וְנִגְעַל מֵעֵינֵי אִשָּׁה וְנִסְתַּרְתָּ וְהִיא נִטְמָאָה וְעַד אֵין זָה וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׁה: 14 וְעִבֵר עָלָיו רֹחַ־קְנָאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה וְהוּא לֹא נִטְמָאָה: 15 וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעִרִים לֹא־יִצַק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לֶבְנָה כִּי־מִנְחַת קְנָאֵת הִוא מִנְחַת זִכְרוֹן מִזְכֹּרַת עוֹן: 16 וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִעֲמִידָהּ לְפָנָי יְהוָה: 17 וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִיָּם קֹדֶשִׁים בְּכָל־יְחִירֵשׁ וּמִן־הַעֶפֶר אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּקֹרֶקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל־הַמִּים: 18 וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לְפָנָי יְהוָה וְפָרַע אֶת־רֵאשׁוֹ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כִּפֵּיהָ אֶת מִנְחַת הַזִּכְרוֹן מִנְחַת קְנָאֵת הִוא וְבִיד הַכֹּהֵן יְהִיוּ מִי הַמִּרִים הַמְאָרְרִים: 19 וְהַשְּׂבִיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם־לֹא שְׁטִית טָמָאָה תַּחַת אִישׁ הַנְּלִי מִמִּי הַמִּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה: 20 וְאֵת כִּי שְׁטִית תַּחַת אִישׁ וְכִי נִטְמָאת וְיִתֵּן אִישׁ בְּךָ אֶת־שִׁכְבְּתוֹ מִבְּלַעַד־י אִישׁ: 21 וְהַשְּׂבִיעַ הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאֵלָה וְלִשְׁבַעַה בְּתוֹךְ עַמְּךָ בְּתוֹךְ יְהוָה אֶת־יִרְכָךְ נְפֻלָּת וְאֶת־בִּטְנְךָ צָבָה: 22 וְבָאוּ הַמִּים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲוֵךְ לְצִבּוֹת בָּטָן וְלִנְפֹל יִרְךָ וְאֶמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן | אָמֵן: 23 וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בְּסֶפֶר וּמוֹחָה אֶל־מִי הַמִּרִים: 24 וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מִי הַמִּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָּהֶם הַמִּים הַמְאָרְרִים לְמִרִים: 25 וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאֵת וְהִנִּיף

60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן ברגדעני: 61 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 63 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 64 שעיר־עזים אחד לחטאת: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אבידן ברגדעני: פ 66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר ברעמישדי: 67 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 70 שעיר־עזים אחד לחטאת: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר ברעמישדי: פ 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל ברעכרן: 73 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 75 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 76 שעיר־עזים אחד לחטאת: 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן פגעיאל ברעכרן: פ 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע ברעינן: 79 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 81 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 82 שעיר־עזים אחד לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחירע ברעינן: פ 84 זאת | חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיא ישראל קערת־כסף שתיים עשרה מזוקי־כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה: 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הפלים אלפים וארבע־מאות בשקל הקדש: 86 כפות זהב שתיים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל־זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל־הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני־שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: 88 וכל בקר | זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים שלשים כבשים בני־שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: 89 ובבא משה אל־אהל מועד לדבר אתו וישמע את־הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על־און העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: פ 8 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־אהרן ואמר את־אלו בהעלתך את־הנרות אל־מול פני המנורה ואירו שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל־מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את־משה: 4 וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד־ירכה עד־פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את־משה כן עשה את־המנורה: פ 5 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 6 קח את־הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: 7 וכה־תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על־כל־בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: 8 ולקחו פר ברבקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר־שני ברבקר תקח לחטאת: 9 והקרבת את־הלוים לפני אהל מועד והקהלת את־כל־עדת בני ישראל: 10 והקרבת את־הלוים לפני יהוה וסמכו בני־ישראל את־ידיהם על־הלוים: 11 והניף אהרן את־הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את־עבדת יהוה: 12 והלוים יסמכו את־ידיהם על ראש הפרים ועשה את־האחד חטאת ואת־האחד עלה ליהוה לכפר על־הלוים: 13 והעמדת את־הלוים לפני אהרן ולפני בני והנפת אתם תנופה ליהוה: 14 והבדלת את־הלוים מתוך בני ישראל והיו ליהוה:

המזבח: 11 ויאמר יהוה אל־משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את־קרבנם לחנכת המזבח: ס 12 והיו המקריב ביום הראשון את־קרבנו נחשון ברעמינדב למטה יהודה: 13 וקרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 15 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 16 שעיר־עזים אחד לחטאת: 17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נחשון ברעמינדב: פ 18 ביום השני הקריב נתנאל ברצוער נשיא יששכר: 19 הקרב את־קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 21 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 22 שעיר־עזים אחד לחטאת: 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נתנאל ברצוער: פ 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב ברחלן: 25 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 27 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 28 שעיר־עזים אחד לחטאת: 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליאב ברחלן: פ 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור ברשדיאור: 31 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 33 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 34 שעיר־עזים אחד לחטאת: 35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליצור ברשדיאור: פ 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל ברצורישדי: 37 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 40 שעיר־עזים אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן שלמיאל ברצורישדי: פ 42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף ברדעואל: 43 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 46 שעיר־עזים אחד לחטאת: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף ברדעואל: פ 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע ברעמיהוד: 49 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 52 שעיר־עזים אחד לחטאת: 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אלישמע ברעמיהוד: פ 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל ברפדהצור: 55 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 57 פר אחד ברבקר איל אחד כבש־אחד ברשנתו לעלה: 58 שעיר־עזים אחד לחטאת: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן גמליאל ברפדהצור: פ

15 ואחר־כֵן יבאו הלויִם לעבד את־אֱהֱל מועד וטהרת אתֶם והנפת אתֶם תנופה: 16 כִּי נתנים נתנים הִמָּה לִי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל־רָחֹם בכור כל־מבני ישראל לקחתי אתֶם לִי: 17 כִּי לִי כל־בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי אתֶם לִי: 18 ואקח את־הלויִם תחת כל־בכור בבני ישראל: 19 ואתֶנָּה את־הלויִם נתנים | לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את־עבדת בני־ישראל באֱהֱל מועד ולכפר על־בני ישראל ולא יהיֶה בבני ישראל נֶגֶף בגשת בני־ישראל אל־הקדש: 20 ויעש משה ואהרן וכל־עדת בני־ישראל ללויִם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה את־משה ללויִם כִּרְעֵשׂוּ לָהֶם בני ישראל: 21 ויתחטאו הלויִם ויכבסו בגדיהם וינפו אהרן אתֶם תנופה לפני יהוה וכפר עליהם אהרן לטהרם: 22 ואחר־כֵן באו הלויִם לעבד את־עבדתם באֱהֱל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את־משה על־הלויִם כִּן עשו להם: 23 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 24 זאת אשר ללויִם מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אֱהֱל מועד: 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את־אֱהֱלו באֱהֱל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כִּכֹּה תעשה ללויִם במשמרתם: פ

ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובהקהיל את־הקהל תתקעו ולא תרעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: 9 וכי־תבאו מלחמה בארצכם על־הצר הצר אתֶם והרעתם בחצרות ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: פ 11 והי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה העֶנָן מעל משכן העדת: 12 ויסעו בני־ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן העֶנָן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על־פי יהוה ביד־משה: 14 ויסעו דגל מחנה בני־יהודה בראשנה לצבאתם ועל־צבאו נחשון ברעמינדב: 15 ועל־צבא מטה בני יששכר נתנאל ברצוער: 16 ועל־צבא מטה בני זבולן אליאב בר־חלון: 17 והורד המשכן ונסעו בני־גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 18 ונסעו דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל־צבאו אליצור בר־שדיאור: 19 ועל־צבא מטה בני שמעון שלמיאל ברצורי שדי: 20 ועל־צבא מטה בני־גד אליסף בר־דעואל: 21 ונסעו הקהלים נשאי המקדש והקימו את־המשכן עד־באם: 22 ונסעו דגל מחנה בני־אפרים לצבאתם ועל־צבאו אלישמע ברעמיהוד: 23 ועל־צבא מטה בני מנשה גמליאל ברפדהצור: 24 ועל־צבא מטה בני בנימין אבידן ברדעוני: 25 ונסעו דגל מחנה בני־דן מאסף לכל־המחנות לצבאתם ועל־צבאו אחיעזר ברעמישדי: 26 ועל־צבא מטה בני אשר פגעיאל ברעכרן: 27 ועל־צבא מטה בני נפתלי אחירע ברעינן: 28 אלה מסעי בני־ישראל לצבאתם ויסעו: 29 ויאמר משה לחבב ברעואל המדיני חתן משה נסעים | אנהנו אל־המקום אשר אמר יהוה אתֶן לכם לכה אתֶנו והטבנו לך כִּי־יהי דבר־טוב על־ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלהי כי אם־אל־אֱרֹצָי ואל־מולדתי אלהי: 31 ויאמר אל־נא תעזב אתֶנו כי | על־כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: 32 והיה כִּי־תלך עמנו והיה | הטוב הוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית־יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 34 וענו יהוה עליהם יומם בנסעים מרהמחנה: 35 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה | יהוה ויפצלו איביך וינסו משנאיך מפניך: 36 ובגחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: פ

11

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער־בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: 2 ויצעק העם אל־משה ויתפלל משה אליהוה ותשקע האש: 3 ויקרא שם־המקום ההוא תבערה כִּי־בערה בם אש יהוה: 4 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויכזו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 וזכרנו את־הדגה אשר־נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת־החציר ואת־הבצלים ואת־השומים: 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אלהי־המֶן עינינו: 7 והמֶן כזרע־גֶד הוא ועינו כעין הבדלח: 8 שטף העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתֶם עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: 9 ובדרת הטל על־המחנה לילה ירד המן עליו: 10 וישמע משה את־העם בכֹּה למשפחתי איש לפתח אֱהֱלו ויחר־אף יהוה מאד ובעיני משה רע: 11 ויאמר משה אליהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא־מציתי חן בעיניך לשום את־משא כל־העם הזה עלי: 12 האנכי הריתי את כל־העם הזה אם־אנכי ילדתיהו כִּי־תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את־היֶנֶק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: 13 מאין לי בשר לתת לכל־העם הזה כִּי־יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: 14 לא־אוכל אנכי לבדי לשאת את־כל־העם הזה כִּי כבד ממני: 15 ואם־כֹּה | את־עשה לי הרגני נא הרג אם־מצאתי חן בעיניך ואל־אראה ברעתי: פ 16 ויאמר יהוה

9 וידבר יהוה אל־משה במדבר־סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: 2 ויעשו בני־ישראל את־הפסח במועדו: 3 בארבעה עשר־יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתֶם במועדו ככל־חקתי וככל־משפטיו תעשו אתֶם: 4 וידבר משה אל־בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה את־משה כִּן עשו בני ישראל: 6 והי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא־יכלו לעשת־הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנהנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את־קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה־יצוה יהוה לכם: פ 9 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 10 דבר אל־בני ישראל לאמר איש איש כִּי־יהי־טמא | לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: 11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתֶם על־מצות ומרחים יאכלהו: 12 לא־ישאירו ממנו עד־בקר ועצם לא ישברו בו ככל־חקת הפסח יעשו אתֶם: 13 והאיש אשר־הוא טהור ובדרך לא־היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי | קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: 14 וכי־גור אתֶם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא־זרח הארץ: פ 15 וביום הקום את־המשכן כסה העֶנָן את־המשכן לאֱהֱל העדת ובערב יהיה על־המשכן כמראה־אש עד־בקר: 16 כן יהיה תמיד העֶנָן וכסנו ומראה־אש לילה: 17 ולפי העלת העֶנָן מעל האֱהֱל ואחר־כֵן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן־שם העֶנָן שם יחנו בני ישראל: 18 על־פי יהוה יסעו בני ישראל ועל־פי יהוה יחנו כל־ימי אשר ישכן העֶנָן על־המשכן יחנו: 19 ובהאריך העֶנָן על־המשכן ימים רבים ושמרו בני־ישראל את־משמרת יהוה ולא יסעו: 20 ויש אשר יהיה העֶנָן ימים מספר על־המשכן על־פי יהוה יחנו ועל־פי יהוה יסעו: 21 ויש אשר־יהיה העֶנָן מערב עד־בקר ונעלה העֶנָן בבקר ונסעו או יומם וילילה ונעלה העֶנָן ונסעו: 22 או־ימים או־חדש או־ימים בהאריך העֶנָן על־המשכן לשכן עליו יחנו בני־ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על־פי יהוה יחנו ועל־פי יהוה יסעו את־משמרת יהוה שמרו על־פי יהוה ביד־משה: פ

10

וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתֶם והיו לך למקרא העדה ולמסע את־המחנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל־העדה אל־פתח אֱהֱל מועד: 4 ואם־באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי

אל־מִשֶׁה אֶסְפֶּה לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעַת כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵיו וְלִקְחֹת אֹתָם אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וְהִתְצַבּוּ שָׁם עִמָּי׃
 17 וַיִּרְדְּתִי וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְלִיתִי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלִיךָ וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ בְּמִשְׁא הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אֹתָהּ לְבַדְּךָ׃
 18 וְאֵל־הָעָם תֹּאמַר הֲתִקְדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאֶכְלֹתֶם בָּשָׂר כִּי בְכִיתֶם בְּאֲזֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאָכְלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתֵּן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וְאֶכְלֹתֶם׃
 19 לֹא יוֹם אֶחָד תֵּאָכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא | חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם׃
 20 עַד | חֲדָשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לִזְרָא וְעַן כִּי־מֵאִסְתֶּם אֲתִי־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְתִבְכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם׃
 21 וַיֹּאמֶר מִשֶׁה שְׁש־מֵאוֹת אֶלְפֵי רִגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֵנִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אִמְרַת בָּשָׂר אִתְּךָ לָהֶם וְאֶכְלוּ חֲדָשׁ יָמִים׃
 22 הֲצִאָן וּבָקֵר יִשְׁתַּחֲטֹּף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֹף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם׃
 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשֶׁה הִיךְ תִּקְצַר עֵתָה תִּרְאֶה הַיִּקְרָה דְּבַרִי אִם־לֹא׃
 24 וַיֵּצֵא מִשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶת דְּבַרִי יְהוָה וַיֵּאָסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סְבִיבֹת הָאֱהֵל׃
 25 וַיֵּרֶד יְהוָה | בְּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסַפוּ׃
 26 וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים | בְּמַחֲנֵה שָׁם הָאֶחָד | אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וְהִמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יֵצְאוּ הָאֱהֵלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה׃
 27 וַיִּרְץ הַנָּעַר וַיַּגֵּד לְמִשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִידָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה׃
 28 וַעֲנֵן יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן מִשְׁרַת מִשֶׁה מִבְּחָרְיוֹ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מִשֶׁה כָּל־אִם׃
 29 וַיֹּאמֶר לוֹ מִשֶׁה הֲמִקְנָא אֹתָהּ לִי וּמִי יִתֵּן כְּלָעַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם׃
 30 וַיֵּאָסֹף מִשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֵה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 31 וְרוּחַ נָסַע | מֵאֵת יְהוָה וַיִּגַּע שְׁלוֹשׁ מִן־הַיָּם וַיִּטַּשׂ עַל־הַמַּחֲנֵה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה וְכֹאמְתִים עַל־לִפְנֵי הָאָרֶץ׃
 32 וַיִּקַּם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל | יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֵּאָסְפוּ אֶת־הַשְּׁלוֹ הַמַּמְלֵיט אֶסְף עֶשְׂרֵה חֲמֵרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוּחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה׃
 33 הַבָּשָׂר עוֹדְדָנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טֵרֵם יָכַרְתָּ וְאָף יְהוָה חָרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל וְהוּא בְּעַם מִכָּה רַבָּה מֵאֵד׃
 34 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמִּקְוֹם הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאֹהוּ כִּי־שָׁם קִבְּרוּ אֶת־הָעָם הַמֵּתֵאִיִּם׃
 35 מִקְבֻרוֹת הַתְּאֹהוּ נָסְעוּ הָעָם חֲצֹרוֹת וַיְהִי בַחֲצֹרוֹת׃
 12 וַתִּדְבַר מֵרִים וְאַהֲרֹן בְּמִשֶׁה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כְּשִׁית לָקַח׃
 2 וַיֹּאמְרוּ הַרְק אַרְבַּמִּשֶׁה דְּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם־בְּנֵי דְבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃
 3 וְהָאִישׁ מִשֶׁה *עָנָו (עֲנִיּוֹ) מֵאֵד מְכַל־הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־לִפְנֵי הָאֲדָמָה׃
 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל־מִשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מְרִוִם צִאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּם׃
 5 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֱהֵל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמְרִוִם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃
 6 וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ־נָא דְבַרִי אִם־יְהִיֶּה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בְּמִרְאֵה אֱלֹהֵי אֲתוֹדַע בְּחִלּוֹם אֲדַבְּרֵנוּ׃
 7 לֹא־יִכֵּן עַבְדֵי מִשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא׃
 8 פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבְּרֵנוּ וּמִרְאֵה וְלֹא בַחֲוִילֹת וְתִמְנַת יְהוָה יָבִיט וּמִדּוֹעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמִשֶׁה׃
 9 וַיַּחַר אָף יְהוָה בָּם וַיִּלֶךְ׃
 10 וְהָעָנָן סָר מֵעַל הָאֱהֵל וְהִנֵּה מֵרִים מִצְרַעַת כְּשִׁלְג וַיִּפֹּן אֶהֲרֹן אֶל־מֵרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת׃
 11 וַיֹּאמֶר אֶהֲרֹן אֶל־מִשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֵל־נָא תִשֶׁת עָלָינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ׃
 12 אֵלֵנָּה תְהִי כְמוֹת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחַם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בָשָׂר׃
 13 וַיִּצְעַק מִשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ׃
 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשֶׁה וְאִבִּיהִ יִרְק וַיִּרְק בְּפִנְיָהּ הֲלֹא תִכְלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לְמַחֲנֵה וְאַחַר תֵּאָסֹף׃
 15 וַתִּסָּגֵר מֵרִים מִחוּץ לְמַחֲנֵה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הָאֶסְף מֵרִים׃
 16 וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מִחֲצֹרוֹת וַיַּחֲזִיבוּ בְּמִדְבַר פָּאָרוֹן׃
 13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מִשֶׁה לֵאמֹר׃
 2 שְׁלַח־לֶךָ אַנְשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת־הָאָרֶץ כְּנֻעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ מִמִּדְבַר פָּאָרוֹן עַל־פִּי יְהוָה כְּלָם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃
 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֶם לְמִטָּה רְאוּבֵן שְׁמוֹעַ בְּרִזְכּוֹ׃
 5 לְמִטָּה שְׁמֵלוֹן שֹׁפֵט

בְּרַחוּרִי׃
 6 לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בְּרִיפְנֵה׃
 7 לְמִטָּה יִשְׁשַׁכָּר יִגָּאֵל בְּרִי־יוֹסֵף׃
 8 לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בְּרִנּוֹן׃
 9 לְמִטָּה בִּנְיָמִן פְּלִטִי בְּרִיפְּוֹא׃
 10 לְמִטָּה זְבוּלוֹן גְּדִיאֵל בְּרִיסוּדִי׃
 11 לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶׁה גְּדִי בְרִיסוּסִי׃
 12 לְמִטָּה דָן עֵמִיאֵל בְּרִגְמְלִי׃
 13 לְמִטָּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בְּרִמִּיכָאֵל׃
 14 לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בְרִיפּוֹסִי׃
 15 לְמִטָּה גַּד גֵּאוּאֵל בְּרִמְכִי׃
 16 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מִשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מִשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בְּרִנּוֹן יְהוֹשֻׁעַ׃
 17 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ כְּנֻעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עַל־זֶה בָּנַבְּתִם וְעַל־יָתֶם אֶת־הָהָר׃
 18 וְרֵאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מִה־הוּא וְאַתֶּם־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחִזַּק הוּא הַרְפָּה הַמַּעֲט הוּא אִם־רַב׃
 19 וְמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הוּא אִם־רָעָה וְמָה הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הֲבִמְחֻנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃
 20 וְמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם־צָרָה הַיִּשְׁבָּה עַץ אִם־אֵין וְהִתְחַזְּקֹתֶם וְלִקְחֹתֶם מִפְרֵי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יָמִי בְּכּוֹרֵי עֲנָבִים׃
 21 וַיַּעֲלוּ וַיִּתְרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַר־רָצַן עַד־רְחֹב לְבָא חֲמַת׃
 22 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִבְאָ עַד־חֲבֹרוֹן וְשָׁם אַחִימֵן שָׁשִׁי וְתַלְמִי וְלִידֵי הַעֲנַק וְחֲבֹרוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים בְּנִתָּה לִפְנֵי עֲנַן מִצְרַיִם׃
 23 וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׂאֶהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הַרְמֻזִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃
 24 לְמִקְוֹם הַהוּא קִרָּא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוֹת הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 25 וַיֵּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבַּעִים יוֹם׃
 26 וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מִשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר פָּאָרוֹן קִדְשָׁה וַיִּשְׁלְבוּ אוֹתָם דְּבַר וְאַתֶּם־כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּ אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ׃
 27 וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאֵנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֲלָב וְדָבַשׁ הוּא וְזֶה־הַפְּרִיָּה׃
 28 אֶפְסֵי כִי־עָז הָעָם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלוֹת מְאֹד וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנַק רָאִינוּ שָׁם׃
 29 עַמְלֵק יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנִּגְבַּ וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃
 30 וַיְהִי כָלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מִשֶׁה וַיֹּאמֶר עַלָּה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יִכָּל נֹכַח לָהּ׃
 31 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נֹכַח לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חִזַּק הוּא מְמֹנָ׃
 32 וַיֵּצְאוּ אֶת־דְּבַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֶכְלֹת יוֹשְׁבֵיהָ הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃
 33 וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנַק מִן־הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינָינוּ כְּחַגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃
 14 וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלַיְלָה הַהוּא׃
 2 וַיִּלְנוּ עַל־מִשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לִדְמִיתָנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אִן בְּמִדְבַר הַזֶּה לִדְמִיתָנוּ׃
 3 וְלָמָּה יְהוָה מְבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בְּחָרְבַת נַשִּׁינוּ וְנִסְפָנוּ וַיְהִי לָנוּ בָּז וְהָאִישׁ טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִם׃
 4 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רָאשׁ וְנִשְׁבַּח מִצְרַיִם׃
 5 וַיִּפֹּל מִשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהַל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 6 וַיְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן וְכָלֵב בְּרִיפְנֵה מִן־הַתְּתִירִים אֶת־הָאָרֶץ קִרְטוּ בְּגֵדֵיהֶם׃
 7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃
 8 אִם־חִפְצְךָ בְּנֵי יְהוָה וְהִבִּיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זָבַת חֲלָב וְדָבַשׁ׃
 9 אַךְ בִּיהוָה אֶל־תִּמְרָדוּ וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנֵי הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלֵיהֶם וַיְהוּה אֲתָנוּ אֶל־תִּירָאֵם׃
 10 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרָגוּם אֹתָם בְּאַבְנִים וְכִבּוּד יְהוָה נִרְאָה בְּאֱהֵל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשֶׁה עַד־אָנָּה יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנָּה לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכָל־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃
 12 אֲכַנּוּ בְּדַבַּר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֶעֱשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי־גְדוֹל וְעַצוּם מְמֹנָ׃
 13 וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הִעֲלִית בְּכַחַךְ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקְרָב׃
 14 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוָה הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקִרְבָּה הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עָנָן בְּעֵין נִרְאָה | אֹתָהּ יְהוָה וְעַנְנָךְ עָמַד עָלֶיהָ וּבְעַמּוּד עָנָן אֹתָהּ הִלַּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה׃
 15 וְהַמַּתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאַחֲרָיו הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִעְךָ לֵאמֹר׃
 16 מִבְּלֹתֵי יָכַלְתָּ יְהוָה לְהִבְיִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בְּמִדְבַר׃
 17 וְעַתָּה יְגַדְלֵנָּה כְּחֵ אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לֵאמֹר׃
 18 יְהוָה אֶרֶץ אֶפְרַיִם וְרַב־חֶסֶד נִשְׂא עוֹן

ופשע ונקמה לא ונקמה פלךד עון אבות על-בנים על-שלישים ועל-רבעים: 19 סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה: 20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 21 ואולם חייאני וימלא כבוד יהוה את-כל הארץ: 22 כי כל האנשים הראים את-כבדי ואת-אתי אשר-עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 23 אמיראו את-הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל-מנאצי לא יראוה: 24 ועבדי כלב עקב היותה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל-הארץ אשר-בא שמה וירעו וירשנה: 25 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים-סוף: פ 26 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 27 עד-מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את-תלצות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: 28 אמר אלהם חייאני נאם יהוה אם-לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 29 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל-פקדונכם לכל-מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הליתם עלי: 30 אם-אתם תבאו אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לשכן אתכם בה כי אם-כלב בריפנה ויהושע ברינון: 31 וטפכם אשר אמרתם לבן יהוה והביאתי אתם וידעו את-הארץ אשר מאסתם בה: 32 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את-זנותיכם עד-תם פגריכם במדבר: 34 במספר הימים אשר-תורתם את-הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את-עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את-תנואתי: 35 אני יהוה דברתי אם-לא | זאת אעשה לכל-העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה ויתמו ושם ימתו: 36 והאנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ וישבו *ויולונו *ויולינו) עליו את-כל-העדה להוציא דבה על-הארץ: 37 וימתו האנשים מוצאי דבת-הארץ רעה במצפה לפני יהוה: 38 ויהושע ברינון וכלב בריפנה חיו מן-האנשים ההם ההלכים לתור את-הארץ: 39 וידבר משה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל ויתאבלו העם מאד: 40 וישכמו בבקר ויעלו אל-ראש-ההר לאמר הננו ועלינו אל-המקום אשר-אמר יהוה כי חטאנו: 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את-פי יהוה והוא לא תצלח: 42 אל-תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: 43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי-יעל-כן שבתם מאחרי יהוה ולא-יהיה יהוה עמכם: 44 ויעפלו לעלות אל-ראש ההר וארון ברית-יהוה ומשה לא-משו מקרב המחנה: 45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוס ויכתום עד-החרמה: פ

אלהם בבאכם אל-הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: 20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ס 22 וכי תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר-דבר יהוה אל-משה: 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד-משה מן-היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: 24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל-העדה פר ברבקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר-עזים אחד לחטת: 25 וכפר הכהן על-כל-עדת בני ישראל ונסלח להם כי-שגגה הוא והם הביאו את-קרבנם אשה ליהוה וחסאתם לפני יהוה על-שגגתם: 26 ונסלח לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל-העם בשגגה: ס 27 ואם-נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת-שנתה לחטאת: 28 וכפר הכהן על-הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: 29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: 30 והנפש אשר-תעשה | ביד רמה מן-האזרח ומן-הגר את-יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כי דבר-יהוה בזה ואת-מצותו הפר הכרת | תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ 32 ויהיו בני-ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: 33 ויקריבו אותו המצאים אותו מקשש עצים אל-משה ואל-אהרן ואל כל-העדה: 34 ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה-יעשה לו: ס 35 ויאמר יהוה אל-משה מות יומת האיש גלום אותו באבנים כל-העדה מחוץ למחנה: 36 ויצאו אותו כל-העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו אותו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את-משה: פ 37 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: 38 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תקלת: 39 והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא-תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: 40 למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: פ

16

ויקח קרח בריצהר ברקעהת ברלוי ודמן ואבירם בני אליאב ואון ברפלת בני ראובן: 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: 3 ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשא על-קהל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על-פניו: 5 וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחרבו יקריב אליו: 6 זאת עשו קח-לכם מחלות קרח וכל-עדתו: 7 ותנו בהן | אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל-קרח שמעונא בני לוי: 9 המעט מכם כי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: 10 ויקרב אתך ואת-כל-אחיך בני-לוי אתך ובקשתם גם-כהנה: 11 לכן אתה וכל-עדתך הנועדים על-יהוה ואהרן מה-הוא כי *תלונו (תלינו) עליו: 12 וישלח משה לקרא לדתו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: 13 המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי-תשתמר עלינו גם-השתרר: 14 אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן-לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: 15 ויחר למשה מאד ויאמר אליהוה אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את-אחד מהם: 16 ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: 17 וקחו | איש מחמתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחמתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחמתו:

15

וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל-ארץ מושבתים אשר אני נתן לכם: 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא-ידר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן-הבקר או מן-הצאן: 4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשורן בלול ברבעית ההין שמן: 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על-העלה או לזבח לכבש האחד: 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח-ניחח ליהוה: 8 וכי-תעשה ברבקר עלה או זבח לפלא-ידר או שלמים ליהוה: 9 והקריב על-בר-הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: 10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח-ניחח ליהוה: 11 ככה תעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 13 כל-האזרח יעשה ככה את-אלה להקריב אשה ריח-ניחח ליהוה: 14 וכי-יגור אתכם גר או אשר-בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח-ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ 17 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 18 דבר אל-בני ישראל ואמרת

מלפני יהוה אל-כל-בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: ס 25 ויאמר יהוה אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני-מרי ותכל תלוזתם מעלי ולא ימתו: 26 ועש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: ס 27 ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: 28 כל הקרב | הקרב אל-משכן יהוה ומות האם תמנו לגוע: ס

18 ויאמר יהוה אל-אהרן אתה ובניך ובית-אביך אתך תשא את-עון המקדש ואתה ובניך אתך תשא את-עון כהננתכם:

2 וגם את-אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: 3 ושמר משרתך ומשמרת כל-האהל אך אל-כלי הקדש ואל-המזבח לא יקרב ואל-ימתו גם-יהם גם-אתם: 4 ונלוו עליך ושמר את-משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא-יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ואל-יהיה עוד קצף על-בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את-אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את-עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את-כהננתכם לכל-דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את-כהננתכם והזר הקרב ימתו: ס 8 וידבר יהוה אל-אהרן ואני הנה נתתי לך את-משמרת תרומתי לכל-קדשי בני-ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק-עולם: 9 זה-יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל-קורבנם לכל-מנחתם ולכל-חטאתם ולכל-אשמם אשר ישיבו לוי קדש קדשים לך הוא ולבניך: 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל-זכר יאכל אותו קדש יהיה לך: 11 וזה-לך תרומת מתנם לכל-תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק-עולם כל-טהור בביתך יאכל אותו: 12 כל חלב יצהר וכל-חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר-יתנו ליהוה לך נתתים: 13 בכורי כל-אשר בארצם אשר-יביאו ליהוה לך יהיה כל-טהור בביתך יאכלנו: 14 כל-חרם בישראל לך יהיה: 15 כל-פטר רחם לכל-בשר אשר-יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה-לך אך | פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור-הבהמה הטמאה תפדה: 16 ופדיו מבר-חדש תפדה בערך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: 17 אך בכור-שור או-בכור כשב או-בכור עז לא תפדה קדש הם את-דמם תזרק על-המזבח ואת-חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: 18 ובשרם יהיה-לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: 19 כל | תרומת הקדשים אשר ירימו בני-ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך אתך לחק-עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: 20 ויאמר יהוה אל-אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא-יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ס 21 ולבני לוי הנה נתתי כל-מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר-הם עבדים את-עבדת אהל מועד: 22 ולא-יקרבו עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למות: 23 ועבד הלוי הוא את-עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדורותיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 24 כי את-מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על-כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פ 25 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 26 ואל-הלויים תדבר ואמרת אליהם כי-תקחו מאת בני-ישראל את-המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן-המעשר: 27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן-הגרון וכמלאה מן-היקב: 28 כן תרימו גם-אתם תרומת יהוה מכל-מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את-תרומת יהוה לאהרן הכהן: 29 מכל מתנותיכם תרימו את כל-תרומות יהוה מכל-חלבו את-מקדשו ממנו: 30 ואמרת אליהם בהרימכם את-חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב: 31 ואכלתם אותו בכל-מקום אתם ובייתכם כי-שכר הוא לכם חלק עבדתכם באהל מועד:

18 ויקחו איש מחתלתו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: 19 ויקהל עליהם קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה אל-כל-העדה: פ 20 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: 22 ופלו על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל-בשר האיש אחד יחטא ועל כל-העדה תקצף: פ 23 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 24 דבר אלי העדה לאמר העלו מסביב למשכן-קרח דתן ואבירם: 25 וקם משה וילך אל-דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: 26 וידבר אל-העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-תספו בכל-חטאתם: 27 ויעלו מעל משכן-קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדעו כי-יהוה שלחני לעשות את כל-המעשים האלה כי-לא מלבי: 29 אם-כמות כל-האדם ימתן אלה ופקדת כל-האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם-בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את-פיה ובלעה אתם ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את-יהוה: 31 והיה ככלתו לדבר את כל-הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיכם: 32 ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-בתיהם ואת כל-האדם אשר לקרח ואת כל-הרכוש: 33 וירדו הם וכל-אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: 34 וכל-ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן-תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: פ

17 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 אמר אל-אלעזר בן-אהרן הכהן וירם את-המחתת מבין השרפה ואת-האש וזה-הלאה כי קדשו: 3 את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי-הקריבם לפני-יהוה ויקדשו והיו לאות לבני ישראל: 4 וילך אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: 5 וזכרון לבני ישראל למען אשר לא-יקרב איש זר אשר לא מוצר אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ואל-יהיה קורח וכעדו כפאשר דבר יהוה ביד-משה לו: 6 וילנו כל-עדת בני-ישראל ממחרת על-משה ועל-אהרן לאמר אתם המתם את-עם יהוה: 7 והיה בהקהל העדה על-משה ועל-אהרן ויפנו אל-אהל מועד והנה כסו הענן וירא כבוד יהוה: 8 ויבא משה ואהרן אל-פני אהל מועד: פ 9 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 10 הרמו מתוך העדה ואכלה אתם כרגע ויפלו על-פניהם: 11 ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל-העדה וכפר עליהם כי-יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 12 ויקח אהרן כאשר | דבר משה ויניץ אל-תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרת ויכפר על-העם: 13 ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 14 והיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח: 15 וישב אהרן אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: פ 16 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 17 דבר | אל-בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל-נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את-שמו תכתב על-מטהו: 18 ואת שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: 19 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: 20 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את-תלוזות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: 21 וידבר משה אל-בני ישראל ויתנו אליו | כל-נשיאיהם מטה לנשיא אהרן מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: 22 ויניח משה את-המטות לפני יהוה באהל העדת: 23 והיה ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח מטה-אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ויצץ ויגמל שקדים: 24 ויצא משה את-כל-המטות

16 ונצטק אליהוהו וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 17 נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: 18 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פריחבר אצא לקראתך: 19 ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם ממיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה: 20 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד ובד חזקה: 21 וימאן | אדום נתן את ישראל עבר בגבולו וט ישראל מעליו: 22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: 23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: 24 יאסף אהרן אל עמו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: 26 והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: 27 ועש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: 28 ופשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: 29 ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: 30

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב | ממנו שבי: 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אותם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 פ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העלינונו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה וברך התפלל אליהוהו ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשור וראה אותו וחי: 9 ועש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: 11 ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה אתוהב בסופה ואת הנחלים ארנון: 15 ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: 17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענולה: 18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק במשענתם וממדבר מתנה: 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: 20 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן: 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיתן מלך האמרי לאמר: 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: 23 ולא נתן סיתן את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיתן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדבר ויבא והצה וילחם בישראל: 24 ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבוק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה: 26 כי חשבון עיר סיתן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מיידו עד ארנון: 27 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיתון: 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיתון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: 29 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטים ובנותיו

32 ולא תשאיו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו: 3 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר | אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אי רבה מום אשר לא עלה עליה על: 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהלימועד מדמה שבע פעמים: 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: 8 והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: 9 ואסף | איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: 10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: 11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהוה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: 15 וכל כלי פתוח אשר אינו צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בנפש אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: 19 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי ויחטא ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: 21 והיתה להם לחקת עולם ומה מיהנדה וכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנגע הנגע טמא עד הערב: 23

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו נענו בגוע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העלינונו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא | מקום זרע ותאנה וזרע ורמון ומים אין לשתות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקות את העדה ואת בעירם: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטוה פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן ען לא האמתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: 13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ילדת את כל התלאה אשר מצאתנו: 15 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו:

בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדבר ועתה אסרע בעיניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל-בלעם לך עם-האנשים ואפס את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם-שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל-עיר מואב אשר על-גבול ארנו אשר בקצה הגבול: 37 ויאמר בלק אל-בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא-הלכת אלי האמנם לא אוכל כבודך: 38 ויאמר בלעם אל-בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישם אלהים בפי אתו אדבר: 39 וילך בלעם עם-בלק ויבאו קרית חצות: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: 41 והי בבקר ויקח בלק את-בלעם ויעלהו במנות בעל וירא משם קצה העם:

23 ויאמר בלעם אל-בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על-עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה-יראני והגדתי לך וילך שפי: 4 ויקר אלהים אל-בלעם ויאמר אליו את-שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו והנה נצב על-עלתו הוא וכל-שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מר-אדם יחנני בלק מלך-מואב מהררי-קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: 8 מה אקב לא קבה אל ומה אעלם לא זעם יהוה: 9 כי-מרש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הרעם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את-רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: 11 ויאמר בלק אל-בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיו והנה ברכת ברה: 12 וען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אתו אשמר לדבר: 13 ויאמר אליו בלק *לך (לכה) נא אתי אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנולי משם: 14 ויקההו שדה צפים אל-ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל-בלק התיצב כה על-עלתך ואנכי אקרה כה: 16 ויקר יהוה אל-בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר: 17 ויבא אליו והנן נצב על-עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה-דבר יהוה: 18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנן צפר: 19 לא איש אל ויכזב ויבאדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברח לקחתי וברך ולא אשיבנה: 21 לא-היבט און ביעקב ולא-ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוציאם ממצרים כחועפת ראם לו: 23 כי לא-נחש ביעקב ולא-קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה-פעל אל: 24 הרעם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עדי-אכל טורף ודם-חללים ישתה: 25 ויאמר בלק אל-בלעם גם-קב לא תקבנו גם-ברך לא תברכנו: 26 וען בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר-ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא אקחך אל-מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור הנשקף על-פני הישימן: 29 ויאמר בלעם אל-בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את-ישראל ולא-הלך כפעם-בפעם לקראת נחשים וישת אל-המדבר פניו: 2 וישא בלעם את-עיניו וירא את-ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנן בער וגאם הגבר שתם העין: 4 נאם שמע אמרי-אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 5 מה-טבו אהליך יעקב משכנתיו ישראל: 6 כנחלים נטוין כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי-מים: 7 יזל-מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגל מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאן ממצרים

בשבית למלך אמרי סיוון: 30 ונירם אבד חשבון עדי-דיון ונשים עדי-נפח אשר עדי-מידבא: 31 וישב ישראל בארץ האמרי: 32 וישלח משה לרגל את-יעזר וילכדו בנתיה *ויירש (ויירש) את-האמרי אשר-שם: 33 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתם הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי: 34 ויאמר יהוה אל-משה אל-תיחא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 35 ויכו אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עדי-בלתי השאירו לו שריד ויירשו את-ארצו:

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: 2 וירא בלק ברצפוך את-כל-אשר-עשה ישראל לאמרי: 3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רביהו ויקץ מואב מפני בני ישראל: 4 ויאמר מואב אל-זקני מדון עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק ברצפוך מלך למואב בעת ההוא: 5 וישלח מלאכים אל-בלעם ברבעור פתורה אשר על-הנהר ארץ בני-עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את-עין הארץ והוא ישב ממלי: 6 ועתה לכה-נא ארה לי את-העם הזה כי-עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן-הארץ כי ידעתי את-אשר-תברך מברך ואשר תאר ויאר: 7 וילכו זקני מואב וזקני מדון וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק: 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת יאתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי-מואב עם-בלעם: 9 ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: 10 ויאמר בלעם אל-האלהים בלק ברצפוך מלך מואב שלח אלי: 11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את-עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו ויגרשתי: 12 ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך עמכם לא תאר את-העם כי ברוך הוא: 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל-שרי בלק לכו אל-ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: 15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק ברצפוך אל-נא תמנע מהלך אלי: 17 כי-כבד אכבדך מאד וכל אשר-תאמר אלי אעשה ולכה-נא קבה לי את העם הזה: 18 וען בלעם ויאמר אל-עבדי בלק אם-יתנלי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את-פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: 19 ועתה שבו נא בזה גם-אתם הלילה ואדעה מה-יסף יהוה דבר עמי: 20 ויבא אלהים | אל-בלעם לילה ויאמר לו אם-לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את-אתנו וילך עם-שרי מואב: 22 ויחר-אף אלהים כי-הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על-אתנו וישני נערו עמו: 23 ותרא האתון את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן-הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את-האתון להטתה הדרך: 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: 25 ותרא האתון את-מלאך יהוה ותלחץ אל-הקיר ותלחץ את-רגל בלעם אל-הקיר ויסף להכתה: 26 ויסף מלאך-יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר איך-דרך לנטות ימין ושמאל: 27 ותרא האתון את-מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר-אף בלעם ויך את-האתון במקל: 28 ויפתח יהוה את-פי האתון ויאמר לבלעם מה-עשית לך כי הפיתני זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו ישר-חב בידו כי עתה הרגתי: 30 ותאמר האתון אל-בלעם הלוא אנכי אתנך אשר-רכבת עלי מעודך עדי-היום הזה ההספן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה את-עיני בלעם וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על-מה הכית את-אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי ויצאתי לשטן כי-יורט הדרך לגנדי: 33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם-אתכר הרגתי ואותה החייתי: 34 ויאמר

העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לגס:
 11 ובני־קרח לא־מתו: ס 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל
 משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני לימין משפחת הימיני:
 13 לזרח משפחת הזרחי לשאלו משפחת השאולי: 14 אלה
 משפחת השמעוני שנים ועשרים אלף ומאתים: ס 15 בני גד
 למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
 משפחת השוני: 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
 17 לארזוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: 18 אלה
 משפחת בני־גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס 19 בני
 יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני־יהודה
 למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח
 משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני־פרץ לחצין משפחת החצני לחמול
 משפחת החמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
 אלף וחמש מאות: ס 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת
 התולעי לפנה משפחת הפוני: 24 לישוב משפחת הישובי לשמן
 משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה
 וששים אלף ושלש מאות: ס 26 בני זבולן למשפחתם לסרד
 משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל:
 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: ס
 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר
 משפחת המכירי ומכיר הוליד את־גלעד וגלעד משפחת הגלעדי:
 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי:
 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע
 משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן־רחפ
 לא־היו לו בנים כי אם־בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה
 מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים
 אלף ושבע מאות: ס 35 אלה בני־אפרים למשפחתם לשותלח
 משפחת השתלחי לזכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני:
 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת
 בני־אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה
 בני־יוסף למשפחתם: ס 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת
 הבלעי לאשביל משפחת האשבילי לאחירם משפחת האחירמי:
 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו
 בני־בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי:
 41 אלה בני־בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש
 מאות: ס 42 אלה בני־דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי
 אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל־משפחת השוחמי לפקדיהם
 ארבעה ושלשים אלף וארבע מאות: ס 44 בני אשר למשפחתם
 לימנה משפחת הימנה לישון משפחת הישני לבריעה משפחת
 הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת
 המלכיאלי: 46 ושם בת־אשר שרח: 47 אלה משפחת בני־אשר
 לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ס 48 בני נפתלי
 למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני:
 49 לזיצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת
 נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות:
 51 אלה פקודי בני ישראל שש־מאות אלף ואלף שבע מאות
 ושלשים: פ 52 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ
 בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט
 נחלתו איש לפי פקדו יתן נחלתו: 55 אר־בגורל יחלק את־הארץ
 לשמות מטות־אבתם וינקלו: 56 על־פי הגורל תחלק נחלתו בין רב
 למעט: ס 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת
 הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה
 משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי
 משפחת המושי משפחת הקרתי וקהת הולד את־עמרם: 59 ושם
 אשת עמרם יוכבד בת־לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד
 לעמרם את־אהרן ואת־משה ואת מרים אחתם: 60 וילד לאהרן

כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם ויחציו ימחץ:
 9 כרע שכב פארי וכלביא מי וקימנו מברכך ברוך וארריך ארוך:
 10 ויחראף בלק אל־בלעם ויספק את־כפיו ויאמר בלק אל־בלעם
 לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברוך זה שלש פעמים: 11 ועתה
 ברח־ך אל־מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
 12 ויאמר בלעם אל־בלק הלא גם אל־מלאכך אשר־שלחת אלי
 דברתי לאמר: 13 אם־יתרלי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
 לעבר את־פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר־ידבר יהוה
 אתו אדבר: 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם
 הזה לעמך באחרית הימים: 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנן
 בער ונאם הגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמרי־אל וידע דעת
 עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלי עינים: 17 אראנו ולא עתה אשרנו
 ולא קרוב דרך כוכב מעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב
 וקרקר כל־בני־שט: 18 והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו
 וישראל עשה חיל: 19 ויך מעקב והאביד שריד מעיר: 20 וירא
 את־עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
 21 וירא את־הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנני:
 22 כי אם־יהיה לבער קין עד־מה אשר תשבך: 23 וישא משלו
 ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: 24 וצים מיד כתיים וענו אשר
 וענו־עבר וגם־הוא עדי אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב למקומו
 וגם־בלק הלך לזרכו: פ

25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל־בנות מואב:
 2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחו:
 לאלהיהן: 3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחראף יהוה בישראל:
 4 ויאמר יהוה אל־משה קח את־כל־ראשי העם והזקע אותם ליהוה
 נגד השמש וישב חרון אפי־יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל־שפט
 ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני
 ישראל בא ויקרב אל־אחיו את־המדניתי לעיני משה ולעיני כל־עדת
 בני־ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: 7 וירא פינחס בן־אלעזר
 בן־אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: 8 ויבא אחר
 איש־ישראל אל־הקבה וידקר את־שנייהם את איש ישראל
 ואת־האשה אל־קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו
 המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: פ 10 וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: 11 פינחס בן־אלעזר בן־אהרן הכהן השיב את־חמתי מעל
 בקנאתי: 12 לכן אמר הנני נתן לו את־בריתי שלום: 13 והיתה לו
 ולזרעו אחריו ברית קהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר
 על־בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את־המדניתי
 זמרי בן־סלוא נשיא בית־אב לשמעוני: 15 ושם האשה המכה
 המדניתי קזבי בת־צור ראש אמות בית־אב במדן הוא: פ 16 וידבר
 יהוה אל־משה לאמר: 17 צורו את־המדנינים והפיתם אותם: 18 כי
 צורים הם לכם בנכליהם אשר־נכלו לכם על־דבר־פעור ועל־דבר
 קזבי בת־נשיא מדן אחתם המכה ביום־המגפה על־דבר־פעור:
 19 ויהי אחרי המגפה פ

26 ויאמר יהוה אל־משה ואל אלעזר בן־אהרן הכהן לאמר:
 2 שאו את־ראש | כל־עדת בני־ישראל מבין עשרים שנה
 ומעלה לבית אבתם כלי־יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר
 הכהן אתם בערבת מואב על־ידן ורחו לאמר: 4 מבין עשרים שנה
 ומעלה כאשר צוה יהוה את־משה ובני ישראל היצאים מארץ
 מצרים: 5 ראו בני ישראל בני ראו בני חנוך משפחת החנכי
 לפלוא משפחת הפלאי: 6 לחצרון משפחת החצרוני לכרמי
 משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה
 וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובני פלוא אליאב: 9 ובני
 אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא־דתן ואבירם *קרואי (קריאי)
 העדה אשר הצו על־משה ועל־אהרן בעדת־קרח בהצתם
 על־יהוה: 10 ותפתח הארץ את־פיה ותבלע אתם ואת־קרח במות

וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמְשַׁפֵּט: 31 וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ: פ 32 וּבָיִים הַשְּׂבִיעִי פָרִים שְׁבַע אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר תְּמִימִם: 33 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמְשַׁפֵּט: 34 וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ: פ 35 בָּיִם הַשְּׂמִינִי עֲצֵרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כֹּל מִלֹּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 36 וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: 37 מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָר לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמְשַׁפֵּט: 38 וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ: 39 אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִדְּרֹכֵיכֶם וּנְדַבְּתִיכֶם לְעַלְתֵיכֶם וּלְמִנְחָתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 30 פ 2 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 3 אִישׁ כִּי־יָדַר נָדָר לַיהוָה אֹרְהִשְׁבַע שְׁבַע־הָאֶסֶר אֶסֶר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיְצֵא מִפִּיו וַעֲשֵׂה: 4 וְאִשָּׁה כִּי־יָדַר נָדָר לַיהוָה וְאֶסְרָה אֶסֶר בֵּית אִבִּיהָ בְּנַעֲרִיהָ: 5 וְשָׁמַע אִבִּיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ אִבִּיהָ וּקְמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכִלְיָאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם: 6 וְאִם־הִנִּיא אִבִּיהָ אֶתֶּהּ בְּיוֹם שָׁמַעָהּ עַל־נַפְשָׁהּ עַל־נַפְשָׁהּ אֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יְקוּם וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אִבִּיהָ אֶתֶּהּ: 7 וְאִם־הִיָּן תִּהְיֶה לְאִישׁ וְנְדָרָהּ עֲלֶיהָ אִם מִבְּטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: 8 וְשָׁמַע אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמַעָהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וּקְמוּ נְדָרֶיהָ וְאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם: 9 וְאִם בְּיוֹם שָׁמַעָהּ אִשָּׁה יִנִּיא אוֹתָהּ וְהִפֵּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ: 10 וְנָדָר אֶל־מִנְחָה וְגֹרֶשֶׁהּ כֹּל אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם עֲלֶיהָ: 11 וְאִם־בֵּית אִישָׁה נְדָרָהּ אֹרְאֶסְרָה אֶסֶר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: 12 וְשָׁמַע אִישָׁה וְהַחְרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֶתֶּהּ וּקְמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכִלְיָאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם: 13 וְאִם־הִפֵּר יְכַר אֶתֶּם | אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמַעָהּ כֹּל־מוֹצֵא שְׁפִתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וְלֹא־אֶסְרָה נַפְשָׁהּ לֹא יְקוּם אִישָׁה הַפָּרִם וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ: 14 כִּלְיָאֶסְרָה וְכֹל־שְׁבַע־הָאֶסֶר לַעֲנַת נַפֶּשׁ אִישָׁה וְקִימָנוּ וְאִישָׁה יְכַרְנוּ: 15 וְאִם־הַחְרִישׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֲלִיוּם וְהַקִּיִם אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אִם אֶת־כָּל־אֶסְרֶיהָ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ הַקִּיִם אֶתֶּם כִּי־הַחְרִישׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמַעָהּ: 16 וְאִם־הִפֵּר יְכַר אֶתֶּם אַחֲרֵי שָׁמַעְוּ וְנִשְׂא אֶת־עֹנָהּ: 17 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּיוֹם אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בְּיָרָאֵב לְבָתּוֹ בְּנַעֲרִיהָ בֵּית אִבִּיהָ: פ

31 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 נָקֹם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחֲרֵי תֹאסַף אֶל־עַמִּי: 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם לֵאמֹר הַחֲלִצוּ מֵאִתְּכֶם אַנְשִׁים לְצַבָּא וַיְהִי עַל־מִדְּוָן לַתַּת נִקְמַת־יְהוָה בְּמִדְּוָן: 4 אֶלְף לַמָּטָה אֶלְף לַמָּטָה לְכֹל מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לְצַבָּא: 5 וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלְף לַמָּטָה שְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֶלְף חֲלוּצֵי צַבָּא: 6 וַיִּשְׁלַח אֶתֶּם מֹשֶׁה אֶלְף לַמָּטָה לְצַבָּא אֶתֶּם וְאֶת־פִּינְחָס בְּרֵאֲלֶעָזָר הַכֹּהֵן לְצַבָּא וְכֹל־יְהוָה וְחֻצְצָרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ: 7 וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְּוָן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיְהִי כֹל־זִכְרֹ: 8 וְאֶת־מֶלֶךְ מִדְּוָן הִרְגוּ עַל־חֲלָלֵיהֶם אֶת־אֵיִן וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צֹר וְאֶת־חֹר וְאֶת־רֹבַע חֲמֶשֶׁת מַלְכֵי מִדְּוָן וְאֵת בַּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הִרְגוּ בְּחַרְבֹ: 9 וַיִּשְׁבּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־נַשִׁי מִדְּוָן וְאֶת־טַפָּם וְאֵת כָּל־בְּהֵמָתָם וְאֶת־כָּל־מִקְנֵיהֶם וְאֵת כָּל־חֵילֵם בְּזֹזוֹ: 10 וְאֵת כָּל־עֵרֵיהֶם בְּמוֹשֻׁבְתָם וְאֵת כָּל־טִירֹתָם שָׂרְפוּ בָאֵשׁ: 11 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשְּׁלָל וְאֵת כָּל־הַמִּלְקוֹחַ בְּאֶדָם וּבְבַהֲמָה: 12 וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׂבִי וְאֶת־הַמִּלְקוֹחַ וְאֶת־הַשְּׁלָל אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־עֲרֵבֶת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: ס 13 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשֵׂי־אִישֵׁי הָעֵדָה לְקִרְיָתָם אֶל־מַחֲוֵן לְמַחֲנֶה: 14 וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחִיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמַּאוֹת הַבָּאִים מִצַּבָּא הַמִּלְחָמָה: 15 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחַיִּיתֶם כָּל־נַקְבָּה: 16 הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבֵּר בַּלְעָם לְמַסֵּר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר פְּעוֹר וְתִהְיֶה הַמַּגְפָּה בְּעַדְתִּי יְהוָה: 17 וְעַתָּה הִרְגוּ כָל־זָכָר בְּטָף וְכָל־אִשָּׁה

יָדַעַת אִישׁ לְמַשְׁכַּב זָכָר הִרְגוּ: 18 וְכֹל־הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מַשְׁכַּב זָכָר הַחַיִּי לָכֶם: 19 וְאַתֶּם חָנוּ מַחֲוֵן לְמַחֲנֶה שְׁבַע־תַּיִם כֹּל הָרָג נָפֶשׁ וְכֹל | נָגַע בְּחֲלָל תַּחֲטָאוּ בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי אֶתֶּם וּשְׂבִיכֶם: 20 וְכֹל־בְּגָד וְכֹל־כְּלִי־עוֹר וְכֹל־מַעֲשֵׂה עַזִּים וְכֹל־כְּלִי־עֵץ תַּחֲטָאוּ: ס 21 וַיֹּאמֶר אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצַּבָּא הַבָּאִים לְמַלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 22 אַךְ אֶת־הַזֹּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבְּרֹזֶל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־הַעֲפָרֶת: 23 כֹּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֵא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהַר אַךְ בְּמִי נָדָה יַחֲטָא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֵא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם: 24 וְכִבְסֹתֶם בְּגָדֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחֲרַי תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה: פ 25 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 26 שֵׂא אֶת רֹאשׁ מִלְקוֹחַ הַשְּׂבִי בְּאֶדָם וּבְבַהֲמָה אֶתֶּהּ וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: 27 וְחֻצֵי־אֶת־הַמִּלְקוֹחַ בֵּין תַּפְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיְצִיאִם לְצַבָּא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: 28 וְהִרְמַת מֶכֶס לַיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיְצִיאִם לְצַבָּא אֶחָד נַפֶּשׁ מִחֲמַשׁ הַמַּאוֹת מִן־הָאֶדָם וּמִן־הַבְּקָר וּמִן־הַחֲמִירִים וּמִן־הַצֹּאן: 29 מִמַּחֲצִיתֶם תִּקְחוּ וּנְתַתָּה לְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה: 30 וּמִמַּחֲצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח | אֶחָד | אֶחָד מִן־הַחֲמִישִׁים מִן־הָאֶדָם מִן־הַבְּקָר מִן־הַחֲמִירִים וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־הַבַּהֲמָה וּנְתַתָּה אֶתֶּם לְלוּיִם שְׂמֵרָה מִשְׁמֵרֶת מִשְׁכֵּן יְהוָה: 31 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 32 וַיְהִי הַמִּלְקוֹחַ יָתֵר הַבֹּז אֲשֶׁר בְּזֹזוּ עִם הַצַּבָּא צֹאן שְׁשִׁמָּאוֹת אֶלְף וּשְׁבַעִים אֶלְף וְחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים: 33 וּבְקָר שְׁנַיִם וּשְׁבַעִים אֶלְף: 34 וְחֲמֹרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלְף: 35 וְנַפֶּשׁ אָדָם מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מַשְׁכַּב זָכָר כֹּל־נַפֶּשׁ שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלְף: 36 וְתִהְיֶה הַמַּחֲצָה חֲלֹק הַיְצִיאִים בְּצַבָּא מִסְפָּר הַצֹּאן שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלְף וְשִׁשִּׁים אֶלְף וּשְׁבַע־תַּיִם וְחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים וְחֲמֶשׁ מֵאוֹת: 37 וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֶשׁ וּשְׁבַעִים: 38 וְהַבְּקָר שֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים אֶלְף וּמֶכֶס לַיהוָה שְׁנַיִם וּשְׁבַעִים: 39 וְחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלְף וְחֲמֶשׁ מֵאוֹת וּמֶכֶס לַיהוָה אֶחָד וְשִׁשִּׁים: 40 וְנַפֶּשׁ אָדָם שֵׁשׁ עֶשֶׂר אֶלְף וּמֶכֶס לַיהוָה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים נַפֶּשׁ: 41 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָה לְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 42 וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים הַצַּבָּאִים: 43 וְתִהְיֶה מַחֲצֵת הָעֵדָה מִן־הַצֹּאן שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלְף וּשְׁלֹשִׁים אֶלְף שְׁבַע־תַּיִם אֲלָפִים וְחֲמֶשׁ מֵאוֹת: 44 וּבְקָר שֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים אֶלְף: 45 וְחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלְף וְחֲמֶשׁ מֵאוֹת: 46 וְנַפֶּשׁ אָדָם שֵׁשׁ עֶשֶׂר אֶלְף: 47 וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחֲצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֶחָד אֶתֶּם מִן־הַחֲמִישִׁים מִן־הָאֶדָם וּמִן־הַבַּהֲמָה וַיִּתֵּן אֶתֶּם לְלוּיִם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֵרֶת מִשְׁכֵּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 48 וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצַּבָּא שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמַּאוֹת: 49 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה עֲבַדְךָ נִשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ: 50 וְנִקְרְבָה אֶת־קִרְבָּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מִצָּא כְּלִי־זָהָב אֲצַעֲדָה וְצִמִּיד טַבַּעַת עֵגֶל וְכִמְזוּ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה: 51 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאִתְּכֶם כֹּל כְּלֵי מַעֲשֵׂה: 52 וַיְהִי | כֹּל־זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה שֵׁשׁ עֶשֶׂר אֶלְף שְׁבַע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמַּאוֹת: 53 אֲנָשֵׁי הַצַּבָּא בְּזֹזוּ אִישׁ לוֹ: 54 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמַּאוֹת וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד זָכְרוֹן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ יְהוָה: פ 55 וּמִקְנֵה | רֹב הַיָּה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי־גַד עֲצוּם מֵאֵד וַיִּרְאוּ אֶת־אֲרָץ יְעִזְרָה וְאֶת־אֲרָץ גַּלְעָד וְהִנֵּה הַמִּקְוֹם מִקְוֹם מִקְנֵה: 32 וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשֵׂי־הָעֵדָה לֵאמֹר: 3 עֲטָרוֹת וְדִבִּין וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה וְחִשְׁבוֹן וְאֶלְעָלָה וְשִׁבְמָה וְנָבֹ וְנָעֶן: 4 הָאֲרָץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לְפָנֶיךָ עַד־תִּשְׁלַח אֶת־אֲרָץ מִקְנֵה הַיָּה וְלַעֲבָדְךָ מִקְנֵה: ס 5 וַיֹּאמְרוּ אִם־מִצְאָנוּ חָן בְּעֵינֶיךָ יִלְּנוּ אֶת־הָאֲרָץ הַזֹּאת לְעַבְדְּךָ לְאִחֲזָה אֶל־תַּעֲבִרְנוּ אֶת־הַיָּרְדֵן: 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן אַחֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ פֹה: 7 וְלָמָּה *תִּנְאוּנוּ (תִּנְיָאוּ) אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרָה אֶל־הָאֲרָץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: 8 כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם

וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמְשַׁפֵּט: 31 וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ: פ 32 וּבָיִים הַשְּׂבִיעִי פָרִים שְׁבַע אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר תְּמִימִם: 33 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמְשַׁפֵּט: 34 וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ: פ 35 בָּיִם הַשְּׂמִינִי עֲצֵרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כֹּל מִלֹּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 36 וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: 37 מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָר לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמְשַׁפֵּט: 38 וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ: 39 אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִדְּרֹכֵיכֶם וּנְדַבְּתִיכֶם לְעַלְתֵיכֶם וּלְמִנְחָתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 30 פ 2 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 3 אִישׁ כִּי־יָדַר נָדָר לַיהוָה אֹרְהִשְׁבַע שְׁבַע־הָאֶסֶר אֶסֶר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיְצֵא מִפִּיו וַעֲשֵׂה: 4 וְאִשָּׁה כִּי־יָדַר נָדָר לַיהוָה וְאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ אִבִּיהָ וּקְמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכִלְיָאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם: 6 וְאִם־הִנִּיא אִבִּיהָ אֶתֶּהּ בְּיוֹם שָׁמַעָהּ עַל־נַפְשָׁהּ עַל־נַפְשָׁהּ אֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יְקוּם וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אִבִּיהָ אֶתֶּהּ: 7 וְאִם־הִיָּן תִּהְיֶה לְאִישׁ וְנְדָרָהּ עֲלֶיהָ אִם מִבְּטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: 8 וְשָׁמַע אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמַעָהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וּקְמוּ נְדָרֶיהָ וְאֶסְרָה אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם: 9 וְאִם בְּיוֹם שָׁמַעָהּ אִשָּׁה יִנִּיא אוֹתָהּ וְהִפֵּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ: 10 וְנָדָר אֶל־מִנְחָה וְגֹרֶשֶׁהּ כֹּל אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יְקוּם עֲלֶיהָ: 1

בשלח אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: 9 ועלו עד-נחל אשכול ויראו את הארץ ויביאו את-לב בני ישראל לבלתי-בא אל הארץ אשר-נתן להם יהוה: 10 ויחראף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: 11 אם-יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא-מלאו אחרי: 12 בלתי קלב ברויפנה הקנזי ויהושע ברנן כי מלאו אחרי יהוה: 13 ויחראף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תם כלהדור העשה הרע בעיני יהוה: 14 והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אפי יהוה אל-ישראל: 15 כי תשובו מאחרי ויסיף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: 16 וגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: 17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם-הביאנום אל-מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ: 18 לא נשוב אל-בתנו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: 19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: 20 ויאמר אליהם משה אם-תעשו את-הדבר הזה אם-תחלצו לפני יהוה למלחמה: 21 ועבר לכם כל-חלוצי את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איבי מפניו: 22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: 23 ואם-לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: 24 בני-לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיהם תעשו: 25 ויאמר בני-גד ובני-ראובן אל-משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: 26 טפנו נשינו מקננו וכל-בהמתנו יהיו-ישם בערי הגלעד: 27 ועבדיך יעברו כל-חלוצי צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע ברנן ואת-ראשי אבות המטות לבני ישראל: 29 ויאמר משה אליהם אם-יעברו בני-גד ובני-ראובן | אתכם את-הירדן כל-חלוצי למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ הגלעד לאחזה: 30 ואם-לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: 31 ויענו בני-גד ובני-ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל-עבדיך כן נעשה: 32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: 33 ויתן להם | משה לבני-גד ולבני-ראובן ולחצי | שבט | מנשה ברויפן את-ממלכת סיון מלך האמרי ואת-ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרות ואת ערער: 35 ואת-עטרות שופן ואת-יעזר ויבנה: 36 ואת-בית נמרה ואת-בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: 37 ובני-ראובן בנו את-חשבון ואת-אלעלא ואת קריתים: 38 ואת-נבו ואת-בעל מעון מוסבת שם ואת-שבמה ויקראו בשמות את-שמות הערים אשר בנו: 39 וילכו בני מכיר בן-מנשה גלעדה וילכדה וירש את-האמרי אשר-בה: 40 ויתן משה את-גלעד למכיר בן-מנשה וישב בה: 41 ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חזותיהם ויקרא אתהן חזות יאיר: 42 ונבח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: פ

11 ויסעו מים-סוף ויחנו במדבר-סין: 12 ויסעו ממדבר-סין ויחנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא-היה שם מים לעם לשותות: 15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאנה: 17 ויסעו מקברת התאנה ויחנו בחצרת: 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברמתה: 19 ויסעו מרמתה ויחנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר-שפר: 24 ויסעו מהר-שפר ויחנו בחרדה: 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח: 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: 33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: 36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר-צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר החר בקצה ארץ אדום: 38 ועל אהרן הכהן אל-הר החר על-פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני-ישראל מארץ מצרים בחודש החמישי באחד לחודש: 39 ואהרן בן-שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר החר: 40 ושמע הכנעני מלך ערד והוא-ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר החר ויחנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפאון: 43 ויסעו מפאון ויחנו באבת: 44 ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים בגבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: 49 ויחנו על-הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את-הירדן אל-ארץ כנען: 52 והורשתם את-כל-ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל-משכיתם ואת כל-צלמי מסכתם תאבדו ואת כל-במתם תשמידו: 53 והורשתם את-הארץ וישבתם-בה כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אתה: 54 והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את-נחלתו ולמעט תמעט את-נחלתו אל אשר-יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם-לא תורישו את-ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם על-הארץ אשר אתם יושבים בה: 56 והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: פ

34

אלהם כי-אתם באים אל-הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתי: 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר-צן על-ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים-המלח קדמה: 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה *והיה (והיו) תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר-אדר ועבר עצמנה: 5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: 6 וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה-היה לכם גבול ים: 7 וזה-היה לכם גבול צפון מן-הים הגדול תתאו לכם הר ההר: 8 מהר החר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: 9 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה-היה לכם גבול צפון: 10 והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: 11 וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על-כתרף ים-כנרת קדמה: 12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתי סביב: 13 ויצו משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צנה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: 14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני-הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה

33

אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד-משה ואהרן: 2 ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: 3 ויסעו מרעמסס בחודש הראשון בחמשה עשר יום לחודש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים: 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל-בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: 6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאתם וישב על-פי החירות אשר על-פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: 8 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך-הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ובאו אילמה ובאים שתיים עשרה עינת מים ושבועים תמרים ויחנו-שם: 10 ויסעו מאילם ויחנו על-ים-סוף:

עליו כל־כלי בלא צדיה: 23 או בכל־אבן אשר־מות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא־אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את־הרצח מיד גאל הדם והשיבו אותו העדה אל־עיר מקלטו אשר־נס שמה וישב בה עד־מות הכהן הגדל אשר־משח אתו בשמן הקדש: 26 ואם־יצא ויצא הרצח את־גבול עיר מקלטו אשר יבוס שמה: 27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את־הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלטו ישב עד־מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל־ארץ אחרת: 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם:

30 כל־מכה־נפש לפי עדים ירצח את־הרצח ועד אחד לא־יענה בנפש למות: 31 ולא־תקחו כפר לנפש רצח אשר־הוא רשע למות כי־מות וימת: 32 ולא־תקחו כפר לנזס אל־עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד־מות הכהן: 33 ולא־תחניפו את־הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את־הארץ ולא־רץ לא־יכפר לדם אשר שפך־ה בה כי־אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את־הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: פ

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את־אדני צוה יהוה לתת את־הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את־נחלת צלפתד אחינו לבנתיו: 3 והיו לא־אחד מבני שבטי בני־ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: 4 ואם־יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו משה את־בני ישראל על־פי יהוה לאמר כן מטה בני־יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר־צוה יהוה לבנות צלפתד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: 7 ולא־תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל־מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: 8 וכל־בת ירשת נחלה ממשותף בני ישראל לא־אחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: 9 ולא־תסב נחלה ממטה למטה אחר כי־איש בנחלתו ידבקו משותף בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את־משה כן עשו בנות צלפתד: 11 ותהיינה מחלה תרצה ומגלה ומלכה ונעה בנות צלפתד לבני דדיהן לנשים: 12 ממשפחת בני־מנשה בן־יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על־מטה משפחת אביהן: 13 אלה המצאות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד־משה אל־בני ישראל בערבת מואב על ירדן ורחו:

מזרחה: פ 16 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר־ינחלו לכם את־הארץ אלעזר הכהן ויהושע ברנן: 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את־הארץ: 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה פלב בר־יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בר־עמיהוד: 21 למטה בנימין אלידד בר־כסלון: 22 ולמטה בני־דן נשיא בקי בר־יגלי: 23 לבני יוסף למטה בני־מנשה נשיא חניאל בר־אפד: 24 ולמטה בני־אפרים נשיא קמואל בר־שפטן: 25 ולמטה בני־זבולן נשיא אליצפן בר־פרנה: 26 ולמטה בני־יששכר נשיא פלטיאל בר־עזן: 27 ולמטה בני־אשר נשיא אחיהוד בר־שלמי: 28 ולמטה בני־נפתלי נשיא פדהאל בר־עמיהוד: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את־בני־ישראל בארץ כנען: פ

35 וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ורחו לאמר: 2 צא את־בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם ותתנו ללויים: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם והיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומדתם מתוך לעיר את־פאת־קדמה אלפים באמה ואת־פאת־נגב אלפים באמה ואת־פאת־ים | אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: 7 כל־הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר אתה ואת־מגרשיהן: 8 והערים אשר תתנו מאחזת בני־ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו ויתן מעריו ללויים: פ 9 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 10 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את־הירדן ארצה כנען: 11 והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה־נפש בשגה: 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד־עמדו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תתנו שש־ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את | שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש־הערים האלה למקלט לנזס שמה כל־מכה־נפש בשגה: 16 ואם־בכלי ברזל | הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח: 17 ואם באבן יד אשר־ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח: 18 או בכלי עץ־יד אשר־ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח: 19 גאל הדם הוא ימית את־הרצח בפגועו־בו הוא מיתנו: 20 ואם־בשנאה יהדפנו או־השליך עליו בצדיה וימת: 21 או באיבה הכהו בידו וימת מות־וימת המכה רצח הוא גאל הדם ומית את־הרצח בפגועו־בו: 22 ואם־בפתע בלא־איבה הדפו או־השליך

דְּבָרִים

1 יהוה אתִּקְוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצַף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר: 35 אִם־יִרְאֶה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדֹּר הַרְעָה הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַתֵּת לְאֲבֹתֵיכֶם: 36 זֹלָתִי כָּל־בְּרִיפְנֵהּ הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־אֲתֹן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרְגְתָּהּ וּלְבָנָיו וְעַן אֲשֶׁר מְלֵא אַחֲרָי יְהוָה: 37 גַּם־בִּי הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגַלְלֶכֶם לֵאמֹר גַּם־אֲתָהּ לֹא־תִבָּא שָׁם: 38 יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן הֶעֱמֵד לִפְנֵיךָ הוּא יְבִיא שְׁמָה אֲתוֹ חֹזֵק כִּי־הוּא יִנְחַלְנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל: 39 וְטַפְכֶם אֲשֶׁר אִמְרַתֶם לְבִי יְהִי וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרַע הֵמָּה יְבִאוּ שְׁמָה וְלֵהֶם אֲתַנְנֶה וְהֵם יִרְשׁוּהָ: 40 וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם וְסַעו הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף: 41 וְתַעֲנֵנוּ | וְתֹאמְרוּ־אֵלַי חֲטֵאוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כָּל־אֲשֶׁר־צִוֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַחֲגֹרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ וְתַהֲיִינוּ לַעֲלֵת הַהָרָה: 42 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלְחַמוּ כִּי אֵינִי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגְלַפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: 43 וְאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְתִזְדּוּ וְתַעֲלוּ הַהָרָה: 44 וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהָרָה הַהוּא לְקִרְאֲתֶכֶם וַיְדַפְּנוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרָמָה: 45 וְתִשְׁבוּ וְתִבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שִׁמַּע יְהוָה בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם: 46 וְתִשְׁבוּ בְּקִדְשׁ יְמֵים רַבִּים כַּיּוֹמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם:

2 וַנִּפְּן וְנִסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֵלַי וְנִסַּב אֶת־הַרְשָׁעִיר יְמֵים רַבִּים: ס 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 3 רַב־לָכֶם סָב אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צָפְנָה: 4 וְאַת־הַעַם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָרִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר וַיִּרְאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד: 5 אֶל־תִּתְּגְרוּ בָּם כִּי לֹא־אֲתֹן לָכֶם מֵאֶרֶץ עַד מִדְבָּר כִּי־רָגַל כִּי־יִרְשָׁה לַעֲשׂו נָתַתִּי אֶת־הָרָה שַׁעִיר: 6 אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֵתֶם בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאֵתֶם בְּכֶסֶף וְשִׁתִּיתֶם: 7 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּרַכְךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂה יָדְךָ וַיַּעַל לְכַתֵּךְ אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה | אַרְבַּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דְבָר: 8 וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר מִדְבָּר הָעֲרָבָה מֵאִילַת וּמַעֲצִין גִּבּוֹר ס וַנִּפְּן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבָּר מוֹאָב: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב וְאֶל־תִּתְּגַר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֲתֹן לָךְ מֵאֶרֶץ יִרְשָׁה כִּי לְבַנְיָלוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשָׁה: 10 הָאֲמִים לִפְנֵים יִשְׁבוּ בָּהּ עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקוֹם: 11 רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ אֶרְהֶם כְּעַנְקוֹם וְהַמְּאֹבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֲמִים: 12 וּבְשַׁעִיר יִשְׁבוּ הַחֲרִים לִפְנֵים וּבְנֵי עֵשָׂו יִרְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם: 13 עַתָּה קָמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל זָרַד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרַד: 14 וְהַיְמִים אֲשֶׁר־הִלְכְנוּ | מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ אֶת־נַחַל זָרַד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֶּם כָּל־הַדֹּר אֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם: 15 וְגַם יְדִיְהוָה הִיָּתָה בָּם לְהַמָּם מִקְרֵב הַמַּחְנֶה עַד תָּמָם: 16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־אֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקְרֵב הָעַם: ס 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 18 אֲתָה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עַר: 19 וְקִרְבַּת מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־תִּצַּרְם וְאֶל־תִּתְּגַר בָּם כִּי לֹא־אֲתֹן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לָךְ יִרְשָׁה כִּי לְבַנְיָלוֹט נָתַתִּי אֶת־יִרְשָׁה: 20 אֶרֶץ־רַפְּאִים תַּחֲשַׁב אֶרֶץ־הוּא רַפְּאִים יִשְׁבוּ בָּהּ לִפְנֵים וְהַעֲמַנִּים יִקְרְאוּ לָהֶם זִמְזִמִּים: 21 עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקוֹם וַיִּשְׁמִידוּם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם: 22 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבָנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּרְשָׁם וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 23 וְהַעֲוִים הַיֹּשְׁבִים

1 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בְּעֲרָבָה מוֹל סוּף בֵּין־פָּאָרוֹן וּבֵין־תַּפֵּל וְלָבֵן וְחִצְרֵת וְדִי זָהָב: 2 אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם מַחֲרֵב דֶּרֶךְ הַרְשָׁעִיר עַד קִדְשׁ בְּרַנֵּעַ: 3 וַיְהִי בְּאַרְבַּעִים שָׁנָה בַּעֲשֻׁתֵי־עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דָּבַר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲתוֹ אֱלֹהִים: 4 אַחֲרָי הִכְתּוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן וְאֵת עֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בַּעֲשֻׁתֵּרֶת בְּאֶדְרָעִי: 5 בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאָר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר: 6 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּבַר אֵלֵינוּ בְּחֲרָב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שָׁבַת בְּהָר הַזֶּה: 7 פָּנּוּ | וְסַעו לָכֶם וּבִאוּ הָרָה הָאֱמֹרִי וְאֶל־כָּל־שִׁכְנֵי בְּעֲרָבָה בְּהָר וּבִשְׁפֵלָה וּבְנִיב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹּנוֹן עַד־הַנְּהַר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת: 8 רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ וְרָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לְאֲבֹרָהֶם לְיִצְחָק וְלִיעֻקֵּב לַתֵּת לָהֶם וְלִזְרַעֲם אַחֲרֵיהֶם: 9 וַאֲמַר אֲלֵכֶם בַּעֲת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם: 10 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּנֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: 11 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלְף פְּעֻמִּים וַיְבַרְךָ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם: 12 אִיכָּה אֲשֶׁא לְבַדִּי טְרַחְכֶם וּמִשְׂאֵכֶם וְרִיבְכֶם: 13 הֲבִי לָכֶם אֲנָשִׁים חַכְמִים וּבְנִימִים וַיְדַעִים לְשַׁבְּטֵיכֶם וְאֲשִׁימֶם בְּרֹאשֵׁיכֶם: 14 וְתַעֲנֵנוּ אֲתִי וְתֹאמְרוּ טוֹב־הַדְּבָר אֲשֶׁר־דָּבַרְתָּ לַעֲשׂוֹת: 15 וְאֶקַּח אֶת־רֹאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אֲנָשִׁים חַכְמִים וַיְדַעִים וְאֲתֹן אֲתֶם רֹאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשְׂטָרִים לְשַׁבְּטֵיכֶם: 16 וְאַצְוֶה אֶת־שַׁפְטֵיכֶם בַּעֲת הַהוּא לֵאמֹר שִׁמַּע בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צְדָק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ: 17 לֹא־תִכְזְרוּ פְּנִים בְּמִשְׁפַּט כִּקְטֹן כְּגֹדֹל תִּשְׁמַעְנוּ לֹא תִגְוְרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וְשִׁמַּעְתִּיו: 18 וְאַצְוֶה אֶתְכֶם בַּעֲת הַהוּא אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: 19 וְנִסַּע מַחֲרָב וַיִּלָּךְ אֶת כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רִאִיתֶם דֶּרֶךְ הָרָה הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתֵנוּ וַנִּבָּא עַד קִדְשׁ בְּרַנֵּעַ: 20 וַאֲמַר אֲלֵכֶם בְּאֵתֶם עַד־הָרָה הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: 21 רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לִפְנֵיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֶה רַשׁ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת: 22 וְתִקְרְבוּן אֵלַי כְּלָכֶם וְתֹאמְרוּ נִשְׁלַחְהָ אֲנָשִׁים לִפְנֵינוּ וַיַּחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ אֲתֵנוּ דָּבַר אֶת־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נַעֲלָה־בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֲלֵיךָ: 23 וַיִּטַּב בְּעֵינֵי הַדְּבָר וְאֶקַּח מִכֶּם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשֻׁבֵּט: 24 וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכֵּל וַיַּרְגְּלוּ אֶתֶּהּ: 25 וַיִּקְחוּ בַיָּדָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיִּזְרְדוּ אֵלֵינוּ וַיִּשְׁבוּ אֲתֵנוּ דָּבַר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: 26 וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת וְתִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 27 וְתִתְּרַגְּנוּ בְּאֱלֹהֵיכֶם וְתֹאמְרוּ בְּשִׁנְאָת יְהוָה אֲתֵנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַתֵּת אֲתֵנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי הַשְּׂמִידִינוּ: 28 אָנָּה | אֲנַחְנוּ עֲלִים אַחֵינוּ הַמָּסוּ אֶת־לְבָבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם מְמַנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עַנְקוֹם רִאִינוּ שָׁם: 29 וַאֲמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעֲרָצוּן וְלֹא־תִירְאוּן מֵהֶם: 30 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵלַךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלְחַם לָכֶם כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֲתֶכֶם בְּמִצְרַיִם לַעֲבוֹתֵיכֶם: 31 וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רִאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵאִישׁ אֶת־בְּנֵי בְּכָל־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמִּקּוֹם הַזֶּה: 32 וּבַדְּבָר הַזֶּה אֵינִיכֶם מֵאֲמִינָם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 33 הֵלַךְ לִפְנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מִקּוֹם לְחַנְתְּכֶם בְּאֵשׁ | לִילָה לְרִאֲתֶכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָּהּ וּבְעַנְוֵי יוֹמָם: 34 וַיִּשְׁמַע

במצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידים וישבו תחתם: 24 קנמו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיוחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך וראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו ויחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיוחן מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארץ בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל: 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתנלי ושתיתי רק אעברה ברגלי: 29 כאשר עשולי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיוחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתן בידך כיום הזה: ס 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיוחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: 32 ויצא סיוחן לקראתנו הוא וכל עמו מלחמה יהצה: 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונר אתו ואת בניו ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עיריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: 35 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו: 38 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו מלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אלי אל תירא אלו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאירו שריד: 4 ונלכד את כל עיריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: 5 כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיוחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף: 7 וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד היר חרמון: 9 צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר: 10 כל | ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארפה וארבע אמות רחבה באמת אישי: 12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן ויחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא וקרא ארץ רפאים: 14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמן את הבשן חות יאיר עד היום הזה: 15 ולמכיר נתתי את הגלעד: 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: 17 והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: 18 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: 19 רק נשיכם וטפכם ומקונכם ילעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: 20 עד אשר יליח יהוה | לאחיכם ככם וירשו גסהם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לרשתו אשר נתתי לכם: 21 ואת יהושוע צייתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה: 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ס 23 ואתחנן אלי יהוה בעת ההוא לאמר: 24 אדני יהוה אתה החלית להראות את עבדך

את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשורי וכגבורתי: 25 אעברה לא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: 26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: 27 עלה | ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: 28 וצו את יהושוע ויחזקוה ואמרוהו כי יהוה יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: 29 ונשב בגיא מול בית פעור: פ

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבבל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: 5 ראה | למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדו לראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדו: 11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: 13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים וכתבתם על שני לוחות אבנים: 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבניות כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבניות כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: 20 ואתכם לקח יהוה ויצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: 23 השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: פ 25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדון: 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא

18 ולא תנאף: ס 19 ולא תגנב: ס 20 ולא תענה ברעך עד שוא: ס 21 ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאזה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענו והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי: 23 והי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקניכם: 24 ותאמרו הו הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי: 25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק | אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו וחי: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת | תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: 28 ושמע יהוה את קול דבריכם בדרךכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: 29 מיתו והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חוקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימיך: 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: 7 ושננתם לבניך ודברת גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטופת בין עיניך: 9 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: ס 10 והיה כי יביאך | יהוה אלהיך אלי הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בניתי: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשב: 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אפי יהוה אלהיך בר והשמידך מעל פני האדמה: ס 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: 17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה: 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת ורשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: 19 להדף את כל איבך מפניך כאשר דבר יהוה: ס 20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ורעים | במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: 23 ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: 24 ויוצינו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחייתנו כהיום הזה: 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: ס

יריחו: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת בקולו: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: 32 כי שאלנא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים | אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: 34 או | הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: 36 מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשן הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכתו הגדל ממצרים: 38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: פ 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: 42 לגס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא ישנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: 43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: 44 וזאת התורה אשר יש משנה לפני בני ישראל: 45 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: 46 בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 ויירשו את ארצו ואת ארץ | עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: 48 מערער אשר על שפת נחל ארנו ועד יר שישן הוא חרמון: 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: פ

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: 3 לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים | בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: 5 אנכי עמד ברי יהוה ובניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: ס 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתך מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 8 לא תעשה לך פסל | כל תמונה אשר בשמים | ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים | מתחת לארץ: 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי *מצותו (מצותי): ס 11 לא תשא את שמם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ס 12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה | יהוה אלהיך 13 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 14 ויום השביעי שבת | ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך וביתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגור אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: 15 וזכרת כי עבד היית | בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: ס 16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען | יאריך ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס 17 לא תרצח: ס

10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: 11 השמר לך פרתשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום: 12 פרתאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: 13 ובקרב וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: 14 וגם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוליכך במדבר | הגדל והנורא נחש | שרף ועקרב וצמאון אשר אירמים המוציא לך מים מצור החלמיש: 16 המאלךך מן במדבר אשר לא ידעון אבתך למען ענתך ולמען נסתך להיטיבך באחריתך: 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך כיום הזה: פ 19 והיה אם תשכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: פ

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הידן לבל לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ושמיתם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: 4 אל תאמר בלבבך בהזף יהוה אלהיך אתם | מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורשם מפניך: 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעתך | הגוים האלה יהוה אלהיך מורשם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה: 7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למך היום אשר יצאת | מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: 8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: 11 והי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית: 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: 15 ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי: 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: 17 ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצר יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפפל גם בעד אהרן בעת ההוא: 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו | באש ואכלת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלה את עפרו אל הנחל היד מן ההר: 22 ובתבערה ובמסה ובקברת התאנה מקצפים הייתם את יהוה: 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: 24 ממרים הייתם

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים | מפניך החתי והגרשני והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסים שבעה גוים רבים ועצומים ממך: 2 ונתתם יהוה אלהיך לפניך והפיתם החרם תחרים אתם לא תתקרת להם ברית ולא תחנם: 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תתקח לבנה: 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיכם תלצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר | יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: ס 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו ולשמר *מצותו (מצותיו) לאלף דור: 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: פ 12 והיה | עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך: 13 ואתה בך וברכך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ויתירשך ויצהרך שגראלפיו ועשתרתך צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך: 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבמתך: 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תתס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: ס 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורשם: 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: 19 המסת הגדלת אשר ראוי עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כריעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה רוא מפניהם: 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פרת רבה עליך חית השדה: 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: 25 פסילי אלהים תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ | תשקצנו ותעב | ותתעבנו כי חרם הוא: פ

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר *מצותו (מצותיו) אם לא: 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: 4 שמלתך לא בלתי מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: 5 וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה אתו: 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עונת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:

אשר אתה באשמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרעו את זרעך והשקית בגלגל כגן הירק: 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: 12 ארץ אשר יהיה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהיה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: ס 13 והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה אתי יהיה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: 14 ונתתי מטרי ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: 15 ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 17 וחרה אפי יהיה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהיה נתן לכם: 18 ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובלקומך: 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהיה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ס 22 כִּי אִם־שָׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְכֹת בְּכָל־דְּרֹכֵי וּלְדַבְּקָהּ־בּוֹ: 23 וְהוֹרֵשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירְשָׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם: 24 כָּל־הַמְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כִּי־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יְהִי מִרְהַמְדָּר וְהִלְבֵּנוּ מִרְהַנְהָר נְהַר־פְּרֹת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יְהִי גִבְלָכֶם: 25 לֹא־יִתְצַב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פְּחָדְכֶם וּמִוְרָאְכֶם יִתֵּן | יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכֶינָהּ כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם לָכֶם: ס 26 רָאה אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: 27 אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: 28 וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לִלְכֹת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם: ס 29 וְהִיָּה כִּי יִבְאֵר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲתָה בָּאֲשֶׁמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְתָה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל: 30 הֲלֹא־הִמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דָרָךְ מִבְּנֵי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה מִזֶּה הַגִּלְגָּל אֶצֶל אֱלוֹנֵי מָרָה: 31 כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וִירְשַׁתֶּם אֹתָהּ וְיִשְׁבַתֶּם־בָּהּ: 32 וְשִׁמַּרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

12 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיךְ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה: 2 אַבֵּד תִּאֲבֹדוּן אֶת־כָּל־הַמִּקְדָּשׁוֹת אֲשֶׁר עָבַדְתֶּם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הָרְמִים וְעַל־הַגְּבוּלוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן: 3 וְנִתְצַתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרַתֶּם אֶת־מִצְבֹּתֶם וְאֲשֵׁרִיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וְכִסִּיתֶם אֶת־הֵהָרִים וְנִגְדַעְוֹן וְאֲבַדְתֶּם אֶת־שְׁמֵם מִן־הַמְקוֹם הַהוּא: 4 לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 5 כִּי אִם־אֶל־הַמְקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְכַל־שִׁבְטֵיכֶם לְשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שֵׁם לְשִׁכְנֹתוֹ תִּדְרְשׁוּ וְגַבְתֶּם שְׁמָה: 6 וְהִבַּאתֶם שְׁמָה עֲלֵיכֶם וּזְבַחְתֶּם וְאֶת־מַעֲשֵׂיכֶם וְאֶת־תְּרוֹמֹת יְדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבַתֵּיכֶם וּבְכָרֶת בְּקָרְכֶם וְצֹאנְכֶם: 7 וְאֶכְלַתֶּם־שֵׂם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמַּחְתֶּם בְּכָל־מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַכָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: 8 לֹא תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: 9 כִּי לֹא־בִאתֶם עַד־עַתָּה אֶל־הַמְנוּחָה וְאֶל־הַנְּחִלָּה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לָךְ: 10 וְעַבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אֶתְכֶם וְהִלִּיח לָכֶם מִכָּל־אֲבוֹיְכֶם מִסְבִּיב וְיִשְׁבַתֶּם־בְּטוֹחַ: 11 וְהִיָּה הַמְקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שֵׁם שְׁמָה תִּבְיֹאוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם עֲלֵיכֶם וְזָבַחְתֶּם מִעֲשֵׂיכֶם וְתִרְמַת יְדְכֶם וְכָל־מִבְחַר נְדִירֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה: 12 וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם: 25 וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת אַרְבַּעַיִם הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבַּעַיִם הַלַּיְלָה אֲשֶׁר תִּנְפְּלָתִי כִּי־אֲמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 26 וְאֶתְפַּלֵּל אֵל־יְהוָה וְאֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פִּדִית בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: 27 זָכַר לְעַבְדֶּיךָ לְאֲבֹתֶיךָ לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב אֲלֵי־תִפְּנֹן אֲלֵי־קִשֵׁי הַעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ: 28 פְּרִיאֲמַרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתֶנוּ מִשֶּׁם מִבְּלִי יִכְלַת יְהוָה לְהַבְיֹאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבַּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתוֹם הוֹצִיאֵם לְהַמְתֵּם בַּמִּדְבָּר: 29 וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאת בְּכַחַךְ הַגְּדֹל וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָה: פ

10 בַּעַת הַהוּא אֲמַר יְהוָה אֵלֵי פֶסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לֹחַת אֲבָנִים כְּרָאשִׁימִים וְעֵלָה אֵלֵי הַהָרָה וְעַשִׂיתָ לָךְ אֲרוֹן עֵץ: 2 וְאֶכְתַּב עַל־הַלֹּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִיוּ עַל־הַלֹּחַת הַרְאשִׁימִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ וְשִׁמַּתֶּם בָּאֲרוֹן: 3 וְאֶעֱשֶׂה אֲרוֹן עֵץ שְׁטִים וְאֶפְסַל שְׁנֵי־לֹחַת אֲבָנִים כְּרָאשִׁימִים וְאֶעֱלֶה הַהָרָה וְשָׁנִי הַלֹּחַת בְּיָדִי: 4 וְיִכְתַּב עַל־הַלֹּחַת כַּמִּכְתָּב הַרְאשׁוֹן אֶת עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֵלַיכֶם בְּהַר מִתְּנָה הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַקֶּהֱל וְיִתְנֶם יְהוָה אֵלֵי: 5 וְאֶפְּן וְאֲרַד מִן־הַהָר וְאֶשֶׁם אֶת־הַלֹּחַת בָּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְהָיוּ שֵׁם כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה: 6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ מִבְּאֵרֵת בְּנֵי־יַעֲקֹב מוֹסְרָה שֵׁם מֵת אֶהְרֹן וְיִקְבֹּר שֵׁם וְיִכְתוּ אֶלְעָזָר בֶּן־נֹחַמִי: 7 מִשֶּׁם נִסְעוּ הַגְּדָדָה וּמִן־הַגְּדָדָה יִסְבְּתָה אֲרֶץ נַחֲלֵי מִים: 8 בַּעַת הַהוּא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שִׁבְטֵי הַלְוִי לְשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְעַמֹּד לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְבַרֵךְ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 9 עַל־כֵּן לֹא־יְהִי לְלוֹי חֶלֶק וְנִחְלָה עִם־אֲחֵיו יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לוֹ: 10 וְאֲנִי עַמְדַתִּי בְּהַר כִּי־מִים הַרְאשִׁימִים אַרְבַּעַיִם יוֹם וְאַרְבַּעַיִם לַיְלָה וְיִשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהוּא לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ: 11 וְיֹאמַר יְהוָה אֵלֵי קוּם לָךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וּבֹאוּ וִירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם: פ 12 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ שָׂאל מֵעַמָּךְ כִּי אִם־לִי־רָאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לִלְכֹת בְּכָל־דְּרֹכֵי וּלְאֹהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: 13 לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֵּיךְ אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה לָךְ: 14 הֵן לִיהוָה אֱלֹהֵיךְ הַשְׁמִים וְשָׁמַיִם הַשְׁמִים הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: 15 רַק בְּאַבְתָּךְ חֶשֶׁק יְהוָה לְאֹהֲבָה אוֹתָם וּיִבְחַר בְּזַרְעֵם אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־הָיָה: 16 וּמִלְתֶּם אֶת עַרְלַת לִבְבְּכֶם וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׂוּ עוֹד: 17 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הַאֲלֵהִים וְאֲדֹנָי הָאֲדֹנָיִם הָאֵל הַגְּדֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנָיִם וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: 18 עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוּם וְאַל־מַנְה וְאַהֲבֵה גֵר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה: 19 וְאַהֲבַתֶּם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בָּאָרֶץ מִצְרַיִם: 20 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבֹן תִּדְבֹק וּבְשֵׁמוֹ תִּשְׁבַּע: 21 הוּא תְהַלְתֶּךָ וְהוּא אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְךָ אֶת־הַגְּדֹלָת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: 22 בְּשַׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׁמַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ כְּכֹכְבֵי הַשְׁמַיִם לְרַב:

11 וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְשִׁמַּרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֵּיךְ וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים: 2 וְיַדְעֶתֶם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֹלוֹ אֶת־יְדוֹ הַחֲזָקָה וְזַרְעוֹ הַנְּטוּיָה: 3 וְאֶת־אֲתֵתִי וְאֶת־מַעֲשָׂי אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְכָל־אֲרָצוֹ: 4 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוֹסֵי וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת־מִי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפֵם אַחֲרֵיהֶם וְיִאֲבֹדוּם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 5 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמְקוֹם הַזֶּה: 6 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַתְּן וּלְאֲבִירֵם בְּנֵי אֵילֵיבַב בְּרֹאבוֹן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתְּבַלַּעֵם וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת־אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל־יִשְׂרָאֵל: 7 כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתֶם אֶת־כָּל־מַעֲשָׂה יְהוָה הַגְּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: 8 וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבִאתֶם וִירְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: 9 וְלִמְעַן תִּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: ס 10 כִּי הָאָרֶץ

והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: 16 הכה תכה את יושבי העיר *ההיא (ההיא) לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר ביה ואת בהמתה לפי חרב: 17 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהנה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: 18 ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה כאשר נשבע לאבותיך: 19 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: ס

14 בגנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: ס 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: 5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכל: 7 אך את זיה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו: ס 9 את זיה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ס 11 כל צפור טהרה תאכלו: 12 וזיה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: 13 והראיה ואת האיה והדיה למינה: 14 ואת כל ערב למינו: 15 ואת בת העינה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינה: 16 את הכסו ואת הינשוף והתנשמת: 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלף: 18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל עוף טהור תאכלו: 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשערך תתננה ואכלה או מכל לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פ 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך הציא השדה שנה שנה: 23 ואכלת לפני | יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרבך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה ממך הדבר כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך: 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאווה נפשך בבקר ובצאן וביון ובשכר ובכל אשר תשא לך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשערך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ס 28 מקצה | שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשערך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשערך ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: ס

15 מקץ שבע שנים תעשה שמטה: 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: 4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברכך יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: 5 רק אם ישמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: ס 7 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באתד שערך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחיך האביון: 8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: 9 השמר לך פרוהיה דבר

אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פרוהיה עלתיך בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באתד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: 15 רק בכל אות נפשך תזבח | ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שערך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו כמים: 17 לא תוכל לאכל בשערך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרבך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתיך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשערך ושמת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פרוהיה את הלוי כל ימיו על אדמתך: ס 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאווה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקר ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשערך בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: 23 רק חזק לבתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא וזאת אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: ס 29 כי יכיר יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פרוהיה אחריהם אחרי השמדם מפניך ופרוהיה לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם:

13 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא יחסר עליו ולא תגרע ממנו: פ 2 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: 3 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר גלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: 4 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם ובכל נפשכם: 5 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: 6 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם | מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: 7 כי יסיתך אחיך בן אמו או בנך או בתך או | אשת חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר לאמר גלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: 8 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: 9 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 10 כי הרג תהרגו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו יד כל העם באחרונה: 11 וסקולתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 12 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: ס 13 כי תשמע באתת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: 14 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר גלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 15 ודרשת וחקרת ושאלת היטב

עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחריך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אלהי והיה בך חטא: 10 נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל | הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: 11 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחריך לעני ולאביון בארצך: ס 12 כי יזכר לך אחריך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגונך ומיקרב אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: 16 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: 17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: 18 לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: פ 19 כל הבכור אשר יולד בבקרב ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: פ שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום יצאתך מארץ מצרים כל ימי חיך: 4 ולא יראה לך שאר ככלב לבן שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב בין הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: ס 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: 11 ושמחת לפני | יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: פ 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגונך ומיקרבך: 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי וברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אר שמה: 16 שלוש פעמים | בשנה יראה כל זכורך את פני | יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: ס 18 שפטים ושטרות תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: 19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס 21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ס 22 ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: ס

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ס 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אישה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבד בריתו: 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש | או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צייתו: 4 והגדלך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: 6 על פי | שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: פ 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בידם | לדם בידיו לדיו ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר יעשה בידו לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידו עוד: ס 14 כי יבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה יאמר לכם לא תספון לשב בדרך הזה עוד: 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ובלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: ס 18 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשר יהוה ונחלתו יאכלו: 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: ס 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אמ שור אמ שיה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: 5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: ס 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אונת נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוי העומדים שם לפני יהוה: 8 חלק חלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: ס 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: 10 לא ימצא בך מעביר בנזובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: 12 כיתועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך: 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך: ס 14 כי | הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מענגים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: 15 נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעו: 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביןם הקהל לאמר לא אספ לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי

14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך ואכלת את שלל איבויך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 15 כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: 17 כיהתם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפריז החוי והיבוי כאשר צוה יהוה אלהיך: 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחסטתם ליהוה אלהיכם: 19 כיתצור אלעיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרון כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניו במצור: 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ

21 כיומצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניו ושפטיו ומדו אל הערים אשר סביבת החלל: 3 והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא יעבד בה אשר לא ישכה בעל: 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל הנחל ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ידנו לא *שפכה (שפכו) את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כיתעשה הישר בעיני יהוה: 10 כיתצא מלחמה על איבוי ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת שבו: 11 וראית בשבועה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה את צפרניה: 13 והסירה את שמלת שבה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: 15 כיתהיון לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו בנים אהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: 17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: 18 כיהיה לאיש בן סוחר ומורה איבנו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: 20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סוחר ומורה איבנו שמע בקולו זולל וסבא: 21 ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכיהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: 23 לא תלון נבלתו על העץ כיקבור תקברנו ביום ההוא כיקללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 20

22 לא תראה את שור אחיך או את שוין נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיה: 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: 4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: 6 פ כי יקרא קוצפור | לפניו בדרך בכל עץ | או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא יתקח האם

בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צייתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע אתי הדבר אשר לא דברו יהוה: 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בידו דברו הנביא לא תגור ממנו: 20

19 כיוכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 3 תכון לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם: 5 ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדהה ידו בגרון לכת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: 6 פרידף גאל הדם אחרי הרצח כיהיה לבבו והשיגו כיהיה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שגא הוא לו מתמול שלשום: 7 על כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לך: 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך: 9 כיתשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרךיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפר דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: 11 וכיהיה איש שגא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה: 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: 14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי | שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: 16 כיהיקום עד חכם באיש לענות בו סרה: 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: 20 והנשאים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: 20

20 כיתצא מלחמה על איבויך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כיהיה אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים: 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: 3 ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל יורך בלבכם אל תיראו ואל תפזו ואל תערצו מפניהם: 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מיהאיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פרימות במלחמה ואיש אחר ויחנכו: 6 ומיהאיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פרימות במלחמה ואיש אחר ויחלנו: 7 ומיהאיש אשר אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פרימות במלחמה ואיש אחר ויקחנה: 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מיהאיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: 10 כיתקרב אלעיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: 11 והיה אם שלום תענה ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדו: 12 ואם לא תשלם עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והפית את כל זכורה לפי חרב:

על־הבנים: 7 שלח תשלח את־האם ואת־הבנים תקח־לך למען ייטב לך והארכת ימים: 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כִּי־יפול הנפל ממנו: 9 לא תזרע כרמך כלאים פִּרְתַקְדָּשׁ המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: 10 לא תחרש בשור־ובחמר יחדו: 11 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: 12 גדלים תעשה לך על־ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: 13 כִּי־יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: 14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את־האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא־מצאתי לה בתולים: 15 ולקח אבי *הנער (הנערה) ואמה והוציא את־בתולי *הנער (הנערה) אל־זקני העיר השערה: 16 ואמר אבי *הנער (הנערה) אל־הזקנים את־בתי נתתי לאיש הזה לאשה ושנאה: 17 והנה־הוא שם עלילת דברים לאמר לא־מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: 18 ולקחו זקני העיר־הוא את־האיש וסרו אתו: 19 וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו־תהיה לאשה לא־יוכל לשלחה כל־ימיו: 20 ואם־אמת היה הדבר הזה לא־נמצאו בתולים *לנער (לנערה): 21 והוציאו את־*הנער (הנערה) אל־פֶתַח בית־אביה וסקלוהּ אנשי עירה באבנים ומתה כִּי־עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: 22 כִּי־ימצא איש שכב | עם־אשה בעלת־בעל ומתו גם־שניהם האיש השכב עם־האשה והאשה ובערת הרע מישראל: 23 כי יהיה *נער (נערה) בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: 24 והוצאתם את־שניהם אל־שער | העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את־*הנער (הנערה) על־דבר אשר לא־צעקה בעיר ואת־האיש על־דבר אשר־ענה את־אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: 25 ואם־בשדה ימצא האיש את־*הנער (הנערה) המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר־שכב עמה לבדו: 26 *ולנער (ולנערה) לא־תעשה דבר אין *לנער (לנערה) חטא מות כי כאשר יקום איש על־רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: 27 כי בשדה מצאה צעקה *הנער (הנערה) המארשה ואין מושיע לה: 28 כִּי־ימצא איש נער (נערה) בתולה אשר לא־ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי *הנער (הנערה) חמשים כסף ולו־תהיה לאשה תחת אשר ענה לא־יוכל שלחה כל־ימיו: 30 לא יקח איש את־אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: 31 לא יבא פגע־דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: 32 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 33 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד־עולם: 34 על־דבר אשר לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקלוק: 35 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 36 לא־תדרש שלמם וטבתם כל־ימיו לעולם: 37 לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא 38 לא־תתעב מצרי כי גר היית בארצו: 39 בנים אשר־יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: 40 כִּי־תצא מחנה על־איביך ונשמרת מכל דבר רע: 41 כִּי־יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה־לילה ויצא אל־מחוז למחנה לא יבא אל־תוך המחנה: 42 והיה לפנות־ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל־תוך המחנה: 43 יד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: 44 ויתד תהיה לך על־אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכפית את־צאתך: 45 כי יהוה אלהיך מתהלך | בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנהך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: 46 לא־תסגיר עבד אל־אדני אשר־יצא אליך מעם אדניו: 47 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: 48 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא־יהיה קדש מבני ישראל: 49 לא־תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה

24 כִּי־יקח איש אשה ובעלה והיא אם־לא תמצאתי בעיניו כִּי־מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש־אחר: 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר־לקחה לו לאשה: 4 לא־יוכל בעלה הראשון אשר־שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחר אשר הטמאה כִּי־תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 5 כִּי־יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל־דבר נלוי יהיה לביתו שנה אחת ושמוח את־אשתו אשר־לקח: 6 לא יחבל רחים ורכב כִּי־נפש הוא חבל: 7 כִּי־ימצא איש גלב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: 8 השמר בנגע־הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר־יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צייתם תשמרו לעשות: 9 זכור את אשר־עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: 10 כִּי־תשה ברעך משאת מאמה לא תבא אל־ביתו לעבט עבטו: 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את־העבוט החוצה: 12 ואם־איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 13 השב תשיב לו את־העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: 14 לא־תעשק שכיר עני ואביון מאחיו או מגר אשר בארצך בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא־תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את־נפשו ולא יקרא עליך אלהיך והיה בך חטא: 16 לא יומתו אבות על־בנים ובנים לא יומתו על־אבות איש בחטאו וימתו: 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על־כן אנכי מצוך לעשות את־הדבר הזה: 19 כי תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא־למנה יהיה למען וברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולא־למנה יהיה: 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולא־למנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על־כן אנכי מצוך לעשות את־הדבר הזה: 23 כִּי־יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל־המשפט ושפטו והצדיקו את־הצדיק והרשעו את־הרשע: 24 והיה אם־בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: 25 ארבעים יכנו לא יסוף פְּרִי־סוף להכתו על־אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: 26 לא־תחסם שור בדישו: 27 כִּי־ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אין־לו לא־תהיה אשת־המת החוצה לאיש זר ובמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ובמה: 28 והיה הבכור אשר תלד ילום על־שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: 29 ואם־לא יחפץ האיש לקחת את־יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל־הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: 30 וקראו־לו זקני־עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 31 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את־בית אחיו: 32 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 33 כִּי־ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את־אשה מיד מכהו ושלחה

25 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד־עולם: 4 על־דבר אשר לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקלוק: 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 6 לא־תדרש שלמם וטבתם כל־ימיו לעולם: 7 לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא 8 לא־תתעב מצרי כי גר היית בארצו: 9 בנים אשר־יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: 10 כִּי־תצא מחנה על־איביך ונשמרת מכל דבר רע: 11 כִּי־יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה־לילה ויצא אל־מחוז למחנה לא יבא אל־תוך המחנה: 12 והיה לפנות־ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל־תוך המחנה: 13 יד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: 14 ויתד תהיה לך על־אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכפית את־צאתך: 15 כי יהוה אלהיך מתהלך | בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנהך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: 16 לא־תסגיר עבד אל־אדני אשר־יצא אליך מעם אדניו: 17 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: 18 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא־יהיה קדש מבני ישראל: 19 לא־תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה

יְהוָה וְהַחֲזִיקָה בְּמִבְשׁוֹ: 12 וְקִצְתָה אֶת־כַּפֶּה לֹא תִחוּס עֵינֶיךָ: ס
 13 לֹא־יְהִיֶּה לְךָ בְּכִיסֶךָ אִבְנֹן וְאִבְנֵי גְדוּלָה וְקִטְנָה: ס 14 לֹא־יְהִיֶּה לְךָ
 בְּבֵיתְךָ אִיפָה וְאִיפָה גְדוּלָה וְקִטְנָה: 15 אִבְנֵי שְׁלֵמָה וְצִדְקָה יְהִיֶּה לְךָ
 אִיפָה שְׁלֵמָה וְצִדְקָה יְהִיֶּה לְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: 16 כִּי תֹעֲבֶבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּלַעֲשֵׂה אֵלֶיךָ
 כָּל עֲשֵׂה עוֹל: פ 17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עֲשֵׂה לְךָ עִמְלֶק בְּדָרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
 מִמִּצְרָיִם: 18 אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ כְּלֵי־הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאֵתֶּה
 עֵרֶץ וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: 19 וְהָיָה בְּהַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | לְךָ
 מִכָּל־אִיבֹיֶיךָ מִסָּבִיב בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
 תִּמְחָה אֶת־זִכְרֵ עִמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח: פ
 וְהָיָה כִּי־תִבְנֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 26 וְרִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּת בָּהּ: 2 וְלִקְחָתָּ מֵרֵאשִׁית | כָּל־פְּרִי הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשִׁמַּת בְּטָנָא וְהִלַּכְתָּ
 אֶל־הַמְּלֹקִים אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְנָ שְׁמוֹ שָׁם: 3 וּבֵאתָ
 אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהִי בַיָּמִים הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֵאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאֲבֹתַי לֵאמֹר: 4 וְעֵבִיתָ
 וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיַּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 5 וְעֵבִיתָ
 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי וַיְרֵד מִצְרַיִם וַיֵּגֶר שָׁם
 בְּמִתֵּי מַעַס וַיְהִי־שָׁם לְגִי גְדוֹל עֲצוּם וְרַב: 6 וַיִּרְעוּ אֹתְכֶם הַמִּצְרַיִם
 וַיַּעֲבֹנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: 7 וַנִּצְעַק אֱלֹהֵי יְהוָה אֲבֹתַי וַיִּשְׁמַע
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלֵנוּ וַיִּירָא אֶת־עֲבֹדֵנוּ וְאֶת־עֲמַלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ:
 8 וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמַרְא גְדֹל וּבְאֹתוֹת
 וּבְמִפְתָּיִם: 9 וַיִּבְאָנוּ אֶל־הַמְּלֹקִים הַזֶּה וַיִּתְּרֵנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וְדֹבֶשׁ: 10 וְעַתָּה הִנֵּה הַבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחִיתוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 11 וְשִׁמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּלְבִיתְךָ אֵתֶּה וְהָלֹי וְהִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: ס 12 כִּי תִכְלֶה לְעֹשֶׂר
 אֵת־כָּל־מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי
 לְגֵר־לִיתוּם וְלֹא־לְמִנְהָ וְאִכְלוּ בְשַׁעֲרֶיךָ וְשָׂבְעוּ: 13 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּי לְלוֹי וְלְגֵר לִיתוּם
 וְלֹא־לְמִנְהָ כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא
 שָׁכַחְתִּי: 14 לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאִנִּי מִמִּנּוֹ וְלֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּנּוֹ בְּטָמֵא
 וְלֹא־נָתַתִּי מִמִּנּוֹ לְמַת שְׂמֵעְתִי בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי: 15 הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתַי וַיִּבְרַךְ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת חֶלֶב וְדֹבֶשׁ: ס 16 הַיּוֹם הַזֶּה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת
 אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמַּרְתָּ וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם
 בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: 17 אֶת־יְהוָה הָאֱמֹרֶת הַיּוֹם לְהוֹיֹת לְךָ
 לְאֵלֹהִים וְלִלְכַת בְּדַרְכֵי וּלְשַׁמֵּר חֻקֵּי וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמַּע
 בְּקוֹל: 18 וַיְהוָה הָאֱמֹרֶת הַיּוֹם לְהוֹיֹת לָנוּ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ
 וּלְשַׁמֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו: 19 וְלִתְתָךְ עָלֵינוּ עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
 לְתַהֲלָה וְלַשֵּׁם וְלַתְּפָאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עִם־קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר: ס

הַסֶּכֶת | וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 10 וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקֵּי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם: ס 11 וַיִּצֹא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
 12 אֱלֹהֵי יַעֲמִידוּ לְבַרְךָ אֶת־הָעָם עַל־הָרִים גְּבוּרִים בְּעִבְרָכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן
 שָׁמְעוּן לֹי וַיְהוֹדֶה וַיִּשְׁשַׁכְר וַיִּוֹסֵף וּבְנִימוּ: 13 וְאַלֶּה יַעֲמִידוּ
 עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבַל רֵאבוֹן גֵּד וְאֲשֶׁר זִוְבוּלוֹן דָּן וְנַפְתָּלִי: 14 וְעַנּוּ
 הַלּוּיִם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם: ס 15 אַרְוֵר הָאִישׁ אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תֹעֲבַבֶת יְהוָה מַעֲשֵׂה יָדֵי חָרָשׁ וְשָׁם בְּסִתְרֵי וְעַנּוּ
 כָּל־הָעָם וְאָמְרוּ אִמּוֹן: ס 16 אַרְוֵר מְקַלָּה אִבְיוֹ וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אִמּוֹן: ס 17 אַרְוֵר מִסִּיג גְּבוּל רַעְהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 18 אַרְוֵר
 מִשְׁגָּה עוֹר בְּדָרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 19 אַרְוֵר מִטָּה מִשְׁפָּט
 גִּרְיָתוֹם וְאִלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 20 אַרְוֵר שִׁכְבַּ עִם־אִשְׁתּוֹ
 אִבְיוֹ כִּי גֵלָה כְּנָף אִבְיוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 21 אַרְוֵר שִׁכְבַ
 עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 22 אַרְוֵר שִׁכְבַ עִם־אֲחֹתוֹ
 בְּתֵּאִבּוּיוֹ אִן בְּתֵּאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 23 אַרְוֵר שִׁכְבַ
 עִם־חֲתַנְתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 24 אַרְוֵר מְכָה רַעְהוּ בְּסִתְרֵי
 וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 25 אַרְוֵר לִקַּח שֹׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ דָּם נָקִי
 וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: ס 26 אַרְוֵר אֲשֶׁר לֹא־יִקְוֶים אֶת־דִּבְרֵי
 הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמּוֹן: פ

28 וְהָיָה אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם וְנִתְנָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עָלֶיךָ עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ: 2 וַיִּבְאָו עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגְךָ כִּי
 תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 3 בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה:
 4 בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ וּפְרִי הַבְּהֵמָתְךָ שִׁגְרֵי אֲלִפִּיךָ וְעִשְׂתֵּרֹת
 צֹאנְךָ: 5 בְּרוּךְ טַבָּאךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: 6 בְּרוּךְ אַתָּה בְּבָאךָ וּבְרוּךְ אַתָּה
 בְּצֵאתְךָ: 7 יִתֵּן יְהוָה אֶת־אִיבֹיֶיךָ הַקְּמִים עָלֶיךָ נִגְפִים לִפְנֵיךָ בְּדָרֶךְ
 אַחַד וַיִּצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבַעֲךָ דְרָכִים יִנּוּסוּ לִפְנֵיךָ: 8 יִצֹא יְהוָה אֶתְךָ
 אֶת־הַבְּרָכָה בְּאִסְמִיךָ וּבְכָל־מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְרִכְךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: 9 יְקִימְךָ יְהוָה לֹא לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְךָ כִּי
 תִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי: 10 וַיִּרְאוּ כָּל־עַמִּי
 הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ: 11 וְהוֹתַרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה
 בְּפִרֵי בִטְנְךָ וּבְפִרֵי הַבְּהֵמָתְךָ וּבְפִרֵי אֲדָמְתְךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר: 12 יִפְתַּח יְהוָה | לְךָ אֶת־אִוֶּצְרוֹ הַטּוֹב
 אֶת־הַשָּׁמַיִם לִתֵּת מִטֵּר אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַרְךָ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ
 וְהַלְוִיֹת גּוֹיִם רַבִּים וְאֵתֶּה לֹא תִלּוּהוּ: 13 וְנִתְנָךְ יְהוָה לְרֵאשׁ וְלֹא לְזָנֹב
 וְהִייתָ רַק לְמַעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי־תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת | יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם לְשַׁמֵּר וְלַעֲשׂוֹת: 14 וְלֹא תִסּוֹר
 מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם יְמִין וּשְׂמָאוֹל לִלְכַת
 אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרָי לְעַבְדָּם: ס 15 וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם
 וַיִּבְאָו עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגְךָ: 16 אַרְוֵר אַתָּה בְּעִיר וְאַרְוֵר
 אַתָּה בַּשָּׂדֶה: 17 אַרְוֵר טַבָּאךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: 18 אַרְוֵר פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי
 אֲדָמְתְךָ שִׁגְרֵי אֲלִפִּיךָ וְעִשְׂתֵּרֹת צֹאנְךָ: 19 אַרְוֵר אַתָּה בְּבָאךָ וְאַרְוֵר
 אַתָּה בְּצֵאתְךָ: 20 יִשְׁלַח יְהוָה | יָדְךָ אֶת־הַמַּאֲרָה אֶת־הַמְהוּמָה
 וְאֶת־הַמְּגֵרֶת בְּכָל־מַשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמֵדָה וְעַד־אֲבָדְךָ
 מִחַר מִפְּנֵי רַע מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּ: 21 וַיִּבְקַע יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבָר
 עַד כִּלְתוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ:
 22 וַיִּכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁחָפֶת וּבַקְּדָחַת וּבַדְּלִיקָה וּבַחֲרָר וּבַחֲרָר וּבַשְּׂדֵפוֹן
 וּבַיִרְקוֹן וּרְדִפוֹךָ עַד אֲבָדְךָ: 23 וְהָיוּ שְׂמִיךְ אֲשֶׁר עַל־רֵאשֶׁךָ נִחַשְׁתָּ
 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בְּרָזָל: 24 יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִטֵּר אֲרָצְךָ אֲבָק וְעָפָר
 מִן־הַשָּׁמַיִם יָרֵד עָלֶיךָ עַד הַשְּׂמֵדָה: 25 וַיִּתְנַךְ יְהוָה | נִגְף לִפְנֵי אִיבֹיֶיךָ
 בְּדָרֶךְ אַחַד תִּצָּא אֵלָיו וּבִשְׁבַעֲךָ דְרָכִים תִּנּוּס לִפְנֵי וְהִייתָ לְזַעוּה לְכָל
 מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ: 26 וְהִיִּתָּה נִבְלָתְךָ לְמַאֲכָל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְבְּהֵמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחַיִּי: 27 וַיִּכְכֶּה יְהוָה בַּשְּׁחִין מִצְרַיִם* וּבְעַפְלִים
 (וּבְטַחְרִים) וּבְגֵרָב וּבְחָרְס אֲשֶׁר לֹא־תוֹכֵל לְהִרְפָּא: 28 וַיִּכְכֶּה יְהוָה
 בַּשְּׂגָעוֹן וּבְעִרְוֹן וּבְתַמְהוֹן לִבְב: 29 וְהִיִּתָּה מִמִּשַׁשׁ בְּצַהָרִים כַּאֲשֶׁר

27 וַיִּצֹא מֹשֶׁה וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שִׁמֵּר
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם: 2 וְהָיָה בַיּוֹם
 אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 וְהִקְמַת לְךָ אֲבָנִים גְּדוּלוֹת וְשִׁדְתָּ אוֹתָם בְּשִׁיד: 3 וְכִתְבַת עֲלֵיהֶן
 אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעִבְרֵךָ לְמַעַן תִּבְא אֲשֶׁר תִּבְא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדֹבֶשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֱלֹהֵי־אֲבֹתֶיךָ לְךָ: 4 וְהָיָה בְּעִבְרָכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תִּקְוֶמוּ אֶת־הַאֲבָנִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבַל וְשִׁדְתָּ אוֹתָם בְּשִׁיד:
 5 וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תִגְנֹף עֲלֵיהֶם
 בְּרָזָל: 6 אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו
 עוֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: 7 וּבְחַת שְׁלָמִים וְאֲכַלְתָּ שָׁם וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 8 וְכִתְבַת עַל־הַאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 בְּאֵר הַיֵּטֵב: ס 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלּוּיִם אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

68 והשיבך יהוה | מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבך לעבדים ולשפחות ואין קנה: ס 69 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכת את דבני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: פ

29 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 2 המסות הגדלות אשר ראו עיניך האות והמפתים הגדלים ההם: 3 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 4 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: 5 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 6 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם: 7 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשוי: 8 ושמתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו: 9 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל: 10 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיו: 11 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 12 למען הקים אתך היום | לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 13 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: 14 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 15 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: 16 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמיהם: 17 פריש בכם איש אורשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פריש בכם שרש פרה ראש ולענה: 18 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: 19 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשו אפי יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: 20 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 21 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מצות הארץ ההוא ואת תחלואי אשר חלה יהוה בה: 22 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תורע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה *וצביים (וצבובים) אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 23 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי הארץ הגדול הזה: 24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציא אתם מארץ מצרים: 25 וילכו ועבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: 26 ויחר אפי יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: 27 ויתשם יהוה מעל אדמתם בארץ ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 28 הנסרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: ס

30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמת בקולו ככל אשר אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבועותך ורחמך ושב וקבצך מפני העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם וקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה ויטבך והרבך מאבותיך:

ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כלי הימים ואין מושיע: 30 אשה תארש ואיש אחר *ישלנה (ישכנה) בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיבך ואין לך מושיע: 32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כלי היום ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוף כלי הימים: 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: 35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: 36 ויורך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: 38 ירע רב תוציא השדה ומעט תאסוף כי יחסלנו הארבה: 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: 41 בגים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: 42 כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל: 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: 44 הוא ילך ואתה לא תלנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: 45 ובאו עליך כלי הקללות האלה ודפוף והשיגוף עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה: 46 והיו בך לאות ולמופת וזרעך עד עולם: 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: 48 ועבדת את איבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחוסר כל ונתן על ברוך על צוארך עד השמידו אתך: 49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידעה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיו ועשתרת צאנך עד האבידו אתך: 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: 55 מתת | לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך: 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כפרגלה הצג על הארץ מהתענג ומרר תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשליטה היוצת | מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחוסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה לראיה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל חלו וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה באשמה לרשתה: 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן: 65 ובגוים ההם לא תרגע ולא יהיה מנוח לכר רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויום ולא תאמין בחייה: 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה:

6 וּמִלֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּךָ זָרַעַךְ לֹא־הֵבִיא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: 7 וְנִתַּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאֱלֹלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אִיְבֹיֶךָ וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ: 8 וְאַתָּה תִּשְׂמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעִשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם: 9 וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל | מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בִטֶןְךָ וּבְפִרְיָ בְּהַמְתֶּךָ וּבְפִרְיָ אֲדָמְתֶךָ לְטוֹבָה כִּי | יִשׁוּב יְהוָה לְשׁוֹשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׁשׂ עַל־אַבְתְּיָךְ: 10 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תִשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: פ 11 כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאֶת הוּא מִמֶּךָ וְלֹא רְחֻקָה הוּא: 12 לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשְּׁמַיִמָה וְיִקְחֶהָ לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה: 13 וְלֹא־מַעֲבֵר לִים הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֵר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחֶהָ לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה: 14 כִּי־קָרֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ וּבְלִבְּךָ לַעֲשׂוֹת: ס 15 רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטוֹב וְאֶת־הַמּוֹת וְאֶת־הָרָע: 16 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לֹא־הֵבִיא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּיתָ וּרְבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־אֶתָּה בָּאֲשֶׁמָה לְרַשְׁתָּהּ: 17 וְאִם־יִפְנֶה לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לַאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם: 18 הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבַד תֵּאבְדוּן לֹא־תֵאָרְכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֶתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא שְׂמָה לְרַשְׁתָּהּ: 19 הַעִידִיתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבְחֵרַתְּ בַחַיִּים לְמַעַן תַּחֲוֶה אֹתָהּ וְזָרַעַךָ: 20 לֹא־הֵבִיא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ וְלֹדְבָקָהּ בּוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֶרֶץ יְמִיךָ לְשֹׁבֵת עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם: פ

כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 19 וְעַתָּה כְּתוּב לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעַד בְּבִנְיָ יִשְׂרָאֵל: 20 כִּי־אֲבִיאֲנוּ אֶל־הָאָדָמָה | אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתְּיָו זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשְׁן וּפְנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדוּם וּנְאֻצוּנוּ וְהִפַּר אֶת־בְּרִיתִי: 21 וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אֹתוֹ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנֶינוּ לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זָרַעְנוּ כִּי יַדְעִיתִי אֶת־יְצִרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם בְּטָרָם אֲבִיאֲנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי: 22 וְיִכְתֹּב מִשָּׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיּוֹם הַהוּא וְלִמְדָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 23 וְיֹאצוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּרוּנוֹ וַיֹּאמֶר חֻזַּק וְאַמְץ כִּי אֶתָּה תְּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנִי אֶהְיֶה עִמָּךְ: 24 וְהָיָה | כְּכָלֹת מִשָּׁה לְכַתֵּב אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תָּמָם: 25 וְיֹאצוּ מִשָּׁה אֶת־הַלּוּיִם נְשֵׂאֵי אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר: 26 לִקַּח אֶת־סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשִׁמְתֶם אֹתוֹ מִצַּד אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד: 27 כִּי אֲנִי יַדְעִיתִי אֶת־מְרִיךְ וְאֶת־עַרְפֶּךָ הַקֶּשֶׁה הֵן בְּעוֹדְנִי הִי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הַיָּתֵם עִם־יְהוָה וְאֶף כִּי־אֲחֵרֵי מוֹתִי: 28 הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאַדְבָּרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאַעֲיֶדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: 29 כִּי יַדְעִיתִי אֲחֵרֵי מוֹתִי כִּי־הִשְׁתַּחְתָּ תִשְׁחַתּוּן וְסָרְתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתֶם אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאֲחֵרֵי הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: 30 וְיִדְבַר מִשָּׁה בְּאָזְנוֹ כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמָם: פ

32

הָאָזְנוּ הַשָּׁמַיִם וְאַדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמִרְיָ: 2 יַעֲרַף כַּמָּטַר לְקֹחֵי תִזְלַח כְּטַל אֲמַרְתִּי כְשֵׁעֲרֶם עַל־יְדָשׁ וּכְרַבִּיבִים עַל־יַעֲשָׁב: 3 כִּי שֵׁם יְהוָה אֲקַרָא הֵבִי גְדֹל לֹא־לֵהֲיִנוּ: 4 הַצּוֹר תָּמִים פִּעֲלוּ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹלָ צְדִיק וְיֹשֵׁר הוּא: 5 שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִינוּ מוֹמָם דוֹר עֲקָשׁ וּפְתַלְתַּל: 6 הַלִּיְהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עִם נֶבֶל וְלֹא חֶכֶם הִלּוּא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָ הוּא עֲשֶׂךָ וְיִכְנַנְךָ: 7 זָכַר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דוֹר־דוֹר שְׁאֵל אֲבִיךָ וְגִדְךָ זִקְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ: 8 בְּהַנְחַל עֲלוּנוֹ גוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַעֲבֹר גְּבַלְת עַמִּים לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 9 כִּי חֲלַק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חָלַל נַחֲלָתוֹ: 10 וּמִצָּאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ יִלֵּל יִשְׁמַן וְסִבְבָּנָהוּ וְיִבְנֶנָּהוּ וְיִצְרְנָהוּ כַּאֲשֶׁר עֵינָיו: 11 כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִבּוֹ עַל־גּוֹזְלוֹ וְיִרְחַף יִפְרֹשׁ כַּנְּפִיו וְיִקְהֶהוּ וַיִּשְׂאֵהוּ עַל־אֲבָרָתוֹ: 12 יְהוָה בִּדְדֵי יִנְחֶנּוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נָכַר: 13 וְיִרְכְּבֵהוּ עַל־*בְּמוֹתֵי (בְּמִיתֵי) אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דָבַשׁ מִסֹּלַע וְשִׁמֵן מִחֲלָמִישׁ צוּר: 14 חֲמַלַת בְּקָר וְחֶלֶב צֹאן עִם־חֶלֶב כְּרִים וְאֵילִים בְּנִי־בֶשֶׂן וְעֵתוּדִים עִם־חֶלֶב כְּלִיֹּת חָטָה וְדָם־עַנֵּב תִּשְׁתַּחֲחֶמֶר: 15 וְשִׁמֵן יִשְׂרוּן וּבְעֵט שְׁמַנְתָּ עֵבֶית כְּשִׁית וַיִּטֵּשׂ אֱלוֹהַ עֲשָׂהוּ וַיִּבְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ: 16 וְקִנְיָהוּ בָּרִים בְּתוֹעֲבַת כְּעִסְיָהוּ: 17 וַיִּבְחֹו לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהִים לֹא יַדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבַתִּיכֶם: 18 צוּר יִלְדֶךָ תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֲלָלְךָ: 19 וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאָץ מִכְעַס בְּנֵיו וּבְנֹתָיו: 20 וַיֹּאמֶר אֲסַתִּירָה פָנָי מֵהֶם אָרְאָה מָה אֲחֵרִיתֶם כִּי דוֹר תִּהְפָּכֶל הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֲמֵן בָּם: 21 הֵם קִנְאוּנוּ בְּלֹא־אֵל כְּעַסוֹנֵי בְּהַבְלִיָּה וְאֲנִי אֲקִנְיָאִם בְּלֹא־עֵם בְּגוֹי נֶבֶל אֲכַעִיסֶם: 22 כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְּאֵפִי וְיִתִּיקַד עַד־שְׂאוֹל תַּחֲתִית וְתֹאכַל אֶרֶץ וְיִבְלֶה וְתִלְהַט מוֹסְדֵי הָרִים: 23 אֲסַפֶּה עֲלֵימוּ רַעוֹת חֲצִי אֲכַלֶּה־בָּם: 24 מִזֵּי רַעַב וּלְחַמֵי רֶשֶׁף וְקִטְב מְרִירֵי וְשֹׁר־בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח־בָּם עִם־חַמַּת זֹחֲלֵי עַפְרָ: 25 מִחוּץ תִּשְׁכַּל־חָרֵב וּמִחֲדָרִים אִימָה גַם־בַּחֹר גַּם־בְּתוֹלָה יוֹנֵק עִם־אִישׁ שִׁיבָה: 26 אֲמַרְתִּי אֲפִאִיָּה אֲשַׁבִּיתָה מֵאִנּוּשׁ זָכָרִם: 27 לולִי כְעַס אוֹיֵב אֲגוֹר פְּרִי־יִנְכָרוּ צְרִימוּ פְרִי־אֲמָרוּ וַיִּדְנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פִּעַל כָּל־זֹאת: 28 כִּי־גוֹי אֲבַד עֲצוֹת הֵמָּה וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה: 29 לוֹ חֲכָמוֹ וְשִׁכְלוֹ זֹאת יָבִינוּ לְאֲחֵרֵיתֶם: 30 אִיכָּה יִדְרֶף אֲחַד אֶלְף וְשָׁנִים יִגִּיסוּ וְרַבְּבָה אִם־לֹא כִי־צֹרֵם מִכָּרָם וְהָיוּ הַסִּגְרוּם: 31 כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרֵם וְאֲבִיבֵנוּ פְּלוּיִם: 32 כִּי־מִגְפָּן סֹדֵם גִּפְכָּם וּמִשְׁדָּמוֹת עַמְרָה עֲנַבְנוֹ עֲנַב־רוֹשׁ אֲשַׁכְּלַת מְרִירַת לָמוֹ: 33 חַמַּת תִּנְיָנִים יִינָם וְרֹאשׁ פְּתִינִים אֲכָר: 34 הַלֹּא־הוּא כְּמַס עֲמִדִי

31 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּרַמָּאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא־אוֹכַל עוֹד לְצַאת וּלְבֹא וְיְהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: 3 וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ הוּא | עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמָד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשַׁתֶּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה: 4 וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וְלַעֲגוֹ מַלְכֵי הָאֲמֹרִי וְלֹא־רָצַם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: 5 וְנִתְּנָם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וְעִשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם: 6 חֲזִקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאֹו וְאַל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: 9 וְיִכְתֹּב מִשָּׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְיִתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לְוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אָרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וְיֹאצוּ מִשָּׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֶּץ | שֶׁבַע שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָה בְּחַג הַסְּכוֹת: 11 בְּבֹאוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת אֶת־פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְהִטֵּף וְגִרָךְ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרָאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: 13 וּבְנִיְהוֹם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אִתְּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׂמָה לְרַשְׁתָּהּ: פ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשָּׁה הֵן קָרַבְנוּ יְמִיךָ לְמוֹת קָרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וְאַצְוֶנוּ וַיֵּלֶךְ מִשָּׁה וְיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד: 15 וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל־פֶּתַח הָאֵהָל: ס 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשָּׁה הֵן שָׁכַב עִם־אַבְתְּיָךְ וְקָם הַעֵם הַזֶּה וְזָנָה | אַחֲרָי | אֱלֹהֵי נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָּאֲשַׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעַבְדְּנִי וְהִפַּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כְּרַתִּית אִתּוֹ: 17 וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בְּיוֹם־הָהוּא וְעַבְדְּתִים וְהִסְתַּרְתִּי פָנָי מֵהֶם וְהָיָה לְאֵכָל וּמִצָּאֵהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאֲמַר בְּיּוֹם הַהוּא הִלַּל עַל כִּי־אִין אֱלֹהֵי בְּקִרְבֵי מִצְאוּנֵי הָרַעוֹת הָאֵלֶּה: 18 וְאֲנִי הַסֵּתֵר אֲסַתִּיר פָּנָי בְּיּוֹם הַהוּא עַל

חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחס עתדת למו: 36 כי ידיו יהוה עמו ועל עבדיו יתנתם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: 37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: 38 אשר חלב זבחימו יאכלו וישתו וינסיכם יקומו ויעזרכם והי עליכם סתרה: 39 ראו | עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרת תי אנכי לעלם: 41 אם שונתי ברק חרבי ותאתו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבחה מראש פרעות אויב: 43 הרגינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע ברנן: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: 46 ואמר אלהים שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: 47 כי לא דבר רק הוא מלם כי הוא חייכם ודבר הזה תאריכו מימם על האדמה אשר אתם עבדים את ה' ה' שמה לרשתה: פ 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: 49 עלה אליהר העברים הזה הרנבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: 52 כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: פ

33 וזאת הברכה אשר ברח משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו *אשדת (אש דת) למו: 3 אף חבב עמים כל קדשו ביצר והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: 5 והי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 וחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: ס 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועז מצריו תהיה: ס 8 וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריביו על מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו (בניו) לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ויצרו: 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ושימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: 11 ברח יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאי מריקומו: ס 12 לבנימן אמר ידי יהוה ישכן לבטח עליו

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד גים האחרון: 3 ואת הנגב ואת הכנר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: 9 ויהושע ברנן מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 12 ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

יהושע

רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו־נא לי ביהוה כי־עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם־אתם עם־בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: 13 והחיתם את־אבי ואת־אמי ואת־אחי ואת־*אחותי (אחיותי) ואת כל־אשר להם והצללתם את־נפשתינו ממות: 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את־דברנו זה והיה בתת־יהוה לנו את־הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא וישבת: 16 ותאמר להם ההרה לכו פרו־פגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: 17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את־תקנות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת־אביר ואת־אמר ואת־אחיר ואת כל־בית אביר תאספי אלך הביתה: 19 והיה כל אשר־יצא מדלתי ביתך | החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיד תהיה־בו: 20 ואם־תגידו את־דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: 21 ותאמר כדברכם כרהווי ותשלחם וילכו ותקשר את־תקנות השני בחלון: 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד־שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל־הדרך ולא מצאו: 23 וישבו שני האנשים וידו מההר ועברו ויבאו אל־יהושע ברנן ויספרו־לו את כל־המצאות אותם: 24 ויאמרו אל־יהושע כי־נתן יהוה בידנו את־כל־הארץ וגם־נמגו כל־ישרי הארץ מפנינו: 3 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד־הירדן הוא וכל־בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: 2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחרה: 3 ויצאו את־העם לאמר כראותכם את ארון ברית־יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: 4 אך | רחוק יהיה ביניכם *ובינו (וביניו) כאלפים אמה במדה אל־תקרבו אליו למען אשר־תדעו את־הדרך אשר תלכו־בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום: 5 ויאמר יהושע אל־העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל־הכהנים לאמר שאו את־ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את־ארון הברית וילכו לפני העם: 7 ויאמר יהוה אל־יהושע היום הזה אהל גדלך בעיני כל־ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם־משה אהיה עמך: 8 ואתה תצוה את־הכהנים נשאי ארון־הברית לאמר כבאכם עד־קצה מי הירדן בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע אל־בני ישראל גשו הנה ושמעו את־דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את־הכנעני ואת־החתי ואת־החוי ואת־הפרזי ואת־הגרגשי והאמרי והיבوسی: 11 הנה ארון הברית אדון כל־הארץ עבר לפניכם בירדן: 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש־אחד איש־אחד לשבט: 13 והיה כנח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל־הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתו המים הירדים מלמעלה ועמדו נד אחד: 14 והיה בנסע העם מאהלים לעבר את־הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: 15 וכבאו נשאי הארון עד־הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא עד־כל־גדותיו כל ימי קציר: 16 ועמדו המים הירדים מלמעלה קמו

1 והי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל־יהושע ברנן ומשרת משה לאמר: 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את־הירדן הזה אתה וכל־העם הזה אל־הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל־מקום אשר תדרך כירגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל־משה: 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד־הנהר הגדול נהר־פרת כל ארץ החתים ועד־הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: 5 לא־יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם־משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את־העם הזה את־הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל־התורה אשר צוך משה עבדי אל־תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא־ימוש ספר התורה הזה מפיה ויהי בו יומם וילילה למען תשמר לעשות ככל־הכתוב בו כי־אז תצליח את־דרךך ואז תשכיל: 9 הלוא צייתך חזק ואמץ אל־תערץ ואל־תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע את־שטרי העם לאמר: 11 עברו | בקרב המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד | שלשת ימים אתם עברים את־הירדן הזה לבוא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את־הדבר אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את־הארץ הזאת: 14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: 15 עד אשר־יניח יהוה | לאחיכם ככם וירשו גם־המה את־הארץ אשר־יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ רשתכם וירשתם אותה אשר | נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: 16 ויענו את־יהושע לאמר כל אשר־צייתנו נעשה ואל־כל־אשר תשלחנו נלך: 17 ככל אשר־שמענו אל־משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם־משה: 18 כל־איש אשר־ימרה את־פיה ואל־ישמע את־דבריך לכל אשר־תצוו וימת רק חזק ואמץ: 2 וישלח יהושע ברנן מן־השטים שנים־אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את־הארץ ואת־יריחו וילכו ויבאו בית־אשה זונה ושמה רחב וישכבו־שמה: 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו אל־רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר־באו לביתך כי לחפר את־כל־הארץ באו: 4 ותקח האשה את־שני האנשים ותצפנו ותאמר | כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאן המה: 5 והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: 6 והיא העלתם הגה ותטמנם בפשתי העץ הערוכות לה על־הג: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: 8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על־הג: 9 ותאמר אל־האנשים ידעתי כי־נתן יהוה לכם את־הארץ וכי־נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל־ישרי הארץ מפניכם: 10 כי שמענו את אשר־הוביש יהוה את־מי יסור מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר חרמתם אותם: 11 ונשמע וימס לבבנו ולא־קמה עוד

גד־אֶחָד הִרְחַק מֵאֵד *בְּאֵדָם (מֵאֵדָם) הֵעִיר אֲשֶׁר מִצְד צָרְתָן וְהִירָדִים עַל יַם הָעֶרְבָה יִסְהַמְלַח תִּמּוֹ נִכְרְתוּ וְהָעַם עִבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ: ¹⁷ וַיַּעֲמֵדוּ הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי הָאָרוֹן בְּרִית־יְהוָה בְּחֶרֶב בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הַכֵּן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִבְרִים בְּחֶרֶב עַד אֲשֶׁר־תִּמּוֹ כָּל־הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן:

4 וְהִי כְּאֲשֶׁר־תִּמּוֹ כָּל־הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן פּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: ² קָחֵן לָכֶם מֵרְהָעִם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲנָשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבֵּט: ³ וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמִּצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֵנִים הַכֵּן שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אַבְנִים וְהֵעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלְוֹן אֲשֶׁר־תֵּלִינוּ בּוֹ הַלְּלוּהָ: ⁴ ס וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרֵה אִישׁ אֲשֶׁר הַכֵּן מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבֵּט: ⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהִרְמִיזוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפָּר שְׁבֵטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: ⁶ לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִשְׁאַלּוּן בְּנֵיכֶם מִחֵר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם: ⁷ וְאִמַּרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מִיַּמֵּי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה בְּעֶבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ מִי הַיַּרְדֵּן וְהִיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: ⁸ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפָּר שְׁבֵטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבִרוּם עִמָּם אֶל־הַמַּלְוֹן וַיִּנְחִימוּ שָׁם: ⁹ וְשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַבְנִים הָעִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן תַּחַת מִצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אָרוֹן הַבְּרִית וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁰ וְהַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי הָאָרוֹן עֹמְדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד תָּם כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמְהַרְוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ: ¹¹ וַיְהִי כְּאֲשֶׁר־תָּם כָּל־הָעָם לַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אָרוֹן וְיְהוָה וְהַכְּהֵנִים לִפְנֵי הָעָם: ¹² וַיַּעֲבְרוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גַד וְחֻצֵי שְׁבֵט הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהֵם מֹשֶׁה: ¹³ כְּאַרְבַּעִים אֶלְפֵי חֻלּוּצֵי הַצֶּבֶא עֲבָרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ: ¹⁴ ס בַּיּוֹם הַהוּא גָּדַל יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר יִרְאוּ אֶת־מֹשֶׁה כְּלַיְמֵי חַיֵּי: ¹⁵ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: ¹⁶ צִוָּה אֶת־הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אָרוֹן הַעֲדוּת וַיַּעֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן: ¹⁷ וַיִּצִּוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכְּהֵנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן: ¹⁸ וַיְהִי *בְּעֵלּוֹת (כְּעֵלּוֹת) הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִמְקוּ כְּפוֹת רִגְלֵי הַכְּהֵנִים אֶל הַחֶרֶב וַיִּשְׁבוּ מִי־הַיַּרְדֵּן לְמַקְוָם וַיִּלְכוּ כְּתַמּוּל־שִׁלְשׁוּם עַל־כָּל־גְּדוֹתֵי: ¹⁹ וְהָעָם עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן בְּעֶשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגַּל בְּקֶצֶה מִזְרַח יְרִיחוֹ: ²⁰ וְאַתְּ שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַבְנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקַחְו מִן־הַיַּרְדֵּן הָעִים יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגַּל: ²¹ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאַלּוּ בְּנֵיכֶם מִחֵר אֶת־אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה: ²² וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בִּבְשָׁה עִבְרָ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: ²³ אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־עֲבָרְכֶם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַיִם־סוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עֲבָרְנוּ: ²⁴ לְמַעַן דַּעַת כְּל־עַמִּי הָאָרֶץ אֶת־יְדֵי יְהוָה כִּי חִזְקָה הִיא לְמַעַן יִרְאֶתֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיּוֹמִים: ^ס

5 וַיְהִי כַשְׁמַע כָּל־מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיָּמָה וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־*עֲבָרְנוּ (עֲבָרְנוּ) וַיִּמַּסּ לְבָבָם וְלֹא־יָהִי בָם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: ² ס בַּעַת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חֶרְבוֹת צָרִים וְשׁוּב מִל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁכִית: ³ וַיַּעֲשִׂלוּ יְהוֹשֻׁעַ חֶרְבוֹת צָרִים וַיִּמַּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעֵרְלוֹת: ⁴ וְהָה דָּבַר אֲשֶׁר מִל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הֵיבֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כָּל | אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִתּוֹ בַּמִּדְבָּר בְּדָרָךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם: ⁵ כִּי־מֵלִים הִיוּ כָּל־הָעָם הַיִּצְאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלְדִים בַּמִּדְבָּר בְּדָרָךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: ⁶ כ | אַרְבַּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לָהֶם לְבַלְתִּי הָרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע

יְהוָה לְאֲבוֹתָם לַתֵּת לָנוּ אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ: ⁷ וְאַתְּ־בְנֵיהֶם הָקִים תַּחְתָּם אֲתָם מִל יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרָלִים הִיוּ כִי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בְּדָרָךְ: ⁸ וַיְהִי כְּאֲשֶׁר־תִּמּוֹ כָּל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם בְּמַחְנֶה עַד חַיּוֹתָם: ⁹ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גְּלוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעַלְיֶכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמַּקְוֹם הַהוּא גִלְגַּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁰ וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגַּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ בְּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ: ¹¹ וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֶר הָאָרֶץ מִמַּחְרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלְוֵי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה: ¹² וַיִּשְׁבַּת הַמָּן מִמַּחְרַת בְּאַכְלָם מֵעֵבֶר הָאָרֶץ וְלֹא־יָהִי עוֹד לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוֹאוֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׁנָה הַהִיא: ^ס ¹³ וַיְהִי בַּהַיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירְיָחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדוֹ וְחַרְבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַלְנוּ אֶתְּהָ אִם־לְצַרְנוֹ: ¹⁴ וַיֹּאמֶר | לֹא כִי אֲנִי שֶׁר־צִבְאָ יְהוָה עִתָּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵי אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדִנִּי מִדְּבַר אֶל־עַבְדְּךָ: ¹⁵ וַיֹּאמֶר שֶׁר־צִבְאָ יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֵנְעֶלְךָ מַעַל רִגְלְךָ כִי הַמַּקְוֹם אֲשֶׁר אֶתְּהָ עֹמֵד עָלָיו קָדַשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן:

6 וַיְרִיחוּ סִגְרָת וּמִסְגְּרָת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִין וַיִּצְא וַאִין בָּא: ^ס ² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רֵאֵה נִתְתִּי בְּדָךְ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּה גְבוּרֵי הַחַיִל: ³ וְסִבְתֶּם אֶת־הָעִיר כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקּוֹף אֶת־הָעִיר פַּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה שְׁשֶׁת יָמִים: ⁴ וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שְׁבַעָה שׁוֹפְרוֹת הַיִּזְבְּלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִסְבּוּ אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת פַּעַמִּים וְהַכְּהֵנִים יִתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת: ⁵ וְהָיָה בַּמִּשְׁךָ | בְּקֶרֶן הַיִּזְבֵּל *בְּשִׁמְעַכֶּם (כְּשִׁמְעַכֶּם) אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיְהִי כָּל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתִּיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נֶגְדוֹ: ⁶ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן אֶל־הַכְּהֵנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת־אָרוֹן הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שְׁבַעָה שׁוֹפְרוֹת וַיִּזְבְּלוּ לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה: ⁷ *וַיֹּאמְרוּ (וַיֹּאמֶר) אֶל־הָעָם עֲבְרוּ וְסִבּוּ אֶת־הָעִיר וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה: ⁸ וַיְהִי כְּאִמַּר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים נְשָׂאִים שְׁבַעָה שׁוֹפְרוֹת הַיִּזְבְּלִים לִפְנֵי יְהוָה עֲבָרוּ וַתִּקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה הָלַךְ אַחֲרֵיהֶם: ⁹ וְהַחֲלוּץ הָלַךְ לִפְנֵי הַכְּהֵנִים *וַתִּקְעוּ (וַתִּקְעוּ) הַשּׁוֹפְרוֹת וְהַמַּאֲסָף הָלַךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הַלּוֹךְ וַתִּקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת: ¹⁰ וְאַתְּ־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תִרְעוּ וְלֹא־תִשְׁמִיעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יִצְא מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אָמְרוּ אֵלֵיכֶם הִרְעוּ וְהִרְעַתֶּם: ¹¹ וַיִּסַּב אָרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקּוֹף פַּעַם אַחַת וַיִּבְאוּ הַמַּחְנֶה וַיִּלְינוּ בְּמַחְנֶה: ¹² פ וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּשְׂאוּ הַכְּהֵנִים אֶת־אָרוֹן יְהוָה: ¹³ וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים נְשָׂאִים שְׁבַעָה שׁוֹפְרוֹת הַיִּזְבְּלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה הַלְכִים הַלּוֹךְ וַתִּקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וַתִּקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת: ¹⁴ וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ פַּעַם אַחַת וַיִּשְׁבוּ הַמַּחְנֶה כֹּה עָשׂוּ שְׁשֶׁת יָמִים: ¹⁵ וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ כְּעֵלּוֹת הַשֶּׁחַר וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר כְּמִשְׁפַּט הַזֶּה שִׁבַּע פַּעַמִּים רַק בַּיּוֹם הַהוּא סִבְבוּ אֶת־הָעִיר שִׁבַּע פַּעַמִּים: ¹⁶ וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תִּקְעוּ הַכְּהֵנִים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הִרְעוּ כִי־נִתְּנוּ יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר: ¹⁷ וְהַיּוֹם הָעִיר חָרַם הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־צָבָה לַיהוָה רַק רְחֹב הַזֹּהָנָה תַּחֲיָה הִיא וְכָל־אֲשֶׁר אֶתְּהָ בְּבֵית כִּי הַחֲבָאֵתָה אֶת־הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שְׁלַחְנוּ: ¹⁸ וְרַק־אֲתָם שְׁמָרוּ מִן־הַחָרֵם פְּרִי־תַחְרִימוֹ וְלָקַחְתֶּם מִן־הַחָרֵם וּשְׂמַתֶּם אֶת־מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל לְחָרֵם וְעִכְרְתֶם אוֹתוֹ: ¹⁹ וְכָל | כֶּסֶף וְזָהָב וְכָלִי נְחֹשֶׁת וְכָלִי קָדֵשׁ הוּא לַיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יָבוֹא: ²⁰ וַיִּרַע הָעָם וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וַיְהִי כַשְׁמַע הָעָם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיְרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה תַּחְתִּיהָ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נֶגְדוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר: ²¹ וַיַּחְרִימוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּעִיר מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה מִנְעַר וְעַד־זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְשָׂה וְחִמּוֹר לְפִי־חֶרֶב: ²² וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמִּרְגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזֹּהָנָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ: ²³ וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמִּרְגְּלִים וַיִּצְיִאוּ אֶת־רְחֹב וְאֶת־אִבְיָה וְאֶת־אִמָּה וְאֶת־אֶחָיָה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת כָּל־מִשְׁפּוּחֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיְנַיְחוּם מִחוּץ לְמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל: ²⁴ וְהָעִיר

שרפו באש וכל־אשר־בה נק | הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית־יהוה: 25 ואת־רחב הזונה ואת־בית אביה ואת־כל־אשר־לה החיה יהושע וישב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את־המלאכים אשר־שלח יהושע לרגל את־יריחו: פ 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארוך האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את־העיר הזאת את־יריחו בבכרו ויסדנה ובציערו ויצב דלתיה: 27 והיה יהוה את־יהושע והיה שמעו בכל־הארץ:

7 וימעלו בני־ישראל מעל בחרם וילח עכן בן־כרמי ברזבדי ברזרח למטה יהודה מן־החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עמ־בית און מקדם לבית־אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את־הארץ ויעלו האנשים וירגלו את־העני: 3 וישבו אל־יהושע ויאמרו אליו אל־יעל כל־העם כאלפים איש או כשלושת אלפים איש יעלו ויכו את־העני אל־תיגע־שמה את־כל־העם כי מעט המה: 4 ויעלו מן־העם שמה כשלושת אלפים איש וינסו לפני אנשי העני: 5 ויכו מהם אנשי העני כשלושים וששה איש וירדפום לפני השער עד־השברים ויכום במוך וימס לבב־העם והיה למים: 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על־פניו ארצה לפני ארון יהוה עד־הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על־ראשם: 7 ויאמר יהושע אהה | אדני יהוה למה העברת העביר את־העם הזה את־הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 בי אדני מה אמר אחרי אשר הפר ישראל ערף לפני איביו: 9 וישמעו הכנעני וכל־ישיב הארץ ונסבו עליו והכריתו את־שמנו מן־הארץ ומה־תעשה לשמך הגדול: ס 10 ויאמר יהוה אל־יהושע קם לך למה זה אתה נפל על־פניך: 11 חטא ישראל וגם עברו את־בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן־החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכל־הים: 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את־העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד־הסירכם החרם מקרבכם: 14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר־ילכדו והוא יקרב למשפחות והמשפחה אשר־ילכדה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדו יהוה יקרב לגברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת־כל־אשר־לו כי עבר את־ברית יהוה וכיעשה נבלה בישראל: 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את־ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: 17 ויקרב את־משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: 18 ויקרב את־ביתו לגברים וילכד עכן בן־כרמי ברזבדי ברזרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל־עכן בני שים־נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן־לו תודה והגד־נא לי מה עשית אל־תכחד ממני: 20 וען עכן את־יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: 21 *ואראה (וארא) בשלל אדרת שבער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהל והכסף תחתיה: 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהל והכסף תחתיה: 23 ויקחום מתוך האהל ויבאום אל־יהושע ואל כל־בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את־עכן ברזרח ואת־הכסף ואת־האדרת ואת־לשון הזהב ואת־בניו ואת־בנותיו ואת־שורו ואת־חמורו ואת־צאנו ואת־אהלו ואת־כל־אשר־לו וכל־ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו ועכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל־ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: 26 ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על־כֹּן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: פ

8 ויאמר יהוה אל־יהושע אל־תירא ואל־תחת קח עמך את כל־עם המלחמה וקום עלה העי ראה | נתתי בידך את־מלך

העי ואת־עמו ואת־עירו ואת־ארצו: 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק־שללה ובהמתה תבז לכם שים־לך ארב לעיר מאחריה: 3 ויקם יהושע וכל־עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל־תרחיקו מן־העיר מאד והייתם כלכם נכנים: 5 ואני וכל־העם אשר אתי נקרב אל־העיר והיה כיוצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפנינו: 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן־העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפנינו: 7 ואתם תקמו מהאורב והורשתם את־העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: 8 והיה כתפשכם את־העיר תציתו את־העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: 9 וישלחם יהושע וילכו אל־המארב וישבו בין בית־אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את־העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: 11 וכל־העם המלחמה אשר אתו עלו וישבו ויצאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי *בינו (בינו) ובין־העי: 12 וילח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית־אל ובין העי מים לעיר: 13 וישומו העם את־כל־המחנה אשר מצפון לעיר ואת־עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: 14 והיה כראות מלך־העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי־העיר לקראת־ישראל למלחמה הוא וכל־עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי־ארב לו מאחרי העיר: 15 ויגיעו יהושע וכל־ישראל לפניו וינסו דרך המדבר: 16 ויעקו כל־העם אשר *בעיר (בעי) לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן־העיר: 17 ולא־נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את־העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: פ 18 ויאמר יהוה אל־יהושע זטה בכידון אשר־בידך אל־העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר־בידו אל־העיר: 19 והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנטות ידו ויצאו העיר וילכדוה וימהרו ויצו את־העיר באש: 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השממה ולא־היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל־הרודף: 21 ויהושע וכל־ישראל ראו כי־לכד הארב את־העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את־אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן־העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד־בלתי השאירו שריד ופליט: 23 ואת־מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל־יהושע: 24 והיה ככלות ישראל להרג את־כל־ישיבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי־חרב עד־תמם וישבו כל־ישראל העי ויכו אתה לפי־חרב: 25 והיה כל־הנפלים ביום ההוא מאיש ועד־אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26 ויהושע לא־השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל־ישיבי העי: 27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את־יהושע: 28 וישרף יהושע את־העי ושימה תל־עולם שממה עד היום הזה: 29 ואת־מלך העי תלה על־העץ עד־עת הערב וכבאו השמש צוה יהושע וירידו את־נבלתו מן־העץ וישליכו אותה אל־פתח שער העיר ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה: פ 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31 כאשר צוה משה עבד־יהוה את־בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא־הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 וכתב־שם על־האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: 33 וכל־ישראל וזקניו ושטרים | ושפטיו עמדים מזה | ומזה | לארון נגד הכהנים הלויים נשאי | ארון ברית־יהוה כגר־כאזרח חציו אל־מול הר־גזים והחציו אל־מול הר־עיבל כאשר צוה משה עבד־יהוה לברך את־העם ישראל בראשנה: 34 ואחרי־כן קרא את־כל־דברי התורה הברכה והקללה ככל־הכתוב בספר התורה: 35 לא־היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא־קרא יהושע נגד כל־קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: פ

נתתים לא־יעמד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל־הלילה עלה מן־הגלגל: 10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה־גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית־חורן ויכם עד־עזקה ועד־מקדה: 11 והי' בנסם | מפני ישראל הם במורד בית־חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד־עזקה וימתו רבים אשר־מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את־האמרי לפני בני ישראל ויאמר | לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: 13 וידם השמש וירח עמד עד־יקם גוי איביו הלא־היא כתובה על־ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא־אץ לבוא כיום תמים: 14 ולא היה כיום ההוא לפני ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: 15 וישב יהושע וכל־ישראל עמו אל־המחנה הגלגלה: 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: 17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל־פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם: 19 ואתם אל־תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל־יתנום לבוא אל־עריהם כי נתנם יהוה אליהם בידכם: 20 והי' ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה־מאד עד־תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל־ערי המבצר: 21 וישבו כל־העם אל־המחנה אל־יהושע מקדה בשלום לא־חרץ לבני ישראל לאיש את־לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו את־פי המערה והוציאו אלי את־חמשת המלכים האלה מן־המערה: 23 ועשו כן ויציאו אליו את־חמשת המלכים האלה מן־המערה את | מלך ירושלים את־מלך חברון את־מלך ירמזות את־מלך לכיש את־מלך גלון: 24 והיו כהוציאים את־המלכים האלה אל־יהושע ויקרא יהושע אל־כל־איש ישראל ויאמר אל־קצו־י אנשי המלחמה ההלוא אתו קרבו שימו את־רגליכם על־צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את־רגליהם על־צואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל־תיראו ואל־תחתו חזקו ואמצו כי ככה ועשה יהוה לכל־איביכם אשר אתם נלחמים אותם: 26 ויכם יהושע אחרי־כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים והיו תלויים על־העצים עד־הערב: 27 והי' לעת | בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל־המערה אשר נחבאו־שם וישמו אבנים גדולות על־פי המערה עד־עצם היום הזה: 28 ואת־מקדה לכד יהושע בינם ההוא ויכה לפי־חרב ואת־מלכה החרם אותם ואת־כל־הנפש אשר־בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: 29 ויעבר יהושע וכל־ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם־לבנה: 30 ויתן יהוה גם־אותה ביד ישראל ואת־מלכה ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: 31 ויעבר יהושע וכל־ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: 32 ויתן יהוה את־לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה ככל אשר־עשה ללבנה: 33 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את־לכיש ויכהו יהושע ואת־עמו עד־בלתי השאירו־לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל־ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה ביום ההוא החרים ככל אשר־עשה ללכיש: 36 ויעל יהושע וכל־ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה ויכה לפי־חרב ואת־מלכה ואת־כל־עריה ואת־כל־הנפש אשר־בה לא השאיר שריד ככל אשר־עשה לעגלון ויחרם אותה ואת־כל־הנפש אשר־בה: 38 וישב יהושע וכל־ישראל עמו דברה וילחם עליה: 39 וילכדה ואת־מלכה ואת־כל־עריה ויכנס לפי־חרב ויחרמו את־כל־נפש אשר־בה לא השאיר שריד כאשר עשה לדברה כן־עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: 40 ויכה יהושע את־כל־הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל־מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל־הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 41 ויכם יהושע

9 והי' כשמע כל־המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל־מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפריזי החי והיבוסים: 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם־יהושע ועם־ישראל פה אחד: 3 פ יושבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: 4 ויעשו גם־המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יון בלים ומבקעים ומצרים: 5 ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: 6 וילכו אל־יהושע אל־המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל־איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו־לנו ברית: 7 *ויאמרו (ויאמר) איש־ישראל אל־החיזי אולי בקרבי אתה וישב ואיך *אכרות (אכרת) לך ברית: 8 ויאמרו אל־יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי־שמענו שמעו ואת כל־אשר עשה במצרים: 10 ואת | כל־אשר עשה לך ה' מלך־הבשן אשר בעש־תרות: 11 ויאמרו אלינו וקינינו וכל־ישיבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו־לנו ברית: 12 זה | לחמנו הם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: 13 ואלה נאדות הינן אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: 14 ויקחו האנשים מצידם ואת־פי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 והי' מקצה שלשת ימים אחרי אשר־כרתו להם ברית וישמעו כי־קרבים הם אליו ובקרבו הם ישיבים: 17 ויסעו בני־ישראל ויבאו אל־עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרת יערים: 18 ולא הכוס בני ישראל כי־נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל־העדה על־הנשיאים: 19 ויאמרו כל־הנשיאים אל־כל־העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא־יהיה עלינו קצף על־השבעה אשר־נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי־מים לכל־העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמייתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: 23 ועתה ארוחים אתם ולא־יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאיבי־מים לבית אלהי: 24 ויענו את־יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את־משה עבדו לתת לכם את־כל־הארץ ולהשמיד את־כל־ישיבי הארץ מפניכם ויניא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את־הדבר הזה: 25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני־ישראל ולא הרגום: 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאיבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד־היום הזה אל־המקום אשר יבחר: פ

10 והי' כשמע אדני־צדק מלך ירושלים כי־לכד יהושע את־העץ ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן־עשה לעי ולמלכה וכל השלימו ישיבו גבעון את־ישראל והיו בקרבם: 2 ויניא מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכל היא גדולה מן־העי וכל־אנשיה גברים: 3 וישלח אדני־צדק מלך ירושלים אל־הוהם מלך־חברון ואל־פראם מלך־ירמזות ואל־יפיע מלך־לכיש ואל־דביר מלך־עגלון לאמר: 4 על־אלי ועזרני ונכה את־גבעון כי־השלימה את־יהושע ואת־בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת | מלכי האמרי מלך ירושלים מלך־חברון מלך־ירמזות מלך־לכיש מלך־עגלון הם וכל־מחניהם ויחנו על־גבעון וילחמו עליה: 6 וישלחו אנשי גבעון אל־יהושע אל־המחנה הגלגלה לאמר אל־תירף ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל־מלכי האמרי ישיבי ההר: 7 ויעל יהושע מן־הגלגל הוא וכל־עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: 8 ויאמר יהוה אל־יהושע אל־תירא מהם כי בידך

מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: פ

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבואי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: 5 ויעמדו כל המלכים האלה ויבאו ויחננו ויחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: פ 6 ויאמר יהוה אלי יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את יבואי ואת יבואי ואת מרכבתיים תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאירו להם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמרו יהוה את יבואי ואת מרכבתיים שרף באש: ס 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרם אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: 13 רק כל הערים העמודות על יתלם לא שרפם ישראל וזלתי את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שרל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאת יהוה היתה לחיזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: ס 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מרענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ לכל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה: פ

12 ואלה | מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: 2 סיוון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל ויחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: 3 והערבה עדיים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומימין תחת אשדות הפסגה: 4 וגבול עוג מלך הבשן מימין הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשן והמעכתי ויחצי הגלעד גבול סיוון מלך חשבון: 6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: ס 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ומה מבצל גד בבקעת הלבנון ועד ההר

החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: 8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבואי: פ 9 מלך ירחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמואל אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: 22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל המלכים שלשים ואחד: פ

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשור: 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעיים: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבצל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל יושבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים ויחצי השבט המנשה: 8 עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: 9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיוון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: 11 והגלעד וגבול הגשור והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: 12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מימין הרפאים ויכם משה וירשם: 13 ולא הורישו בני ישראל את הגשור ואת המעכתי וישב גשור ומעכתי בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: ס 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא: 17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהצה וקדמת ומפעת: 19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות: 21 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיוון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו | ואת נשיאי מדין את אמי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבב נסיכי סיוון יושבי הארץ: 22 ואת בלעם ברבעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים ויחציהן: פ 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד ויחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה: 26 ומחשבון עד דרמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר: 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיוון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים ויחציהם: 29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם: 30 ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות | עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר: 31 ויחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר נתן משה בערבות מואב מעבר לירדן

יריחו מזרחה: ס 33 ולשכט הלוי לא נתנו משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע ברונו וראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה: 3 כי נתנו משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתנו נחלה בתוכם: 4 כי היה בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינים: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: פ 6 וישלו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בריפנה הקני אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע: 7 ברארבעים שנה אנכי בושלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאתי אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה | אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום ברחמי ושמונים שנה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: 12 ועתה תנה לי את הדבר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצרות אולי יהוה אותי והורשתיים כאשר דבר יהוה: 13 וברכה יהושע ויתן את חברו לכלב בריפנה לנחלה: 14 על כן היתה חברו לכלב בריפנה הקני לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברו לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה: פ

15 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אלגבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן: 2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשון הפנה נגבה: 3 ויצא אל מנגב למעלה עקרובים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים * ויהיה (והיו) תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב: 5 וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון ים המלח עד קצה הירדן ויתאר הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן: 7 ועלה הגבול | דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מישען שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: 8 ועלה הגבול גן ברהנם אל כתף היבוס מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גיהנם ימה אשר בקצה עמק דפאים צפנה: 9 ותאר הגבול מראש ההר אל מען מי נפתוח ויצא אל ערי הרעפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: 10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה: 11 ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר הבועלה ויצא ובגאל והיו תצאות הגבול ימה: 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם: 13 ולכלב בריפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אלפי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי וילדי הענק: 15 ועל משם אלישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: 17 וילכדה עתניאל בריקנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 18 ויהי בבואה ותיסתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור

ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן ליה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: פ 20 זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אלגבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: 22 וקניה ודימונה ועדעה: 23 וקדש וחצור ויתנן: 24 זוף וטלם ובעלות: 25 וחצור | חדתה וקריות חצרון היא חצור: 26 אמם ושמע ומולדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיתיה: 29 בעלה ועיים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושליחם ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: 33 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: 34 וזלוח ועין גנים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועוקה: 36 ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן: 37 צנן וחדשה ומגדל גז: 38 ודלען והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועלון: 40 וכבון ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן: ס 42 לבנה ועטר ועשן: 43 ויפתח ואשנה וציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: 45 עקרון ובנתיה וחצריהן: 46 מעקרון וימה כל אשר עליה אשדוד וחצריהן: 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים * הגבול (הגדול) וגבול: ס 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית סנה היא דבר: 50 וענב ואשתמה וענים: 51 וגשן וחלון וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן: 52 ארב ורומה ואשען: 53 וינים (וינים) ובית תפוח ואפקה: 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: ס 55 מעון | כרמל וזוף ויוטה: 56 וזרעאל ויקדעם וזנוח: 57 הקון גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 מלחול בית צור וגדור: 59 ומערת ובית ענות ואלמתן ערים שש וחצריהן: 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: ס 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנגבן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת היבוס יושב ירושלים לא * יוכלו (יכלו) בני יהודה להורישם וישב היבוס את בני יהודה בירושלים עד היום הזה: פ

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריתו בהר בית אל: 2 ויצא מבית אל לזה ועבר אלגבול הארפי עטרות: 3 וירד ימה אלגבול היפלט עד גבול בית חורון תחתון ועד גזר והיו תצאתיו (תצאתיו) ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורון עליון: 6 ויצא הגבול הימה הממקמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תצאת שלה ועבר אותו ממזרח וזנוח: 7 וירד מינחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למסעבד: פ

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהיו הגלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה ברי יוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה וזלעה חגלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני | יהושע ברונו ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אלפי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: 7 ויהי גבול מנשה מאשר

המכמתת אשר על-פני שכם והלך הגבול אל-הימין אל-ישיבי עון תפוח: 8 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-גבול מנשה לבני אפרים: 9 וירד הגבול לחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: 10 נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח: 11 ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית-שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואתישיבי דאר ובנותיה וישיבי עיר-דר ובנותיה וישיבי תענך ובנותיה וישיבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת: 12 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאיל הכנעני לשבת בארץ הזאת: 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: 14 ויבדו בני יוסף את יהושע לאמר מידע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עסר-ב עד אשר-עד-כה ברכני יהוה: 15 ויאמר אליהם יהושע אם-עסר-ב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי-אץ לך הר-אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לא-ימצא לנו החר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית-שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל-בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עסר-ב אתה וכח גדול לך לא-יהיה לך גורל אחד: 18 כי הרי יהיה לך כיישר הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כיתוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא: פ

ועפרה: 24 וכפר *העמני (העמנה) והעפני ונבע ערים שתיים-עשרה ויחצריהן: 25 גבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפירה והמצצה: 27 ורקם וירפאל ותראלה: 28 וצלע האלף והיבוסאי היא ירושלם ובעת קרית ערים ארבע-עשרה ויחצריהן זאת נחלת בני-בנימן למשפחתם: פ

19

ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני-שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני-יהודה: 2 ויהי להם בנחלתם בארשבע ושבע ומולדה: 3 ויחצר שועל ובלה ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמה: 5 וצקלג ובית-המרקבות ויחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושוחן ערים שלש-עשרה ויחצריהן: 7 ען | רמון ועתר ועשן ערים ארבע ויחצריהן: 8 וכל-היחצרים אשר סביבות הערים האלה עד-בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני-שמעון למשפחתם: 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי-יהיה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו בני-שמעון בתוך נחלתם: פ 10 ועל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד-שריד: 11 ועלה גבולם | לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר על-פני יקנעם: 12 ושב משריד קדמה מזרח השמש על-גבול כסלת תבר ויצא אל-הדברת ועלה יפיע: 13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתון והיו תצאתיו גי יפתח-אל: 15 וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתיים-עשרה ויחצריהן: 16 זאת נחלת בני-זבולן למשפחותם הערים האלה ויחצריהן: פ 17 ויששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 18 ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם: 19 ויחצריהן ושיאן ואנחרת: 20 והרבות וקישון ואבץ: 21 ורמת ועיר-גנים ועין חדה ובית פאץ: 22 ופגע הגבול בתבור *ושחצומה (ושחצומה) ובית שמש והיו תצאות גבולם הידן ערים שש-עשרה ויחצריהן: 23 זאת נחלת מטה בני-יששכר למשפחותם הערים ויחצריהן: פ 24 ויצא הגורל החמישי למטה בני-אשר למשפחותם: 25 ויהי גבולם חלקת וחלי ונטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: 27 ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגל יפתח-אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל-כבול משמאל: 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הגבול הרמה ועד-עיר מבצר-צר ושב הגבול חסה *ויהיו (והיו) תצאתיו הימה מחבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים ויחצריהן: 31 זאת נחלת מטה בני-אשר למשפחותם הערים האלה ויחצריהן: פ 32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחותם: 33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ובנאל עד-לקום ויהי תצאתיו הידן: 34 ושב הגבול ימה אונות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הידן מזרח השמש: 35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: 36 ואדמה והרמה ויחצור: 37 וקדש ואדרעי ועין חצור: 38 ויראון ומגדל-אל חרם ובית-ענת ובית שמש ערים תשע-עשרה ויחצריהן: 39 זאת נחלת מטה בני-נפתלי למשפחותם הערים ויחצריהן: פ 40 למטה בני-דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 וישעלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה וגבתון ובעלת: 45 ויהד ובני-ברק וגת-רמון: 46 ומי הידקון והרקון עם-הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול-בני-דן מהם ויעלו בני-דן וילחמו עם-לשם וילכדו אותה | ויכו אותה לפי-חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני-דן למשפחותם הערים האלה ויחצריהן: פ 49 וכלו לנחל את-הארץ לגבולתיה ויתנו בני-ישראל נחלה ליהושע ברנן בתוכם: 50 על-פי יהוה נתנו לו את-העיר אשר שאל את תמנת-סרח בהר אפרים ויבנה את-העיר וישב בה: 51 אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן | ויהושע ברנן וראשי האבות למטות בני-ישראל | בגורל | בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד וכלו מחלק את-הארץ: פ

18 ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה וישכינו שם את-אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויתרו בבני ישראל אשר לא-חלקו את-נחלתם שבעה שבטים: 3 ויאמר יהושע אל-בני ישראל עד-אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את-הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על-גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על-גבולם מצפון: 6 ואתם תכתבו את-הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 וי איך-חלק ללוים בקרבכם כי-כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן ויחזי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את-ההלכים לכתב את-הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה וישבו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על-ספר ויבאו אל-יהושע אל-המחנה שלה: 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את-הארץ לבני ישראל כמחלקותם: פ 11 ועל גורל מטה בני-בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן-הירדן ועלה הגבול אל-כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה *והיה (והיה) תצאתיו מדברה בית און: 13 ועבר משם הגבול לזנה אל-כתף לזנה נגבה היא בית-אל וירד הגבול עטרות אדר על-ההר אשר מנגב לבית-חרון תחתון: 14 ותאר הגבול ונסב לפאת-ים נגבה מן-ההר אשר על-פני בית-חרון נגבה *והיה (והיה) תצאתיו אל-קרית-בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת-ים: 15 ופאת-נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל-מעין מי נפתוח: 16 וירד הגבול אל-קצה ההר אשר על-פני גי בן-הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל-כתף היבוסאי נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל-גלילות אשר-נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן-ראובן: 18 ועבר אל-כתף מול-הערבה צפונה וירד הערבתה: 19 ועבר הגבול אל-כתף בית-חגלה צפונה *והיה (והיה) | *תצאותיו (תצאות) הגבול אל-לשון ים-המלח צפונה אל-קצה הידן נגבה זה גבול נגב: 20 והירדן יגבול-אתו לפאת-קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחותם: 21 והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית-חגלה ועמק קצין: 22 ובית הערבה וצמרים ובית-אל: 23 והערים והפרה

20

וידבר יהוה אליהושע לאמר: ² דבר אלבני ישראל לאמר תנו לכם אתערי המקלט אשרדברתי אליכם בידמשה: ³ לנוס שמה רוצח מכהנפש בשגגה בבלידעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: ⁴ ונס אלאתח | מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העירהיא אתדבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנוילו מקום וישב עמם: ⁵ וכל ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו אתהרצח בידו כי בבלידעת הכה אתרעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום: ⁶ וישב | בעיר היא עדעמדו לפני העדה למשפט עדמות הכהו הגדול אשר יהיה בימים ההם אז | ישוב הרוצח ובא אלעירו ואל ביתו אלהעיר אשרנס משם: ⁷ ויקדשו אתקדש בגליל בהר נפתלי ואתשכם בהר אפרים ואתקרית ארבע היא חברון בהר יהודה: ⁸ ומעבר לירדן ריחו מזרחה נתנו אתבצר במדבר במישר ממטה ראובן ואתראמת בגלעד ממטה גד ואתגלון*גולן (גולן) בבשן ממטה מנשה: ⁹ אלה היו ערי המועדה לכל | בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כלמכהנפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עדעמדו לפני העדה: ¹⁰

21

ויגשו ראשי אבות הלויים אלאלעזר הכהן ואליהושע ברנון ואלראשי אבות המטות לבני ישראל: ² וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה בידמשה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: ³ ויתנו בניישראל ללויים מנחלתם אלפי יהוה אתהערים האלה ואתמגרשיהן: ⁴ ויצא הגולן למשפחת הקהתי והי לבני אהרן הכהן מןהלויים ממטה יהודה וממטה השמעוני וממטה בנימן בגולן ערים שלש עשרה: ⁵ ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגולן ערים עשר: ⁶ ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגולן ערים שלש עשרה: ⁷ לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: ⁸ ויתנו בניישראל ללויים אתהערים האלה ואתמגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגולן: ⁹ ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשריקרא אתהן בשם: ¹⁰ והי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגולן ריאשנה: ¹¹ ויתנו להם אתקרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואתמגרשה סביבתי: ¹² ואתשדה העיר ואתחצריה נתנו לכלב ברזפנה באחזתו: ¹³ ולבני | אהרן הכהן נתנו אתעיר מקלט הרצח אתחברון ואתמגרשה ואתלבנה ואתמגרשה: ¹⁴ ואתיתר ואתמגרשה ואתאשתמע ואתמגרשה: ¹⁵ ואתחלן ואתמגרשה ואתדבר ואתמגרשה: ¹⁶ ואתעין ואתמגרשה ואתיטה ואתמגרשה אתבית שמש ואתמגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: ¹⁷ וממטה בנימן אתגבעון ואתמגרשה אתגבע ואתמגרשה: ¹⁸ אתענתות ואתמגרשה ואתעלמון ואתמגרשה ערים ארבע: ¹⁹ כלערי בניאהרן הכהנים שלשעשרה ערים ומגרשיהן: ²⁰ ולמשפחות בניקהת הלויים הנותרים מבני קהת והי ערי גורלם ממטה אפרים: ²¹ ויתנו להם אתעיר מקלט הרצח אתשכם ואתמגרשה בהר אפרים ואתגזר ואתמגרשה: ²² ואתקבצום ואתמגרשה ואתבית חורן ואתמגרשה ערים ארבע: ²³ וממטה דן אתאלתקא ואתמגרשה ואתגבתון ואתמגרשה: ²⁴ אתאילון ואתמגרשה אתגתרמון ואתמגרשה ערים ארבע: ²⁵ וממחצית מטה מנשה אתתענך ואתמגרשה ואתגתרמון ואתמגרשה ערים שתיים: ²⁶ כלערים עשר ומגרשיהן למשפחות בניקהת הנותרים: ²⁷ ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה אתעיר מקלט הרצח אתגלון*גולן (גולן) בבשן ואתמגרשה ואתבששתרה ואתמגרשה ערים שתיים: ²⁸ וממטה יששכר אתקשיון ואתמגרשה אתדברת ואתמגרשה: ²⁹ אתירמות ואתמגרשה

אתעין גנים ואתמגרשה ערים ארבע: ³⁰ וממטה אשר אתמשאל ואתמגרשה ואתעבדון ואתמגרשה: ³¹ אתחלקת ואתמגרשה ואתרחב ואתמגרשה ערים ארבע: ³² וממטה נפתלי אתעיר | מקלט הרצח אתקדש בגליל ואתמגרשה ואתחמת דאר ואתמגרשה ואתקרית ואתמגרשה ערים שלש: ³³ כלערי הגרשני למשפחתם שלשעשרה עיר ומגרשיהן: ³⁴ ולמשפחות בנימררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן ואתיקנעם ואתמגרשה ואתקרית ואתמגרשה: ³⁵ אתדמנה ואתמגרשה ואתנהלל ואתמגרשה ערים ארבע: ³⁶ וממטה ראובן אתבצר ואתמגרשה ואתיהצה ואתמגרשה: ³⁷ אתקדמות ואתמגרשה ואתמיפעת ואתמגרשה ערים ארבע: ³⁸ וממטה גד אתעיר מקלט הרצח אתרמת בגלעד ואתמגרשה ואתמחנים ואתמגרשה: ³⁹ אתחשבון ואתמגרשה ואתיעזר ואתמגרשה כלערים ארבע: ⁴⁰ כלהערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים והי גורלם ערים שתיים עשרה: ⁴¹ כל ערי הלויים בתוך אחזת בניישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן: ⁴² תהינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכלהערים האלה: ⁴³ ויתן יהוה לישראל אתכלהארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: ⁴⁴ וינח יהוה להם מסביב ככל אשרנשבע לאבותם ולאעמד איש בפניהם מכלאיביהם את כלאיביהם נתן יהוה בידם: ⁴⁵ לאנפל דבר מכל הדבר הטוב אשרדבר יהוה אלבית ישראל הכל בא: ⁴⁶

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשרצויתי אתכם: ³ לאעזבתם אתאחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמתם אתמשמרת מצות יהוה אלהיכם: ⁴ ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אלארץ אחזתכם אשר | נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: ⁵ רק | שמרו מאד לעשות אתהמצוה ואתהתורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה אתיהוה אלהיכם וללכת בכלדרכיו ולשמר מצותיו ולדבקהבו ולעבדו בכללבבכם ובכלנפשכם: ⁶ וברכם יהושע וישלחם וילכו אליהליהם: ⁷ ולחצי | שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עםאחיהם*מעבר (בעבר) הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אליהליהם וברכם: ⁸ ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אליהליהם ובמקנה רבמאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שללאיביכם עםאחיכם: ⁹ וישבו וילכו בניראובן ובניגד וחצי | שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אלארץ הגלעד אלארץ אחזתם אשר נאחזוהבה עלפי יהוה בידמשה: ¹⁰ ויבאו אלגלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בניראובן ובניגד וחצי שבט המנשה שם מזבח עלהירדן מזבח גדול למראה: ¹¹ וישמעו בניישראל לאמר הנה בנו בניראובן ובניגד וחצי שבט המנשה אתהמזבח אלמול ארץ כנען אלגלילות הירדן אלעבר בני ישראל: ¹² וישמעו בני ישראל ויקהלו כלעדת בניישראל שלה לעלות עליהם לצבא: ¹³ וישלחו בניישראל אלבניראובן ואלבניגד ואלחצי שבטמנשה אלארץ הגלעד אתפינתס בראלעזר הכהן: ¹⁴ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש ביתאבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁵ ויבאו אלבניראובן ואלבניגד ואלחצי שבטמנשה אלארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: ¹⁶ כה אמרו כל | עדת יהוה מההמעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: ¹⁷ המעטלנו אתעון פלור אשר לאהטהרנו ממנו עד היום הזה והי הגנף בעדת יהוה: ¹⁸ ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והי אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אלכלעדת ישראל יקצף: ¹⁹ ואך אם טמאה

הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: 15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יבא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 16 בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה ארץ יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: פ

24

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ועבדו אלהים אחרים: 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען *וארב (וארבה) את זרעו ואתרלו ואתרלו את יצחק: 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת יעקב לעשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואת הוצאתי אתכם: 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: 7 ויצעקו אלי יהוה וישם מאפל ביניכם | ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבנו במדבר ימים רבים: 8 *ואבאה (ואביא) אתכם אל ארץ האמרי הישב בעבר הירדן ולחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: 9 ויקם בלק ברצפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם ברבעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: 11 ותעברו את הירדן ותבאו אלי יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו והאמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרשי החוי והיבוסים ואתן אותם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: 13 ואתן לכם ארץ | אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בנייתם ותשבנו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה יהא את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדו אתם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה: פ 16 וען העם ויאמר חלילה לנו מעבד את יהוה לעבד אלהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי וישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ס 19 ויאמר יהושע אל העם לא תושעו לכם ולחטאותיכם: 20 כי תעבדו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אלי יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אלי יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: 25 ויכרת יהושע ברית לעם בינים ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: ס 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנינו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשו באלהיכם: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: פ 29 והיה אחרי

ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכרשם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרו ואתנו אל תמרו ובנתכם לכם מזבח מבלעדו מזבח יהוה אלהינו: 20 הלוא | עכן בן נחור מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: פ 21 ויענו בני ראובן ובני גד ויציגו שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: 22 אל | אלהים | יהוה אל | אלהים | יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אלתושיענו היום הזה: 23 לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: 24 ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם ויהוה אלהי ישראל: 25 וגבול נתן יהוה בינו ובניכם בני ראובן ובני גד את הירדן איך לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: 26 ויאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: 27 כי עד הוא בינו ובניכם ובן דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפנינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו איך לכם חלק ביהוה: 28 ויאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרותינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינו ובניכם: 29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכן: פ 30 וישמע פינתס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: 31 ויאמר פינתס בראלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום | ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: 32 וישב פינתס בראלעזר הכהן | והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד יושבים בה: 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: פ

23

והיה ימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לזקני ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים אני זקנתי באתי בימים: 3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארם האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 וחקקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאל: 7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארם האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשבועו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא תעמד איש בפניכם עד היום הזה: 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי | יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: 12 כי | אם ישובו ותשובו ודבקתם ביהוה האלה הנשארם האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: 13 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדתם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל | הדברים

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן עַבְדֵי יְהוָה בְּרִמְאָה וַעֲשָׂר שָׁנִים:
 30 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־סֶרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן
 לְהַר־גֵּעֵשׁ: 31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל | יְמֵי
 הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה
 יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: 32 וְאֵת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הָעֵלּוּ

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל | מִמִּצְרַיִם קִבְּרוּ בְּשִׁכְמֵי בְּחֻלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב
 מֵאֵת בְּנֵי־חַמּוֹר אֲבִי־שִׁכְמָה בְּמֵאָה קִשְׁיֹטָה וַיְהִי לְבְנֵי־יוֹסֵף לְנַחֲלָה:
 33 וְאֶלְעָזָר בְּרֵאֵהֶרֶן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס בְּנוֹ אֲשֶׁר נָתַרְלוּ
 בְּהַר אֶפְרַיִם:

שופטים

1 והי אחרי מות הושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אלהי הכנעני בתחלה להלחם בו: ² ויאמר יהוה יהודה יעלה ויהנה נתתי את הארץ בידו: ³ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: ⁴ ועל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכנסו בזק עשרת אלפים איש: ⁵ וימצאו את אדני בזק בזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: ⁶ וינסו אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: ⁷ ויאמר אדני בזק שבעים | מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: ⁸ פ וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: ⁹ ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב החר והנגב והשפלה: ¹⁰ וילך יהודה אלהי הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששוי ואת אחימן ואת תלמי: ¹¹ וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר: ¹² ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: ¹³ וילכדה עתניאל ברקנז אתי כלב הקטן ממנו ויתרלו את עכסה בתו לאשה: ¹⁴ והי בבואה ונסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ¹⁵ ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתרלה כלב את גלת עליות ואת גלת תחתיות: ¹⁶ ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: ¹⁷ וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: ¹⁸ וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: ¹⁹ והי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא הוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם: ²⁰ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: ²¹ ואת היבסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: ²² ועלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: ²³ ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: ²⁴ ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: ²⁵ ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: ²⁶ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: ²⁷ ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנותיה ואת יושבי (ושבי) דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויאאל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ²⁸ והי כי חזקו ישראל ושם את הכנעני למס והורישו לא הורישו: ²⁹ ויפארום לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבן בגזר: ³⁰ וזולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבן ויהי למס: ³¹ אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: ³² וישב האשרי בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא הורישו: ³³ נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: ³⁴ וילחצו האמרי את בני דן

ההרהר כי לא נתנו לרדת לעמק: ³⁵ ויאאל האמרי לשבת בהר החרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהי למס: ³⁶ וגבול האמרי ממעלה עקרבנים מהסלע ומעלה: **פ**

2 ועל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים פ ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: ² ואתם לא תתקרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: ³ וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ⁴ והי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: ⁵ ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: ⁶ פ וישלח הושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: ⁷ ויעבדו העם את יהוה כל ימי הושע וכל | ימי הזקנים אשר האריכו מימי אחרי הושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ⁸ וימת הושע ברטן עבד יהוה ברממה ועשר שנים: ⁹ ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: ¹⁰ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: ¹¹ ועשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: ¹² ועזבו את יהוה | אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי | אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה: ¹³ ועזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ¹⁴ ויחראף יהוה בישראל ויתנם ביד שטים וישסו אותם וימכרום ביד אויביהם מסביב ולא זכלו עוד לעמד לפני אויביהם: ¹⁵ בכל | אשר יצאו ידי יהוה היתה גם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ¹⁶ ויקם יהוה שפטים וישועים מיד שסיהם: ¹⁷ וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: ¹⁸ וכי הקים יהוה | להם שפטים והי יהוה עם השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקיהם: ¹⁹ והי | במות השופט ישבו והשתחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחית להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ²⁰ ויחראף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: ²¹ גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזבו הושע וימת: ²² למען נסות גם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת גם כאשר שמרו אבותם אם לא: ²³ וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד הושע: **פ** ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות גם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: ² רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: ³ חמשת | סרני פלשתים וכל הכנעני והצדיני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: ⁴ והי לנסות גם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: ⁵ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבסי: ⁶ ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם

אָהֵלוּ עַד־אֵלּוּן *בְּצַעֲנִים (בְּצַעֲנַיִם) אֲשֶׁר אֶת־קִדְשׁ: 12 וַיְגִדוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בְּרֶקֶת בְּרֹאֲבִינָעַם הַר־תְּבוּרָה: 13 וַיַּעֲקֹב סִיסְרָא אֶת־כָּל־רֶכֶבָּו תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרֹזָל וְאֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרַשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן: 14 וְתֹאמַר דְּבָרָה אֶל־בְּרַק קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְּיַדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ וַיִּרֶד בְּרֶקֶת מִהָרַ תְּבוּרָה וְעֲשֵׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו: 15 וַיְהִי וְהוֹרָה אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הַרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב לְפָנֶיךָ בְּרֶקֶת וַיִּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָבָה וַיִּנְס בְּרִגְלוֹ: 16 וּבְרֶקֶת רָדָף אַחֲרָיו הַרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרַשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אָחָד: 17 וְסִיסְרָא נָס בְּרִגְלוֹ אֶל־הָאֵהָל יַעֲלֵ אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שְׁלוֹם בֵּין יִבְיָן מֶלֶךְ־חֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקִּינִי: 18 וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לְקִרְיַת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֶל־תֵּינָה וַיִּסָּר אֵלָיָה הָאֵהָלָה וַתְּכַסֶּהוּ בְּשִׂמְכָה: 19 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט מַיִם כִּי צָמָאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהוּ וַתְּכַסֶּהוּ: 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה עַמּוּד פְּתַח הָאֵהָל וְהִיא אִם־אִישׁ יָבֹא וְשִׁאלְךָ וַאֲמַר הַיִּשְׁפָּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין: 21 וַתִּקַּח יַעֲלֵ אֶשֶׁת חֶבֶר אֶת־יִתְדֵי הָאֵהָל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמְּקַבֵּת בְּיָדָהּ וַתְּבֹא אֵלָיו בְּלֹאט וַתִּתְקַע אֶת־יִתְדֵי בְּרִקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאָרֶץ וְהוּא־נִרְדָּם וַיַּעַף וַיִּמָּת: 22 וְהִנֵּה בְּרֶקֶת רָדָף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לְקִרְיַתוֹ וַתֹּאמֶר לֹךְ וְאַרְאֵךְ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקִשׁ וַיָּבֹא אֵלָיָה וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהִיִּתְדֵי בְּרִקְתּוֹ: 23 וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִבְיָן מֶלֶךְ־כְּנַעַן לְפָנֶיךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 24 וַתִּלְךָ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וְקִשְׁוֹה עַל יִבְיָן מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יִבְיָן מֶלֶךְ־כְּנַעַן: פ

5 וַתִּשֶׂר דְּבוּרָה וּבְרַק בְּרֹאֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: 2 בְּפִרְעַ פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּנַבֵּעַ עִם בְּרַכּוֹ יְהוָה: 3 שָׁמְעוּ מַלְכִים הַאֲזִינוּ רֹזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמְּרָה לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 4 יְהוָה בְּצִאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדְךָ מִשְׁדֵּה אֲדוֹם אָרֶץ רַעֲשָׁה גַם־שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם־עֲבִים נִטְפוּ מַיִם: 5 הָרִים נָלְדוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 6 בַּיּוֹם שָׁמַרְךָ בְּרַעֲנַת בַּיַּמִּי יַעֲלֵ חֲדָלוּ אַרְחוֹת וְהִלְכִי נְתִיבוֹת יִלְכּוּ אַרְחוֹת עַקְלֻקְלוֹת: 7 חֲדָלוּ פְּרוֹזֵן בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ עַד שְׁקִמְתֵי דְבוּרָה שְׁקִמְתֵי אִם בְּיִשְׂרָאֵל: 8 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזַלְתֶּם שְׁעָרִים מִגַּן אִם־יֵרָאֶה וְרִמַּח בְּאַרְבַּעִים אֲלָף בְּיִשְׂרָאֵל: 9 לְבִי לְחֻזְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בְּרַכּוֹ יְהוָה: 10 רֶכֶבְךָ אֲתַנּוֹת צַחֲרוֹת יִשְׁבִי עַל־מִדְיָן וְהִלְכִי עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחַו: 11 מִקְּלוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְּנוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקוֹת פְּרוֹזֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֲזַלְתִּי לְשַׁעֲרִים עִם־יְהוָה: 12 עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרִי־שִׁיר קוֹם בְּרֶקֶת וְשִׁבְהָ שְׁבִיךְ בְּרֹאֲבִינָעַם: 13 אֲזַלְתִּי לְאֲדִירִים עִם יְהוָה יִרְדְּלִי בְּגִבּוֹרִים: 14 מִנִּי אֶפְרָיִם שָׁרְשָׁם בְּעַמְלֶק אַחֲרָיו בְּגִימֵן בְּעַמְמִיךָ מִנִּי מִכִּיר יִרְדוּ מַחְזֻקִּים וּמַחְזֻבֹּלֵן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סִפֹּר: 15 וְשָׂרֵי בִישְׁשָׁר עִם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁר כֵּן בְּרֶקֶת בְּעַמְקֵי שְׁלַח בְּרִגְלוֹ בְּפִלְגוֹת רֹאבוֹן גְּדוֹלִים חֻקְי־לֵב: 16 לִמָּה יִשְׁבַּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לְשִׁמְעַ שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגוֹת רֹאבוֹן גְּדוֹלִים חֻקְי־לֵב: 17 גִּלְעָד בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן וַיָּדֹן לִמָּה יִגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ לְחוּף יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו וַיִּשְׁכּוּ: 18 זְבֻלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוּ לְמוֹת וְנִפְתְּלוּ עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה: 19 בָּאוּ מַלְכִים נִלְחָמוּ אֲזַלְתִּי נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְּנַעַן בְּתַעֲבָרָה עַל־מִי מִגִּדוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא לִקְחוּ: 20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסוֹלֹתֵם נִלְחָמוּ עִם־סִיסְרָא: 21 נַחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרֹכֵי נִפְשֵׁי עֲזֵ: 22 אֲזַלְתִּי הַלְמוּ עַקְבֵי־סוּס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו: 23 אֲוֹרוֹ מְרוֹז אֲמַר מִלְאָךְ יְהוָה אֲרוֹ אֲרוֹ יִשְׁבִּיהָ כִּי לֹא־בָאוּ לְעֹזֶרֶת יְהוָה לְעֹזֶרֶת יְהוָה בְּגִבּוֹרִים: 24 תְּבַרַךְ מְנַשִּׁים יַעֲלֵ אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי מְנַשִּׁים בָּאֵהָל תְּבַרַךְ: 25 מַיִם שָׁאֵל חֶלֶב נִתְּנָה בְּסִפְלֵי אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה: 26 יְדָה לִיִּתְדֵי תִשְׁלַחְנָה וַיִּמְיִנָה לְהַלְמוֹת עַמְלִים וְהַלְמוֹת סִיסְרָא מִחֻקָּה רֹאשׁוֹ וּמַחְצָה וְחֻלְפָה רִקְתּוֹ: 27 בֵּין רִגְלֵיָהּ כָּרַע נָפֵל שָׁכַב בֵּין רִגְלֵיָהּ כָּרַע נָפֵל בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֵל שְׂדוּד: 28 בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשֶׁנֵּב מִדּוּעַ בָּשַׁשׁ רֶכֶבָּו לְבֹא מִדּוּעַ אַחֲרָיו פְּעַמֵי מֶרְכָבוֹתָיו: 29 חֲכָמוֹת שְׂרוֹתֶיהָ

נִתְּנוּ לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: פ 7 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּעֻלִים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת: 8 וַיַּחֲרֹאֲפוּ יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרִם בְּיַד כּוּשֵׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשֵׁן רַשְׁעִיתִים שְׂמֹנֶה שָׁנִים: 9 וַיַּעֲקֹב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁעֵם אֶת עַתְנִיאֵל בְּרִקְנֵז אַחִי כָלֵב הַקַּטָּן מִמֶּנּוּ: 10 וַתְּהִי עֲלָיו רֹחַ־יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשֵׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַתֵּעַז יָדוֹ עַל כּוּשֵׁן רַשְׁעִיתִים: 11 וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עַתְנִיאֵל בְּרִקְנֵז: 12 וַיִּסְפּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחְזֹק יְהוָה אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל־כִּי־עָשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: 13 וַיֹּאסֹף אֵלָיו אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלֶק וַיִּלְךְ וַיָּרֶךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־עֵיר הַתְּמָרִים: 14 וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: 15 וַיַּעֲקֹב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֱהוּד בְּרִגְרָא בְּרֵהִימִי אִישׁ אֹטָר יְדִימִינוֹ וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מַנְחֵה לַעֲגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב: 16 וַיַּעֲשׂ לוֹ אֱהוּד חֶרֶב וְלֵה שְׁנֵי פְיוֹת גִּמְד אֲרָכָה וַיַּחְגֵּר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמִדּוֹ עַל יָרֵךְ יְמִינוֹ: 17 וַיִּקְרַב אֶת־הַמַּנְחֵה לַעֲגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וַעֲגְלוֹן אִישׁ בְּרִיא מְאֹד: 18 וְהִיא כְּאִשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב אֶת־הַמַּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעַם נְשָׂאֵי הַמַּנְחָה: 19 וְהוּא שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגְּלָל וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֹתֵר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִס וַיֵּצֵאוּ מֵעֲלָיו כָּל־הָעַמְדִים עֲלָיו: 20 וְאֱהוּד | בָּא אֵלָיו וְהוּא־יָשֵׁב בְּעֻלֵּי הַמְּקָרָה אֲשֶׁר־לוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֱהוּד דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיִּקָּם מֵעַל הַכְּפָא: 21 וַיִּשְׁלַח אֱהוּד אֶת־יָדוֹ שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַחֶרֶב מֵעַל יָרֵךְ יְמִינוֹ וַיִּתְקַעָה בְּבִטְנוֹ: 22 וַיָּבֹא גַם־הַנְּצֵב אַחֲרֵי הַלֵּהָב וַיִּסְגֵּר הַחֶלֶב בְּעַד הַלֵּהָב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא הַפְּרָשְׁדָּנָה: 23 וַיֵּצֵא אֱהוּד הַמַּסְדְּרָוּנָה וַיִּסְגֵּר דְּלִתּוֹת הָעֵלְיָה בְּעַדוֹ וַנְעַל: 24 וְהוּא יֵצֵא וְעַבְדָּיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה דְלִתּוֹת הָעֵלְיָה נִעְלּוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מִסִּיךְ הוּא אֶת־רִגְלוֹ בַּחֲדָר הַמְּקָרָה: 25 וַיַּחֲלוּ עַד־בּוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינְנוּ פֶתַח דְּלִתּוֹת הָעֵלְיָה וַיִּקְחוּ אֶת־הַמַּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנֵיהֶם נֹפֵל אַרְצָה מֵת: 26 וְאֱהוּד נִמְלַט עַד הַתְּמַהְמָה וְהוּא עֶבֶר אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמְלַט הַשְּׁעִירֶתָהּ: 27 וְהִיא בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפֵר בְּהַר אֶפְרָיִם וַיִּרְדּוּ עַמּוֹן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָהָר וְהוּא לְפָנֵיהֶם: 28 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רַדְפוּ אַחֲרָיִךְ כִּי־נִתְּנוּ יְהוָה אֶת־אִיבֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיָדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נִתְּנוּ אִישׁ לְעֹבֵר: 29 וַיִּכּוּ אֶת־מוֹאָב בַּעֲת הַהִיא כְּעֲשֵׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֹן וְכָל־אִישׁ חַיִל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ: 30 וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יָד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ שְׂמוֹנִים שָׁנָה: 31 וְאַחֲרָיו הָיָה שְׁמַרְךָ בְּרַעֲנַת וַיָּרֶךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים שְׁש־מֵאוֹת אִישׁ בְּמַלְמַד הַבְּקָר וַיִּשַׁע גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: 3

4 וַיִּסְפּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֱהוּד מָת: 2 וַיִּמְכְּרִם יְהוָה בְּיָד יִבְיָן מֶלֶךְ־כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחֲצוֹר וְשֶׁר־צָבָאוּ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בְּחֲרַשֶׁת הַגּוֹיִם: 3 וַיַּעֲקֹב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי תְשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרֹזָלֵלוֹ וְהוּא לַחֲץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָקָה עֶשְׂרִים שָׁנָה: 4 וְדְבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֶשֶׁת לְפִידוֹת הִיא שִׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּעֲת הַהִיא: 5 וְהִיא יוֹשֵׁבַת תַּחַת־תֵּמַר דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם וַעֲלָה אֵלָיָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט: 6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבְרַק בְּרֹזָלֵלוֹ וְהוּא לַחֲץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צוּהָ | יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ וּמִשְׁכַּתְךָ בְּהַר תְּבוּרָה וַלְקַחְתָּ עִמָּךְ עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתְּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן: 7 וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא יִבְיָן וְאֶת־רֶכֶבָּו וְאֶת־הַמּוֹנוֹ וְנִתְּתִיהוּ בְּיָדְךָ: 8 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה בְּרַק אִם־תִּלְכִּי עִמִּי וְהִלְכִיתִי וְאִם־לֹא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֵלַי: 9 וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלַיךְ עִמָּךְ אֶפְסֵי כִּי לֹא תִהְיֶה תִּפְאָרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמְכָּר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וַתִּקָּם דְּבוּרָה וַתִּלְךָ עִם־בְּרַק קְדֻשָׁה: 10 וַיַּעֲקֹב בְּרַק אֶת־זְבוּלוֹן וְאֶת־נַפְתְּלִי קְדֻשָׁה וַעֲלָה בְּרִגְלוֹ עֲשֵׂרֶת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעֲלֵ עִמּוֹ דְּבוּרָה: 11 וְחֶבֶר הַקִּינִי נִפְרָד מִקְּלוֹן מִבְּנֵי חֶבֶר חַתָּן מִשָּׁה וַיִּט

תעננה אף היא תשיב אמריה לה: 30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהבו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: פ

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדן שבע שנים: 2 ותעז יד מדן על ישראל מפני מדן עשו להם | בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות: 3 והיה אסור על ישראל ועלה מדן ועמלק ובני קדם ועלו עליו: 4 ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מחיה בישראל ושה ושוור וחמור: 5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם *ויבאו (ובאו) כדיר ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: 6 וידל ישראל מאד מפני מדן ויעקו בני ישראל אליהוה: פ 7 והיה כי יזעקו בני ישראל על אדות מדן: 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה | אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואני אתכם מבית עבדים: 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחצוכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: פ 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדן: 12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: 13 ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותי אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנו בכר מדן: 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדן הלא שלחתני: 15 ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדן כאיש אחד: 17 ויאמר אליו אסנא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: 18 אל נא תמש מזה עד שבאי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: 19 וגדעון בא ויעש גדיעזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש: ס 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלו ואת המרק שפוך ויעש כן: 21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ומלעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: 22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ס ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי עילכן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: 24 ויכן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: פ 25 והי' בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביו ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביו ואת האשרה אשר עליו תכרת: 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: 27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה והיה כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: 28 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי: 29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון כן יואש עשה הדבר הזה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו: 31 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם | תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עדי הברק אם אלהים הוא יריב לו כי נתן את מזבח: 32 ויקרא לו ביום ההוא יבעל לאמר יריב בו הבעל כי נתן את מזבח: פ 33 וכל מדן ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק

וירעאל: 34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויעק אביעזר אחרי: 35 ומלאכים שלח בכל מנשה ויעק גם הוא אחרי ומלאכים שלח באשר ובזבול ובנפתלי ויעלו לקראתם: 36 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 37 הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 38 והיכן וישכם ממחרת ויר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים: 39 ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהי טל: 40 ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל: פ

7 וישכם יבעל הוא גדעון וכל העם אשר אלו ויחנו על עין חרד ומחנה מדן היה לו מצלון מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדן בידם פרות פאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא ויחזק וישב מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: ס 4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה | ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: 5 ויירד את העם אל המים ס ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילך בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תצוי אותו לבד וכל אשר יוכרע על ברכיו לשתות: 6 והי' מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים: ס 7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדן בידך וכל העם ילכו איש למקומו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתייהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדן היה לו מתחת בעמק: פ 9 והי' בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי בידך: 10 ואסיר אתה לרדת רד אתה ופרה נערה אל המחנה: 11 ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה: 12 ומדן ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: 13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה *צלול (צליל) לחם שערים מתהפך במחנה מדן ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אס חרב גדעון כן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדן ואת כל המחנה: פ 15 והי' כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתנו יהוה בידכם את מחנה מדן: 16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים: 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והי' כאשר אעשה כן תעשו: 18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: פ 19 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים ובידי מינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה וירעו *ויניסו (ויניסו): 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צריתה עד שפת אבל מחולה על טבת: 23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדן: 24 ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדן ולכו להם את המים עד בית ברה ואת הידן ויצעק כל איש

אפרים וילכדו את־המים עד בית ברה ואת־הירדן: 25 וילכדו שני־שרי מדון את־ערב ואת־זאב ויהרגו את־עורב בצור־עורב ואת־זאב הרגו ביקב־זאב וירדפו אל־מדון וראש־ערב וזאב הביאו אל־גדעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש אפרים מה־הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדון ויריבון אתו בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה־עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעור: 3 בידכם נתן אלהים את־שרי מדון את־ערב ואת־זאב ומה־יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש־מאות האיש אשר אתו עפים ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תנו־נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי־עפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדון: 6 ויאמר שרי סכות הֲכף זבח וצלמנע עתה בידך כי־נתת לצבאך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את־זבח ואת־צלמנע בידו ודשתי את־בשרכם את־קוצי המדבר ואת־הברקנים: 8 ועל משם פנואל וידבר אליהם כזאת וענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר גם־לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך את־המגדל הזה: פ 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני־קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ועל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לזבח ויגבה ויר את־המחנה והמחנה היה בטח: 12 וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את־שני | מלכי מדון את־זבח ואת־צלמנע וכל־המחנה החריד: 13 וישב גדעון בריואש מן־המלחמה מלמעלה החרס: 14 וילכד־נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את־שרי סכות ואת־זקניה שבועים ושבעה איש: 15 ויבא אל־אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הֲכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשי הַעֲפִים לחם: 16 ויקח את־זקני העיר ואת־קוצי המדבר ואת־הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת־מגדל פנואל נתן ויהרג את־אנשי העיר: 18 ויאמר אל־זבח ואל־צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמורך כמוהם אחד כתאר בני המלך: 19 ויאמר אתי בני־אמי הם חיי־הזה לז החייתם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא־שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אמה ופגע־בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את־זבח ואת־צלמנע ויקח את־השהרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש־ישראל אל־גדעון משל־בנו גם־אתה גם־בנה גם בנה כי הושעתנו מיד מדון: 23 ויאמר אלהים גדעון לא־אמשל אני בכם ולא־ימשל בני בכם והוה ימשל בכם: 24 ויאמר אלהים גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו־לי איש נזם שללו כי־נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את־השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: 26 והי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע־מאות זהב לִבד מן־השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדון ולבד מן־הענקות אשר בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויצא אותו בעירו בעפרה ויזנו כל־ישראל אחריו שם והי לגדעון ולביתו למוקש: 28 ויכנע מדון לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: פ 29 וילך ירבעל בריואש וישב בביתו: 30 ולגדעון היו שבועים בנים וצאי ורכו כי־נשים רבות היו לו: 31 ופילגשו אשר בשכם ילדה־לו גם־היא בן וישם את־שמו אבימלך: 32 וימת גדעון בריואש בשיבה טובה ויקבר בקבר ויאש אביו בעפרה אבי העזרי: פ 33 והי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים ושימו להם בעל ברית לאלהים: 34 ולא זכרו בני ישראל את־יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל־אויביהם מסביב: 35 ולא־עשו חסד עם־בית ירבעל גדעון ככל־הטובה אשר עשה עם־ישראל: פ וילך אבימלך ברירבעל שלמה אל־אחי אמו וידבר אליהם ואל־כל־משפחת בית־אבי אמו לאמר: 2 דברו־נא באזני

כל־בעלי שכם מה־טוב לכם המשל בכם שבועים איש כל בני ירבעל אם־משל בכם איש אחד וזכרתם כי־עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחי־אמו עליו באזני כל־בעלי שכם את כל־הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: 4 ויתנו־לו שבועים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: 5 ויבא בית־אביו עפרתה ויהרג את־אחיו בני־ירבעל שבועים איש על־אבן אחת ויזרר יותם ברירבעל הקטן כי נחבא: ס 6 ויאספו כל־בעלי שכם וכל־בית מלוא וילכו וימליכו את־אבימלך למלך עם־אלון מצב אשר בשכם: 7 ויגדו ליוותם וילך ויעמד בראש הרגזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית *מלוכה (מלכה) עלינו: 9 ויאמר להם הזית החדלתי את־דשני אשר־בי וכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על־העצים: 10 ויאמרו העצים לתאנה לכי־את מלכי עלינו: 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את־מתקלי ואת־תנובתי הטובה והלכתי לנוע על־העצים: 12 ויאמרו העצים לגפן לכי־את *מלוכי (מלכי) עלינו: 13 ותאמר להם הגפן החדלתי את־תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על־העצים: 14 ויאמרו כל־העצים אל־האטד לך אתה מלך־עלנו: 15 ויאמר האטד אל־העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם־אין תצא אש מן־האטד ותאכל את־ארזי הלבנון: 16 ועתה אם־באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את־אבימלך ואם־טובה עשיתם עם־ירבעל ועם־ביתו ואם־כגמול ידיו עשיתם לו: 17 אשר־נלחם אבי עליכם וישלך את־נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדון: 18 ואתם קמתם על־בית אבי היום ותהרגו את־בניו שבועים איש על־אבן אחת ותמליכו את־אבימלך בר־אמתו על־בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם־באמת ובתמים עשיתם עם־ירבעל ועם־ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם־הוא בכם: 20 ואם־אין תצא אש מאבימלך ותאכל את־בעלי שכם ואת־בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את־אבימלך: 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: פ 22 וישר אבימלך על־ישראל שלש שנים: 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי־שכם באבימלך: 24 לְבֹא חֶמֶס שְׂבָעִים בְּנֵי־יִרְבֵּעַל וְדָמָם לָשׂוּם עַל־אֲבִימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר הִרְגָה אוֹתָם וְעַל־בְּעָלֵי שְׂכָם אֲשֶׁר־חָזְקוּ אֶת־יָדָיו לְהִרְגֵהוּ אֶת־אָחִיו: 25 וישומו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל־אשר־יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: פ 26 ויבא געל ברעב ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו־בו בעלי שכם: 27 ויצאו השדה ויצצרו את־כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את־אבימלך: 28 ויאמר | געל ברעב מִי־אֲבִימֶלֶךְ וּמִי־שְׂכָם כִּי נַעֲבָדְנוּ הֲלֹא בְרִירְבֵּעַל זָבַל פְּקִידוֹ עֲבָדוֹ אֶת־אֲנָשֵׁי חֲמוֹר אָבִי שְׂכָם וּמִדָּע נַעֲבָדְנוּ אֲנַחְנוּ: 29 וּמִי יִתֵּן אֶת־הָעַם הַזֶּה לְבִידִי וְאֶסְרֶה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְיֹאמֶר לְאֲבִימֶלֶךְ רָבָה צְבָאךָ וְצָאָה: 30 וישמע זבל־שר העיר את־דברי געל ברעב ויחר אפו: 31 וישלח מלאכים אל־אבימלך בתרמה לאמר הנה געל ברעב ואחיו באים שלמה והנם צרים את־העיר עליך: 32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר־אתך וארב בשדה: 33 והיה בלקר כורח השמש תשכים ופשטת על־העיר והנה הוא והעם אשר־אתו וצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך: ס 34 ויקם אבימלך וכל־העם אשר־עמו לילה ויארכו על־שכם ארבעה ראשים: 35 ויצא געל ברעב ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר־אתו מן־המארב: 36 וירא־געל את־העם ויאמר אל־זבל הנה־עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: ס 37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה־עם | יורדים מעם טבור הארץ וראש־אתך בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל אהו אפוא פִּיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעֲבָדְנוּ הֲלֹא זֶה הָעַם אֲשֶׁר מֵאֲסֹתָה בּוֹ צִאֲנָה עִתָּה וְהִלַּחַם בּוֹ: ס 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם

ובאבימלך: 40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם: 42 והיה מחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מרהעיר ויקם עליהם ויכסם: 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכסו: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר ויזרעה מלח: פ 46 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: 48 ויעל אבימלך הרצלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקורדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאף וישם על שכםו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני: 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישומו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה: פ 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: 53 ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרח את גלגלתו: 54 ויקרא מהרה אל הנער | נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך וחותתני פן יאמרו לי אשה הרגתה ויזקרהו נער וימות: 55 ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 57 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בריבעל: פ

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע ברפואה בידודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: פ 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה: 4 והיה לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם להם ויקראו | חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמון: פ 6 ויספו | בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת | אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעבדו את יהוה ולא עבדוהו: 7 ויחראף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד פלשתים וביד עמון: 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: 10 ויזעקו בני ישראל אליהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים: פ 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: 12 וצידוניהם ועמלק ומלון לחצו אתכם ותזעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: 13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם גם המה וישיעו לכם בעת צרתכם: 15 ויאמרו בני ישראל אליהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: 16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: פ 17 ויזעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה: 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון והיה לראש לכל וישבי גלעד: פ ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בראשה זונה ויולד גלעד את יפתח: 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בראשה אחרת אתה: 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב

ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: פ 4 והיה מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: 5 והיה כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: 7 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל וישבי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: 10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקני גלעד וישומו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: פ 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי ללך ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהו בשלום: 14 וינסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא ללך ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עדים סוף ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים | אל מלך אדום | לאמר אעברה נא בארץך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: 19 וישלח ישראל מלאכים אל סיוון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארץך עד מקומי: 20 ולא האמין סיוון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיוון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיוון ואת כל עמו ביד ישראל ויכסו וירש ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: 22 וירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה | אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו יירש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מבלקן בצפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם גם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר עלידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי וישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: פ 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את בני עמון ביד: 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: פ 32 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם גם ויתגם והנה בידו: 33 ויכס מערוער ועד בואך מנית עשרים עור ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: פ 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה איך לו ממנו בן אובת: 35 והי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אקה בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעכרי אנכי פציתי פי אליהוה ולא אוכל לשוב: 36 ותאמר אליו אבי פצית את פיך אליהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: 37 ותאמר אל אביה ועשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי *ורעיתי (ורעותי): 38 ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים: 39 והי מקץ | שנים חדשים ותשב אל אביה ועש לה

את־נדרו אשר נדר והיא לא־ידעה איש ותהיחך בישראל:
 40 מימים | מימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת־יפתח הגלעד
 ארבעת ימים בשנה: ס

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע |
 עברת | להלחם בבני־עמון ולנו לא קראת ללכת עמך
 ביתך נשרף עליך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני
 ועמי ובני־עמון מאד ואזעק אתכם ולא־הושעתם אותי מידם:
 3 ואראה כי־אניך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל־בני עמון
 ויתנם יהוה בידו ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ
 יפתח את־כל־אנשי גלעד וילחם את־אפרים ויכו אנשי גלעד
 את־אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך
 מנשה: 5 וילכד גלעד את־מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו
 פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי־גלעד האפרתי אתה
 ויאמר | לא: 6 ויאמרו לו אמרנא שבלת ויאמר שבלת ולא יכון
 לדבר כך ויאחזו אותו וישחטוהו אל־מעברות הירדן ויפל בעת ההיא
 מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט יפתח את־ישראל שש שנים
 וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: 8 וישפט אחריו
 את־ישראל אבצן מבית לחם: 9 והיילו שלשים בנים ושלשים בנות
 שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן־החוץ וישפט את־ישראל
 שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם: פ 11 וישפט אחריו
 את־ישראל אילון הזבולני וישפט את־ישראל עשר שנים: 12 וימת
 אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: פ 13 וישפט אחריו
 את־ישראל עבדון ברהלל הפרעתוני: 14 והיילו ארבעים בנים
 ושלשים בני בנים רכבים על־שבעים עירם וישפט את־ישראל שמונה
 שנים: 15 וימת עבדון ברהלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ
 אפרים בהר העמלקי: פ

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
 ביד־פולשתים ארבעים שנה: פ 2 והי איש אחד מצרעה
 ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 וירא
 מלאך־יהוה אל־האשה ויאמר אליה הנה־נא את־עקרה ולא ילדת
 והרית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי
 כלי־טמא: 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה על־ראשו
 כי־יזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן והוא יחל להושיע את־ישראל
 מיד פולשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים
 בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו
 אי־מזה הוא ואת־שמו לא־הגיד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן
 ועתה אל־תשתי | יין ושכר ואל־תאכלי כלי־טמא כי־יזיר אלהים
 יהיה הנער מן־הבטן עד־יום מותו: פ 8 ויעתר מנוח אליהוה ויאמר
 בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבואנא עוד אלינו ויורנו
 מה־נעשה לנער היולד: 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך
 האלהים עוד אל־האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה:
 10 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי
 האיש אשר־בא ביום אלי: 11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא
 אל־האיש ויאמר לו האתה האיש אשר־דברת אל־האשה ויאמר אני:
 12 ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה־יהיה משפט־הנער ומעשהו:
 13 ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח מכל אשר־אמרתי אל־האשה
 תשמר: 14 מכל אשר־יצא מגפן היון לא תאכל ויין ושכר אל־תשת
 וכל־טמא אל־תאכל כל אשר־צויתיה תשמר: 15 ויאמר מנוח
 אל־מלאך יהוה נעצרה־נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: 16 ויאמר
 מלאך יהוה אל־מנוח אם־תעצרני לא־אכל בלחמך ואם־תעשה
 עלה ליהוה תעלנה כי לא־ידע מנוח כי־מלאך יהוה הוא: 17 ויאמר
 מנוח אל־מלאך יהוה מי שמר כי־יבא *דברך (דברך) וכבדנך:
 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא־פלאי: ס
 19 ויקח מנוח את־גדי העזים ואת־המנחה ויעל על־הצור ליהוה
 ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: 20 והי בעלות הלהב מעל
 המזבח השמימה ויעל מלאך־יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו

ראים ויפלו על־פניהם ארצה: 21 ולא־יסף עוד מלאך יהוה להראה
 אל־מנוח ואל־אשתו אז ידע מנוח כי־מלאך יהוה הוא: 22 ויאמר
 מנוח אל־אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: 23 ותאמר לו אשתו לו
 חפץ יהוה להמיתנו לא־לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו
 את־כל־אלה וכעת לא השמיענו כזאת: 24 ותלד האשה בן ותקרא
 את־שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: 25 ותחל רוח יהוה
 לפעמו במחנה־דן בין צרעה ובין אשתאל: פ

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות
 פלשתים: 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
 בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחוראותה לי לאשה: 3 ויאמר לו
 אביו ואמו האין בבלות אחיך ובכל־עמי אשה כי־אתה הולך לקחת
 אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל־אביו אותה קחלי
 כי־היא ישרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי־תאנה
 הוא־מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: פ
 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד־כרמי תמנתה והנה
 כפיר אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו
 כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר
 עשה: 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: 8 וישב מימים
 לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגינת
 האריה ודבש: 9 וירדהו אל־כפיו וילך הולך ואכל וילך אל־אביו
 ואל־אמו ויתן להם ויאכלו ולא־הגיד להם כי מגינת האריה רדה
 הדבש: 10 וירד אביהו אל־האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן
 יעשו הבחורים: 11 והי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים והיו
 אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחודה־נא לכם חידה אם־הגד תגידו
 אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים
 ושלשים חלפת בגדים: 13 ואם־לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי
 שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חידה חידתך
 ונשמענה: 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא
 יכלו להגיד החידה שלשת ימים: 15 והי | ביום השביעי ויאמרו
 לאשת־שמשון פתי את־אישך ויגדלנו את־החידה פן־נשרף אותך
 ואת־בית אביך באש הילרשנו קראתם לנו הלא: 16 ותבר אשת
 שמשון עליו ותאמר רק־שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני
 עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדת לי וכן אגיד:
 17 ותבר עליו שבעת הימים אשר־היה להם המשתה והי | ביום
 השביעי ויגדלה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: 18 ויאמרו לו
 אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה־מתוק מדבש ומה
 עו מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי:
 19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקולן וך מהם | שלשים איש ויקח
 את־חליוצותם ויתן החליופות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית
 אביהו: פ 20 ויהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

15 והי מימים בימי קציר־חטים ויפקד שמשון את־אשתו בגדי
 עזים ויאמר אביה אל־אשתי החדרה ולא־נתנו אביה
 לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי־שנא שנאתה ואתננה למרעך
 הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי־נא לך תחתיה: 3 ויאמר
 להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי־עשה אני עמם רעה:
 4 וילך שמשון וילכד שלש־מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב
 אל־זנב וישם לפיד אחד בין־שני הזנבות בתוך: 5 ויבער־אש בלפידים
 וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד־קמה ועד־כרם זית:
 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח
 את־אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת־אביה
 באש: 7 ויאמר להם שמשון אם־תעשו כזאת כי אם־נקמתי בכם
 ואחר אחר: 8 וך אותם שוק עלייך מכה גדולה וירד וישב בסעוף
 סלע עיטם: ס 9 ויעלו פלשתים ויחננו ביהודה וינטשו בלחי:
 10 ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את־שמשון
 עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 וירדו שלשת אלפים איש
 מיהודה אל־סעוף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת

18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר־אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאספך אותי הביתה: 19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר: 20 ויאמר האישה הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלך: 21 וביאהו לביתו *ויכול (ויצל) לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: 22 המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני־בלעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האישה בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האישה אשר בא אל ביתך ונדענו: 23 ויצא אליהם האישה בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האישה הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת: 24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: 25 ולא אביו האנשים לשמע לו ויחזק האישה בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה *בעלות (כעלות) השחר: 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האישה אשר אדוניה שם עד האור: 27 ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האישה וילך למקומו: 29 ויצא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: 30 והיה כל ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמוילכם עליה עשו ודברו: פ

20

ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אליהוה המצפה: 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: פ 3 ושמעו בני בנימן כי יעלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: 4 ויען האישה הלוי אישה האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמוו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: 6 ואתח בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: 7 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל | שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל: 11 ויאסוף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: פ 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: 13 ועתה תנו את האנשים בני־בלעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו * (בני) בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל: 14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל: 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב ליד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: 16 מכל | העם הזה שבע מאות איש בחור אטר ידימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחסא: פ 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: 18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה: 19 ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה: פ 20 ויצא איש ישראל למלחמה עם בני בנימן וערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה: 21 ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש

משם הר־אפרים ויבאו עד בית מיכה: 14 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם לוי יש בביתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו: 15 ויסרו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום: 16 ושש־מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבנידן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש־מאות האישי החגור כלי המלחמה: 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים: 19 ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב | היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשעב ולמשפחה בישראל: 20 ויטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם: 21 ויפנו וילכו וישומו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: 22 המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בביתם אשר עם בית מיכה נזעקו וידיקו את בנידן: 23 ויקראו אל בנידן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: 24 ויאמר את אלהי אשר עשית לי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך: 25 ויאמרו אליו בנידן אל תשמע קולך עמנו פריפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: 26 וילכו בנידן לדרכם וירא מיכה כי חזקו המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על לויש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר איך להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה: 30 ויקומו להם בנידן את הפסל ויהונתן ברגשם בן־מנשה הוא ובניו היו כהנים לשעב הדני עד יום גלות הארץ: 31 וישומו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה: פ

19
ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל והי | איש לוי גר בירכתי הר־אפרים ויקחלו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותישש ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה *להשיבו (להשיבה) ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזקו בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 והי ביום הרביעי וישפיו בבקר וקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האישה הואל נא ולו ויטב לך: 7 ויקם האישה ללכת ויפצרו בו חתנו וישב וילך שם: 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר | אבי הנערה סעד נא לך ויתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האישה ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה ויטב לך וישכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך: 10 ולא אבה האישה ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסור אל עיר יבוס הזאת ונלון בה: 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באתך המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: 15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאספך אותם הביתה ללון: 16 והנה | איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאישה מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: 17 וישא עיניו וירא את האישה הארח ברחב העיר ויאמר האישה הזקן אנה תלך ומאין תבוא:

אֶרְצָה: 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערף מלחמה במלחמה אשר ערכו שם ביום הראשון: 23 ועלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימין אחי ואמר יהוה עליו אליו: פ 24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימין ביום השני: 25 ויצא בנימין | לקראתם | מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: 26 ועלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ועלו עלות ושלמים לפני יהוה: 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: 28 ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד | לפני בנימין ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחל ואמר יהוה עליו כי מחר אתננו בידך: 29 ושם ישראל ארבים אל הגבעה סביב: פ 30 ועלו בני ישראל אל בני בנימין השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם: 31 ויצאו בני בנימין לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: 32 ויאמרו בני בנימין נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות: 33 וכל | איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה גבע: 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: פ 35 ויגף יהוה | את בנימין לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף וימאה איש כל אלה שלף חרב: 36 ויראו בני בנימין כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימין כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: 37 והארב החישו ויפשוטו אל הגבעה וימשך הארב ויה את כל העיר לפי חרב: 38 והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: 39 ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימין החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: 40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפו בנימין אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה: 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימין כי ראה כי נגעה עליו הרעה: 42 ויפלו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדיבקהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: 43 כתרו את בנימין הרדיפו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש: 44 ויפלו מבנימין שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: 45 ויפלו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידיקו אחריו עד גדלם ויכו ממנו אלפים איש: 46 והי כל הנפלים מבנימין עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: 47 ויפלו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה

חדשים: 48 ואיש ישראל שבו אל בני בנימין ויכנסו לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש: פ

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה: 2 ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכו גדול: 3 ויאמרו למה יהוה אליה ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: 4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: פ 5 ויאמרו בני ישראל מִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה בַקֵּהל מְכַלֵּשְׁבֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵיהֶן כִּי הִשְׁבֹּעָה הַגְּדוּלָה הַיְהוָה לְאִשֶׁר לֹא עָלָה אֲלֵיהֶן הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יִמָּת: 6 וינחמו בני ישראל אל בנימין אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: 7 מה נעשה להם לזוּתרים לנשים ואנחנו נשבּענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: 8 ויאמרו מִי אֶחָד מִשְׁבֵּטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא עָלָה אֲלֵיהֶן הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא בִאִישׁ אֶל־הַמְּחִנָּה מִיּוֹשֵׁב גִּלְעָד אֶל־הַקֵּהל: 9 ויתפקד העם והנה אִישׁ אֶחָד מִיּוֹשְׁבֵי יַבֵּשׁ גִּלְעָד: 10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף: 11 וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: 12 וימצאו מיושבי | יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען: ס

13 וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימין אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: 14 וישב בנימין בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: 15 והעם נחם לבנימין כי עשה יהוה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה לזוּתרים לנשים כי נשמתה מבנימין אשה: 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל: 18 ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבּעו בני ישראל לאמר אִרְזוּ נְתַן אִשָּׁה לְבִנְיָמִן: ס 19 ויאמרו הנה חגי יהוה בשלו מימים | מימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה: 20 *ויצו (ויצו) את בני בנימין לאמר לכו וארבתם בכרמים: 21 וראיתם וְהִנֵּה אִם־יָצְאוּ בְנוֹת־שִׁילֹ לְחֹל בַּמַּחְלוֹת וַיִּצְאֹתֶם מִרְחֵמֵיכֶם וַיְחַטְּפוּ לָכֶם אִשׁ אֲשֶׁר אֲשֶׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילֹ וְהִלַּכְתֶּם אִתָּהּ בְּנִימִן: 22 והיה כי יבאו אבותם או אחיהם *לרוב (לרוב) | אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו: ס 23 ויעשו כן בני בנימין וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישוּבוּ אֶל־נְחֻלָתָם ויבנו את הערים וישבו בהם: 24 ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: 25 בימים

רות

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: ² ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו | מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: ³ וימת אלימלך איש נעמי ותשא רות וישיבו שם כעשר שנים: ⁴ וישאו להם נשים וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשא האשה משני ילדיה ומאישה: ⁵ ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: ⁶ ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: ⁷ ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה *יעשה (יעש) יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי: ⁸ יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: ⁹ ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך: ¹⁰ ותאמר נעמי לשבנה ובנתיה למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: ¹¹ שבנה ובנתיה לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתיו ישלי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: ¹² הלהן | תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעלגנה לבלתי היות לאיש אל ובנתיה כימרלי מאד מכם כי יצאה בי ידי יהוה: ¹³ ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ¹⁴ ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: ¹⁵ ותאמר רות אליתפגעתי ללעזבך לשוב מאחריך ואל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמר עמי ואלהיה אלהי: ¹⁶ באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות יפריד ביני ובינך: ¹⁷ ותרא כי ממתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: ¹⁸ ותלכנה שתייהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ¹⁹ ותאמר אליהן אליתקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד: ²⁰ אני מלאה הלכתי וריקם השיבני והנה למה תקראנה לי נעמי והנה ענה בי ושדי הרע לי: ²¹ ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים: **2** ולנעמי *מידע (מודע) לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: ² ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצאחן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: ³ ותלך ותבוא ואלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: ⁴ והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה יהוה: ⁵ ויאמר בעז לנעמי הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: ⁶ ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב: ⁷ ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: ⁸ ויאמר בעז אלרות הלוא שמעת בתי אליתלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עמי נעמתי: ⁹ עיניך בשדה אשר יקוצרון והלכת אחריהן הלוא צייתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אליהם ושתית מאשר ישאבון הנערים: ¹⁰ ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מידע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ¹¹ ויען בעז ויאמר

לה הגד הגד לי כל אשר עשית אתי חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אבך ואמר וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום: ¹² ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: ¹³ ותאמר אמצאחן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ¹⁴ ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לך קלי ותאכל ותשבע ותתר: ¹⁵ ותקם ללקט ויצא בעז את נעמיו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: ¹⁶ וגם שלתשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תנערו בה: ¹⁷ ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: ¹⁸ ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: ¹⁹ ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכיכר ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ²⁰ ותאמר נעמי לבלתי ברוך הוא ליהוה אשר לא יעזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: ²¹ ותאמר רות המואביה גם | כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: ²² ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעמיותי ולא יפגעוך בשדה אחר: ²³ ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה: **3** ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקשך מנוח אשר ייטב לך: ² ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נעמיותי הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה: ³ ורחצת | וסכת ושמת *שמלתך (שמלתך) עליך *וירדתי (וירדתי) הגרן אל תודעי לאיש עד פלתי לאכל ולשתות: ⁴ ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלותי *ושכבתי (ושכבת) והוא יגיד לך את אשר תעשין: ⁵ ותאמר אליה כל אשר תאמרי * (אלי) אעשה: ⁶ ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה: ⁷ ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלותיו ותשכב: ⁸ ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלותיו: ⁹ ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: ¹⁰ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם ידל ואם עשיר: ¹¹ ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: ¹² ועתה כי אמנם כי *אם () גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: ¹³ ליני | הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתך אנכי חיי יהוה שכבי עד הבקר: ¹⁴ ותשכב *מרגלותי (מרגלותי) עד הבקר ותקם *בטרם (בטרם) יכר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן: ¹⁵ ויאמר הבי מטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד ששערים וישת עליה ויבא העיר: ¹⁶ ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ¹⁷ ותאמר ששערים האלה נתן לי כי אמר * (אלי) אל תבואי ריקם אל חמותך: ¹⁸ ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

שם־המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו
 כל־העם אשר־בשער והזקנים עדים יתן יהוה את־האשה הבאה
 אל־ביתך כרחל | וכל־אה אשר בנו שתיהם את־בית ישראל
 ועשה־חיל באפרתה וקרא־שם בבית לחם: 12 ויהי ביתך כבית פֶּרֶץ
 אשר־ילדה תמר ליהודה מרהזרע אשר יתן יהוה לך מרהנערה
 הזאת: 13 ויקח בעז את־רות ותהי־לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה
 לה הריון ותלד בן: 14 ותאמרנה הנשים אל־נעמי ברוך יהוה אשר
 לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: 15 והיה לך למשיב
 נֶפֶשׁ ולכלכל את־שיבתך כי כלתך אשר־אהבתך ילדתו אשר־היא
 טובה לך משבעה בנים: 16 ותקח נעמי את־הילד ותשתהו בחיקה
 ותהי־לו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד־בן לנעמי
 ותקראנה שמו עובד הוא אבי־ישי אבי דוד: פ 18 ואלה תולדות פֶּרֶץ
 פֶּרֶץ הוליד את־חצרון: 19 וחצרון הוליד את־רם ורם הוליד
 את־עמינדב: 20 ועמינדב הוליד את־נחשון ונחשון הוליד
 את־שלמה: 21 ושלמון הוליד את־בעז ובעז הוליד את־עובד:
 22 ועבד הוליד את־ישי וישי הוליד את־דוד:

4 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר־בעז
 ויאמר סורה שבה־פה פלני אלמני ויסר וישב: 2 ויקח עשרה
 אנשים מזקני העיר ויאמר שבו־פה וישבו: 3 ויאמר לגאל חלקת
 השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב:
 4 ואני אמרתי אגלה אונק לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
 אם־תגאל גאל ואם־לא יגאל הגידה לי *ואדע (ואדעה) כי אין זולתך
 לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: 5 ויאמר בעז ביום־קנותך
 השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת־המת *קניתי (קניתי)
 להקים שם־המת על־נחלתו: 6 ויאמר הגאל לא אוכל *לגאול־
 (לגאל) לי פֶּרֶץ אשחית את־נחלתי גאל־לך אתה את־גאלתי כי
 לא־אוכל לגאל: 7 וזאת לפנים בישראל על־הגאולה ועל־התמורה
 לקום כל־דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל:
 8 ויאמר הגאל לבעז קנה־לך וישלף נעלו: 9 ויאמר בעז לזקנים
 וכל־העם עדים אתם היום כי קניתי את־כל־אשר לאלימלך ואת
 כל־אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: 10 וגם את־רות המואביה אשת
 מחלון קניתי לי לאשה להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת

שְׁמוּאֵל א

8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביו להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ונחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: 9 רגלי *חסידו (חסידיו) ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח גבר איש: 10 יהוה יחתו *מריבו (מריבו) *עלו (עליו) בשמים ירעם יהוה ידון אפסי ארץ ויתרעו למלכו וירם קרן משיחו: פ 11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח וזא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: 14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה: 15 גם בטרם יקטרון את החלב וזא | נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חיו: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר תאנה נפשך ואמר | *לו (לא) כי עתה תמן ואם לא לקחתי בחזקה: 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד: 19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים | מימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: 20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ואגדל הנער שמואל עם יהוה: ס 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: 24 אל בני זי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: 25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפללו לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: ס 27 ויצא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגלית אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לו לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשרי בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צייתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאתכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי ימכדי אכבד ובזי יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבט צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: 33 ואיש לא יאכרית לך מעם מזבחי לכלות את עינו ואת אבי את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה הלך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינתס ביום אחד ימותו שניהם: 35 והקימתי לו כהן נאמן כאשר בלבב ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: 36 והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגרת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם: ס

1 והי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה ברירחם בראליהוא בריתו ברצוף אפרתי: 2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה והי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים | מימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: 4 והי היום ויצח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניו ובנותיה מנות: 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב יהוה סגר רחמה: 6 וכעסותה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: 7 וכן יעשה שנה שנה מדי עלתה בבית יהוה כן תעסנה ותבכה ולא תאכל: 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה: 10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם יראה תראה | בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כלימי חיו ומורה לא יעלה על ראשו: 12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: 13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: 14 ויאמר אליה עלי עדמתי תשתכרין הסירי את ייך מעליך: 15 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפה את נפשי לפני יהוה: 16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: 17 ויען עלי ויאמר לך לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא יהיולה עוד: 19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויצאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: 20 והי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתי: 21 ועל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: 22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמולך אלו אר יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמולה אתו: 24 ותעלה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל ויין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: 25 וישחטו את הפר וביאו את הנער אל עלי: 26 ותאמר בי אדני חן נפשך אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אלי יהוה: 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: 28 וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: פ

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פל על אובי כי שמחתי בישועתי: 2 איך קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: 3 אלי תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה *ולא (ולו) נתכנו עללות: 4 קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל: 5 שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ולדה שבעה ורבת בנים אמללה: 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל ארץ מרומם:

3 והנער שמואל משרת את־יהוה לפני עלי ודברי־הוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ס 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו *ועינו (ועיניו) החלו כהות לא יוכל לראות: 3 ונר אלהים טרם יקבא ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר־שם ארון אלהים: 4 ויקרא יהוה אל־שמואל ויאמר הנני: 5 וירץ אל־עלי ויאמר הנני כי־קראת לי ויאמר לא־קראתי שוב שכב וילך וישכב: ס 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא־קראתי בני שוב שכב: 7 ושמואל טרם ידע את־יהוה וטרם יגלה אליו דברי־הוה: 8 ויסף יהוה קרא־שמואל בשלשית ויקם וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם־יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם־בפעם שמואל | שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: פ 11 ויאמר יהוה אל־שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל־שמעו תצלינה שתי אָזְנוֹ: 12 ביום ההוא אקים אל־עלי את כל־אשר דברתי אל־ביתו החל וכלה: 13 והגדתי לו כי־שפט אני את־ביתו עד־עולם בעון אשר־ידע כי־מקללים להם בניו ולא כהה בם: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם־יתכַּפֵּר עון בית־עלי בזבח ובמנחה עד־עולם: 15 וישכב שמואל עד־הבקר ויפתח את־דלתות בית־יהוה ושמואל ירא מהגיד את־המראה אל־עלי: 16 ויקרא עלי את־שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל־נא תכחד ממני כה יעשה־לך אלהים וכה יוסיף אם־יתכחד ממני דבר מכל־הדבר אשר־דבר אליך: 18 ויגד לו שמואל את־כל־הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: פ 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל־דבריו ארצה: 20 וידע כל־ישראל מן ועד־באר שבע כי נאמן שמואל לבביא ליהוה: 21 ויסף יהוה להראה בשלה כי־נגלה יהוה אל־שמואל בשלו בדבר יהוה: פ

4 ויהי דבר־שמואל לכל־ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על־האבן העזר ופלשתים חנו באפק: 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכן במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: 3 ויבא העם אל־המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקה אלינו משלה את־ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: 4 וישלח העם שלה וישא משם את ארון ברית־יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני־עלי עם־ארון ברית האלהים חפני ופינחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית־יהוה אל־המחנה וירעו כל־ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: 6 וישמעו פלשתים את־קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל־המחנה: 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל־המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: 8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את־מצרים בכל־מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני־עלי מתו חפני ופינחס: 12 וירץ איש־בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על־ראשו: 13 ויבאו והנה עלי ישב על־הכסא *יך (נד) דרך מצפה כי־היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל־העיר: 14 וישמע עלי את־קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: 15 ועלי בך־תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר האיש אל־עלי אנכי הבא מן־המערכה ואני מן־המערכה נסתי היום ויאמר מה־היה הדבר בני: 17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים

נלקחה: פ 18 ויהי כהזכירו | את־ארון האלהים ויפל מעל־הכסא אחרנית בעד | יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי־זקן האיש וכבד והוא שפט את־ישראל ארבעים שנה: 19 וכלתו אשת־פינחס הרה ללת ותשמע את־השמעה אל־הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי־נהפכו עליה צריה: 20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל־תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא־שתה לבה: 21 ותקרא לנער אי־כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל־הלקח ארון האלהים ואל־חמיה ואישה: 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים: פ

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדוד: 2 ויקחו פלשתים את־ארון האלהים ויבאו אתו בית דגון ויצגו אתו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי | כפות ידיו כרותות אל־המפתן רק דגון נשאר עליו: 5 על־כן לא־ידרכו כהני דגון וכל־הבאים בית־דגון על־מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: ס 6 ותכבד יד־יהוה אל־האשדודים וישמם ויך אתם *בעפלים (בטחרים) את־אשדוד ואת־גבוליה: 7 ויראו אנשי־אשדוד כי־כן ואמרו לא־ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי־קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את־כל־סרני פלשתים אלהים ויאמרו מה־נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: ס 9 ויהי אחר | הסבו אתו ותהי יד־יהוה | בעיר מהומה גדולה מאד ויך את־אנשי העיר מקטן ועד־גדול וישתרו להם *עפלים (טחרים): 10 וישלחו את־ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את־ארון אלהי ישראל להמיתני ואת־עמי: 11 וישלחו ויאספו את־כל־סרני פלשתים ויאמרו שלחו את־ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא־ימית אתי ואת־עמי כי־היתה מהומת־מות בכל־העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא־מתו הכו *בעפלים (בטחרים) ותעל שועת העיר השמים:

6 ויהי ארון־יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה־נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: 3 ויאמרו אם־משלחים את־ארון אלהי ישראל אל־תשלחו אתו ריקים כי־השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונדע לכם למה לא־תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם זהב וחמשה עכברי זהב כי־מגפה אחת לכלם ולסרניכם: 5 ועשיתם צלמי *עפליכם (טחריכם) וצלמי עכבריכם המשחיתים את־הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את־ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: 6 ולמה תכבדו את־לבלבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את־לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא־עלה עליהם על ואסרתם את־הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: 8 ולקחתם את־ארון יהוה ונתתם אתו אל־העגלה ואת | כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארץ מצדו ושלחתם אתו והלך: 9 וראיתם אם־דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את־הרעה הגדולה הזאת ואם־לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת־בניהם כלו בבית: 11 וישמו את־ארון יהוה אל־העגלה ואת הארץ ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם: 12 וישרנה הפרות בדרך על־דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא־סרו ימין ושמואל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד־גבול בית שמש: 13 ובית שמש קצרים קציר־חטים בעמק וישאו את־עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: 14 והעגלה באה אל־שדה יהושע בית־השמש ונתעמד שם ושם אבן

ס 10 ויאמר שמואל את כל־דברי יהוה אל־העם השאלים מאתו
מלך: ס 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם
את־בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו:
12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו
ולעשות כלי־מלחמתו וכלי רכבו: 13 ואת־בנותיכם יקח לרקתות
ולטבחות ולאפות: 14 ואת־שדותיכם ואת־כרמיכם וזיתיכם הטובים
יקח ונתן לעבדיו: 15 וזרעיתם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
16 ואת־עבדיכם ואת־שפחותיכם ואת־בחוריכם הטובים
ואת־חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם יעשר ואתם
תהיו־לו לעבדים: 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכם אשר
בחרתם לכם ולא־יענה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם
לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם־מלך יהיה עלינו: 20 והיונו
גם־אנחנו ככל־הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם
את־מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל־דברי העם וידברם באזני
יהוה: פ 22 ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך
ויאמר שמואל אל־אנשי ישראל לכו איש לעירו: פ
9 ויהי־איש *מבן־ימין (מבני־מין) ושמו קיש בן־אביאל בן־צור
בן־בכורת בן־אפיח בן־איש ימיני גבור כיל: 2 ולו־היה בן ושמו
שאל בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה
גבה מכל־העם: 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאל ויאמר קיש
אל־שאל בןו קח־נא אתך את־אחד מהנערים וקום לך בקש
את־האתנות: 4 ויעבר בהר־אפרים ויעבר בארץ־שילה ולא מצאו
ויעברו בארץ־שעלים ואין ויעבר בארץ־ימיני ולא מצאו: 5 המה באו
בארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר־עמו לכה ונשובה פן־יחדל אבי
מן־האתנות ודאג לנו: 6 ויאמר לו הנה־נא איש־אלהים בעיר הזאת
והאיש נכבד כל אשר־ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו
את־דרךנו אשר־הלכנו עליה: 7 ויאמר שאל לנערו והנה נלך
ומה־נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין־להביא לאיש
האלהים מה אתנו: 8 ויסף הנער לענות את־שאל ויאמר הנה
נמצא בידו רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו
את־דרךנו: 9 לפני | בישראל כה־אמר האיש בלכתו לדרוש
אלהים לכו ונלכה עד־הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה:
10 ויאמר שאל לנערו טוב דברך לכה | נלכה וילכו אל־העיר
אשר־שם איש האלהים: 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו
נעלות וצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: 12 ותענינה
אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר | עתה כי היום בא לעיר כי
זבח היום לעם בבמה: 13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם
יעלה הבמתה לאכל כי לא־יאכל העם עד־בלאו כי־הוא יברך הַזָּבַח
אחר־כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי־אתו כהיום תמצאון אתו:
14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם
לעלות הבמה: ס 15 ויהוה גלה את־אזן שמואל יום אחד לפני
בוא־שאל לאמר: 16 כעת | מחר אשלח אליך איש מארץ בני־מן
ומשחתו לנגיד על־עמי ישראל והושיע את־עמי מיד פלשתים כי
ראיתי את־עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את־שאל
ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: 18 ויגש
שאל את־שמואל בתוך השער ויאמר הגיד־נא לי איזה בית
הראה: 19 ויען שמואל את־שאל ויאמר אנכי הראה עלה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיו בבקר וכל אשר בלבבך אגיד
לך: 20 ולא־תנות האבדות לך היום שלשת הימים אל־תשם את־לבך
להם כי נמצאו ולמי כל־חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אבי: ס
21 ויען שאל ויאמר הלוא בן־ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצערה מכל־משפחות שבטי בני־מן ולמה דברת אלי
כדבר הזה: ס 22 ויקח שמואל את־שאל ואת־נערו ויביאם לשכנה
ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלישם איש: 23 ויאמר
שמואל לטבח תנה את־המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך
שים אתה עמך: 24 וירם הטבח את־השוק והעליה וישם | לפני

גדולה ויבקעו את־עצי העגלה ואת־הפרות העלו עלה ליהוה: ס
15 והלויים הורידו | את־ארונו יהוה ואת־הארגז אשר־אתו אשר־בו
כלי־זהב וישמו אל־האבן הגדולה ואנשי בית־שמש העלו עלות
ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: 16 וחמשה סרני־פלשתים ראו
וישבו עקרון ביום ההוא: ס 17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו
פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת
אחד לעקרון אחד: ס 18 ועכברי הזהב מספר כל־ערי פלשתים
לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד | אבל הגדולה
אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע
בית־השמש: 19 וזך באנשי בית־שמש כי ראו בארון יהוה וזך בעם
שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי־הכה יהוה בעם
מכה גדולה 20 ויאמרו אנשי בית־שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה
האלהים הקדוש הזה ואל־מי יעלה מעלינו: ס 21 וישלחו מלאכים
אל־יושבי קרית־יערים לאמר השבו פלשתים את־ארונו יהוה רדו
העלו אתו אליכם:
7 ויבאו אנשי | קרית יערים ויעלו את־ארונו יהוה ויבאו אתו
אל־בית אבינדב בגבעה ואת־אלעזר בןו קדשו לשמר
את־ארונו יהוה: פ 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו
הימים ויהיו עשרים שנה וינתו כל־בית ישראל אחרי יהוה: ס
3 ויאמר שמואל אל־כל־בית ישראל לאמר אם־בכל־לבבכם אתם
שבים אליהוה הסירו את־אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והלינו
לבבכם אליהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: 4 ויסירו
בני ישראל את־הבעלים ואת־העשתרות ויעבדו את־יהוה לבדו: פ
5 ויאמר שמואל קבצו את־כל־ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם
אליהוה: 6 ויקבצו המצפתה וישאבו־מים וישפכו | לפני יהוה
ויצולו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את־בני
ישראל במצפה: 7 וישמעו פלשתים כי־התקבצו בני־ישראל
המצפתה ויעלו סרני־פלשתים אל־ישראל וישמעו בני ישראל ויראו
מפני פלשתים: 8 ויאמרו בני־ישראל אל־שמואל אל־תחרש ממנו
מזעק אליהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: 9 ויקח שמואל טלה
חלב אחד *ויעלה (ויעלהו) עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל
אליהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: 10 ויהי שמואל מעלה העולה
ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה | בקול־גדול ביום
ההוא על־פלשתים והמים וינגפו לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל
מן־המצפה וירדפו את־פלשתים ויכום עד־מתחת לבית כר: 12 ויקח
שמואל אבן אחת וישם בין־המצפה ובין השן ויקרא את־שמה אבן
העזר ויאמר עד־הנה עזרנו יהוה: 13 ויכנעו הפלשתים ולא־יספו
ל עוד לבוא בגבול ישראל ותהי ידיהוה בפלשתים כל ימי שמואל:
14 ותשבנה הערים אשר לקחו־פלשתים מאת ישראל | לישראל
מעקרון ועד־גת ואת־גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין
ישראל ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את־ישראל כל ימי חייו:
16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית־אל והגלגל והמצפה ושפט
את־ישראל את כל־המקומות האלה: 17 ותשבנתו הרמתה כי־שם
ביתו ושם שפט את־ישראל ויברשם מזבח ליהוה: פ
8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את־בניו שפטים לישראל: 2 ויהי
שם־בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע:
3 ולא־הלכו בניו *בדרכו (בדרכיו) ויטו אחרי הבעע ויקחו־שחד ויטו
משפט: פ 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל־שמואל הרמתה:
5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה
שימה־לנו מלך לשפטנו ככל־הגוים: 6 וירע הדבר בעיני שמואל
כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אליהוה: פ
7 ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקול העם לכל אשר־יאמרו אליך כי
לא אתך מאסו כי־אתי מאסו ממך עליהם: 8 ככל־המעשים
אשר־עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ועזבני ויעבדו
אלהים אחרים כן המה עשים גם־לך: 9 ועתה שמע בקולם אך
כי־העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם:

שאלו ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך. לאמר העם | קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא: 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג: 26 ושכמו ויהי פעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול* הגג (הגגה) לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 המה וירדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ועבר לפנינו ועבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דברי אלהים: פ

אליו: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מרהשדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש: 6 ותצלח רוח אלהים על שאול* בשמעו (כשמעו) את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר וינתחיו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים | לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואתר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבקו ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרן לאיש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה* כחם (כחם) השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: ס 11 והי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עדתם היום והי הנשארים ויפצו ולא נשארו בהם שנים יחד: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: ס 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויצבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמחו שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: פ

10 ויקח שמואל את פר השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלווא כי משחק יהוה על נחלתו לנגיד: 2 בלכתך היום מעמד ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אבך את דברי האתנות ודאג לךם לאמר מה אעשה לבני: 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא | שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא גבלין: 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים והי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים וירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: 7 והיה כי *תבאנה (תבאנה) האתנות האלה לך עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירך אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד באני אליך והודעתני לך את אשר תעשה: 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתנות האלה ביום ההוא: ס 10 ויבאו שם הגבעת והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 והי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לברקש הגם שאול בנביאים: 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים: 13 ויכל מהתנבאות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאול הגיד נבא לי מה אמר לךם שמואל: 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: פ 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה: 18 ויאמר | אל בני ישראל פ כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולא לפיכם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן* למשפחתו (למשפחתיו) ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול ברקיש ויבקשהו ולא נמצא: 22 וישאלו עדו ביהוה הבא עוד הלם איש ס ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמה בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: פ 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם: 27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבאו ולא הביאו לו מנחה והי כמחריש: פ

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: 2 ועתה הנה המלך | מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתני ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: 3 הנוני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור | מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומי מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לךם: 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: 5 ויאמר אלהים עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם ביד מאומה ויאמר עד: פ 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: 8 כאשר בא יעקב מצרים ויצעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויצא את אבותיכם ממצרים וישבום במדבר הזה: 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור ויבדו פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם: 10 ויצעקו אל יהוה* ויאמר (ויאמרו) חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבועלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבנו ונעבדך: 11 וישלח יהוה את יריבעל ואת בן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבבו בטח: 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם: 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: 17 הלווא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לךם מלך: ס 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: ס 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: 21 ולא

11 ויעל נחש העמוני ויחן עלי יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לךם בנקור לךם כל עין מימן ושמתיה חרפה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו

ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך: 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: ס 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות: ס 33 ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כרתשכל מנשים אמר וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל: ס 34 וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול: 35 ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כיהתאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כיהמליך את שאול על ישראל: פ

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ורך אשלחך אלישי בית הלחמי כיראיתי בבניו לי מלך: 2 ויאמר שמואל איך אלה ושמע שאול והרגני ס ויאמר יהוה עלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: 3 וקראת לשי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחידו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר | שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש אתי ואת בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ולא גבה קומתו כי מאסתיהו כי | לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 8 ויקרא ישי אל אליאב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אלישי לא בחר יהוה באלה: 11 ויאמר שמואל אלישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אלישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: 12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עסיפה עינים וטוב ראי פ ויאמר יהוה קום משחיהו כי זה הוא: 13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: ס 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה: 15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: 16 ואמר נא אדננו עבדיך לפניך ובקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: פ 17 ויאמר שאול אל עבדיו ראוי נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לוישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 19 וישלח שאול מלאכים אלישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן: 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: 21 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאבהו מאד ויהי לו נשא כלים: 22 וישלח שאול אלישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני: 23 והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: פ

17 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים: 2 ושאול ואישי ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: 3 ופלשתים עמדים אל החר מזה וישראל עמדים אל החר מזה והגיב ביניהם: 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת: 5 וכובע נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת: 6 ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: 7 *וחץ (ועץ) חניתו כמנור ארזים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלק לפניו: 8 ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערף מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש וירד אלי: 9 אם יוכל להלחם אתי והכני והיני לכם לעבדים ואם אני אוכל ל' והכיתיו והייתם לנו לעבדים

הגדולה הזאת בישראל חלילה חיהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כיעם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: ס 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: 47 ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב | בכל איוו בומואב | ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסוה: ס 49 והיו בני שאול יונתן וישני ומלכישוע ושם שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר ברך דוד שאול: 51 וקיש אבי שאול ויך אבי אבנר בר אביאל: ס 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כלי איש גבור וכל בר חיל ויאספהו אליו: ס

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: ס 2 כה אמר יהוה צבאות פלדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר ישם לו בדרך בעלתו ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד ששה מגמל ועד חמור: ס 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאול אליה קונו לכו סרו רדו מתוך עמלקי פראספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קוני מתוך עמלק: 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים: 8 ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: 9 ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וכל המלאכה נמנה ונמס אתה החרים: פ 10 ויהי דברי יהוה אל שמואל לאמר: 11 נחמתו כיהמלכתי את שאול למלך כי ישב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויעק אל יהוה כל הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצוי לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימת את דברי יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאות אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו: ס 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה *ויאמרו (ויאמר) לו דבר: ס 17 ויאמר שמואל הלא אמר קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ס 20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמת: 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: 22 ויאמר שמואל התפץ ליהוה בעלות זבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מללב אילים: 23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דברי יהוה וימאסך ממלך: ס 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כיעברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחנה ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דברי יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: ס 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממך: 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל

מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: 47 וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידו: 48 והיה כיוקם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: 49 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: 50 ויחזק דוד מר הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי ויקח את חרבו וחרב אין ביד דוד: 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו: 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון: 53 וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישפו את מחניהם: 54 ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו וירושלם ואת כליו שם באהלו: 55 וכראות שאול את דוד ויצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא ברמיזה הנער אבנר ויאמר אבנר חיינפשוך המלך אם ידעתי: 56 ויאמר המלך שאל אתה ברמיזה העלם: 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: 58 ויאמר אליו שאול ברמי אתה הנער ויאמר דוד ברעבדך ישי בית הלחמי:

18

ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד *ויאבהו (ויאבהו) יהונתן כנפשו: 2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: 4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה ויטב בעיניו כל העם וגם בעיני עבדי שאול: 6 ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ויצאנה הנשים מכל ערי ישראל *לשור (לשיר) והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים: 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הנה שאול *באלפו (באלפיו) ודוד ברבבותיו: 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אר המלוכה: 9 ויהי שאול *עון (עוין) את דוד מהיום ההוא והלאה: 10 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים | רעה | אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום | ביום והחנית ביד שאול: 11 ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בך ויבקר ויסב דוד מפניו פעמים: 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: 13 ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אסף ויצא ויבא לפני העם: 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ויבא לפני העם: 17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אר היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בן ותהיב ידי פלשתים: 18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: 19 ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: 20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: 21 ויאמר שאול אתנה לו ותהי לו למולקש ותהיב ידי פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתי ביום היום: 22 ויצא שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: 23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי אישרש ונקלה: 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: 25 ויאמר שאול כה תאמר לו דוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: 26 ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיניו דוד להתחתן במלך ולא

ועבדתם אתנו: 10 ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנולי איש ונלחמה יחד: 11 וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויתתו ויראו מאד: 12 ודוד בר איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: 13 וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם | שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: 14 ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול: 15 ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם: 16 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתעצב ארבעים יום: 17 ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחריך אפית הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחריך: 18 זאת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחריך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח: 19 ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: 20 וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שומר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה: 21 ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: 22 ויטש דוד את הכלים מעליו על ידי שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: 23 והוא | מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת *ממערות (ממערכות) פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד: 24 וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד: 25 ויאמר | איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך | עשר גדול ואת בתו יתרו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: 26 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר | למה זה ידית ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את דוד ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ידית: 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו: 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפול לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערו: 34 ויאמר דוד אל שאול רעה יהי עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מה עדר: 35 ויצאתי אחרי והכתי והצלתי מפיו ויקם עלי והחוקתי בזקני והכתי והמיתיו: 36 גם את הארי גס הדוב הנה עבדך יהיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: 37 ויאמר דוד והוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך יהוה יהיה עמך: 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: 39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלוקי אבנים | מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ויבליקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הבלב אני כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה: 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: 46 היום הזה יסגרר יהוה בידו והייתך והסרת את ראשך

הימים שם לכל המשפחה: 7 אם-כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם-חרה יחרה לו דע כי-כלתה הרעה מעמו: 8 ועשית חסד על-עבדך כי בכרית יהוה הבאת את-עבדך עמך ואם-יש-י עון המיתני אתה ועד-אביך למה-זה תביאני: פ 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי | אם-ידע אדע כי-כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: ס 10 ויאמר דוד אלי-הונתן מי יגיד לי או מה-יענך אביך קשה: ס 11 ויאמר יהונתן אל-דוד לכה ונצא השדה ונצא שניהם השדה: ס 12 ויאמר יהונתן אל-דוד יהוה אלהי ישראל כי-אחקך את-אבי כעת | מחר השלשית והנה-טוב אל-דוד ולא-אז אשלח אליך וגלית את-אזנך: 13 כה-יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי-יטב אל-אבי את-הרעה עליך וגלית את-אזנך ושלחתיו והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם-אבי: 14 ולא אמעודני חי ולא-תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: 15 ולא-תכרת את-חסדך מעם ביתי עד-עולם ולא בהכרת יהוה את-אבי דוד איש מעל פני האדמה: 16 וכרת יהונתן עם-בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד: 17 וינסף יהונתן להשביע את-דוד באהבתו אתו כי-אהבת נפשו אהבו: ס 18 ויאמר-לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל-המלך אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח-לי למטרה: 21 והנה אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער הנה החצים | ממך והנה קחנו ובאה כי-שלום לך ואין דבר חי-יהוה: 22 ואם-כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: 23 והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני וביןך עד-עולם: ס 24 ויסתר דוד בשדה והי החדש וישב המלך *על- (אל) הלחם לאכול: 25 וישב המלך על-מושבו כפעם | בפעם אל-מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: 26 ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי-לא טהור: ס 27 והי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ס ויאמר שאול אלי-הונתן בנן מדוע לא-בא בן-ישי גס-תמול גס-היזם אל-הלחם: 28 ויען יהונתן את-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם: 29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה-לי אחי ועתה אם-מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן לא-בא אל-שלחן המלך: ס 30 ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשת ערות אמר: 31 כי כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי ברמות הוא: ס 32 ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה ימת מה עשה: 33 ויטל שאול את-החנית עליו להכותו וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו להמית את-דוד: ס 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו: ס 35 והי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: 36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה החצי להעברו: 37 ויצא הנער עד-מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה: 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד וילקט נער יהונתן את-החצי (החצים) ויצא אל-אדניו: 39 והנער לא-ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: 40 ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו | איש את-רעהו ויבכו איש את-רעהו עד-דוד הגדיל: 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה | ביני וביןך ובין זרעו ובין זרעך עד-עולם: פ 21 ויקם וילך ויהונתן בא העיר: 2 ויצא דוד נבה אל-אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: 3 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר

מלאו הימים: 27 ויקם דוד וילך | הוא ואנשיו ויר בפלשתים מאתים איש ויצא דוד את-ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך וימרו לו שאול את-מיכל בתו לאשה: ס 28 וירא שאול וידע כי יהוה עם-דוד ומיכל בת-שאול אהבתו: 29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד והי שאול אב את-דוד כל-הימים: ס 30 ויצאו שרי פלשתים יהי | מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד: ס וידבר שאול אל-יונתן בנו ואל-כל-עבדיו להמית את-דוד ויהונתן בר-שאול חפץ בדוד מאד: 2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר-נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: 3 ואני אצא ועמדתי ליד-אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל-אבי וראיתי מה והגדתי לך: ס 4 וידבר יהונתן בדוד טוב אל-שאול אביו ויאמר אליו אל-יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב-לך מאד: 5 וישם את-נפשו בכפו ויר את-הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל-ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את-דוד חנם: 6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי-יהוה אם-יומת: 7 ויקרא יהונתן לדוד ויגדלו יהונתן את כל-הדברים האלה ויצא יהונתן את-דוד אל-שאול והי לפניו כאתמול שלשום: ס 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויר בהם מכה גדולה וינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה | רעה אל-שאול והוא בביתו וישב וחינתו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויר את-החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: פ 11 וישלח שאול מלאכים אל-בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם-אינך ממלט את-נפשך הלילה מחר אתה מומת: 12 ותירד מיכל את-דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל את-התרפים ותשם אל-המטה ואת-כבר העזים שמה מראשתיו ותכס בגדו: ס 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד ותאמר חלה הוא: פ 15 וישלח שאול את-המלאכים לראות את-דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: 16 ויצאו המלאכים והנה התרפים אל-המטה וכבר העזים מראשתיו: 17 ויאמר שאול אל-מיכל למה ככה רמיתני ותשלחתי את-אבי וימלט ותאמר מיכל אל-שאול הוא-אמר אלי שלחני למה אמיתך: 18 ודוד ברח וימלט ויצא אל-שמואל הרמיה ויגדלו את כל-אשר עשה-לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו *בבנות (בנות): 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד *בבנות (בנות) ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד וירא את-להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על-מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם-המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם-המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם-המה: 22 וילך גם-הוא הרמיה ויצא עד-בור הגדול אשר בשכנו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה *בבנות (בנות) ברמה: 23 וילך שם אל-בנות (נות) ברמה ותהי עליו גם-הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא עד-בא *בבנות (בנות) ברמה: 24 ויפשט גם-הוא בגדיו ויתנבא גם-הוא לפני שמואל ויפל ערם כל-היום ההוא וכל-הלילה על-כן יאמרו הגם שאול בנביאים: פ 20 ויברח דוד *מנוות (מנות) ברמה ויצא ויאמר | לפני יהונתן מה עשיתי מה-עוני ומה-חטאתי לפני אביך כי מבקש את-נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה *לו-עשה (לא-יעשה) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את-אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את-הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי-מצאתי חן בעיניך ויאמר אל-ידע-זאת יהונתן פרי-עצב ואולם חי-יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל-דוד מה-תאמר נפשך ואעשה-לך: פ 5 ויאמר דוד אל-יהונתן הנה-חדש מחר ואנכי ישב-אשב עם-המלך לאכול ושלחתיני ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית: 6 אם-פקדו יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוח בית-לחם עירו כי זבח

אביתר ויברח אחרי דוד: 21 ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: 22 ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי ישם *דויג (דואג) האדמי כי יגיד לי שאול אנכי סבתי בכל נפש בית אבי: 23 שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי:

23

ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים גלחמים בקעילה והמה שפים את הגרנות: 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והפיתו בפלשתים והושעת את קעילה: 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים: 4 ויסיף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: 5 וילך דוד *ואנשו (ואנשיו) קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את יסבי קעילה: 6 ויהי בברח אביתר בראחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו: 7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידו כי נסגר לבוא בעיר דלתים וברוח: 8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: 9 וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: 11 היסגרני בעלי קעילה בידו היגד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגדנא לעבדך: 12 ויאמר דוד היסגרנו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגרו: 13 ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: 14 וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר צוף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו: 15 וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו וידד במדבר צוף בחרשה: 16 ויקם והונתן בראשו וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים: 17 ויאמר אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: 19 ויעלו זפיים אל שאול הגבעתה לאמר הלא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל לאות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך: 21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכו יצאו הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: 23 וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אותו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו וילכו זפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחר דוד מדבר מעון: 26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשים: 27 ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: 28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות:

24

ויעל דוד משם וישב במצודות עיר גדי: 2 ויהי כאשר ישב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: 3 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: 4 ויבא אל גדרות הצאן על הדרר ושם מערה ויבא שאול להסר את רגליו ודוד ואנשיו בורכתי המערה ישבים: 5 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את *איביר (איבך) בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אשר לשאול בלט: 6 ויהי אחר יכן ויר לבדוד אתו על אשר כרת

ויאמר אלי איש אליהע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני: 4 ועתה מה יש תחתיך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא: 5 וען הכהן את דוד ויאמר אירלחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה: 6 פ וען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: 7 ויתרלו הכהן קדש כי לא יהיה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלוקחו: 8 ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: 9 ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה תחתיך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לקחתי בידו כי יהיה דבר המלך נחוץ: 10 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית | בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי: 11 ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל איכיש מלך גת: 12 ויאמרו עבדי איכיש אליו הלא זה דוד מלך הארץ הלא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול *באלפו (באלפיו) ודוד *ברבבתו (ברבבתיו): 13 וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני איכיש מלך גת: 14 וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם *וייתו (וייתו) על דלתות השער ויורד ריו אל זקנו: 15 ויאמר איכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: 16 חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הנה יבוא אל ביתי: 17

22

וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: 2 ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש והיו עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: 3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים: 4 וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כלימני היות דוד במצודה: 5 ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול וישב בגבעה תחת האשל ברמה וחינתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן ברישי שדות וקרימים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות: 8 כי קשרתם כלכם עלי ואירגלה את אזני בכרת בני עם ברישי ואיך חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה: 9 וען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את ברישי בא נבה אל אחימלך בראחטוב: 10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בראחטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בגב ויבאו כלם אל המלך: 12 ויאמר שאול שמע נא בראחטוב ויאמר הנני אדני: 13 ויאמר *אלו (אליו) שאול למה קשרתם עלי אתה וברישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: 14 וען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתי ונכבד בביתך: 15 היום החלתי *לשאול (לשאול) לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדי דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול: 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביו: 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו | כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את *אזנו (אזני) ולא אביו עבדי המלך לשלח את ידם ופגע בכהני ויטב *דויג (דואג) האדמי ויפגעו הוא בכהנים וימת | ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד: 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב: 20 וימלט בראחטוב לאחימלך בראחטוב ושמו

על-החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה
 ותפגש אתם: 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את-כל אשר לזה
 במדבר ולא נפקד מכל-אשר-לו מאומה ושב-לי רעה תחת טובה:
 22 כה-יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם-אשאר מכל-אשר-לו
 עד-הבקר משתינ בקיר: 23 ותרא אביגיל את-דוד ותמהר ותרד מעל
 החמור ותפל לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על-רגליו
 ותאמר בי-אני אדני העון ותדבר-נא אמתך באיבי ושמע את דברי
 אמתך: 25 אל-נא ישים אדני | את-לבו אל-איש הבליעל הזה
 על-נבל כי כשמו כרהוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי
 את-נערי אדני אשר שלחת: 26 ועתה אדני חי-יהוה וחי-נפשו אשר
 מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהי נבל איביך
 והמבקשים אל-אדני רעה: 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא
 שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: 28 שא נא
 לפשע אמתך כי עשה-יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי-מלחמות
 יהוה אדני נלחם ורעה לא-תמצא בך מימיך: 29 ויקם אדם לרדףך
 ולבקש את-נפשו והיתה נפש אדני צרוה | בצרוור החיים את
 יהוה אלהיך ואת נפש איביך וקלענה בתוך כף הקלע: 30 והיה
 כי-יעשה יהוה לאדני ככל אשר-דבר את-הטובה עליך וצוך לנגיד
 על-ישראל: 31 ולא תהיה זאת | לך לפוקה ולמכשול לב לאדני
 ולשפר-דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת
 את-אמתך: 32 ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 שלחך היום הזה לקראתי: 33 וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני
 היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי: 34 ואולם חי-יהוה אלהי
 ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי | לולי מהרתך ותבאתי
 (ותבאת) לקראתי כי אם-נותר לנבל עד-אור הבקר משתינ בקיר:
 35 ויקח דוד מידה את אשר-הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך
 ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: 36 ותבא אביגיל | אל-נבל והנה-לו
 משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שר עד-מאד
 ולא-הגידה לו דבר קטן וגדול עד-אור הבקר: 37 ויהי בבקר בצאת
 הין מנבל ותגדלו אשתו את-הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא
 היה לאבן: 38 ויהי כעשרת הימים ויגר יהוה את-נבל וימת:
 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את-רוב חרפתי
 מיד נבל ואת-עבדו חשר מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
 וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: 40 ויבאו עבדי דוד
 אל-אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך
 לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך
 לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: 42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב
 על-החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
 ותהי-לו לאשה: 43 ואת-אחינעם לקח דוד מן-רעאל ותהיין
 גם-שתיהן לו לנשים: 44 ושאל נתן את-מיכל בתו אשת דוד
 לפלטי ברליש אשר מגלים:

26

ויבאו הזפים אל-שאלו הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר
 בגבעת החכילה על פני הישימן: 2 ויקם שאלו וירד
 אל-מדבר-זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש
 את-דוד במדבר-זיף: 3 ויחן שאלו בגבעת החכילה אשר על-פני
 הישימן על-הדרך ודוד ישב במדבר ורא כי בא שאלו אחרי
 המדברה: 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי-בא שאלו אל-נכון: 5 ויקם
 דוד ויבא אל-המקום אשר חנה-שם שאלו וירא דוד את-המקום
 אשר שכב-שם שאלו ואבנר ברנר שר-צבאו ושאלו שכב במעגל
 והעם חנים *סביבתו (סביבתיו): 6 ויען דוד ויאמר | אל-אחימלך
 החתי ואל-אבישי בר-צרוה אחי ויאב לאמר מי-יירד אתי אל-שאלו
 אל-המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: 7 ויבא דוד ואבישי |
 אל-העם לילה והנה שאלו שכב ישן במעגל וחיניתו מעוכה-בארץ
 *מראשתו (מראשתיו) ואבנר והעם שכבים *סביבתו (סביבתיו): 8
 ויאמר אבישי אל-דוד סגר אלהים היום את-אויביך בידך ועתה
 אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 9 ויאמר דוד

את-כנף אשר לשאול: 7 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה
 אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו
 כי-משיח יהוה הוא: 8 וישמע דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם
 לקום אל-שאלו ושאלו קם מהמערה וילך בדרך: 9 ויקם דוד
 אחרי-כן ויצא *מך-המערה (מהמערה) ויקרא אחרי-שאלו לאמר
 אדני המלך ויבט שאלו אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: 10
 ויאמר דוד לשאלו למה תשמע את-דברי אדם לאמר הנה דוד
 מבקש רעתך: 11 הנה היום ראן עיניך את אשר-נתנך יהוה |
 היום | בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא-אשלח ידי
 באדני כי-משיח יהוה הוא: 12 ואבי ראה גם ראה את-כנף מעילך
 בידי כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי
 רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה צדה את-נפשי לקחתה: 13 וישפט
 יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה-ברך: 14 כאשר יאמר
 משל-הקדמני מרשעים וצא רשע וידי לא תהיה-ברך: 15 אחרי מי
 יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רגף אחרי כלב מת אחרי פרעש
 אחד: 16 והיה יהוה לדון וישפט ביני ובינך וירא וירב את-רבי
 וישפטי מי-ברך: 17 ויהי | ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה
 אל-שאלו ויאמר שאלו הקלך זה בני דוד וישא שאלו קלו ויברך:
 18 ויאמר אל-דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני
 גמלתיך הרעה: 19 *ואת (ואתה) הגדת היום את אשר-עשית אתי
 טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: 20 וכי-ימצא איש
 את-איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ושלמך טובה תחת היום הזה
 אשר עשית לי: 21 ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוק וקמה בידך
 ממלכת ישראל: 22 ועתה השבעה לי ביהוה אם-תכרית את-זרעי
 אחרי ואם-תשמיד את-שמי מבית אבי: 23 וישבע דוד לשאלו וילך
 שאלו אל-ביתו ודוד ואנשיו עלו על-המצודה: 24 פ

25

וימת שמואל ויקבצו כל-ישראל ויספדו-לו ויקברהו בביתו
 ברמה ויקם דוד וירד אל-מדבר פארן: 2 וישב במעון
 ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים וארץ עזים
 ויהי בגזז את-צבאנו בכרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל
 והאשה טובת-שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא
 *כלבו (כלבי): 4 וישמע דוד במדבר כי-גזז נבל את-צבאו: 5 וישלח
 דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל-נבל
 ושאלתם-לו בשמי לשלום: 6 ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך
 שלום וכל אשר-לך שלום: 7 ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים
 אשר-לך הין עמונו לא הכלמנום ולא-נפקד להם מאומה כל-ימי
 היותם בכרמל: 8 שאל את-נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן
 בעיניך כי-עליונים טוב בנו תנה-נא את אשר תמצא ידך לעבדך
 ולבנך לדוד: 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל-נבל ככל-הדברים האלה
 בשם דוד וינוחו: 10 ויען נבל את-עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי ברישי
 היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי
 את-לחמי ואת-מימי ואת טבחי אשר טבחי לגזזי ונתתי לאנשים
 אשר לא ידעתי אי מזה המה: 12 והיפכו נערי-דוד לדרכם וישבו
 ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו |
 איש את-חרבו ויחגרו איש את-חרבו ויחגר גם-דוד את-חרבו ויעלו |
 אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על-הכלים: 14 ולאביגיל
 אשת נבל הגיד נער-אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד
 מלאכים | מהמדבר לברך את-אדנינו ויעט בהם: 15 והאנשים
 טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא-פקדנו מאומה כל-ימי התהלכנו
 אתם בהיותנו בשדה: 16 חומה הין עלינו גם-לילה גם-יומים כל-ימי
 היותנו עם רעים הצאן: 17 ועתה דעי וראי מה-תעשי כי-כלתה
 הרעה אל-אדנינו ועל כל-ביתו והוא בר-בליעל מדבר אליו:
 18 ותמהר *אבוגיל (אביגיל) ותקח מאתים לחם ושנים נבלי-יון
 וחמש צאן *עשוות (עשויות) וחמש סאים קלי ומאה צמקים
 ומאתים דבלים ותשם על-החמורים: 19 ותאמר לנעריה עברו לפני
 הנני אחריכם באה ולאשה נבל לא הגידה: 20 והנה היא | רכבת

וַיֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָעַם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשִׁלּוּם׃ ס 22 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ־רַע וּבִלְתֵּיל מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ עִם־דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־הִלְכוּ עִמּוֹ לֹא־נָתַן לָהֶם מִהַשְּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ כִּי־אִם־אִישׁ אֶת־אֲשֵׁתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיְהִיגוּ וַיִּלְכוּ׃ ס 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֲחֵי אֵת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר אֶתְנוּ וַיִּתֵּן אֶת־הַגְּדֹד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדוֹ׃ 24 וּמִי וְשִׁמְעוּ לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה כִּי כַחֲלָק | הַיָּרֵד בַּמִּלְחָמָה וְכַחֲלָק הַיָּשֵׁב עַל־הַכְּלָיִם יַחְדָּו יַחֲלָקוּ׃ ס 25 וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמֵעַלָּה וַיִּשְׁמָה לְחָק וּלְמַשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ פ 26 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשְּׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְיוֹהוּ לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם בְּרִכָּה מִשְׁלַל אֲבֵי יְהוָה׃ 27 לְאִשֶׁר בְּבֵית־אֵל וּלְאִשֶׁר בְּרִמּוֹת־נֹגֵב וּלְאִשֶׁר בְּיַתֵּר׃ 28 וּלְאִשֶׁר בְּעַרְעַר וּלְאִשֶׁר בְּשַׁפְּמוֹת וּלְאִשֶׁר בְּאֶשְׁתִּמֶע׃ ס 29 וּלְאִשֶׁר בְּרַכַּל וּלְאִשֶׁר בְּעַרְי הַיְרֻחֲמָלִי וּלְאִשֶׁר בְּעַרְי הַקִּינִי׃ 30 וּלְאִשֶׁר בְּחֶרְמָה וּלְאִשֶׁר בְּבוֹר־עֵשָׂן וּלְאִשֶׁר בְּעַתָּה׃ 31 וּלְאִשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וּלְכָל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר־הִתְהַלַּךְ־שָׁם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו׃ פ

31 וּפְלִשְׁתִּים נְלַחְמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנָסוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבָּע׃ 2 וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־שְׂאוֹל וְאֶת־בָּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינֹדָב וְאֶת־מְלִכִי־שׁוּעַ בְּנֵי שְׂאוֹל׃ 3 וַתִּכְבַּד הַמֶּלֶחֶמָה אֶל־שְׂאוֹל וַיִּמְצְאוּ הַמּוֹרִים אַנְשִׁים בְּקִשְׁתׁ וַיַּחַל מֵאֵד מִהַמּוֹרִים׃ 4 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְנִשְׂא כְלָיו שִׁלְף חַרְבֶּךָ | וַדַּקְרְנִי בָּהּ פְּרִיָּבֹאוּ הָעַרְלִים הָאֵלֶּה וַדַּקְרְנִי וְהִתְעַלְלוּ־בִי וְלֹא אָבָה נִשְׂא כְלָיו כִּי יֵרָא מֵאֵד וַיִּקַּח שְׂאוֹל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ 5 וַיֵּרָא נִשְׂא־כְלָיו כִּי מֵת שְׂאוֹל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חַרְבּוֹ וַיִּמָּת עִמּוֹ׃ 6 וַיִּמָּת שְׂאוֹל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנִשְׂא כְלָיו גַּם כָּל־אֲנָשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו׃ 7 וַיֵּרְאוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּעֵבֶר הָעָמֶק וְאִשֶׁר | בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי־מָתוּ שְׂאוֹל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הָעַרְוִים וַיָּנָסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבּוּ בָּהֶן׃ ס 8 וַיְהִי מִמְּחֻרַת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפָשֵׁט אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שְׂאוֹל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נִפְלִים בְּהַר הַגִּלְבָּע׃ 9 וַיַּכְּרוּ אֶת־רָאשׁוֹ וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־כְּלָיו וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ־פְלִשְׁתִּים סָבִיב לְבִשְׂרׁ בֵּית עֲצַבְיָהֶם וְאֶת־הָעַם׃ 10 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּלָיו בֵּית עֲשֻׁתָרוֹת וְאֶת־גִּוְיָתוֹ תִּקְעוּ בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְשׂוּ גִלְעָד אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׂאוֹל׃ 12 וַיִּקְוָמוּ כָּל־אִישׁ חַיִּל וַיִּלְכוּ כָּל־הַלֵּילָה וַיִּקְחוּ אֶת־גִּוְיַת שְׂאוֹל וְאֶת־גִּוְיַת בָּנָיו מִחוֹמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ יְבֹשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם׃ 13 וַיִּקְחוּ אֶת־עֲצַמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת הָאֶשׁל בְּבִישָׁה וַיִּצְמַו שְׁבַעַת יָמִים׃ פ

דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לְלַכֵּת בְּבִקְרָ לְשׁוֹב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלָיו וַיִּרְעָאֵל׃ ס

30

וַיְהִי בַבַּא דָּוִד וְאֲנָשָׁיו צִקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלִקָּי פָּשְׁטוּ אֶל־נֹגֵב וְאֶל־צִקְלָג וַיִּכּוּ אֶת־צִקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֶתְּהָ בְּאֵשׁ׃ 2 וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקְטָן וְעַד־גְּדֹל לֹא הָמִיתוּ אִישׁ וַיְהִיגוּ וַיִּלְכוּ לְדַרְכָּם׃ 3 וַיָּבֹא דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל־הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ׃ 4 וַיִּשֶׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּכּוּ עַד אֲשֶׁר אֵין־בָּהֶם כֹּחַ לְבַכּוֹת׃ 5 וַשְּׁתֵי נְשֵׁי־דָוִד נִשְׁבּוּ אַחִינֹעַם הַיְזְרַעִלִית וְאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי׃ 6 וַתִּצַּר לְדָוִד מֵאֵד כִּי־אָמְרוּ הָעָם לְסַקְלוֹ כִּי־מָרָה נָפַשׁ כָּל־הָעָם אִישׁ עַל־*בָּנוּ (בְּנֵינוּ) וְעַל־בְּנֹתֵינוּ וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו׃ ס 7 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִיתֶר הַכַּהֵן בֶּן־אֲחִימֵלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי הָאֶפֶד וַיִּגַּשׂ אֲבִיתֶר אֶת־הָאֶפֶד אֶל־דָּוִד׃ 8 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרַדְפָּ אַחֲרַי הַגְּדוֹד הַזֶּה הָאֲשֵׁנִי וַיֹּאמֶר לוֹ רָדְפָּ כִּי־הִשַׁג תִּשָּׂג וְהִצַּל תִּצְלִל׃ 9 וַיִּלָּךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׁוֹר וְהַנּוֹתְרִים עִמָּדוֹ׃ 10 וַיִּרְדְּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמְדוּ מֵאֲחֵי אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת־נַחַל הַבְּשׁוֹר׃ 11 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי בַשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְנוּ־לוֹ לָחֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקְהוּ מַיִם׃ 12 וַיִּתְנוּ־לוֹ פֶּלֶח דְּבִלָּה וַשְּׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאכַל וַתִּשֶׁב רֹחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לָחֶם וְלֹא־שָׁתָה מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וַשְּׁלֹשָׁה לַיְלוֹת׃ ס 13 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי־אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אֲנִי עַבְדֵּי לַאִישׁ עַמְלִיקָי וַיַּעֲזְבֵנִי אֲדָנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה׃ 14 אֲנֹחֲנוּ פְּשֻׁטָנוּ נֹגֵב הַכְּרַתִּי וְעַל־אֲשֶׁר לַיהוָה וְעַל־נֹגֵב כְּלָב וְאֶת־צִקְלָג שְׂרַפְנוּ בְּאֵשׁ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הַתּוֹרַדְנִי אֶל־הַגְּדוֹד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַשְּׁבַעָה לִי בְּאֵלֵהֶם אִם־תִּמְיִתְנִי וְאִם־תִּסְגְּרֵנִי בְּיַד־אֲדָנִי וְאוֹרְדָךְ אֶל־הַגְּדוֹד הַזֶּה׃ 16 וַיִּרְדְּהוּ וְהִנֵּה נֹטְשִׁים עַל־פְּנֵי כָל־הָאֶרֶץ אַכְלָיִם וְשִׁתִּים וְחַגְגִּים כְּכֹל־הַשְּׁלָל הַגְּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה׃ 17 וַיָּכֶם דָּוִד מִהַנֶּשֶׁף וְעַד־הָעֶרֶב לְמַחְרָתָם וְלֹא־נִמְלֹט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ־נַעַר אֲשֶׁר־רָכְבוּ עַל־הַגְּמָלִים וַיָּנָסוּ׃ 18 וַיִּצַּל דָּוִד אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ עַמְלִיקָי וְאֶת־שְׁתֵּי נְשָׁיו הַצִּיל דָּוִד׃ 19 וְלֹא נִעְדַר־לָהֶם מִן־הַקְטָן וְעַד־הַגְּדוֹל וְעַד־בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשְׁלָל וְעַד כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם הַכָּל הַשֵּׁבִי דָוִד׃ 20 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־כָּל־הַצֹּאן וְהַבִּקְרָ נִהְגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֶה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלַל דָּוִד׃ 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־מֵאֲחֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּגְרוּ | מִלְכַת | אַחֲרַי דָּוִד וַיִּשְׁיִבֵם בְּנַחַל הַבְּשׁוֹר וַיִּצְאוּ לְקֶרֶת דָּוִד וּלְקֶרֶת הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ

שְׁמוּאֵל ב

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 והי' | ביזם השלישי והנה איש בא מן הממחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4 ויאמר אליו דוד מה יהיה הדבר הגדנא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וילתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כימת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער | המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבוע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרב ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחרי ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מיאתה *ויאמר (ואמר) אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמדנא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו ואלקח הנזר | אשר על ראשו ואצעה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה: 11 ויחזק דוד *בבגדו (בבגדיו) ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל העם והוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בראש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ירך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגעבו ויכה וימת: 16 ויאמר אליו דוד *דמיך (דמך) על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה: 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במוותיך חלל איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעמים בחיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עסעדינים המעלה עדי זהב על לבושכן: 25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במוותיך חלל: 26 צר לי עלך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: פ

2 והי' אחרי כן וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד אשר קברו את שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6 ועתה ישע יהוה עמכם תסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה | תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כימת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: פ 8 ואבגר ברנר שר צבא

אשר לשאול לקח את איש בשת ברשאול ועברהו מחנים: 9 וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה: פ 10 ברארבעים שנה איש בשת ברשאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה הי' אחרי דוד: 11 והי' מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: ס 12 ויצא אבגר ברנר ועבדי איש בשת ברשאול ממחנים גבעונה: 13 ויאב ברצוה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון ויחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבגר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: 15 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת ברשאול ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ויחזקו איש | בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו ויחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביזם ההוא וינגף אבגר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: 18 והיו שם שלשה בני צרוה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאשר הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי אבגר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבגר: 20 ויפן אבגר אחרי ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 21 ויאמר לו אבגר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו: 22 ויסף עוד אבגר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אכזה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך: 23 וימאן לסור ויכהו אבגר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת *תחתו (תחתיו) והי' כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבגר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון: 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבגר והיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: 26 ויקרא אבגר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלווא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מה בקור נעלה העם איש מאחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: 29 ואבגר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הידן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים: 30 ויואב שב מאחרי אבגר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל: 31 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבגר שלש מאות וששים איש מתו: 32 ושאו את עשהאל ויקברו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארצה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך ויחזק ובית שאול הלכים ודלים: ס 2 *וילדו (וילדו) לדוד בניים בחברון והי' בכורו אמנון לאחינעם היזרעלית: 3 ומשנהו כלאב *לאביגיל (לאביגיל) אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום ברמעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרביעי אדניה בר חגית והחמישי שפטיה בר אביטל: 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: פ 6 והי' בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבגר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבגר מדוע באתה אל פילגש אבי: 8 ויחר

1 והי' אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 והי' | ביזם השלישי והנה איש בא מן הממחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4 ויאמר אליו דוד מה יהיה הדבר הגדנא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וילתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כימת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער | המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבוע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרב ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחרי ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מיאתה *ויאמר (ואמר) אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמדנא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו ואלקח הנזר | אשר על ראשו ואצעה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה: 11 ויחזק דוד *בבגדו (בבגדיו) ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל העם והוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בראש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ירך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגעבו ויכה וימת: 16 ויאמר אליו דוד *דמיך (דמך) על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה: 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במוותיך חלל איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעמים בחיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עסעדינים המעלה עדי זהב על לבושכן: 25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במוותיך חלל: 26 צר לי עלך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: פ

2 והי' אחרי כן וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד אשר קברו את שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6 ועתה ישע יהוה עמכם תסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה | תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כימת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: פ 8 ואבגר ברנר שר צבא

לאבנר מאד על־דברי איש־בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר
 ליהודה היום אעשה־חסד עם־בית | שאול אביך אלי אחיו
 ואל־מרעהו ולא המציתך ביד־דוד ותפקד עלי עון האשה היום:
 9 כה־יעשה אליהם לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד
 כי־כן אעשה־לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים
 את־כסא דוד על־ישראל ועל־יהודה מן ועד־באר שבע: 11 ולא־יכל
 עוד להשיב את־אבנר דבר מיראתו אתו: ס 12 וישלח אבנר
 מלאכים | אל־דוד *תחתו (תחתיו) לאמר למי־ארץ לאמר כרתה
 בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את־כל־ישראל: 13 ויאמר
 טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר
 לא־תראה את־פני כי | אם לפני הביאך את מיכל בת־שאול בבאך
 לראות את־פני: ס 14 וישלח דוד מלאכים אל־איש־בשת בן־שאול
 לאמר תנה את־אשתי את־מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות
 פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל
 בן־*לוש (לוש): 16 וילך אתה אישה הלך ובלה אחריה עד־בחרים
 ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: 17 ודבר־אבנר היה עם־דוד וישלח
 לאמר גם־תמול גם־שלשם הייתם מבקשים את־דוד למך עליכם:
 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל־דוד לאמר ביד | דוד עבדי הושיע
 את־עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל־איביהם: 19 וידבר גם־אבנר
 באזני בנימין וילך גם־אבנר לדבר באזני דוד בחברון את
 כל־אשר־טוב בעיני ישראל ובעיני כל־בית בנימין: 20 ויבא אבנר
 אל־דוד חברון ואתו עשרים אנשים ועש דוד לאבנר ולאנשים
 אשר אתו משתה: 21 ויאמר אבנר אל־דוד אקומה | ואלכה
 ואקבצה אל־אדני המלך את־כל־ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
 בכל אשר־תאנה נפשו וישלח דוד את־אבנר וילך בשלום: 22 והנה
 עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו
 עם־דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: 23 ויואב וכל־הצבא
 אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא־אבנר בן־נר אל־המלך
 וישלחהו וילך בשלום: 24 ויבא יואב אל־המלך ויאמר מה עשית
 הנה־בא אבנר אליך למה־זה שלחתו וילך הלך: 25 וידעת את־אבנר
 בן־נר כי לפתתך בא וילדעת את־מוצאך ואת־*מבואך (מובאך)
 וילדעת את כל־אשר אתה עשה: 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח
 מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב
 אבנר חברון ויטהו יואב אל־תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם
 החמש וימת בדם עשה־אל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר
 נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד־עולם מדמי אבנר בן־נר: 29 יהלו
 על־ראש יואב ואל כל־בית אביו ואל־יכרת מבית יואב זב ומצאע
 ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר־לחם: 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו
 לאבנר על אשר המית את־עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: פ
 31 ויאמר דוד אל־יואב ואל־כל־העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו
 שלים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: 32 ויקברו
 את־אבנר בחברון וישא המלך את־קולו ויבך אל־קבר אבנר ויבכו
 כל־העם: פ 33 ויקנן המלך אל־אבנר ויאמר הכמות נבל ימות
 אבנר: 34 ירך לא־אסרות ורגליו לא־לנחשתים הגשו כנפול לפני
 בני־עולה נפלת ויספו כל־העם לבכות עליו: 35 ויבא כל־העם
 להברות את־דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה־לי
 אלהים וכה יסוף כי אם־לפני בוא־השמש אטעם לחם או
 כל־מאומה: 36 וכל־העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה
 המלך בעיני כל־העם טוב: 37 וידעו כל־העם וכל־ישראל ביום ההוא
 כי לא היתה מהמלך להמית את־אבנר בן־נר: פ 38 ויאמר המלך
 אל־עבדיו הלאו תדעו כי־שיר וגדול נפל היום הזה בישראל: 39 ואנכי
 היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרונה קשים ממני ישלם
 יהוה לעשה הרעה כרעתו: פ

4 וישמע בן־שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל־ישראל
 נבהלו: 2 ושני אנשים שהיגדו־דים היו בן־שאול שם האחד
 בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם־בארות

תחשב על־בנימין: 3 ויברחו הבארתיים גתימה והיו־שם גלים עד
 היום הזה: ס 4 וליהונתן בן־שאול בן נכה רגלים בן־חמש שנים היה
 בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותס ויהי
 בחפזה לנסו ויפלו ויפסחו ושמו מפיבשת: 5 וילכו בני־רמון הבארתי
 רכב ובענה ויבאו כחם היום אל־בית איש בשת והוא שכב את
 משכב הצהרים: 6 והנה באו עד־תוך הבית לקחי חטים ויכהו
 אל־החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: 7 ויבאו הבית והוא שכב
 על־מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את־ראשו ויקחו
 את־ראשו וילכו דרך הערבה כל־הלילה: 8 ויבאו את־ראש
 איש־בשת אל־דוד חברון ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת
 בן־שאול איבך אשר בקש את־נפשו ויתן והוה לאדני המלך נקמות
 היום הזה משאול ומזרעו: ס 9 ויען דוד את־רכב | ואת־בענה אחיו
 בני רמון הבארתי ויאמר להם חיהוה אשר פדה את־נפשי
 מכל־צרה: 10 כי המגיד לי לאמר הנה־מת שאול והוא־היה כמבשר
 בעיני ואחזה בו ואהרגה בצקלג אשר לתתילו בשרה: 11 אף
 כי־אנשים רשעים הרגו את־איש־צדיק בביתו על־משכבו ועתה
 הלא אבקש את־דמו מידכם ובערתי אתכם מן־הארץ: 12 ויצא דוד
 את־הנערים ויהרגום ויקצצו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלו
 על־הברכה בחברון ואת ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר־אבנר
 בחברון: פ

5 ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו
 עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם־אתמול גם־שלשום בהיות שאול
 מלך עלינו אתה *הייתה (היית) *מוציא (המוציא) *והמבי
 (והמביא) את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי
 את־ישראל ואתה תהיה לנגיד על־ישראל: 3 ויבאו כל־זקני ישראל
 אל־המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה
 וימשחו את־דוד למלך על־ישראל: פ 4 בן־שלשים שנה דוד במלכו
 ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על־יהודה שבע שנים וששה
 חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל־ישראל ויהודה:
 6 וילך המלך ואנשיו וישלם אל־היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד
 לאמר לא־תבוא הנה כי אם־הסירך העורים והפסחים לאמר
 לא־יבוא דוד הנה: 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר
 דוד ביום ההוא כל־מכה יבסי ויגע בצנור ואת־הפסחים
 ואת־העורים *שנאו (שנאי) נפש דוד על־כן יאמרו עור ופסח לא
 יבוא אל־הבית: 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב
 מרהמלוא וביתה: 10 וילך דוד הלך וגדלו ויהוה אלהי צבאות עמו:
 פ 11 וישלח חירם מלך־צר מלאכים אל־דוד ועצי ארזים וחרשי עץ
 וחרשי אבן קיר ויבנו־בית לדוד: 12 וידע דוד כי־הכינו יהוה למלך
 על־ישראל וכל נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ס 13 ויקח דוד עוד
 פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויגדו עוד לדוד בנים
 ובנות: 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעון ושׁובב ונתן
 ושלמה: 15 ויבחר ואלישע ונפג ופייע: 16 ואלישמע ואלידע
 ואלפלט: פ 17 וישמעו פלשתים כי־משחו את־דוד למלך על־ישראל
 ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד וירד אל־המצודה:
 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר
 האעלה אל־פלשתים התתנם בידו ויאמר יהוה אל־דוד עלה כי־נתן
 אתו את־הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בבעל־פרצים ויכס שם דוד
 ויאמר פרץ יהוה את־איבי לפני כפרץ מים על־כן קרא שם־המקום
 ההוא בעל פרצים: 21 ויעזבו־שם את־עצביהם וישאם דוד ואנשיו: פ
 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד
 ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל־אחריהם ובאת להם ממול
 בכאים: 24 והי *בשמעך (כשמעך) את־קול צעדה בראשי הבכאים
 אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ועש
 דוד כן כאשר צוה יהוה ויר את־פלשתים מבטב עד־באך מר: פ
 ויסף עוד דוד את־כל־בחרו בישראל שלשים אלף: 2 ויקם |
 6 וילך דוד וכל־העם אשר אתו מבטלי יהודה להעלות משם

את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה החדשה: 4 וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: 5 ודוד | וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: 6 ויבאו עדיגרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: 7 ויחראף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא יאבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 ויצד למלך דוד לאמר ברוך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר ליו בעבור ארון האלהים ויחך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרפר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרפר לפני יהוה ותבד לו בלבה: 17 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואששה אחת ויחך כל העם איש לביתו: 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאיבר ומכל ביתו לצאת אתי נגיד עלי עם יהוה עלי ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה: 9

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהנה הניחילו מסביב מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל בנתו הנביא ראה זא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דברי יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבת: 6 כי לא ישבתי בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צייתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בנייתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנהו מאחר הצאן להיות נגיד עלי עמי עלי ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איבויך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירע עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן היום אשר צייתי שפטים עלי עמי ישראל והינחתי לך מכל איבויך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי | מלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעך והכינתי את ממלכתו: 13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם: 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעלותו והכחיתו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך:

16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 ככל הדברים האלה וכלל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה: 21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: 22 על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לךם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: 24 ותכונן לך את עמך ישראל | לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את יאן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת: 28 ועתה | אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם: 9

8 ויהי אחר כך ויחך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתנת האמה מיד פלשתים: 2 ויחך את מואב וימדדם בחבל ותהי מואב לרוד לעבדים נשאי מנחה: 3 ויחך דוד את הדדעור ברחוב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר * (פרת): 4 וילכד דוד ממנו ארץ וישבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרקב ויתר ממנו מאה רכב: 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויחך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לרוד לעבדים נשאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 7 ויקח דוד את שלטי הזב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם ירושלים: 8 ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: 9 וישמע תעי מלך חמת כי הפך דוד את כל חיל הדדעור: 10 וישלח תעי את יורם בןו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעור ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 גם אתם הקדושים המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעור ברחוב מלך צובה: 13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף: 14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 ויואב בן צרויה על הצבא והושפט בראחילוד מזכיר: 17 וצדוק בראחיתוב ואחילמך בראחיתר כהנים ושירה סופר: 18 ובניהו בריהו וידע והפלתו ובני דוד כהנים היו: 9

9 ויאמר דוד הכי ישלוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: 2 ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בריהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הגה עבדך: 7 ויאמר לו דוד

אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-שלחני תמיד: ⁸ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: ⁹ ויקרא המלך אל-ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל-ביתו נתתי לבר-אדניך: ¹⁰ ועבדת לו את-האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבר-אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בר-אדניך יאכל תמיד לחם על-שלחני וציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: ¹¹ ויאמר ציבא אלה-המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על-שלחני כאחד מבני המלך: ¹² ולמפיבשת בר-קטן ושמן מיכא וכל מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת: ¹³ ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלתן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: פ

10

ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: ² ויאמר דוד אעשה-חסד | עם-חנון בר-נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד-עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: ³ ויאמרו שרי בני-עמון אל-חנון אדניהם המכבד דוד את-אביו בעיניו כי-ישלח לך מנחמים הלווא בעבור חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליה: ⁴ ויקח חנון את-עבדי דוד ויגלה את-חצי זקנם ויכרת את-מדיהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: ⁵ ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו ברחו עדי-יצמח זקנכם ושבבתם: ⁶ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו את-ארם בית-רחוב ואת-ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף איש: ⁷ וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-הצבא הגברים: ⁸ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם בשדה: ⁹ וירא יואב כי-היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי *בישראל (וישראל) ויערך לקראת ארם: ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: ¹¹ ויאמר אם-תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: ¹² חזק ונתחזק בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו והיה ועשה הטוב בעיניו: ¹³ ויש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: ¹⁴ ובני עמון ראו כי-ינס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: ¹⁵ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל ויאספו יחד: ¹⁶ וישלח הודדעור ויצא את-ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובר שר-צבא הודדעור לפניהם: ¹⁷ ויגד לדוד ס ויאסף את-כל-ישראל ויעבר את-הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹⁸ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובר שר-צבאו הכה וימת שם: ¹⁹ ויראו כל-המלכים עבדי הודדעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו את-ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את-בני עמון: פ

11

ויהי לתשובת השנה לעת | צאת המלכים וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: ס ² והי | לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: ³ וישלח דוד ויירש לאשה ויאמר הלווא-זאת בת-יבע בת-אליעם אשת אוריה החתי: ⁴ וישלח דוד מלאכים ויקחה ויבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: ⁵ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: ⁶ וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את-אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה אל-דוד: ⁷ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לאוריה גד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: ⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל-עבדי אדני ולא ירד אל-ביתו: ¹⁰ ויגדו לדוד לאמר לא-ירד אוריה אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה הלווא מדרך אתה בא מדוע לא-ירדת אל-ביתך: ¹¹ ויאמר

אוריה אל-דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים ואני אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חיך ותי נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה: ¹² ויאמר דוד אל-אוריה שב בזה גסי-היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: ¹³ ויקראלו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-עבדי אדני ואל-ביתו לא ירד: ¹⁴ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל-יואב וישלח ביד אוריה: ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את-אוריה אל-מול פני המלחמה החזקה ושבבתם מאחרי ונכה ומת: ס ¹⁶ והי בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר ידע כי אנשי-חיל שם: ¹⁷ ויצאו אנשי העיר וילחמו את-יואב ויפל מר-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: ¹⁸ וישלח יואב ויגד לדוד את-כל-דברי המלחמה: ¹⁹ ויצו את-המלאך לאמר ככלותך את כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך: ²⁰ והיה אם-תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם הלווא ידעתם את אשר-ירו מעל החומה: ²¹ מי-הכה את-אבימלך בר-ירבשת הלווא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל-החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: ²² וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל-אשר שלחו יואב: ²³ ויאמר המלאך אל-דוד כי-יגברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד-פתח השער: ²⁴ *ויראו (ויראו) *המוזרים (המוזרים) אל-עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: ס ²⁵ ויאמר דוד אל-המלאך כה-יתאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה כי-זכה וכה תאכל החרב החזק מלחמתך אל-העיר והרסה וחוזהו: ²⁶ ותשמע אשת אוריה כי-מת אוריה אישה ותספד על-בעלה: ²⁷ ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל-ביתו ותהילו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-עשה דוד בעיני יהוה: פ

12

וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ² לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: ³ ולרש איר-כל כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי-לו כבת: ⁴ ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקריו לעשות לארם הבאלו ויקח את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ⁵ ויחראף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חיי-יהוה כי ברמות האיש העשה זאת: ⁶ ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל: ⁷ ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתך למלך על-ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: ⁸ ואתנה לך את-בית אדניך ואת-נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעט ואספה לך כהנה וכהנה: ⁹ מדוע בזית | את-דבר יהוה לעשות הרע *בעיניו (בעיני) את אוריה החתי הכית בחרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: ¹⁰ ועתה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם עקב כי בזתני ותקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ס ¹¹ כה | אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את-נשיך לעיניך ונתתי לרעיו ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת: ¹² כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד השמש: ס ¹³ ויאמר דוד אל-נתן חטאתי ליהוה ס ויאמר נתן אל-דוד גם-יהוה העביר חטאתך לא תמות: ¹⁴ אפס כי-נאץ נאצת את-איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: ¹⁵ וילך נתן אל-ביתו ויגף יהוה את-הילד אשר ילדה אשת-אוריה לדוד ויאנש: ¹⁶ ויבקש דוד את-האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ונא ולן ושכב ארצה: ¹⁷ ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מר-הארץ ולא אבה ולא-ברא אתם לחם: ¹⁸ והי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו | כי-מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא-שמע בקולנו ואין נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו

מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף*שמלתו (שמלתיו) ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישמחו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבד הילד חי צמת ותברך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתיו מי יודע*ויחנני (וחנני) יהוה וחי הילד: 23 ועתה | מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי: 24 וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן *ויקרא (ותקרא) את שמו שלמה יהוה יהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו וידיעה בעבור יהוה: פ 26 וילחם ויאב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: 27 וישלח ויאב מלאכים אל דוד ויאמר גלחמתי ברבה גם לכתתי את עיר המים: 28 ועתה אסף את יתר העם ויחנה על העיר ולכדה פראלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבחה וילחם בה וילכדה: 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגרת הברזל והעביר אותם *במלכן (במלבן) וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם: פ

13

ויהי אחרי כן ולא בשלום בן דוד אתות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד: 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעיה אחי דוד וינדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: 5 ויאמר לו והונדב שכב על משכבך והתחל ובא אבך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לך נא בית אמנון אחיך ועשילו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבעק *ותלוש (ותלש) ותלבב לעיני ותבשל את הלבבות: 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מינך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: 13 ואני אנה אולר את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לך: 16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלח נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה: 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלך וזעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך יהיה עמך ועתה אחותי החרישית אתך הוא אלי תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחותו: פ 23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזים לאבשלום בבעל

חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: ס 28 ויצו אבשלום את נערו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתו אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צייתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו | כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: ס 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעו בגדים: ס 32 ויען וינדב | בן שמעיה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שומה מיום ענתו את תמר אחותו: 33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת: פ 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את *עיניו (עיניו) וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: 35 ויאמר וינדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי | ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בלו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור (עמיחור) מלך גשור ויתאבל על בן כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי ימים שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת: ס

14

וידע ויאב בן צריה כילב המלך על אבשלום: 2 וישלח ויאב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשינא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם ויאב את הדברים בפה: 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ושתתחו ותאמר הושעה המלך: ס 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני | את מכה אחי ונמתהו בנפש אחי אשר הרג ונשמידה גם את הירש וכבו את גחלת אשר נשאה לבלתי *שום (שים) לאיש שם ושארית על פני האדמה: פ 8 ויאמר המלך אל האשה לךי לביתך ואני אצוה עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: ס 10 ויאמר המלך המדבר אלך והבאתו אלי ולא יספיק עוד לגעת בך: 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך *מהרבית (מהרבית) גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חיהוה אם יפל משערת בנך ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: ס 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשרם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי | כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: פ 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה יזכר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חיי נפשי אדני המלך אם אש |

בואך והיום *אנועך (אניעך) עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת: 21 וען אתי את המלך ויאמר חייהו וחי אדני המלך כי אם במלכות אשר יהיה שם | אדני המלך אם למנות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: 22 ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתו וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו: 23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: 24 והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר: 25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נהו: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחיימלך בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם: 28 ראו אנכי מתמהמה *בעברות (בערבות) המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: 29 ושם צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם ושבו שם: 30 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה | ובוכה וראש לו חפזי והוא הלך יתף וכל העם אשר אתו חפזו איש ראשו ועלו עלה ובכה: 31 ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל ואתה יונה: 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארץ קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והיית עלי למשא: 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: 36 הנה שם עמם שני בניהם אחיימלך לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא וירושלם:

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונגל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב *ולחם (והלחם) והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר: 3 ויאמר המלך ואיה בן אדנך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ושיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחוית אמצאתן בעיניך אדני המלך: 5 ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גריא יצא יצוא ומקלל: 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו: 7 וכה אמר שמעי בקלל צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: 8 השיב עליך יהוה כל | דמי בית שאול אשר מלכת *תחתו (תחתיו) ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעך כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הבלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה *כי (כה) יקלל *כי (כי) יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: 12 אולי יראה יהוה *בעוני (בעיני) והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפשו שם: 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל באו וירושלם ואחיתפל אתו: 16 ויהי כאשר בא חושי הארץ רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלם יחי המלך יחי המלך: 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה

להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר *עבדו (עבדך): 23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום וירושלם: 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: 25 וכאבשלום לא היה אישיפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: 26 ובגלחו את ראשו היה מקץ ימים | לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 וילדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה ופת מראה: 28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידו ולושם שערים לכו *והוציאתה (והציתיה) באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הצייתו עבדך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם ישיב עון והמתני: 33 ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: 34

15 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסוסים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אימזה עיר אתה ויאמר מאת שבטי ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע איך לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי יושמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: 5 והיה בקרב איש להשתחוות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדדתי ליהוה בחברון: 8 כי נדד נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב (שוב) ישיבי יהוה וירושלם ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון: 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילוני יועץ דוד מעירו מגלה בזה את הזבחים ויהי הקשר אמש והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום: 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פרומה והשגנו והדיח עלינו את הרעה והפה העיר לפי חרב: 15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדך: 16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: 17 ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך: 19 ויאמר המלך אל אתי הגתו למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך: 20 תמול |

מה: 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: 31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כישפטך יהוה היום מיד כלי הקמים עליך: ס 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה: ס

31 ויאמר מפובשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: ס 32 וברזלו הגלעד ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן (הירדן): 33 וברזלו זקן מאד ברשמינים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כישא גדול הוא מאד: 34 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: 35 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך וירושלם: 36 ברשמינים שנה אנכי היום האדע | בירטוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: 37 כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: 38 ישבנא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה | עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ס 39 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: 40 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי וברכהו וישב למקומו: ס 41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו (העברו) את המלך וגם חצי עם ישראל: 42 והנה כלי איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו: ס 43 וען כלי איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו: ס 44 וען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל: ס

20

ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע ברבכרי איש ימיני ויתקע בשכר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בברזלי איש לאהלו ישראל: 2 ויעל כלי איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע ברבכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם: 3 ויבא דוד אל ביתו וירושלם ויקח המלך את עשר נשים | פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתגם בית משמרת וכלכלם ואליהם לא בא ותהינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות: ס 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: 5 וילך עמשא להזעיק את יהודה ויחזר (ויחזר) מן המועד אשר יעדו: ס 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע ברבכרי מן אבשלום אמה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פרמצא לו ערים בצרות והציל עיננו: 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והפלתו וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע ברבכרי: 8 הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור | מדו לבשו *ועלו (ועלו) חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: ס 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו: 10 ועמשא לא נשמר בתרב | אשר ביד יואב וכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ס ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע ברבכרי: 11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר ללוד אחרי יואב: 12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: 13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע ברבכרי: 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ס *ויקלהו (ויקלהו) ויצאו אף אחריו: 15 ויצאו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בתל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אלי יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: 17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אכזי: 18 ותאמר לאמר דבר ודבר

19 וירגז המלך ויעל על עלית השער ויברך וכה | אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני: 2 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: 3 ותהי התשעה ביום ההוא לאבד לכל העם כישמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: 4 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: 5 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: ס 6 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשויך ונפש פלגשיך: 7 לאהבה את שונאיך ולשנא את אהביך כי | הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי | ידעתי היום כי *לא (לו) אבשלום חי וכלנו היום מתים כישא ישר בעיניך: 8 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כישא יואב יוצא אם ילוי איש אתך הלילה ורעה לך זאת מפל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: ס 9 ויקם המלך וישב בשער וכלל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: ס 10 ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו | מכף איבנו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 11 ואבשלום אשר משחנו עליו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך: ס 12 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 13 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: 14 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה ועשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שרצא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: 15 וט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: 16 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: 17 וימהר שמעי ברגרא בר הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 18 ואלף איש עמו מבנימין ויציא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלוהו הירדן לפני המלך: 19 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו (בעיניו) ושמעי ברגרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: 20 ויאמר אל המלך אל יחשבלי אדני עון ואל תזכר את אשר הענה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: 21 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: ס 22 וען אבישי ברצוהו ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ס 23 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרוהו כיתהוילי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: 24 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: ס 25 ומפובשת בר שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: 26 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפובשת: 27 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אהבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: 28 וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: 29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: פ 30 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריו אמתתי אתה ויציא תחלקו את השדה:

ומצדתי ומפלטילי: 3 אלהי צורי אחסהבו מגי וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושעי: 5 כי אפני משברימות נחלי בליעל יבעתני: 6 חבלי שאול סבני קדמני מקשימות: 7 בצרלי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי וישועתי באזניו: 8 *ותגעש (ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 10 וט שמים וירד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על כרוב ויער וירא על כנפי רוח: 12 וישת תשך סביבותי סכות חשרתמים עבי שחקים: 13 מנגה נגדו בערו גחלי אש: 14 ירעם מרשמים יהוה ועליו יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם ברק *ויהמם (ויהם): 16 ויראו אפקי אם יגלו מסודות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים: 18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמני ביום אידו יהוה יהוה משען לי: 20 ויצא למרחב אתי יחלצני כי תחפץ בי: 21 וגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ושוב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל *משפטו (משפטיו) לנגדי וחקתי לא אסור ממנה: 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם: 27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפל: 28 ואתעם עני תושיע ועיניך על דרמים תשפיל: 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשפי: 30 כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלגשור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: 32 כי מיראל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: 33 האל מעוני חיל ויתר תמים *דרכו (דרכי): 34 משה *רגליו (רגלי) כאילות ועל במותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: 36 ותתן לי מגן ישער וענתך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ופלו תחת רגלי: 40 ותורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: 41 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: 42 ישעו ואין משיע אלי יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם: 44 ותפלטני מרבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: 45 בני נכר יתכחשולי לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 חיי יהוה ובכרו צורי וירם אלהי צור ישעי: 48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציא מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר: 51 *מגדיל (מגדול) וישועות מלכו ועשה חסד למשיון לדוד ולזרעו עד עולם: פ

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד ברושי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: 4 וכאור בקר ירחימש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא יכן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמה כי כלי ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: 6 ובלעל קנוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו: 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: פ

8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני | ראש השלשי הוא עדין *העצנו (העצני) על שמנה מאות חלל בפעם *אחד (אחת): ס 9 *ואחרו (ואחריו) אלעזר בן *דדי (דדי) בן אחתי בשלשה *גברים (הגברים) עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 הוא קם ויר פלשתים עד | כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו ארץ לפשט: ס 11 ואחריו שמא בראגא הררי ואספו פלשתים לחיה ותהישם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: 12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויר את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: ס 13 וירדו *שלשים (שלשה) מהשלשים ראש ובאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם

בראשנה לאמר שאלו ישאלו באבל וכן התמו: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: פ 20 וען ויאב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: 21 לא יכן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בידו תנואתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אליו ויאב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אליו ויאב ויתקע בשופר ויפצו מעלה העיר איש לאהלו ויאב שב וירושלם אלה המלך: ס 23 ויאב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על *הכרי (הכרתי) ועלה הפלתי: 24 ואדרם עליהם ויהושפט בן אחיז לוד המזכיר: 25 *ושיא (ושוא) ספר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא הארי היה כהן לדוד: ס

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ס ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: 2 ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: 3 ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: 4 ויאמרו לו הגבעונים איך *לי (לנו) כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבול ישראל: 6 *וינתן (יתן) לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בתיר יהוה ס ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמל המלך על מפי בשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי: 9 ויתנם ביד הגבעונים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו *שבועתים (שבעתם) יחד *והם (והמה) המתו בימי קציר בראשנים *תחלת (בתחלת) קציר שערים: 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתרמים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: 12 וילך דוד וילקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי וביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר *תלום (תלאום) *שם *הפלשתים (שמה פלשתים) ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קניז אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: פ 15 ותייעוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויער דוד: 16 *וישבו (וישב) בנב אשר | בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: 17 ויעזרו לו אבישי בן צרויה ויר את הפלשתים ומיתתו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את בן ישראל: פ 18 והי אחריו ותייעוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי התשתי את סוף אשר בילדי הרפה: פ 19 ותייעוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויר אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים: ס 20 ותייעוד מלחמה בגת יהי | איש *מדון (מדון) ואצבעת ידו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן *שמעי (שמעה) אתי דוד: 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד ובני עבדיו: פ

22 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: 2 ויאמר יהוה סלעי

וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 וְדָוִד אָז בַּמְצוּדָה וּמִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אִז בֵּית לָחֶם: 15 וַיִּתְאַוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֶנִי מַיִם מִבְּאֵר בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בַּשְּׂעָר: 16 וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבֵרִים בַּמְּחִנֶּה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם מִבְּאֵר בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בַּשְּׂעָר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם וַיִּסַּךְ אֹתָם לַיהוָה: 17 וַיֹּאמֶר חַלִּילָה לִּי יְהוָה מֵעֲשֵׂתִי זֹאת הִדָּם הַגָּאֲנִשִּׁים הַהִלְכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבֵרִים: 18 וְאַבְיָשׁוּ אֹתִי | וַיֹּאבֵב בְּרָצוֹנָה הוּא רָאשׁ *הַשְּׁלֵשִׁי (הַשְּׁלֵשָׁה) וְהוּא עֹבֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שֵׁשׁ מְאוֹת חֵלֶל וְלוֹ-שֵׁם בְּשֵׁלֶשֶׁה: 19 מִן-הַשְּׁלֵשָׁה הַכִּי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׂר וְעַד-הַשְּׁלֵשָׁה לֹא-בָא: 20 וּבְנֵיהוּ בְּרִיהוּיָדַע בְּרִאשֵׁי-חֵי (חֵיל) רַב פְּעֻלִים מְקַבְּצָאֵל הוּא הֵכָה אֶת שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָד וְהֵכָה אֶת-הָאֲרִיָּה (הָאֲרִי) בְּתוֹךְ הַבְּאֵר בַּיּוֹם הַשֵּׁלֶג: 21 וְהוּא-הֵכָה אֶת-אִישׁ מִצְרָיִם *אֲשֶׁר (אִישׁ) מֵרָאִה וּבִיד הַמִּצְרָיִם חֲנִית וַיִּרֶד אֵלָיו בְּשֶׁבֶט וַיַּגִּיל אֶת-הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרָיִם וַיִּהְרָגֵהוּ בַחֲנִיתוֹ: 22 אֵלֶּה עֲשֵׂה בְנֵיהוּ בְּרִיהוּיָדַע וְלוֹ-שֵׁם בְּשֵׁלֶשֶׁה הַגְּבֵרִים: 23 מִן-הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֶל-הַשְּׁלֵשָׁה לֹא-בָא וַיִּשְׁמְהוּ דָּוִד אֶל-מִשְׁמַעְתּוֹ: 24 עֲשֵׂה-אֵל אַחִי-וַיֹּאבֵב בְּשֵׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן בְּרִדְדוֹ בֵּית לָחֶם: 25 שְׁמֵהּ הַחֲרָדִי אֶלְיָקָא הַחֲרָדִי: 26 חֲלָץ הַפְּלִטִי עִירָא בְּרִעַקֶשׁ הַתְּקוּעִי: 27 אַבְיַעְזָר הַעֲנַתִּי מִבְּנֵי הַחֲשֵׁתִי: 28 צִלְמוֹן הָאֲחִחִי מֵהַרִי הַנְּטַפְתִּי: 29 חֵלֶב בְּרִבְעָנָה הַנְּטַפְתִּי: 30 אֹתִי בְּרִיבִי מַגְבַּעַת בְּנֵי בְנִימִן: 31 בְּנֵיהוּ פֹרַעְתִּי הַדִּי מִנְחָלִי גַעֲשׂ: 32 אַבְיַעְלָבוֹן הַעֲרַבְתִּי עֲזוֹת הַבְּרָחִמִי: 33 אֶלְיֹחָבָא הַשְּׁעֵלְבָנִי בְנֵי יִשָּׁן וְהוֹנְתָן: 34 שְׁמֵהּ הַהֲרָרִי אַחִיאֵם בְּרִשְׁרָר הָאֲרָרִי: 35 אֶלְיֹפְלֵט בְּרִאֲחַסְבִּי בְּרִהַמְעַכְתִּי: 36 אֶלְיַעֲם בְּרִאֲחִיתְפֵּל הַגִּלְגָּי: 37 אֶלְיֹאֵל בְּרִנְתָן מִצְבָּה: 38 בְּנֵי הַגִּדִי: 39 צֶלֶק הַעַמְנִי: 40 נַחְרִי הַבְּאֲרָתִי *נִשְׂאִי (נִשְׂאָ) כָּלִי וַיֹּאבֵב בְּרָצוֹנָה: 41 עִירָא הַיְתָרִי גֵרֵב הַיְתָרִי: 42 אֲרִיָּה הַחֲתִי כָּל שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעֵה: 43

24

וַיִּסַּף אַרְיָהוּ לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסֵּת אֶת-דָּוִד בָּהֶם לֹאמֹר לָךְ מָנָה אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-יְהוּדָה: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-וַיֹּאבֵב | שֶׁר-הַחֵיל אֲשֶׁר-אִתּוֹ שׁוֹט־נָא בְּכָל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּוִד וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע וּפְקָדוֹ אֶת-הָעָם וַיַּדְעֵתִי אֶת מִסְפַּר הָעָם: 3 וַיֹּאמֶר וַיֹּאבֵב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֵף יְהוָה אֶלְהִיךָ אֶל-הָעָם כְּהֵם | וְכֵהֶם מֵאֵה פְעַמִּים וַעֲיִנִי אֲדַנִּי-הַמֶּלֶךְ רָאִתִּי וְאֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ לְמָה חִפֵּץ בַּדְּבַר הַזֶּה: 4 וַיִּחַזַּק דְּבַר-הַמֶּלֶךְ אֶל-וַיֹּאבֵב וְעַל שָׂרֵי הַחֵיל וַיִּצְא וַיֹּאבֵב וְשָׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת-הָעָם אֶת-יִשְׂרָאֵל: 5 וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיִּחַנּוּ

בְּעִירוֹ עַר יְמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנְּחַל הַגִּד וְאֶל-יַעְזָר: 6 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדִי וְאֶל-אֲרָץ תַּחְתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דְנָה וְעַן וְסִכְבִּי אֶל-צִידוֹן: 7 וַיָּבֹאוּ מִבְּצֻרָר וְכַלְעֵרִי הַחַיִּי וְהַכְּנַעֲנִי וַיִּצְאוּ אֶל-נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שֶׁבַע: 8 וַיִּשְׁטוּ בְּכָל-הָאֲרָץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תְּשַׁעַה חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלַם: 9 וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת-מִסְפַּר מִפְקָד־הָעָם אֶל-הַמֶּלֶךְ וְהָיָה יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ-חֵיל־שֹׁלֶף חָרָב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמִשִּׁיּוֹת אֶלְף אִישׁ: 10 וַיָּרָ לְבַדְדוֹ אִתּוֹ אַחֲרֵי-כֵן סִפַּר אֶת-הָעָם: 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוָה חֲטָאתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר-נָא אֶת-עֵינֶיךָ עֲבָדְךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֵד: 12 וַיִּקַּם דָּוִד בְּבֹקֶר פ' וַדְּבַר-יְהוָה הָיָה אֶל-גִּד הַנְּבִיא חִזְקִיָּה דָּוִד לֹאמֹר: 13 הֲלוֹךְ וְדַבַּרְתָּ אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֵשׁ אֲנִכִי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בְּחַר-לָךְ אַחֲת־מֵהֶם וְאַעֲשֵׂה-לָךְ: 14 וַיָּבֹא גִד אֶל-דָּוִד וַיִּגְדֵּל וַיֹּאמֶר לוֹ הַתְּבֹא לָךְ שֶׁבַע שָׁנִים | רָעַב | בְּאֲרָצְךָ אִם-שְׁלֵשָׁה חֲדָשִׁים נִסָּךְ לִפְנֵי-צִרְיֹךְ וְהוּא רִדְפָךְ וְאִם-חֲלוּיֹת שְׁלֹשֶׁת יָמִים דְּבַר בְּאֲרָצְךָ עֲתָה דַע וְרָאֵה מֵה־אֲשִׁיב שְׁלָחִי דְבַר: 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גִּד צִרְיֹן מֵאֵד נִפְלָה-נָא בִּיד־יְהוָה כִּי-רַבִּים *רַחֲמוּ (רַחֲמִי) וּבִיד־אֲדָם אֶל-אֶפְרָיִם: 16 וַיִּתֵּן יְהוָה דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקָר וְעַד-עַתַּת מוֹעֵד וַיִּמַּת מִן-הָעָם מִדָּוִד וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע שְׁבַעִים אֶלְף אִישׁ: 17 וַיִּשְׁלַח יְדוֹ הַמֶּלֶךְ | יְרוּשָׁלַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנְחַם יְהוָה אֶת-הָרֵעָה וַיֹּאמֶר לְמִלְאָךְ הַמִּשְׁחִית בְּעָם רַב עַמָּה הָרַף יְדָךְ וּמִלְאָךְ יְהוָה הָיָה עִם-גֵּרְךָ *הָאוֹרְנָה (הָאֲרֹנָה) הַיְבִסִי: 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוָה בְּרָאתָן | אֶת-הַמֶּלֶךְ | הַמְכַּה בְּעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִי חֲטָאתִי וְאֲנִכִי הָעוּיִתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאֵן מִן-עֵשׂוֹ תְהִי נָא יְדָךְ בִּי וּבְבֵית אָבִי: 19 וַיָּבֹא גִד אֶל-דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הַקָּם לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֵרְךָ *אֲרֹנָה (אֲרֹנָה) הַיְבִסִי: 20 וַיַּעַל דָּוִד כְּדַבְּרֵי גִד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 21 וַיִּשְׁקֹף אֲרֹנָה וַיֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיִּצְא אֲרֹנָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְמֶלֶךְ אִפְּסוֹ אֲרָצָה: 22 וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה מִדְּוַע בָּא אֲדַנִּי-הַמֶּלֶךְ אֶל-עַבְדָּו וַיֹּאמֶר דָּוִד לְקַנּוֹת מַעֲמָךְ אֶת-הַגֵּרְךָ לְבָנֹת מִזְבַּח לַיהוָה וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל הָעָם: 23 וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה אֶל-דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב *בְּעֵינָיו (בְּעֵינָיו) רָאֵה הַבְּקָר לַעֲלֹה וְהַמִּרְגָּם וְכָלִי הַבְּקָר לַעֲצִים: 24 הַכֹּל נָתַן אֲרֹנָה הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ: 25 וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצָךְ: 26 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲרֹנָה לֹא כִי-קִנּוּ אֲקַנֶּה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר וְלֹא אֵעֲלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲלוֹת חֲנִים וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-הַגֵּרְךָ וְאֶת-הַבְּקָר בְּכֹסֶף שְׁקִלִים חֲמִשִּׁים: 27 וַיָּבִן שָׁם דָּוִד מִזְבַּח לַיהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת וְשַׁלְמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאָרֶץ וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

מְלָכִים א

צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: 35 ועליתם אחריו ובא וישב על־כסאיו והוא ימלך תחתיו ואתו צייתו להיות נגיד על־ישראל ועל־יהודה: 36 וענו ובניהו בן־יהוידע את־המלך ויאמר | אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם־אדני המלך כן *יהי (יהיה) עם־שלמה ויגדל את־כסאו מכסא אדני המלך דוד: 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו את־שלמה על־פרדת המלך דוד וילכו אתו על־גחון: 39 ויקח צדוק הכהן את־קרן השמן מן־האהל וימשח את־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל־העם יחי המלך שלמה: 40 ועלו כל־העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמתים שמתה גדולה ויתבקע הארץ בקולם: 41 וישמע אדניהו וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את־קול השופר ויאמר מדוע קול־הקריה הומה: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן־אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש תול אתה וטוב תבשר: 43 וענו יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המלך את־שלמה: 44 וישלח אתו המלך את־צדוק הכהן ואת־נתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו אותו על פרדת המלך: 45 וימשחו אותו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ועלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: 46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: 47 וגם־באו עבדי המלך לברך את־אדניו המלך דוד לאמר ייטב *אלהיך (אלהים) את־שם שלמה משמך ויגדל את־כסאו מכסאך וישתחוו המלך על־המשכב: 48 וגם־ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על־כסאיו ועיני ראות: 49 ויחרדו ויקמו כל־הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: 50 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את־המלך שלמה והנה אִחֹז בקרנות המזבח לאמר ישבע־לי כיום המלך שלמה אם־ימית את־עבדו בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה לברך־חיל לא־יפל משערתו ארצה ואם־דעה תמצאו ומת: 53 וישלח המלך שלמה וירדו מעל המזבח ויבאו וישתחוו למלך שלמה ויאמרו לו שלמה קר לביתך: פ

2 ויקרבו ימי־דוד למות ויצא את־שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הלך בדרך כל־הארץ וחזקת והיית לאיש: 3 ושמת את־משמרת | יהוה אלהיך ללכת בדרךכו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל־אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם: 4 למען יקום יהוה את־דברו אשר דבר עלי לאמר אם־ישמרו בְּנֵיךְ את־דרככם ללכת לפני באמת בכל־לבבם ובכל־נפשם לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 5 וגם אתה ידעת את אשר־עשה לי ויואב בן־צרויה אשר עשה לשני־שרי צבאות ישראל לאבנר בן־נר ולעמשא בן־יתר ויהרגם וישם דמי־מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: 6 ועשית כחכמתך ולא־תורד שיבתו בשלם שאל: 7 ס ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי־כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחי: 8 והנה עמך שמעי בן־גרא בן־יהימין מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתו מחנים והוא ירד לקראתי הירדו ואשבע לו ביהוה לאמר אם־אמיתך בחרב: 9 ועתה אל־תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה־לו והורדת

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו ויקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיה לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: 3 ויקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את־אבישל השונמית ויבאו אתה למלך: 4 והנערה יפה עד־מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: 5 ואדניהו בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך ועש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא־עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם־הוא טוב־תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: 7 והיו דבריו עם יואב בן־צרויה ועם אביתר הכהן ויעורו אחרי אדניהו: 8 וצדוק הכהן ובניהו בן־יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניהו: 9 ויצבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר־אצל עין רגל ויקרא את־כל־אחיו בני המלך וכל־אנשי יהודה עבדי המלך: 10 ואת־נתן הנביא ובניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל־בית־שבע אם־שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן־חגית ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה לכו אי־עצר נא עצה ומלטי את־נפשך ואת־נפש בנך שלמה: 13 לכי ובאי | אלי המלך דוד ואמרת אליו הלא אלהי אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי ומדוע מלך אדניהו: 14 הנה עורך מדברת שם עם־המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את־דברך: 15 ותבא בת־שבע אל־המלך החזרה והמלך זקן מאד ואבישל השונמית משרת את־המלך: 16 ותקד בת־שבע וישתחו למלך ויאמר המלך מה־לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי: 18 ועתה הנה אדניהו מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויצבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב על־כסא אדני־המלך אחרי: 21 והיה כשכב אדני־המלך עם־אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עודנה מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא: 23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על־אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי: 25 כי | ירד היום ויצבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והגם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: 26 ולי אני־טבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את *עבדיך (עבדך) מי ישב על־כסא אדני־המלך אחרי: 28 וענו המלך דוד ויאמר קראו־לי לבית־שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר חי־יהוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי תחתיו כי כן אעשה היום הזה: 31 ותקד בת־שבע אפיו ארץ וישתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: פ 32 ויאמר | המלך דוד קראו־לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את־עבדי אדניכם והרכבתם את־שלמה בני על־הפרדה אשר־לי והורדתם אתו אל־גחון: 34 ומשח אתו שם

את־שיבתו בדם שאול: 10 וישכב דוד עם־אבתיו ויקבר בעיר דוד: פ
 11 והימים אשר מלך דוד על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך
 שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים: 12 ושלמה ישב
 על־כסא דוד אביו ותכן מלכותו מאד: 13 ויבא אדניהו בן־חגית
 אל־בית־שבע אמ־שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום:
 14 ויאמר דבר לי אלוך ותאמר דבר: 15 ויאמר את יענת כילי היתה
 המלוכה ועלי שמו כל־ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותתי
 לאחי כי מיהנה היתה לו: 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך
 אל־תשבי את־פני ותאמר אליו דבר: 17 ויאמר אמרינא לשלמה
 המלך כי לא־ישיב את־פניו ויתרלי את־אבישג השונמית לאשה:
 18 ותאמר בת־שבע טוב אנכי אדבר עליך אל־המלך: 19 ותבא
 בת־שבע אל־המלך שלמה לדבר־לו על־אדניהו ויקם המלך
 לקראתה וישתחו לה וישב על־כסאו וישם כסא לאם המלך וישב
 לימינו: 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל־תשב
 את־פני ויאמר־לה המלך שאלי אמי כי לא־אשיב את־פניו:
 21 ותאמר יתן את־אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: 22 וען
 המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את־אבישג השונמית
 לאדניהו ושאלי־לו את־המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו
 ולא־ביתר הכהן וליואב בן־צרויה: פ 23 וישבע המלך שלמה ביהוה
 לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו
 את־הדבר הזה: 24 ועתה חיה־יהוה אשר הכינני *ויושיבני (ויושיבני)
 על־כסא דוד אבי ואשר עשה־לי בית כאשר דבר כי היום יומת
 אדניהו: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן־יהוידע ויפגע־בו וימת:
 ס 26 ולא־ביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על־שדריך כי איש מות
 אתה וביום הזה לא אמיתך כי־נשאת את־ארון אדני יהוה לפני דוד
 אבי וכי התענית בכל אשר־התענה אבי: 27 ויגרש שלמה
 את־אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את־דבר יהוה אשר דבר
 על־בית עלי בשלה: פ 28 והשמעה באה עדי־ואב כי יואב נטה
 אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל־אהל יהוה
 ויחזק בקרנות המזבח: 29 ויצד למלך שלמה כי נס יואב אל־אהל
 יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את־בניהו בן־יהוידע לאמר
 לך פגע־בו: 30 ויבא בניהו אל־אהל יהוה ויאמר אליו כה־אמר המלך
 צא ויאמר | לא כי פה אמות וישב בניהו את־המלך דבר לאמר
 כה־דבר יואב וכה ענני: 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר
 ופגע־בו וקברתו והסירת | דמי חנם אשר שפר יואב מעלי ומעל
 בית אבי: 32 והשיב יהוה את־דמו על־ראשו אשר פגע בשני־אנשים
 צדקים וטבים ממנו והרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את־אבגן בן־ר
 שר־צבא ישראל ואת־עמשא בן־יתר שר־צבא יהודה: 33 וישבו
 דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו
 יהיה שלום עד־עולם מעם יהוה: 34 ועל בניהו בן־יהוידע ויפגע־בו
 וימתהו ויקבר בביתו במדבר: 35 ויתן המלך את־בניהו בן־יהוידע
 תחתיו על־הצבא ואת־צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר:
 36 וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר לו בנה־לך בית בירושלים
 וישבת שם ולא־תצא משם אנה ואנה: 37 והיה | ביום צאתך
 ועברת את־נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך:
 38 ויאמר שמעיה למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה
 עבדך וישב שמעיה בירושלים ימים רבים: ס 39 והיה מקץ שלש שנים
 ויכרחו שני־עבדים לשמעיה אל־איכיש בן־מעכה מלך גת ויגידו לשמעיה
 לאמר הנה עבדך בגת: 40 ויקם שמעיה ויחבל את־חמורו וילך גת
 אל־איכיש לבקש את־עבדיו וילך שמעיה ויבא את־עבדיו מגת: 41 ויצד
 לשלמה כי־הלך שמעיה מירושלים גת וישב: 42 וישלח המלך ויקרא
 לשמעיה ויאמר אליו הלא השבעתך ביהוה ואעד בך לאמר ביום
 צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב
 הדבר שמעתי: 43 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת־המצוה
 אשר צויתי עליך: 44 ויאמר המלך אל־שמעיה אתה ידעת את
 כל־הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה

את־רעתך בראשך: 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון
 לפני יהוה עד־עולם: 46 ויצו המלך את־בניהו בן־יהוידע ויצא
 ויפגע־בו וימת והממלכה נכונה ביד־שלמה:
3 ויתחתן שלמה את־פרעה מלך מצרים ויקח את־בת־פרעה
 וביאה אל־עיר דוד עד כלתו לבנות את־ביתו ואת־בית יהוה
 ואת־חומת ירושלים סביב: 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא־נבנה
 בית לשם יהוה עד הימים ההם: פ 3 ויאקב שלמה את־יהוה ללכת
 בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: 4 וילך המלך
 גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה ארץ עלות יעלה שלמה
 על המזבח ההוא: 5 בגבעון נראה יהוה אל־שלמה בחלום הלילה
 ויאמר אלהים שאל מה את־לך: 6 ויאמר שלמה אנה עשית
 עם־עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
 וביושרת לבב עמך ותשמר־לו את־החסד הגדול הזה ותתן־לו בן
 ישב על־כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת
 את־עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא:
 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם־רב אשר לא־ימנה ולא יספר
 מרוב: 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את־עמך להבין ביר־טוב לרע
 כי מי יוכל לשפט את־עמך הכבד הזה: 10 וייטב הדבר בעיני אדני
 כי שאל שלמה את־הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו ען אשר
 שאלת את־הדבר הזה ולא־שאלת לך ימים רבים ולא־שאלת לך
 עושר ולא שאלת נפש איבוקי ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה
 עשיתי כדברך הנה | נתתי לך לב חכם ובין אשר כמוך לא־היה
 לפניך ואחריך לא־יקום כמוך: 13 וגם אשר לא־שאלת נתתי לך
 גם־עושר גם־כבוד אשר לא־היה כמוך איש במלכים כל־ימיו:
 14 ואם | תלך בדרך לישמר חקוי ומצותי כאשר הלך דודי אבוק
 והארכת את־ימיו: ס 15 ויקץ שלמה והנה חלום יבוא וירושלים
 ועמד | לפני | ארון ברית־אדני ועל עלות ויעש שלמים ויעש
 משתה לכל־עבדיו: פ 16 אז תבאנה שתיים נשים זנות אל־המלך
 ותעמדה לפניו: 17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה
 הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: 18 והי ביום השלישי
 ללדתי ותלד גם־האשה הזאת ואנחנו יחדו אין־זר אתנו בבית זולתי
 שתיים־אנחנו בבית: 19 וימת בן־האשה הזאת לילה אשר שכבה
 עליו: 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את־בני מאצלי ואמתך ישנה
 ותשכיבהו בחיקה ואת־בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם בבקר
 להיניק את־בני והנהמת ואתבונן אליו בבקר והנה לא־היה בני
 אשר ילדתי: 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובגר המת
 וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך:
 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה־בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא
 כי בנך המת ובני החי: פ 24 ויאמר המלך קחו לי־חרב ויבאו החרב
 לפני המלך: 25 ויאמר המלך גזרו את־הילד החי לשנים ותנו
 את־החצי לאחת ואת־החצי לאחת: 26 ותאמר האשה אשר־בנה
 החי אל־המלך כי־נכמתו רחמיה על־בנה ותאמר | בן אדני תנו־לה
 את־הילוד החי והמת אל־תמיתהו וזאת אמרת גם־לי גם־לך לא
 יהיה גזרו: 27 וען המלך ויאמר תנו־לה את־הילוד החי והמת לא
 תמיתהו היא אמו: 28 וישמעו כל־ישראל את־המשפט אשר שפט
 המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־חכמת אלהים בקרבן לעשות
 משפט: ס

4 והיה המלך שלמה מלך על־כל־ישראל: ס 2 ואלה השרים
 אשר־לו עזריהו בן־צדוק הכהן: ס 3 אליחורף ואחיה בני
 שישא ספרים יהושפט בן־אחילוד המזכיר: 4 ובניהו בן־יהוידע
 על־הצבא וצדוק ואביתר כהנים: ס 5 ועזריהו בן־נתן על־הנציבים
 וזבד בן־נתן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על־הבית ואדניגרם
 ברעבדא על־המס: ס 7 ולשלמה שנים־עשר נציבים על־כל־ישראל
 וכלְּלו את־המלך ואת־ביתו חֶדֶשׁ בשנה יהיה על־*אחד (האחד)
 לכלְּל: ס 8 ואלה שמותם ברחור בהר אפרים: ס 9 ברדקו במקץ
 ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנון: ס 10 ברחסד בארבות לו

שכה וכל־ארץ חפר: ס 11 בן־אבינדב כל־נפת דאר טפת בת־שלמה היתה לו לאשה: ס 12 בענא בן־אחילוד תענך ומגדו וכל־בית שאן אשר־אצל צרתנה מתחת לזירעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: ס 13 ברבבר ברמת גלעד לו חות־יאיר ברמנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת: ס 14 אחינדב ברעדא מחנימה: 15 אחימעץ בנפתלי גם־הוא לקח את־בשמת בת־שלמה לאשה: 16 בענא בן־חנשי באשר ובעלות: ס 17 יהושפט ברפרוח ביששכר: ס 18 שמעי בן־אלא בבנימן: ס 19 גבר בן־ארי בארץ גלעד ארץ סיוחן | מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישׂראל רבים כחול אשר־על־הים לרב אכלים ושתים ושמיחים:

5 ושלמה היה מושל בכל־הממלכות מן־הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את־שלמה כל־ימי חייו: פ 2 והיה לחם־שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: 3 עשרה בקור בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצב ויחמור וברברים אבוסים: 4 כיהוא רדה | בכל־עבר הנהר מתפסח ועד־עזה בכל־מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל־עבריו מסביב: 5 וישב יהודה וישׂראל לבטח איש תחת תחת גפנו ותחת תאנתו מדין ועד־באר שבע כל ימי שלמה: ס 6 והיה לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים־עשר אלף פרשים: 7 וכלכלו הנציבים האלה את־המלך שלמה ואת כל־הקרב אל־שלחן המלך־שלמה איש חדשו לא יעדו דבר: 8 והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל־המקום אשר יהיה־שם איש כמשפטו: ס 9 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על־שפת הים: 10 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל־בני־קדם ומכל חכמת מצרים: 11 ויחכם מכל־האדם מאיתו האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי־שמו בכל־הגוים סביב: 12 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: 13 וידבר על־העצים מן־האור אשר בלבנו ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על־הבהמה ועל־העוף ועל־הרמש ועל־הדגים: 14 ויבאו מכל־העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל־מלכי הארץ אשר שמעו את־חכמתו: ס 15 וישלח חירם מלך־צור את־עבדיו אל־שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל־הימים: ס 16 וישלח שלמה אל־חירם לאמר: 17 אמנה ידעת את־דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד מת־יהוה אתם תחת כפות *רגלו (רגלי): 18 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: 19 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר | דבר יהוה אל־דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיו על־כסאך הוא־יבנה הבית לשמי: 20 ועתה צוה ויכרתו־לי ארזים מן־הלבנון ועבדי יהיו עם־עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי | אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדקים: 21 והיה כשמע חירם את־דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על־העם הרב הזה: 22 וישלח חירם אל־שלמה לאמר שמעתי את אשר־שלחת אלי אני אעשה את־כל־חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: 23 עבדי ירדו מן־הלבנון ומה ואני אשימם דברות בים עד־המקום אשר־תשלח אלי ונפצתיים שם ואתה תשא ואתה תעשה את־חפצי לתת לחם ביתי: 24 והיה חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל־חפצו: 25 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה־יתן שלמה לחירם שנה בשנה: פ 26 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר־לו והיה שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: 27 ועל המלך שלמה מס מכל־ישׂראל והיה המס שלשים אלף איש: 28 וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחודש חלופות חודש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירים על־המס: ס 29 והיה לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמינים אלף חצב בהר: 30 לבד משרי הנציבים לשלמה אשר על־המלאכה שלשת אלפים ושלש

מאות הרדים בעם העשים במלאכה: 31 ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים וקורות ליסד הבית אבני גזית: 32 ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: פ 6

6 והיה בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני־ישׂראל מארץ־מצרים בשנה הרביעית בחודש זו הוא החודש השני למלך שלמה על־ישׂראל ויבן הבית ליהוה: 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים־אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: 3 והאולם על־פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על־פני רחב הבית עשר באמה רחבו על־פני הבית: 4 ויעש לבית חלונות שקפים אטמים: 5 ויבן על־קיר הבית *צווע (ויציע) סביב את־קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: 6 *היצווע (היציע) התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לביתו אחז בקירות הבית: 7 והבית בהבנתו אבן־שלמה מסע נבנה ומקבות והגרן כל־כלי ברזל לא־נשמע בבית בהבנתו: 8 פתח הצלע התיכנה אל־כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על־התיכנה ומן־התיכנה אל־השלשים: 9 ויבן את־הבית ויכלהו ויספן את־הבית גבים ושדרת בארזים: 10 ויבן את־*היצווע (היציע) על־כל־הבית חמש אמות קומתו ויאחז את־הבית בעצי ארזים: ס 11 והי דבר־יהוה אל־שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר־אתה בנה אם־תלך בחקתי ואת־משפטי תעשה ושמרת את־כל־מצותי ללכת בהם והקמתי את־דברי אתך אשר דברתי אל־דוד אבך: 13 ושכנתי בתוך בני ישׂראל ולא אעזב את־עמי ישׂראל: ס 14 ויבן שלמה את־הבית ויכלהו: 15 ויבן את־קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד־קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את־קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את־עשרים אמה *מירכותי (מירכתי) הבית בצלעות ארזים מן־הקרקע עד־הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: 18 וארו אל־הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארו אין אבן נראה: 19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את־ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: 21 ויצף שלמה את־הבית מפנימה זהב סגור ויעבר *ברתיקות (ברתולות) זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: 22 ואת־כל־הבית צפה זהב עד־תם כל־הבית וכל־המזבח אשר לדביר צפה זהב: 23 ויעש בדביר שני כרובים עצי־שמן עשר אמות קומתו: 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד־קצות כנפיו: 25 ועל־ש באמה הכרוב השני מזה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את־הכרובים בתוך | הבית הפנימי ויפרשו את־כנפי הכרובים ותגע כנף־האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל־תוך הבית נגעת כנף אל־כנף: 28 ויצף את־הכרובים זהב: 29 ואת כל־קירות הבית מסב | קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: 30 ואת־קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: 31 ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי־שמן האיל מזוזות חמשית: 32 ושתי דלתות עצי־שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב ויירד על־הכרובים ועל־התמרות את־הזהב: 33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי־שמן מאת רבעית: 34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: 35 וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על־המחקה: 36 ויבן את־החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: 37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: 38 ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החודש השמיני כלה הבית לכל־דבריו ולכל־*משפטו (משפטיו) ויבנהו שבע שנים:

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: 2 ויבן את בית | יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלושים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: 3 וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: 5 וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלושים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספן בארז מהקרקע עד הקרקע: 8 וביתו אשר יושב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגרות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפלות ומחוץ עד החצר הגדולה: 10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: 11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר: 14 בראשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צר' הרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: 15 ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוטו שתיים עשרה אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: 17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: 18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר *שבכה (השבכה) והרמונים מאתלים טרים סביב על הכתרת השנית: 21 ויקם את העמדים לאולם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו ויין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל | סביב וחמש באמה קומתו *קוה (וקו) שלשים באמה יסב אתו סביב: 24 ופקעים מתחת לשפתו | סביב סבבים אלו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים וצקים ביצקתו: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים | צפונה ושלשה פנים | ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועבין טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכל: 27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים 29 ועל המסגרות אשר | בין השלבים אריות | בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת וצקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרותיהם מרבעות לא עגלות: 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשקיהם הכל מוצק: 34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כתפיה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל |

סביב ועל ראש המכונה ידיתה ומסגרותיה ממנה: 36 ויפתח על הלחות ידיתה ועל *ומסגרותיה (מסגרותיה) כרובים אריות ותמרת כמער' איש וליות סביב: 37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכל | הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכונה האחת לעשר המכנות: 39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: 40 ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירום לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמדים שתיים והשבכות שתיים לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים: 42 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכנות עשר ואת הכירות עשרה על המכנות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים *האהל (האלה) אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: 46 בככר הירדן וצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ויבן צרתו: 47 וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנורות חמש מימין וחמש משמאלו לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: 50 והספות והמזמורות והמזרקות והכפות והמתחות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשו | דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה: 52 אז ויקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה וירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה והיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 והיו בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפלי: 13 בנה בנותי בית זבל לך מכן לשבתך עולמים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: 16 מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: 17 והיו עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי וען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלצוך הוא יבנה הבית לשמי: 20 ויקום יהוה את דברו אשר דבר ואלקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל

כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עם אבתיו בהוציאו אתם מארץ מצרים: 22 ועמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל־קהל ישראל ופרש כפיו השמים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין־כמוך אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל־לבם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר־דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: 25 ועמֶה יהוה | אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על־כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא *דבריך (דברך) אשר דברת לעבדך דוד אבי: 27 כי האמנם ישב אלהים על־הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הֵבִית הֵזֶה אשר בנית: 28 ופִנִית את תפלת עבדך ואל־תחנתו יהוה אלהי לשמע אל־הרנה ואל־התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: 29 להיות עינך פתוחות אל־הבית הזה לילה ויום אל־המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל־התפלה אשר יתפלל עבדך אל־המקום הזה: 30 ושמעת אל־תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל־המקום הזה ואתה תשמע אל־מקום שבתך אל־השמים ושמעת וסלחת: 31 את אשר יחטא איש לרעהו ונשאבו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ואתה | תשמע השמים ועשית ושפטת את־עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו־לך ושבו אליך והודו את־שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל־האדמה אשר נתת לאבותם: 35 בהעצר שמים ולא יִהְיֶה מטר כי יחטאו־לך והתפללו אל־המקום הזה והודו את־שמך ומחטאתם ישוּבוֹן כי תענם: 36 ואתה | תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את־הדרך הטובה אשר ילכו־בה ונתתה מטר על־ארצך אשר־נתתה לעמך לנחלה: 37 רַעֵב כִּי־יִהְיֶה בארץ דבר כִּי־יִהְיֶה שדפון ירקון ארבה חסיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצְרֹלו אֲיֹבֵי בארץ שעיריו כל־נגע כל־מחלה: 38 כל־תפלה כל־תחנה אשר תהיה לכל־האדם לכל עמך ישראל אשר יִדְעוֹן איש נגע לבבו ופרש כפיו אל־הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל־דרכיו אשר תדע את־לבבו כִּי־אתה יִדְעַת לבדך את־לבב כל־בני האדם: 40 למען יראוך כל־הַיָּמִים אשר־הם חיים על־פני האדמה אשר נתתה לאבתיו: 41 וגם אל־הנכרי אשר לא־מעמך ישראל הוא וגם מארץ רחוקה למען שמך: 42 כי ישמעון את־שמך הגדול ואת־יֶדְךָ החזקה וזרעך הנטויה וגם והתפלל אל־הבית הזה: 43 אתה תשמע השמים מִכּוֹן שְׁבִתְךָ ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען יִדְעוֹן כל־עמי הארץ את־שמך לִירָאָה אתך כעמך ישראל וְלִדְעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא על־הבית הזה אשר בנית: 44 כִּי־יֵצֵא עִמְךָ לְמַלְחָמָה על־אֲיֹבֵי בְדֶרֶךְ אשר תשלחם והתפללו אליהו דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר־בנתי לשמך: 45 ושמעת השמים את־תפלתם ואת־תחנותם ועשית משפטם: 46 כי יחטאו־לך כִּי אֵין אָדָם אשר לא־יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל־ארץ האויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו אל־לבם בארץ אשר נשבו־שם ושבו | והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו: 48 ושבו אליך בכל־לבבם ובכל־נפשם בארץ איביהם אשר־שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר־בנית *בנית (בנית) לשמך: 49 ושמעת השמים מִכּוֹן שְׁבִתְךָ את־תפלתם ואת־תחנותם ועשית משפטם: 50 וסלחת לעמך אשר חטאו־לך וּלְכָל־פְּשָׁעֵיהֶם אשר פשעו־בְּךָ ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמם: 51 כִּי־עַמְךָ ונחלתך הם אשר הוצאתם ממצרים מתוך כור הברזל: 52 להיות עינך פתוחות אל־תחנות עבדך

ואל־תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: 53 כִּי־אֵתָּה הַבְּדַלְתָּם לְךָ לַנְּחִלָּה מִכָּל־עַמֵי הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְיַד | מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי יְהוִה: 54 ויהי | ככלות שלמה להתפלל אל־יהוה את כל־התפלה והתחנה הזאת קום מלפני מזבח יהוה מִכְרַע על־בְּרַכְיֵי וּכְפִיֹו פְּרָשׂוֹת הַשָּׁמַיִם: 55 ויעמד ויברך את כל־קהל ישראל קול גדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא־נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכָּל־דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּר בְּיַד מֹשֶׁה עֶבְדֹו: 57 יהי יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם אבתיו אליעזבו ואל־יִטְשֵׁנוּ: 58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטייו אשר צוה את אבתיו: 59 ויהי דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל־יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות | משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דברי יום ביומו: 60 למען דעת כל־עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: 61 והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: 62 והמלך וכל־ישראל עמו זבתים זבח לפני יהוה: 63 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשירים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את־בית יהוה המלך וכל־בני ישראל: 64 ביום ההוא קדש המלך את־תוך החצר אשר לפני בית־יהוה כִּי־עָשָׂה שֵׁם אֶת־הַעֲלֵה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לפני יהוה קטן מהכיל את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים: 65 ויעש שלמה בעת־ההיא | את־הַחֹּב וכל־ישראל עמו קהל גדול מלוא חמת | עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השמיני שלח את־העם ויברכו את־המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל־הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9

ויהי ככלות שלמה לבנות את־בית־יהוה ואת־בית המלך ואת כל־חשק שלמה אשר חפץ לעשות: 2 פ 2 וירא יהוה אל־שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את־תפלתך ואת־תחנותך אשר התחננתה לפני הקדשתי את־הבית הזה אשר בנתה לשום־שמי שם עד־עולם והיו עיני וְלִבִּי שָׁם כל־הַיָּמִים: 4 ואתה אם יתלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם־לִבֵּב ובִּישֹׁר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר: 5 והקמת את־כסא ממלכתך על־ישראל לעלם כאשר דברתי על־דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 6 אם־שָׁבוּ תִשְׁבוֹן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרָי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוַתִּי חַקְוִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: 7 והכרת את־ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת־הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשִׁנְיָהּ בְּכָל־הָעַמִּים: 8 והבית הזה יהיה עליון כל־עבר עליו ישם ושרק ואמרו על־מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את־יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים *וישתחו (וישתחו) להם ויעבדם על־כֵן הביא יהוה עליהם את כל־הרעה הזאת: 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר־בנה שלמה את־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בַּיִת יהוה ואת־בית המלך: 11 חירם מלך־צֹר נשא את־שלמה בעציו ארוזים ובעציו ברושים וזֹהַב לְכָל־חִפְצֹו אִזֹּ ויתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: 12 ויצא חירם מצר לראות את־הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: 13 ויאמר מה הערים האלה אשר־נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב: 15 וזה דבר־הַמַּס אֲשֶׁר־הָעֵלָה | המלך שלמה לבנות את־בית יהוה ואת־ביתו ואת־המלווא ואת חומת ירושלים ואת־חצר ואת־מגדו ואת־גָּזֵר: 16 פרעה מלך־מצרים עלה וילכד את־גָּזֵר וישרפה באש ואת־הַכְּנֻעִי הַיֵּשֵׁב בעיר הגר ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: 17 ויבן שלמה את־גָּזֵר ואת־בית חרן תחתון: 18 ואת־בעלת ואת־*תמר (תדמר) במדבר בארץ: 19 ואת

ושבו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמענו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: ס 25 וכן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: 26 ויאמר ירבעם בלבן עתה תשוב הממלכה לבית דוד: 27 אם יעלה | העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב אל רחבעם מלך יהודה: 28 ויעץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 29 ושם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: 30 והיה הדבר הזה לחטאת ולכן העם לפני האחד ערדן: 31 ויעש את בית זמות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: 32 ויעש ירבעם | חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום | לחדש כחג | אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: 33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בנדא *מלבד (מלבן) ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: פ

13 והנה | איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה יבן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפר הדשן אשר עליו: 4 והיה כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר | תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע וישפר הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר | אל איש האלהים חל לא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי יכן | צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: פ 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בלבו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים | היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם: 12 וידבר אלהם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בלבו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בניו חבשולי החמור ויחבשולו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: 18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלך בדבר יהוה לאמר השבה אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לוי: 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: 20 והיה הם יושבים אל השלחן פ והיה דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: 21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אלהיך: 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ולא תשת מים לא תבוא בלתיך אל קבר אבותיך: 23 והיה אחרי אכל לחם ואחרי שתותו ויחבשולו החמור לנביא אשר השיבו: 24 וילך וימצאוהו ארזיה בדרך ומיתתו ותהי נבלתו משלכת

וחקתי ומשפטי כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: 35 ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות נזיר לדוד עבדי כל הימים | לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לישון שמי שם: 37 ואתה אקח ומלכת בכל אשר תאזה נפשך והיית מלך על ישראל: 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוה והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים: ס 40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים והיה במצרים עד מות שלמה: 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחקמתו הלוואהם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: ס

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו: 2 והיה כשמע | ירבעם ברנבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו *ויבאו (ויבא) ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתנו עלינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי ולכן העם: 6 ויעץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: 7 *וידבר (וידברו) אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידם לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני אוסיף אתכם בעקרבים: 12 *ויבאו (ויבוא) ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו: 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני אוסיף אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילוני אל ירבעם ברנבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר | לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בברישו לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהלו: 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: פ 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמש לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ס 20 והיה כשמע כל ישראל כי ישב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחר בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו: 21 *ויבאו (ויבא) רחבעם וירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם ברשלמה: פ 22 והיה דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: 23 אמר אל רחבעם ברשלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל

בדרך והחמור עמד אצלה והארזה עמד אצל הנבלה: 25 והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת הארזה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: 26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי הנה ויתנהו יהוה לארזה וישברהו וימתהו כדבר יהוה אשר דבר לו: 27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: 28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והארזה עמדים אצל הנבלה לא אכל הארזה את הנבלה ולא שבר את החמור: 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: 30 וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחיו: 31 והי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי: 32 כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כלבתי הבמות אשר בערי שמרון: 33 אחר הדבר הזה לא ישב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ מלא את ידו והי כהני במות: 34 והי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: פ

14

בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי איתי (את) אשת ירבעם והלכת שלה הנהי שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ונקבוק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער: 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יוכל לראות כי קמו עיניו משיבו: 5 והיה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה והי כבאה והיא מתנכרה: 6 והי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרא את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ותרע לעשות מכל אשר היין לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתיו לירבעם משתין בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכי לביתר בבאה רגליך העירה ומת הילד: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצאו דבר טוב אליהו אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בספי הבית והנער מת: 18 ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: פ

ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כליעץ רענן: 24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: פ 25 והי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה *שושק (שישק) מלך מצרים על ירושלים: 26 וילך את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח וילקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד עליה שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 28 והי מדיבא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים: 29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו: פ

15

ובשנת שמינה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלים: 5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: 8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: 13 וגם | את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 15 ויבא את קדשי אביו *וקדשו (וקדשי) בית יהוה כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ובן את הרמה לבלתי תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה: 18 וילקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים | באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית *מלך (המלך) ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 19 ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 20 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: 21 והי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נלך וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ובן בס המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: פ 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שנים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבותו אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבותו: 28 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 29 והי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכלים את יהוה אלהי

להכעיס את־יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: ³⁴ בימיו בנה חיאל בית האלי את־יריחה באבירם בכרו יסדה *ובשגיב (ובשגוב) צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן־נון: ס

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל־אחאב חייהוה אלהי ישראל אשר עמדת לפניו אם־יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם־לפי דברי: ס ² ויהי דברי־יהוה אליו לאמר: ³ לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על־פני הירדן: ⁴ והיה מהנחל תשתה ואת־הערבים צייתי לכלכלך שם: ⁵ וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על־פני הירדן: ⁶ והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומר־הנחל ישתה: ⁷ ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא־היה גשם בארץ: ס ⁸ ויהי דברי־יהוה אליו לאמר: ⁹ קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צייתי שם אשה אלמנה לכלכלך: ¹⁰ ויקם | וילך צרפתה ויבא אל־פתח העיר והנה־שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי־נא לי מעט־מים בכלי ואשתה: ¹¹ ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי־נא לי פת־לחם בידך: ¹² ותאמר חייהוה אלהיך אם־ישלי מעוג כי אם־מלא כף־קמח בכד ומעט־שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתי־לו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: ¹³ ויאמר אליה אליהו אל־תיראי באי עשי כדברך אך עשילי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי וְלִבְנֵךְ תַעֲשִׂי בְאֲחֻרְנָה: ס ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום *תתך (תת)־יהוה גשם על־פני האדמה: ¹⁵ ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל *הוא*־*והיא (היא־זוהוא) וביתה ימים: ¹⁶ כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: פ ¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן־האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא־זותרה־בו נשמה: ¹⁸ ותאמר אל־אליהו מה־לי וְלֹךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאת אלי להזכיר את־עוני ולהמית את־בני: ¹⁹ ויאמר אליה תני־לי את־בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל־העליה אשר־הוא ישב שם וישכבהו על־מטתו: ²⁰ ויקרא אלי־יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על־האלמנה אשר־אני מתגורר עמה הרעות להמית את־בנה: ²¹ ויתמדד על־הילד שלש פעמים ויקרא אליהו ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש־הילד הזה על־קרבו: ²² וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש־הילד על־קרבו ויחי: ²³ ויקח אליהו את־הילד וירדהו מן־העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ²⁴ ותאמר האשה אל־אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודברי־יהוה בפיך אמת: פ

18 ויהי ימים רבים ודברי־יהוה היה אל־אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל־אחאב ואתנה מטר על־פני האדמה: ² וילך אליהו להראות אל־אחאב והרעב חזק בשמרון: ³ ויקרא אחאב אל־עבדיו אשר על־הבית ועבדיו יהיה ירא את־יהוה מאד: ⁴ והיה בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: ⁵ ויאמר אחאב אל־עבדיו לך בארץ אל־כל־מעוני המים ואל כל־הנחלים אולי | נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: ⁶ ויחלקו להם את־הארץ לעבר־בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך־אחד לבדו: ⁷ ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על־פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: ⁸ ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: ⁹ ויאמר מה חטאתי כי אלתה נתן את־עבדך ביד־אחאב להמיתני: ¹⁰ חי | יהוה אלהיך אם־ישגי ויממלכה אשר לא־שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את־הממלכה ואת־הגוי כי לא ימצאכה: ¹¹ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: ¹² והזה אני | אלך מאתך ורוח יהוה | ישאך על אשר לא־אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את־יהוה מנער: ¹³ הלא־הגד לאדני את אשר־עשיתי בהרג איזבל

ישראל: ³¹ ויתר דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³² ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל כלימיהם: פ ³³ בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בראחיה על־כל־ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: ³⁴ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל: ס

16 ויהי דברי־יהוה אליהו ברחני על־בעשא לאמר: ² וען אשר הרימותיך מן־העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך | בדרך ירבעם ותחטא את־עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: ³ הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את־ביתך כבית ירבעם ברחבט: ⁴ המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: ⁵ ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁶ וישכב בעשא עם־אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: ⁷ וגם ביד־יהוה ברחני הנביא דברי־יהוה היה אל־בעשא ואל־ביתו ועל כל־הרעה | אשר־עשה | בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר־הכה אתו: פ ⁸ בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן־בעשא על־ישראל בתרצה שנתים: ⁹ ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על־הבית בתרצה: ¹⁰ ויבא זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ¹¹ ויהי במלכו כשבתו על־כסאו הכה את־כל־בית בעשא לא־השאיר לו משתני בקיר וגאליו ורעהו: ¹² וישמד זמרי את כל־בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל־בעשא ביד יהוה הנביא: ¹³ אל כל־חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ¹⁴ ויתר דברי אלה וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ ¹⁵ בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על־גבתו אשר לפלשתים: ¹⁶ וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את־המלך וימלכו כל־ישראל את־עמרי שר־צבא על־ישראל ביום ההוא במחנה: ¹⁷ ויעלה עמרי וכל־ישראל עמו מוגבתו ויצרו על־תרצה: ¹⁸ ויהי כראות זמרי כי־נלכדה העיר ויבא אל־ארמון בית־המלך וישרף עליו את־בית־מלך באש וימת: ¹⁹ על־חטאתו (חטאתיו) אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את־ישראל: ²⁰ ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ ²¹ אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני ברגינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: ²² ויחזק העם אשר אחרי עמרי את־העם אשר אחרי תבני ברגינת וימת תבני וימלך עמרי: פ ²³ בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על־ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש־שנים: ²⁴ ויקן את־ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את־ההר ויקרא את־שם העיר אשר בנה על שם־שמר אדני ההר שמרון: ²⁵ ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: ²⁶ וילך בכל־דרך ירבעם ברחבט *ובחטאתיו (ובחטאתו) אשר החטיא את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ²⁷ ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁸ וישכב עמרי עם־אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: פ ²⁹ ואחאב בן־עמרי מלך על־ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן־עמרי על־ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה: ³⁰ ויעש אחאב בן־עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו: ³¹ והיה הנקל לכתו בחטאות ירבעם ברחבט ויקח אשה את־איזבל בת־אתבעל מלך צידונים וילך ויעבד את־הבעל וישתחו לו: ³² ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: ³³ ויעש אחאב את־האשרה ויסף אחאב לעשות

את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: 14 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ס 15 ויאמר אליהו תי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: 16 וילך עבד יהוה לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב לקראת אליהו: 17 ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: 18 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחר הבעלים: 19 ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אליהר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: 20 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אליהר הכרמל: 21 וישלח אליהו אל כל העם ויאמר עדמתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לנו אחריו ואם הבעל לנו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: 22 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתהו וישומו על העצים ואש לא ישומו ואני אעשה | את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: 26 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבוקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענו ואין קול ואין ענה ויפסחו עליהמוזבח אשר עשה: 27 ויהי בצהרים והתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכישיג לו וכיידר לו אולי ישן הוא ויקץ: 28 ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות ויברחים עד שפרדם עליהם: 29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי וישו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: 31 ויקח אליהו שתי עשרה אבנים כמספר שבטי בני ישראל אשר היה דברי יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: 33 ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים: 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלאו מים: 36 ויהי | בעלות המנחה וישלח אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך * ויבדדך (ויבדדך) עשיתי את כל הדברים האלה: 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר אליהו להם תפשו | את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדו אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם: 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין * ברכו (ברכיו): 43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: 44 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככפי איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרה הגשם: 45 ויהי | עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך וירעאלה: 46 ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה וירעאלה:

19 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: 2 ותשלח איזבל מלאך

20 ויבן הודד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: 3 ויאמר לו כה אמר בן הודד כספר וזהבך ליהוה ונשיך ובניך הטובים ליהם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הודד לאמר כי ישלחתי אליך לאמר כספר וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: 6 כי | אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדי והיה כל מחמד עיניך ושימו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי ישלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן הודד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: 10 וישלח אליו בן הודד ויאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוספו אם ישפך עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אלי ויתהלל חגר כמפתח: 12 ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישומו על העיר: 13 והנה | נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: 14 ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה: 15 ויפקד את נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד

19 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: 2 ותשלח איזבל מלאך

5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מהיזה רוחך סרה ואינך אכל לחם: 6 וידבר אליה כיאדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ואמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו עתה תעשה מלכה עלי ישראל קום אכל לחם וטב לך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים (ספרים) אל הזקנים ואל החורים אשר בעירו הישבים את נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 10 והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ועדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: 11 ועשו אנשי עירו הזקנים והחורים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ועדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר בך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: 14 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 והי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם | נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כימת: 16 והי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לחדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו: 17 והי דברי יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה: 20 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי ען התמכר לך לעשות הרע בעיני יהוה: 21 הנני *מבי (מביא) אליך רעה ובערתי אחריו והכרתי לאחאב משתון בקור ועצור ועזוב בישראל: 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בך נבט וכבית בעשא בך אחיה אל הכעס אשר הכלסת ותחטא את ישראל: 23 וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: 25 רק לא יהיה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמורי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 והי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 והי דברי יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני ען כי נכנע מפני לא *אבי (אביא) הרעה בימי בני בני אביא הרעה על ביתו:

22

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: 2 והי בשנה השלישית וירד והושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמורך כעמי כעמך כסוסי כסוסי: 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרשנא כיום את דבר יהוה: 6 ויקבל מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך ישראל | אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה וישבם איש על כסאו מלבשים בגדים בגון פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניו: 11 ועש לו צדקה בך כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם

את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: 16 ויצאו בצהרים וברידד שמה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו: 17 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בריהדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: 18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: 19 ואלה יצאו מרהעיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: 20 ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בריהדד מלך ארם על סוס ופרשים: 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה: 22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהים על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם: 24 ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושום פחות תחתיהם: 25 ואתה תמנה לך | חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס | ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקולם ועש כן: 26 והי לתשובת השנה ויפקד בריהדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחלו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ: 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: 29 ויחנן אלה נכח אלה שבעת ימים והי | ביום השביעי ותקרבו המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים | אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובריהדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יהיה את נפשך: 32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויצאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בריהדד אמר תחיינא נפשי ויאמר העודנו חי אתי הוא: 33 והאנשים ינחשו וימירו ויחלטו הממנו ויאמרו אתיך בריהדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בריהדד ויעלהו על המרכבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לקחתי מאת אבי מאת אביך ויחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרתו לך ברית וישלחהו: 35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך הארץ וילך מאצלו וימצאהו הארץ ויכה: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: 38 וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו: 39 והי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך | יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויצא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד ופלד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול: 40 והי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 וימהר ויסר את האפר *מעל (מעלי) עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: 4

21

1 והי אחר הדברים האלה פרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: 2 וידבר אחאב אל נבות | לאמר | תנה לי את כרמך יהי לי לגר ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך ואתנה לך כסף מתיר זה: 3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם:

עד־כִּלְתָּם: ¹² וְכָל־הַנְּבִיאִים נְבִיאִים כִּן לֵאמֹר עֲלֵה רִמְת גִּלְעָד וְהִצַּלְח וְנִתַּן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: ¹³ וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ | לִקְרַא מִיְכִיָּהוּ דִּבְרֵי אֱלֹהֵי לֵאמֹר הִנְהִינָא דְבַרֵי הַנְּבִיאִים פְּה־אֶתְד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִינָא *דְּבַרֵי (דְּבַר) כְּדָבַר אֶתְד מַהֵם וְדַבַּרְתָּ טוֹב: ¹⁴ וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ חִי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוּ אֲדַבֵּר: ¹⁵ וַיְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי מִיְכִיָּהוּ הַנֶּלֶךְ אֶל־רִמְת גִּלְעָד לַמֶּלְחָמָה אִם־נִחַדְל וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עֲלֵה וְהִצַּלְח וְנִתַּן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: ¹⁶ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ עַד־כְּמָה פְּעָמִים אֲנִי מִשְׁבַּעַךְ אֲשֶׁר לֹא־תִדְבַר אֵלַי רַק־אָמַת בְּשֵׁם יְהוָה: ¹⁷ וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נִפְצִים אֶל־הַרִים כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רַעְיָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדַנְתִּים לְאֵלֶּה יִשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: ¹⁸ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־הוֹשִׁפֵט הַלֹּא אֲמַרְתִּי אֱלֹיךְ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רַע: ¹⁹ וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה רֵאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ: ²⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת־אֲחִיאֵב וְיַעַל וַיִּפֹּל בְּרִמְת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בְּכֹה וְזֶה אִמַר בְּכֹה: ²¹ וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי בְמָה: ²² וַיֹּאמֶר אֲצַא וְהִיִּיתִי רוּחַ שְׁקֵר בְּפִי כָל־נְבִיאֵיךְ אֵלֶּה וְעָשִׂה־כֵן: ²³ וְעַתָּה הִנֵּה נִתַּן יְהוָה רוּחַ שְׁקֵר בְּפִי כָל־נְבִיאֵיךְ אֵלֶּה וְיְהוָה דְּבַר עָלֶיךָ רַעְיָה: ²⁴ וַיֵּגֶשׁ צְדָקְיָהוּ בֶן־כְּנַעְנָה וַיִּכֶּה אֶת־מִיְכִיָּהוּ עַל־הַלְחִי וַיֹּאמֶר אֵיזָה עֲבַר רוּחַ־יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר אוֹתְךָ: ²⁵ וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ הִנֵּךְ רֵאֵה בְּיָוֵם הַזֶּה אֲשֶׁר תִּבְאֵ חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהַחֲבֹה: ²⁶ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת־מִיְכִיָּהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל־אֲמֵן שַׂר־הַעִיר וְאֶל־יוֹאֵשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ: ²⁷ וְאִמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַכְּלָא וְהֶאֱכִילֵהוּ לַחֵם לַחֵץ וְיָמִים לַחֵץ עַד בְּאֵי בְּשָׁלוֹם: ²⁸ וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ אִם־יִשׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דְבַר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שָׁמַעוּ עַמִּים כָּלֵם: ²⁹ וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁפֵט מֶלֶךְ־יְהוּדָה רִמְת גִּלְעָד: ³⁰ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־הוֹשִׁפֵט הִתְחַפֵּשׂ וּבֹא בַמֶּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְבוֹא בַמֶּלְחָמָה: ³¹ וּמֶלֶךְ אַרְם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלְחָמוּ אֶת־קִטָּן וְאֶת־גָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: ³² וַיְהִי כִרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב

אֶת־יְהוֹשִׁפֵט וְהֵמָּה אָמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהַלְחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשִׁפֵט: ³³ וַיְהִי כִרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי־לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאֲחֵרָיו: ³⁴ וְאִישׁ מִשָּׂרָ בִקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיִּכֶּה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרִיף וַיֹּאמֶר לְרַכְבּוֹ הִפָּךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי: ³⁵ וַתַּעֲלֶה הַמֶּלְחָמָה בְּיָוֵם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ יְהִי מַעֲמַד בְּמַרְכָּבָה נִכַח אַרְם וַיִּמַת בְּעָרֵב וַיִּצַק דָּם־הַמַּכָּה אֶל־חִיק הָרֶכֶב: ³⁶ וַיַּעֲבֵר הַרְגָה בַּמַּחֲנֶה כְּבֹא הַשָּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל־עֵירוֹ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ: ³⁷ וַיִּמַת הַמֶּלֶךְ וַיְבוֹא שְׁמָרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשְׁמָרוֹן: ³⁸ וַיִּשְׁטֹף אֶת־הָרֶכֶב עַל | בְּרִכַת שְׁמָרוֹן וַיִּלְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמָו וְהַזְּנוֹת רָחַצוּ כְּדָבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבְרָ: ³⁹ וַיִּתֵּר דְּבַרֵי אֲחִיאֵב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בְּנָה וְכָל־הַעֲרִים אֲשֶׁר בְּנָה הַלֹּא־יָהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ⁴⁰ וַיִּשְׁכַּב אֲחִיאֵב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֶךְ אַחֲזִיָּהוּ בְּנֵו תַחְתָּיו: פ ⁴¹ וַיְהוֹשִׁפֵט בֶן־אֶסָא מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה בְּשָׁנַת אַרְבַּע לְאַחֲבָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁴² וַיְהוֹשִׁפֵט בֶן־שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּמַלְכוֹ וְעַשְׂרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת־שַׁלְחִי: ⁴³ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ אֶסָא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: ⁴⁴ אַךְ הַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמוֹת: ⁴⁵ וַיִּשְׁלֵם יְהוֹשִׁפֵט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁴⁶ וַיִּתֵּר דְּבַרֵי יְהוֹשִׁפֵט וַגְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְאֲשֶׁר נִלְחַם הַלֹּא־יָהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ⁴⁷ וַיִּמְרֹק הַקָּדָשׁ אֲשֶׁר נִשְׂאָר בְּיָמֵי אֶסָא אָבִיו בְּעַר מִן־הָאָרֶץ: ⁴⁸ וּמֶלֶךְ אֵין בְּאֶדוֹם נֶצֶב מֶלֶךְ: ⁴⁹ וַיְהוֹשִׁפֵט *עָשָׂר (עָשָׂה) אֲנִיּוֹת תְּרַשִׁישׁ לִלְכַת אוֹפִירָה לְזָהָב וְלֹא הָלַךְ כִּי־נִשְׁבְּרָה (נִשְׁבְּרוּ) אֲנִיּוֹת בְּעַצְיוֹן גָּבַר: ⁵⁰ אַז אָמַר אַחֲזִיָּהוּ בֶן־אֲחִיאֵב אֶל־יְהוֹשִׁפֵט יִלְכוּ עִבְדֵי עִם־עַבְדֶיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אֲבָה יְהוֹשִׁפֵט: ⁵¹ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשִׁפֵט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֶךְ יְהוֹרָם בְּנֵו תַחְתָּיו: ס ⁵² אַחֲזִיָּהוּ בֶן־אַחֲבָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמָרוֹן בְּשָׁנַת שֶׁבַע עָשָׂרָה לַיהוֹשִׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: ⁵³ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבְדֶרֶךְ יִרְבֵּעָם בֶּן־נִבְט אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ⁵⁴ וַיַּעֲבַד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיַּעַס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו:

מלכים ב

עמדו על הירדן: ⁸ ויקח אליהו את אדירתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ⁹ והיה כעברם ואלהיו אמר אלישע וישאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע והינא פישנים ברוחך אלי: ¹⁰ ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך והיילך כן ואם אין לא יהיה: ¹¹ והיה המה הלכים הלך ודבר והנה רכבאש וסוסי אש ויפחדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ¹² ואלישע ראה והוא מצעק אבי | אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: ¹³ וירם את אדירת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ועמד על שפת הירדן: ¹⁴ ויקח את אדירת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אליהו אפרי הוא | ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: ¹⁵ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ¹⁶ ויאמרו אליו הנהנא ישאת עבדיך חמשים אנשים בבניחיל ולכו נא ויבקשו את אדניך פרנשאו רוח יהוה וישלכוה באחד ההרים או באחת הגאות *הגאות (הגאות) ויאמר לא תשלחו: ¹⁷ ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו: ¹⁸ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו: ¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אלישע הנהנא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: ²⁰ ויאמר קחילו צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ²¹ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: ²² וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ²³ פ ועל משם ביתאל והוא | עלה בדרך ובערים קטנים וצאו מן העיר ויתקלו סוֹבו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ²⁴ ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה וימצאנה שתיים דביות מן היער ויתבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁵ וילך משם אלהר הכרמל ומשם שב שמרון: ^פ

3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה: ² ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: ³ רק בחטאות ירבעם בן בבט אשר החטיא את ישראל דבק לאסר ממנה: ⁴ ס ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: ⁵ והי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: ⁶ ויצא המלך יהורם בינים והוא משמרון ויפקד את כל ישראל: ⁷ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסי: ⁸ ויאמר אייזה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: ⁹ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר בגלגלים: ¹⁰ ויאמר מלך ישראל אהה כיקרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו וען אהד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע ברשפט אשר יצק מים עלי ידי אליהו: ¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ¹³ ויאמר

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ² ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ³ ס ומלאך יהוה דבר אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אליהם המבלי איך אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: ⁴ ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: ⁵ וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ⁶ ויאמרו אליו איש | עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שוב אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי איך אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ⁷ וידבר אליהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליהם את הדברים האלה: ⁸ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: ⁹ וישלח אליו שר חמשים וחמשים ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: ¹⁰ ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: ¹¹ וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה: ¹² ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: ¹³ וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו | לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקרנא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: ¹⁴ הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: ¹⁵ ס וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך: ¹⁶ וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי איך אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ¹⁷ וימת כדבר יהוה | אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחיתו: ^פ בשנת שתיים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ¹⁸ ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלאהמה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^פ

2 והיה בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל: ² ויאמר אליהו אל אלישע שבינא פה כי יהוה שלחני עד ביתאל ויאמר אלישע חיי יהוה וחי נפשי אם אעזבך וירדו ביתאל: ³ ויצאו בני הנביאים אשר ביתאל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ⁴ ויאמר לו אליהו אלישע | שבינא פה כי יהוה שלחני וירחו ויאמר חיי יהוה וחי נפשי אם אעזבך וירחו: ⁵ וישו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ⁶ ויאמר לו אליהו שבינא פה כי יהוה שלחני הידעת ויאמר חיי יהוה וחי נפשי אם אעזבך וילכו שניהם: ⁷ וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם

אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמר ויאמר לו מלך ישראל אל כיקרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: 14 ויאמר אלישע חיהוה צבאות אשר עמדתו לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך: 15 ועתה קחילי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו ידי יהוה: 16 ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: 17 כי כה | אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושיתתם אתם ומקניכם ובהמתכם: 18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: 19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: 20 והי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול: 22 וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: 23 ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: 24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב ויכסו מפניהם *ויבו (ויכו) בה והכות את מואב: 25 והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעיני מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה והי קצר גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: פ

לאחדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל מעצרי לרכב כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל החר הכרמל והי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז: 26 עתה רוינא לקראתה ואמר לה שלום לך שלום לך לאישך שלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל החר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: 29 ויאמר לגיחזי חגר מתוך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם הנער חיהוה וחי נפשוך אם יעזבך ויקם ולך אחריה: 31 ויחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אליהו: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עינו וכל פיו על *כפו (כפיו) ויגהר עליו ויחם בשר הילד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: 36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקראה ותבוא אלי ויאמר שאני בנך: 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: פ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כילא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול והי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ס 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: פ

5 וינעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי יבו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאספך אתו מצרעתו: 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לרַב־אֶשְׁלַח ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 והי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסוף איש מצרעתו כי ארדעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: 8 והי כשמע | אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך ויבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: 9 ויבא נעמן *בסוסו (בסוסיו) וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: 11 ויקצר נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי | יצא יצא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסוף המצרע: 12 הלא טוב *אבנה (אמנה) ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארתץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: 13 וישו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: 14 ויירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו נער קטן ויטהר: 15 וישב אל איש

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגדי לי מה יש *לכי (לך) בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: 3 ויאמר לך שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל *שכנכי (שכנך) כלים רקים אל תמעיט: 4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא *מיצקת (מוצקת): 6 והי | כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לך מכרי את השמן ושלמי את *נשיכי (נשך) ואת *בניכי (ובניך) תחיי בנותר: פ 8 והי היום ויעבר אלישע אל שונום ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם והי מדי עברו וסר שמה לאכל לחם: 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: 10 נעשה נא עלי לקיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבוא אליו יסור שמה: 11 והי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: 12 ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת | אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אכל בן אירלה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה *אתי (את) חבוקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד והי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראשי | ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמנו: 20 וישאהו ויביאהו אל אמנו וישב על ברפיה עד הצהרים וימות: 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארצה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע *אתי (את) *הלכתי (הלכת) אליו היום

האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ועמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קחנא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר חייהוה אשר עמדת לפניו אמר ויפצרו ויפצרו לקחת וימאן: 17 ויאמר נעמן ולא יתנוא לעבדך משא עמד פדום אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אמר ליהוה: 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני ביתרמון להשתחוה שמה והוא | נשען על ידי השתחוית בית רמון בהשתחוית בית רמון ויסלח נא () יהוה לעבדך בדבר הזה: 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: ס 20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה | חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חייהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: 21 וירדף גיחזי אחר נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפץ מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר | שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנהנא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפריבו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נערים וישאו לפניו: 24 ויבא אלי העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו: 25 והוא בא ועמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע *מאן (מאין) גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: 27 ויצרעת נעמן תדבק בך וברער לעולם ויצא מלפניו מצרע כשילג: ס

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנהנא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו: 2 גלכהנא עדהירדן ונקחה משם איש קורה אלות ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: 3 ויאמר האחד הוואל נא ולך את עבדך ויאמר אני אלהי: 4 וילך אתם ויבאו הירדנה וקזרו העצים: 5 והי האחד מפול הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אלהי אדני והוא שאול: 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצבעץ וישלך שמה ויצף הברזל: 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחה: 8 פ ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתיים: 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמרו לו איש האלהים *וזהירה (וזהירה) ונשמר שם לא אחת ולא שתיים: 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הווא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח וקחהו ויגדלו לאמר הנה בדתן: 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב נערו אליו אלהי אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקחנא את עיני ויראה ויפקח והוה את עיני הנער וירא והנה הר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע: 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע ואלהוה ויאמר הרנא את הגויה הזו בסוגרים ויכס בסוגרים כדבר אלישע: 19 ויאמר אלהים אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אלי האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה: 20 והי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח והוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: 22 ויאמר לא תכה האשר שבות בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: 23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא

בארץ ישראל: 24 והוה אחריו ויקפץ בן היד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 והי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים לסף ורבע הקב *חריונים (דביונים) בחמשה כסף: 26 והי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר אלישע והוה מאין אושיער המרגרן או מן היקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ובשל את בני ונאכלהו ונאמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 והי כשמע המלך את דברי האשה וקרה את בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבת: 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע ברשע עליו היום: 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא | אמר אל הזקנים הראותם כי שלח בן המרגרן הזה להסיר את ראשי ראו | כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אחיל ליהוה עוד: ס

7 ויאמר אלישע שמעו דברי יהוה כה | אמר יהוה כעת | מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 ס וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עדהמתנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לנו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיו ונחיה ואם ימותנו ומתנו: 5 ויקומו בנישף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אינן שם איש: 6 ואדני השמע | את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: 7 ויקומו וינוסו בנישף ויעזבו את אלהיהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינוסו אל נפשים: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא יכן | אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחקינו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואלהים כאשר המה: 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פניהם: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידהנא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה *ב השדה (בשדה) לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: 13 וען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל *ההמון (המון) ישראל אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר תמו ונשלחה ויראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם *בהחפזם (בחפזם) וישבו המלאכים ויגדו למלך: 16 ויצא העם ויבאו את מחנה ארם והי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: 17 והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וימסוהו העם בשער ומת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדת המלך אליו: 18 והי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: 19 ויען השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה

כדבר הזה ויאמר הנגה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 20 ויהילו כן וירמסו אתו העם בשער וימת: 8 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי *אתי (את) וביתך וגויר באשר תגויר כי יקרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לך ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק וכן הודד מלך ארם חלה ויגדלו לאמר בא איש האלהים עדי הנה: 8 ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: 9 וילך חזהאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנג בך הודד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר *לא (לו) חיה תחיה והראני יהוה כימות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עדי בלש ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזהאל מדוע אדני בכה ויאמר כי יודעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע: 13 ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם: 14 וילך | מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: 15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו: 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך ברושלים: 17 בירושלים: 18 וילך בדרך | מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: 19 ולא אבה יהוה להשתית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו למת לו נור לבניו כלי הימים: 20 במיו פשע אדום מתחת ידי יהודה וימלכו עליהם מלך: 21 ועבר יורם צעירה וכל הרעב עמו ויהיה הוא קם לולה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרעב וינס העם לאהליו: 22 ויפשע אדום מתחת ידי יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוואהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בן תחתיו: 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמו עתלהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכאים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוה בירושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אותו חדר בחדר: 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת

ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוה אלימי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקום ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אלעם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי | עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתני בקיר ועצור ועזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק וזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוה יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיתו: 12 ויאמרו שקר הגדנא לנו ויאמר פזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישומו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוה: 14 ויתקשר יהוה ברוהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכאים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוה אם ייש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת *לגיד (להגיד) ביזרעאל: 16 וירכב יהוה וילך ויזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: 17 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוה בבואו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוה מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עדיהם ולא שב: 19 וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוה מה לך ולשלום סב אל אחרי: 20 ויגד הצפה לאמר בא עדי אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוה בן נמשי כי בשגעון ינהג: 21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוה וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי: 22 ויהי כראות יהורם את יהוה ויאמר השלום יהוה ויאמר מה השלום עדינו ויאזבל אמר וכשפיה הרבים: 23 ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: 24 והוא מלא ידו בקשת ויר את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: 25 ויאמר אל בדרך *שלשה (שלשו) שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי יזכר אני ואתה את רכבים צמידים אחריו אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה: 27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו והוא ויאמר גם אלו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם: 28 וירכבו אתו עבדיו וישלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד: 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: 30 ויבא יהוה ויזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפור עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: 31 ויהוה בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: 33 ויאמר *שמטוה (שמטוה) וישמטוה וזו מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה: 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא אתי הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דברי יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק זרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: 37 *והיתה (והיתה) נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק זרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל: 9

10

ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אלשרי וירטאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: 2 ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרקב והסוסים ועיר מבצר והנשק: 3 וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמרתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיר נעמד אנחנו: 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אליהוא | לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: 6 ויכתב אליהם ספר | שנית לאמר אמלי אתם ולקלי | אתם שמעו קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר וירטאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: 7 והיה כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו וירטאלה: 8 ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: 9 והיה בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: 10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 ויר יהוא את כל הנשאים לבית אחאב בירטאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו איש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אותו ברכבו: 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמיתו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: 18 ויקבץ והוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא ועבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקדו כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לאבא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המולתה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פרי שפה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא עלידיכם נפשו תחת נפשו: 25 והיו ככלתו | לעשות העלה ויאמר והוא לרצים ולשולשים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשולשים וילכו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה: 27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו *למחראות (למוצאות) עד היום: 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל: 29 ויק חטאי ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לאסר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בתיאל ואשר בן: 30 ויאמר יהוה אלי יהוא וען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ורבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכס חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מורח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנו והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה

11

ויקח את כל זרע הממלכה: 2 ותקח יהושבע ותאבד את כל זרע הממלכה: 3 ויהי אתה בית יהוה ומתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהויאד ויקח | את שרי *המאיות (המאות) לכר ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצאם לאמר זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו: 9 ויעשו שרי *המאיות (המאות) ככל אשר צוה יהויאד הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהויאד הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי *המאיות (המאות) את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש | וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 12 ויצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אותו וימשחוהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצרות ותקדע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר: 15 ויצא יהויאד הכהן את שרי *המאיות (המאות) פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: 17 ויכרת יהויאד את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את *מזבח חתו (מזבח חתו) ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת | כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית *מלך (המלך): 21

12 בן שבע שנים יהואש במלכו: 2 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צבה מבאר שבע: 3 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורה יהויאד הכהן: 4 רק הבמות לאסרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יבא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 6 ויקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בידק הבית לכל אשר ימצא שם בידק: 7 והיה בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא יחזקו הכהנים את בידק הבית: 8 ויקרא המלך יהואש ליהויאד הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בידק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבידק הבית תתנהו: 9 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בידק הבית: 10 ויקחו יהויאד הכהן ארון אחד ויקב חר בבלתי ויתן אותו אצל המזבח *בימין (מימין) בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא

מעל פניו עד עתה: ²⁴ וימת חזאל מלך ארם וימלך בן יהדד בנו תחתיו: ²⁵ וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן יהדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: פ

14 בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: ² בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשלע שנה מלך בירושלם ושם אמו *יהויעדן (יהויעדן) מירושלם: ³ ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ⁵ ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ⁶ ואת בני המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו *ומות (יומת): ⁷ הוא הכה את אדום בנאי *המלח (מלח) עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה ויקתאל עד היום הזה: פ ⁸ אז שלח אמציהו מלאכים אל יהואש בן יהואחז מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: ⁹ וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: ¹⁰ הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: ¹¹ ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ¹² וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש *לאהלו (לאהלו): ¹³ ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש *ויבאו (ויבאו) ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ¹⁴ ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ¹⁵ ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁶ וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: פ ¹⁷ ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ¹⁸ ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ¹⁹ ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לבישה וישלחו אחריו לבישה וימתו שם: ²⁰ וישאו אותו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: ²¹ ויקחו כל עם יהודה את עזרנה והוא ברשע עשרה שנה וימלכו אלו תחת אביו אמציהו: ²² הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: פ ²³ בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ²⁴ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁵ הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: ²⁶ כיראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עוזב ואין עזר לישראל: ²⁷ ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: ²⁸ ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁹ וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו: פ

15 בשנת עשרים ושבוע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: ² ברשע עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו *כליהו מירושלם: ³ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ⁵ וינגע

בית יהוה: ¹¹ ויהי כראותם כירב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: ¹² ונתנו את הכסף המתכן על *ידי (ידי) עשי המלאכה *הפקדים (המפקדים) בית יהוה ויוציאו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: ¹³ ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בידן בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: ¹⁴ אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: ¹⁵ כילעשי המלאכה יתנו וחקו יבן את בית יהוה: ¹⁶ ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף עליהם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: ¹⁷ כסף אשם וכסף חטאות לא יבא בית יהוה לכהנים יהוה: פ ¹⁸ אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם: ¹⁹ ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו והושפט והורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ²⁰ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²¹ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היורד סלא: ²² ויזבד בן שמעון ויהוזהב בן שמרן | עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציהו בנו תחתיו: פ

13 בשנת עשרים ושבוע שנה ליואש בן יהואחז מלך יהודה מלך יהואחז בן יהואש על ישראל בשמרון שבוע עשרה שנה: ² ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ³ ויחראף יהוה בישראל ויתנם ביד | חזאל מלך ארם ויבד בן יהדד בן חזאל כל הימים: ⁴ ויתל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כילחץ אתם מלך ארם: ⁵ ויתן יהוה לישראל מושע ויצאו מתחת ידי ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: ⁶ אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר *החטי (החטיא) את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: ⁷ כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רוב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: ⁸ ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁹ וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: פ ¹⁰ בשנת שלשים ושבוע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ¹¹ ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך: ¹² ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹³ וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: פ ¹⁴ ואלישע חלה את חלו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי | אבי רכב ישראל ופרשיו: ¹⁵ ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ¹⁶ ויאמר | למלך ישראל הרכב ירך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידיו המלך: ¹⁷ ויאמר פתח החלון קדמה ופתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חצי תשועה ליהוה וחצי תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה: ¹⁸ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הרכב ויך שלש פעמים ויעמד: ¹⁹ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש אושש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: פ ²⁰ ומת אלישע ויקברוהו וגודדי מואב יבאו בארץ בא שנה: ²¹ ויהי הם | קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך וגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו: פ ²² וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ²³ ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם ויצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם

ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל־עץ רענן: ⁵ אז יעלה רצין מלך־אֲרָם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל יהושלם למלחמה ויצאו על־אֲחִיו ולא יכלו להלחם: ⁶ בעת ההיא השיב רצין מלך־אֲרָם את־אילת לאֲרָם וינשל את־יהודים מאילות *וארמים (ואדומים) באו אילת וישבו שם עד היום הזה: ⁷ וישלח אֲחִיו מלאכים אל־תגלת פלסר מלך־אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מפך מלך־אֲרָם ומפך מלך־ישראל הקומים עלי: ⁸ ויקח אֲחִיו את־הכסף ואת־הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך־אשור שחד: ⁹ וישמע אליו מלך־אשור ויעל מלך־אשור אל־דמשק ויתפשטה ויגלה קצרה ואת־רצין המית: ¹⁰ וילך המלך אֲחִיו לקראת תגלת פלאסר מלך־אשור דומשק וירא את־המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אֲחִיו אל־אוריה הכהן את־דמות המזבח ואת־תבניתו לְכֹל־מעשהו: ¹¹ ויבן אוריה הכהן את־המזבח כְּכֹל־אשר־שלח המלך אֲחִיו מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד־בוא המלך־אֲחִיו מדמשק: ¹² ויבא המלך מדמשק וירא המלך את־המזבח ויקרב המלך על־המזבח ויעל עליו: ¹³ ויקטר את־עלתו ואת־מנחתו ויסר את־נסכיו ויזרק את־דִם־השלמים אשר־לו על־המזבח: ¹⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על־ירך המזבח צפונה: ¹⁵ *ויצוהו (ויצוה) המלך־אֲחִיו את־אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את־עלת־הבקר ואת־מנחת העֶרְב ואת־עלת המלך ואת־מנחתו ואת על־ת כל־עם הארץ ומנחתם ונספיהם וכל־דם עלה וכל־דִם־זָבַח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה־לי לבקר: ¹⁶ ועש אוריה הכהן כְּכֹל־אשר־צוה המלך אֲחִיו: ¹⁷ ויקצץ המלך אֲחִיו את־המסגרות המכנות ויסר מעליהם *ואת (את)־הכיר ואת־הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחיתה ויתן אתו על מרצפת אבנים: ¹⁸ ואת *מיסר (מוסר) השבת אשר־בנו בבית ואת־מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך־אשור: ¹⁹ ויתר דברי אֲחִיו אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁰ וישכב אֲחִיו עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: ^פ

17 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן־אלה בשמרון על־ישראל תשע שנים: ² ועש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: ³ עליו עלה שלמנאסר מלך־אשור ויהילו הושע עבד וישב לו מנחה: ⁴ ומצא מלך־אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל־סוּא מלך־מצרים ולא העלה מנחה למלך־אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך־אשור ויאסרהו בית כלא: ⁵ ועל מלך־אשור בכל־הארץ ועל שמרון ויצר עליה שלש שנים: ⁶ בשנת התשיעית להושע לכד מלך־אשור את־שמרון ויגל את־ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ^פ ויהי כִּי־חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך־מצרים ויראו אלהים אחרים: ⁸ וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: ⁹ ויחפאו בני־ישראל דברים אשר לא־כן על־יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל־עריהם ממגדל נוצרים עד־עיר מבצר: ¹⁰ ויצבו להם מצבות ואשרים על כל־גבעה גבהה ותחת כל־עץ רענן: ¹¹ ויקטרו־שם בכל־במות כגוים אשר־הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את־יהוה: ¹² ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את־הדבר הזה: ¹³ ועש יהוה בישראל וביהודה ביד כל־נביאו (נביאי) כל־חזה לאמר שִׁבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי כְּכֹל־התורה אשר צויתי את־אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ¹⁴ ולא שמעו ויקשו את־עַרְפָם כְּעַרְף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: ¹⁵ וימאסו את־חקיו ואת־בריתו אשר כרת את־אבותם ואת עֲדוּתיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: ¹⁶ ועזבו את־כל־מצות יהוה אלהיהם

יהוה את־המלך והי מצרע עד־יום מתו וישב בבית החפשית ויותם בן־המלך על־הבית שפט את־עם הארץ: ⁶ ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ⁷ וישכב עזריה עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך ויותם בנו תחתיו: ⁸ פ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים: ⁹ ועש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: ¹⁰ ויקשר עליו שלם בריבש ויכהו קבלעם וימיתו וימלך תחתיו: ¹¹ ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹² הוא דברי־יהוה אשר דבר אליהו לאמר בני רביעים ישבו לך על־כסא ישראל ויהי־כן: ¹³ פ שלום בריבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירמיים בשמרון: ¹⁴ ועל מנחם ברגדי מתרצה ויבא שמרון ויר את־שלום בריבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: ¹⁵ ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^ס ¹⁶ אז יכה מנחם את־תפסח ואת־כל־אשר־בה ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתח ויר את כל־ההרותיה בקע: ^פ ¹⁷ בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם ברגדי על־ישראל עשר שנים בשמרון: ¹⁸ ועש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל כלימיו: ¹⁹ בא פול מלך־אשור על־הארץ ויתן מנחם לפול אֶלֶף ככר־כסף להיות ידו אתו להחזיק הממלכה בידו: ²⁰ ויצא מנחם את־הכסף על־ישראל על כל־גבורי החיל לתת למלך־אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך־אשור ולא־עמד שם בארץ: ²¹ ויתר דברי מנחם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²² וישכב מנחם עם־אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: ^פ ²³ בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן־מנחם על־ישראל בשמרון שנתים: ²⁴ ועש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: ²⁵ ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית־*מלך (המלך) את־ארגב ואת־האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתו וימלך תחתיו: ²⁶ ויתר דברי פקחיה וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^פ ²⁷ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן־רמליהו על־ישראל בשמרון עשרים שנה: ²⁸ ועש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: ²⁹ בימי פקח מלך־ישראל בא תגלת פלאסר מלך־אשור ויקח את־עיון ואת־אבל בית־מעכה ואת־זנוח ואת־קדש ואת־חצור ואת־הגלעד ואת־הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ³⁰ ויקשר קשר הושע בן־אלה על־פקח בן־רמליהו ויכהו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן־עזיה: ³¹ ויתר דברי פקח וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^פ ³² בשנת שתים לפקח בן־רמליהו מלך ישראל מלך ויותם בן־עזיהו מלך יהודה: ³³ בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ורשע בת־צדוק: ³⁴ ועש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה עזיהו אביו עשה: ³⁵ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את־שער בית־יהוה העליון: ³⁶ ויתר דברי ויותם אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ³⁷ בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך־אֲרָם ואת פקח בן־רמליהו: ³⁸ וישכב ויותם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אֲחִיו בנו תחתיו: ^פ

16 בשנת שבע־עשרה שנה לפקח בן־רמליהו מלך אֲחִיו במלכו וישש־עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: ³ וילך בדרך מלכי ישראל וגם את־בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: ⁴ ויזבח

ויעשו להם מסכה *שנים (שני) עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את־הבעל: 17 ויעבירו את־בניהם ואת־בנותיהם באש ויקטמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 19 גם־יהודה לא שמר את־מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: 20 וימאס יהוה בכל־זרע ישראל ויעזם ויתנם ביד־שסים עד אשר השליכם מפניו: 21 כִּי־קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את־ירבעם בְּרַבְּט *וידא (וידח) וירבעם את־ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: 22 וילכו בני ישראל בכל־חטאות ירבעם אשר עשה לא־סרו ממנה: 23 עד אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל פְּנֵיו כאשר דָּבַר בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וְגַלַּיִל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמְתוֹ אֲשֶׁרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 24 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִבָּבֶל וּמְכֻתָה וּמַעַץ וּמַחְמַת וּסְפָרוּיִם וַיִּשְׁבּוּ בְּעָרֵי שְׁמֶרׁוֹן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־שְׁמֶרׁוֹן וַיִּשְׁבּוּ בְּעָרֵיהֶם: 25 וְהָיָה בַתְּחִלַּת שְׁבַתֶּם שֵׁם לֹא יֵרָאוּ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרִיֹּת וַיְהִי הָרְגִים בָּהֶם: 26 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַגְּלִיתָ וּתּוֹשֵׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרׁוֹן לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח־בָּם אֶת־הָאֲרִיֹּת וְהִנֵּם מִמִּיתִים אוֹתָם כְּאֲשֶׁר יָדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: 27 וַיֵּצֵאוּ מֶלֶךְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר הֲלִיכִי שָׁמָּה אֲחַד מֵהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הַגְּלִיתֶם מִשָּׁם וְיִלְכִי וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיֹּרֶם אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: 28 וַיָּבֹא אֲחַד מֵהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשְׁמֶרׁוֹן וַיִּשְׁבּוּ בְּבֵית־אֵל וַיְהִי מוֹרָה אֹתָם אִיר וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה: 29 וַיְהִי עֲשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהֵי וַיַּחֲיוּ: | בְּבֵית הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְּׁמֶרְנִים גּוֹי גּוֹי בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם: 30 וְאֲנָשִׁי בָבֶל עָשׂוּ אֶת־סִכּוֹת בָּנוֹת וְאֲנָשִׁי־כּוּת עָשׂוּ אֶת־נִרְגָל וְאֲנָשִׁי חֲמַת עָשׂוּ אֶת־אֲשִׁימָא: 31 וְהַעֲוִים עָשׂוּ נִבְחָז וְאֶת־תִּרְתַק וְהַסְּפָרוּיִם שִׁרְפִים אֶת־בְּנֵיהֶם בְּאֵשׁ לֹא־דָרְמָלָה וְעַנְמָלָה *אֶלֶה (אֶלֶה) *סְפָרוּיִם (סְפָרוּיִם): 32 וַיְהִי יִרְאִים אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִקְצוֹתֶם כִּהְנִי בָמוֹת וַיְהִי עֲשִׂים לָהֶם בְּבֵית הַבָּמוֹת: 33 אֶת־יְהוָה הָיָה יִרְאִים וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיָה עֲבָדִים כְּמִשְׁפַּט הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתָם מִשָּׁם: 34 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֲשִׂים כְּמִשְׁפָּטִים הָרִאשֹׁנִים אִינֶם יִרְאִים אֶת־יְהוָה וְאִינֶם עֲשִׂים כְּחֻקֹּתָם וְכִמִּשְׁפָּטִם וְכַתּוּרָה וְכַמְצוּהָ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 וַיְכַרֵּת יְהוָה אֹתָם בְּרִית וַיִּצְוֶם לֵאמֹר לֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם: 36 כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הֵעֵלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוּל וּבְרוּעַ נְטִיָה אֹתוֹ תִירְאוּ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ וְלֹא תִזְבְּחוּ: 37 וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ אֲשֶׁר כָּתַב לְכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כְּלֵי־הַיָּמִים וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 38 וְהַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּתַבְתִּי אֲתֶכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 39 כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּירְאוּ וְהוּא יִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד כָּל־אֲבוֹיְכֶם: 40 וְלֹא שִׁמְעוּ כִּי אִם־כְּמִשְׁפָּטִם הָרִאשׁוֹן הֵם עֲשִׂים: 41 וַיְהִי | הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יִרְאִים אֶת־יְהוָה וְאֶת־פְּסוּלֵיהֶם הָיָה עֲבָדִים גַּם־בְּנֵיהֶם | וּבְנֵי בְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֲשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ

18

ויהי בשנת שלש להושע בראלה מלך ישראל מלך חזקיהו בראחז מלך יהודה: 2 בראש השנה היה במלכו ועשרים ותשלש שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת־זכריה: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה דוד אביו: 4 הוא | הסיר את־הבמות ושבר את־המצבת וכת את־האשרה וכתת נחש הנחשת אשר־עשה משה כי עדי־הימים ההמה היו בני־ישראל מקטרים לו ויקראלו נחשת: 5 ביהוה אלהי־ישראל בטח ואחרי־ו לא־היה כמהו בכל־מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה לא־סר מאחריו וישמר מצותיו אשר־צוה יהוה את־משה: 7 והיה יהוה עמו בכל אשר־יצא וישכיל וימרד במלך־אשור ולא עבדו: 8 הוא־הכה את־פְּלִשְׁתִּים עַד־עֲזָה וְאֶת־גְּבוּלֵיהָ מִמִּגְדַל נוֹצְרִים עַד־עִיר מִבְּצָר: פ 9 וְהָיָה בַשָּׁנָה הָרְבִיעִית לְמֶלֶךְ חֲזַקְיָהוּ הָיָה הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בְּרֹאֵלֶה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל־הַשְׁלָמָה מֶלֶךְ־אֲשׁוּר

על־שמרון ויצר עליה: 10 וילכדה מקצה שלש שנים בשנת־שלש לחזקיהו היא שנת־תשלע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: 11 ויגל מלך־אשור את־ישראל אשורה וינאם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: 12 על | אשר לא־שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את־בריתו את כל־אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: פ 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם: 14 וישלח חזקיהו מלך־יהודה אל־מלך־אשור | לכישה | לאמר | חטאתי שוב מעלי את אשר־תתן עלי אשא ושם מלך־אשור על־חזקיהו מלך־יהודה שלש מאות ככר־כסף ושלשים ככר זהב: 15 ויתן חזקיהו את־כל־הכסף הנמצא בית־יהוה ובאצרות בית המלך: 16 בעת ההיא קצץ חזקיהו את־דלתות היכל יהוה ואת־האמנות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור: פ 17 וישלח מלך־אשור את־תרתן ואת־רב־סריס | ואת־רב־שקה מן־לכיש אל־המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: 18 ויקראו אל־המלך ויצא אלהם אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנה הספר ויואח בן־אסף המזכיר: 19 ויאמר אלהם רב־שקה אמרו־נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: 20 אמרת אר־דבר־שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת בי: 21 עתה הנה בטחת לך על־משענת הקנה הרצוע הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ונא בכפו ונקבה כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: 22 וכי־תאמרון אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: 23 ועתה התערב נא את־אדני את־מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים עליהם: 24 ואיר תשוב אל פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: 25 עתה המבלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה: 26 ויאמר אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רב־שקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה: 27 ויאמר אליהם רב־שקה העל אדניך ואלך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החמה לאכל את *חֲרִיָהִם (צואתם) ולשתות את *שִׁינֵיהֶם (מימי רגליהם) עמכם: 28 ויעמד רב־שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור: 29 כה אמר המלך אל־ישיא לכם חזקיהו כי־לא יוכל להציל אתכם מידו: 30 ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את־העיר הזאת ביד מלך אשור: 31 אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשוראתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתי איש מִי־בוֹרוֹ: 32 עד באו ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית וצֶהָר ודֶבֶשׁ וחי ואל תמתו ואל־תשמעו אל־חזקיהו כי־יסיית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 ההצל הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרנים הנע וענה כי־הצילו את־שמרון מידי: 35 מי בכל־אלהי הארצות אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי: 36 והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו: 37 ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר־על־הבית ושבנה הספר ויואח בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב־שקה:

19

ויהי כשמעל המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את־אליקים אשר־על־הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו הנביא בראמוץ: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה וגאצה היום הזה כי באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה: 4 אולי ישמע יהוה

*העיר (חצר) התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר: 5 שוב ואמרתי אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: 6 והספתי עלי ימך חמש עשרה שנה ומכר מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: 7 ואמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישמו על השחין ויחי: 8 ואמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כירפא יהוה לי ועלתי ביום השלישי בית יהוה: 9 ואמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר לך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות: 10 ואמר חזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: פ 12 בעת ההיא שלח ברארץ בלאדן בר בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכחה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו | האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרתיו: 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דברי יהוה: 17 הנה ימים באים ונשא | כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הנה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: 18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד *יקח (יקחו) והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אמר שלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העזרה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 וישכב חזקיהו עם אבותיו וימלך מנשה בנו תחתיו: פ

21

בר שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפציבה: 2 ועש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ועש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו ללכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמני: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: 7 ושם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה וברושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמני לעולם: 8 ולא אסוף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק | אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה בידי עבדיו הנביאים לאמר: 11 וען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו: פ 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו (שמעה) תצלנה שתי אזניו: 13 ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מזה והפך על פניה: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבד ולמשסה לכל איביהם: 15 וען אשר עשו את הרע בעיני יהוה מן הכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני

אלהיך את | כל דברי רבישקה אשר שלחו מלך אשור | אדניו לחרף אלהים חיי והולכי בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אלי ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל אדניכם כה | אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: 8 וישב רבישקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלכים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטוח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה | אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרים ואתה תנצל: 12 ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאש: 13 אין מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרים הנה ועוה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: פ 15 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16 הטה יהוה | אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חיי: 17 אמנם יהוה חרבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם: 18 ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים הם כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: ס 20 וישלח ישעיהו בר אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור שמעתי: 21 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם: 22 אתמי חרפת וגדפת ועלמי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל: 23 ביד מלאכי חרפת | אדני ותאמר *ברכב (ברב) רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזי מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכרפעי כל יארי מצור: 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתי עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצוים ערים בצרות: 26 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גלות ושדפה לפני קמה: 27 ושבתי וצאתי ובאך ידעתי ואת התרנגול אלי: 28 וען התרנגול אלי ושאננך עלה באזני ושמתני חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה: 29 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיט ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרי: 30 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה * (צבאות) תעשה זאת: ס 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 34 וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 35 והי בלילה ההוא ויצא | מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישפיו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינו: 37 והי הוא משתחוה בית | נסרף אלהיו ואדרמלך ושראצר * (בניו) הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ ארט ומלך אסר חזן בנו תחתיו: פ

20

במים ההם חלה חזקיהו למוות ויבא אליו ישעיהו בר אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3 אנה יהוה זכר לא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויברך חזקיהו בכי גדול: ס 4 והי ישעיהו לא יצא

יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחסאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישכב מנשה עם אבותיו ויקבר בגרבתו בגרעזא וימלך אמן בן תחתיו: 19 ברעשרים ושתים שנה אמן במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יסבחה: 20 ועש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ועזב את יהוה אלהי אבותיו ולא הלך בדרך יהוה: 23 ויקשרו עבדי אמן עליו וימיתו את המלך בביתו: 24 ויר עמ הארץ את כל הקשרים על המלך אמן וימליכו עמ הארץ את יאשיהו בן תחתיו: 25 ויתר דברי אמן אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקבר אתו בקברתו בגרעזא וימלך יאשיהו בן תחתיו: פ

22 ברשמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: 2 ועש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימיו ושמואל: פ 3 והי ברשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בראצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המוצא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 *ויתנה (ויתנהו) על יד עשי המלאכה המפקדים *בבית (בית) יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בידן הבית: 6 לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן עלידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: 10 וגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: 11 והי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: 12 ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכה ואת | שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: 14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: 15 ותאמר אליהם כה אמר יהוה הנביאה אשר יאמר אמתו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 16 כה אמר יהוה הנביא רעה רעה אל המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחת | אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 19 וען רר לבבך ותכנע | מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרא את בגדיך ותכבה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה: 20 לכן הנני אספך על אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר: וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: 2 ועל המלך בית יהוה וכל אשר יהוה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: 3 ועמד המלך על העמוד ויכרת את הברית | לפני יהוה ולכת אמר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חוקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ועמד כל העם בברית: 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה

ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל: 5 והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: 6 ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: 7 ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר פתח שער ירושלם שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר: 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם יאכלו מצות בתוך אחיהם: 10 ויטמא את התפת אשר בגי *בני (בן) הנגם לבלתי להעביר איש את בניו ואת בתו באש למלך: 11 וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסוסים אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגג עליות אחז אשר עשו | מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: 13 ואת הבמות אשר | על פני ירושלם אשר מימין להרי המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת | שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: 14 ושבר את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: 15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בירנבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרף את הבמה הזק לעפר ושרף אשרה: 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: 18 ויאמר הניחו לו איש אלינו עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: 19 וגם את כל בתי הבמות אשר | בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ועש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: 23 כי אם ברשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: 24 וגם את האבות ואת הדיענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: 25 וכמה לא היה לפניו מלך אשר ישב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: 26 אך | לא ישב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל וימאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: 28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרט וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו במגדו כראתו אתו: 30 וירכבהו עבדיו מת מגדו ויבאהו לירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עמ הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו: פ 31 ברעשרים ושלש שנה יהואחז

לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה | הלילה דרך שער | בין החמתים אשר עלגן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו בבל: 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחנים עבד מלך בבל וירושלם: 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: 10 ואת חומות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחנים: 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחנים: 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחנים לכרמים ולגבים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר בתי יהוה ואת המככות ואתים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ושרתוכם לקחו: 15 ואת המחתות ואת המזוקות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחנים: 16 העמודים | שנים הם האחד והמככות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת | העמוד האחד וכתרת עליו | נחשת וקומת הכתרת שלש אמה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבכה: 18 ויקח רב טבחנים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: 19 ומיר העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד | על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: 20 ויקח אתם נבוזראדן רב טבחנים וילך אתם על מלך בבל רבלתה: 21 ויך אתם מלך בבל ומיתם ברבלה בארץ חמת ויגלו יהודה מעל אדמתו: 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקים בן שפן: 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כיהפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם: 25 ויהי | בחדש השביעי בא ושמעאל בן נתניה בראלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אלו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: 27 ויהי בשלשים ושבוע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבועה לחדש נשא אגיל מודך מלך בבל בשנת מלכו את הראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: 28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל: 29 ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: 30 וארחתו ארחות תמיד נתנה לו מאת המלך דבריום ביומו כל ימי חייו:

במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה: 32 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו: 33 ויאסרוהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת *במלך (ממלך) בירושלם ויתרענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 34 וימלך פרעה נכה את אלקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: 35 והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריק את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה: 36 ברעשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו *זבדה (זבודה) בת פדיה מירומה: 37 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו: 24 ביומי עליה נבוכדנאצר מלך בבל ויהילו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: 2 וישלח יהוה | בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת | גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: 3 אך | על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: 5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 6 וישקב יהויקים עם אבותיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא הסיו עוד מלך מצרים לצאת מארץ כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרתי כל אשר היתה למלך מצרים: 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: 9 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: 10 בעת ההיא *עלה (עלו) עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ונתבא העיר במצור: 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו: 13 ויצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: 14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השאים ואת | כל גבורי החיל *עשרה (עשרת) אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: 15 ויגלו את יהויכין בבלה ואת ים המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת *אגלי (אילי) הארץ הוליק גולה מירושלם בבלה: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה: 17 וימלך מלך בבל את מתניהו דוד תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: 18 ברעשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו *חמיטל (חמוטל) בת ירמיהו מלבנה: 19 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 20 כי | על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 25 ויהי בשנת התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ונתבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה

דְּבַרֵי הַיָּמִים א

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 6 ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: 7 ובני יון אלישה ותרשישה כתיים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 9 ובני כוש סבא וחילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודן: 10 וכוש ילד את־נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: 11 ומצרים ילד את־לודיים* (לודים) ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: 12 ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים: 13 וכנען ילד את־צידון בכרו ואת־חת: 14 ואת־היבסי ואת־האמרי ואת־הגרגשי: 15 ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני: 16 ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי: 17 בני שם עילים ואשור וארפכשד וילוד וארם ועוז וחול וגתר ומשך: 18 וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר: 19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 20 ויקטן ילד את־אלמונד ואת־שלף ואת־חצרות ואת־ירח: 21 ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה: 22 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא: 23 ואת־אופיר ואת־חילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן: 24 שם | ארפכשד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרג נחור תרח: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק וישמעאל: 29 אלה תלדוֹתם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 30 משמע ודומה משא חדד ותימא: 31 יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את־זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבקן ושוח ובני יקשן שבא ודן: 33 ובני מדן עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל־אלה בני קטורה: 34 וילד אברהם את־יצחק ס בני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו אלפיז רעואל ועשו ועלם וקרח: 36 בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת זרח שמה ומזה: 38 ובני שלעיר לוטן ושוכל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 39 ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפי ואוכם ס ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ס ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: 42 בני אצר בלהן ועעון יעקן בני דישון עוז וארן: 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך־מלך לבני ישראל בעל ברבעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בעל ומלך תחתיו יובב ברזרח מבצרה: 45 וימת יובב ומלך תחתיו חושם מארץ התימני: 46 וימת חושם ומלך תחתיו החד ברבד המכה את־מדן בשדה מואב ושם עירו *עיות (עיות): 47 וימת החד ומלך תחתיו שמלה ממשרקה: 48 וימת שמלה ומלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 49 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן ברעכבור: 50 וימת בעל חנן ומלך תחתיו הוד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת־מטרד בת מי זהב: 51 וימת הוד ס ויהיו אלופי אדום אלופי תמנע אלופי *עליה (עלוה) אלופי ית: 52 אלופי אהלובמה אלופי אלה אלופי פינן: 53 אלופי קנז אלופי תימן אלופי מבצר: 54 אלופי מגדיאל אלופי עירם אלה אלופי אדום: 55 פ אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי יהודה יששכר וזבולון: 2 דן יוסף ובנימין נפתלי גד ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן ושלמה שלושה נולד לו מבת־שוע הכנענית ויהי ער | בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתה: 4 ותמר כלתו ילדה לו את־פרץ ואת־זרח

כל־בני יהודה חמשה: 5 בני־פרץ חצרון וחמול: 6 ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני חצרון אשר נולד־לו את־ירחמאל ואת־רם ואת־כלובי: 10 ורם הוליד את־עמינדב ועמינדב הוליד את־נחשון נשיא בני יהודה: 11 ונחשון הוליד את־שלמא ושלמא הוליד את־בעז: 12 ובעז הוליד את־עובד ועובד הוליד את־ישי: 13 ואישי הוליד את־בכרו את־אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי: 15 אצם הששי דויד השבעי: 16 *ואחיותיהם (ואחיותיהם) צריה ואביגיל ובני צריה אבשי ויואב ועשה־אל שלשה: 17 ואביגיל ילדה את־עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: 18 וכלב בר־חצרון הוליד את־עזובה אשה ואת־יריעות ואלה בניה ישר ושובר וארדון: 19 ותמת עזובה ויקח־לו כלב את־אפרת ותלד לו את־חור: 20 וחור הוליד את־אורי ואורי הוליד את־בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל־בת־מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בר־ששים שנה ותלד לו את־שגוב: 22 ושגוב הוליד את־יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד: 23 ויקח גשור־זארים את־חיות יאיר מאתם את־קנת ואת־בנתיה ששים עיר כל־אלה בני מכיר אבי־גלעד: 24 ואחר מות־חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את־אשחור אבי תקוע: 25 ויהיו בני־ירחמאל בכור חצרון הבכור | רם ובונה וארן ואצם אחיה: 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: 27 ויהיו בני־רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: 28 ויהיו בני־אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את־אחבן ואת־מוליד: 30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששון ובני ששון אחלי: 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: 33 ובני יונתן פלת וזא אלה היו בני ירחמאל: 34 ולא־היה לששון בנים כי אם־בנות ולששון עבד מצרי ושמו ירחע: 35 ויתן ששון את־בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את־עתי: 36 ועתי הליד את־נתן ונתן הוליד את־זבד: 37 וזבד הוליד את־אפלל ואפלל הוליד את־עובד: 38 ועובד הוליד את־יהוא ויהוא הוליד את־עזריה: 39 ועזריה הליד את־חלץ וחלץ הליד את־אלעשה: 40 ואלעשה הליד את־ססמי וססמי הליד את־שלום: 41 ושלום הוליד את־יקמיה ויקמיה הליד את־אלישמע: 42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי־זוי ובני מרשה אבי חברון: 43 ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: 44 ושמע הוליד את־רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את־שמי: 45 ובן־שמי מעון ומעון אבי בית־אור: 46 ועיפה פילגש כלב ילדה את־חנן ואת־מוצא ואת־גזן וחנן הליד את־גזן: 47 ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף: 48 פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת־תרחנה: 49 ותלד שעף אבי מדמנה את־שנא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת־כלב עכסה: 50 אלה היו בני כלב בר־חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: 51 שלמא אבי בית־לחם חרף אבי בית־גדר: 52 ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות: 53 ומשפחות קרית יערים היתרו והפולתי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: 54 בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחותי הצרעתי: 55 ומשפחות

ספרים *ושבו (ושבו) יעבץ תרעתים שמעתיים שוכתים המה
הקונים הבאים מחמת אבי בית רכב: ס
3 ואלה היו בני דוד אשר נולדו בחברון הבכור | אמנו
לאחינעם היזרעאליתי שני דניאל לאביגיל הכרמלית:
2 השלישי לאבשלום ברמעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה
ברחגית: 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו:
4 ששה נולדו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים
ושלשים ושלש שנה מלך בירושלם: 5 ואלה נולדו בירושלם
שמעא ושוֹבָב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: 6 ויבחר
ואלישמע ואליפלט: 7 ונגה ונפג ויפיע: 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט
תשעה: 9 כל בני דוד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם: פ
10 ובירושלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: 11 יורם בנו
אחזיהו בנו יואש בנו: 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: 13 אחז
בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: 14 אמון בנו יאשיהו בנו: 15 ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום: 16 ובני
יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: 17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו:
18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה: 19 ובני פדיה
זרבבל ושמעי ובזרובבל משלם וחנניה ושלמית אחותם:
20 וחשבה וזאהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש: 21 ובירחמייה
פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: ס 22 ובני
שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה ונעריה ושפט ששה:
23 ובנעריה אליועני וחזקיה ועזריקם שלשה: 24 ובני אליועני
*הדויהו (הודויהו) ואלשיב ופלוה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה:
ס

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושוֹבָל: 2 וראיה ברשוֹבֵל
הוליד את יחית ויחית הליד את אחומי ואת להד אלה
משפחות הצרעתי: ס 3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם
אחותם הצלפוני: 4 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי בית לחם: 5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים
חלאה ונערה: 6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני
ואת האחשתי אלה בני נערה: 7 ובני חלאה צרת *יצחר (וצחר)
ואתנן: 8 וקנץ הוליד את ענוב ואת הצבכה ומשפחות אחרת
ברחום: 9 ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי
ילדתי בעצב: 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברח תברכני
והרבית את גבולי והייתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא
אלהים את אשר שאל: 11 וכלוב אחישוחה הוליד את מחיר הוא
אבי אשתון: 12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ס 13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני
עתניאל חתת: 14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב
אבי גיא חרשים כי חרשים היו: פ 15 ובני כלב ברפנה עירו אלה
ונעם ובני אלה וקנז: 16 ובני יהללאל זוף וזיפה תיריא ואשראל:
17 ובנעזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי
ואת ישבח אבי אשתמע: 18 ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדר
ואת חבר אבי שוכו ואת יקויתאל אבי זנוח ואלה בני בתיה
בת פרעה אשר לקח מרד: ס 19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי
קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: 20 ובני שימון אמנו ורנה ברנן
*ותולון (ותילון) ובני ישעי וזחתי וברזוחתי: 21 בני שלה בר יהודה ער
אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית
אשבע: 22 ויולדים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי
לחם והדברים עתיקים: 23 המה היזרעים וישבי נטעים וגדרה
עם המלך במלאכתו ישבו שם: ס 24 בני שמעון נמואל וימין וריב
זרח שאול: 25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו: 26 ובני משמע
חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: 27 ולשמעי בנים ששה עשר ובנות
שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה:
ס 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל: 29 ובבלהה ובעצם
ובתולד: 30 ובבתואל ובחורמה ובציקל: 31 ובבית מרכבות ובחצר

סוסים ובבית בראי וישערים אלה עריהם עד מלך דוד:
32 ויחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש:
33 וכל יחצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת
מושבתם והתיחשם להם: 34 ומשובב וימלך ויושה בראמציה:
35 ויואל ויהוא בר יושבה בירשריה בר עשיאל: 36 ואליועני ועקבה
וישוחיה ועשיה ועדיאל וישומאל ובניה: 37 וזיזא בר שפעי בראלון
בר יודיה בר שמרי בר שמעיה: 38 אלה הבאים בשמות נשיאים
במשפחותם ובית אבותיהם פרוצו לרוב: 39 וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם: 40 וימצאו מרעה שמן וטוב
והארץ רחבת ידים ושקטת ושלחה כי מרחם השבים שם לפנים:
41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי | יחזקיהו מלך יהודה וכל
את אלהיהם ואת *המענינים (המעונים) אשר נמצאו שמה
ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם:
42 ומהם | מרבוני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות
ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם: 43 וכל את שארית
הפלטיה לעמלק וישבו שם עד היום הזה:

5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו
נתנה בכתרו לבני יוסף ביר ישראל ולא להתיחש לבכרה: פ 2 כי
יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף: ס 3 בני ראובן בכור
ישראל חנוך ופלוז חצרון וכרמי: 4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו
שמעי בנו: 5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: 6 בארה בנו אשר הגלה
תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: 7 ואחיו למשפחתו
בהתיחש לתלדותם הראש יעזאל וזכריהו: 8 ובלע ברעז בר שמע
בר יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: 9 ולמזרח ישב
עד לבוא מדברה למר הנבה פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד:
10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגריאים ופלו בידם וישבו
באחיהם על כל פני מזרח גלעד: פ 11 ובני גד לנגדם ישבו בארץ
הבשן עד סלכה: 12 יואל הראש ושפם המשנה ועני ושפט בבשן:
13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבט ויור ויעקן וזיע
ועבר שבעה: ס 14 אלה | בני אביחיל בר חורי בר רוח בר גלעד
בר מיכאל בר ישישי בר יחזו בר בוז: 15 אחי בר עבדיאל בר גוני ראש
לבית אבותם: 16 וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון
על תוצאותם: 17 כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם
מלך ישראל: פ 18 בני ראובן וגדי ויחצי שבט מנשה מר בני חיל
אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים
וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: 19 ויעשו מלחמה
עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב: 20 ויעזרו עליהם וינתנו בידם
ההגריאים וכל שעמם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם
כי יבטחו בו: 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים
וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: 22 כי חללים
רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה: פ
23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושגור
והר חרמון המה רבו: 24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי
ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי
שמות ראשים לבית אבותם: 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי
אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם: 26 וער אלהי
ישראל את רוח | פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנאסר מלך
אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח ויבחר
והרא ונהר גזון עד היום הזה: פ 27 בני לוי גרשון קהת ומררי:
28 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: ס 29 ובני עמרם אהרן
ומשה ומרים ס ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ס
30 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: 31 ואבישוע
הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי: 32 ועזי הוליד את זכריה וזכריה
הוליד את מריות: 33 מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד
את אחיטוב: 34 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד
את אחימעץ: 35 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד

גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה אתגולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה: ס 57 ומטה יששכר את קדש ואת מגרשיה את דבכת ואת מגרשיה: 58 ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענבם ואת מגרשיה: ס 59 ומטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה: 60 ואת חוקן ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה: 61 ומטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה: ס 62 לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונן ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה: 63 ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה: 64 ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה: 65 ומטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה: 66 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת מגרשיה: ס

7 ולבני יששכר תולע ופואה *ישיב (ישוב) ושמרון ארבעה: ס 2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות: ס 3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל וישיה חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כיהרבו נשים ובנים: 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: פ 6 ובני בלע ובכר ודיעאל שלשה: 7 ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלושים וארבעה: ס 8 ובני בכר זמירה ויעוש ואליעזר ואליועני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר: 9 והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: ס 10 ובני דיעאל בלהן ובני בלהן *יעיש (יעוש) ובנימ ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר: 11 כל אלה בני דיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: 12 ושפם ורפם בני עיר חשם בני אחר: 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלוש בני בלהה: פ 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד: 15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות: 16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: 17 ובני אולם בן אלה בני גלעד ברמכיר ברמנשה: 18 ואחתו המלכת ילדה את אישיהוד ואת אביעזר ואת מחלה: 19 והיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: פ 20 ובני אפרים שותלח ובכר בן ותחת בן ואלעדה בן ותחת בן: 21 וזבד בן ושותלח בן ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנוולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם: 22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: 23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ברעיה כי ברעה היתה בביתו: 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: 25 ורפח בן ורשף ותלח בן ותחן בן: 26 לעדן בן עמיהוד בן אלישמע בן: 27 נון בן יהושע בן: 28 ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה: 29 ועלידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענר ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף ברי ישראל: פ 30 בני אשר ימנה ישוה וישני ובריעה ושרח אחותם: 31 ובני ברעיה חבר ומלכיאל הוא אבי *ברזות (ברזית): 32 וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: 33 ובני יפלט פסר ובמהל ועלשות אלה בני יפלט: 34 ובני שמר אחי *זורהגה (זרהגה) *יחבה (יחבה) וארם: 35 ובניהלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוזן וחרנפר ושועל וברך וימרה: 37 בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני עלא ארח וחניאל

את יוחנן: 36 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם: 37 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: 38 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: 39 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: 40 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק: 41 והוצדק הלך בהגלות יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר: ס

6 בני לוי גרשם קהת ומררי: 2 ואלה שמות בני גרשם לבני ושמעון: 3 ובני קהת עמרם ויזיהרן ועזיאל: 4 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: 5 לגרשם לבני בן יחת בן זמה בן: 6 ויאח בן עדו בן זרח בן יאתרי בן: 7 בני קהת עמינדב בן קרח בן אסיר בן: 8 אלקנה בן ואביסף בן ואסיר בן: 9 תחת בן אוריאל בן עזיה בן ושאל בן: 10 ובני אלקנה עמשי ואחיות: 11 אלקנה *בנו (בני) אלקנה צופי בן ונחת בן: 12 אליאב בן ירחם בן אלקנה בן: 13 ובני שמואל הבכר ושני ואביה: ס 14 בני מררי מחלי לבני בן שמעי בן עזה בן: 15 שמעא בן חגיה בן עשיה בן: פ 16 ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון: 17 והיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ועמדו כמשפטם על עבודתם: 18 ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בריואל ברישמואל: 19 בראלקנה ברירחם בראליאל ברתוח: 20 בראציף (צופי) בראלקנה ברמחית ברעמשי: 21 בראלקנה בריואל ברעזריה ברצפניה: 22 ברמחית בראסיר בראביסף ברקרח: 23 בריצהר ברקחת ברלוי ברישראל: 24 ואחיו אסף העמד על ימנו אסף ברברכיהו ברשמעא: 25 ברמכאל ברבעשיה ברמלכיה: 26 בראתני ברזרח ברעדיה: 27 בראיתו ברזמה ברשמעי: 28 בריחית ברגרשם ברלוי: ס 29 ובני מררי אחיהם על השמאול איתן ברקושי ברעבדי ברמלוי: 30 ברחשביה ברמצייה ברחלקיה: 31 ברמצי ברבני ברשמר: 32 ברמחלי ברמושי ברמררי ברלוי: ס 33 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: 34 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: פ 35 ואלה בני אהרן אלעזר בן פינחס בן אבישוע בן: 36 בקי בן עזי בן זרחיה בן: 37 מריות בן אמריה בן אחיטוב בן: 38 צדוק בן אחימעץ בן: ס 39 ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: 40 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביביתה: 41 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכל ברופניה: ס 42 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: 43 ואת חילו ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה: 44 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: ס 45 וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: ס 46 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ס 47 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ס 48 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה: 49 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: 50 ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות: ס 51 ומשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: 52 ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בחר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה: 53 ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: 54 ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה: פ 55 וממחצית מטה מנשה את עבר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים: פ 56 לבני

לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל
 ואבתייהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: 20 ופניחס בראלעזר נגיד
 היה עליהם לפני יהוה | עמו: 21 זכריה בן משלמיה שער פתח
 לאהל מועד: 22 כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר
 המה בחצריהם התיחשם המה יסד דניד ושמואל הראה
 באמונתם: 23 והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל
 למשמרות: 24 לארבע רוחות יהוה השערים מזרח ומה צפונה
 ונגבה: 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אלעת
 עם אלה: 26 כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלויים
 והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים: 27 וסביבות
 בית האלהים יליו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר
 לבקר: 28 ומהם על כלי העבודה כי במספר וביאום ובמספר
 יוציאום: 29 ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת
 והיין והשמן והלבונה והבשמים: 30 ומרבי הכהנים רחמי
 המרקחת לבשמים: 31 ומתיה מן הלויים הוא הבכור לשלם
 הקרתי באמונה על מעשה החבתים: 32 ומרבי הקהתי
 מראחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת: 33 ואלה
 המשחרים ראשי אבות ללויים בלשכת *פטירים (פטורים) כיומם
 וליה עליהם במלאכה: 34 אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם
 ראשים אלה ישבו בירושלם: פ 35 ובגבעון ישבו אביגבעון *ועואל
 (ועיאל) ושם אשתו מעכה: 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל
 ונר ונדב: 37 וגדור ואחיו וזכריה ומקלות: 38 ומקלות הוליד
 את שמאם ואפיהם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 39
 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד
 את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל: 40 ובריהונתן
 מריב בעל ומריבעל הוליד את מיכה: 41 ובני מיכה פיתון ומלך
 ותחרע: 42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת
 ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 43 ומוצא הוליד
 את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 44 ולאצל ששה בנים
 ואלה שמותם עזריקם | בכרו וישמעאל ושערה ועבדיה וחנן אלה
 בני אצל: פ

10 ופולשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פולשתים
 ויפלו חללים בהר גלבוע: 2 וידבקו פולשתים אחרי שאול
 ואחרי בניו ויכו פולשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכישוע בני
 שאול: 3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל
 מרהיורים: 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך | ודקרני בה
 פריבאו הערלים האלה והתעלדו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא
 מאד ס ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת
 שאול ויפל גם הוא על החרב וימת: 6 וימת שאול ושלשת בניו
 וכל ביתו יחדו מתו: 7 ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו
 וכימתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פולשתים וישבו בהם:
 ס 8 והי ממחרת ויבאו פולשתים לפשט את החללים וימצאו
 את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע: 9 ויפשיטו וישאו את ראשו
 ואת כליו וישלחו בארץ פולשתים סביב לבשר את עצביהם
 ואת העם: 10 וישמו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית
 דגון: 11 וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פולשתים
 לשאול: 12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו
 ויבאום ויבישו ויקברו את עצמותיהם תחת האלה בביש ויצאמו
 שבעת ימים: 13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה
 אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש: 14 ולא דרש ביהוה
 וימיתו ויסב את המלוכה לדניד ברישי: פ

11 ויקבצו כל ישראל אל דניד חברונה לאמר הנה עצמך
 ובשרך אצנחנו: 2 גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך
 אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה
 תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל:
 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דניד בריתי

ורצוא: 40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים
 ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים
 וששה אלף: ס

8 ובנימו הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחר השלישי:
 2 נוהה הרביעי ורפא החמישי: ס 3 ויהיו בני בלע אדר
 וגרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחוח: 5 וגרא ושפופן וחורם:
 6 ואלה בני אחוז אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע וגלום
 אל מנחת: 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא
 ואת אחיח: 8 ושחרים הוליד בשדה מואב מרשלו אתם חושים
 ואת בערא נשיו: 9 ויולד מרחדש אשתו את יובב ואת צבא
 ואת מישא ואת מלכם: 10 ואת יעון ואת שכה ואת מרמה אלה
 בני ראשי אבות: 11 ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל:
 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד
 ובנתיה: 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אלון המה
 הבריו את יושבי גת: 14 ואחיו ששק וירמות: 15 וזבדיה וערד ועדר:
 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני ברעה: 17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר:
 18 וישמרי וזליאה ויובב בני אלפעל: 19 ויקים וזכרי וזבדי:
 20 ואליעני וצלתי ואליאל: 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי:
 22 וישפן ועבר ואליאל: 23 ועבדון וזכרי וחנן: 24 וחנניה ועילים
 וענתיה: 25 ופדיה *ופניאל (ופנואל) בני ששק: 26 ושמשרי
 ושחריה ועתליה: 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: 28 אלה ראשי
 אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 29 ובגבעון ישבו
 אבי גבעון ושם אשתו מעכה: 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל
 ונדב: 31 וגדור ואחיו וזכרי: 32 ומקלות הוליד את שמאם ואפיהם
 נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 33 ונר הוליד את קיש
 וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע
 ואת אבינדב ואת אשבעל: 34 ובריהונתן מריב בעל ומריב בעל
 הוליד את מיכה: 35 ובני מיכה פיתון ומלך ותארג ואח: 36 ואחז
 הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי
 וזמרי הוליד את מוצא: 37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה
 בנו אצל בנו: 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם | בכרו
 וישמעאל ושערה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: 39 ובני עשק
 אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלפלט השלישי: 40 ויהיו בני אולם
 אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים
 כל אלה מבני בנימו: פ

9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל
 ויהודה הגלו לבבל במעלם: ס 2 והיושבים הראשנים אשר
 באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: 3 ובירושלם
 ישבו מרבי יהודה ומרבי בנימן ומרבי אפרים ומנשה: 4 עותי
 ברעמיהוד ברעמרי בראמרי *ברבימר (בני מן) בני פרץ
 בריהודה: 5 ומרהשילוני עשה הבכור ובניו: 6 ומרבי זרח ועואל
 ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 ומרבי בנימן סלוא ברמשלם
 ברהודיה ברהסנאה: 8 ובניה ברירחם ואלה ברעזי ברמרי
 ומשלם ברשפטיה ברעואל בריבניה: 9 ואחיהם לתלדותם תשע
 מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתייהם:
 ס 10 ומרהכנים ידעיה ויהויריב וכיו: 11 ועזריה ברחלקיה
 ברמשלם ברצדוק ברמריות בראחוטוב נגיד בית האלהים: ס
 12 ועדיה ברירחם ברפשחור ברמלכיה ומעשי ברעדיאל בריחזרה
 ברמשלם ברמשלמית בראמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם
 אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים:
 14 ומרהלויים שמעיה ברחשוב ברעזריקם ברחשבה מרבי מרי:
 15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה ברמיכא ברזכרי בראסר: 16 ועבדיה
 ברשמעיה ברנלל ברידיותן וברכה בר אסא בראלקנה היושב
 בחצרי בטופתי: 17 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם
 שלום הראש: 18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים
 למחנות בני לוי: 19 ושלום ברקורא בראבסר ברקורח אחיו

7 אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים: 8 ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדוד: 9 ומר הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גבתי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למחר: 10 עזר הראש עבדיה השני אליאב השלישי: 11 משמנה הרביעי ירמיה החמשי: 12 עתו הששי אליאל השבעי: 13 יוחנן השמיני אלזבד התשיעי: 14 ירמיהו העשירי ס מכבני עשתי עשר: 15 אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף: 16 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתי (גדויתו) ויבריוח את כל העמקים למזרח ולמערב: 17 ויצאו מרבי בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד: 18 ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח: 19 ורוח לבשה את עמשו ראש השלושים (השלושים) לך דויד ועמך ברושי שלום | שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: 20 וממנשה נפלו על דויד בבואו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשנו יפול אל אדניו שאול: 21 בלכתו אל ציקלג נפלו עליו | ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה: 22 והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: 23 כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים: 24 ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: 25 בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: 26 מרביני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: 27 מרביני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: 28 ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: 29 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: 30 ומרביני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועדה הנה מרבינתם שמרים משמרת בית שאול: 31 ומרביני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: 32 ומחצו מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד: 33 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם: 34 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ועדור בלא לב ולב: 35 ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: 36 ומרדכי ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: 37 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: 38 ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחיצי | שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: 39 כל אלה אנשי מלחמה עזרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דויד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד: 40 ויהיו שם עם דויד ימים שלוש מאות אכלים ושותים כיהכינו להם אחיהם: 41 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בהמורים ובגמלים ובפרדים | ובבקר מאכל קמח דבילים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל: פ

13

ויעץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: 2 ויאמר דויד לכל | קהל ישראל אם עליכם טוב ומר יהוה אלהינו נפרצה נשלחה עליאתנו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלויים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כילא דרשנהו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם: 5 וקהל דויד את כל ישראל מן שיתור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים: 6 ועל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים | יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם: 7 וירכבו את ארון האלהים על עגלה

בחרבון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל: 8 וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישיב הארץ: 9 ויאמרו ישיב יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד: 10 ויאמר דויד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ועל בראשונה יואב בן צרויה יהיה לראש: 7 וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: 8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר: 9 וילך דויד הלך וגדלו ויהוה צבאות עמו: 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: 11 ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים (השלושים) הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: 12 ואחריו אלעזר בן דודו האחותי הוא בשלושה הגברים: 13 הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים: 14 ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים וישע יהוה תשועה גדולה: 15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: 16 ודויד אז במצודה ויצב פלשתים אז בבית לחם: 17 ויתאו (ויתאו) דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: 18 ויקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה: 19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: 20 ואבשי אחיו יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל * ולא (ול) שם בשלושה: 21 מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא: 22 בניה ברוהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג: 23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדה | חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארזים וירד אליו בשבט ויגלו את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: 24 אלה עשה בניהו ברוהוידע ולו שם בשלושה הגברים: 25 מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישמיהו דויד על שמעתו: 26 וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: 27 שמות הרורי חלץ הפלוני: 28 עירא ברעקל התקועי אביעזר הענתותי: 29 סבכי התשתי עילי האחותי: 30 מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי: 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן ס בניה הפרעתי: 32 חורי מנחלי געש ס אביאל הערבתי: 33 עזמות הבחרומי אליחבא השעלבי: 34 בני השם הגזוני ונתן בן שגה ההררי: 35 אחיאים בן שכר ההררי אלפיל בן אור: 36 חפר המכרתי אחיה הפלני: 37 חצרו הכרמלי נערי בן אבן: 38 ואל אחי נתן מבחר בן הגרי: 39 צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה: 40 עירא היתרי גרב היתרי: 41 אוריה החתי זבד בן אחלי: 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: 43 חנן בן מעכה ויושפט המתני: 44 עזיא העשתרתי שמע * ויעואל (ויעואל) ס בני חותם הערערי: 45 ודיעאל בן שרמי ויחא אחיו התיצי: 46 אליאל המחיים וירבי ויושנה בני אלנעם ויתמה המואבי: 47 אליאל ועובד ויעשיאל המצביה: פ ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה: 2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאתי שאול מבנימן: 3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי * ויוזאל (ויוזאל) ופלס בני עזמות וברכה יהוה הענתותי: 4 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים: 5 וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי: 6 אלעזר וירימות ובעליה ושמריו ושפטיו * החרפי (החרופי):

21 ומתתיהו ואלילפלהו ומקניהו ועבד אדם ועיאל ועזיהו בכנרות על השמינית לנצח: 22 וכניהו שר הלויים במשא יסר במשא כי מבין הוא: 23 וברכיהו ואלקנהו שערים לארון: 24 ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים *מחצצרים (מחצרים) בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: 25 ויהי דוד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מרבית עבד אדם בשמחה: ס 26 ויהי בעזר האלהים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה וזבתו שבעה פרים ושבעה אילים: 27 ודוד מכתב | במעיל בוז וכל הלויים הנשאים את הארון והמשררים וכניהו השר המשא המשררים ועל דוד אפוד בד: 28 וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלות משמעים בנבלים וכנרות:

29 ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקה | בעד החלון ותרא את המלך דוד מרקד ומשחק ויבד לו בלבה: פ 16 ויבאו את ארון האלהים ויצגו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: 2 ויכל

דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: 4 וימל לפני ארון יהוה מרהלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: פ 5 אסף הראש ומשנהו זכריה ועיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיהו ואליאב ובניהו ועבד אדם ועיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלותים משמיע: 6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: 7 בינם ההוא אז נתן דוד בראש להודות ליהוה ביד אסף ואחיו: פ 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: 9 שירו לו זמרו לו שירו:

10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירוי: 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 17 ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: 19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: 20 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: 21 לא הניח לאיש לעשקם וינכח עליהם מלכים: 22 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: פ

23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: 24 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 25 כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל האלהים: 26 כי כל אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה: 27 הודו והדר לפניו עז וחדנה במקומו: 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 30 חילו מלפניו כל הארץ ארץ תכון תבל בל תמוט: 31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: 32 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: 33 אז ירננו עצי העיר מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: 34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרו:

הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מרהגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: פ 37 ויעזבש לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדברי יום ביומו: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם ברידיתון וחסה לשערים: 39 ואת | צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: 40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: 41 ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: 42 ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלותים למשמעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער: 43 ולכו כל העם איש לביתו ויסב דוד לברך את ביתו: פ

חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: 8 ודוד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלותים ובחצצרות: 9 ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר: 10 ויחראף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים: 11 ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: 12 ויגא דוד את האלהים בינם ההוא לאמר יהוה אביא אלי את ארון האלהים: 13 ולא הסיר דוד את הארון אליו אל עיר דוד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי: 14 וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו: פ

14 וישלח *חירים (חורים) מלך צר מלאכים אל דוד ויעצי ארזים וחרשי ליר וחרשי עצים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הוכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: פ 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילד דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילדים אשר הילדו בירושלם שמוע ושווב נתן ושלמה: 5 ויבחר וילישוע ואלפלט: 6 ונגה ונפג ופייע:

7 וילישמע ובעלידע ואלפלט: 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 וישאל דוד באלהים לאמר האעלה על *פלשתים (פלשתים) ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידי: 11 ויעלו בבעל פראים ויכם שם דוד ויאמר דוד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פראים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש: פ 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים: 16 ויעש דוד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה: 17 ויצא שם דוד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים:

15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלהים ויטלו אהל: 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלהים כי אסו הלויים כיבם | בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: ס 3 ויקהל דוד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: 4 ויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: ס 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: ס 7 לבני גרשום וואל השר ואחיו מאה ושלשים: ס 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: ס 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: ס 10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: ס 11 ויקרא דוד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה וואל שמעיה ואליאל ועמינדב: 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו: 13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בננו כי לא דרשנהו כמשפט: 14 ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: 15 וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: פ 16 ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלותים משמיעים להרים בקול לשמחה: פ 17 ועמידו הלויים את הימן ברויאל ומראחיו אסף ברכיהו ס ומר בני מררי אחיהם איתן ברוקושיהו: 18 ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ועזיאל ושמירמות ויחיאל | ועזי אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואלילפלהו ומקניהו ועבד אדם ועיאל השערים: 19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצלותים נחשת להשמיע: 20 וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועזי אליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות:

ועשר אלף: 13 ושש באדום נציבים ויהיו כל־אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את־דוד בכל אשר הלך: 14 וימלך דוד על־כל־ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל־עמו: 15 ויואב בן־נריה על־הצבא ויהושפט בן־אחילוז מזכיר: 16 וצדוק בן־אחיסוב ואבומלך בן־אביתר כהנים ושושא סופר: 17 ובניהו בן־יהונדע על־הכרתי והפלתי ובני־דוד הראשנים ליד המלך: פ

19 ויהי אחרי־כן וימת נחש מלך בני־עמון וימלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד אעשה־חסד | עם־חנן בן־נחש כי־עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלאכים לנחמו על־אביו ויבאו עבדי דוד אל־ארץ בני־עמון אל־חנן לנחמו: 3 ויאמרו שרי בני־עמון לחנן המכבד דוד את־אביו בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלא זעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך: פ 4 ויקח חנן את־עבדי דוד ויגלחם ויכרת את־מדויהם בחצי עד־המפשעה וישלחם: 5 וילכו ויגידו לדוד על־האנשים וישלח לקראתם כי־היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר־יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם־דוד וישלח חנן ובני עמון אלף ככר־כסף לשכר להם מן־ארים נהרים ומן־ארים מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלושים אלף רכב ואת־מלך מעכה ואת־עמו ויבאו ויחכו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: פ 8 וישמע דוד וישלח את־יואב ואת כל־צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר־באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כי־היתה פני־המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל־בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ס ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתך: 13 חזק ונתחזקה בעד־עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה: 14 ויגש יואב והעם אשר־עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי־נס ארם וינוסו גסהם מפני אבשי אחיו ויבאו הערה ויבא יואב ורושלם: פ 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את־ארם אשר מעבר הנהר ושופר שר־צבא הדדעור לפניהם: 17 ויגד לדוד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהים ויערך אלהים ויערך דוד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופר שר־הצבא המית: 19 ויראו עבדי הדדעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם־דוד ויעבדו ולא־אבה ארם להושיע את־בני־עמון עוד: פ

20 והיה לעת תשובת השנה לעת | צאת המלכים וינהג יואב את־חיל הצבא וישחת | את־ארץ בני־עמון ויבא ויצר את־רבה ודוד ישב בירושלם ויר יואב את־רבה ויהרסה: 2 ויקח דוד את־עטרת־מלכם מעל ראשו וימצאה | משקל ככר־זהב ובה אבן יקרה ותהי על־ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת־העם אשר־בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דוד לכל ערי בני־עמון וישב דוד וכל־העם וירושלם: פ 4 והיה אחרי־כן ותעמד מלחמה בגור עם־פלשתים אז הכה סבכי החשתי את־ספי מילדי הרפאים ויכנעו: 5 ויהי־עוד מלחמה את־פלשתים ויר אלחנן בן־*יעור (יעיר) את־לחמי אחי גלית הגיתי ועץ חניתו כמנור ארמים: 6 ויהי־עוד מלחמה בגת ויהי | איש מדה ואצבעותיו שש־ושש עשרים וארבע וגם־הוא נולד להרפא: 7 ויחרף את־ישראל ויכהו והונתן בן־שמעא אחי דוד: 8 אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד־דוד וביד־עבדיו: פ

21 ויעמד שטן על־ישראל ויסת את־דוד למנות את־ישראל: 2 ויאמר דוד אל־יואב ואל־שרי העם לכו ספרו את־ישראל מבאר שבע ועד־דן והביאו אלי ואדעה את־מספרם: 3 ויאמר יואב יוסף יהוה על־עמו | כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל:

17 ויהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל־נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית־יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל־דוד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: ס 3 והיה בלילה ההוא והיה דבר־אלהים אל־נתן לאמר: 4 לך ואמרת אל־דוד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה־לי הבית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מן־היום אשר העליתי את־ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אלהים וממשכן: 6 בכל אשר־התהלכתי בכל־ישראל הדבר דברתי את־אחד שפטי ישראל אשר צייתי לרעות את־עמי לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים: 7 לעתה כה־תאמר לעבדי לדוד ס כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן־הנה מן־אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: 8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את־כל־אויבך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: 9 ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יוסיפו בני־עולה לבלתו כאשר בראשונה: 10 ולמימים אשר צייתי שפטים על־עמי ישראל והכנעתי את־כל־אויבך ואגד לך וית יבנה־לך יהוה: 11 והיה כי־מלאו ימיו ללכת עם־אבותי והקימותי את־זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכניתי את־מלכותו: 12 הוא יבנה־לי בית וכננתי את־כסאו עד־עולם: 13 אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן וחסדי לא־אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד־העולם וכסאו יהיה נכון עד־עולם: 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל־דוד: פ 16 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מייאני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם: 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על־בית־עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה והנה אלהים: 18 מה־יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את־עבדך ואתה את־עבדך ידעת: 19 והוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל־הגדולה הזאת להדיע את־כל־הגדלות: 20 והוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר־שמענו באזנינו: 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר־פדית ממצרים גוים: 22 ויתן את־עמך ישראל | לך לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על־עבדך ועל־ביתו ואמן עד־עולם ועשה כאשר דברת: 24 ואמן ויגדל שמו עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית־דוד עבדך נכון לפניך: 25 כי | אתה אלהי גלית את־אזן עבדך לבנות לו בית על־כן מצא עבדך להתפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על־עבדך הטובה הזאת: 27 ועתה הואלת לברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי־אתה יהוה ברכת ומברך לעולם: פ

18 ויהי אחרי־כן ויר דוד את־פלשתים ויכניעם ויקח את־גת ובנתיה מיד פלשתים: 2 ויר את־מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה: 3 ויר דוד את־הדדעור מלך־צובה חמתה בללתו להציב ידו בנהר־פרת: 4 וילכד דוד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעור מלך צובה ויר דוד בארם עשרים־ושנים אלף איש: 6 ושש דוד בארם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הלך: 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעור ויביאם וירושלם: 8 ומטבתח ומכון ערי הדדעור לקח דוד נחשת רבה מאד בה | עשה שלמה את־ים הנחשת ואת־העמודים ואת כלי הנחשת: פ 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את־כל־חיל הדדעור מלך־צובה: 10 וישלח את־הדורים בנ אל־המלך דוד *לשאול (לשאל) לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי־איש מלחמות תעו היה הדדעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת: 11 גם־אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם־הכסף והזהב אשר נשא מכל־הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן־נריה הכה את־אדום בגיא המלח שמונה

על־ישראל עד־עולם: 11 עתה בני יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: 12 אך יתְרַךְ יהוה שכל ובניו ויצוֹךְ על־ישראל ולשמור את־תורת יהוה אלהיך: 13 אז תצליח אם־תשמור לעשות את־הדקלים ואת־המשפטים אשר צוה יהוה את־משה על־ישראל חזק ואמץ אל־תירא ואל־תחת: 14 והנה בעניי הכינותי לבית־יהוה זהב כפרים מאה־אלף וכסף אלף אלפים כפרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: 15 ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל־הכם בכל־מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: 17 ויצו דוד לכל־שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידו את ישרי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את־מקדש יהוה האלהים להביא את־ארון ברית־יהוה וכלי־קדש האלהים לבית הנבנה לשם־יהוה: פ

23 ודוד זקן ושבע ימים וימך את־שלמה בנו על־ישראל: 2 ויאסף את־כל־שרי ישראל והכהנים והלויים: 3 ויספרו

הלויים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: 5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: 6 ויחלקם דוד מחלקות ס לבני לוי לגרשון קהת ומררי: ס 7 לגרשון לעזר ושמע: ס 8 בני לעזר הראש יחיאיל וזתם ויואל שלשה: ס 9 בני שמעי *שלמות (שלומית) וחיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות לעזר: ס 10 ובני שמעי יחז ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהי יחז הראש ויזיה השני ויעוש ובריעה לא־הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: ס 12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: ס 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד־עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד־עולם: 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על־שבת הלוי: 15 בני משה גרשם ואליעזר: 16 בני גרשם שבואל הראש: 17 ויהיו בני־אליעזר רחביה הראש ולא־היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: 18 בני יצהר שלמית הראש: ס 19 בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: ס 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22 וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות וישאום בני־קיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועזר וירמות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלהי־ישראל לעמו וישכן בירושלם עד־לעולם: 26 וגם ללויים אין־לשאת את־המשכן ואת־כל־כליו לעבדתו: 27 כי בדברי דוד האחרים המה מספר בני־לוי מבן עשרים שנה ומעלה: 28 כי מעמדם ליד־בני אהרן לעבדת בית יהוה על־החצרות ועל־הלשכות ועל־טהרת לכל־קדש ומעשה עבדת בית האלהים: 29 ולחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל־משורה ומדה: 30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: 31 וכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו את־משמרת אהלימועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: פ

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא־היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלקם דוד וצדוק מרְבִי אלעזר ואחיתמר מרְבִי איתמר לפקדתם בעבדתם: 4 ומצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מרְבִי איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים

4 ודבר־המלך חזק על־יואב ויצא יואב ויתהלך בכל־ישראל ויבא ירושלם: 5 וימת יואב את־מספר מפקד־העם אל־דוד ויהי כל־ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי־נתעב דבר־המלך את־יואב: 7 וירע בעיני האלהים על־הדבר הזה וך את־ישראל: פ 8 ויאמר דוד אל־האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את־הדבר הזה ועתה העבר־נא את־עונן עבדך כי נספלת מאד: פ 9 וידבר יהוה אל־גד חזה דוד לאמר: 10 לך ודברת אל־דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחרלך אחת מהנה ואעשה לך: 11 ויבא גד אל־דוד ויאמר לו כה־אמר יהוה קבל־לך: 12 אם־שלוש שנים רעב ואם־שלושה חדשים נספה מפני־צריך וחרב אויבך | למשגת ואם־שלושת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל־גבול ישראל ועתה ראה מה־אשיב את־שלחי דבר: פ 13 ויאמר דוד אל־גד צר־לי מאד אפלה־נא ביד־יהוה כירבים רחמיו מאד וביד־אדם אל־אפל: 14 וימת יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: 15 וישלח האלהים מלאך | לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על־הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם־גן ארנן היבסי: ס 16 וישא דוד את־עיניו וירא את־מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על־ירושלם ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על־פניהם: 17 ויאמר דוד אל־האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני־הוא אשר־חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה: ס 18 ומלאך יהוה אמר אל־גד לאמר לדוד כי | יעלה דוד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי: 19 ועל דוד בדבר־גד אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארנן וירא את־המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: 21 ויבא דוד עד־ארנן ויבט ארנן וירא את־דוד ויצא מן־הגרן וישתחו לדוד אפים ארצה: 22 ויאמר דוד אל־ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: 23 ויאמר ארנן אל־דוד קח־לך ועש אדני המלך הטוב בעיני ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דוד לארנן לא כיקנה אקנה בכסף מלא כי לא־אשא אשר־לך ליהוה והעלות עולה חנם: 25 וימת דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ועל עלות ושלמים ויקרא אליהוה ויענהו באש מן־השמים על מזבח העלה: פ 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבן אל־נדבה: 28 בעת ההיא בראות דוד כי־ענהו יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם: 29 ומשכן יהוה אשר־עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: 30 ולא־יכל דוד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבלת מפני חרב מלאך יהוה: ס

22 ויאמר דוד זה הוא בית יהוה האלהים זה־מזבח לעלה לישראל: ס 2 ויאמר דוד לכנוס את־הגרים אשר בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 וברזל | לרוב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכן דוד ונחשת לרב אין משקל: 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידונים והצרים עצי ארזים לרב לדוד: פ 5 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל | למעלה לשם ולתפארת לכל־הארצות אכינה נא לו ויבן דוד לרב לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ס 7 ויאמר דוד לשלמה *בנו (בני) אני היה עם־לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר־יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא־תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: 9 הנה־בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל־אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש וישקט אתן על־ישראל בימיו: 10 הוא־יבנה בית לשמי והוא יהיה־לי לבן ואני־לו לאב והכינותי כסא מלכותו

לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה:
 5 ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כיהיו שרי קדש ושרי האלהים
 מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ס ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר
 מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם בן אבימלך
 וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אחז אלעזר ואחז |
 אחז לאיתמר: 7 פ ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני:
 8 לחרם השלישי לשערים הרביעי: 9 למלכיה החמישי למימן הששי:
 10 להקוז השביעי לאביה השמיני: 11 לישוע התשעי לשכניהו
 העשרי: 12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: 13 לחפה
 שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר: 14 לבלגה חמשה עשר לאמר
 ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר:
 16 לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים: 17 לזכין אחד ועשרים
 לגמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה עשר ועשרים למעזיהו ארבעה
 ועשרים: 19 פ אלה פקדונם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם
 ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי
 הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: 21 לרחביהו לבני
 רחביהו הראש ושיה: 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני
 יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי וקמעם הרביעי: 24 בני עזיאל
 מיכה לבני מיכה *שמור (שמיר): 25 אחי מיכה ושיה לבני ושיה
 זכריהו: 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: 27 בני מררי
 ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: 28 למחלי אלעזר ולאיהו לו בנים:
 29 לקיש בניקיש ורחמאל: 30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה
 בני הלויים לבית אבותיהם: 31 ויפילו גם הם גורלות לעמת | אחיהם
 בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחיהם וראשי האבות לכהנים
 וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן: ס

25

ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון
 *הנביאים (הנבאים) בכנרות בנגלים ובמצלתים ויהי
 מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניהו
 ואשראלה בני אסף על ידי אסף הנבא על ידי המלך: 3 לידותון בני
 ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם
 ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה: 4 ס להימן בני הימן
 בקיהו מתתיהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי
 ורממתי עזר ישבקשה מלתי הותיר מחזיאות: 5 כל אלה בנים
 להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן
 בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשר
 בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי
 המלך ס אסף וידותון והימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר
 ליהוה כל המבין מאתם שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת
 לעמת קקטן כגדול מבין עם יתלמידי: 9 פ ויצא הגורל הראשון
 לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: 10 השלישי
 זכור בניו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:
 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בניו
 ואחיו שנים עשר: 14 השביעי אשראל בניו ואחיו שנים עשר:
 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: 16 התשעי מתתיהו בניו
 ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר:
 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: 19 השנים עשר
 לחשביהו בניו ואחיו שנים עשר: 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו
 שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר:
 22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר
 לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לישבקשה בניו
 ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:
 26 לתשעה עשר למלתי בניו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים
 לאליהו בניו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בניו
 ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר:
 30 לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: 31 לארבעה
 ועשרים לרממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר: פ

26

למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מר בני
 אסף: 2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ודיעאל השני
 זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי והוחנן הששי
 אליהועני השביעי: 4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור והוזבד השני
 יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל הששי
 יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: 6 ולשמעיה בנו
 נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני
 שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו:
 8 כל אלה מבני | עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח
 לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בנים ואחיו
 בני חיל שמונה עשר: ס 10 ולחסה מר בני מררי בנים שמרי הראש
 כי לא היה בכור ושימהו אביהו לראש: 11 חלקיהו השני טבליהו
 השלישי זכריהו הרביעי כל בניו ואחיו לחסה שלשה עשר:
 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת
 אחיהם לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו גורלות קקטן כגדול לבית
 אבותם לשער ושער: 14 ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו
 בנו יועץ | בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: ס 15 לעבד אדם
 נגבה ולבניו בית האספים: 16 לשפים ולחסה למערב עם שער
 שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: 17 למזרח הלויים
 ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים
 שנים: 18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: 19 אלה
 מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: 20 והלויים אחיה
 על אצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 21 בני לעדן בני
 הגרשני לעדן ראשי האבות לעדן הגרשני ויחזיאל: 22 בני יחזיאל
 זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני
 לעזיאל: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 25 ואחיו
 לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו זכרי בני *ושלמות
 (ושלמית) בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר
 הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי
 הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה:
 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאלו בן קיש ואבנר בן נר ויואב
 בן צרויה כל המקדיש על ידי שלמית ואחיו: 29 ליצהרי כנניהו
 ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני
 חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר
 לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: 31 לחברוני יריה
 הראש לחברוני לתלדתי לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד
 נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: 32 ואחיו בני חיל אלפים
 ושבע מאות ראשי האבות ופקידים דויד המלך על הראובני והגדי
 וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך: פ

27

ובני ישראל | למספרם ראשי האבות ושרי האלפים |
 והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל | דבר
 המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדש השנה
 המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: ס 2 על המחלקת
 הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף: 3 מר בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש
 הראשון: 4 ועל מחלקת | החדש השני דויד האוחזי ומחלקתו
 ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 5 שר הצבא
 השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים
 ומחלקתו עמיזבד בנו: ס 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי
 יואב וזבדיהו בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס
 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף: ס 9 הששי לחדש הששי עזרא בן עקש
 התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 10 השביעי לחדש
 השביעי חלץ הפלוני מר בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: ס 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל

במשקל־מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: 16 ואת־הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: 17 והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: 18 ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרפבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על־ארון ברית־יהוה: 19 הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: פ 20 ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל־תירא ואל־תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד־לכלות כל־מלאכת עבודת בית־יהוה: 21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל־עבודת בית האלהים ועמך בכל־מלאכה לכל־נדב בחכמה לכל־עבודה והשרים וכל־העם לכל־דברך: פ ויאמר דויד המלך לכל־הקהל שלמה בני אהרן בחרבו אלהים נער ונר והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי

29

ליהוה אלהים: 2 וככל־כחי הכינותי לבית־אלהי הזהב | לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני־שהם ומלואים אבני־פזר ורקמה וכל אבן יקרה ואבני־שיש לרב: 3 ועוד ברצותי בבית אלהי ישלי סגלה זהב וכסף נתתי לבית־אלהי למעלה מכל־הכינותי לבית הקדש: 4 שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר־כסף מזקק לטוח קירות הבתים: 5 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל־מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ושרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת בית־האלהים זהב ככרים חמשת־אלפים ואדרכנים רבוא וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבוא ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים: 8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית־יהוה על יד־יחיאל הגרשני: 9 וישמחו העם על־התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: פ 10 ויברך דויד את־יהוה לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: 11 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי־כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל | לראש: 12 והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: 14 וכל מי אני ומי עמי כי־נעצר כח להתנדב כזאת כי־ממך הכל ומיך נתנו לך: 15 כי־גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל־אבותינו כצל | ימינו על־הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו לבנות־לך בית לשם קדשך מידך* היא (הוא) וְלָךְ הַכֹּל: 17 ונדעתי אלהי כי אתה בתן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבב להתנדבתי כל־אלה ועתה עמך הנמצא־יפה ראיתי בשמחה להתנדב־לך: 18 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה־זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אלי: 19 ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר־הכינות: פ 20 ויאמר דויד לכל־הקהל ברכו־נא את־יהוה אלהיכם ויברכו כל־הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחו ליהוה ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה | זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל־ישראל: 22 ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן־דויד וישמחו ליהוה לגדל ולצדוק לכהן: 23 וישב שלמה על־כסא יהוה | למלך תחת־דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל־ישראל: 24 וכל־השרים והגבלים וגם כל־בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: 25 וגדל יהוה את־שלמה למעלה לעיני כל־ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא־יהוה על־כל־מלך לפניו על־ישראל: פ 26 ודויד בן־ישי מלך על־כל־ישראל: 27 והימים אשר מלך על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: 28 וימת בשיבה טובה שבע ימים

מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי* לבנימיני (לבן | ימיני) ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 14 עשתי־עשר לעשתי־עשר החדש בגיה הפרעתוני מרבגי אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: פ 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן־זכרי ס לשמעוני שפטיהו בן־מעכה: ס 17 ללוי חשביה בן־קמואל לאהרן צדוק: ס 18 ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר עמרי בן־מיכאל: ס 19 לזבולן ישמעיהו בן־עבדיהו לנפתלי ירימות בן־עזריאל: ס 20 לבני אפרים הושע בן־עזריהו לחצי שבט מנשה יואל בן־פדיהו: ס 21 לחצי המנשה גלעד ידו בן־זכריהו ס לבנימן יעשיאל בן־אבנר: ס 22 לזן עזראל בן־ירחם אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא־נשא דויד מספרם למגן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את־ישראל ככוכבי השמים: 24 ויאב בן־צריה החל למנות ולא כלה והיה בזאת קצף על־ישראל ולא עלה המספר במספר דברי־הימים למלך דויד: ס 25 ועל אצרות המלך עזמות בן־עדיאל ס ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן־עזריהו: ס 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן־כלוב: 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות הין זבדי השפמי: ס 28 ועל־הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ס ועל־אצרות השמן ועוש: ס 29 ועל־הבקר הרעים בשרון* שטרי (שרטי) השרוני ועל־הבקר בעמקים שפט בן־עדלי: ס 30 ועל־הגמלים אוביל הישמעלי ועל־האתנות יחדיהו המרנתי: ס 31 ועל־הצאן יזוי ההגרי כל־אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד: 32 ויהונתן דוד־דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן־חכמוני עם־בני המלך: 33 ואחיתפל יועץ למלך ס וחוישי הארכי רע המלך: 34 ואחרי אחיתפל יהוידע בן־בניהו ואביתר ושר־צבא למלך יואב: פ

28

ויקהל דויד את־כל־שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את־המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל־רכושי־מקנה | למלך ולבניו עם־הסריסים והגבורים ולכל־גבור חיל אל־ירושלם: 2 ויקם דויד המלך על־רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם־לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית־יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא־תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בַּ מַכְל בֵּית־אָבִי לְהִיּוֹת לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּתָר לְנָגִיד וּבבֵּית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבבְנֵי אָבִי בֵּי רֹצֵה לְהַמְלִיךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 5 ומכל־בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על־כסא מלכות יהוה על־ישראל: 6 ויאמר לי שלמה בנך הוא־יבנה ביתי ויחצרותי בו לי לבן ואני אהיה־לו לאב: 7 והכינותי את־מלכותו עד־לעולם אם־יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: 8 ועתה לעיני כל־ישראל קהל־יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל־מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את־הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחרים עד־עולם: פ 9 ואתה שלמה־בני דע את־אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובניפש חפצה כי כל־לבבות דורש יהוה וכל־יצר מחשבות מבין אם־תדרשנו ימצא לך ואם־תעזבו יזיח־ך לעד: 10 ראה | עתה כי־יהוה בחר בך לבנות־בית למקדש חזק ועשה: פ 11 ויתן דויד לשלמה בנו את־תבנית האולם ואת־בתי וגזכוי ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפורת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית־יהוה וכל־הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל־מלאכת עבודת בית־יהוה ולכל־כלי עבודת בית־יהוה: 14 לזהב במשקל לזהב לכל־כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל־כלי עבודה ועבודה: 15 ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב

עֲשֵׂר וְכָבוֹד וַיִּמְלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַחְתָּיו: 29 וְדְבַרֵי דִוְיָד הַמֶּלֶךְ הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרָיִם הַנֵּם כְּתוּבִים עַל־דְּבַרֵי שְׁמוּאֵל הָרִאֶה וְעַל־דְּבַרֵי נִתָּן
הַנְּבִיא וְעַל־דְּבַרֵי גֵד הַחֹזֶה: 30 עִם כָּל־מַלְכוּתוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וְהַעֲתִים אֲשֶׁר
עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרְצוֹת: פ

דברי הימים ב

1 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: **3** וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: **4** אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי ברחור שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלה: **7** בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתך: **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: **9** עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני עלי עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומדע תרלי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כימי ישפט את עמך הזה הגדול: **11** ויאמר אלהים | לשלמה וען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאלך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עלי: **12** החכמה והמדע נתון לך ועלך ונכסים וכבוד אתך אשר | לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחרך לא יהיה כן: **13** ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון וירושלם מפני אהל מועד וימך על ישראל: **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרב ועם המלך בירושלם: **15** ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: **17** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויוציאו: **18** ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: **2** ויספר שלמה שבועים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: **2** פ וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי ותשלחני ארזים לבנות לו בית לשבת בו: **3** הנה אני בונה הבית לשם | יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: **4** והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: **5** ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו: **6** ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובברזל ובארזן וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: **7** ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדך וידעים לחרות עצי לבנון והנה עבדי עבדך: **8** ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: **9** והנה לחטבים | לכרתי | העצים נתתי חטים | מכות לעבדך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: **10** ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנה עליהם מלך: **11** ויאמר

חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר בנה בית ליהוה ובית למלכותו: **12** ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: **13** בראשה מרבנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזה ובכסף ובנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבזבז ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דוד אבי: **14** ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדך: **15** ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות עלים וכן ואתה תעלה אתם וירושלם: **16** פ ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלושת אלפים ושש מאות: **17** ויעש מהם שבועים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעבד את העם: **3** ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המזרח אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגרן ארגן היבוס: **2** ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: **3** ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארז אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: **4** והאולם אשר על פני הארץ על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפה מפנימה זהב טהור: **5** ואת | הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: **6** ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרום: **7** ויחרף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: **8** ויעש את בית קדש הקדשים ארז על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לכפרים שש מאות: **9** ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: **10** ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: **11** וכנפי הכרובים ארבע אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחר: **12** וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: **13** כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עומדים על רגליהם ופניהם לבית: **14** ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובזבז ויעל עליו כרובים: **15** ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארז והצפת אשר על ראשו אמות חמש: **16** ויעש שרשרות בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: **17** ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם *הימיני (הימני) יכין ושם השמאלי בעז: **4** ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארזו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: **2** ויעש את הים מוצק עשר גאמה משפתו אל שפתו עגול | סביב וחמש גאמה קומתו וקו שלשים גאמה יסב אתו סביב: **3** ודמות בקרים תחת לו סביב | סביב סובבים אתו עשר גאמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקות: **4** עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים | צפונה ושלשה פנים | ימה ושלשה | פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם בותה: **5** ועבדו טפח ושפתו

5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: 6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל: 7 והיה עסלוב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 8 ויאמר יהוה אל דויד אבי אשר היה עסלוב לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עסלוב: 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלצריך הוא יבנה הבית לשמי: 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב | על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: 12 ועמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ופרש כפיו: 13 כיעשה שלמה כיון נחשת ויתנה בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ועמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ופרש כפיו השמימה: 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמותו אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: 15 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה: 16 ועתה יהוה | אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני: 17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: 18 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלולך אף כי הבית הזה אשר בניתי: 19 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנותו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: 20 להיות עיניך פתוחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: 21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: 22 אם יחטא איש לרעהו ונשאבו אלה האלות ונא אלה לפני מזבחך בבית הזה: 23 ואתה | תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: 24 ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו וישבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפני בבית הזה: 25 ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם: 26 בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו ויהתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישובו כי תענבם: 27 ואתה | תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצרלו אויביו בארץ שערי כל נגע וכל מחלה: 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 30 ואתה תשמע מן השמים מכן שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבבו בני האדם: 31 למען יראוך ללכת בדרךך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: 32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא | מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה: 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל וידעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית: 34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בנית לשמך: 35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונתם ועשית משפטם: 36 כי יחטאו ויהיו אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם

כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: 6 ויעש כוירים עשרה ויתן חמשה מימיו וחמשה משמאל לרחצה בהם את מעשה העולה וידחו בם והים לרחצה לכהנים בו: 7 ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימיו וחמש משמאל: 8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימיו וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה: 9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: 11 ויעש חורם את הסיירות ואת היעים ואת המזרקות ס ויכל *חורים (חורם) לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: 12 עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שנים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים: 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: 16 ואת הסיירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: 17 בכפר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנורות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחנות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ס ויבא שלמה את קדשי | דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: 2 פ אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא התחדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 והיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדי מלמעלה: 9 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהישם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: 11 והיו בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסוף להימן לידתו ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמם כהנים למאה ועשרים *מחצרים (מחצרים) בחצרות: 13 והיו כאחד *למחצרים (למחצרים) ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים: 15

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפלי: 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובדידו מלא לאמר:

ונתתם לפני אויב ושבוים שוביהם אל־ארץ רחוקה או קרובה: 37 והשובו אל־לבבם בארץ אשר נשבו־שם ושבּו | והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו: 38 ושבּו אליך בכל־לבם ובכל־נפשם בארץ שבים אשר־שבּו אתם והתפללו: דרך ארצם אשר נתתם לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר־בנית לשמך: 39 ושמעַת מן־השמים ממכון שבתך את־תפלתם ואת־תחנותיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו־לך: 40 עתה אלהי יהו־יגא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ס 41 ועתה קוּמָה יהוה אלהים לנוֹחַךְ אתה וארון עֹךְ כה־נִיךְ יהוה אלהים ולבשו תשועה וחסד־יך ישמחו בטוב: 42 יהוה אלהים אל־תשב פני משיח־יך זכרה לחסדי דויד עבדך: פ

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את־הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל־בית יהוה כי־מלא כבוד־יהוה את־בית יהוה: 3 וכל | בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על־הבית ויכרעו אפים ארצה על־הרצפה וישתחוּ והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל־העם זבחים וזבחו לפני יהוה: ס 5 ויצַח המלך שלמה את־זבח הבקר עשרים ושנים אֶלֶף וצֵאן מאה ועשרים אֶלֶף ויחנכו את־בית האלהים המלך וכל־העם: 6 והכהנים על־משמרותם עמדים והלויים בכל־ישייר יהוה אשר עשה דויד המלך להודות ליהוה כי־לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים *מחצצרים (מחצרים) נגדם וכל־ישראל עמדים: ס 7 ויקדש שלמה את־תוך החצר אשר לפני בית־יהוה כי־עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי־מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את־העלה ואת־המנחה ואת־החלבים: 8 ועש שלמה את־הזבֶּח בעת ההיא שבעַת ימים וכל־ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד־נחל מצרים: 9 ועשו ביום השמיני עצרת כי | חנכת המזבח עשו שבעַת ימים והזבֶּח שבעַת ימים: 10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את־העם לא־הליהם שמחים וטובי לב על־הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: 11 וכל שלמה את־בית יהוה ואת־בית המלך ואת כל־הבָּא על־לב שלמה לעשות בבית־יהוה ובביתו הצִלִיחַ: פ 12 וירא יהוה אל־שלמה בזילה ויאמר לו שמעתי את־תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעצר השמים ולא־יהיה מטר והרֶאצוּה על־חגב לאכול הארץ ואם־אשלח דבר בעמי: 14 ויכנעו עמי אשר נקרא־שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן־השמים ואסלח לחטאתם וארפא את־ארצם: 15 עתה עיני יהוה פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי והקדשתי את־הבית הזה להיות־שמי שם עד־עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים: 17 ואמַה אם־תלך לפני כאשר הלך דויד אבִיךָ ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור: 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אבִיךָ לאמר לא־יכרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם־תשובוּן אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת־הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל־העמים: 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל־עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 22 ואמר על אשר עזבו את־יהוה | אלהי אבותיהם אשר הוציאתם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוּו להם ועבדוּם על־כן הביא עליהם את כל־הרעה הזאת: פ

8 והי מקץ | עשרים שנה אשר בנה שלמה את־בית יהוה ואת־ביתו: 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את־בני ישראל: 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את־תדמור במדבר ואת כל־ערי המסכנות אשר בנה בחמת: 5 ויבן את־בית חורון העליון ואת־בית חורון התחתון ערי

מצור חומות דלתים ובריחים: 6 ואת־בעלת ואת כל־ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל־ערי הרֶכֶב ואת ערי הפרשים ואת כל־חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: 7 כל־העם הנוטר מן־החתי והאמרי והפריז והחוי והיבסי אשר לא מישראל המה: 8 מן־בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא־כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומן־בני ישראל אשר לא־נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי־המה אנשי מלחמה ושרי שליטיו ושרי רכבן ופרשיו: פ 10 ואלה שרי *הנציבים (הנציבים) אשר־למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם: 11 ואת־בת־פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה־לה כי אמר לא־תשב אשה לי בבית דויד מלך־ישראל כי־קדש המה אשר־באה אליהם ארון יהוה: פ 12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: 13 ובדבר־יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות: 14 ויעמד כמשפט דויד־אביו את־מחלקות הכהנים על־עבדתם והלויים על־משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר־יום ביום והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש־האלהים: 15 ולא סרו מצות המלך על־הכהנים והלויים לכל־דבר ולאצרות: 16 ותכן כל־מלאכת שלמה עד־היום מוסד בית־יהוה ועד־כלתו שלם בית יהוה: ס 17 אז הלך שלמה לעציון־גבר ואל־אילות על־שפת הים בארץ אדום: 18 וישלח־לו חורם ביד־עבדיו *אוניות (אניות) ועבדים יודעי ים ויבאו עם־עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע־מאות וחמשים ככר זהב ויבאו אל־המלך שלמה: פ

9 ומלכת־שבא שמעה את־שמע שלמה ותבוא לנסות את־שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל־שלמה ותדבר עמו את כל־אשר היה עם־לבבה: 2 ויגד־לה את־כל־דבריה ולא־נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: 3 ותרא מלכת־שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה: 4 ומאכל שלחֶנוּ ומושב עבדיו ומעמד משרתי ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא־היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל־המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על־דברך ועל־חכמתך: 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר־באתי ותראינה עיני ונהנה לא הגד־לי חצי מרבית חכמתך וספת על־השמועה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את־חכמתך: 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר | חפץ ברך לתתך על־כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את־ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: 9 ויתנן למלך מאה ועשרים | ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר־נתנה מלכת־שבא למלך שלמה: 10 וגם־עבדי *חירם (חורם) ועבדי שלמה אשר־הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: 11 ויעש המלך את־עצי האלגומים מסלות לבית־יהוה ולבית המלך וכנרות וגבלים לשרים ולא־נראו כהם לפנים בארץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת־שבא את־כל־חפצה אשר שאלה מלבד אשר־הביאה אל־המלך ונתפר ותרך לארצה היא ועבדיה: פ 13 ויהי משקל הזהב אשר־בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ושישים ויש ככרי זהב: 14 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל־מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על־הצנה האחת: 16 ושלש־מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על־המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון: פ 17 ויעש המלך כסא־שן גדול ויצפהו זהב טהור: 18 וישש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים ויודות מזה ומזה על־מקום השבת ושינים אריות עמדים אצל הידות: 19 ושינים עשר אריות עמדים שם על־שש המעלות מזה ומזה לא־נעשה כן לכל־ממלכה: 20 וכל כלי

בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם: 8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף: 9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: 10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: 11 ויחזק את המצרות ויתן בהם גידיים ואצרות מאכל ושמן ויין: 12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהיו ליהודה ובנימן: 13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם: 14 כיעזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כיהזניהם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: 15 ויעמדלו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו וירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש: 18 ויקח לו רחבעם אשה את מחלת *בן (בת) ירימות בן דויד אביה ל בת אליאב בן ישי: 19 ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם: 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עמי ואת זינא ואת שלמית: 21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וילד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 22 ויעמד לראש רחבעם את אביה בן רמעה לנגיד באחיו כי להמליכו: 23 ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

12

ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: פ 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 באץ ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואפי אגני עזבתי אתכם ביד שישק: 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק | יהוה: 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה | לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק: 8 כי יהיו לך לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: 10 ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד עליה שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 11 ויהי מדיבוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממנו אפי יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה | מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתי: פ

13

בשנת שמונה עשרה למלך ריבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מרגבצה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה | אלהי ישראל נתן

משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה | אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכים: פ 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבן: 24 והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: פ 25 והי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרב ועם המלך בירושלם: 26 והי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: 29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות *יעדי (ועדו) החזה על ירבעם בן נבט: 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתי: פ

10

וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו: 2 והי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלתו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושבו אלי וילך העם: 6 וייעץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו וייעץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלתו ואתה הקל מעלנו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסוף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שבו אלי ביום השלישי: 13 וענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים: 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסוף עלי אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיה השילוני אל ירבעם בן נבט: 16 וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישבו העם את המלך | לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בן ישי איש לאהליך ישראל עמה ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהלו: 17 ובני ישראל השבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה: 10

11

ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: פ 2 והי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: פ 5 וישב רחבעם

ס 3 וימים רבים לישראל ללא | אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: 4 וישב בצרלו עליהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם: 5 ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כלי־ושבי הארצות: 6 וכתתי גוי־בגוי ועיר בעיר כי־אלהים הממם בכל־צרה: 7 ואתם חזקו ואל־ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם: ס 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עמד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מפל־ארץ יהודה ובנימן ומן־הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את־מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: 9 ויקבץ את־כל־יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי־נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי־יהוה אלהיו עמו: פ 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש־עשרה למלכות אסא: 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן־השלל הביאו בקר־שבע מאות וצאן־שבעת אלפים: 12 ויבאו בבית־יהוה אשר ליהוה אלהי אבותיהם בכל־לבבם ובכל־נפשם: 13 וכל אשר לא־ירש ליהוה אלהי־ישראל יומת למרקטן ועד־גדול למאיש ועד־אשה: 14 וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: 15 וישמחו כל־יהודה על־השבועה כי בכל־לבבם נשבעו ובכל־רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: 16 וגם מעכה אם | אסא המלך הסירה מגבירה אשר־עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את־מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: 17 והבמות לא־סרו מישראל רק ללב־אסא היה שלם כלי־מיו: 18 ויבא את־קדשי אביו וקדשי בית האלהים כסף וזהב וכלים: 19 ומלחמה לא היתה עד שנת־שלושים וחמש למלכות אסא: ס

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך־ישראל עלי־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: 2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל־בן־הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: 3 ברית ביני וביןך ובין אבי ובין אביו הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפך בריתך את־בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדד אל־המלך אסא וישלח את־שרי החילים אשר־לו אל־ערי ישראל ויכו את־עיון ואת־דן ואת אבל מים ואת כל־מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשמע בעשא ויחלל מבנות את־הרמה וישבת את־מלאכתו: ס 6 ואסא המלך לקח את־כל־יהודה וישאאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את־גבע ואת־המצפה: ס 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל־אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על־מלך ארם ולא נשענת עליהוה אלהיך על־כן נמלט חיל מלך־ארם מידך: 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל | לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך עליהוה נתנם בידך: 9 כי יהוה עיניו משטטות בכל־הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על־זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל־הראה ויתנהו בית המהפכת כי־בוצף עמו על־זאת וירצץ אסא מן־העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על־ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד־למעלה חליו וגם־בחליו לא־דרש את־יהוה כי ברפאים: 13 וישכב אסא עם־אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברהו בקברתיו אשר כרה־לו בעיר דוד וישכיבוה במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו־לו שרפה גדולה עד־למאד: פ

17 וימלך יהושפט בן תחתי ויתחזק עלי־ישראל: 2 ויתר־חיל בכל־ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהוה עם־יהושפט כי הלך בדרך דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: 5 ויכן יהוה את־הממלכה בידו ויתנו כל־יהודה מנחה ליהושפט ויהילו עשר־וכבוד לרב: 6 ויגבה לבו בדרך יהוה ועוד הסיר את־הבמות ואת־האשרים מיהודה: פ 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן־חיל ולעבדיה ולזכריה

ממלכה לדוד עלי־ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: ס 6 ויקם וירבעם בן־נבט עבד שלמה בן־דוד וימרד על־אדניו: 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על־ירבעם בן־שלמה ורחבעם היה נער וירלבב ולא התחזק לפניהם: 8 ועתה | אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם וירבעם לאלהים: 9 הלא הדחתם את־כהני יהוה את־בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כלהבא למלא ידו בפר בן־בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: ס 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוה וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר־בבקר ובערב־בערב וקטרת־סמים ומערכת לחם על־השלחן הטהור ומנורת הזהב ונר־תיה לבער בערב בערב כי־שמרים אנחנו את־משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: 12 והנה עמנו בראש האלהים | וכהנו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל־תלחמו עמי־יהוה אלהי־אבותיכם כי־לא תצליחו: 13 וירבעם הסב את־המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים *מחצצרים (מחצרים) בחצצרות: 15 וירעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את־ירבעם וכל־ישראל לפני אביה ויהודה: 16 ויגסו בני־ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש־מאות אלף איש בחור: 18 ויכנעו בני־ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו עליהוה אלהי אבותיהם: 19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את־בית אל ואת־בנותיה ואת־ישנה ואת־בנותיה ואת *עפרון (עפרין) ובנותיה: 20 ולא־עצר כח־ירבעם עוד בימי אביהו ויגפרו יהוה וימת: פ 21 ויתחזק אביהו וישאלו נשים ארבע עשרה וילד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: 22 ויתר דברי אביה ודרכיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בןו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים: פ

14 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: 2 ויסר את־מזבחות הנזכר והבמות וישבר את־המצבות ויגדע את־האשרים: 3 ויאמר ליהודה לדרוש את־יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: 4 ויסר מפל־ערי יהודה את־הבמות ואת־החמנים ותשקט הממלכה לפניו: 5 ויבן ערי מצורה ביהודה כי־שקטה הארץ ואירעמו מלחמה בשנים האלה כי־הניח יהוה לו: 6 ויאמר ליהודה נבנה | את־הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את־יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: פ 7 והי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ס ומבנימן נשאי מן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל־אלה גבורי חיל: 8 ויצא אליהם זרח הכנשי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד־מרשה: 9 ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה: 10 ויקרא אסא אליהוה אלהיו ויאמר יהוה אין־עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי־עלך נשענו ובשמך באנו על־ההמון הזה יהוה אלהינו אמה אל־יעצר עמך אנוש: ס 11 ויגף יהוה את־הכושים לפני אסא ולפני יהודה ויגסו הכושים: 12 וירדפם אסא והעם אשר־עמו עד־לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי־נשברו לפני־יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: 13 ויכו את כל־הערים סביבות גרר כי־היה פחד־יהוה עליהם ויבאו את־כל־הערים כי־יזה רבה היתה בהם: 14 וגם־אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם: ס

15 ועזריהו בן־עודד היתה עליו רוח אלהים: 2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל־יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם־תדרשהו ימצא לכם ואם־תעזבהו יעזב אתכם:

את מיכיהו ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: 8 ועמהם הלויים שמעוהו ונתנהו וזבדנהו ועשהאל *ושמירמות (ושמירמות) ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדניהו הלויים ועמהם אלישמע יהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי | פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עמי יהושפט: 11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות: פ 12 ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירונות וערי מסכנות: 13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: 14 ואלה פקדונם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף: ס 15 ועליו יהוה השר ועמו מאתיים ושמונים אלף: ס 16 ועליו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתיים אלף גבור חיל: ס 17 ומרְבִּימֹן גבור חיל אלדע ועמו נשקיקשת ומגן מאתיים אלף: ס 18 ועליו יהוה ויהוה ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: ס 19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה: פ

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: 2 ויצא אל פניו יהוה בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלך שבע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים: 4 וישב יהושפט בירושלם ס וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אליהו אלהי אבותיהם: 5 ועמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר: 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי לא יין עמי יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: 9 ויצא עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמנה ובלבב שלם: 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאיכם | הישבים בעריהם בידם | לדם בירתוה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דברי יהוה וזבדנהו בן יושמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דברי המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עמכם הטוב: פ

20 ויהי אחריו באו בנימואב ובני עמון ועמהם | מהעמונים עליהושפט למלחמה: 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: 3 וילא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: 5 ועמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה יהוה אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובדרך כח וגבורה ואין עמך להתצב: 7 הלא | אתה אלהינו הורשת את ישרי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבה לעולם: 8 וישבו בה ויבנו לך | בה מקדש לשמך לאמר: 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והרשעים אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: 11 והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפס נשיהם ובניהם: פ 14 ויחזיקו ברוזניהו ברוזניהו ברוזניהו ברוזניהו הלוי מרבי אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: 15 ויאמר הקשילו כל יהודה

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: 2 וידר לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתוה לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אליהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרשנא כיום את דבר יהוה: 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אהדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: 7 ויאמר מלך ישראל | אליהושפט עוד איש אהדל לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי לא ינו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו להלע הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אליהו המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מה *מיכיהו (מיכיהו) בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישיבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנבאים מתנבאים לפניהם: 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני בחזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם: 11 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 12 והמלאך אשר הלך | לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהינא דברך פאחד מהם ודברת טוב: 13 ויאמר מיכיהו חיהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: 14 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אהדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם: 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משיבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר איך להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה וישבו איש לביתו בשלום: 17 ויאמר מלך ישראל אליהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אמרת: ס 18 ויאמר לכן שמעו דברי יהוה ראיתי את יהוה וישב על כסאו וכל צבא השמים עמדים עלי ימינו ושמאלו: 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה יהוה ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: 21 ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: 22 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיו אלה ויהוה דבר עליך רעה: ס 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך: 24 ויאמר מיכיהו הנך ראה בין שהו אשר תבוא חדר בחדר להחבא: 25 ויאמר מלך ישראל קחו

וישבו ירושלים והמלך יהושפט כה־אמר יהוה לכם אתם אל־תיראו ואל־תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: 16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את־ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלים אל־תיראו ואל־תחתו מחר צאו לפניכם ויהנה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל־יהודה וישב ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחוות ליהוה: 19 ויקמו הלזים מרבגי הקהתים ומרבגי הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: 20 וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעונו יהודה וישב ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו: 21 ויעץ אל־העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת־קדש בצאת לפני החלוצים וְאֶמְרִים הוֹדוּ לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: 22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה | מְאָרְבִים עַל־בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאֵב וְהַרְשָׁעִיר הַבְּאִים לַיהוּדָה וַיִּנְגְּפוּ: 23 ויעמדו בני עמון ומואב על־ישיב הר־שעיר ההרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש־ברעהו למשחית: 24 ויהודה בא על־המצפה למדבר ופנו אל־ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: 25 ובלא יהושפט ועמו לבז את־שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את־השולל כי רב־הוא: 26 ובזים הרבעי נקהלו לעמק ברכה כישם ברכו את־יהוה על־כן קראו את־שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: 27 וישבו כל־איש יהודה וירושלים ויהושפט בראשם לשוב אל־ירושלים בשמחה כישמחתם יהוה מאו־ביהם: 28 ויבאו ירושלים בנגלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: 29 ויהי פחד אלהים על כל־ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבו ישראל: 30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: פ 31 וימלך יהושפט על־יהודה בן־שלושים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת־שליחי: 32 וילך בדרך אביו אסא ולא־סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: 33 אך הבמות לא־סרו ועוד העם לא־הכינו לבבם לאלהי אבותיהם: 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוה הוא בן־חנני אשר העלה על־ספר מלכי ישראל: 35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך־יהודה עם אחזיה מלך־ישראל הוא הרשיע לעשות: 36 ויחברו עמו לעשות אגיות ללכת תרשיש ויעשו אגיות בעציון גבר: 37 ויתנבא אלעזר בן־דדוהו ממרשה על־יהושפט לאמר כהתחברך עם־אחזיהו פרץ יהוה את־מעשיך וישברו אגיות ולא עזרו ללכת אל־תרשיש:

22 וימליכו יושבי ירושלים את־אחזיהו בן הקטן תחתיו כי כל־הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן־יהורם מלך יהודה: פ 2 בן־ארבעים ושנים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמו עתליהו בת־עמרי: 3 גם־הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה ויעצתו להרשיע: 4 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי־המה הידלו ויעצים אחרי מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצתם הלך וילך את־יהורם בן־אחאב מלך ישראל למלחמה על־חזאל מלך־ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את־יורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את־חזאל מלך ארם ועזריהו בן־יהורם מלך יהודה ירד לראות את־יהורם בן־אחאב ביזרעאל כי־חלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל־יורם ובבאו יצא עם־יהורם אל־יהוה בן־נמשי אשר משחו יהוה להכרית את־בית אחאב: 8 ויהי כהשפט יהוה עם־בית אחאב וימצא את־שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: 9 ויבקש את־אחזיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבארו אלהיאו וימתהו ויקברו כי אמרו בן־יהושפט הוא אשר־דרש את־יהוה בכל־לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את־כל־זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח והושבעת בת־המלך את־יואש בן־אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני־המלך המומתים ותתן אתו ואת־מינקתו בחדר המטות ותסתירהו והושבעת בת־המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליהו מלכת על־הארץ: פ

23 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את־שרי המאות לעזריהו בן־יורם ולישמעאל בן־יהוחנן ולעזריהו בן־עובד ואת־מעשיהו בן־עדיהו ואת־אלישפט בן־זכרי עמו בבית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את־הלזים מכל־ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל־ירושלים: 3 ויכרת כל־הקהל ברית בבית האלהים עם־המלך ויאמר להם הנה בן־המלך ימלך כאשר דבר יהוה על־בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללזים לשערי הספים: 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל־העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל־יבאו בית־יהוה כי אם־הכהנים והמשרתים ללזים המה ויבאו כי־קדש המה וכל־העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלזים את־המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל־הבית וימת והיו את־המלך בבאן ובצאתו: 8 ויעשו הלזים וכל־יהודה ככל אשר־צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את־אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את־המחלקות: 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את־החניתיים ואת־המגנות ואת־השלטים אשר למלך דוד אשר בית האלהים: 10 ויעמד את־כל־העם ואיש | שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד־כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על־המלך סביב: 11 ויציאו את־בן־המלך ויתנו עליו את־הזר ואת־העדות וימליכו אותו

21 וישב יהושפט עם־אבותיו ויקבר עם־אבותיו בעיר דוד וימלך יהורם בן תחתיו: 2 וזו־אֵחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט עֲזָרְיָה וַיְחִיאֵל וְעֲזַרְיָהוּ וַיְמִיכָאל וַשְׁפָטִיָהוּ כָל־אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל: 3 ויתן להם | אֲבִיהֶם מִתְּנוֹת רְבוֹת לְכֹסֶף וְלַזָּהָב וּלְמַגְדָּנוֹת עִם־עֲרֵי מְצֻרוֹת בְּיְהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לַיהוָה כִּי־הוּא הַבְּכוֹר: פ 4 ויקם יהורם על־ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את־כל־אחיו בחרב וגם משרי ישראל: 5 בן־שלושים ושנים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלים: 6 וילך בדרך | מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת־אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: 7 ולא־אבה יהוה להשחית את־בית דוד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל־הימים: 8 בימיו פשע אדום מתחת יד־יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם־שריו וכל־הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את־אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: 10 ופשע אדום מתחת יד־יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את־יהוה אלהי אבותיו: 11 גם־הוא עשה־במות בהרי יהודה ויצן את־ישיב ירושלים וידח את־יהודה: פ 12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה | אמר יהוה אלהי דוד אביך תחת אשר לא־הלכת בדרכי יהושפט

וימשחנהו יהוידע ובניו ויאמרו ויהי המלך: ס 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ויתבאו אל העם בית יהוה: 13 ויתרא והנה המלך עומד על עמודי עמודי המזבחות והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר: ס 14 ויצא יהוידע הכהן את שרי המאות ופקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אל מבית השדרות והבא אחריה וימת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוהו בית יהוה: 15 וישמו לה ידים ותבואו אל מבוא שער הסוסים בית המלך ומיתוהו שם: פ 16 ויכתר יהוידע ברית בילו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 17 ויצאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: 18 ושם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד: 19 ועמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: 20 ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויירד את המלך מבית יהוה ויבאו בתור שער העליון בית המלך וישיבו את המלך על כסא הממלכה: 21 וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: ס

אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: 24 כי במצער אנשים באו | חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים: 25 ובלכתם ממנו כי עזבו אתו *במחליים (במחלויים) רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו על מטתו וימת ויקברוהו בעיר דויד ולא קברוהו בקברות המלכים: ס 26 ואלה המתקשרים עליו זכר בר שמעת העמונית ויהוידע בר שמרת המואבית: 27 ובניו *ורב (ורב) המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בן נתחניו: פ

25

ברעשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהוידע מירושלים: 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 והיה כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו: 4 ואת בנייהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: פ 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה: 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אליבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עדי ישראל כל בני אפרים: 8 כי אסבא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי ישכח באלהים לעזרו ולהכשיל: 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף: פ 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויהי את בני ששעיר עשרת אלפים: 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: ס 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפסטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: ס 14 והיה אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני ששעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוהו ולהם יקטר: 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הוצילו את עמם מידך: 16 והיה | בדברו אליו ויאמר לו הלוועץ למלך נתנוך חדל לך למה יכור ויחזל הנביא ויאמר ידעתי כי יועץ אלהים להשחיתך כירעשית זאת ולא שמעת לעצתי: פ 17 ויעץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר *לך (לכה) נתראה פנים: 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ונתעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: 20 ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: 21 ונעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו וירפץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה: 24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני המתערבות וישב שמרון: פ 25 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 26 ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל:

24

ברשבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: 3 וישאלו יהוידע נשים שתיים וילד בנים ובנות: 4 והיה אחריכן היה עסלב יואש לחדש את בית יהוה: 5 ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף חזק | את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמנהו לדבר ולא מהרו הלויים: 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: 7 כי עתליהו המרשעת בגיה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: 9 ויתנדקול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: 10 וישמחו כל ישראלים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכהן: 11 והיה בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף וכל סופר המלך ופקיד כהן הראש ועירו את הארון וישאהו וישיבהו אל מקומו כה עשו ליום | ביום ויאספו כסף לרב: 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה והיו שוכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה: 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצוהו: 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף והיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: פ 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת ברמאה ושלשים שנה במותו: 16 ויקברוהו בעיר דויד עם המלכים כירעשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ס 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם: 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים והיקצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת: 19 וישלח בהם נביא להשיבם אליהו ויעידו בהם ולא האזינו: ס 20 והיו אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה | אמר האלהים למה אתם עוברים את מצות יהוה ולא תצליחו כירעבתם את יהוה ויעזבו אתכם: 21 ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: 22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בניו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: פ 23 והיה | לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו

27 ונעלת אשר־סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה ומיתתו שם: 28 וישאיהו על־הסוסים ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר יהודה: ויקחו כל־עם יהודה את־עזיהו והוא ברשע עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: 2 הוא בנה את־אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב־המלך עם־אבתיו: 3 ברשע עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו *ויכוליה (יכליה) מירושלם: 4 ועש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו: 5 והי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את־יהוה הצליחו האלהים: 6 ס ויצא וילחם בפלשתים ויפוצ את־חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: 7 ועזרהו האלהים על־פלשתים ועל־הערבים (הערבים) הישבים בגור־בעל והמעונים: 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו ולך שמו עד־לבוא מצרים כי החזיק עד־למעלה: 9 וכן עזיהו מגדלים בירושלם על־שער הפנה ועל־שער הגיא ועל־המקצוע ויחזקם: 10 וכן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה־דב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי־אהב אדמה היה: 11 והי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר פקדתיים ביד *יעואל (יעיאל) הסופר ומעשיו השוטר על יד־חנניהו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: 13 ועלידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על־האויב: 14 וכן להם עזיהו לכל־הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושריונות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ועש | בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על־המגדלים ועל־הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדולות ויצא שמו עד־למרחוק כי־הפליא להעזר עד כי־חזק: 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויצא אל־היכל יהוה להקטיר על־מזבח הקטרת: 17 ויצא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים | ליהוה שמונים בני־חיל: 18 ויעמדו על־עזיהו המלך ויאמרו לו לא־לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני־אהרן המקדשים להקטיר צא מן־המקדש כי מעלת ולא־לך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויערף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם־הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: 20 ויפו אליו עזריהו כהן הראש וכל־הכהנים והנה־הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם־הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: 21 והי עזיהו המלך מצרע | עדינם מותו וישב בית *החפשות (החפשית) מצרע כי נגזר מביית יהוה וינתם בנו על־בית המלך שופט את־עם הארץ: 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בר־אמוץ הנביא: 23 ושכב עזיהו עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו: פ

28 ברשעים שנה אחז במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ולא־עשה הישר בעיני יהוה כדניד אביו: 2 ולך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: 3 והוא הקטיר בגיא ברהנם ויבער את־בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן: 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכזבו וישבו ממנו שביה גדולה ויצאו דרמשק וגם ביד־מלך ישראל נתן ויגרבו מכה גדולה: 6 ויהרג פקח ברמליו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני־חיל בעזכם את־יהוה אלהי אבותם: 7 ויהרג זכרי | גבור אפרים את־מעשהו ברהמלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת־אלקנה משנה המלך: 8 וישבו בני־ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם־שלל רב בזון מהם ויצאו את־השלל לשמרון: 9 וישם היה נביא ליהוה עיד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי־אבותיכם על־יהודה נתנם בידכם ויתהרגו־בם בזעף עד לשמים הגיע: 10 ועתה בני־יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק־אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 11 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתים מאחיהם כי חרון אפי־יהוה עליכם: 12 ס ויקמו אנשים מראשי בני־אפרים עזריהו ברי־הוחנן ברכיהו ברמשלמות ויחזקו־הו ברשלים ועמשא בר־חדלי על־הבאים מן־הצבא: 13 ויאמרו להם לא־תביאו את השביה הנה כי לאשמות יהוה עליו אתם אמרים להסוף על־חטאתינו ועל־אשמתינו כירבה אשמה לנו וחרון אף על־ישראל: 14 ועזב החלוץ את־השביה ואת־הבזה לפני השרים וכל־הקהל: 15 ויקמו האנשים אשר־נקבו בשמות ויחזקו בשביה וכל־מערמיהם הלבשו מן־השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויסכלו וינהלו בחמרים לכל־כושל ויביאו ירחו עיר־התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: 16 בעת ההיא שלח המלך אחז על־מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו־שבי: 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה ולקדו את־בית־שמש ואת־אילון ואת־הגדרות ואת־שוכו ובנותיה ואת־תמנה ובנותיה ואת־גמזו ואת־בנתיה וישבו שם: 19 כי־הכניע יהוה את־יהודה בעבור אחז מלך־ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויצא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי־חלק אחז את־בית יהוה ואת־בית המלך והשרים וימן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח לאלהי דרמשק המפים בו ויאמר כי אלהי מלכי־ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויערוני והם הידלו להכשילו ולכל־ישראל: 24 ויאסף אחז את־כלי בית־האלהים וקצץ את־כלי בית־האלהים ויסגר את־דלתות בית־יהוה ויעש לו מזבחות בכל־פנה בירושלם: 25 ובכל־עיר ועיר ליהודה עשה בזמות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את־יהוה אלהי אבתיו: 26 ויתר דבריו וכל־דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על־ספר מלכי־יהודה וישראל: 27 וישכב אחז עם־אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו: פ

29 יחזקיהו מלך ברשעים וחמש שנה ועשרים ותשל שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת־זכריהו: 2 ועש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה דניד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את־דלתות בית־יהוה ויחזקם: 4 ויצא את־הכהנים ואת־הלויים ויאספם לרחוב המזרח: 5 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את־בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את־הנדה מן־הקדש: 6 כי־מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבו ויסבו פניהם ממשפכו יהוה ויתנו־ערף: 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את־הנדרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 והי קצף יהוה על־יהודה וירושלם ויתנם *ללזועה (ללזועה) לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובלינו ובנותינו ונשינו בשבי

כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: ⁸ עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנויד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: ⁹ כי בשובכם עליהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו: ¹⁰ והיו הרצים עברים מעיר | לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בהם: ¹¹ אר אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: ¹² גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: ¹³ ויאספו ירושלם עמרב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: ¹⁴ וילקחו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: ¹⁵ וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: ¹⁶ ועמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה אישה האלהים הכהנים זרקו את הדים מיד הלויים: ¹⁷ כירבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדש ליהוה: ¹⁸ כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא טהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב וכפר בעד: ¹⁹ כל לבבו הלך לדרוש האלהים | יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: ²⁰ וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: ²¹ ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום | ביום הלויים והכהנים בכל יום ליהוה: ²² וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשפילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתוודים ליהוה אלהי אבותיהם: ²³ ויעצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: ²⁴ כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן ס והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: ²⁵ וישמחו | כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: ²⁶ ויהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: ²⁷ ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ונתבאו תפלתם למעון קדשו לשמים: ^פ

31

וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לעיר יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזו לעריהם: ² ועמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש | כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ³ ומנח המלך מוכרש לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: ⁴ ויאמר לעם ליושב ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: ⁵ וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: ⁶ ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: ⁷ ס בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כל: ⁸ ס ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: ⁹ פ וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: ¹⁰ ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברח את עמו והנותר את ההמון הזה: ¹¹ ס ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה וכינו: ¹² ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד *כונניהו (כנניהו) הלוי ושמע

על זאת: ¹⁰ עתה עם לבבי לכות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: ¹¹ בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: ¹² ס ויקמו הלויים מחת ברעמי ויאלו ברעזריהו מרבני הקהתי ומרבני מררי קיש ברעבדי ועזריהו בריהלאל ומר הגרשני ויאלו ברזמה ועדו בריואח: ¹³ ומרבני אליצפן שמרי *יועאל (יועאל) ומרבני אסף זכריהו ומתניהו: ¹⁴ ס ומרבני הימן *יוחאל (יוחאל) ושמעי ס ומרבני ידולון שמעיה ועזיאל: ¹⁵ ס ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ¹⁶ ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: ¹⁷ ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש ויום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה ויום ששה עשר לחדש הראשון כל: ¹⁸ ס ויבאו לפנימה אל יחזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: ¹⁹ ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והם לפני מזבח יהוה: ²⁰ ס וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ועל בית יהוה: ²¹ ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: ²² וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדים ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: ²³ וישו את שערי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: ²⁴ וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: ²⁵ ועמד את הלויים בית יהוה במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דוד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאו: ²⁶ ס ועמדו הלויים בכלי דוד והכהנים בחצצרות: ²⁷ ס ויאמר יחזקיהו להעלות העולה להמזבח ובעלת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל: ²⁸ וכל הקהל משתחיים והשיר משורר והחצצרות *מחצצרים (מחצרים) הכל עד לכלות העלה: ²⁹ וככלות העלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחו: ³⁰ ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחו: ³¹ פ ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: ³² ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: ³³ והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: ³⁴ רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחלוקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים שרי לב להתקדש מהכהנים: ³⁵ וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה: ³⁶ וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר: ^פ

30

וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ² ויעז המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: ³ כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: ⁴ וישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: ⁵ ועמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: ⁶ ויכלו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אליהו אלהי אברהם יצחק וישׂראל וישׂב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור: ⁷ ואל תהיו

ויתפלל אליהו ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵ ולא כגמל עליו השויב וחקוהו כי גבה לבו ויהי עליו קוצף ועליהודה וירושלם: ²⁶ ויכנע וחקוהו בגבה לבו הוא וישב ירושלם ולא בא עליהם קוצף יהוה בימי וחקוהו: ²⁷ ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לזקוף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: ²⁸ ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות: ²⁹ וערים עשה לו ומקנה צאן וזקור לרב כי נתרלו אלהים רכוש רב מאד: ³⁰ והוא וחקוהו סתם אתמוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דוד ויצלח וחקוהו בכל מעשהו: ³¹ וכן במליצי | שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל לבבו: ³² ויתר דברי וחקוהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בראמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: ³³ וישכב וחקוהו עמאבתיו ויקברו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו לו במותו כליהודה וישבו ירושלם וימלך מנשה בן תחתיו: פ

33 בן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: ² ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישב ויבן את הבמות אשר נתץ וחקוהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: ⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: ⁶ והוא העביר את בניו באש בגי ברהבם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעונו הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ⁷ וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: ⁸ ולא אוסיף להסיר את רגלי ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק | אם יישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁹ ויתע מנשה את יהודה וישב ירושלם לעשות רע מר הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ¹¹ ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחתים ויאסרוהו בנחשתים ויוליכוהו בבלה: ¹² וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: ¹³ ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישביהו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ¹⁴ ואחרי כן בנה חומה חיצונה | לעיר דוד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: ¹⁵ ויסר את אלהי הצכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ¹⁶ *ויכן (ויבן) את מזבח יהוה ויבן עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: ¹⁸ ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: ¹⁹ ותפלתו והערתו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חזיו: ²⁰ וישכב מנשה עמאבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בן תחתיו: פ ²¹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: ²² ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: ²³ ולא כנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: ²⁵ ויכו עמ הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עמ הארץ את יאשיהו בן תחתיו: פ

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך בירושלם: ² ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דוד אביו ולא יסר ימיו ושמואל: ³ ובשמונה שנים למלכו והוא עוננו זער החל

אחיהו משנה: ¹³ ויחיאיל ועזריהו ונחח ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחח ובניהו פקידים מיד *כונוניהו (כנוניהו) ושמעי אחיו במפקד וחקוהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: ¹⁴ וקורא ברימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: ¹⁵ ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמרוהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגזול כקטן: ¹⁶ מלבד התיחשם לזכרים מן שלוש שנים ולמעלה לכל הבג לבית יהוה לדבריוס ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: ¹⁷ ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: ¹⁸ ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: ¹⁹ ולבנו אהרן הכהנים בשדי מרגש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים: ²⁰ ויעש כזאת וחקוהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: ²¹ ובכל מעשה אשר החל | בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח: פ

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבעקם אליו: ² וירא וחקוהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: ³ ויעץ עמשרו ויגברו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: ⁴ ויקבצו עמרב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: ⁵ ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דוד ויעש שלח לרב ומגנים: ⁶ ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר: ⁷ חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: ⁸ עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי וחקוהו מלך יהודה: ⁹ פ אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו וירושלימה והוא על לכיש וכל ממשתלו עמו על וחקוהו מלך יהודה ועל כלי יהודה אשר בירושלם לאמר: ¹⁰ כה אמר סנחריב מלך אשור עלימה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם: ¹¹ הלא וחקוהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: ¹² הלא הוא וחקוהו הסיר את במתיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה וירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחו ועליו תקטירו: ¹³ הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מיד: ¹⁴ מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מיד כי יוכל אלהים להציל אתכם מיד: ¹⁵ ועתה אל ישיא אתכם חזקוהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מיד ומיד אבותי אף כי אלהים לא יצילו אתכם מיד: ¹⁶ ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל וחקוהו עבדו: ¹⁷ וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מיד כן לא יצילו אלהי וחקוהו עמו מיד: ¹⁸ ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: ²⁰ ויתפלל וחקוהו המלך וישעיהו בראמוץ הנביא על זאת ויעקו השמים: ²¹ פ וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו *ומיציאו (ומיציאי) מעיו שם הפילהו בחרב: ²² וישע יהוה את וחקוהו ואת | וישב ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: ²³ ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וישא לעיני כל הגוים מאחרי כן: ²⁴ בימים ההם חלה וחקוהו עד למות

כל־הנמצא בירושלם ובגבולו ויעשו ישיב ירושלם כבדית אלהים
 אלהי אבותיהם: ³³ ויסר יאשיהו את־כל־התועבות מכל־הארצות
 אשר לבני ישראל ויעבד את כל־הנמצא בישראל לעבוד את־יהוה
 אלהיהם כלימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם: פ
 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח
35 בארבעה עשר לחדש הראשון: ² ויעמד הכהנים
 על־משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: ³ ויאמר ללויים* המבונים
 (המבינים) לכל־ישראל הקדושים ליהוה תנו את־ארון־הקדש בבית
 אשר בנה שלמה בְּדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אִין־לְכֶם מִשָּׂא בְכַתֵּף עִתָּה
 עבדו את־יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: ⁴* והכינו (והכינו)
 לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכֵּתֵב דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתָּב
 שלמה בנו: ⁵ ויעמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם
 וחלקת בית אב ללויים: ⁶ ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם
 לעשות כדברי־יהוה ביד־משה: פ ⁷ וירם יאשיהו לבני העם צאן
 כבשים ובני־עזים הכל לפסחים לכל־הנמצא למספר שלשים אלף
 ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: ס ⁸ ושָׂרוּ לַנְּדָבָה לַעַם
 לכהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידו בית האלהים
 לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות:
⁹* וכוֹנְנֵיהוּ (וְכֹנְנֵיהוּ) וְשִׁמְעִיהוּ וַתִּנְאָל אַחִיו וְחִשְׁבִּיהוּ וַיַּעֲיָל וַיִּזְבֹּד
 שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות:
¹⁰ ותפון העבודה ויעמדו הכהנים על־עמדם והלויים על־מחלקותם
 כמצות המלך: ¹¹ וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים
 מפשיטתם: ¹² ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם
 להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: ¹³ וישלו הפסח
 באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות וירצו
 לכל־בני העם: ¹⁴ ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן
 בהעלות העולה והחלבים עד־לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני
 אהרן: ¹⁵ והמשפטים בני־אסף על־מעמדם כמצות דָּוִד וְאַסָּף וְהִימָן
 וידתן חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל
 עבדתם כי־אחיהם הלויים הכינו להם: ¹⁶ ותפון כל־עבודת יהוה
 ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות
 המלך יאשיהו: ¹⁷ ויעשו בני־ישראל הנמצאים את־הפסח בעת
 ההיא ואת־חג המצות שבעת ימים: ¹⁸ ולא־נעשה פסח כהו
 בישראל מימי שמואל הנביא וכל־מלכי ישראל | לא־עשו פסח
 אשר־עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל־יהודה וישראל הנמצא
 ויושיב ירושלם: ס ¹⁹ בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה
 הפסח הזה: ²⁰ אחרי כִּלְזָאת אֲשֶׁר הָיָן יֹאשִׁיָהוּ אֶת־הַבַּיִת עָלָה
 נְכוּ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהִלָּחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל־פְּרַת וַיֵּצֵא לְקִרְאֹתוֹ יֹאשִׁיָהוּ:
²¹ וישלח אליו מלאכים | לאמר | מה־לי וְלָךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־עָלֶיךָ
 אתה היום כי אֶל־בֵּית מִלְחָמָתִי וְאֱלֹהִים אִמְר לְבַהֲלִנִי חַדְלֶךָ
 מִמְּלָחָה אֲשֶׁר־עָמִי וְאֶל־יִשְׁחִיתֶךָ: ²² ולא־הסב יאשיהו פָּנָיו מִמֶּנּוּ כִּי
 להלחם־בוֹ הַתְּחַפֵּשׂ וְלֹא שָׁמַע אֶל־דְּבָרֵי נְכוּ מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֵא
 להלחם בבקעת מגדו: ²³ וירו הירי למלך יאשיהו ויאמר המלך
 לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: ²⁴ ויעבירוהו עבדיו מן־המִרְכָּבָה
 וירכיבוהו על רכב המשנה אשר־לו ויליכהו ירושלם וימת ויקבר
 בקברות אבתיו וכל־יהודה וירושלם מתאבלים על־יאשיהו: פ
²⁵ ויקונן ירמיהו על־יאשיהו ויאמרו כל־השרים | והשרות
 בקינותיהם על־יאשיהו עד־היום ויתגם לחק על־ישראל והגם
 כתובים על־הקינות: ²⁶ ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת
 יהוה: ²⁷ ודבריו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על־ספר
 מלכי־ישראל ויהודה:

36 ויקחו עמם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בְּרִיאֲשִׁיָהוּ וַיְמַלִּכֵהוּ
 תחת־אביו בירושלם: ² בְּרִשְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יֹאחָז בְּמִלְכּוֹ
 ושלשה חדשים מלך בירושלם: ³ ויסירהו מלך־מצרים בירושלם
 ויעש את־הָאָרֶץ מֵאָה כְּכַרְכְּסָף וְכַכֵּר זָהָב: ⁴ וימלך מלך־מצרים
 את־אֱלִיקִים אַחִיו עַל־יְהוּדָה וּיְרוּשָׁלַם וַיִּסֹּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹאָקִים

לדרוש לאלהי דָּוִד אביו ובשתיים עשרה שנה החל לטהר
 את־יהודה וירושלם מן־הבמות והאשרים והפסלים והמסכות:
⁴ וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר־למעלה
 מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק
 על־פני הקברים הזבחים להם: ⁵ ועצמות כהנים שרף
 על־*מזבחותים (מזבחותם) ויטהר את־יהודה ואת־ירושלם:
⁶ ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד־נפתלי* בְּהַר *בְּתֵיחֶם
 (בחרבתיים) סביב: ⁷ וינתץ את־המזבחות ואת־האשרים והפסלים
 כתת להדק וכל־החמנים גדע בכל־אָרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב לִירוּשָׁלַם: ס
⁸ ובשנת שמונה עשרה למלו לטהר הארץ והבית שלח את־שָׁפָן
 בְּרֹאֲצִלְהוּ וְאֶת־מַעֲשִׂיָהוּ שֶׁר־הַעִיר וְאֶת יוֹאָח בְּרִיאֲחָז הַמִּזְכִּיר
 לַחֹק אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיו: ⁹ ויבאו אל־חלקיהו | הכהן הגדול ויתנו
 את־הכסף המובא בית־אלהים אשר אספו־הלויים שמרי הסף מיד
 מנשה ואפרים ומכל־שארית ישראל ומכל־יהודה ובגבולו* ויושיב
 (וישבו) ירושלם: ¹⁰ ויתנו על־יד עשה המלאכה המפקדים בבית
 יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק
 ולחזק הבית: ¹¹ ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים
 למחברות ולקרות את־הבתיים אשר השחיתו מלכי יהודה:
¹² והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם | מפקדים יחת
 ועבדיהו הלויים מרְבִּי מַרְיָ וְזַכְרִיָה וּמִשְׁלֵם מְרִבְּגִי הַקְּהָתִים לַנְּצִיחַ
 וְהַלְוִיִּם כָּל־מִבְּיִן בְּכָל־יִשְׂרָאֵל: ¹³ ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה
 מלאכה לעבודה ועבודה ומהלום סופרים ושטרים ושוערים:
¹⁴ ובהוציאם את־הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן
 את־ספר תורת־יהוה ביד־משה: ¹⁵ ויען חלקיהו ויאמר אל־שָׁפָן
 הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר
 אל־שָׁפָן: ¹⁶ ויבא שָׁפָן אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עוֹד אֶת־הַמֶּלֶךְ
 דָּבַר לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־נָתַן בְּיַד־עַבְדֶּיךָ הֵם עֲשִׂים: ¹⁷ ויתיכו את־הכסף
 הנמצא בבית־יהוה ויתנוהו על־יד המפקדים ועל־יד עושי
 המלאכה: ¹⁸ ויגד שָׁפָן הַסּוֹפֵר לְמֶלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָהוּ
 הַכֹּהֵן וַיְקִרְאֵנִי שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ¹⁹ והי כשמע המלך את דברי
 התורה ויקרע את־בגדיו: ²⁰ ויצו המלך את־חלקיהו ואת־אחיקם
 בְּרִשְׁפָן וְאֶת־עַבְדָּו בְּרַמִּיָּה וְאֶת | שָׁפָן הַסּוֹפֵר וְאֶת עֲשִׂיָה
 עַבְד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: ²¹ לכוֹ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעַד־יְהוָה הַנִּשְׁאָר
 בישראל וביהודה על־דברי הספר אשר נמצא כי־גדולה חמת־יהוה
 אשר נתכה בנו על אשר לא־שמרו אבותינו את־דבר יהוה לעשות
 ככל־הכתוב על־הספר הזה: פ ²² וילך חלקיהו ואשר המלך
 אל־חלדה הנביאה אשת | שלם בְּרִ*תְּוֹקֵהת (תְּוֹקֵהת) בְּרַחֲסֵרָה
 שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כֹּזֵאת: ס
²³ ותאמר להם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח
 אתכם אלי: ס ²⁴ כה אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום הזה
 ועל־יושבו את כל־האלות הכתובות על־הספר אשר קראו לפני
 מלך יהודה: ²⁵ תחת | אשר עֲזָבוּנִי *וַיִּקְטִירוּ (וַיִּקְטִירוּ) לְאֱלֹהִים
 אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתן חמתי במקום הזה
 ולא תכבה: ²⁶ ואל־מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה
 תאמרו אליו ס כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
²⁷ וְעַן רַר־לְבַבְךָ וַתִּכְנַע | מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְעֶךָ אֶת־דְּבָרֵי
 עַל־הַמִּקְוֹם הַזֶּה וְעַל־יִשְׁבִּי וַתִּכְנַע לִפְנֵי וַתִּקְרַע אֶת־בְּגָדֶיךָ וַתִּבְרַךְ
 לִפְנֵי וְגַם־אֲנִי שָׁמַעְתִּי נְאֻם־יְהוָה: ²⁸ הנני אספך אל־אבתך ונאספת
 אל־קברתי בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־הרעה אשר אני מביא
 על־המקום הזה ועל־יִשְׁבִּי וַיֵּשֶׁבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבַר: פ ²⁹ וישלח
 המלך ויאסף את־כִּלְזָקִיָהוּ וְיְהוּדָה וּיְרוּשָׁלַם: ³⁰ ועל המלך בית־יהוה
 וכל־איש יהודה וישיב ירושלם והכהנים והלויים וכל־העם מגדול
 ועד־קטן ויקרא באזניהם את־כל־דברי ספר הברית הנמצא בית
 יהוה: ³¹ ויעמד המלך על־עמדו ויכרת את־הברית לפני יהוה ללכת
 אחרי יהוה ולשמור את־מצותיו ועדותיו וחקיו בכל־לבבו ובכל־נפשו
 לעשות את־דברי הברית הכתובים על־הספר הזה: ³² ויעמד את

וְאֶת־יֹאחֲזֵי אַחִיו לִקַּח נְכוֹ וַיְבִיאוּהוּ מִצְרַיִם: פ 5 בְּרַעְשָׁרִים וְחַמֵּשׁ
 שָׁנָה יְהוּיָקִים בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: 6 עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֹּאסְרוּהוּ
 בְּנַחֲשָׁתַיִם לְהַלִּיכוֹ בְּבִלְהָ: 7 וּמִכְּלֵי בַיִת יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר
 לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בְּבָבֶל: 8 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוּיָקִים וַתַּעֲבַתּוּ
 אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהִנְמִצָּא עָלָיו הַנֶּגֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה
 וַיִּמְלֶךְ יְהוֹיָכִן בֶּן־וַחֲמִישׁ: פ 9 בְּרֶשֶׁמוֹנָה שְׁנַיִם יְהוֹיָכִן בְּמַלְכוֹ וְשִׁלְשָׁה
 חֳדָשִׁים וַעֲשָׂרַת יָמִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה:
 10 וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִיאוּהוּ בְּבִלְהָ עִם־כְּלֵי
 חֲמַדַּת בַּיִת־יְהוָה וַיִּמְלֶךְ אֶת־צַדְקִיָּהוּ אַחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: פ
 11 בְּרַעְשָׁרִים וְאַחַת שָׁנָה צַדְקִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם: 12 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֵמְיָהוּ
 הַנְּבִיָא מִפִּי יְהוָה: 13 וְגַם בְּמֶלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרַד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ
 בְּאֵלֵהֶם וַיִּקְשׁ אֶת־עַרְפוֹ וַיֹּאמֶן אֶת־לִבָּבוֹ מִשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: 14 גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים וְהָעַם הִרְבּוּ *לְמַעַל (לְמַעַל)־מַעַל
 כְּכֹל תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם:
 15 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בְּיַד מַלְאָכָיו הַשֹּׁכֵם וְשִׁלּוּחַ

כִּי־חָמַל עַל־עַמּוֹ וְעַל־מַעֲוֹנוֹ: 16 וַיְהִי מִלְעֵבִים בְּמַלְאָכֵי הָאֱלֹהִים
 וּבִזְזִים דְּבָרָיו וּמִתַּעֲתָעִים בְּנִבְאָיו עַד עֲלוֹת חַמַּת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לְאִין
 מִרְפָּא: 17 וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ *כְּשָׂדִיִּים (כְּשָׂדִיִּים) וַיַּהַרְגַם בַּחֲוָרֵיהֶם
 בַּחֲרָב בְּבַיִת מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל־בַּחֲוָר וּבַתּוֹלָה זָקָן וַיִּשֶׁשׁ הַכֹּל
 נִתְּן בְּיָדוֹ: 18 וְכָל כְּלֵי בַיִת הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְטָנִים וְאַצְרוֹת בַּיִת
 יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא בָבֶל: 19 וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בַּיִת
 הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמֹת יְרוּשָׁלַם וְכָל־אַרְמוֹנֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ
 וְכָל־כְּלֵי מַחֲמַדֵּיהָ לְהַשְׁחִית: ס 20 וַיִּגַּל הַשְּׂאֲרִית מִן־הַחֲרָב אֶל־בָּבֶל
 וַיְהִי־לוֹ וּלְבָנָיו לְעַבְדִּים עַד־מֶלֶךְ מַלְכוֹת פָּרְס: 21 לְמַלְאוֹת דְּבָרֵי־יְהוָה
 בְּפִי יְרֵמְיָהוּ עַד־רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הַשְּׁמָה שְׁבָתָהּ
 לְמַלְאוֹת שְׁבַע־שָׁנָה: פ 22 וּבְשִׁנַּת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרְס לְכָלוֹת
 דְּבָרֵי־יְהוָה בְּפִי יְרֵמְיָהוּ הַעֵיִר יְהוָה אֶת־רוּחוֹ כְּוָרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרְס
 וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוֹתָיו וְגַם־בְּמַכְתָּב לְאַמְרֵי: ס 23 כֹּה־אָמַר כְּוָרֶשׁ |
 מֶלֶךְ פָּרְס כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד
 עָלַי לְבָנוֹת־לוֹ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי־בְכֶם מְכַלֵּעַמוֹ יְהוָה
 אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וַיַּעַל:

עזרא

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דברי יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוחו כרש מלך פרס ועבר קול בכל ממלכותו וגם במכתב לאמר: **2** כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: **3** מי־בכם מכל־עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את־בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: **4** וכל־הנשא־ר מכל־המקומות אשר הוא גר־שם ינשא־והו אנשי מקומו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם־הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: **5** ויקומו ראשי האבות ליהודה ובני־מן והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את־רוחו לעלות לבנות את־בית יהוה אשר בירושלם: **6** וכל־סביבתיהם חזקו בידיהם בכל־יכסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על־כל־התנדב: **7** והמלך כורש הוציא את־כלי בית־יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: **8** ויציאם כורש מלך פרס על־יד מתרדת הגזר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה: **9** ואלה מספרם אגרטי־ו זהב שלשים אגרטי־כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: **10** כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: **11** כל־כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם: **פ** ואלה | בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה *נבוכדנצר (נבוכדנצר) מלך־בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו: **2** אשר־באו עם־זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגו רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: **3** בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: **4** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: **5** בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: **6** בני־פתח מואב לבני ישוע ויאב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: **7** בני עילים אלף מאתים חמשים וארבעה: **8** בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: **9** בני זכי שבע מאות וששים: **10** בני בני שש מאות ארבעים ושנים: **11** בני בני שש מאות עשרים ושלשה: **12** בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים: **13** בני אדניקם שש מאות ששים וששה: **14** בני בגוי אלפים חמשים וששה: **15** בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: **16** בני־אטר ליחזקיה תשעים ושמונה: **17** בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: **18** בני יורה מאה ושנים עשר: **19** בני חשם מאתים עשרים ושלשה: **20** בני גבר תשעים וחמשה: **21** בני בית־לחם מאה עשרים ושלשה: **22** אנשי נטפה חמשים וששה: **23** אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: **24** בני עזמות ארבעים ושנים: **25** בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושנים: **26** בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: **27** אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: **28** אנשי בית־אל והעי מאתים עשרים ושלשה: **29** בני נבו חמשים ושנים: **30** בני מגביש מאה חמשים וששה: **31** בני עילים אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: **32** בני חרם שלש מאות ועשרים: **33** בני־לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: **34** בני ירוח שלש מאות ארבעים וחמשה: **35** בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: **36** הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: **37** בני אמר אלף חמשים ושנים: **38** בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: **39** בני

חרם אלף ושבעה עשר: **40** הלויים בני־ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה: **41** המשררים בני אסף מאה עשרים ושמונה: **42** בני השערים בני־שלום בני־אטר בני־טלמון בני־עלוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: **43** הנתינים בני־ציתא בני־חשופא בני טבעות: **44** בני־קורס בני־סיעהא בני פדון: **45** בני־לבנה בני־חגבה בני עקוב: **46** בני־חגב בני־שמלי (שלמי) בני חנו: **47** בני־גדל בני־גחר בני ראיה: **48** בני־רצון בני־נקודא בני גזם: **49** בני־עזא בני־פסח בני בסוי: **50** בני־אסנה בני־מענים (מעונים) בני *נפסים (נפוסים): **51** בני־בקבוק בני־חקופא בני חרחור: **52** בני־בצלול בני־מחידא בני חרשא: **53** בני־ברקוס בני־סיסרא בני־תמח: **54** בני נציוח בני חטיפא: **55** בני עבדי שלמה בני־יסטי בני־הספרת בני פרוזא: **56** בני־יעלה בני־דרקון בני גדל: **57** בני שפטיה בני־חטיל בני פכרת הצביים בני אמי: **58** כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: **59** ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם אם מישראל הם: **60** בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: **61** ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשר ויקרא על־שמן: **62** אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן־הכהנה: **63** ויאמר התרשתא להם אשר לא־יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: **64** כל־הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש־מאות ששים: **65** מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: **66** סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: **67** גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים נשט אלפים שבע מאות ועשרים: **68** ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על־מכונו: **69** ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש־רבאות ואלף ס וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: **70** וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל־ישראל בעריהם: **פ**

3 ויצע החדש השביעי ובני ישראל בערים ס ויאספו העם כאיש אחד אל־ירושלם: **2** ויקם ישוע ברוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בראש־לתיאל ואחיו ויבנו את־מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש־האלהים: **3** ויכינו המזבח על־מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות *ויעל (ויעלו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: **4** ויעשו את־חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דברי־יום ביומו: **5** ואחר־כן עלת תמיד ולחדשים ולכל־מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: **6** מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: **7** ויתנו־כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן־הלבנון אלים יפוא כרשיון כורש מלך־פרס עליהם: **8** ובשנה השנית לבואם אל־בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בראש־לתיאל וישוע ברוצדק ושאר אחיהם | הכהנים והלויים וכל־הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את־הלויים מן עשרים שנה ומעלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה: **9** ויעמד ישוע ובניו ואחיו קדמיאל ובניו

בית אלהא די בירושלם ועמהון *נביאיא (נבייא) די־אלהא מסעדין להון: פ 3 בהזמנא אתא עליהון תתני פחת עבר־נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מרשם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: ס 4 אדין כנמא אמרנא להם מר־אנון שמהת גבריא די־דנה בנינא בנין: 5 ועין אלההם הות על־שבי יהודיא ולא־בטלו המו עד־טעמא לדרוש יקר ואדין יתיבון נשתונא על־דנה: פ 6 פרשגן אגרתא די־שלח תתני | פחת עבר־נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על־דרוש מלכא: 7 פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתב בגוה לדרוש מלכא שלמא כלא: ס 8 ידע | להוא למלכא די־אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתיא ועבדינא דך אספרנא מתעבדא ומצלח ביהם: ס 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מרשם לכם טעם ביתא דנה למבנה ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם־גבריא די בראשיהם: ס 11 וכנמא פתגמא התיבנא לממר אנהנא המו עבדוהי די־אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די־הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: 12 להן מרדי הרגזו אבהתנא לאלה שמיא ירב המו ביך נבוכדנצר מלך־בבל *כסדיא (כסדיאה) וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: ס 13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית־אלהא דנה לבנא: 14 ואף מאניא די־בית־אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן־היכלא די בבל והיבו לשבצר שמה די פחה שמה: 15 ואמר לה | *אלה (אל) מאניא שא אול־אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על־אתרה: ס 16 אדין ששבצר דך אתא ירב אשיא די־בית אלהא די בירושלם ומר־אדין ועד־כען מתבנא ולא שלם: 17 וכען הן על־מלכא טב וְתבקר בבית גנזיא די־מלכא תמה די בבבל הן איתי די־מלכא מלכא שים טעם למבנא בית־אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על־דנה ישלח עלינא: ס

6 באדין דרוש מלכא שם טעם ובקרו | בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל: 2 והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן־כתב בגוה דכרונה: פ 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית־אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די־דבתין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: 4 נדבכין די־אבן גלל תלתא ונדבך די־אע חדת ונפקתא מרבות מלכא תתייב: 5 ואף מאני בית־אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די־בירושלם והיבל לבבל התיבון ויהר להיכלא די־בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: ס 6 כען תתני פחת עבר־נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הון מן־תמה: 7 שבקו לעבדות בית־אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית־אלהא דך יבנון על־אתרה: 8 ומנ׳ שים טעם למא די־תעבדון עם־שבי יהודיא אלך למבנא בית־אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתייבא לגבריא אלך די־לא לבטלא: 9 ומה חשון ובני תורין וזכרין ואמרין | לעלון | לאלה שמיא חנטין מלח | חמר ומשח כמאמר כהניא די־בירושלם להוא מתייב להם יום | ביום די־לא שלו: 10 די־להון מהקרבוני נוחוין לאלה שמיא ומצלין לחי מלכא ובנוהי: 11 ומנ׳ שים טעם די כלא־נש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן־ביתה וזקרי יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על־דנה: 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימזר כל־מלך ועם די | ישלח ידה להשגה לחבלה בית־אלהא דך די בירושלם אנה דרוש שמת טעם אספרנא יתעבד: פ 13 אדין תתני פחת עבר־נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די־שלח דרוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: 14 ושבי יהודיא בנין ומצלין נבואת חגי *נביאה (נביא) וזכריה בר־עדוא

בני־יהודה כאחד לנצח על־עשה המלאכה בבית האלהים ס בני חננד בניהם ואחיהם הלויים: 10 ויסדו הבנים את־היכל יהוה ועמידו הכהנים מלבשים בחצרות והלויים בני־אסף במצלותים להלל את־יהוה עלידי דויד מלך־ישראל: 11 ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כילעולם חסדו על־ישראל וכל־העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית־יהוה: ס 12 ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את־הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: 13 ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד־למרחוק: פ

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי־בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: 2 וישו אל־זרבבל ואל־ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם *ולא (ולו) אנהו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: 3 ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא־לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנהו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך־פרס: 4 ויהי עם־הארץ מרפים ידי עם־יהודה *ומבליהם (ומבליהם) אותם לבנות: 5 וסכרים עליהם ויעצים להפר עצתם כלימי כורש מלך פרס ועד־מלכות דרוש מלך־פרס: 6 ובמלכות אחשוורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על־שבי יהודה וירושלם: ס 7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר *כנותו (כנותיו) על־*ארתחששתא (ארתחששת) מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית: פ 8 רחום בעל־טעם ושמיא ספרא כתבו אגרה חדה על־ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: 9 אדין רחום בעל־טעם ושמיא ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא *ארכוני (ארכוני) בבליא שושנכיא *דהוא (דהיא) עלמיא: 10 ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקורא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר־נהרה וכענת: 11 דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על־ארתחששתא מלכא *עבדך (עבדך) אגש עבר־נהרה וכענת: 12 ידע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן־לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין *ושורי (ושוריא) *אשכללו (שכללו) ואשיא יחיסו: 13 כען ידע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה־בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנוק: 14 כען כל־קבל די־מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריר־לנא למחזא על־דנה שלחנא והודענא למלכא: 15 די בקר בספר־דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהמוקת מליכין ומדון ואשתדור עבדין בגוה מריומת עלמא על־דנה קריתא דך החרבת: 16 מהודעין אנהנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך: פ 17 פתגמא שלח מלכא על־רחום בעל־טעם ושמיא ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר־נהרה שלם וכעת: ס 18 נשתנא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: 19 ומנ׳ שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מריומת עלמא על־מליכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד־בה: 20 ומליכין תקיפין הון על־ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתייב להון: 21 כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד־מני טעמא יתשם: 22 והירין הון שלו למעבד על־דנה למה ישגא חבלא להנוקת מליכין: ס 23 אדין מרדי פרשגן נשתונא די *ארתחששתא (ארתחששת) מלכא קרי קדם רחום ושמיא ספרא וכנותהון אזלו בבחילו לירושלם על־יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: ס 24 באדין בטלת עבדות בית־אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דרוש מלך־פרס: פ

5 והתנבי חגי *נביאה (נביא) וזכריה בר־עדוא *נביאיא (נבייא) על־יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: ס 2 באדין קמו זרבבל בר־שאלתיאל וישוע בר־יוצלק ושריו למבנא

ובנו ושכללו מרטעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש
 ואתחששתא מלך פרס: 15 ושציאל ביתה דנה עד יום תלתה לירח
 אדר די־היא שנת־ששת למלכות דריוש מלכא: פ 16 ועבדו בני־ישראל
 כהנאי ולויא ושאר בני־גלותא חנכת בית־אלהא דנה בחדוה:
 17 והקרבו לחנכת בית־אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתינ אמרין
 ארבע מאה וצפירי עזין *לחטיא (לחטאה) על־כל־ישראל
 תרי־עשר למנן שבטי ישראל: 18 והקימו כהנאי בפלגתהון ולויא
 במחלקתהון על־עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: פ
 19 ויעשו בני־הגולה את־הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון:
 20 כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח
 לכל־בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויאכלו בני־ישראל
 השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי־הארץ אלהם לדרש ליהוה
 אלהי ישראל: 22 ויעשו חג־מצות שבעת ימים בשמחה כי | שמחתם
 יהוה והטב לב מלך־אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת
 בית־האלהים אלהי ישראל: פ

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך־פרס
 עזרא בר־שרה בר־עזריה בר־חלקיה: 2 ברשלום בר־צדוק
 בר־אחיסוב: 3 בר־אמריה בר־עזריה בר־מריות: 4 בר־זרחיה בר־עזי
 בר־בקוי: 5 בר־אבישוע בר־פינחס בר־אלעזר בר־אהרן הכהן הראש:
 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר־נתן
 יהוה אלהי ישראל ויתרלו המלך כי־די־הוה אלהיו עליו כל בקשתו:
 פ 7 ויעלו מבני־ישראל ומר־הכהנים והלויים והמשררים והשערים
 והנתינים אל־ירושלם בשנת־שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא
 ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 כי באחד
 לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא
 אל־ירושלם כי־די־אלהיו הטובה עליו: 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש
 את־תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: ס 11 וזה |
 פרשגו הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר
 ספר דברי מצות יהוה וחקיו על־ישראל: פ 12 ארתחשסתא מלך
 מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די־אלה שמיא גמיר וכענת: 13 מני
 שים טעם די כל־מתנדב במלכותי מן־עמה ישראל וכהנויה ולויא
 למקה לירושלם עמך יהר: 14 כל־קבל די מן־קדם מלכא ושבעת
 יעטהי שליח לבקרא על־יהוד וירושלם בדת אלהך די בידך:
 15 ולהיבלה כסף וזהב די־מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די
 בירושלם משכנה: 16 וכל־כסף וזהב די תהשכח בכל מדינת בבל
 עם התנדבות עמא וכהנאי מתנדבין לבית אלהים די בירושלם:
 17 כל־קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין | דכרין אמרין
 ומנחתהון ונספיהון ותקרב הוון על־מדבחה די בות אלהכם די
 בירושלם: 18 ומה די *עלוי (עלך) ועל־*אחור (אחר) ייטב בשאר
 כספא וזהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון: 19 ומאניא
 די־מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם:
 20 ושאר חשוחות בית אלהך די יפל־לך למנתן תנתן מן־בית גנזי
 מלכא: 21 ומניא אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די
 בעבר נהרה די כל־די ושאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די־אלה
 שמיא אספרנא יתעבד: 22 עד־כסף ככרין מאה ועד־חנטיין כרין
 מאה ועד־חמר בתין מאה ועד־בתין משח מאה ומלח די־לא כתב:
 23 כל־די מרטעם אלה שמיא יתעבד אדרזא לבית אלה שמיא
 די־למה להוא קצף על־מלכות מלכא ובנויה: 24 ולכם מהודעין די
 כל־כהנאי ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה
 בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: 25 ואנת עזרא כחכמת אלהך
 די־בידך מני שפטין ודינין די־להון *דאנין (דאינין) לכל־עמה די
 בעבר נהרה לכל־ידיעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון:
 26 וכל־די־לא להוא עבד דתא די־אלהך ודתא די מלכא אספרנא
 דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן *לשרשו (לשרשי) הן לעגש
 נכסין ולאסורין: פ 27 כרוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב
 המלך לפאר את־בית יהוה אשר בירושלם: 28 ועלי הטה־חסד לפני

המלך ויעצויו ולכל־שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כי־די־הוה
 אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי: פ
8 ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות
 ארתחשסתא המלך מבבל: ס 2 מבני פינחס גרשם ס מבני
 איתמר דניאל ס מבני דויד חטוש: ס 3 מבני שכניה ס מבני פרעש
 זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: ס 4 מבני פתח מואב
 אלוהועיני בר־זרחיה ועמו מאתים הזכרים: ס 5 מבני שכניה
 בר־חזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: ס 6 ומבני עדין עבד בר־יונתן
 ועמו חמשים הזכרים: ס 7 ומבני עילם ישעיה בר־עתליה ועמו
 שבעים הזכרים: ס 8 ומבני שפטיה זבדיה בר־מיכאל ועמו שמונים
 הזכרים: ס 9 מבני יואב עבדיה בר־חזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר
 הזכרים: ס 10 ומבני שלומית בר־יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים:
 ס 11 ומבני בני זכריה בר־בני ועמו עשרים ושמונה הזכרים: ס
 12 ומבני עזגד יוחנן בר־הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ס
 13 ומבני אדניקים אחרנים ואלה שמותם אליפלט ועיאל ושמעיה
 ועמהם ששים הזכרים: ס 14 ומבני בני עותי *אזבוד (וזכור) ועמו
 שבעים הזכרים: פ 15 ואקבצם אל־הנהר הבא אל־אהוא ונחנה שם
 ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא־מצאתי שם:
 16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאננתן וליריב ולאננתן
 ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאננתן מבינים:
 17 *ואוצאה (ואצוה) אותם על־אדו הראש בכספיא המקום
 ואשימה בפייהם דברים לדבר אל־אדו אחיו *הנתונים (הנתינים)
 בכספיא המקום להביא־לנו משרתים לבית אלהינו: 18 ויבאו לנו
 כי־די־אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בר־לוי בר־ישראל
 ושרביה ובניו אחיו שמנה עשר: 19 ואת־חשביה ואתו ישעיה מבני
 מררי אחיו ובניהם עשרים: ס 20 ומן־הנתינים שנתן דויד והשרים
 לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות:
 21 ואקרא שם צום על־הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש
 ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל־רכושנו: 22 כי בשתי לשאול
 מן־המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי־אמרנו למלך לאמר
 יד־אלהינו על־כל־מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל־עזביו: 23 ונצוהו
 ונבקשה מאלהינו על־זאת ויעתר לנו: 24 ואבדילה משרי הכהנים
 שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה:
 25 *ואשקולה (ואשקלה) להם את־הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים
 תרומת בית־אלהינו ההרימו המלך ויעצויו ושריו וכל־ישראל
 הנמצאים: 26 ואשקלה על־ידם כסף ככרים שש־מאות וחמשים
 וכל־כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: 27 וכפרי זהב עשרים
 לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב:
 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב
 נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמוז עד־תשקלו לפני שרי
 הכהנים והלויים ושרי־האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה:
 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא
 לירושלם לבית אלהינו: פ 31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר
 לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד־אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף
 אויב ואורב על־הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה:
 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על
 יד־מרמות בר־אוריה הכהן ועמו אלעזר בר־פינחס ועמהם יוזבד
 בר־ישוע ונעדיה בר־בני הלויים: 34 במספר במשקל לכל וכתב
 כל־המשקל בעת ההיא: פ 35 הבאים מהשבי בני־הגולה הקריבו
 עלות | לאלהי ישראל פרים שנים־עשר על־כל־ישראל אילים |
 תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר
 הכל עולה ליהוה: פ 36 ויתגן | את־דתי המלך לאחשדרפני המלך
 ופחווה עבר הנהר ונשאו את־העם ואת־בית־האלהים: ס

9 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא־נבדלו העם ישראל
 והכהנים והלויים מעמי הארצות כְּתוּעַבְתִּיהֶם לַכְּנַעֲנִי החתי
 הפרזי הביבסי העמני המאבי המצרי והאמרי: 2 כי־נשאו מבנתיהם

להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: ס 3 וכשמעו את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם: 4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: 5 ובמנחת הערב קמתי מתעבתי ובקרעי בגדי ומעילי ואקרעה על ברכי ואפרשה כפי אליהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמנתו גדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהינו ביד | מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת | יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויטעלנו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתינו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם: ס 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחר זאת כי עזבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיכם אשר מלאה מפה אל פה בטמאתם: 12 ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאוי לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כלהבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמנתו הגדלה כי | אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחלתו בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה: פ 15 והוזה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמנתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת: פ

10

וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה: ס 2 וען שכניה בריחיאל מבני *עולם (עולם) ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה ישמקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמר חזק ועשה: פ 5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכלי ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בראלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: ס 7 ויעברו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: 8 וכל אשר

נְחֻמְיָה

1 דברי נחמיה בן־חכליה ויהי בחדש־כסלו*כסלו (כסליו) שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: ² ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על־היהודים הפליטה אשר־נשאר מן־השבי ועל־ירושלם: ³ ויאמרו לי הנשארים אשר־נשאר מן־השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: ⁴ והי כשמעי | את־הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: ⁵ ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית והסוד לאהביו ולשמרי מצותיו: ⁶ תהי נא אזנך־קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל־תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על־בני ישראל עבדיך ומתודה על־חטאות בני־ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית־אבי חטאנו: ⁷ חבל חבלנו לך ולא־שמרנו את־המצות ואת־החקים ואת־המשפטים אשר צוית את־משה עבדך: ⁸ זכרנא את־הדבר אשר צוית את־משה עבדך לאמר אתם תמעלו אפי אפי אתכם בעמים: ⁹ ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אס־יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם *והבואותים (והביאותים) אל־המקום אשר בחרתי לשכן את־שמי שם: ¹⁰ והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: ¹¹ אנא אדני תהי נא אזנך־קשבת אל־תפלת עבדך ואל־תפלת עבדיך החפצים ליראה את־שמך והצליח־הנא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: פ

2 והי | בחדש ניסן שנת עשרים לארתחששתא המלך יין לפני ואשא את־היין ואתנה למלך ולא־הייתי רע לפניו: ² ויאמר לי המלך מדוע | פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי־אם רע לב ואירא הרבה מאד: ³ ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא־ירעו פני אשר העיר בית־קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: ⁴ ויאמר לי המלך על־מה־זה אתה מבקש ואתפלל אל־אלהי השמים: ⁵ ואמר למלך אס־על־המלך טוב ואס־ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אליהוּדה אל־עיר קברות אבתי ואבננה: ⁶ ויאמר לי המלך והשגל | יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: ⁷ ואומר למלך אס־על־המלך טוב אגרות יתנו־לי על־פחוות עבר הנהר אשר יעברוני עד אשר־אבוא אליהוּדה: ⁸ ואגרת אל־אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתירלי עצים לקרות את־שערי הבירה אשר־לבית ולחומת העיר ולבית אשר־אבוא אליו ויתירלי המלך כיד־אלהי הטובה עלי: ⁹ ואבוא אל־פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: פ ¹⁰ וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העממי ורע להם רעה גדלה אשר־בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: ¹¹ ואבוא אל־ירושלם ואהי־שם ימים שלשה: ¹² ואקום | לילה אני ואנשים | מעט עמי ולא־הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל־לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אס־הבהמה אשר אני רכב בה: ¹³ ואצאה בשערי־הגיא לילה ואל־פני עין התנין ואל־שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר־המפרוצים (הם | פרוצים) ושעריה אכלו באש: ¹⁴ ואעבר אל־שער העין ואל־ברכת המלך ואי־מקום לבהמה לעבר תחתי: ¹⁵ ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: ¹⁶ והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה

וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד־כן לא הגדתי: ¹⁷ ואומר אלהם אתם ראיס הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לנו ובנה את־חומת ירושלם ולא־נהיה עוד חרפה: ¹⁸ ואגיד להם את־יד אלהי אשר־היא טובה עלי ואר־דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: פ ¹⁹ וישמע סנבלט החרני וטביה | העבד העממי וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה־הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: ²⁰ ואשוב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדי יקום ויבנינו וילכם אין־חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את־שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד־מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ² ועלי־זו בנו אנשי ירחו ס ועלי־זו בנה זכור בן־אמרי: ³ ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריתיו: ⁴ ועלי־זם החזיק מרמות בראויה בן־הקוז ס ועלי־זם החזיק משלם בן־ברכיה בן־משיבאל ס ועלי־זם החזיק צדוק בן־בענא: ⁵ ועלי־זם החזיקו התקועים ואדיריהם לא־הביאו צורם בעבדת אדניהם: ⁶ ואת שער הישנה החזיקו ויידע בן־פסח ומשלם בן־בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריתיו: ⁷ ועלי־זם החזיק מלטיה הנבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: ⁸ ועלי־זו החזיק עזיאל בן־חרהיה צורפים ס ועלי־זו החזיק חנניה בן־הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: ⁹ ועלי־זם החזיק רפיה בן־חור שר חצי פלך ירושלם: ¹⁰ ועלי־זם החזיק זיה בן־חרומף ונגד ביתו ס ועלי־זו החזיק חטוש בן־חשבינה: ¹¹ מדה שנית החזיק מלכיה בן־חרם וחשוב בן־פפת מואב ואת מגדל התנורים: ¹² ועלי־זו החזיק שלום בן־הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: ¹³ את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריתיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: ¹⁴ ואת | שער האשפות החזיק מלכיה בן־רכב שר פלך בית־הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו ומנעוליו ובריתיו: ¹⁵ ואת שער העין החזיק שלון בן־לחזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו *ויעמידו (ויעמיד) דלתתיו ומנעוליו ובריתיו ואת חומת ברכת השלח לגן־המלך ועד־המעלות היורדות מעיר דויד: ¹⁶ אחריו החזיק נחמיה בן־עזובק שר חצי פלך בית־צור עד־נגד קברי דויד ועד־הבכרה העשויה ועד בית הגברים: ¹⁷ ס אחריו החזיקו הלויים רחום בן־בני עלי־זו החזיק חשביה שר־חצי־פלך קעילה לפלכו: ¹⁸ ס אחריו החזיקו אחיהם בני בן־חננד שר חצי פלך קעילה: ¹⁹ ס ויחזק עלי־זו עזר בן־ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע: ²⁰ ס אחריו חרה החזיק ברוך בן־אזבי (זכי) מדה שנית מן־המקצוע עד־פתח בית אלישיב הכהן הגדול: ²¹ ס אחריו החזיק מרמות בראויה בן־הקוז מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד־תכלית בית אלישיב: ²² ס אחריו החזיקו הכהנים אנשי הכפר: ²³ ס אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם ס אחריו החזיק עזריה בן־מעשיה בן־עננה אצל ביתו: ²⁴ ס אחריו החזיק בני בן־חננד מדה שנית מבית עזריה עד־המקצוע ועד־הפנה: ²⁵ פלל בראויו מנגד המקצוע והמגדל

היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה
 בן-פרעש: ס 26 והנתינים היו יושבים בעפל עד נגד שער המים
 למזרח והמגדל היוצא: ס 27 אחריו החזיקו התקעים מדה שנית
 מגדל המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: 28 מעל | שער
 הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: ס 29 אחריו החזיק צדוק
 בן-אמר נגד ביתו ס ואחריו החזיק שמעיה בן-שכניה שמר שער
 המזרח: ס 30 *אחרי (אחריו) החזיק חנניה בן-שלמיה וחנון
 בן-צלף הששי מדה שני ס אחריו החזיק משלם בן-ברכה נגד
 נשכתו: ס 31 *אחרי (אחריו) החזיק מלכיה בן-הצרפי עדיבות
 הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: 32 וכן עלית
 הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים: פ 33 ויהי כאשר
 שמע סנבלט כי-אנחנו בונים את-החומה ויחר לו ויכעס הרבה
 וילעג על-היהודים: 34 ויאמר | לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה
 היהודים האמללים עשים העוזבו להם היזבחו היכלו ביום היחין
 את-האבנים מערמות העפר והמה שרופות: 35 וטוביה העמני
 אצלו ויאמר גם אשר-הם בונים אם-יעלה שועל ופרץ חומת
 אבניהם: פ 36 שמע אלהינו כי-היינו בונה והשב חרפתם אל-ראשם
 ותנם לבנה בארץ שביה: 37 ואל-תכס על-עונם וחסאתם מלפניך
 אל-תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: 38 ונבנה את-החומה ותקשר
 כל-החומה עד-חציה ויהי לב לעם לעשות: פ

4 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים
 והאשדודים כי-עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי-החלו
 הפרצים להסתם ויחר להם מאד: 2 ויקשרו כלם יחדו לבוא
 להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 3 ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד
 משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 4 ויאמר יהודה כשל-כח הסבל
 והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 5 ויאמרו צרינו לא
 ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-תוכם והרגנום והשבתנו
 את-המלאכה: 6 ויהי כאשר-באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו
 עשר פעמים מכל-המקומות אשר-תשובו עלינו: 7 ואעמיד
 מתחיתות למקום מאחרי לחומה *בצחחיים (בצחחיים) ואעמיד
 את-העם למשפחות עם-חרבתיהם רמחיהם וקשתתייהם: 8 וארא
 ואקום ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם אל-תיראו
 מפניהם את-אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על-אחיכם בניכם
 ובנתיכם נשיכם ובתיכם: פ 9 ויהי כאשר-שמעו אויבינו כי-נודע לנו
 ויפר האלהים את-עצתם *ונשוב (ונשב) כלנו אל-החומה איש
 אל-מלאכתו: 10 ויהי | מרתיים ההוא חצי נערי עשים במלאכה
 ויחצו מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשריגים והשרים
 אחרי כל-בית יהודה: 11 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
 באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: 12 והבונים איש
 חרבן אסורים על-מתניו ובונים והתקוע בשופר אצלו: 13 ואמר
 אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם המלאכה הרבה ורחבה
 ואנחנו נפרדים על-החומה רחוקים איש מאחיו: 14 במקום אשר
 תשמעו את-קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו:
 15 ואנחנו עשים במלאכה ויחצו מחזיקים ברמחים מעלות השחר
 עד צאת הכוכבים: 16 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו יליו
 בתוך ירושלם והידלנו הלילה משמר והיום מלאכה: 17 ואין אני
 ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי איך-אנחנו פשטים בנגדנו
 איש שלחו המים: ס

5 ותיה צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם היהודים: 2 ויש
 אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה
 ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים
 ונקחה דגן ברעב: 4 ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך
 שדתינו וכרמינו: 5 ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה
 אנחנו כבשים את-בנינו ואת-בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות
 ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים: 6 ויחר לי מאד כאשר
 שמעתי את-צעקתם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי ואריבה

את-החרים ואת-הסגנים ואמרה להם משא איש-באחיו אתם
 נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה: 8 ואמרה להם אנחנו קנינו
 את-אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי לבנו וגם אתם תמכרו
 את-אחיכם ונמכרו-לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: ס 9 *ויאמר
 (ואמר) לא-טוב הדבר אשר-אתם עשים הלא ביראת אלהינו תלכו
 מחרפת הגוים אויבינו: 10 וגם אני אתי ונערי נשים בהם כסף ודגן
 נעזבה נא את-המשא הזה: 11 השיבו נא להם כהיום שדתיהם
 כרמייהם זיתיהם ובתייהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר
 אתם נשים בהם: 12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר
 אתה אומר ואקרא את-הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה:
 13 גם-חצני נערי ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
 לא-יקום את-הדבר הזה מביתו ומיגילו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו
 כל-הקהל אמן ויהללו את-יהוה ויעש העם כדבר הזה: 14 גם
 מיום | אשר-צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד
 שנת שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך שנים שתיים עשרה אני
 ואחי לחם הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים אשר-לפני
 הכבידו על-העם ויקחו מהם בלחם ויון אחר כספי-שקלים ארבעים
 גם נעריהם שלטו על-העם ואני לא-עשיתי כן מפני יראת אלהים:
 16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל-נערי
 קבוצים שם על-המלאכה: 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש
 והבאים אלינו מרהגים אשר-סביבתינו על-שלחני: 18 ואשר היה
 נעשה ליום אחד שור אחד זאן שש-בררות וצפרים נעשולי וכן
 עשרת ימים בכל-יון להרבה ועם-זה לחם הפחה לא בקשתי
 כי-כבדה העבדה על-העם הזה: 19 זכרה-לי אלהי לטובה כל
 אשר-עשיתי על-העם הזה: פ

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר
 איבינו כי-ביתי את-החומה ולא-נותר בה פרץ גם עד-העת
 ההיא דלתות לא-העמדתי בשערים: 2 וישלח סנבלט וגשם אלי
 לאמר לכה ונעדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים
 לעשות לי רעה: 3 ואשלהה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה
 אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה
 וירדתי אלקים: 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשוב אותם
 כדבר הזה: ס 5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית
 את-נערו ואגרת פתוחה בידו: 6 כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר
 אתה והיהודים חשבים למרוד עלי כן אתה בונה החומה ואתה הנה
 להם למלך כדברים האלה: 7 וגם-נביאים העמדת לקרא עליך
 בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה
 ועתה לכה ונעצה יחדו: ס 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהיה
 כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם: פ 9 כלם
 מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מר-המלאכה ולא תעשה ועתה
 חזק את-ידי: 10 ואני-באתי בית שמעיה בן-דליה בן-מהיטבאל והוא
 עצור ויאמר נעוד אל-בית האלהים אל-יתר ההיכל ונסגרה דלתות
 ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך: 11 ואמרה האישי כמוני
 יברח ומי כמוני אשר-יבוא אל-ההיכל וחי לא אבוא: 12 ואכירה והנה
 לא-אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו:
 13 למען שכור הוא למען-אירא ואעשה כן וחסאתי והיה להם לשם
 רע למען ויחרפוני: פ 14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה
 וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי:
 15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: פ
 16 ויהי כאשר שמעו כל-אויבינו ויראו כל-הגוים אשר סביבתינו ויפלו
 מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת:
 17 גם | בימים ההם מרבים חרי יהודה ואגרותיהם הולכות
 על-טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: 18 כי-רבים ביהודה בעלי
 שבעה לו כי-חתן הוא לשכניה בן-ארח ויהוה חן בנו לקח
 את-בת-משלם בן-ברכה: 19 גם טובתי והי אחרים לפני ודברי היו
 מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני:

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ופקדו השוערים והמשררים והלויים: ² ויצאה את־חנני אחי ואת־חנניה שר הבירה על־ירושלם כִּי־הוא כאיש אמת וירא את־האלהים מרבים: ³ ויאמר (ואמר) להם לא יפתחו שערי ירושלם עד־תם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואתו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: ⁴ והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים: ⁵ ויתן אלהי אל־לבי ואקבצה את־החרים ואת־הסגנים ואת־העם להתייחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: ⁶ אלה | בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: ⁷ הבאים עם־זרבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: ⁸ בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: ⁹ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: ¹⁰ בני ארח שש מאות חמשים ושנים: ¹¹ בני־פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר: ¹² בני עילם אלף מאתיים חמשים וארבעה: ¹³ בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: ¹⁴ בני זכי שבע מאות וששים: ¹⁵ בני בנאי שש מאות ארבעים ושמנה: ¹⁶ בני בני שש מאות עשרים ושמנה: ¹⁷ בני עזנד אלפים שלש מאות עשרים ושנים: ¹⁸ בני אדניקים שש מאות ששים ושבעה: ¹⁹ בני בגוי אלפים ששים ושבעה: ²⁰ בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: ²¹ בני־אטר לחזקיה תשעים ושמנה: ²² בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: ²³ בני בני שלש מאות עשרים וארבעה: ²⁴ בני חרף מאה שנים עשר: ²⁵ בני גבעון תשעים וחמשה: ²⁶ אנשי בית־לחם ונטפה מאה שמונים ושמנה: ²⁷ אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: ²⁸ אנשי בית־עזמות ארבעים ושנים: ²⁹ אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: ³⁰ אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: ³¹ אנשי ממקם מאה ועשרים ושנים: ³² אנשי בית־אל והעי מאה עשרים ושלשה: ³³ אנשי גבו אחר חמשים ושנים: ³⁴ בני עילם אחר אלף מאתיים חמשים וארבעה: ³⁵ בני חרם שלש מאות ועשרים: ³⁶ בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: ³⁷ בני־לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: ³⁸ בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: ³⁹ הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: ⁴⁰ בני אמר אלף חמשים ושנים: ⁴¹ בני פשחור אלף מאתיים ארבעים ושבעה: ⁴² בני חרם אלף שבעה עשר: ⁴³ הלויים בני־ישוע לקדמיאל לבני יהודה שבעים וארבעה: ⁴⁴ המשררים בני אסוף מאה ארבעים ושמנה: ⁴⁵ השוערים בני־שלום בני־אטר בני־טלמן בני־עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמנה: ⁴⁶ הנתינים בני־צחא בני־חשפא בני טבעות: ⁴⁷ בני־קירס בני־סיעא בני פדון: ⁴⁸ בני־לבנה בני־חנבה בני שלמי: ⁴⁹ בני־חנן בני־גדל בני־גחר: ⁵⁰ בני־ראיה בני־רצין בני נקודא: ⁵¹ בני־גזם בני־עזא בני פסח: ⁵² בני־בסי בני־מעונים בני *נפושסים (נפושסים): ⁵³ בני־בקבוק בני־חקופא בני חרחור: ⁵⁴ בני־בצלית בני־מחידא בני חרשא: ⁵⁵ בני־ברקוס בני־סיסרא בני־תמח: ⁵⁶ בני נציוח בני חטיפא: ⁵⁷ בני עבדי שלמה בני־טוטי בני־סופרת בני פרידא: ⁵⁸ בני־יעלא בני־דרקון בני גדל: ⁵⁹ בני שפטיה בני־חטיל בני פכרת הצביים בני אמון: ⁶⁰ כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: ⁶¹ ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם אם מישראל הם: ⁶² בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: ⁶³ ומן־הכהנים בני חביה בני הקוז בני ברזלי אשר לקח מבוטות ברזלי הגלעדי אשר ויקרא על־שמן: ⁶⁴ אלה בקוש כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגלו מן־הכהנה: ⁶⁵ ויאמר התרשאת להם אשר לא־יאלכו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: ⁶⁶ כל־הקהל כאחד

ארבע רבוא אלפים שלש־מאות וששים: ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמהתייהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתיים וארבעים וחמשה: ⁶⁸ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה ס חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ⁶⁹ ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשאת נתן לאוצר זָהָב דרכמונים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: ⁷⁰ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זָהָב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים: ⁷¹ ואשר נתנו שארית העם זָהָב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: ⁷² וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן־העם והנתינים וכל־ישראל בעריהם ויעל החדש השביעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל־העם כאיש אחד אלה־הרחוב אשר לפני שַׁעֲרֵהֶמַּיִם ויאמרו לעזרא הספר להביא את־ספר תורת משה אשר־צוה יהוה את־ישראל: ² ויביא עזרא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לפני הקהל מאיש ועד־אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: ³ ויקראבו לפני הרחוב אשר | לפני שַׁעֲרֵהֶמַּיִם מן־האור עד־מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל־העם אל־ספר התורה: ⁴ ויעמד עזרא הספר על־מגדל־עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על־ימינו ומשמאלו פְּדִיָה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה וזכריה משלם: ⁵ ויפתח עזרא הספר לעיני כל־העם כִּי־מעל כל־העם היה וכפתחו עמדו כל־העם: ⁶ ויברך עזרא את־יהוה האלהים הגדול ויענו כל־העם אמן | אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה: ⁷ וישוע ובני ישראל | ימין עקוב שבתי | הודיה מעשיה קליטא עזריה יונד חנן פלאיה והלויים מבינים את־העם לתורה והעם על־עמדם: ⁸ ויקראו בספר בתורת האלהים מִפְּרֵשׁ וְשׁוֹם שְׁכָל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא: ⁹ ויאמר נחמיה הוא התרשאת ועזרא הכהן | הספר והלויים המבינים את־העם לכל־העם היום קדש־הוא ליהוה אלהיכם אל־תתאבלו ואל־תבכו כי בוכים כל־העם כשמעם את־דברי התורה: ¹⁰ ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתי ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כִּי־קדוש היום לאדנינו ואל־תעצבו כִּי־חדות יהוה היא מעזכם: ¹¹ והלויים מחשים לכל־העם לאמר הסו כי היום קדש ואל־תעצבו: ¹² וילכו כל־העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ¹³ וביום השני נאספו ראשי האבות לכל־העם הכהנים והלויים אל־עזרא הספר ולהשכיל אל־דברי התורה: ¹⁴ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד־משה אשר ישבו בני־ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: ¹⁵ ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל־עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי־זית ועלי־עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: ¹⁶ ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על־גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ¹⁷ ויעשו כל־הקהל השבים מן־השבי | סכות וישבו בסכות כי לא־עשו מימי ישוע ברנן כן בני ישראל עד היום ההוא ויהי שמחה גדולה מאד: ¹⁸ ויקרא בספר תורת האלהים יום | ביום מן־היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט: ^פ

9 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני־ישראל בצום ובשקלים ואדמה עליהם: ² ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על־חטאתיהם ועוונות אבותיהם: ³ ויקומו על־עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם: ⁴ פ ויקם על־מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויעקבו בקול גדול אל־יהוה אלהיהם: ⁵ ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את־יהוה אלהיכם מן־העולם עד־העולם

ויברכו שם כבודך ומרומם על-כל ברכה ותהלה: 6 אתה הוא יהוה לבדך *את (אתה) עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים: 7 אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וזרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבויסי והגרנשי לתת לזרעו ותקם את דברך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת עלי-סוף: 10 ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי היזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: 11 והיום בקעת לפניהם ויעברו בתורה הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו-אבן במים עזים: 12 ובעמוד ענן הנחיתים יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר-סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ושרים ותורות אמת חקים ומצות טובים: 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: 15 ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם: 16 והם ואבתינו היזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב-חסד וחסד ולא עזבתם: 18 אף כיעשנו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדולות: 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפייהם ומים נתת להם לצמאם: 21 וארבעים שנה כלליתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרבית כככבי השמים ותיבאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפנייהם את ישב הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: 25 וילכדו ערים בצורות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל-טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בהם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם: 28 וכנחם להם ושובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויצעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה היזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו-בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בהם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: 31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל-חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אלי-מעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשר עד היום הזה: 33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם בממלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפנייהם לא עבדו ולא שבו ממעלליהם הרעים: 36 הנה אנחנו היום

עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: 37 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: פ

10 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו: 2 ועל החתומים נחמיה התרשטא ברחמיך וצדקיה: 3 שריה עזריה ורמיה: 4 פשחור אמרה מלכיה: 5 חטוש שבניה מלוך: 6 חרם מרמות עבדיה: 7 דניאל גנתון ברוך: 8 משלם אביה מימן: 9 מעזיה בלני שמעיה אלה הכהנים: ס 10 והלויים וישוע בראזניה בנאי מבני חנדד קדמאל: 11 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: 12 מיכא רחוב חשביה: 13 זכור שרביה שבניה: 14 הודיה בני בנינו: ס 15 ראשי העם פרעש פחת מואב עולם זתוא בני: 16 בני עוגד בני: 17 אדניה בגי עדין: 18 אטר חזקיה עוזר: 19 הודיה חשם בצוי: 20 חריף ענתות *נובי (ניבי): 21 מגפיעש משלם חזיר: 22 משויבאל צדוק ידוע: 23 פלטיה חנן עניה: 24 הושע חנניה חשוב: 25 הלוחש פלחא שובק: 26 רחום חשבנה מעשיה: 27 ואחיה חנן ענון: 28 מלוך חרם בענה: 29 ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בנייהם ובנתייהם כל יודע מבין: 30 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבעה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: 31 ואשר לא נתן בבתינו לעמי הארץ ואת בנייהם לא נקח לבנינו: 32 ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל-יד: 33 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: 34 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: ס 35 והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 36 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל-עץ שנה בשנה לבית יהוה: 37 ואת בכורות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: 38 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל-עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: 39 והיה הכהן בראהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 40 כי אל-הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש ויצהר ושם כל המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא | אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: 2 ויברכו העם ללל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: פ 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ושבו איש באחוזתו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה ברעזיה ברוזריה בראמריה ברישפטיה ברמהלאל מבני פרץ: 5 ומעשיה בריבוי בר-חזיה בריחזיה ברעדיה ברייוריב ברוזריה ברשלמי: 6 כל בני פרץ הישיבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמה אנשי חיל: ס 7 ואלה בני בנימן סלא ברמשלם בריועד ברפדיה ברקוליה ברמעשיה בראיתיאל ברישעיה: 8 ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמה: 9 ויואל ברוזרי פקיד עליהם ויהודה ברסנואה על העיר משנה: 10 מן הכהנים ידעה ברייוריב יכין: 11 שריה ברחלקיה ברמשלם

ולכם: ²⁶ הלוא על־אלה חטא־שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים
 לא־היה מלך כִּמְהוֹ וְאֶהוּב לֵאלֹהֵיו הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים מֶלֶךְ
 עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אוֹתוֹ הִחֲטִיאוּ הַנָּשִׁים הַנִּזְכָּרֹת: ²⁷ וְלָכֶם הַנְּשָׁמַע
 לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת לַמַּעַל בְּאֱלֹהֵינוּ לְהַשִּׁיב נָשִׁים
 נִזְכָּרֹת: ²⁸ וּמִבְּנֵי יוֹדָע בְּן־אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל חָתָן לְסַנְבַּלֵּט
 הַחֲרָנִי וְאַבְרִיחָהוּ מֵעָלַי: ²⁹ זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גְּאֻלֵי הַכֹּהֵן
 וּבְרִית הַכֹּהֵן וְהַלְוִיִּם: ³⁰ וְטַהֲרִיתִם מִכָּל־זָכָר וְאַעֲמִידָה מִשְׁמֹחֹת
 לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ בְּמַלְאכָתוֹ: ³¹ וְלִקְרָבָן הַעֲצִים בְּעֵתִים מְזֻמָּנוֹת
 וּלְבַכּוּרִים זָכְרָה לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

לירושלם פֶּעַם וּשְׁתַּיִם: ²¹ וְאַעֲיֹדָה בָּהֶם וְאִמְרָה אֲלֵיהֶם מִדֹּעַ אַתֶּם
 לִנְיָם נִגְדַת הַחוּמָה אִם־תִּשְׁנֹו יָד אֲשַׁלַּח בְּכֶם מִן־הַעֵת הַזֶּה לֹא־בָאוּ
 בַשַּׁבָּת: ²² וְאִמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר יְהִיוּ מְטַהְרִים וּבָאִים שְׁמֵרִים
 הַשְּׁעָרִים לַקֹּדֶשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם־זָכְרָה לִי אֱלֹהֵי וְחוּסָה עָלַי
 כְּרַב חֲסָדְךָ: ²³ גַּם | בְּיָמַי הָיָה רְאִיתִי אֶת־הַיְהוּדִים הַשֹּׂבְעִים נָשִׁים
 *אֲשֻׁדְדִיּוֹת (אֲשֻׁדְדִיּוֹת) *עַמּוֹנִיּוֹת (עַמּוֹנִיּוֹת) מוֹאֲבִיּוֹת: ²⁴ וּבְנֵיהֶם
 חָצִי מְדַבֵּר אֲשֻׁדְדִיּוֹת וְאִינָם מְכִירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכַלְשׁוֹן עִם וְעִם:
²⁵ וְאַרְיֵב עִמָּם וְאַקְלָלֵם וְאַכָּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וְאַמְרָטָם וְאַשְׁבִּיעֵם
 בְּאֱלֹהִים אִם־תִּתְּנוּ בְּנִיתְכֶם לְבְנֵיהֶם וְאִם־תִּשְׁאוּ מִבְּנֵיהֶם לְבְנֵיכֶם

אֶסְתֵּר

7 ויהי אמון את־הדסה היא אסתר בת־דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפתי־תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: 8 ויהי בהשמע דבר־המלך ודלתו ובהקבץ נערות רבות אל־שושן הבירה אל־יד הגי ותלקח אסתר אל־בית המלך אל־יד הגי שמר הנשים: 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את־תמרזוקיה ואת־מנותה לתת לה ואת־שבע הנערות הראיות לתת־לה מבית המלך ושנה ואת־נערותיה לטוב בית הנשים: 10 לא־הגידה אסתר את־עמה ואת־מולדתה כי מרדכי ציה עליה אשר לא־תגיד: 11 ובכל־יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית־הנשים לדעת את־שלום אסתר ומה־יעשה בה: 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל־המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוזיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרזוקי הנשים: 13 ובה הנערה באה אל־המלך את־כל־אשר תאמר ונתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד־בית המלך: 14 בערב | היא באה ויבקר היא שנה אל־בית הנשים שני אל־יד שעשג סריס המלך שמר הפולגשים לא־תבוא עוד אל־המלך כי אם־הפך בה המלך ונקראה בשם: 15 ובהגיע תר־אסתר בת־אביחיל דד מרדכי אשר לקח־לו לבת לבוא אל־המלך לא בקשה דבר כי אם את־אשר יאמר סריס־המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל־ראיה: 16 ותלקח אסתר אל־המלך אחשוורוש אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש טבת בשנת־שבע למלכותו: 17 ויאהב המלך את־אסתר מכל־הנשים ותשא־חן וחסד לפניו מכל־הבתולות ושם גדול לכל־שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: 19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער־המלך: 20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת־עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת־מאמר מרדכי עשה כאשר היתה באמנה אתו: ס 21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער־המלך קצר בגתו ותרש שני־סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: 22 ויזע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: 23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על־עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: פ

3 אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את־המן ברה־מדתא האגני וינשאהו ושם את־כסאו מעל כל־השרים אשר אתו: 2 וכל־עבדי המלך אשר בשער המלך כרעו ומשתחוים להמן כי־כן צוה־לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: 3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: 4 ויהי *באמרם (כאמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגדו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי־הגיד להם אשר־הוא יהודי: 5 וירא המן כי־אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: 6 ויצו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי־הגידו לו את־עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את־כל־היהודים אשר בכל־מלכות אחשוורוש עם מרדכי: 7 בחדש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום | ליום ומתדש לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: ס 8 ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם־אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל

1 ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: 2 בימים ההם כשבת | המלך אחשוורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: 3 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל | פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: 4 בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: 5 ובמלואת | הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלך: 6 חור | כרפס ותכלת אחוז בחבלי־בוץ וארגמן על־גילי כסף ועמודי שש מטות | זהב וכסף על רצפת בהט־ושש ודר וסחרת: 7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויון מלכות רב כיד המלך: 8 והשתיה כדת אין אגס כי־כן | יסד המלך על כל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: 9 גם ושתה המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשוורוש: ס 10 ביום השביעי כטוב לב־המלך בין אמר למהומן בזאת חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשוורוש: 11 להביא את־ושתה המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כי־טובת מראה היא: 12 ותמאן המלכה ושתה לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחסתו בערה בו: 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי־כן דבר המלך לפני כל־ידעי דת ודין: 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי | פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: 15 כדת מה־לעשות במלכה ושתה על | אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשוורוש ביד הסריסים: ס 16 ויאמר *מומכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על־המלך לבדו עותה ושתה המלכה כי על־כל־השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך אחשוורוש: 17 כי־יצא דבר־המלכה על־כל־הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא את־ושתה המלכה לפניו ולא־באה: 18 והיום הזה תאמרנה | שרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: 19 אם־על־המלך טוב יצא דבר־מלכות מלפניו ויכתב בדי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתה לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: 20 ונשמע פתגם המלך אשר־יעשה בכל־מלכותו כי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד־קטן: 21 וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ועש המלך כדבר ממוכן: 22 וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה ואל־עם ועם כלשונן להיות כל־איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו: פ

2 אחר הדברים האלה כשר חמת המלך אחשוורוש זכר את־ושתה ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר עליה: 2 ויאמרו נערי־המלך משרתיו ויקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: 3 ויפקד המלך פקידים בכל־מדינות מלכותו ויקבצו את־כל־נערה־בתולה טובת מראה אל־שושן הבירה אל־בית הנשים אל־יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתנו תמרזוקיהן: 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתה וייטב הדבר בעיני המלך ועש כן: ס 5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר ברשמי ברקיש איש ימיני: 6 אשר הגלה מירושלים עם־הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך־יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל:

מדינות מלכותך ודתייהם שנות מפלעם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אירשוה להניחם: 9 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנני המלך: 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדמא האגגי צר היהודים: 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתן לך והלעם לעשות בו כטוב בעיניך: 12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו יכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואלה הפאות אשר | על מדינה ומדינה ואלשרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך: 13 ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושללם לבז: 14 פתשגן הכתב להגות דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: 15 הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה: פ

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדולה ומרה: 2 ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: 3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: 4 *ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה ויגידו לה ותתחלת המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: 5 ותקרא אסתר להתר מסריסי המלך אשר העמיד לפנייה ותצוהו על מרדכי לדעת מהיזה ועל מהיזה: 6 ויצא התר אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: 7 ויגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת | פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנני המלך *ביהודים (ביהודים) לאבדם: 8 ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן ולבקש מלפניו על עמה: 9 ויבוא התר ויגד לאסתר את דברי מרדכי: 10 ותאמר אסתר להתר ותצוהו אל מרדכי: 11 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כלי איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר וישטלו המלך את שרביט הזהב ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלוש יום: 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: פ 13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל יתדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: 14 כי אם חרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלח יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: 15 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: 16 לך כלום את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונעתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא יכדת וכאשר אבדתי אבדתי: 17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהו עליו אסתר: ס

5 והי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: 2 והי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ס 3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: 4 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשטה אשר עשיתי לו: 5 ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשטה אשר עשתה אסתר: 6 ויאמר המלך לאסתר במשטה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: 7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי:

8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשטה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: 9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא יקם ולא יצע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: 10 ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: 11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: 12 ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשטה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרא לה עם המלך: 13 וכל זה איננו שוה לי בכלעת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר | אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשטה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ: פ

6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: 2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגנתא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: 3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתי לא נעשה עמו דבר: 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: 5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: 6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 8 ויבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 9 ונתון הלבוש והסוס על ידי איש משרי המלך הפרתמים והלבשו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 10 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: 11 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדתר אל ביתו אבל וחספי ראש: 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמי וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא יתוכל לו כי נפול תפול לפניו: 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשטה אשר עשתה אסתר:

7 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: 2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשטה היין מה שאלתך אסתר המלכה ונתת לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בגזק המלך: ס 5 ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: 6 ותאמר אסתר איש צר ואוב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: 7 והמלך קם בחמתו ממשטה היין אל גנת הבית והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מגנת הבית אל בית | משטה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ס 9 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן

גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: 10 ויתלו את־המֶן על־העץ אשר־הכין למרדכי וחמת המלך שככה: פ

8 ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את־בית המן צרר *היהודים (היהודים) ומרדכי בא לפני המלך כיהגידה אסתר מה הוא־לה: 2 ויסר המלך את־טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את־מרדכי על־בית המן: פ 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותברך ותתחנן־לו להעביר את־רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על־היהודים: 4 ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם־על־המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו כתב להשיב את־הספרים מחשבת המן ברהמדתא האגגי אשר כתב לאבד את־היהודים אשר בכל־מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר־ימצא את־עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ס 7 ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית־המן נתתי לאסתר ואתו תלו על־העץ על אשר־שלח ידו *ביהודים (ביהודים): 8 ואתם כתבו על־היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי־כתב אשר־נכתב בשם־המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: 9 ויקראו ספרי־המלך בעת־ההיא בחדש השלישי הוא־חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל־אשר־צוה מרדכי אל־היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר | מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשון ואל־היהודים ככתבם וכלשונם: 10 ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים: 11 אשר נתן המלך ליהודים | אשר בכל־עיר ועיר להקהל ולעמד על־נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את־כל־חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבזז: 12 ביום אחד בכל־מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים ולהיות *היהודים (היהודים) *עתודים (עתידים) ליום הזה להנצחם מאיביהם: 14 הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: פ 15 ומרדכי יצא | מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ומכריה בוז וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: 17 ובכל־מדינה ומדינה ובכל־עיר ועיר מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייהדים כי־נפל פחד־היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא־חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר־המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל־מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא־עמד לפניהם כי־נפל פחדם על־כל־העמים: 3 וכל־שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את־היהודים כי־נפל פחד־מרדכי עליהם: 4 כי־גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל־המדינות כי־האיש מרדכי הולך וגדול: פ 5 ויכו היהודים בכל־איביהם מכת־חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאייהם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: 7 ואת | פרשנדתא ואת | דלפון ואת | אספתא: 8 ואת | פורתא ואת |

אדליא ואת | ארידתא: 9 ואת | פרמשתא ואת | אריסי ואת | ארדי ואת | וזתא: 10 עשרת בני המן ברהמדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את־ידם: 11 ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך: ס 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני־המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה־שאלתך ויתנן לך ומה־בקשתך עוד ותעש: 13 ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב ויתן גם־מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני־המן יתלו על־העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני־המן תלו: 15 ויקהלו *היהודים (היהודים) אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את־ידם: 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו | ועמד על־נפשם ונחל מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את־ידם: 17 ביום־שלושה עשר לחדש אדר ונחל בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: 18 *היהודים (היהודים) אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונחל בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: 19 על־כֵן היהודים *הפרוזים (הפרזים) השבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: פ 20 ויכתב מרדכי את־הדברים האלה וישלח ספרים אל־כל־היהודים אשר בכל־מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום־חמשה עשר בו בכל־שנה ושנה: 22 כימים אשר־נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מגור לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: 23 וקבל היהודים את אשר־החלו לעשות ואת אשר־כתב מרדכי אליהם: 24 כי המן ברהמדתא האגגי צרר כל־היהודים חשב על־היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להם ולאבדם: 25 ובבאה לפני המלך אמר עם־הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר־חשב על־היהודים על־ראשו ותלו אתו ואת־בניו על־העץ: 26 על־כֵן קראו לימים האלה פורים על־שם הפור על־כֵן על־כל־דברי האגרת הזאת ומה־ראו על־כֵּה ומה הגיע אליהם: 27 קימו *וקבל (וקבלו) היהודים | עליהם | ועל־זרעם ועל כל־הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל־שנה ושנה: 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל־דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ס 29 ותכתב אסתר המלכה בת־אביחיל ומרדכי היהודי את־כל־תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: 30 וישלח ספרים אל־כל־היהודים אל־שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: 31 לקים את־ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על־נפשם ועל־זרעם דברי הצמות וזעקתם: 32 ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: פ

10 ושם המלך *אחשרש (אחשוורוש |) מס על־הארץ ואי היים: 2 וכל־מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: 3 כי | מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל־זרעו:

איוב

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה | האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ² ויגדלו לו שבעה בנים ושלוש בנות: ³ והיה מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד והיה האיש ההוא גדול מכל בני יקדם: ⁴ והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלושת אחיהם (אחיותיהם) לאכל ולשתות עמם: ⁵ והיה כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים: ⁶ והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב עליהו ויבוא גם השטן בתוכם: ⁷ ויאמר יהוה אלי השטן מאין תבא וען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ⁸ ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ⁹ וען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים: ¹⁰ הלא את (אתה) שכרת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ¹¹ ואולם שלחנא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך וברכך: ¹² ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו את תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה: ¹³ והיה היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הבכור: ¹⁴ ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות עלידיהם: ¹⁵ ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אגני לבדי להגיד לך: ¹⁶ עוד | זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אגני לבדי להגיד לך: ¹⁷ עוד | זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו | שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחוים ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אגני לבדי להגיד לך: ¹⁸ עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הבכור: ¹⁹ והנה רוח גדולה באה | מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אגני לבדי להגיד לך: ²⁰ ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו: ²¹ ויאמר ערם יציתי (וצאתי) מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח והי שם יהוה מברך: ²² בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים: **פ**

2 והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב עליהו ויבוא גם השטן בתכם להתיצב עליהו: ² ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא וען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: ³ ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמלו ותסיתני בו לבלעו חנם: ⁴ וען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: ⁵ אולם שלחנא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך וברכך: ⁶ ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך אך את נפש שמו: ⁷ ויצא השטן מאת פני יהוה ויר את איוב בשתי רע מפך רגלו *עד (ועד) קודקודי: ⁸ ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר: ⁹ ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברח אלהים ומת: ¹⁰ ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו: **פ** ¹¹ וישמעו שלושת |

רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעדו יחדו לבוא לנודלו ולנחמו: ¹² וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוה וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה: ¹³ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואיך דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

3 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו: ² פ וען איוב ויאמר: ³ יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר: ⁴ היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: ⁵ וגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה ובעתהו כמרירי יום: ⁶ הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: ⁷ הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: ⁸ ויקבהו אררי יום העתידים ערר לו יתן: ⁹ וחסכו כוכבי נשפו יקולאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: ¹⁰ כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: ¹¹ למה לא מרחם אמות מבטן וצאתי ואגע: ¹² מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: ¹³ כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אך | ינוח לי: ¹⁴ עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: ¹⁵ או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: ¹⁶ או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: ¹⁷ שם רשעים חדלו רגו ושם ינוחו ויעי כח: ¹⁸ יחד אסירים שאננו לא שמעו קול גוש: ¹⁹ קטן וגדול שם הוא ולבד הפשי מאדניו: ²⁰ למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: ²¹ המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: ²² השמחים אלי גיל ושישו כי ימצאו קבר: ²³ לגבר אשר דרכו נסתרה ויסר אלוה בעדו: ²⁴ כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי: ²⁵ כי פחד פחדתי ואתני ואשר וגרתי יבא לי: ²⁶ לא שלותי | ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז: **פ**

4 וען אליפו התימני ויאמר: ² הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלון מי יוכל: ³ הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: ⁴ כושל וקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: ⁵ כי עתה | תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: ⁶ הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: ⁷ זכרנא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: ⁸ כאשר ראיתי חרשי און וזרעו עמל ויקצרהו: ⁹ מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפן יכלו: ¹⁰ שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו: ¹¹ ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: ¹² ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו: ¹³ בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: ¹⁴ פחד קראני ורעהו רב עצמותי הפחיד: ¹⁵ רוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי: ¹⁶ יעמד | ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: ¹⁷ האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו וטהר גבר: ¹⁸ הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: ¹⁹ אף | שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם יכאום לפני עש: ²⁰ מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו: ²¹ הלא ינסע יתנם גם ימותו ולא בחכמה:

5 קראנא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: ² כי לא אויל יהרג כעש ופחה תמית קנאה: ³ אני ראיתי אויל משריש ואקוב נהו ופתאם: ⁴ ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: ⁵ אשר קצירו | רעב יאכל ואל מצגים יקחהו ושאר צמים חילים: ⁶ כי | לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: ⁷ כי אדם לעמל

יולד ובני רשף יגביהו עוף: 8 אולם אני אדרש אל-אל ואל-אלהים
אשים דברתי: 9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד-אין מספר:
10 הנתן מטר על-פני-ארץ ושלח מים על-פני חוצות: 11 לשום
שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: 12 מפר מחשבות ערומים
ולא-תעשינה ידיהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים
נמהרה: 14 יומם ופגשו-חשך וכלילה ימששו בצרהים: 15 וישע
מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: 16 ותהי לדל תקנה ולעלה קפצה
פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל-תמאס: 18 כי
הוא יכאב ויחבש ימחץ *ויודו (וידיו) תרפינה: 19 בשש צרות יצילך
ובשבע | לא יגע בך רע: 20 ברעב פוך ממות ובמלחמה מדי חרב:
21 בשוט לשון תחבא ולא-תירא משד כי יבוא: 22 לשד ולכפן
תשחק ומחית הארץ אל-תירא: 23 כי עם אבני השדה בריתך וחית
השדה השלמה-לך: 24 וידעת כי-שלום אהלך ופקדת נוך ולא
תחטא: 25 וידעת כי-רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ: 26 תבוא
בכלח אלי-קבר כעלות גדיש בעתו: 27 הנה-זאת חקרנה כרהיא
שמענה ואתה דע-לך: פ

6 וען איוב ויאמר: 2 לו שקול ישקל פעשי *והייתי (והותי)
במאזנים ישאוי-חד: 3 כי-עתה מחול ימים יכבד על-פן דברי
לעו: 4 כי חצי שדי עמדו אשר חמתם שמה רוחי בעותי אלוה
יערכוני: 5 הינהק פרא על-ידשא אם יגעה-שור על-בילוי: 6 היאכל
תפל מבלי-מלח אם ישיטעם בריר חלמות: 7 מאנה לנגוע נפשי
המה כדו לחמי: 8 מיתתו תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: 9 ואל
אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד | נתמתי ואסלדה
בחילה לא יחמול כילא כחדתי אמרי קדוש: 11 מה-כחי כי-איחל
ומה-קצי כי-אאריך נפשי: 12 אם-כח אבנים כחי אם-בשרי נחוש:
13 האם אין עזרתי בו ותשיה נדחה ממני: 14 למס מרעהו חסד
ויראת שדי יעזוב: 15 אחי בגדו כמו-נחל כאפיק נחלים יעברו:
16 הקדרים מני-קרח עלימו יתעלם-שלו: 17 בעת יזרבו נצמתו
נחמו נדעכו ממקומם: 18 ילפתו ארחות דרכם ועלו בתהו ויאבדו:
19 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קווי-למו: 20 בשו כי-בטח באו
עדיה ויחפרו: 21 כי-עתה הייתם *לא (לו) תראו חתת ויתראו:
22 הכי-אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי: 23 ומלטוני מיד-צר
ומיד עריצים תפדוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה-שליתי הבינו לי:
25 מה-נמרצו אמרי-ישר ומה-יזיכח הוכח מכס: 26 הלהוכח מלים
תחשבו ולרוח אמרי נאש: 27 אף-על-יתום תפילו ותכרו על-רועכם:
28 ועתה הואילו פנובי ועל-פניכם אם-אזב: 29 שבו-נא אלי-תהי
עולה *ושבי (ושבו) עוד צדקי-בה: 30 היש-בלשוני עולה אם-חכי
לא-יבין הוית:

7 הלא-צבא לאנוש *על- (עלי) ארץ וכימי שכיר ימיו: 2 כעבד
ישאף-צל וכשכיר יקנה פעלו: 3 כן הנתלתי לי יריחי-שואו
ולילות לעול מנו-לי: 4 אם-שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד-ערב
ושבעתי נדדים עדי-נשף: 5 לבש בשרי רמה *וגיש (וגוש) עפר עורי
רגע וימאס: 6 ימי קלו מני-ארג ויכלו באפס תקוה: 7 זכר כירוח חיי
לא-תשוב עיני לראות טוב: 8 לא-תשורני עון ראי עיניך בי ואינני:
9 כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: 10 לא-ישוב עוד לביתו
ולא-יכירנו עוד מקומו: 11 גם-אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי
אשיחה במר נפשי: 12 היס-אני אם-תנין כי-תשים עלי משמר:
13 כי-אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי: 14 וחתתני
בחלמות ומחזיונות תבעתני: 15 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי:
16 מאסתי לא-לעלם אחיה חדל ממני כי-הבל ימי: 17 מה-אנוש כי
תגדלנו וכי-תשית אליו לברך: 18 ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו:
19 כמה לא-תשעה ממני לא-תרפני עד-בלעו רקי: 20 חטאתי מה
אפעל | לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא:
21 ומה | לא-תשא פשעו ותעביר את-עונו כי-עתה לעפר אשכב
ושחרתני ואינני: פ

8 וען בלדד השוחי ויאמר: 2 עד-אן תמלל-אלה ורוח כביר
אמרי-פיו: 3 האל יענת משפט ואם-שדי יענת-צדק:
4 אם-בניך חטאו-לו וישלחם ביד-פשעם: 5 אם-אתה תשחר אל-אל
ואל-שדי תתחנן: 6 אם-זך וישר אתה כי-עתה יעיר עליך ושלם נתן
צדקה: 7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד: 8 כי-שאל-נא
לדר רישון וכוונן לחקר אבותם: 9 כי-תמול אנחנו ולא נדע כי-צל
ימינו עלי-ארץ: 10 הלא-הם יורוך יאמרו לך ומלכם יוצאו מלים:
11 היגאה-גמא בלא בצה ישגה-אחו בלי-מים: 12 עד-נו באבו לא
יקטף ולפני כל-חציר ייבש: 13 כן ארחות כל-שכחי אל ותקות חנף
תאבד: 14 אשר-יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו: 15 ישען על-ביתו
ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני-שמש ועל גנתו
ינקתו תצא: 17 על-גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה: 18 אם-יבלענו
מקומו ונחש בו לא ראיתיו: 19 הרהוא משוש דרכו ומעפר אחר
יצמחו: 20 הלא לא ימאסתם ולא-יחזיק ביד-מרעים: 21 עד-ימלה
שחוק פוך ושפתיו תרועה: 22 שגאוך ילבשו-בשת ואהל רשעים
איננו: פ

9 וען איוב ויאמר: 2 אמנם ידעתי כי-כן ומה-יצדק אנוש
עם-אל: 3 אם-יחפץ לריב עמו לא-יעננו אחת מני-אלף:
4 חכם לבב ואמיץ כח מיהקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא
ידעו אשר הפכם באפו: 6 המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצו:
7 האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם: 8 נטה שמים לבדו
ודורך על-במתי ים: 9 עשה-עש כסיל וכימה וחדרי תמו: 10 עשה
גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר: 11 הן יעבר עלי ולא
אראה ויחלף ולא-אבין לו: 12 הן יחתף מי ושיבנו מי-יאמר אליו
מה-תעשה: 13 אלוה לא-ישיב אפו *תחתו (תחתיו) שחחו-עורי
רהב: 14 אף כי-אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: 15 אשר אם-צדקתי
לא אענה למשפטי אתחנן: 16 אם-קראתי וענני לא-אאמין כי-יאזן
קולי: 17 אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם: 18 לא-יתנני השב
רוחי כי ישבעני ממררים: 19 אם-לכח אמיץ הנה ואם-למשפט מי
ויעידיני: 20 אם-אצדק פי ירשיעני תם-אני ויעקשני: 21 תם-אני
לא-אדע נפשי אמאס חיי: 22 אחת היא על-כן אמרתי תם ורשע
הוא מכלה: 23 אם-שוט ימית פתאם למסת נקים ולעג: 24 ארץ |
נתנה ביד-רשע פני-שפטיה יכסה אם-לא אפוא מיהוא: 25 ומי קלו
מני-רץ ברחו לא-ראו טובה: 26 חלפו עם-אניות אבה כנשר יטוש
עלי-אכל: 27 אם-אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה: 28 יגרתי
כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקני: 29 אנכי ארשע למה-זה הבל איגע:
30 אם-התרתצתי *במו (במי) שלג והזכותי בבר כפי: 31 אז בשחת
תטבלי ונתעבוני שלמותי: 32 כי-לא-איש כמני אעננו נבוא יחדו
במשפט: 33 לא שבינינו מוכיח ישת ידו על-שנינו: 34 יסר מעלי
שבתו ואמתו אל-תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו כי-לא-יכן אנכי
עמדי:

10 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי:
2 אמר אל-אלוה אל-תרשיעני הודיעני על מה-תריבני:
3 הטוב לך | כי-תעשק כי-תמאס יגע כפוך ועל-עצת רשעים
הופעת: 4 העיני בשר לך אם-כראות אנוש תראה: 5 הכימי אנוש
ימך אם-שנותיך כימי נבר: 6 כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש:
7 על-דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מציל: 8 ידוך עצבוני ויעשוני
יחד סביב ותבלעני: 9 זכר-נא כי-כחמר עשיתני ואל-עפר תשיבני:
10 הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפויאני: 11 עור ובשר תלבישני
ובעצמות וגידים תסככני: 12 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך
שמרה רוחי: 13 ואלה צפנת בלבך ידעתי כי-זאת עמך:
14 אם-חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: 15 אם-רשעתי אללי לי
וצדקתי לא-אשא ראשי שבע קלון וראה עניי: 16 ויגעה כשחל
תצודני ותשב תתפלא-בי: 17 תחדש עידיך | נגדי ותרב כעשר עמדי
חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מרחם הצאתני אגוע וען לא-תראני:
19 כאשר לא-הייתי אהיה מבטן לקבר אובל: 20 הלא-מעט ימי

*יחדל (וחדל) *נשית (ושית) ממוני ואבליגה מעט: 21 בטרם אלק
ולא אשוב אל-ארץ תשר וצלמות: 22 ארץ עיפתה | כמו אפל
צלמות ולא סדרים ותפע כמו-אפל: פ

11 וען צפר הנעמתי ויאמר: 2 הרב דברים לא יענה ואם-איש
שפתים יצדק: 3 בדיק מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם:
4 ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך: 5 ואולם מי-יתן אלוה דבר
ויפתח שפתיו עמר: 6 ויגדלך | תעלמות חכמה כי-כפלים לתושיה
ודע כי-ישיה לך אלוה מעונך: 7 החקר אלוה תמצא אם עד-תכלית
שדי תמצא: 8 גבהי שמים מה-תפעל עמקה משאול מה-תדע:
9 ארכה מארץ מדת רחבה מנינים: 10 אם-יחלף ויסגר ויקהיל ומי
ישיבנו: 11 כיהוא ידע מתישוא וירא-און ולא יתבונן: 12 ואיש נבוב
ילבב ועיר פרא אדם יולד: 13 אם-אתה הכינות לבך ופרשת אליו
כפך: 14 אם-און בידך הרחיקהו ואל-תשכן באהליך עולה:
15 כיהא | תשא פניך ממום והיית מצוק ולא תירא: 16 כיהאתה עמל
תשכח כמים עברו תזכר: 17 ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר
תהיה: 18 ובטחת כיהיש תקנה וחספת לבטח תשכב: 19 ורבעת ואין
מחריד וחלו פניך רבים: 20 ועינו רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם
ותקוכם מפח-נפש: פ

12 וען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אתם-עם ועמכם תמות
חכמה: 3 גם-לי לבב | כמוכם לא-נפל אנכי מכם
ואת-מי-אין כמו-אלה: 4 שחק לרעהו | אהיה קרא לאלוה ויענהו
שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בוז לעשתות שאנן לכולן למועדי רגל:
6 ישליו אהלים | לשדדים ובטחות למרגזי אל לאשר הביא אלוה
בידו: 7 ואולם שאל-נא בהמות ותרג וענף השמים ויגד-לך: 8 או
שיח לארץ ותרג ויספרו לך דגי הים: 9 מי לא-ידע בכל-אלה כי
ידיהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש:
11 הלא-און מליו תבחן ורחך אכל וטעם-לו: 12 ביוששים חכמה
וארך ימים תבונה: 13 עמו חכמה ובורה לו עצה ותבונה: 14 הן
יהרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו
וישלהם ויהפכו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשנה: 17 מולך
יועצום שולל ונשפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פתח ויאסר אזור
במתניהם: 19 מולך כהנים שולל ואתנים יסלף: 20 מסיר שפה
לנאמנים וטעם זקנים יקח: 21 שופך בוז על-נדיבים ומזיח אפיקים
רפה: 22 מגלה עמקות מניחשך ויצא לאור צלמות: 23 משגיא
לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 24 מסיר לב ראשי עם-הארץ
ויתעם בתהו לא-דרך: 25 ומששו-חשך ולא-אור ויתעם כשכור:

13 הרכל ראתה עינו שמעה אזני ותבן לה: 2 כדעתכם ידעתי
גם-אני לא-נפל אנכי מכם: 3 אולם אני אל-שדי אדבר
והוכח אל-אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי-שקר רפאי אלה כלכם:
5 מי-יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: 6 שמעו-נא תוכחתי
ורבות שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה:
8 הפניו תשאון אם-לאל תריבון: 9 הטוב כי-יחקר אתכם אם-כהתל
באנוש תהתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם-בסתר פנים תשאון:
11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 12 זכרונכם
משלי-אפר לגבי-חמר גביכם: 13 החרישו ממני ואדברה-אני ויעבר
עלי מה: 14 על-מה | אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: 15 הן
יקטלני *לא (לו) איחל אר-דרךכי אל-פניו אוכיח: 16 גם-הוא-לי
לישועה כיהלא לפניו חנף יבוא: 17 שמעו שמוע מלתי ואחותי
באזניכם: 18 הנה-נא ערכתי משפט ילעתי כיהאני אצדק: 19 מיהוא
יריב עמדי כיעתה אחריש ואגוע: 20 אר-שמים אל-תעש עמדי אז
מפניך לא אסתר: 21 כפך מעלי הרחק ואמתך אל-תבעתני:
22 וקרא ואנכי אענה או-אדבר והשיבני: 23 כמה לי עונות וחסאות
פשעי וחסאתי הדיעני: 24 למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך:
25 העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף: 26 כיהתכתב עלי מרות
ותורשני עונות נעורי: 27 ותשם בסד | רגלי ותשמור כל-ארותי
על-שרשי רגלי תתחקה: 28 והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש:

14 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע-רגז: 2 כיוצו יצא וימל
ויברח כצל ולא יעמוד: 3 אף-על-זה פקחת עיני ואתי
תביא במשפט עמר: 4 מי-יתן טהור מטמא לא אחד: 5 אם
חרוצים | מימי מספר-חדשיו אתך *חקו (חקונו) עשית ולא יעבור:
6 שעה מעליו ויחדל עד-ירצה כשכיר יומו: 7 כי יש לעץ תקנה
אם-יכרת ועוד יחליף וינקהו לא תחדל: 8 אם-יזקין בארץ שרשו
ובעפר ימות גזעו: 9 מריח מים יכרח ועשה קציר כמו-נטע: 10 וגבר
ימות ויחלש ויגוע אדם ואין: 11 אזלזמים מנינים ונהר יחרב ויבש:
12 ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמים לא יקצו ולא-יערו משנתם:
13 מי יתן | בשאול תצפני תסתירני עד-שוב אפר תשית לי חק
ותזכרני: 14 אם-ימות גבר היחיה כל-ימי צבאי איחל עד-בוא
חליפתי: 15 תקרא ואנכי אענה למעשה ידיך תכסף: 16 כיעתה
צעדי תספור לא-תשמור על-חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ותטפל
על-עוני: 18 ואולם הר-נופל יבול וצור יעמק ממקומו: 19 אבנים |
שחקו מים תשטרף-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנש האדבת:
20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: 21 יכבדו בניו ולא
ידע ויצערו ולא-יבין למו: 22 אר-בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:
פ

15 וען אליפז התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת-רוח וימלא
קדים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא-יועיל בם:
4 אף-אתה תפר יראה ותגרע שיוה לפני-אל: 5 כי יאלף עונך פוך
ותבחר לשון ערומים: 6 ורשיעך פוך ולא-אני וישפתיך יענו-ברך:
7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: 8 הבסוד אלוה תשמע
ותגרע אליך חכמה: 9 מה-ידעת ולא ידע תבין ולא-עמנו הוא:
10 גם-שכ גם-יושבי בנו כביר מאבך ימים: 11 המעט ממך תנחמות
אל ודבר לאט עמר: 12 מה-יחקר לבך ומה-יזמון עיניך:
13 כיהתשוב אל-אל רוחך והצאת מפוך מלי: 14 מה-אנוש כיהיזכה
וכי-יצדק ילוד אשה: 15 הן *בקדשו (בקדשיו) לא יאמין ושמים
לא-זכו בעיניו: 16 אף כיהנתעב ונאלח איש-שטה כמים עולה:
17 אחור שמעלי וזה-חזיתי ואספרה: 18 אשר-חכמים יגידו ולא
כחדו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא-עבר זך בתוכם:
20 כל-ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לערץ:
21 קול-פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו: 22 לא-יאמין שוב
מניחשך *וצפו (וצפו) הוא אלי-חרב: 23 נדך הוא ללחם איה
ידע | כיהנכון בידו יום-חשך: 24 יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו
כמלך | עתיד לכידור: 25 כיהנטה אל-אל ידו ואל-שדי יתגבר:
26 ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו: 27 כיהכסה פניו בחלבו ויעש
פימה על-יכסל: 28 וישכון | ערים נכחדות בתים לא-ישבו למו אשר
התעתדו לגלים: 29 לא-יעשר ולא-יקום חילו ולא-יטה לארץ מנלם:
30 לא-יסור | מניחשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו:
31 אל-יאמן *בשו (בשיו) נתעה כיהשוא תהיה תמורתו: 32 בלא-יומו
תמלא וכפתו לא רעננה: 33 יחמס כגפן בסרו וישלך כלית נצתו:
34 כיעדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי-שחד: 35 הרה עמל וילד
און ונטנם תכין מרמה: ס

16 וען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל
כלכם: 3 הקץ לדברי-רוח או מה-ימריצך כיה תענה: 4 גם |
אנכי ככם אדברה ליהיש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם
במלים ואניעה עליכם במו ראשי: 5 אאמצכם במופי וניד שפתי
יחשך: 6 אם-אדברה לא-יחשך כאבי ואחדלה מה-מני יהלך:
7 אר-עתה הלאני השמות כל-עדותי: 8 ותקמטני לעד היה יקום בי
כחשי בפני יענה: 9 אפו טרף | וישטמני חרק עלי בשניו צרי |
ילטוש עיניו לי: 10 פערו עלי | בפייהם בחרפה הכו לחי יחד עלי
יתמלאון: 11 ויסגירני אל אל עויל ועלידי רשעים ירטני: 12 שלו
הייתי | ויפפרני ואחז בערפי ויפפצני ויקמיני לו למטרה: 13 סבו
עלי | רביו יפלח כליותי ולא יחמול ושפר לארץ מררתי: 14 ויפצני
פרץ על-פני-פרץ ירץ עלי כגבור: 15 שק תפרתי עלי גלדי ועללתי

20 אס־לא נכתד קימנו ויתרם אכלה אשׁ: 21 הס־כרנא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: 22 קחנא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: 23 אס־תשוב עד־שדי תבנה תרתיק עולה מאהלך: 24 ושית־על־עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי־אז על־שדי תתענג ותשא אל־אלוה פניה: 27 תעתיר אלו וישמעך ונדריך תשלם: 28 ותגראומר ויקם לך ועל־דרכיך נגה אור: 29 כי־השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: 30 ימלט אי־נקי ונמלט בבר כפיר: פ

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם־היום מרי שחי ידו כבדה על־אנחתי: 3 מי־יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד־תכונתי: 4 אערכה לפני משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יעני ואבינה מה־יאמר לי: 6 הרב־כח יריב עמדי לא אר־הוא ישם בי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטא לנצח משפטי: 8 הן קדם אהלך ואיננו אחור ולא־אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא־אחז ועטרף ימיו ולא אראה: 10 כי־ידע דרך עמדי בנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא־אט: 12 מצות שפתי ואלא אמיש מחקי צפנתי אמרי־פיו: 13 והוא באחד ומי ושיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: 15 על־כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי־לא נצמתי מפני־חשך ומפני כסה־אפל:

24 מדוע משדי לא־נצפנו עתים *וידעו (וידעו) לא־חזו ימיו: 2 גבלות ושיגו עדר גדלו וירעו: 3 חמור ותומים ינהגו ויחבלו שור אלמנה: 4 וטו אביונים מדרך יחד חבאו עבדי־ארץ: 5 הן פראים | במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים: 6 בשדה בלילו *יקצירו (יקצורו) וכרם רשע ילקוש: 7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקי־צור: 9 יגזלו משד יתום ועל־עני יחבלו: 10 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: 11 בין־שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר מתים | ינאקו ונפש־חללים תשגע ואלוה לא־ישים תפלה: 13 המה | היו במרדי־אור לא־הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו: 14 לאור יקום רוצח וקטל־עני ואביון ובלילה יהי כנב: 15 ועין נאף | שמרה נשף לאמר לא־תשורני עין וסתר פנים ישים: 16 חתר בחשך בתים יומם חתמו־למו לא־ידעו אור: 17 כי יחדו | בקר למו צלמות כי־זכיר בלהות צלמות: 18 קלהו | על־פני־מים תקלל חלקתם בארץ לא־יפנה דרך כרמים: 19 ציה גס־חם יגזלו מימי־שילג שאול חטאו: 20 ישפחהו רחם | מתקו רמו עוד לא־יזכר ותשבר כעץ עולה: 21 רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב: 22 ומשך אבירים בכחו וקום ולא־יאמין בחייו: 23 יתרו ללבטח וישען ועיניו על־דרכיהם: 24 רומז מעט | ואיננו והמכז ככל יקפצו וכראש שבלת ימלו: 25 ואם־לא אפו מי יזיבני וישם לאל מלתי: ס

25 ויען בלדד השחי ויאמר: 2 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומו: 3 היש מספר לגדודיו ועל־מי לא־יקום אורה: 4 ומה־יצדק אנוש עמיאל ומה־יזכה ילוד אשה: 5 הן עד־ירח ולא יאהיל זכוכים לא־זכו בעיניו: 6 אף כי־אנוש רמה ובר־אדם תולעה: פ

26 ויען איוב ויאמר: 2 מה־עזרת ללא־כח הושעת זרוע לא־עז: 3 מה־יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: 4 את־מי הגדת מליו ונשמתי־מי יצאה ממך: 5 הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם: 6 ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדו: 7 נטה צפון על־תהו תלה ארץ על־בלי־מה: 8 צרר־מים בעביו ולא־נבקע ענן תחתם: 9 מאחז פני־כסה פרשז עליו עננו: 10 חק־חג על־פני־מים עד־תכלית אור עם־חשך: 11 עמודי שמים יורפפו ויתמהו מגערתו: 12 ככחו רגע הים *ובתובנתו (ובתבונתו) מחץ רהב: 13 ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח: 14 הן־ראה |

קצות *דרכיו (דרכיו) ומה־שמעך דבר נשמע־בו ורעם *גבורתו (גבורותיו) מי יתבונן: ס

27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 חי־אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי: 3 כי־כל־עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי: 4 אס־תדברנה שפתי עולה ולשוני אס־יהגה רמיה: 5 חלילה לי אס־אצדיק אתכם עד־אגע לא־אסיר תמתי ממני: 6 בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא־יחרף לבי מימי: 7 יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה־תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: 9 הצעקתו ושמע | אל כי־תבוא עליו צרה: 10 אס־על־שדי יתענג יקרא אלוה בכל־עת: 11 אורה אתכם ביד־אל אשר עם־שדי לא אכחז: 12 הן־אתם כלכם חזיתם ולמה־זה הגבל תהבלו: 13 זה | חלק־אדם רשע | עמיאל ונחלת ערצים משדי יקחו: 14 אס־ירבו בניו למו־חרב וצאצאיו לא ישבעו־לחם: 15 *שיריו (שיריו) במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: 16 אס־יצבר כספר כסף וכחמר יכון מלבוש: 17 יכון וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: 18 בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר: 19 עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו: 20 תשיגהו כמים בלהות לילה ונבתו סופה: 21 ישאהו קדים וילך וישערהו ממקומו: 22 וישלך עליו ולא יחמל מי־דו ברוח יברח: 23 ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו:

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו: 2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: 3 קץ | שם לחשך ולכל־תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל | מעם־גר הנשכחים מיני־רגל דלו מאנוש נעו: 5 ארץ ממנה יצא־לחם ותחתיה נהפך כמו־אשׁ: 6 מקום־ספיר אבניה ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא־ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: 8 לא־הדריכהו בני־שחץ לא־עדה עליו שחל: 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות יארום בקע וכל־יקר ראתה עינו: 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: פ 12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: 13 לא־ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: 14 תהום אמר לא ביהיא וים אמר אין עמדי: 15 לא־יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: 16 לא־תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר: 17 לא־יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי־פז: 18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: 19 לא־יערכנה פטדת־כוש בכתם טהור לא תסלה: פ 20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: 21 ונעלמה מעיני כל־חי ומעוף השמים נסתרה: 22 אבדון נמות אמרו באזנינו שמענו שמעה: 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את־מקומה: 24 כי־הוא לקצות־הארץ יבית תחת כל־השמים וראה: 25 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חק ודרך לחייו קלות: 27 אן ראה ויספרה הכינה וגם־חקרה: 28 ויאמר | לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה: ס

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 מי־יתגני כרחי־קדם כימי אלוה ושמרני: 3 בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלה חשך: 4 כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהל: 5 בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: 6 ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי־שמן: 7 בצאתי שער עלי־קרת ברחוב אכן מושכי: 8 ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדי: 9 שרים עצרו במלים וכף ושימו לפיהם: 10 קול־נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: 11 כי אין שמעה ויתאשרני ועין ראתה ותעידני: 12 כי־אמלט עני משוע ויתום ולא־עזר לו: 13 ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנו: 14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי: 15 עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: 16 אב אנכי לאביונים ורב לא־ידעתי אחקרהו: 17 ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף: 18 ואמר עסקני אגע וכחול ארבה ימים: 19 שרשי פתוח אלי־מים וטל יליו בקוצרי: 20 כבודי חדש עמדי וקשתי ביד תחליף: 21 לי־שמעו ויחלו וידמו למו עצתי: 22 אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטרף מלתי: 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערז למלקוש: 24 אשתק אלהם לא יאמינו ואור

7 ביד-כל-אדם יחיתום לדעת כל-אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה
 בזוארב ובמעונותיה תשכן: 9 מן-החדר תבוא סופה וממזרים
 קרה: 10 מנשמת-אל יתקרח ורחב מים במוצק: 11 אף-ברי יטריח
 עב לפיץ ענן אורו: 12 והוא מסבות | מתהפך *בתחבולתו
 (בתחבולתיו) לפעלים כל אשר יצום | על-פני תבל ארצה:
 13 אם-לשבת אם-לארצו אם-לחסד ומצאהו: 14 האזינה זאת איוב
 עמד והתבונן | נפלאות אל: 15 התדע בשום-אלוה עליהם והופיע
 אור עננו: 16 התדע על-מפלישי-עב מפלאות תמים דעים:
 17 אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תרקיע עמו
 לשחקים חזקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה-נאמר לו לא-יערך
 מפני-חשך: 20 היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע:
 21 ועתה | לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם:
 22 מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד: 23 שדי לא-מצאנהו
 שגיא-כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה: 24 לכן יראוהו אנשים
 לא-יראה כל-חכמי-לב: פ

38 וענינהו את-איוב *מן *הסערה (מן | הסערה) ויאמר:
 2 מי זה | מחשיך עצה במלון בלי-דעת: 3 אזר-נא כנבר
 חלצוך ואשאלך והודיעני: 4 איפה היית ביסדי-ארץ הגד אם-ידעת
 בינה: 5 מי-שם ממדיה כי תדע או מי-נטה עליה קו: 6 על-מה
 אדניה הטבעו או מי-ירה אבן פנתה: 7 ברוי-חד כוכבי בקר וירעו
 כל-בני אלהים: 8 ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא: 9 בשומי ענן
 לבשו וערפל חתלתו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים:
 11 ואמר עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-נשית בגאון גליו: 12 המימיק
 ציית בקר *ידעתה *ששחר (ידעת השחר) מקומו: 13 לאחז בכנפות
 הארץ ויערו רשעים ממנה: 14 תתהפך כתמר חותם ויתיצבו כמו
 לבוש: 15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת
 עד-נבכיים ובחוקר תהום התהלכת: 17 הנגלו לך שער-ימות ושערי
 צלמות תראה: 18 התבוננת עד-רחבי-ארץ הגד אם-ידעת כלה:
 19 איזה הדרך ישכר-אור וחסך איזה מקומו: 20 כי תקחנו אל-גבולו
 וכי-תבין נתיבות ביתו: 21 ידעת כי-אז תולד ומספר ימיו רבים:
 22 הבאת אל-אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר-חשכתני
 לעת-צור ליום קרב ומלחמה: 24 איזה הדרך יחלק אור ופיץ קדים
 על-י-ארץ: 25 מי-פלג לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות: 26 להמטיר
 על-ארץ לא-איש מדבר לא-אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה
 ולהצמיח מצא דשא: 28 היש-למטר אב או מיהוליד אגלי-טל:
 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו
 ופני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה או-משכות כסיל
 תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם: 33 הידעת
 חקות שמים אם-תשים משטרו בארץ: 34 התרים לעב קולך
 ושפעת-מים תכסך: 35 התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הנו:
 36 מי-שית בטחות חכמה או מי-נתן לשכוי בינה: 37 מי-יספר
 שחקים בחכמה ובבלי שמים מי ישכיב: 38 בצקת עפר למוצק
 ורגבים ידבקו: 39 התצוד ללביא טרף וחיית כפירים תמלא:
 40 כי-ישחו במעונות ישבו בסכה למו-ארב: 41 מי יכין לערב צידו
 כי-ילדו (ילדיו) אל-אל ישעו ותעו לבל-יאכל:

39 הידעת עת לדת ועלי-סלע חלל אילות תשמר: 2 תספר
 ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה: 3 תכרענה ילדיהן
 תפלחנה חבליהם תשלחנה: 4 יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו
 ולא-ישבו למו: 5 מי-שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח:
 6 אשר-שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה: 7 ישחק להמון קריה
 תשאות נוגש לא ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש:
 9 היאבה הים עבדך אם-ילין על-אבוסך: 10 התקשר-רים בתלים
 עבלו אם-ישדד עמקים אחריך: 11 התבטח-בו כי-רב כחו ותעזב
 אליו יגעה: 12 התאמן בו כי-ישוב (ישבי) זרעך וגרנה יאסף:
 13 כנר-רנגים נעלסה אם-אברה חסידה ונצה: 14 כי-תעזב לארץ
 בציה ועל-עפר תחמם: 15 ותשכח כירגל תזורה וחיית השדה

אל-נדיבים: 19 אשר לא-נשא | פני שרים ולא נכר-שוע לפני-דל
 כי-מעשה ידיו כלם: 20 הגע | ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו
 ויסירו אביר לא ביד: 21 כיעניו על-דרכי-איש וכל-צעדיו יראה:
 22 איך-חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: 23 כי לא על-איש
 ישום עוד להלך אל-אל במשפט: 24 ירע כבירים לא-חוקר ויעמד
 אחרים תחתם: 25 לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו:
 26 תחת-רשעים ספקם במקום ראים: 27 אשר על-כן סרו מאחרי
 וכל-דרכיו לא השכילו: 28 להביא עליו צעקת-דל וצעקת עניים
 ישמע: 29 והוא ישקט | ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל-גוי
 ועל-אדם יחד: 30 ממלך אדם חנף ממקשי עם: 31 כי-אל-אל האמר
 נשאתי לא אחבל: 32 בלעדי אחזה אתה הרני אם-עול פעלתי לא
 אסיף: 33 המעמך ישלמנה כי-מאסת כי-אתה תבחר ולא-אני
 ומה-ידעת דבר: 34 אנשו לבב ואמרו לי וגבר חכם שמע לי: 35 איוב
 לא-ידעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: 36 אבי יבחן איוב עד-צנח
 על-תשבת באנשי-און: 37 כי יסיף על-חטאתו פשע בינינו יספוק
 וירב אמריו לאל: ס

35 ויען אליהו ויאמר: 2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי
 מאל: 3 כי-תאמר מה-יסכרך מה-אעיל מחטאתי: 4 אני
 אשיבך מלון ואת-רעך עמר: 5 הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו
 מקה: 6 אם-חטאת מה-תפעל בו ורבו פשעיך מה-מעשה לו:
 7 אם-צדקת מה-תתקלו או מה-מיוך יקח: 8 לאיש-כמוך רשעך
 ולבר-אדם צדקתך: 9 מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים:
 10 ולא-אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: 11 מלפנו מבהמות
 ארץ ומטוף השמים יחכמונו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני גאון
 רעים: 13 אר-שוא לא-ישמע | אל ושידי לא ישורנה: 14 אף
 כי-תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: 15 ועתה כי-אין פקד
 אפו ולא-ידע בפש מאד: 16 ואיוב הגל יפצה-פיהו בבלי-דעת מלון
 יכבר: פ

36 ויסף אליהו ויאמר: 2 כתר-לי זעיר ואחוך כי עוד לא-אלוה
 מלים: 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתר-צדק: 4 כי-אמנם
 לא-שקר מלי תמים דעות עמר: 5 ה-אל-כביר ולא ימאס כביר כח
 לב: 6 לא-יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 7 לא-יגרע מצדיק עיניו
 ואת-מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 8 ואם-אסורים בזקים
 ילכדון בחבלי-עני: 9 ויגד להם פעלים ופשעיהם כי יתגברו: 10 ויגלו
 אזנם למוסר ויאמר כי-ישבון מאון: 11 אם-ישמעו ויעבדו וכלו ימיהם
 בטוב ושיניהם בנעומים: 12 ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו
 כבלי-דעת: 13 וחכפילב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 14 תמת
 בנער נפשם וחייתם בקדשים: 15 יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם:
 16 ואף הסייתך | מפייצר רחב לא-מוצק תחתיה ונחת שלחנך
 מלא דשן: 17 ודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי-חמה
 פן-יסייתה בספק ורב-כפר אל-יטך: 19 היערך שועך לא בצר וכל
 מאמצי-כח: 20 אל-תשאף הלילה לעלות עמים תחתם: 21 השמר
 אל-תפן אל-און כי-על-זה בחרת מעני: 22 ה-אל-ישגיב בכחו מי
 כמהו מורה: 23 מי-פקד עליו דרכו ומי-אמר פעלת עולה: 24 זכר
 כי-תשגיף פעלו אשר שררו אנשים: 25 כל-אדם חזובו אנוש יבט
 מרחוק: 26 ה-אל-שגיא ולא נדע מספר שגיו ולא-חוקר: 27 כי יגרע
 נטפי-מים יקו מטר לא-דו: 28 אשר-זלו שחקים ירעפו עלי | אדם
 רב: 29 אף אם-יבין מפרשי-עב תשאות סכתו: 30 הרפרש עליו אורו
 ושרשי הים כסה: 31 כי-בם ידון עמים יתראכל למכביר:
 32 על-כפיים כסה-אור ויצו עליה במפגיע: 33 יגיד עליו רעו מקנה
 אף על-עולה:

37 אף-לזאת יחדר לבי ויתר ממקומו: 2 שמעו שמוע ברגז
 קלו והנה מפיו יצא: 3 תחת-כל-השמים ישרהו ואורו
 על-כנפות הארץ: 4 אחרי | ישא-קול ירעם בקול גאון ולא
 יעקבם כי-ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא
 נדע: 6 כי לשלג | יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עז:

תדושה: 16 הקשיח בניה ללא לילה לריק יגיעה בלי פחד: 17 כיהשה אלוה חכמה ולא חלק לה בבינה: 18 כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: 19 התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה: 20 התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: 21 חפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק: 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: 23 עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כיקול שופר: 25 בדי שפר | יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: 26 המבינתך יאברניך יפרש *כנפו (כנפיו) לתימן: 27 אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו: 28 סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה: 29 משם חפר אכל למרחוק עיניו יבטו: 30 *ואפראו (ואפראו) ועל עיניהם ובאשר חללים שם הוא: פ וען יגה את איוב ויאמר: 2 הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה ועננה: פ 3 וען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למורפי: 5 אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: פ 6 וער יהוה את איוב *מן *סערה (מן | סערה) ויאמר: 7 אזרנא כנבר חלוצך אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואסורו כאל | לך ובלקול כמהו תרעם: 10 עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש: 11 הפץ עברות אפר וראה כל גאה והשפילהו: 12 ראה כל גאה הכניעהו והדר רשעים תחתם: 13 טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם אני אודך כיתושע לך וימנך: 15 הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: 16 הנה נא חנו במתניו ואנו בשירי בטנו: 17 חפץ זנבו כמו ארז גידי *כפחו (כפחיו) ושרגו: 18 עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו: 20 כי בול הרים ישארלו וכל חית השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה: 22 יסכהו צאלים צללו יסבהו ערבי נחל: 23 הן ישק נהר לא יחפזו יבטח | כיהיח ירדן אל פיהו: 24 בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף: 25 תמשך לויתן בחכה ובהבל תשקיע לשנו: 26 התשים אגמון באפו ובהוח תקוב לחיו: 27 הירבה אליך תחננני אם ידבר אליך רכות: 28 היכרת ברית עמך תקונו לעבד עולם: 29 התשחקו בו כצפור ותקשרנו לנערו תיך: 30 יכרו עליו חברים ויחצוהו בין כנענים: 31 התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו: 32 שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף:

41

הן תחלתו נחובה הגם אל מראיו יטל: 2 לא אכזר כי ועורנו ומי הוא לפני יתיצב: 3 מי הקדימני ואשלם תחת כלי השמים ליהוא: 4 *לא (לו) אחריש בדיו ודבר גבורות ותין ערפו: 5 מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא: 6 דלתי פניו מי פתח

סביבות שניו אימה: 7 גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר: 8 אהד באחד וגשו ורוח לא יבוא ביניהם: 9 איש באחיהו ידבקו ויתלכדו ולא יתפרדו: 10 עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: 11 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו: 12 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן: 13 נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא: 14 בצוארו ילין עז ולפניו תדוך דאבה: 15 מפלי בשרו יצוק עליו בלי ימוט: 16 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית: 17 משתו יגורו אליהם משברים יתחטאו: 18 משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 19 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה: 20 לא יבריתנו ברקשת לקש נהפכילו אבני קלע: 21 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: 22 תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט: 23 ירתיח כסיר מצולה אם ישים כמרקחה: 24 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: 25 אין על עפר משלו העשו לבלי חת: 26 את כל גבה יראה הוא מך על כל בני שחץ: ס

42

וען איוב את יהוה ויאמר: 2 *ידעת (ידעת) כי כל תוכל ולא יבצר ממך ממה: 3 מי זה | מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממיני ולא אדע: 4 שמענא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: 5 לשמע און שמעתך ועתה עיני ראתך: 6 על כן אמאס ונתמתי על עפר ואפר: פ 7 יהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעוך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 8 ועתה קח לך שבעה פרים ושבעה אילים ולך | אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 יהוה שב את *שבתי (שבתי) איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו (אחיותיו) וכל ידיעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו וינחמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנוילו איש קשיטה אחת ואיש גזם זהב אחד: ס 12 יהוה ברכ את אחרית איוב מראשתו והיילו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות: 13 והיילו שבעה בניו ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת מימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ וימן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: ס 16 ויחי איוב אחר ימיו מאה וארבעים שנה *וירא (ויראה) את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות: 17 וימת איוב זקן ושבע ימים:

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: ² בגאות רשע ידלק עני יתפשו | במזמות זו חשבו: ³ כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע בך נא | יהוה: ⁴ רשע כגבה אפו בלי יד רש אין אלהים כל מזמותיו: ⁵ חילו *דרכו (דרכיו) | בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צוריו יפיו בהם: ⁶ אמר בלבו בלא אמוט לדר ודר אשר לא ברע: ⁷ אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: ⁸ ישב | במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: ⁹ יארב במסתר | כארוה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכן ברשתו: ¹⁰ *יודכה (יודכה) ישח ונפל בעצמו *חלכאים (חיל כאים): ¹¹ אמר בלבו שכח אל הסתר פניו בל ראה לגנח: ¹² קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח *עניים (ענוים): ¹³ על מה | נאך רשע | אלהים אמר בלבו לא תדרש: ¹⁴ ראיה כי אתה | עמל וכעס | תביט לתת בדרך עליך יעזב חלכה ותום אתה | הית עוזר: ¹⁵ שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא: ¹⁶ יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: ¹⁷ תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אונך: ¹⁸ לשפט יתום ודר בלי יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

11 למנצח לודו ביהוה | חסיתי ארך תאמרו לנפשי *נידוד (נודי) הרכם צפור: ² כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם עלינו לירות במו אפלי לישירי לב: ³ כי השתות יהרסון צדיק מה פעל: ⁴ יהוה | בהיכל קדשו יהוה בשמים לפסא עינו יחזו עפעפו יבחנו בני אדם: ⁵ יהוה צדיק יבחו ורשע ואהב חמס שגאה נפשו: ⁶ ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם: ⁷ כי צדיק יהוה צדקות אהב אשר יחזו פניו:

12 למנצח על השמינית מזמור לודו: ² הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: ³ שוא | ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: ⁴ יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות: ⁵ אשר אמרו | ללשנו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: ⁶ משד עניים מאנקת אבוינים עתה אקום יאמר יהוה אשית בושע יפיו לו: ⁷ אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים: ⁸ אתה יהוה תשמרם תצרנו | מן הדור זו לעולם: ⁹ סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם:

13 למנצח מזמור לודו: ² עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה | תסתיר את פניך ממני: ³ עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה | ירום איבי עלי: ⁴ הביטה עני יהוה אלהי האירה עני פראישן המות: ⁵ פריאמר איבי וכלתיו צרי וגילו כי אמוט: ⁶ ואני | בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשריה ליהוה כי גמל עלי:

14 למנצח לודו אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעבו עליה אין עשה טוב: ² יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: ³ הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גמאחד: ⁴ הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: ⁵ שם | פחדו פחד כי אלהים בדר צדיק: ⁶ עצת עני תבשו כי יהוה מחסהו: ⁷ מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:

15 מזמור לודו יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: ² הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: ³ לא רגל | על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: ⁴ נבזה | בעיניו נמאס ואתיראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: ⁵ כספו | לא נתן בנשף ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

16 מכתם לודו שמרני אל כי חסיתי בה: ² אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: ³ לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בהם: ⁴ ירבו עצבותם אחר מהרו בלאסוף נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ⁵ יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ⁶ חבלים נפולתי בנעמים ארץ נחלת שפחה עלי:

⁷ אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ⁸ שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בלאמוט: ⁹ לכן | שמח לבי וגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: ¹⁰ כי | לא תעזב נפשי לשאול לא אתן חסידך לראות שחת: ¹¹ תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

17 תפלה לודו שמעה יהוה | צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: ² מלפניך משפט יצא עיניך תחזינה מישרים: ³ בחנת לבי | פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בלי עבר פי: ⁴ לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריי: ⁵ תמר אשרי במעלותיך בל נמוטו פעמי: ⁶ אני קראתיך כי תעניני אל הטי אונך לי שמע אמרתי: ⁷ הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימיך: ⁸ שמרני כאישון בתיעון בצל כנפיק תסתירני: ⁹ מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקפו עלי: ¹⁰ חלבמו סגרו פיומו דברו בגאות: ¹¹ אשרינו עתה *סבבוני (סבבונו) עיניהם ושייתו לנטות בארץ: ¹² דמינו כארוה יכסוף לטרוף וכפיר ישב במסתרים: ¹³ קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבי: ¹⁴ ממתים ידך | יהוה ממתיים מחלד חלקם בחיים *וצפינו (וצפונה) תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתנם לעולליהם: ¹⁵ אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקוץ תמונתך:

18 למנצח | לעבד יהוה לודו אשר דבר | ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותנו מכף כל איבי ומיד שאול: ² ויאמר ארחמך יהוה חזקי: ³ יהוה | סלע ומצודתי ומפלט אלי צורי אחסה בו מגני וקרר ישעי משגבי: ⁴ מהלל אקרא יהוה ומראיבי אושע: ⁵ אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל ובעתוני: ⁶ חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: ⁷ בצר לי | אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו | תבוא באזניו: ⁸ ותגעש ותרעש | הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתנעשו כי תירה לו: ⁹ עלה עשן | באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ¹⁰ ויש שמים ייד ויערפל תחת רגליו: ¹¹ וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפירי: ¹² ישית חשך | סתר סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: ¹³ מגנה נגדו עביו עברו ביד וגחלי אש: ¹⁴ וירעם בשמים | יהוה ועליו יתן קלו ביד וגחלי אש: ¹⁵ ישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם: ¹⁶ ויראו | אפיקי מים וגילו מוסדות תבל מערתך יהוה מנשמת רוח אפר: ¹⁷ ישלח ממרום יקחני ומשני ממים רבים: ¹⁸ יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: ¹⁹ יקדמוני ביום יאיד ויהי יהוה למשען לי: ²⁰ ויציאני למרחב ויחלצני כי חפץ בי: ²¹ וגמלני יהוה כצדקי כבר יד ישיב לי: ²² כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: ²³ כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני: ²⁴ ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: ²⁵ וישב יהוה לי כצדקי כבר יד לנגד עיניו: ²⁶ עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתחם: ²⁷ עם גבר תתברר ועם עקש תתפתל: ²⁸ כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: ²⁹ כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: ³⁰ כי ברך ארץ גודד ובאלהי אדלג שור: ³¹ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל | החסים בו: ³² כי מי אלוה מבלעד יהוה ומי צור זולתי אלהינו: ³³ האל המאזני חיל ויתן תמים דרכי: ³⁴ משנה רגלי כאילות ועל במותי ועמדיני: ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי: ³⁶ ותתרלי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרביני: ³⁷ תרחיב צעדי תחתי ולא מעוד קרסלי: ³⁸ ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: ³⁹ אמוחצם ולא יכלו קום ופלו תחת רגלי: ⁴⁰ ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: ⁴¹ ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם: ⁴² ישועו ואיר מושיע עלי יהוה ולא ענם: ⁴³ ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם: ⁴⁴ תפלטני מריבי עם תשימי לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: ⁴⁵ לשמע און ישמעו לי בני יכר כחשודלי: ⁴⁶ בני יכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם: ⁴⁷ חיי יהוה וברוך צורי ורום

יהללו יהוה דרשיו יחי לברכם לעד: 28 יזכרו | וישבו אליהו
 כלאפסי־ארץ וישתחוו לפניך כל־משפחות גוים: 29 כי ליהוה
 המלוכה ומשל בגוים: 30 אכלו וישתחו | כל־דשני־ארץ לפניו יכרעו
 כל־יורדי עפר ונפשו לא חיה: 31 זרע יעבדנו ויספר לאדני לדור:
 32 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא ירביצני
 על־מי מנחות ינהלני: 3 נפשי ישובב יחני במעגלי־צדק
 למען שמו: 4 גם כִּי־אלך בגיא צלמות לא־אירא רע כִּי־אתה עמדי
 שבטך ומשענתך הִמָּה ינחמני: 5 תערך לפני | שלחן נגד צררי
 דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: 6 אך | טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי
 ושבתי בבית־יהוה לארך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
 2 כִּי־הוא על־ימימי יסדה ועל־נהרות יכוננה: 3 מי־יעלה
 בהר־יהוה ומי־יקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר־לבב אשר |
 לא־ינשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה
 וצדקה מאלהי ישעו: 6 זה דור *דרשו (דרשיו) מבקשי פניך יעקב
 סלה: 7 שאו שערים | ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
 הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה:
 9 שאו שערים | ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 10 מי
 הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי בר בטהתי
 אל־אבושה אל־יעלצו איבי לי: 3 גם כל־קוויך לא יבשו יבשו
 הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: 5 הדרכני
 באמתך | ולמדני כִּי־אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל־היום:
 6 זכרחמך יהוה וחסדיך כי מעולם הִמָּה: 7 חטאות נעורי |
 ופשעי אל־תזכר כחסדך זכר־לי־אתה למען טובך יהוה: 8 טוב־וישיר
 יהוה על־כן יורה חטאים בדרכי: 9 ידבר ענוים במשפט וילמד ענוים
 דרכו: 10 כל־ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתי:
 11 למען־שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב־הוא: 12 מיזה האיש ירא
 יהוה יורנו בדרכי יבחר: 13 נפשו בטוב תליו וזרעו יירש ארץ: 14 סוד
 יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: 15 עיני תמיד אליהוה כי הוא־יוציא
 מרגשת רגלי: 16 פנה־אלי וחסני כי־יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי
 הרחיבו ממצוקותי הוציאני: 18 ראה עיני ועמלי ושא לכל־חטאותי:
 19 ראה־אויבי כִּי־רבו ושנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני
 אל־אבוש כי־חסיתי בר: 21 תם־וישיר יצרוני כי קויתיך: 22 פדה
 אלהים את־ישראל מכל צרותיו:

26 לדוד | שפטני יהוה כִּי־אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי
 לא אמעד: 2 בחנני יהוה ונסני *צרופה (צרפה) כליותי
 ולבי: 3 כִּי־חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: 4 לא־ישבתי
 עם־מתישוא ועם זעלמים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים
 ועם־רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את־מזבחיך
 יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל־נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי
 מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל־תאסף עם־חטאים נפשי
 ועם־אנשי דמים חיי: 10 אשר־בידיהם זמה וימינם מלאה שחד:
 11 ואני בתמי אלה פדני וחסני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים
 אברך יהוה:

27 לדוד | יהוה | אורי וישעי ממני אירא יהוה מעוד־חיי ממי
 אפחד: 2 בקרב עלי | מרעים לאכל את־בשרי צרי ואיבי לי
 הִמָּה כשלו ונפלו: 3 אם־תחנה עלי | מחנה לא־יירא לבי אם־תקום
 עלי מלחמה בזאת אני בוטח: 4 אחת | שאלתי מאת־יהוה אותה
 אבקש שבתי בבית־יהוה כל־ימי חיי לחזות בנעם־יהוה ולבקר
 בהיכלו: 5 כי יצפני | בסכה ביום רעה יסתרני אהלו בצור
 ירוממני: 6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי
 תרועה אשרה ואזמרה ליהוה: 7 שמע־יהוה קולי אקרא וחסני
 וענני: 8 לך | אמר לבי בקשו פני את־פניך יהוה אבקש:
 9 אל־תסתר פניך | ממני אל־תסת־בארץ אבדך עזרת היית

אלוהי ישעי: 48 האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי: 49 מפלטי
 מאיבי אף מר־קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: 50 על־כן | אודך
 בגוים | יהוה ולשמך אומר: 51 *מגדל (מגדיל) וישועות מלכו
 ועשה חסד | למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם:

19 למנצח מזמור לדוד: 2 השמים מספרים כבוד־אל ומעשה
 ידיו מגיד הרקיע: 3 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה
 יחודה־דעת: 4 איראמר ואין דברים בלי נשמע קולם: 5 בכל־הארץ |
 יצא קולם ובקצה תבל מליהם לשמש שם־אהל בהם: 6 והוא כחתן
 יצא מחפתו ויש כגבור לרוץ ארח: 7 מקצה השמים | מוצאו
 ותקופתו על־קצותם ואין נסתר מחמתו: 8 תורת יהוה תמימה
 משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: 9 פקודי יהוה ישרים
 משמח־ילב מצות יהוה ברה מאירת עינים: 10 יראת יהוה | טהורה
 עומדת לעד משפט־יהוה אמת צדקו יחדו: 11 הנחמדים מזהב
 ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: 12 גם־עבדך נהר בהם
 בשמרם עקב רב: 13 שגיאות מייבין מנסתרות נקני: 14 גם מזדים |
 חשך עבדך אל־ימשלדי־י אז איתם ונקיתי מפשע רב: 15 יהיו
 לראון | אמרי־י והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

20 למנצח מזמור לדוד: 2 יענה יהוה ביום צרה ישגברך שם |
 אלהי יעקב: 3 ישלח־עזרך מקדש ומציון יסעדך: 4 יזכר
 כל־מנחתך ועולתך ודשנה סלה: 5 יתן־לך כל־בבך וכל־עצתך ומלא:
 6 ברכנה | בִּישועתך ובשם־אלהינו נדגל ומלא יהוה כל־משאלותיך:
 7 עתה ידעתי כי הושיע | יהוה משיתו יענהו משמי קדשו בגברות
 ישע ומינו: 8 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו | בשם־יהוה אלהינו
 נזכיר: 9 הִמָּה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: 10 יהוה הושיעה
 הַמְּלֶךְ יעננו ביום־קראנו:

21 למנצח מזמור לדוד: 2 יהוה בעזך ישמח־מלך ובישועתך
 מה־יגיל מאד: 3 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתי
 בל־מנעת סלה: 4 כִּי־תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז:
 5 חיים | שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: 6 גדול כבודו
 בישועתך הוד והדר תשיה עליו: 7 כִּי־תשיתוהו ברכות לעד תחדהו
 בשמחה את־פניך: 8 כִּי־המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בלי־מוט:
 9 תמצא ידך לכל־איביך ומינך תמצא שניאך: 10 תשיתמו | כתנור
 אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: 11 פרימו מארץ
 תאבד וזרעם מבני אדם: 12 כי־נטו עליך רעה חשבו מזמה
 בלי־יכולו: 13 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על־פניהם: 14 רומה
 יהוה בעזך נשירה ונזמרה וגבורתך:

22 למנצח על־אילת השחר מזמור לדוד: 2 אלי אלי למה
 עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: 3 אלהי אקרא וימם
 ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: 4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
 5 בר בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו: 6 אליך זעקו ונמלטו בר בטחו
 ולא־בושו: 7 ואנכי תולעת ולא־איש חרפת אדם בזוי עם: 8 כל־ראי
 ילעגו לי ופטירו בשפה יבועו ראשי: 9 גל אל־יהוה ופלטוהו וצילוהו כי
 חפץ בו: 10 כִּי־אתה גחתי מבטן מבטיחי על־שדי אמי: 11 עליך
 השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: 12 אל־תרחק ממני כִּי־צרה
 קרובה כִּי־אין עוזר: 13 סבבני פרים רבים אבירי בשן כתרוני:
 14 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: 15 כמים נשפכתי והתפרדו
 כל־עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: 16 יבש כחרש | כחי
 וישוני מדבק מלקוחי ולעפר־מות תשפתי: 17 כי סבבוני כלבים
 עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: 18 אספר כל־עצמותי הִמָּה
 יביטו יראו־בי: 19 יחלקו בגדי להם ועל־לבושי יפילו גורל: 20 ואתה
 יהוה אל־תרחק אילותי לעזרתי חושה: 21 הצילה מחרב נפשי
 מיד־כלב ויחידתי: 22 הושיעני מפני אריה ומקרני רמים עניתני:
 23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 24 יראי יהוה | הללוהו
 כל־זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל־זרע ישראל: 25 כי לא־בוה ולא
 שלף ענות עני ולא־הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: 26 מאתך
 תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: 27 יאכלו ענוים | וישבעו

בחלומם לבושי שק עביתי בצום נפשי ותפלותי על-חיקי תשוב:
 14 כרע-כאח לי התהלכתי כאבלי-אם קדר שחותי: 15 ובצלעו
 שמתו וינאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: 16 בחנפי
 לעגי מעוג חרק עלי שנימו: 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי
 משאיהם מכפירים יחדיתי: 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהלך:
 19 אלישמחולי איבי שקר שנאי חנם יקרצועין: 20 כי לא שלום
 ידברו ועל רגעי-ארץ דברי מרמות יחשבו: 21 וירחיבו עלי פיהם
 אמרו האח | האח ראתה עינינו: 22 ראיתה יהוה אל-תחרש אדני
 אל-תרחק ממני: 23 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לרבי:
 24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל-ישמחולי: 25 אלי-אמר בלבם
 האח נפשנו אלי-אמר בלעננו: 26 זבשו ויחפרו | יחדו שמחי
 רעתי ולבשו-בשת וכלמה המגדילים עלי: 27 ירנו וישמחו חפצי
 צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: 28 ולשוני תהגה
 צדקך כל-היום תהלתך:

38 מזמור לדוד להזכיר: 2 יהוה אל-בקצפך תוכיחני ובחמתך
 תיסרני: 3 כי-חציוך נחתו בי ותנחת עלי ידך: 4 אין-מתם
 בבשרי מפני זעמך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי: 5 כי עונתי עברו
 ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: 6 הבאישו נמקו חבורתי מפני
 אולתי: 7 נעויתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר הלכתי: 8 כי-כסלי
 מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: 9 נפוגתי ונדפתי עד-מאד שאגתי
 מנחמת לבי: 10 אדני נגדך כל-תאנותי ואנחותי ממך לא-נסתרה:
 11 לבי סחרחר עזבני כחי ואורעיני גם-הם אין אתי: 12 אהבי |
 ורעו מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרתק עמדו: 13 וינקשו | מבקשי
 נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל-היום יהגו: 14 ואני כחרש
 לא אשמע וכאלם לא יפתח-פיו: 15 ואהי כאיש אשר לא-שמע ואין
 בפיו תוכחות: 16 כי-לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי:
 17 כי-אמרתי פרישמחולי במוט רגלי עלי הגדילו: 18 כי-אני לצלע
 נכון ומכאובי נגדי תמיד: 19 כי-עוני אגיד אדאג מחטאתי: 20 ואיבי
 חיים עצמו ורבו שנאי שקר: 21 ומשלמי רעה תחת טובה ישטבני
 תחת *רדופי (רדפי)-טוב: 22 אל-תעזבני יהוה אלהי אל-תרחק
 ממני: 23 חושה לעזרתי אדני תשועתי:

36 למנצח | לעבד-יהוה לדוד: 2 נאם-פשע לרשע בקרב לבי
 אירפחד אלהים לנגד עיניו: 3 כי-החליק אליו בעיניו למצא
 עונו לשנא: 4 דברי-פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: 5 און |
 יחשב על-משכבו ויתעב על-דרך לא-טוב רע לא ומאס: 6 יהוה
 בהשמים חסדך אמונתך עד-שחקים: 7 צדקתך | כהררי-אל
 משפטך תהום רבה אדם-ובהמה תושע יהוה: 8 מה יקר חסדך
 אלהים ובני אדם בצל כנפיק יחסיו: 9 ירון מדשן ביתך ונחל עדניך
 תשקם: 10 כי-עמך מקור חיים באורך נראה-אור: 11 משך חסדך
 לידעך וצדקתך לישירי-לב: 12 אל-תבואני רגל גאנה ויד-רשעים
 אל-תנבני: 13 שם נפלו פעלי און דחו ולא-יכלו קום:

39 למנצח *לידיתון (לידיתון) מזמור לדוד: 2 אמרתי אשמרה
 דרכי מחטואי בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע
 לנגדי: 3 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעקר: 4 חסלבי |
 בקרבי בהגיגי תבער-אש דברתי בלשוני: 5 הודיעני יהוה | קצי
 ומדת ימי מה-היא אדעה מה-חדל אני: 6 הנה טפוחות | נמתה ימי
 וחלדי כאין נגדך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה: 7 אך-בצלם |
 יתהלך-איש אך-הבל יהמיון יצבר ולא-יזע מיאספם: 8 ועתה
 מה-קיותי אדני תוחלתי לך היא: 9 מכל-פשעי הצילני חרפת נבל
 אל-תשימני: 10 נאלמתי לא אפתח-פי כי אתה עשית: 11 הסר
 מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי: 12 בתוכחות על-עון | יסרת
 איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל-אדם סלה: 13 שמעתי-תפלותי |
 יהוה ושועתי | האזינה אל-דמעתתי אל-תחרש כי גר אנכי עמך
 תושב ככל-אבותי: 14 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואיני:

37 לדוד | אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעשי עולה: 2 כי
 כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולו: 3 בטח ביהוה
 ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה: 4 והתענג על-יהוה ויתר-לך
 משאלת לבך: 5 גול על-יהוה דרךך ובטח עליו והוא יעשה:
 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: 7 דום | ליהוה והתחולל
 לו אל-תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: 8 הרף מאף ועזב
 חמה אל-תתחר אך-להרע: 9 כי-מרעים יכרתו וקני יהוה המה
 יירשו-ארץ: 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על-מקומו ואיני:
 11 ועניני יירשו-ארץ והתענגו על-רב שלום: 12 זמם רשע לצדיק
 וחרק עליו שניו: 13 אדני ישחק לו כי-ראה כי-יבא יומו: 14 חרב |
 פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח וישירי-דרך:
 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: 16 טוב-מעט לצדיק
 מהמון רשעים רבים: 17 כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים
 יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: 19 לא-יבשו
 בעת רעה ויבמי רעבון ישבעו: 20 כי רשעים | יאבדו ואיבי יהוה
 כיקר כרים כלו בעשן כלו: 21 לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן:
 22 כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: 23 מיהוה מצעדי-גבר כוננו
 ודרכו יחפץ: 24 כי-יפל לא-יוטל כי-יהוה סומך ידו: 25 נער | הייתי
 גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש-לחם: 26 כל-היום
 חונן ומלוה וזרעו לברכה: 27 סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם:
 28 כי יהוה | אהב משפט ולא-יעזב את-חסידיו לעולם נשמרו וזרע
 רשעים נכרת: 29 צדיקים יירשו-ארץ וישכנו לעד עליה: 30 פי-צדיק
 יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: 31 תורת אלהי בלבו לא תמעד
 אשריו: 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: 33 יהוה לא-יעזבנו
 ביזו ולא ירשיענו בהשפטו: 34 קוה אלי-יהוה | ושמר דרכו ויתערה
 לרשת ארץ בהפכת רשעים תראה: 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה
 כאזרח רענן: 36 ועבר והנה איניו ואבקשהו ולא נמצא:
 37 שמרתם וראה ישר כי-אחרית לאיש שלום: 38 ופשעים נשמדו
 יחדו אחרית רשעים נכרתה: 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעולם
 בעת צרה: 40 ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים וישועם
 כי-חסו בו:

40 למנצח לדוד מזמור: 2 קוה קיותי יהוה ויט אלי וישמע
 שועתי: 3 ויעלני | מבור שאון מטיט הוין ויקם על-סלע
 רגלי כונן אשרי: 4 ויתן בפי | שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים
 וייראו ויבטחו ביהוה: 5 אשרי הגבר אשר-שם יהוה מבטחו ולא-יפנה
 אל-רבים ושטי קזב: 6 רבות עשית | אתה | יהוה אלהי נפלאותיך
 ומחשבתך אלינו אין | ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר:
 7 זבח ומנחה | לא-חפצת אזנים כרית לי עולה וחסאה לא שאלת:
 8 אז אמרתי הנה-באתי במגלת-ספר כתוב עלי: 9 לעשות-רצונך
 אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: 10 בשרתי צדק | בקהל רב הנה
 שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: 11 צדקתך לא-כסיתי | בתוך
 לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא-כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב:
 12 אתה יהוה לא-תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
 13 כי אפפו-עלי | רעות עד-אין מספר השיגוני עונתי ולא-יכלתי
 לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: 14 רצה יהוה להצילני
 יהוה לעזרתי חושה: 15 זבשו ויחפרו | יחד מבקשי נפשי לספותה
 וסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: 16 ושמו על-עקב בשתם האמרים לי
 האח | האח: 17 שישו וישמחו | בק כל-מבקשיך יאמרו תמיד יגדל
 יהוה אהבי תשועתך: 18 ואני | עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי
 ומפלטני אתה אלהי אל-תאחר:

41 למנצח מזמור לדוד: 2 אשרי משכיל אל-גל ביום רעה
 ימלטרהו יהוה: 3 יהוה | ישמרהו ויחיהו *יאשר (ואשר)
 בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו: 4 יהוה יסעדנו על-ערש דני
 כל-משכבו הפכת בחליו: 5 אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי
 כי-חטאתי לך: 6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: 7 ואם-בא
 לראות | שוא ידבר לבו יקבץ-און לו יצא לתוי וידבר: 8 יחד עלי
 יתלחשו כל-שנאי עלי | יחשבו רעה לי: 9 דבר-בלעיל יצוק בו ואשר

50 מזמור לאסף אל | אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ
 ממזרח-שמש עד-מבוא: 2 מציון מכלל-יפי אלהים הופיע:
 3 יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניו תאכל וסביבו נשערה מאד:
 4 יקרא אל-השמים מעל ואל-הארץ לדון עמו: 5 אספול כי-סידי
 כרתי בריתי עלי-זבח: 6 ויגידו שמים צדקו כי-אלהים | שפט הוא
 סלה: 7 שמעה עמי | ואדברה ישראל ואעידה בר אלהים אלהיך
 אנכי: 8 לא על-זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: 9 לא-אקח
 מביתך פר ממקלאתיך עתודים: 10 כי-לי כל-חיתו-יער בהמות
 בהררי-אלף: 11 ידעתי כל-עוף הרים וזו שדי עמדי: 12 אם-ארעב
 לא-אמר לך כי-לי תבל ומלאה: 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים
 אשתה: 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: 15 וקראני ביום
 צרה אכלצך ותכבדני: 16 ולרשע | אמר אלהים מה-לך לספר חקי
 ותשא בריתי עלי-פיך: 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרים:
 18 אם-ראית נב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: 19 פוך שלחת
 ברעה ולשונך תצמיד מרמה: 20 תשב באחיך תדבר בבן-אמך
 תתודפי: 21 אלה עשית | והחרשתי דמית היות-אחיה כמוך
 אוכיחך ואערכה לעינוך: 22 כי-נובא זאת שכחי אלוה פראטרוי ואין
 מציל: 23 זבח תודה וכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

51 למנצח מזמור לדוד: 2 בבוא-אליו נתן הנביא כאשר-בא
 אל-בת-שבע: 3 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה
 פשעי: 4 *הרבה (הרב) כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: 5 כי-פשעי
 אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: 6 לך לבדך | חטאתי והרע בעיניך
 עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: 7 הרבעון חולתי
 וזכטא יחמתני אמי: 8 הראמת חפצת בטחות ובסתם חכמה
 תודיעני: 9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלביני:
 10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: 11 הסתר פניך
 מחטאי וכל-עונתי מחה: 12 לב טהור בראלי אלהים ורוח נכון
 חדש בקרבי: 13 אל-תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל-תקח ממני:
 14 השביה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: 15 אלמדה פשעים
 דרכיך וחסתים אליך ישובו: 16 הצילני מדמים | אלהים אלהי
 תשועתי תרנן לשוני צדקתך: 17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד
 תהלתך: 18 כי | לא-תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: 19 ובתי
 אלהים רוח נשברה לב-נשבר ונדכה אלהים לא תבוה: 20 היטיבה
 ברצונך את-ציון תבנה חומות ירושלים: 21 אז תחפץ ובחי-צדק
 עולה וכליל אז יעלו על-מזבחה פרים:

52 למנצח משכיל לדוד: 2 בבוא | דואג האדמי ויגד לשאול
 ויאמר לו בא דוד אל-בית אחימלך: 3 מה-תתהלל ברעה
 הגבור חסד אל כלהיום: 4 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה
 רמיה: 5 אהבת רע מטוב שקר | מדבר צדק סלה: 6 אהבת
 כל-דברי-בלע לשון מרמה: 7 גם-אל יתצר לנצח יחתך ויסחך
 מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 8 ויראו צדיקים ויראו ועליו שחקו:
 9 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו ועז בהותו:
 10 ואני | כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד-אלהים עולם ועד:
 11 אודה לעולם כי-עשית ואקוה שמך כי-טוב נגד חסדיך:

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד: 2 אמר נבל בלבו אין
 אלהים השחיתו והתעבו עול אין עשה-טוב: 3 אלהים
 משמים השקיף על-בני אדם לראות היש משכיל דרש את-אלהים:
 4 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד: 5 הלא ידעו פעלי
 און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: 6 שם | פחדו-פחד
 לא-יהו פחד כי-אלהים פור עצמות חנך הבשתה כי-אלהים
 מאסם: 7 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו וגל
 יעקב ישמח ישראל:

54 למנצח בניגנת משכיל לדוד: 2 בבוא הזיפים ויאמרו
 לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: 3 אלהים בשמך הושיעני
 ובגבורתך תדינני: 4 אלהים שמע תפילתי האזינה לאמר-יפי: 5 כי
 זרים | קמו עלי ועריצים בקושי נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה:

6 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: 7 *ישוב (שיב) הרע
 לשרי באמתך הצמיתם: 8 בנדבה אזכחה לך אודה שמך יהוה
 כי-טוב: 9 כי-מלצרה הצילני ונאבי ראתה עיני:

55 למנצח בניגנת משכיל לדוד: 2 האזינה אלהים תפילתי
 ואל-תתעלם מתחנתי: 3 הקשיבה לי וענני אריד בשיתי
 ואהימה: 4 מקול אויב מפני עקת רשע כי-ימיטו עלי און ובארץ
 ישטמוני: 5 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: 6 יראה ורעד יבא
 בי ותכסני פלצות: 7 ואמר מי-יתרלי אבר כי-ינה אענפה ואשכנה:
 8 הנה ארתיך נד אליו במדבר סלה: 9 אחישה מפלט לי מרוח
 סעה מסער: 10 בלע אדני פלג לשונם כי-ראיתי חסס וריב בעיר:
 11 יומם ולילה יסובבה על-חומתי ואון ועמל בקרבה: 12 הוות
 בקרבה ולא-ימיש מרחבה תר ומרמה: 13 כי-לא-אויב יחרפני ואשא
 לא-משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: 14 ואתה אנוש כפרכי אלופי
 ומידעי: 15 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברשע:
 16 *וישיות (ושי מות) | עלימו ירדו שאול חיים כי-רעות במגורם
 בקרבם: 17 אני אל-אלהים אקרא ויהוה יושיעני: 18 ערב ובקר
 וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: 19 פדה בשלום נפשי
 מקרבלי כי-ברבים היו עמדי: 20 ישמע | אל | ויענם וישב קדם
 סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: 21 שלח ידיו בשלמו
 חלל בריתו: 22 חלקו | מחמת פיו וקרבלבו רכו דבריו משמן
 והמה פתחות: 23 השלך עליהוה | והברך והוא יכללך לא-יתן
 לעולם מוט לצדיק: 24 ואתה אלהים | תורדם | לבאר שחת אנשי
 דמים ומרמה לא-יחצו ימיהם ואני אבטח-יך:

56 למנצח | על-יונת אלם רחוקים לדוד מכתם באחו אתו
 פלשתים בגת: 2 חנני אלהים כי-שאפני אנוש כל-היום
 לחם ילחצני: 3 שאפו שוררי כל-היום כי-רבים לחמים לי מרום:
 4 יום אירא אני אליך אבטח: 5 באלהים אהלל דברו באלהים
 בטחתי לא אירא מה-יעשה בשר לי: 6 כלהיום דברי ועצבו עלי
 כל-מחשבותם

לרע: 7 יגורו | יציפניו (יצפוני) המה עקבי ישמרו כאשר קוו
 נפשי: 8 על-און פלט-למו באף עמים | הורד אלהים: 9 נד ספרתה
 אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: 10 אז ישובו אויבי אחור
 ביום אקרא זה-ידעתי כי-אלהים לי: 11 באלהים אהלל דבר ביהוה
 אהלל דבר: 12 באלהים בטחתי לא אירא מה-יעשה אדם לי: 13 עלי
 אלהים נדריך אשלם תודת לך: 14 כי-הצלת נפשי ממות הלא רגלי
 מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בברחו מפני-שאול
 במערה: 2 חנני אלהים | חנני כי בר חסיה נפשי
 ובצל-כנפך אחסה עד יעבר הוות: 3 אקרא לאלהים עליון לאל
 גמר עלי: 4 ישלח משמים | ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים
 חסדו ואמתו: 5 נפשי | בתוך לבאם אשכבה להטים בני-אדם
 שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה: 6 רומה על-השמים אלהים
 על כל-הארץ כבודך: 7 רשת | הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני
 שיחה נפלו בתוכה סלה: 8 נכון לפני אלהים נכון לפני אשירה
 ואזמרה: 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: 10 אודך
 בעמים | אדני אזמרך בלא-אמים: 11 כי-נגל עד-שמים חסדך
 ועד-שחקים אמתך: 12 רומה על-שמים אלהים על כל-הארץ
 כבודך:

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם: 2 האמנם אלם צדק
 תדברון מישרים תשפטו בני אדם: 3 אר-בלב עולת תפעלון
 בארץ חסס ידיכם תפלטון: 4 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי
 קוב: 5 חמת-למו כדמות חמת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אונו:
 6 אשר לא-ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם: 7 אלהים
 הרס שנימו בפימו מלתעות כפירים נתן | יהוה: 8 ומאסו כמו-מים
 ותהלכו-למו ידרך *חצו (חציו) כמו יתמללו: 9 כמו שבלול תמס
 יהלך נפל אשת בל-חזו שמש: 10 בטרם יבינו סירתים אטד כמו-חי

כמו־חרון ישערגו: 11 ישמח צדיק כי־חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: 12 ויאמר אדם אר־פרי לצדיק אר יש־אלהים שפטים בארץ: למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את־הבית להמתיו: 2 הצילני מאיבי | אלהי ממתקוממי תשגבני: 3 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: 4 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה: 5 בלי־עון ירוצו ויכוננו עורה לקראתי וראה: 6 ואתה יהוה־אלהים | צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל־הגוים אל־תחן כל־בגדי און סלה: 7 ישנו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: 8 הנה | יביעון בפייהם חרבות בשפותיהם כימי שמע: 9 ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־גוים: 10 עזו אליך אשמרה כי־אלהים משגבי: 11 אלהי חסדו (חסדי) יקדמיני אלהים יראני בשררי: 12 אל־תהרגם | פרי־ישכחו עמי הניעמו בחילך והוריתמו מגננו אדני: 13 חטאת־פיומו דבר־שפתיומו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש וספרו: 14 כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי־אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: 15 וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: 16 הנה *וינעון (וינעון) לאכל אס־לא וישבעו וילינו: 17 ואני | אשר עזך וארנן לבקר חסדך כי־היית משגב לי ומנוס ביום צר־לי: 18 עזי אליך אשמרה כי־אלהים משגבי אלהי חסדי:

60 למנצח על־שושן עדות מכתם לדוד ללמד: 2 בהצותו | את ארם נהרים ואת־ארם צובה וישב יואב ויך את־אדום בגיא־מלח שנים עשר אלף: 3 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו: 4 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי־מטה: 5 הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: 6 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: 7 למען יחלצו ידידיך הושיעה מיניך *וינענו (וינעני): 8 אלהים | דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמך סכות אמד: 9 לי גלעד | ולי מנשה ואפרים מעו ראשי יהודה מחקקי: 10 מואב | סיר רחצי על־אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעע: 11 מי יבלני עיר מצור מי נתני עד־אדום: 12 הלא־אתה אלהים זנחתנו ולא־תצא אלהים בצבאותינו: 13 הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 14 באלהים נעשה־חיל והוא יבוס צרינו:

61 למנצח | על־נגינת לדוד: 2 שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפילתי: 3 מקצה הארץ | אליך אקרא בעטף לבי בצור־ירום ממני תנחני: 4 כי־היית מחסה לי מגדל־עז מפני אויב: 5 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפוך סלה: 6 כי־אתה אלהים שמעת לנדרי נתת רשות וראי שמך: 7 ימים על־ימי־מלך תוסיף שנותיו כמו־דר ודר: 8 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרה: 9 כן אשמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום | יום:

62 למנצח על־ידותו מן־מזמור לדוד: 2 אך אל־אלהים דומיה נפשי ממנו ושועתי: 3 אך־הוא צורי ושועתי משגבי לא־אמוט רבה: 4 עד־אנה | ותותותי על איש תרצחו כלכם כקיר נטי גדר הדחיה: 5 אך משאתו | יעצו להדיח ירצו קזב בפיו וברכו וברקבם וקללו־סלה: 6 אך לאלהים דומי נפשי כי־ממנו תקותי: 7 אך־הוא צורי ושועתי משגבי לא־אמוט: 8 על־אלהים ישעו וכבודי צורעי מחסי באלהים: 9 בטחו בו בכל־עת | עם שפכי־לפני לבבכם אלהים מחסה־לנו סלה: 10 אך | הבל בני־אדם קזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: 11 אל־תבטחו בעשוק ובגל אל־תהבלו חיל | כי־ינוב אל־תשיתו לב: 12 אחת | דבר אלהים שטים־זו שמעתי כי עז לאלהים: 13 וְלֹא־אֲדִי חֶסֶד כִּי־אֵתָה תִשְׁלַם לְאִישׁ כַּמַּעֲשָׂה:

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: 2 אלהים | אלי אתה אשחרך צמאה לך | נפשי כמה לך בשרי בארץ־ציה ועיר בלי־מים: 3 כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך: 4 כי־טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: 5 כן אברך־בחי בשמך אשא כפי: 6 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל־פי: 7 אם־זכרתך על־יצועי באשמרות אהגה־ברך: 8 כי־היית עזרתה לי ובצל כנפוך

ארנן: 9 דבקה נפשי אחריך בִּי תמכה מיניך: 10 והמה לשואה יבקשו נפשי וְלֹא בַתְּחִינֹת הָאָרֶץ: 11 יגירה על־ידי־חרב מנת שעלים יהיו: 12 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל־הנשבע בו כי יסכר פי דובר־שקר:

64 למנצח מזמור לדוד: 2 שמע־אלהים קולי בשיתי מפחד אויב תצר חיי: 3 תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: 4 אשר שנגו כחרב לשונם דרכו חיצם דבר מר: 5 לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: 6 יחזקו־למו | דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה־למו: 7 יחפשו־עולות תמנו חפש מחפש וקרב איש זלב עמק: 8 וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: 9 ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל־ראה בם: 10 וייראו כל־אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: 11 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל־ישרי־לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר: 2 לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם־נדר: 3 שמע תפלה עדיך כל־בשר יבאו: 4 דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: 5 אשרי | תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: 6 נוראות | בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל־קצו־י־ארץ וים רחוקים: 7 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה: 8 משביח | שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים: 9 וייראו | ישבי קצות מאותתיך מוצאי־בקר וערב תרנין: 10 פקדת הארץ | ותשקקה רבת מעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי־כן תכינה: 11 תלמיה רוח נחת גדודיה ברביבים תמגנה צמתה תברך: 12 עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: 13 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: 14 לבשו כרים | הצאן ועמקים יעטפו־בר יתרועעו אר־ישירו:

66 למנצח שיר מזמור הרעיו לאלהים כל־הארץ: 2 זמרו כבוד־שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים מה־נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך: 4 כל־הארץ | ישתחונו לך וזמרו־לך וזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על־בני אדם: 6 הפך ים | ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה־בו: 7 משל בגבורתו | עולם עיניו בגוים תצפניה הסוררים | אל־*ירימו (ירמו) למו סלה: 8 ברכו עמים | אלהינו והשמיעו קול תהלתו: 9 השם נפשנו בחיים ולא־נתן למוט רגלנו: 10 כי־בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף־כסף: 11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: 12 הרפכת אנוש לראשנו באנו־באש ובמים וְתוֹצִיאֵנו לְרוּחַ: 13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר־פצו שפתי ודבר־פי בצר־לי: 15 עלות מתים אעלה־לך עם־קטרת אילים אעשה בקר עם־עמודים סלה: 16 לכו־שמעו ואספרה כל־יראי אלהים אשר עשה לנפשי: 17 אליו פיקראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אם־ראיתי בלבי לא ישמע | אדני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי: 20 ברוך אלהים אשר לא־הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

67 למנצח בנגינת מזמור שיר: 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: 3 לדעת בארץ דרך בכל־גוים ושועתך: 4 יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם: 5 ישמתו וירננו לאמים כי־תשפט עמים מישור ולאמים | בארץ תנחם סלה: 6 יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם: 7 ארץ נתנה ויבולה ויברכנו אלהים אלהינו: 8 יברכנו אלהים וייראו אתו כל־אפסי־ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר: 2 יקום אלהים ופוצו אויביו ויגסו משנאיו מפניו: 3 כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני־אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 4 וצדיקים ישמתו יעלצו לפני אלהים וישושו בשמחה: 5 שירו | לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות בנה שמו ועלזו לפניו: 6 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדש: 7 אלהים | מושיב יחידים | ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיקה: 8 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בשימון סלה: 9 ארץ רעשה | אר־שמנים נטפו מפני אלהים זה סיני

מפני אלהים אלהי ישראל: 10 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 11 חיתך ישבור בה תכון בטובתך לעני אלהים: 12 אדני יתראמר המבשרות צבא רב: 13 מלכי צבאות ידדון וידדון ונות בית תחלק שלל: 14 אסתשכבון בין שפתים כנפי וינה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: 15 בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: 16 הראלהים הרבשן הר גבננים הרבשן: 17 למה | תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו אפי' יהוה ישכן לצנח: 18 רכב אלהים רבתיים אלפי שגאן אדני בם סיני בקדש: 19 עלית למרום | שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן | זה אלהים: 20 ברוך אדני יום | יום יעמסלנו האל ישועתנו סלה: 21 האל | לנו אל למושעות וליהוה אדני למוות תוצאות: 22 אר' אלהים יחפץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמו: 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים: 24 למען | תמתץ רגלך בדם לשון כלבך מאיבים מנהו: 25 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 26 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות: 27 במקלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: 28 שם בגימן | צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: 29 צנה אלהיך עזך עזזה אלהים זו פעלת לנו: 30 מהיכלך עלירושלם לך יובילו מלכים שיי: 31 גער חית קנה עדת אבירים | בעגלי עמים מתרפס ברצי' כסף בזר עמים קרבות יחפצו: 32 יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תרץ ידיו לאלהים: 33 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 34 לרכב בשמי שמי' קדם הן יתן בקולו קול עז: 35 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועוז בשחקים: 36 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן | עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

70 למנצח לודד להזכיר: 2 אלהים להצילנו יהוה לעזרתי חושה: 3 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי וסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: 4 ישבו על עקב בשתם האמרים האח | האח: 5 ישישו וישמחו | בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: 6 ואני | עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטו אתה יהוה אלתיאחר:

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטני הטהאלי אזור והושיעני: 3 היה לי | לצור מעוני לבוא תמיד צינת להושיעני כי סלתי ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי: 6 עליך | נסמכתי מבטן ממעו אמי אתה גויו בך תהלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסיתי: 8 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: 9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרתק ממני אלהי לעזרתי *חישה (חושה): 13 יבשו וכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד איתל והוספתי על כל תהלתך: 15 פי | יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתי מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה | ושיבה אלהים אלתיאצבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר *הראיתנו (הראיתני) | צרות רבות ורעות תשוב *תחינו (תחיני) ומהתמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב | גדלתי ותסב תנחמני: 22 גם אני | אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר פדית: 24 גם לשוני כל היום תהנה צדקתך כי יבשו כי יחפרו מבקשי רעתי:

72 לשלמה | אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבר מלך: 2 יתן עמך בצדק ועניך במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם אגבעות בצדקה: 4 ישפט | עניי'עם וישוע לבני אביון וידכא עושק: 5 ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים: 6 ירד כמטר על גז כרביבים זרוף ארץ: 7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: 8 ירד מים עד ימים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואיים מנתה ישיבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: 11 וישתחוולו כל מלכים כלאים ועבדוהו: 12 כי יצילו אביון משוע ועני ואין עזר לו: 13 יחס עלידל ואביון ונפשות אביונים וישוע: 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם ויקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתרלו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו: 16 יהי פסתי בר | בארץ ברשא הרים ירעש כלבנון פרו ויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני שמש *ינין (ינון) שמו ויתברכו בו כלאים ויאשרוהו: 18 ברוך | יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך | שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן | ואמן: 20 כלו תפלות דוד ברי' ישי:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: 2 ואני כמעט *נטוי (נטוי) רגלי לאון *שפכה (שפכו) אשרי: 3 כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: 4 כי אין חרצבות למותם ובריא אולם: 5 בעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו: 6 לכן ענקתמו גאוה ועטר'שית חמס למו: 7 יצא מחלב עינימו לעבר משפיות לבב: 8 ימיקו | וידברו ברע עשק ממרום ידברו: 9 שתי בשמים פיהם ולשוונם תהלך בארץ: 10 לכן | *ישיב (שוב) עמו הלם ומי מלא ימצו למו: 11 ואמרו איכה ידעאל ויש דעה בעליון: 12 הנה אלה רשעים ושליו לעולם השגו חיל: 13 אך ריק זפיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי: 14 ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים: 15 אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: 16 ואחשבה לדעת זאת עמל *היא (הוא) בעיני: 17 עד אבוא אל מקדשיאל

69 למנצח על שושנים לודד: 2 הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: 3 טבעתי | ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבילת שטפתי: 4 יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיהל לאלהי: 5 רבו | משערות ראשי שגאי חנם עצמו מצמיתי איביו שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: 6 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא ינכחדו: 7 אל יבשו בי | קויו אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: 8 כי יעליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 9 מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: 10 כי יקנאת ביתך אכלתי וחרפות אורפיקי נפלו עלי: 11 ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: 12 ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: 13 ישוהו בי ישי שער וגינות שותי שכר: 14 ואני תפלתילך | יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך עניי באמת ישעך: 15 הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: 16 אל תשטפני | שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: 17 ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: 18 ואל תסתך פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: 19 קרבה אל נפשי גאלה למען איביו פדני: 20 אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צורתי: 21 חרפה | שגרה לבי ואנשה ואקנה לנד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: 22 ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: 23 יהי שלחנם לפניך לפח ולשלומים למוקש: 24 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: 25 שפר עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: 26 תהי טירתם נשמה באהליהם אליהי ישב: 27 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: 28 תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: 29 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: 30 ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני: 31 אהללה שם אלהים בשירי ואגדלו בתודה: 32 ויתטב ליהוה משור פר מקרן מפרסי: 33 ראו עבדים וישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: 34 כי ישמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בה: 35 יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם: 36 כי אלהים | וישוע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוהו: 37 וזרע עבדיו ויחלוהו ואהבי שמו ישכנו בה:

אבינה לאחריהם: 18 אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות: 19 אך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות: 20 כחלום מהקיץ אדני בעיר | צלמם תבוה: 21 כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן: 22 ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: 23 ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני: 24 בעצתך תתני ואחר כבוד תקחני: 25 מילי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ: 26 כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה רחוקי יאבדו הצמתה כל זונה ממך: 28 ואני | קרבת אלהים לייטוב שתי | באדני יהנה מחסי לספר כל מלאכותיך:

סלה: 11 ואמר חלתי היא שנות ימין עליון: 12 *אזכיר (אזכור) מעלליה כי אזכרה מקדם פלאך: 13 והיגתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: 14 אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: 15 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזר: 16 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: 17 ראוי מים | אלהים ראוי מים יחילו אף ירגזו תהמות: 18 זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים ארץ חצצור יתהלכ: 19 קול רעמך | בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: 20 בים דרך *ושביליך (ושבילך) במים רבים ועקבותיך לא נדעו: 21 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

78

משכיל לאסף האזינה עמי תורת הטה אונכם לאמר יפי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מניקדם: 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא נכחד | מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות | בעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו | דור אחרון בני ילדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישמו באלהים כסלם ולא ישכחו מעלליאל ומצותיו יצרו: 8 ולא יהיו | כאבותם דור סורר ומרה דור לא יחכין לבו ולא יאמנה את אל רחום: 9 בני אפרים נושקו רומיקשת הפכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: 11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: 12 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעבירו ויצבמים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה: 16 ויצא בזולים מסלע ויורד כנהרות מים: 17 ויסיפו עוד לחטא ולו למרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 וידברו באלהים אמרו היכול אל לערך שלחן במדבר: 20 הן הכה צור | ויזובו מים ונחלים וישטפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו: 21 לכן | שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה בעקב וגם אף עלה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן האכל ודגן שמים נתן למו: 25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול מים עוף כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרחו מתאותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים | עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה: 34 אם הרגם ודרשוהו וישבו ושחרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו: 37 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום | וכפר עון ולא ישתית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשר הגה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימרוהו במדבר לעציבוהו בישיון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישראל התו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מניצור: 43 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען: 44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בלישתיון: 45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה: 47 יהרג בברד גפנם וישקותם בחנמל: 48 ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים: 49 ישלח בהם | חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: 50 יפלט נתיב לאפן לא חשך ממות נפשם וחייתם לדיבר הסגיר: 51 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהליהם: 52 ויסע כצאן עמו וינהגם לעדר במדבר: 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים: 54 ויביאם אל גבול קדשו הרצה קנתה ימינו: 55 ויגרש מפניהם | גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל: 56 וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: 57 ויסגו ויגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה: 58 ויכעסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו: 59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: 60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפר בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך | קניית קדם גאלת שבט נחלתך הרציון זה | שלכת בו: 3 הרמה פעמך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאגו צרריך בקרב מועדך שמו אותם אתות: 5 ידע כמביא למעלה בסבר עץ קדמות: 6 *ועת (ועתה) פתוחה יחד בכשיל וכולפת יהלמון: 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכר שמך: 8 אמרו בלבם ניגם יחד שרפו כל מועדיאל בארץ: 9 אותותינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עדמה: 10 עדמתי אלהים יחרף צר ויאץ אויב שמך לנצח: 11 למה תשיב ידך וימינך מקרב *חוקך (חוקך) כלה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: 13 אתה פוררת בעוז ים שברת ראשי תנינים על המים: 14 אתה רצצת ראשי לוייתן ותתננו מאכל לעם לצאים: 15 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום ארץ לילה אתה הכינות מאור ושמש: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קנין וחרף אתה יצרתם: 18 זכר זאת אויב חרף | יהוה ועם נבל נאצו שמך: 19 אל תתן לחית נפש תורך חית ענניך אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס: 21 אלי ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: 22 קומה אלהים רבה ריבך זכר חרפתך מניבל כל היום: 23 אל תשכח קול צרריך שאון קומיך עלה תמיד:

75

למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר: 2 הודינו לך | אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: 3 כי אקח מועד אני מישרים אשפט: 4 נמלים ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי עמודיה סלה: 5 אמרתי להוללים אל תהלו וירשעים אל תרמו קרו: 6 אל תרמו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: 7 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: 8 כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים: 9 כי כוס ביד יהוה ויין חמר | מלא מסך ויגר מזה אר שמררה ימצו ישתו כל רשעי ארץ: 10 ואני אגיד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 11 וכל קרבי רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק:

76

למנצח בגינת מזמור לאסף שיר: 2 נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: 3 ויהי בשלם סכן ומעונתו בציון: 4 שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: 5 נאור אתה אדיר מהררי טרף: 6 אשתוללו | אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: 7 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 8 אתה | נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפר: 9 משמים השמעת דין ארץ יראה וסקטה: 10 בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: 11 כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר: 12 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביבו יובילו שיי למורא: 13 יבצר רוח גידיים נורא למלכי ארץ:

77

למנצח על *ידי (ידותון) לאסף מזמור: 2 קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: 3 ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: 4 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: 5 אחזת שמרות עיני נפעלתי ולא אדבר: 6 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: 7 אזכרה גינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: 8 הלוולמים ינח | אדני ולא יסיף לרצות עוד: 9 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: 10 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמי

וכאחד השמים תפלו: ⁸ קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

83 שיר מזמור לאסף: ² אלהים אל־דמילך אל־תחרש ואל־תשקט אל: ³ כי־הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: ⁴ על־עמך וערימו סוד ויתיעצו על־צפוניך: ⁵ אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא־יזכר שם־ישראל עוד: ⁶ כי נועצו לב יחדו על־יך ברית ויכרתו: ⁷ אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: ⁸ גבל ועמון ועמלק פלשת עמי־נשבי צור: ⁹ גם־אשור נלוה עמם היו זרוע לבני־לוט סלה: ¹⁰ עשה־להם כמדון כסיסרא כיבין בנחל קישון: ¹¹ נשמדו בעיר־דאר היו דמן לאדמה: ¹² שיתמו נדיבמו כערב וכאב וכזבב וכצלמנע כל־נסיכמו: ¹³ אשר אמרו נרשה לנו את נאות אלהים: ¹⁴ אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני־יהוה: ¹⁵ כאש תבער־יער וכל־הבה תלהט הרים: ¹⁶ כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלים: ¹⁷ מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: ¹⁸ יבשו ויבהלו עדי־עד ויחפרו ויאבדו: ¹⁹ וידעו כי אתה שמך יהוה לבבך עליון על־כל הארץ:

84 למנצח על־הגתית לבני־קרח מזמור: ² מה־ידידות משכנותיך יהוה צבאות: ³ נכספה וגם־כלתה | נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אלהי: ⁴ גם־צפור | מצאה בית ודור | קן לה אשר־שתה אפרתיה את־מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: ⁵ אשרי יושבי ביתך עוד והללוך סלה: ⁶ אשרי אדם עודלו בר מסלות בלבבם: ⁷ עברי | בעמק הבכא מען וישיתוהו גם־ברכות יעטה מורה: ⁸ ילכו מחיל אל־חיל יראה אל־אלהים בציון: ⁹ יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה: ¹⁰ מגנו ראה אלהים והבט פני משיחך: ¹¹ כי טוב יום בחצריך מאלך בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהל־רשע: ¹² כי שמש | ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע־טוב להלכים בתמים: ¹³ יהוה צבאות אשרי אדם בטח בר:

85 למנצח | לבני־קרח מזמור: ² רצית יהוה ארצך שבת *שבבות (שבית) יעקב: ³ נשאת עון עמך כסית כל־חטאתם סלה: ⁴ אספת כל־עברתך השיבות מחרון אפך: ⁵ שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: ⁶ הלעולם תאנף־בנו תמשך אפך לדר ודר: ⁷ הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו־ברך: ⁸ הראנו יהוה חסדך וישעך תתן־לנו: ⁹ אשמעה מה־ידבר האל | יהוה כי | ידבר שלום אל־עמו ואל־חסידיו ואל־ישוּבו לנסלה: ¹⁰ אך | קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: ¹¹ חסד־ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: ¹² אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: ¹³ גם־יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: ¹⁴ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

86 תפלה לדרדד הטה־יהוה אונך עניי כי עני ואביון אני: ² שמרה נפשי כי־חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: ³ חניי אדני כי אליך אקרא כל־היום: ⁴ שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: ⁵ כי אתה אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־קראיך: ⁶ האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי: ⁷ ביום צרתי אקראך כי תענני: ⁸ איך־כמוך באלהים | אדני ואין כמעשיך: ⁹ כל־גוים | אשר עשית יבואו | וישתחוּ לפניך אדני וכבדו לשמך: ¹⁰ כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: ¹¹ הורני יהוה | דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: ¹² אודך | אדני אלהי בכל־לבי ואכבדה שמך לעולם: ¹³ כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: ¹⁴ אלהים | זדים קמו־עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ¹⁵ ואתה אדני אל־רחום וחנן ארך אפים ורב־חסד ואמת: ¹⁶ פנה אלי וחניי תנה־עזך לעבדך והושיעה לבר־אמתך: ¹⁷ עשה־עמי אות לטובה ויראו שגאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתי ובחמתני:

87 לבני־קרח מזמור שיר יסודתו בהר־ריקדש: ² אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: ³ נכבדות מדבר בר עיר

⁶¹ ויתן לשבי עז ותפארתו ביד־צר: ⁶² ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: ⁶³ בחוריו אכלה־אש ובתולתיו לא הוללו: ⁶⁴ כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: ⁶⁵ ויקץ כישן | אדני כגבור מתרונן מיון: ⁶⁶ וירצרו אחור חרפת עולם נתן למו: ⁶⁷ וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר: ⁶⁸ ויבחר את־שבט יהודה את־הר ציון אשר אהב: ⁶⁹ ויבן כמורמים מקדשו לארץ יסדה לעולם: ⁷⁰ ויבחר בדרך עבדו ויקחהו ממכלאת צאן: ⁷¹ מאחר עלות הביאו לרעות בעקב עמו ובישראל נחלתו: ⁷² וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים | בנחלתך טמאו את־היכל קדשך שמו את־ירושלם לעיים: ² נתנו את־נבלת עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחית־ארץ: ³ שפכו דמם | כמים סביבות ירושלם ואין קובר: ⁴ היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: ⁵ עד־מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו־אש קנאתך: ⁶ שפר חמתך אל־הגוים אשר לא־ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: ⁷ כי אכל את־יעקב ואת־נהוה השמו: ⁸ אל־תזכר־לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי דלנו מאד: ⁹ עזרנו | אלהי ישענו על־דבר כבוד־שמך והצילנו וכפר על־חטאתינו למען שמך: ¹⁰ למה | ויאמרו הגוים איה אלהיהם יודע *בגיים (בגוים) לעינינו נקמת דם־עבדך השפוך: ¹¹ תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: ¹² והשב לשכנינו שבעתים אל־חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: ¹³ ואנחנו עמך | וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

80 למנצח אל־ששנים עדות לאסף מזמור: ² רעה ישראל | האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: ³ לפני אפרים | ובגלמן ומנשה עוררה את־גבורתך ולכה לי־שעתה לנו: ⁴ אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: ⁵ יהוה אלהים צבאות עד־מתי עשנת בתפלת עמך: ⁶ האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: ⁷ תשימנו מדון לשכנינו ואיבנו ילעגו־למו: ⁸ אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: ⁹ גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: ¹⁰ פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא־ארץ: ¹¹ כסו הרים צלה וענפיה ארזי־אל: ¹² תשלח קצירה עדים ואל־יזהר וינקותיה: ¹³ למה פרצת גדריה וארוה כל־עברי דרך: ¹⁴ יכרסמנה חזיר מיער וזיו שדי ירענה: ¹⁵ אלהים צבאות שוב־נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: ¹⁶ וכנה אשר־נטעה ימינך ועל־בן אמצתה לך: ¹⁷ שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: ¹⁸ תהי־ידך על־איש ימינך על־בר־אדם אמצת לך: ¹⁹ ולא־נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: ²⁰ יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

81 למנצח | על־הגתית לאסף: ² הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: ³ שא־זמרה ותגיד־תך כנור נעים עם־נבל: ⁴ תקעו בחדש שופר בלכסה ליום חגנו: ⁵ כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ⁶ עדות | ביהוסף שמו בצאתו על־ארץ מצרים שפת לא־ידעתי אשמע: ⁷ הסירותי מסבל שכמו לפניו מדוד תעברנה: ⁸ בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על־מי מריבה סלה: ⁹ שמע עמי ואעידה בר ישראל אם־תשמע־לי: ¹⁰ לא־יהיה בר אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: ¹¹ אנכי | יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב־פיו ואמלאהו: ¹² ולא־שמע עמי לקולי וישראל לא־אבה לי: ¹³ ואשליחהו בשרירות לבם ולכו במועצותיהם: ¹⁴ לו עמי שמע לי וישראל בדרך ילכו: ¹⁵ כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: ¹⁶ משנאי יהוה וכחשולו ויהי עתם לעולם: ¹⁷ ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ² עד־מתי תשפטו־עול ופני רשעים תשא־וסלה: ³ שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיק: ⁴ פלשו־דל ואביון מיד רשעים הצילו: ⁵ לא ידעו | ולא יבינו בחשכה יתהלכו למוטו כל־מוסדי ארץ: ⁶ אני־אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ⁷ אכן כאדם תמותון

האלהים סלה: 4 אזכיר | רהב ובכל לידעי הנה פלשת וצור עם כפוש זה ילד-שם: 5 ולציון | יאמר איש ואיש ילד-בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה: 7 ושרים כחללים כל-מענין בה:

88

שיר מזמור לבני קרח למנצח על-מחלת לענות משכיל להימן האזרחי: 2 יהוה אלהי ישועתי יום-צעקתי בלילה נגדך: 3 תבוא לפניך תפלתי הטה אונך לרנתי: 4 כי-שבעה ברעות נפשי וחי לשאול הגיעו: 5 נחשבתני עם-יוודי בור הייתי כגבר איך-איל: 6 במתים חפשי כמו חללים | שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגורו: 7 שתיני בגור תחתיות במחשכים במצלות: 8 עלי סמכה חמתך וכל-משברוך ענית סלה: 9 הרחקת מידעי ממני שתיני תועבות למו כלא ולא אצא: 10 עיני דאבה מני עני קראתך יהוה בכל-יום שטחתי אליך כפי: 11 הלמתים תעשה פלא אם-רפאים יקומו | יודוך סלה: 12 היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: 13 היודע בתוך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: 14 ואני | אליך יהוה ישועתי ובבקר תפלתי תקדמך: 15 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: 16 עני אני וגוע מנער נשאתי אמך אפונה: 17 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני: 18 סבני כמים כל-היום הקיפו עלי יחד: 19 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

89

משכיל לאיתן האזרחי: 2 חסדי יהוה עולם אשירה לך ודר | אודיע אמונתך בפי: 3 כי-אמרתי עולם חסד יבנה שמים | תכן אמונתך בהם: 4 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 5 עד-עולם אכן זרעך ובניתי לדר-ודור כסאך סלה: 6 ויודו שמים פלאך יהוה ארץ-אמונתך בקהל קדשים: 7 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 8 אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביבו: 9 יהוה | אלהי צבאות מי-כמוך חסין | יה אמונתך סביבותיך: 10 אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: 11 אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פצרת אויביך: 12 לך שמים ארץ-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: 13 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: 14 לך זרוע עם-גבורה תעז ודר תרום ימיך: 15 צדק ומשפט מכן כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 16 אשירי העם יודעי תרועה יהוה באור-פניך יהלכו: 17 בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו: 18 כי-תפארת עזמו אתה וברצונך *תרום (תרום) קרננו: 19 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: 20 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שיתי עזר על-גבור הרימותי בחור מעם: 21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 22 אשר ידי תכון עמו ארזוועי תאמצנו: 23 לא-ישא אויב בו ובר-עולה לא ועננו: 24 וכתותי מפניו צרו ומשנאויו אגוף: 25 ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: 26 ושמתני בים ידו ובנהרות ימינו: 27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 28 ארצי בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ: 29 לעולם *אשמור (אשמר) לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 30 ושמתני לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 31 אם-יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכו: 32 אם-חוקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: 33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 34 וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו: 35 לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: 36 אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב: 37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 38 כרח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם-משיחך: 40 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 41 פרצת כל-גדרותי שמת מבצרי מחתה: 42 שסוה כל-עברי דרך היה חרפה לשכניו: 43 הרימות ימין צרי השמחת כל-אויביו: 44 ארץ-תשוב צור חרבן ולא הקימתו במלחמה: 45 השבת מטהו וכסאו לארץ מגרתה: 46 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: 47 עד-מה יהוה תסתיר לנצח תבער כמו-אש חמתך: 48 זכראני מה-חלד על-מה-שוא בראת כל-בני-אדם: 49 מי גבר יחיה ולא יראה-מות ומלט נפשו מיד-שאול סלה: 50 איה | חסדיך הראשנים | אדני נשבעת לדוד באמונתך: 51 זכר אדני חרפת

עבדיך שאתי בחיקי כל-רבים עמים: 52 אשר חרפו אויביך | יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 53 ברוך יהוה לעולם אמן | ואמן: תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: 2 בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם

90

עד-עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: 7 כי-כלינו באפר ובחמתך נבהלנו: 8 *ששת (שתה) עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: 9 כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו-הגה: 10 ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי-גז חיש ונעפה: 11 מי-יודע עז אפר וזכראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: 15 שמחנו כימות ענינתו שנות ראינו רעה: 16 יראה אל-עבדיך פעלך והדרך על-בני-הים: 17 ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננה:

91

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: 4 באברתו | יסר לך ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא-תירא מפחד לילה מחץ יעור וימם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: 7 יפל מצדך | אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי-אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באהלך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל-דרך-כי: 12 על-כפים ישאונך פרתנך באבן רגלך: 13 על-שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנון: 14 כי בי חשק ואפלטוה אשגבהו כי-ידע שמי: 15 יקראני | ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: 16 ארץ ימים אשביעהו ואראהו בשועתי:

92

מזמור שיר ליום השבת: 2 טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: 3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: 4 על-יעשור ועל-יבבל עלי הגיון בכנור: 5 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיר ארנו: 6 מה-גדלו מעשך יהוה מאד עמקו מחשבתך: 7 איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין את-זאת: 8 בפרח רשעים | כמו עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: 9 ואתה מרום לעלם יהוה: 10 כי הנה איביך | יהוה כי-הנה איביך יאבדו ויתפרדו כל-פעלי און: 11 ותרום כראים קרני בלתי בשמן רענן: 12 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: 13 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: 14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 15 עוד יונבון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: 16 להגיד כי-ישר יהוה צורי ולא-עלטה (עולתה) בו:

93

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר ארץ-תכון תבל בל-תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות | יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 מקלות | מים רבים אדירים משברי-ים אדיר במרום יהוה: 5 עד-תירך | נאמנו מאד לביתך נאוה-קדש יהוה לארץ ימים:

94

אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב גמול על-גאים: 3 עד-מתי רשעים | יהוה עד-מתי רשעים יעלו: 4 יביעו ידברו עתק ותאמר כל-פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יהוה ולא-יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9 הנטע און הלא ישמע אם-יצר עון הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי-תמה הבל: 12 אשרי | הנבר אשר-תיסרנו יה ונתורתך תלמדנו: 13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי | לא-יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי-עד-צדק ישוב משפט ואחריו

בישועתך: 5 לראות | בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך
 להתהלל עם-נחלתך: 6 חטאנו עם-אבותינו העינו הרשענו:
 7 אבותינו במצרים | לא-השכילו נפלאותיך לא זכרו את-רב חסדיך
 וימרו עליהם בים-סוף: 8 וישועם למען שמו להודיע את-גבורתו:
 9 ויער בים-סוף ויחרב ויליכם בתהמות כמדבר: 10 וישועם מיד
 שונא ויגאלם מיד אויב: 11 ויכסו-מים צריהם אחד מהם לא נותר:
 12 ויאמינו בדבריו ושירו תהלתו: 13 מהרו שכתו מעשיו לא-חלו
 לעצתו: 14 ויתאו תאוה במדבר וינסו-אל בשימון: 15 ויתן להם
 שאלתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן
 קדוש יהוה: 17 תפתח-ארץ ותבלע דתן ותכס על-עדת אביהם:
 18 ותבער-אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 ועשו-עגל בחרב
 וישתחוו למסכה: 20 וימרו את-כבודם בתבנית שור אכל עשב:
 21 נשכוו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם
 נוראות עלי-ים-סוף: 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד
 בפך לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 וימאסו בארץ חמדה
 לא-האמינו לדברו: 25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בגוים
 ולזרותם בארצות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים:
 29 ויכעסו במעלליהם ותפרץ-בם מגפה: 30 ויעמד פינחס ויפול
 ותעצר המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לדר זר עד-עולם:
 32 ויקציפו עלי-מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כיהמרו
 את-רוחו ויבטא בשפתו: 34 לא-השמידו את-העמים אשר אמר
 יהוה להם: 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו
 את-עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את-בניהם ואת-בנותיהם
 לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם-בניהם וזבוחיהם אשר זבחו לעצבי
 כנען ותחנף הארץ בדמים: 39 ויטמאו במעשיהם וזינו במעלליהם:
 40 ויחראף יהוה בעמו ויתעב את-נחלתו: 41 ויתנם ביד-גוים וימשלו
 בהם שנאיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים
 רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם
 בשמעו את-רנתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב* חסדו
 (חסדיו): 46 ויתן אותם לרחמים לפני כל-שביהם: 47 הושיענו |
 יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים להדות לשם קדשך להשתבח
 בתהלתך: 48 ברוך-יהוה אלהי ישראל מן-העולם | ועד העולם
 ואמר כל-העם אמן הללו-יהוה:

107 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה
 אשר גאלם מיד-צר: 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב
 מצפון ומזם: 4 תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו:
 5 רעבים גם-צמאים נפשם בהם תתעטף: 6 ויצעקו אלי-יהוה בצר
 להם ממצוקותיהם יצילם: 7 ויודיכם בדרך ישרה ללכת אל-עיר
 מושב: 8 ויודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי-השיב ענש
 שקקה ונפש רעבה מלא-טוב: 10 ישיב חשך וצלמות אסירי עני
 וברקל: 11 כיהמרו אמרי-אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם
 כשלו ואין עזר: 13 ויצעקו אלי-יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישועם:
 14 ויציאם מתשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: 15 ויודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי-ישבר דלתות נחשת ובריחי ברקל גדע:
 17 אולים מדרך פשעם ומוענותיהם יתענו: 18 כל-אכל תתעב
 נפשם ויליעו עד-שערי מות: 19 ויצעקו אלי-יהוה בצר להם
 ממצוקותיהם וישועם: 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: 21
 ויודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו זבחי תודה
 ויספרו מעשיו ברנה: 23 וירדי הים באניות עשי מלאכה במים
 רבים: 24 מה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: 25 ויאמר
 ויעמד ריח סערה ותרוםם גלוי: 26 ועלו שמים וירדו תהומות
 נפשם ברעה ותמוגג: 27 יחוגו וינועו כשכור וכל-חכמתם תתבלע:
 28 ויצעקו אלי-יהוה בצר להם וממצוקותיהם ויציאם: 29 יקם סערה
 לדממה ויחשו גליהם: 30 וישמתו כי-ישתקו וינחם אל-מחוז חפצם:
 31 ויודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירממוהו בקהל-עם

7 מרגערתך ונוסון מן-קול רעמך יחפזון: 8 ועלו הרים ירדו בקעות
 אל-מקום זה | יסדת להם: 9 גבול-שמת בלי-יעברון בלי-שובון
 לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון:
 11 ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם: 12 עליהם עורף-השמים
 ישכון מבין עפאים יתנו-קול: 13 משקה הרים מעליותיו מפרי
 מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח חציר | לבהמה ועשב לעבדת
 האדם להוציא לחם מן-הארץ: 15 ויון | ישמח לבב-אנוש להצהיל
 פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון
 אשר נטע: 17 אשר-שם צפרים וקננו חסידה ברושים ביתה:
 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה רח
 למועדים שמש ידע מבואו: 20 תשת-חשך ויהי לילה בו-תרמש
 כל-חיתו-יער: 21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם:
 22 תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירצון: 23 וצא אדם לפעלו
 ולעבדתו עדי-ערב: 24 מה-רבו מעשיך | יהוה כלם בחכמה עשית
 מלאה הארץ קנינה: 25 זה | הים גדול ורחב ימים שם-רמש ואין
 מספר חיות קטנות עם-גדלות: 26 שם אניות יהלכון ויתן זה-יצרת
 לשחק-בו: 27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: 28 תתן להם
 ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: 29 תסתיר פניך יבהלון תספר רוחם
 יגועון ואל-עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה:
 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המביט לארץ
 ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשריה ליהוה בחי אומרה לאלהי
 בעודי: 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: 35 יתמו חטאים |
 מן-הארץ ורשעים | עוד אינם ברכי נפשי את-יהוה הללו-יהוה:
 הודו ליהוה קראו בשמן הודיעו בעמים עלילותיו:

105 2 שיהו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: 3 התהללו בשם
 קדשו ישמח לב | מבקשי יהוה: 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
 5 זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו ומשפטי-פיו: 6 זרע אברהם
 עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו:
 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 9 אשר כרת את-אברהם
 ושבועתו לישחק: 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 11 לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חלב נחלתכם: 12 בהיותם מתי
 מספר כמעט וגרים בה: 13 ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם
 אחר: 14 לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים: 15 אל-תגעו
 במשיחי ולנביאי אל-תרעו: 16 ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה לחם
 שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל* רגליו
 (רגלו) ברקל באה נפשו: 19 עד-עת בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו:
 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: 21 שמו אדון לביתו
 ומשל בכל-קנינו: 22 לאסר שריו בנפשו וזקנו יחכם: 23 ויבא ישראל
 מצרים ויעקב גר בארץ-חם: 24 ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצרי:
 25 הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: 26 שלח משה עבדו
 אהרן אשר בחר-בו: 27 שמו-בם דברי אותותיו ומפתים בארץ חם:
 28 שלח חשך ויחשך ולא-מרו את-דברו (דברו): 29 הפך
 את-מימיהם לדם וימת את-דגתם: 30 שרץ ארצם צפרדעים בחדרי
 מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב כנים בכל-גבולם: 32 נתן גשמייהם ברד
 אש להבות בארצם: 33 ויה גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: 34 אמר
 ויבא ארבה וילק ואין מספר: 35 ויאכל כל-עשב בארצם ויאכל פרי
 אדמתם: 36 ויה כל-בכור בארצם ראשית לכל-אונם: 37 ויוציאם
 בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: 38 שמח מצרים בצאתם כי-נפל
 פחדם עליהם: 39 פרש ענו למסר ואש להאיר לילה: 40 שאל ויבא
 שלו ולחם שמים ושיבעם: 41 פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר:
 42 כי-זכר את-דבר קדשו את-אברהם עבדו: 43 ויוצא עמו בששון
 ברנה את-בחיריו: 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ויהשו:
 45 בעבור | ישמרו חקיו ותורתיו ויצרו הללו-יהוה:

הללוהו | הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו: 2 מי
 ימלל גבורות יהוה וישמיע כל-תהלתו: 3 אשרי שמרי
 משפט עשה צדקה בכל-עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני

ובמושב זקנים יהללוהו: ³³ ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ³⁴ ארץ פרי למלחה מרעת נשבי בה: ³⁵ ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים: ³⁶ וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: ³⁷ ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ³⁸ ויברכם ויבנו מאד ובהמתם לא ימעוט: ³⁹ וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: ⁴⁰ שפר בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: ⁴¹ וישגב אביון מעוני וישם צלאן משפחות: ⁴² יראו ישרים וישמחו וכל עלולה קפצה פיה: ⁴³ מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: ¹⁰ ראשית חכמה | יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:
112 הללו יהוה | אשר יאיש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: ² גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך: ³ הורן ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: ⁴ זרח בתשר אור לישרים חנון ורחום וצדיק: ⁵ טוב איש חונן ומלוה וכלכל דבריו במשפט: ⁶ כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: ⁷ משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: ⁸ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: ⁹ פזר | נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: ¹⁰ רשע יראה | וכעס שנינו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

108 שיר מזמור לדוד: ² נכון לבי אלהים אשרה ואזמרה ארץ כבודי: ³ עורה הבל וכנור אעירה שחר: ⁴ אודך בעמים | יהוה ואזמרה בל אמים: ⁵ כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: ⁶ רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: ⁷ למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני: ⁸ אלהים | דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סכות אמדך: ⁹ לי גלעד | לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: ¹⁰ מואב | סור רחי עלי אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע: ¹¹ מי ילני עיר מבצר מי נחני עד אדום: ¹² הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו: ¹³ הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: ¹⁴ באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

הללו יהוה | הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: ² יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ³ ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: ⁴ רם על כל גוים | יהוה על השמים כבודו: ⁵ מי כיהוה אלהינו המגביה לשבת: ⁶ המשפיל לראות בשמים ובארץ: ⁷ מקימי מעפר דל מאשפת ימים אביון: ⁸ להושיב עס נדיבים עם נדיבי עמו: ⁹ מושיב | עלקרת הבית אס הבנים שמחה הללו יהוה:

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אלת תחרש: ² כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברי אתי לשון שקר: ³ ודברי שגאה סבבוני וילחמוני חנם: ⁴ תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: ⁵ וישמיו עלי רעה תחת טובה ושבאה תחת אהבתי: ⁶ הפקד עלי רשע וישטן יעמד עלי מינו: ⁷ בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: ⁸ יהיו ימי מעטים פקדו יקח אחר: ⁹ יהיו ימי ותומים ואשתו אלמנה: ¹⁰ ונוע ונעמו בני ושאלו ודרשו מחרבותיהם: ¹¹ ונקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו: ¹² אלי יהילו משר חסד ואל יהי חונן ליתומי: ¹³ יהיא אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם: ¹⁴ זכר | עון אבותי אליהו וחסאת אמו אל תמח: ¹⁵ יהי נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: ¹⁶ וען אשר | לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה ללב למוות: ¹⁷ ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: ¹⁸ וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבן וכשמן בעצמותיו: ¹⁹ תהילו כבוד יעטה ולמוח תמיד ויגרה: ²⁰ זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי: ²¹ ואתה | יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני: ²² כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: ²³ כצלקנטותו נהלקתי ונגרתי כארבה: ²⁴ ברפי כשלו מצום ובשרי כחש משמן: ²⁵ ואני | הייתי חרפה להם יראוני ויגעון ראשם: ²⁶ עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: ²⁷ וידעו כי יודך זאת אתה יהוה עשיתה: ²⁸ ויקללה המה ואתה תברך קמו | ויבשו ועבדך ישמח: ²⁹ ויבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: ³⁰ אודה יהוה מאד בפי ובתור רבים אהללו: ³¹ כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשי:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: ² היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: ³ הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ⁴ ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: ⁵ מהלך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: ⁶ ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: ⁷ מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ⁸ ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

110 לדוד מזמור נאם יהוה | לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך: ² מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך: ³ עמך נדבת ביום חילך בהדריקדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: ⁴ נשבע יהוה | ולא ינחם אתה כהן לעולם על ידברתי מלכי צדק: ⁵ אדני עלי ימינך מחץ ביום יאפו מלכים: ⁶ ידיו בגוים מלא גיות מחץ עלי ארץ רבה: ⁷ מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: ² למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ³ ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: ⁴ עצביהם כסר וזהב מעשה ידי אדם: ⁵ פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: ⁶ אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחוץ: ⁷ ידיהם | ולא ימשון רגליהם ולא יהלכו לא יזהו בגרונם: ⁸ כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ⁹ ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: ¹⁰ בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: ¹¹ יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: ¹² יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל וברך את בית אהרן: ¹³ יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: ¹⁴ יסר יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: ¹⁵ ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: ¹⁶ השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: ¹⁷ לא המתים יהללו יהוה ולא כלי ירדי דומה: ¹⁸ ואנחנו | נברך יה מעתה ועד עולם הללו יהוה:

אהבתי כי ישמע | יהוה את קולי תחנוני: ² כיהטה אזנן לי ובימי אקרא: ³ אפפוני | חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ⁴ ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: ⁵ חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ⁶ שמר פתאים יהוה דלותי ולי והושיע: ⁷ שובי נפשי למנוחתי כי יהוה גמל עליכי: ⁸ כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מן דחי: ⁹ אתהלך לפני יהוה בארצות החיים: ¹⁰ האמת כי אדבר אני עניתי מאד: ¹¹ אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב: ¹² מה אשיב ליהוה כל תגמולהי עלי: ¹³ כוסי שמועות אשא ובשם יהוה אקרא: ¹⁴ נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: ¹⁵ יקר בעיני יהוה המוות לחסדיו: ¹⁶ אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בראמתך פתחת למוסרי: ¹⁷ לך אצבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: ¹⁸ נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: ¹⁹ בחצרות | בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יהוה:

110 לדוד מזמור נאם יהוה | לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך: ² מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך: ³ עמך נדבת ביום חילך בהדריקדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: ⁴ נשבע יהוה | ולא ינחם אתה כהן לעולם על ידברתי מלכי צדק: ⁵ אדני עלי ימינך מחץ ביום יאפו מלכים: ⁶ ידיו בגוים מלא גיות מחץ עלי ארץ רבה: ⁷ מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:

הללו יהוה | אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: ² גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: ³ הודו והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: ⁴ זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: ⁵ טרף נתן ליראיו וזכר לעולם בריתו: ⁶ כח מעשי הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: ⁷ מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: ⁸ סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: ⁹ פדות | שלח לעמו

111 הללו יהוה | אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: ² גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: ³ הודו והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: ⁴ זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: ⁵ טרף נתן ליראיו וזכר לעולם בריתו: ⁶ כח מעשי הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: ⁷ מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: ⁸ סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: ⁹ פדות | שלח לעמו

63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמר פקודיך: 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקך למדני: 65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנותי: 67 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתני: 68 טוב אתה ומטיב למדני חקך: 69 טפלו עלי שקר וזדים אני בכל לב | אצר פקודיך: 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתני: 71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקך: 72 טוב לי תורתך מאלפי זהב וכסף: 73 ידך עשוני ויכוונוני הבינני ואלמדתי מצותיך: 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עיניתי: 76 יהינא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: 77 יבאוני רחמיך ואחיה כיתורתך שעשעתי: 78 יבשו זדים כי שקר עותונו אני אשיח בפקודיך: 79 ישובו לי יראיך * יודעו (ודעו) עדותיך: 80 יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקך לא שכחתי: 84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: 85 כרילי זדים שיחות אשר לא כתורתך: 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: 87 כמעט פלוגי בארץ ואני לא עזבתי פקודיך: 88 כחסדך חניי ואשמרה עדות פיך: 89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים: 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: 91 למשפטך עמדו היום כי הכל עבדך: 92 לולי תורתך שעשעתי אז אבדתי בעניי: 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי עם חייתי: 94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: 95 לי קו רשעים לאבדני עדותיך איתבונן: 96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: 97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שייחתי: 98 מאיבי תחכמי מצותך כי לעולם היא לי: 99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שייחתי לי: 100 מזקנים איתבונן כי פקודיך נצרתני: 101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: 102 ממשפטיך לא סרתי כי איתה הורתני: 103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: 104 מפקודיך איתבונן על כן שגאתי | כל ארח שקר: 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: 107 נעניתי עד מאד יהוה חניי כדברך: 108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: 111 נחלתי עדותיך לעולם כי יששון לבי המה: 112 נטיתי לבי לעשות חקך לעולם עקב: 113 סעפים שגאתי ותורתך אהבתי: 114 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי: 115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: 116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישוני משברי: 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקך תמיד: 118 סלית כל שונאים מחקך כי שקר תרמייתם: 119 סלים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך: 120 סמר מפחדך בשגי וממשפטיך יראתי: 121 עשיתי משפט וצדק בלתי חינו לעשקי: 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים: 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך: 124 עשה עם עבדך כחסדך וחקך למדני: 125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך: 126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: 128 על כן | כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שגאתי: 129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי: 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים: 131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי: 132 פנה אלי וחנוני כמשפט לאהבי שמך: 133 פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און: 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: 135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקך: 136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך: 137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך: 138 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד: 139 צמתתי קנאתי כי ישכחו דבריך צרי: 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: 141 צעיר אנכי ובנוה פקודיך לא שכחתי: 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: 143 צרו מצוק מצאוני מצותיך שעשעתי: 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: 145 קראתי בכל לב עניי יהוה חקך אצרה: 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך: 147 קדמתי בנפש ואשועה

במרתב יה: 6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם: 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: 11 סבבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם: 12 סבבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: 13 דחה דחיתני לפנל ויהוה עזרני: 14 עזי וזמרת יהוה יהי לי לישועה: 15 קול | רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: 17 לא אמות כיאחיה ואספור מעשי יה: 18 יסר יסרני יהוה ולמות לא נתנני: 19 פתח לי שערי צדק אבאבם אודה יה: 20 זה השער ליהוה לצדיקים יבאו בו: 21 אודך כי עניתי ותהי לי לישועה: 22 אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה: 27 אל | יהוה יאיר לנו אסרו חג בעבתים עד לקרות המזבח: 28 אלי אתה ואודך אלהי ארומק: 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:

119

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה: 2 אשרי נצרי עדותי בכל לב ידרשוהו: 3 אף לא פעלו עולה בדרך הלכו: 4 אתה צייתת פקודיך לשמר מאד: 5 אחלי וכנו דרכי לשמר חקך: 6 אז לא אבוש בהיטי אל כל מצותיך: 7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך: 8 את חקך אשר אל תעזבני עד מאד: 9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: 10 בכל לב דרשתיך אל תשגוני ממצותיך: 11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: 12 ברוך אתה יהוה למדני חקך: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון: 15 בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך: 16 בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: 18 גלי עיני ואביטה נפלאות מתורתך: 19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך: 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: 21 גערת זדים ארוים השגים ממצותיך: 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתני: 23 גם ישובו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקך: 24 גם עדותיך שעשעני אנשי עצתי: 25 דבקה לעפר נפשי חניי כדברך: 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקך: 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: 28 דלפה נפשי מתוהה קימני כדברך: 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חניי: 30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שייחתי: 31 דבקתי בעדותיך יהוה אלתבישוני: 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרתי לבי: 33 הורני יהוה דרך חקך ואצרנה עקב: 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: 36 הטלבי אל עדותיך ואל אל בצע: 37 העבר עיני מראות שוא בדרך חניי: 38 הקם לעבדך אמרתך אשר לראתך: 39 העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: 40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חניי: 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך: 43 ואל תצל מפני דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי: 46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקך: 49 וזכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: 50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: 51 זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי: 52 זכרתי משפטיך מעולם | יהוה ואתנחם: 53 זלעפה אחזתי מרשעים עזבי תורתך: 54 זמרות יהוה יהי לי חקך בבית מגורי: 55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: 56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתני: 57 חלוקי יהוה אמרתי לשמר דברך: 58 חליתי פניך בכל לב חניי כאמרתך: 59 חשבתני דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך: 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: 61 חבלי רשעים עזבני ותורתך לא שכחתי: 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:

126 שיר המעלות בשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבֹת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים:
 2 אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁנוֹנוּ רִנָּה אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם
 הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּהָ: 3 הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הַיּוֹנוֹ
 שְׂמִיחִים: 4 שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שִׁבְּוֹתֵנוּ (שְׁבִיטָנוּ) כַּאֲפִיקִים בְּנִגְבּ:
 5 הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְרִנָּה יִקְצְרוּ: 6 הָלוֹךְ יֵלֵךְ | וּבִכְהָ נִשְׂא
 מִשְׁרָה־הַזֶּרַע בְּאֵיבוֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמִתּוֹ:

127 שיר המעלות לשלמה אסיההוה | לא־יבנה בית שוא |
 עמלו בוניו בו אסיההוה לא־ישמר־עור שוא | שקד
 שומר: 2 שוא לכם | משכימי קום מאחרי־שבת אכלי לחם העצבים
 כן יתן לידידו שנא: 3 הנה נחלת יהוה בנים שֶׁכֶר פְּרִי הַבְּטֹן:
 4 כַחצִים בִּיד־גְּבוּר כֹּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: 5 אֲשֶׁרֵי הַגֹּבֵר אֲשֶׁר מִלֵּא
 אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׁוּ כִּי־יִדְּבְרוּ אֶת־אוֹיְבֵיהֶם בְּשֹׁעַר:

128 שיר המעלות אשרי כל־ירא יהוה ההלך בדרךיו: 2 יגיע
 כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: 3 אשתך | כגפן פריה
 בירכתי בירתך בנור כשתלי זיתים סביב לשלחך: 4 הנה כי־כן יברך
 גבר ירא יהוה: 5 יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייה:
 6 וראה־בנים לבנוך שלום עלי־ישראל:

129 שיר המעלות רבת צרוננו מנעורי יאמר־נא ישראל:
 2 רבת צרוננו מנעורי גם לא־יכלו לי: 3 על־גבי חרשנו
 חרשים האריכו *למענותם (למעניתם): 4 יהוה צדיק קוצץ עבות
 רשעים: 5 יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: 6 יהיו כחצייר גגות
 שקדמת שלף יבש: 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: 8 ולא
 אפרו | העברים ברכת־יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה
 בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: 3 אם־עונות
 תשמר־יה אדני מי יעמד: 4 כי־עמך הסליחה למען תנא: 5 קייתי
 יהוה קותה נפשי ונדברו הוחלתי: 6 נפשי לאדני משמרים לבקר
 שמרים לבקר: 7 יחל ישראל אליהוה כי־עם־יהוה החסד והרבה
 עמו פדות: 8 והוא יפדה את־ישראל מכל עונותיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה | לא־גבה לבי ולא־רמו עיני
 ולא־הלכתי | בגדלות ובגפלות ממני: 2 אם־לא
 שיתי | ודומתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: 3 יחל
 ישראל אליהוה מעתה ועד־עולם:

132 שיר המעלות זכור־יהוה לדוד את כל־עונות: 2 אשר
 נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם־אבא באהל ביתי
 אם־אעלה על־ערש יצועי: 4 אם־אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
 5 עד־אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: 6 הנה־שמענהו
 באפרתה מצאנה בשדי־יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם
 רגליו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזי: 9 כהניך ולבשו־צדק
 וחסידך ורננו: 10 בעבור דוד עבדך אל־תשב פני משחך:
 11 נשבע־יהוה | לדוד אמת לא־ישׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אִשִּׁית
 לכסאלך: 12 אם־ישמרו בניך | ברית ועדתי זו אלמדם גם־בניהם
 עדי־עד ישוב לכסאלך: 13 כי־בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
 14 זאת־מנוחתי עדי־עד פה־אשב כי אותיה: 15 צידה ברך אבךך
 אביוניה אשבע לחם: 16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ורננו:
 17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשת
 ועליו יצץ נור:

133 שיר המעלות לדוד הנה מה־טוב ומה־נעים שבת אתים
 גם־יחד: 2 כשמן הטוב | על־הראש ירד על־הזקן
 זקרא־הזן שירד על־פי מדותיו: 3 כטל־חרמון שירד על־הרבי ציון כי
 שם | צנה יהוה את־הברכה חיים עד־העולם:

134 שיר המעלות הנה | ברכו את־יהוה כל־עבדי יהוה
 העמדים בבית־יהוה בלילות: 2 שאוידיכם קדש וברכו
 את־יהוה: 3 יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ:

135 הללו יה | הללו את־שם יהוה הללו עבדי יהוה:
 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אליהו: 3 הללו־יה

*לדברך (לדברך) יחלתי: 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חייני: 150 קרבו רדפי זמה
 מתורתך רחוק: 151 קרוב אתה יהוה וכל־מצותיך אמת: 152 קדם
 ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם: 153 ראה־עני וחלצני כיתורתך
 לא שכחתי: 154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני: 155 רחוק
 מרשעים ישועה כ־חֶקְקֶיךָ לֹא דַרְשׁוּ: 156 רחמיך רבים | יהוה
 כמשפטך חייני: 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: 158 ראיתי
 בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: 159 ראה כי־פקודיך
 אהבתי יהוה כחסדך חייני: 160 ראש־דברך אמת ולעולם כל־משפט
 צדקה: 161 שרים רדפונו חנם *ומדברך (ומדברך) פחד לבי:
 162 שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב: 163 שקר שנאתי
 ואתעבה תורתך אהבתי: 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה:
 165 שלום רב לאהבי תורתך ואירלמו מכשול: 166 שברתי לישועתך
 יהוה ומצותיך עשיתי: 167 שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד:
 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך: 169 תקרב רנתי
 לפניך יהוה כדברך הבינני: 170 תבוא תחנתי לפניך לאמרתך
 הצילני: 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: 172 תען לשוני
 אמרתך כי כל־מצותיך צדק: 173 תהי־יִדְּךָ לְעִזְרִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
 בחרתי: 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: 175 תחיי־נפשי
 ותהללך ומשפטך יעזרני: 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
 מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אליהוה בצרתה לי קראתי ויענני: 2 יהוה
 הצילה נפשי משפתי־שקר מלשון רמיה: 3 מה־יתן לך
 ומה־יסיף לך לשון רמיה: 4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
 5 אוה־לי כי־גרתי משך שכנתי עם־אהלי קדר: 6 רבת שכנה־לה
 נפשי עם שונא שלום: 7 אני־שלום וכי אדבר המה למלחמה:
 שיר למעלות אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי:

121 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: 3 אלייתן למוט
 רגלך אל־ינום שמרך: 4 הנה לא־ינום ולא יישן שומר־ישראל: 5 יהוה
 שמרך יהוה צלך עלידי ימינך: 6 יומם השמש לא־יזכה וירח בלילה:
 7 יהוה ישמרך מכל־רע ישמר את־נפשך: 8 יהוה ישמר־צאתך
 ובואך מעתה ועד־עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך:
 2 עמדות היו רגליו בשערך ירושלם: 3 ירושלם הבניה
 כעיר שחברה־לה יחדו: 4 ששם עלו שבטים שבטי־יה עדות
 לישראל להדות לשם יהוה: 5 כי שמה | ישבו כסאות למשפט
 כסאות לבית דוד: 6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהבך: 7 יהי־שלום
 בחילך שלוה בארמנותיך: 8 למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך:
 9 למען בית־יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אלקי נשאתי את־עיני הישבי בשמים:
 2 הנה כעיני עבדים אל־יד אדוניהם כעיני שפחה אל־יד
 גברתה כן עיניו אליהוה אלהינו עד שיוחננו: 3 חננו יהוה חננו
 כי־רב שבענו בו: 4 רבת שבעה־לה נפשנו הלעג השאננים הבוז
 לגאונים:

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר־נא
 ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: 3 אזי
 חיים בלענוו בחרות אפם בנו: 4 אזי המים שטפנו נחלה עבר
 על־נפשנו: 5 אזי עבר על־נפשנו המים הזדונים: 6 ברך יהוה שלא
 נתננו טרף לשניהם: 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
 נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:
 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהרציון לא־ימוט
 לעולם ישב: 2 ירושלם הרים סביב לה יהוה סביב לעמו
 מעתה ועד־עולם: 3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
 למען לא־ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: 4 היטיבה יהוה לטובים
 ולישרים בלבבותם: 5 והמטים עקלקלותם יולכים יהוה את־פעלי
 האון שלום על־ישראל:

125 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר־נא
 ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: 3 אזי
 חיים בלענוו בחרות אפם בנו: 4 אזי המים שטפנו נחלה עבר
 על־נפשנו: 5 אזי עבר על־נפשנו המים הזדונים: 6 ברך יהוה שלא
 נתננו טרף לשניהם: 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
 נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:
 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהרציון לא־ימוט
 לעולם ישב: 2 ירושלם הרים סביב לה יהוה סביב לעמו
 מעתה ועד־עולם: 3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
 למען לא־ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: 4 היטיבה יהוה לטובים
 ולישרים בלבבותם: 5 והמטים עקלקלותם יולכים יהוה את־פעלי
 האון שלום על־ישראל:

חסייתי הרווד עמי תחתי: 3 יהוה מה אדם ותדעהו בראש ותחשבה: 4 אדם להבל דמה ומיו כצל עובר: 5 יהוה הטשמיך ותד גע בהרים ועשנו: 6 ברזק ברק ותפיצם שלח רציך ותהמם: 7 שלח ידך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: 8 אשר פיהם דברישוא וימינם ימין שקר: 9 אלהים שיר חדש אשרה לך בנבל עשור אזמרה לך: 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה אתידוד עבדו מחרב רעה: 11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דברישוא וימינם ימין שקר: 12 אשר בנינו | כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזית מחטבות תבנית היכל: 13 מזיננו מלאים מפיקים מזן אלזן צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו: 14 אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוהה ברחבתינו: 15 אשר העם שפכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

147 הללו יהוה | כירטוב זמרה אלהינו כירנעים נאווה תהלה: 2 בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל וכנס: 3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: 6 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהנה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמום | בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: 9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו: 12 שבתי ירושלים את יהוה הללו אלהיך ציון: 13 כירחוק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גבולך שלום חלב חטים ישבעך: 15 השלח אמרתך ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו ילדומים: 19 מגיד דברו (דבריו) ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה כן | לכל גוי ומשפטיו בלידעום הללויה:

145 תהלה לוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: 2 בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: 3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: 4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך ויגידו: 5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשוחה: 6 ועוז נוראתיך יאמרו *וגדולתיך (וגדולתך) אספרנה: 7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: 9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך וברוכה: 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: 12 להודיע | לבני האדם גבורתי וקבוד הדר מלכותו: 13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: 14 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: 15 עיני כל אליך ישברו ואתה גותר להם את אכלם בעתו: 16 פותח את ירך ומשביע לכלתי רצון: 17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: 18 קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: 19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: 20 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: 21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

148 הללו יהוה | הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו (צבאיו): 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר | מעל השמים: 5 הללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ועמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות: 8 אש וברד שלג וקטור רוח סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: 12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: 13 הללו | את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: 14 וירם קרן | לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

146 הללויה הללו נפשי את יהוה: 2 אהללה יהוה בחי אזמרה לאלהי בעודי: 3 אל תבטחו בנדיבים בברך אדם שאין לו תשועה: 4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: 5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו עלי יהוה אלהיו: 6 עשה | שמים וארץ את הים ואת כל אשר בהם השמר אמת לעולם: 7 עשה משפט | לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: 8 יהוה | פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: 9 יהוה | שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יענת: 10 ימלך יהוה | לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

149 הללו יהוה | שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו בני ציון וגילו במלכם: 3 הללו שמו במחול בתרף וכנור וזמרו לו: 4 כירוצה יהוה בעמו יפאר עננים בישועה: 5 יעלו חסידים בכבוד ורננו על משכבותם: 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיות בידם: 7 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם | משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה: הללו יהוה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: **150** הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: 4 הללוהו בתרף ומחול הללוהו במנגים ועוגב: 5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: 6 כל הנשמה תהלל יהוה הללויה:

לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי: 10 פרישבעו זרים כחך ועצבך
 בבית נכרי: 11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארה: 12 ואמרתי
 איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: 13 ולא שמעתי בקול מורי
 ולמלמד לא הטיתי אזני: 14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל
 ועדה: 15 שתהמים מבורך ונזלים מתוך בארך: 16 ופואו מעונתיך
 חוצה ברחבות פלגימים: 17 יהיולך לבדך ואין לזרים אתך:
 18 והימקורך ברוך ושמח מאשת נעורך: 19 אילת אהבים
 ויעלתחן דדיה ירוך בכלעת באהבתה תשגה תמיד: 20 ולמה
 תשגה בני בורה ותחבלק חק נכריה: 21 כי נכח | עיני יהוה
 דרכי איש וכל מעגלתו מפלס: 22 עוונותיו ילכדנו את הרשע
 ובחבלי חטאתו יתמר: 23 הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה:
 פ

6 בני אסערבת לרעך תקעת לזר כפוי: 2 נוקשת באמרי פיך
 נלכדת באמרי פיך: 3 עשה זאת אפוא | בני והנצל כי באת
 בכפר רעך לך התרפס ורהב רעוך: 4 אליתתן שנה לעיניך ותנומה
 לעפעפויך: 5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: פ 6 לראל נמלה
 עצל ראה דרכיה וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 תכון
 בקוץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: 9 עדמתי עצל | תשכב מתי
 תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט | חבק ידים
 לשכב: 11 ובאכמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן: פ 12 אדם בליעל
 איש און הולך עקשות פה: 13 קוץ בעיניו מלל ברגלו מרה
 באצבעותיו: 14 תהפכות | בלבו חרש רע בכלעת *מדנים
 (מדנים) ישלח: 15 עלכן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא:
 פ 16 שש הנה שנה יהוה ושבע *תועבות (תועבת) נפשו: 17 עינים
 רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי: 18 לב חרש מחשבות און
 רגלים ממהרות לרוץ לרעה: 19 יפוח כזבים עד שקר ומשלח מדנים
 בין אחים: פ 20 נצר בני מצות אבך ואלתטש תורת אבך:
 21 קשרם על לבך תמיד עבדם על גרגרתך: 22 בהתהלךך | תנחה
 אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: 23 כי גר מצוה
 ותורה אור ודרך חיים ותוכחות מוסר: 24 לשמרך מאשת רע
 מחלוקת לשון נכריה: 25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תלקחך
 בעפעפיה: 26 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש
 יקרה תצוד: פ 27 היחמה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:
 28 אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תפוינה: 29 כן הבא
 אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבזו לגנב כי יגנב
 למלא נפשו כי ירעב: 31 ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו
 יתן: 32 נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא ועשנה: 33 נגע וקלון
 ימצא וחרפתו לא תמחה: 34 כיקנאה חמת גבר ולא יחמול ביום
 נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחח: פ

7 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: 2 שמר מצותי וחייה
 ותורתך כאישון עיניך: 3 קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח
 לבך: 4 אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא: 5 לשמרך
 מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: 6 כי בחלון ביתי בעד אשנב
 נשקפתי: 7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: 8 עבר
 בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשף בערב יום באישון לילה
 ואפלה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: 11 המיה היא
 וסורת בבייתה לא יושכנו רגליה: 12 פעם | בחוץ פעם ברחבות
 ואצל כל פנה תארב: 13 והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר
 לו: 14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: 15 עליכן יצאתי
 לקראתך לשתר פניך ואמצאך: 16 מרבדים רבדתי ערשי חטבות
 אטון מצרים: 17 נפתי משכבי מר אהלים וקנמו: 18 לכה נרוה
 דדים עדי הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין האיש בביתו הלך
 בדרך מרחוק: 20 צורר הכסף לקנח בידו ליום הלכסא יבא ביתו:
 21 הטתו ברב לקחה בחלק שפתייה תדיחנה: 22 הולך אחריה
 פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל: 23 עד פלח חץ
 כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: פ 24 ועתה בני

שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אלישט אל דרכיה לבר אל תתע
 בנתיבותיה: 26 כירבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: 27 דרכי
 שאול ביתה ירדות אל חדרים מות: פ

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: 2 בראשי מרומים
 על ידיך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שערים לפיקרת מבוא
 פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו
 פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: 6 שמעו כי ינגידים אדבר ומפתח
 שפתי מישרים: 7 כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: 8 בצדק
 כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: 9 כלם נכחים למבין וישרים
 למצאי דעת: 10 קח מוסרי ואל לכסף ודעת מחרץ נבחר:
 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוובה: 12 אני חכמה
 שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: 13 יראת יהוה שנאת רע גאה
 וגאון | ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: 14 ליעצה ותושיה אני בינה
 לי גבורה: 15 בי מלכים ימלכו ורוזנים יחוקו צדק: 16 בי שרים ישרו
 ונדיבים כל שפטי צדק: 17 אני *אהביה (אהב) אהב ומשחרי
 ומצאני: 18 עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: 19 טוב פרי מחרץ
 ומפז ותבואתי מכסף נבחר: 20 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות
 משפט: 21 להנחיל אהבי | יש ואצרתיהם אמלא: פ 22 יהוה קנני
 ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: 23 מעולם נסכתי מראש
 מקדמי ארצי: 24 באיך תהמות חוללתי באין מעילות נכבדימים:
 25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: 26 עדלא עשה ארץ
 וחוצות וראש עפרות תבל: 27 בהכינו שמים שם אני בחוקו אור
 על פני תהום: 28 באמצן שחקים ממעל בעוז עינות תהום:
 29 בשומו לים | חקו ומים לא יעברו פי בחוקו מוסדי ארץ:
 30 ואהיה אצלו אמון ואהיה ששעשים יום | יום משחקת לפני
 בכלעת: 31 משחקת בתבל ארצו וששעשי את בני אדם: פ
 32 ועתה בני שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו
 ואל תפרכו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום | יום
 לשמר מזות פתחי: 35 כי מצאי *מצאי (מצא) חיים ופול רצון
 מיהוה: 36 וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות: פ

9 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: 2 טבתה טבתה
 מסכה יונה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נערתיה תקרא
 על גפי מרמי קרת: 4 מיפתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו
 לחמו בלחמי ושתו בין מסכתי: 6 עזבו פתאים וחייו ואשרו בדרך
 בינה: 7 יסר | לץ ללחן לו קלון ומוכיח לרשע מומו: 8 אל תתוכח לץ
 פרישנאך הוכח לחכם ויאהבה: 9 תן לחכם ויחכם עווד הודע
 לצדיק ויוסף לקח: פ 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים
 בינה: 11 כיבי ירבן ימיר ויוסיפו לך שנות חיים: 12 אם חכמת
 חכמת לך ולצת לבדך תשא: 13 אשת כסילות המיה פתיות
 ובל ידעה מה: 14 וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת:
 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מיפתי יסר הנה
 וחסר לב ואמרה לו: 17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם:
 18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה: פ

10 משלי שלמה פ בן חכם ישמח יב וכן כסיל תוגת אמו:
 2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: 3 לא ירעב
 יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: 4 ראש עשה כפרמיה ויד
 חרוצים תעשיר: 5 אגר בקוץ בן משכיל נרדם בקציר בן מבוש:
 6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: 7 זכר צדיק לברכה
 ושם רשעים ירקב: 8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתיים ילבט:
 9 הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קוץ עין יתן עצבת
 ואויל שפתיים ילבט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס:
 12 שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: 13 בשפתי
 נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעת
 ופי אויל מחתה קרבה: 15 הון עשיר קרית עון מחתת דלים רישם:
 16 פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: 17 ארח לחיים שומר
 מוסר ועוזב תוכחת מתעה: 18 מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא ישמע גערה: ² מפרי פיאיש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: ³ נצר פיו שמר נפשו פשק שפתי מוחתה לו: ⁴ מתאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשו: ⁵ דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: ⁶ צדקה תצר תסדרך ורשעה תסלף חטאת: ⁷ יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: ⁸ כפר נפשי איש עשרו ורש לא ישמע גערה: ⁹ אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעה: ¹⁰ רק בודון יתן מצה ואתי נעצים חכמה: ¹¹ הון מהבל ימעט וקבץ עליד ירבה: ¹² תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאנה באה: ¹³ בן לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: ¹⁴ תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: ¹⁵ שכל טוב יתרוחן ודרך בגדים איתן: ¹⁶ כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: ¹⁷ מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: ¹⁸ ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת וכבד: ¹⁹ תאנה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: ²⁰ *הולך (הולך) את חכמים *חכם (חכם) ורעה כסילים ירוע: ²¹ חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב: ²² טוב ינחיל בני בנינים ופון לצדיק חיל חוטא: ²³ רב אכל נר ראשים ויש נספה בלא משפט: ²⁴ חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: ²⁵ צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר: פ

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: ² הולך בישרו ירא יהנה וזלו דרכיו בזהו: ³ בפיאיויל תטר גאנה ושפתי חכמים תשמורם: ⁴ באין אלפים אבוס בר ורב חבואות בכח שור: ⁵ עד אמונים לא יכזב ויפוח קזבים עד שקר: ⁶ בקשיל חכמה ואין ודעת לנבון נקל: ⁷ לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: ⁸ חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: ⁹ אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: ¹⁰ לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב דר: ¹¹ בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח: ¹² יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: ¹³ גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תונה: ¹⁴ מדרכיו ישבע סג לב ומעליו איש טוב: ¹⁵ פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: ¹⁶ חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: ¹⁷ קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: ¹⁸ נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: ¹⁹ שחו רעים לפני טובים ורשעים על ישערי צדיק: ²⁰ גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: ²¹ בדרעהו חוטא ומחונן *עניים (עניים) אשריו: ²² הלוא יתעו חרשי גע וחסד ואמת חרשי טוב: ²³ בכל עעב יהיה מותר ודבר שפתיים ארל מחסור: ²⁴ עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: ²⁵ מציל נפשות עד אמת ויפח קזבים מרמה: ²⁶ ביראת יהנה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה: ²⁷ יראת יהנה מקור חיים לסור ממקשי מות: ²⁸ ברבעם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: ²⁹ ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: ³⁰ חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: ³¹ עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנון אביון: ³² ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: ³³ בלב נבון תנוח חכמה וקרב כסילים תודע: ³⁴ צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת: ³⁵ רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מבשי:

15 מענה רך ישוב חמה ודבר עצב יעלה אף: ² לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: ³ בכל מקום עיני יהנה צפות רעים וטובים: ⁴ מרפא לשון עץ חיים וסלף ביה שבר ברוח: ⁵ אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: ⁶ בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: ⁷ שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא יכין: ⁸ זבח רשעים תועבת יהנה ותפלת ישרים רצון: ⁹ תועבת יהנה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: ¹⁰ מוסר רע לעוב ארח שונא תוכחת ומות: ¹¹ שאול ואבדון נגד יהנה אף כילבות בני אדם: ¹² לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: ¹³ לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: ¹⁴ לב נבון יבקש דעת *פני (ופי) כסילים ירעה אולת: ¹⁵ כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: ¹⁶ טוב מעט ביראת יהנה מאוצר רב ומתומה בו: ¹⁷ טוב ארתת ירק ואהבה ישם משור אבוס ושנאה בו: ¹⁸ איש חמה יגרה מדון

דבה הוא כסיל: ¹⁹ ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתי משכיל: ²⁰ כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: ²¹ שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו: ²² ברכת יהנה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה: ²³ כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: ²⁴ מוגרת רשע היא תבאנה ותאנת צדיקים יתן: ²⁵ כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: ²⁶ כחמץ | לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: ²⁷ יראת יהנה תוסף ימים ושנות רשעים תקצרנה: ²⁸ תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: ²⁹ מעוז לתם דרך יהנה ומחתה לפעלי און: ³⁰ צדיק לעולם בלי מוט ורשעים לא ישכנו ארץ: ³¹ פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: ³² שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

11 מאזני מרמה תועבת יהנה ואבן שלמה רצון: ² באדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה: ³ תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים *ושדם (ושדם): ⁴ לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: ⁵ צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: ⁶ צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו: ⁷ במות אדם רשע תאבד תקנה ותוחלת אונים אבדה: ⁸ צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחמו: ⁹ בפה חנף ישחת רעהו ובלעת צדיקים יחלצו: ¹⁰ בטוב צדיקים תעלץ קריה ויבא רשעים רנה: ¹¹ בברכת ישרים תרום קרת ופי רשעים תהרס: ¹² בדרעהו חסר לב ואיש תבונות יחרש: ¹³ הולך רכיל מגלה סוד ונאמר רוח מכסה דבר: ¹⁴ באין תחבלות יפלעם ותשועה ברב יועץ: ¹⁵ רע ירוע כיערב זר ושנא תקעים בוטח: ¹⁶ אשת חן תתמר כבוד ועריצים יתמכר עשר: ¹⁷ גמל נפשו איש חסד ועבר שארו אכרי: ¹⁸ רשע עשה פעלת שקר ורע צדקה שחר אמת: ¹⁹ כן צדקה לחיים ומרדף רעה למוות: ²⁰ תועבת יהנה עקשיל רצון ומימי דרך: ²¹ יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: ²² גם זה באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ²³ תאנת צדיקים אר טוב תקנות רשעים עברה: ²⁴ יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר ארל מחסור: ²⁵ נפש ברכה תדשו ומרוה גם הוא יורא: ²⁶ מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר: ²⁷ שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבאנה: ²⁸ בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרכו: ²⁹ עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב: ³⁰ פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: ³¹ הן צדיק בארץ ישלם אף פי רשע וחוטא:

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: ² טוב יפיק רצון מיהנה ואיש מזמות ירשיע: ³ לא יכון אדם ברשע ורשע צדיקים בלי מוט: ⁴ אשת חיל עטרת בעלה וקרוב בעצמותיו מבישה: ⁵ מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה: ⁶ דברי רשעים אר בדם ופי ישרים יצילם: ⁷ הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: ⁸ לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבו: ⁹ טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם: ¹⁰ יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכרי: ¹¹ עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: ¹² חמד רשע מצוד רעים ורשע צדיקים יתן: ¹³ בפשע שפתיים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: ¹⁴ מפרי פיאיש ישבע טוב וגמול ידי אדם *ישוב (ישוב) לו: ¹⁵ דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: ¹⁶ אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: ¹⁷ יפוח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: ¹⁸ יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: ¹⁹ שפתי אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר: ²⁰ מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: ²¹ לא יאנה לצדיק כל יאון ורשעים מלאו רע: ²² תועבת יהנה שפתי שקר ועשי אמונה רצון: ²³ אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: ²⁴ יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: ²⁵ דאנה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: ²⁶ יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: ²⁷ לא יחרך רמיה צידו והור אדם יקר חרוץ: ²⁸ בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

וארך אפים ישקיט ריב: 19 דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה: 20 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בזה אמו: 21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת: 22 הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: 25 בית גאים יסח | יהוה ויצב גבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהורים אמרי נעים: 27 עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: 28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשר עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלוי: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב: 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד עונה:

16

לאדם מערכי לב ומהוה מענה לשון: 2 כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: 3 גל אליהו מעשיך ויכנו מחשבתיו: 4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: 6 בחסד ואמת וכפר עון ובראת יהוה סור מרע: 7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: 8 טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו | יהוה ויכין צעדו: 10 קסם | על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: 11 פלס | ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס: 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: 13 רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמת מלך מלאכימות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: 16 קנה חכמה מה טוב מחרץ וקנות בינה נבחר מקסר: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: 18 לפני שבר גאון ולפני כשלו גבה רוח: 19 טוב שפל רוח את עניים (עניים) מחלק שלל את גאים: 20 משכיל על דבר ומצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: 21 לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתיים יסיר לקח: 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתי יסיר לקח: 24 צור דבש אמרי נעים מתוק לנפש ומרפא לעצם: 25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכימות: 26 נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתי (שפתו) כאש צרבת: 28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף: 29 איש חמס יפתה רעהו והולילו בדרך לא טוב: 30 עצה עיניו לחשב תהפכות קורץ שפתיו כלה רעה: 31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מגבר ומשל ברוחו מלכד עיר: 33 בחיק יוטל את הגורל ומהוה כל משפטו:

17

טוב פת חרבה ושלוהבה מבות מלא זבחי ריב: 2 עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתור אחים יחלק נחלה: 3 מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: 4 מרע מקשיב על שפתי און שקר מזין על לשון הות: 5 לעג לרש חרף עשהו שמח לא יאיד לא ינקה: 6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: 7 לא נאנה לנגל שפתי יתר אף כי לנדיב שפתי שקר: 8 אברתן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ושכיל: 9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה גדר מפריד אלוף: 10 תחת גטרה במבין מהכות כסיל מאה: 11 אך מרי ובקשר ומלאך אכזרי ישלח בו: 12 פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו: 13 משיב רעה תחת טובה לא *תמיש (תמוש) רעה מביתו: 14 פטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: 15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם: 16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב איני: 17 בכלעת אהב הרע ואח לצרה וילד: 18 אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: 19 אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר: 20 עקש לב לא ומצא טוב ונהפר בלשונו ופול ברעה: 21 ילד כסיל לתנה לו ולא ישמח אבי נבל: 22 לב שמח יטיב גהה ורוח נכאה תיבש גרם: 23 שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: 24 את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ: 25 כעס

לאביו בן כסיל ונמר ליוולדתו: 26 גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר: 27 חושך אמריו יודע דעת *יקר (יקר) רוח איש תבונה: 28 גם אויל מחרש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

18

לתאנה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: 2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: 3 בבוא רשע בא גם יבוא ועם קלון חרפה: 4 מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: 5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: 6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא: 7 פי כסיל מחתה לו ושפתי מוקש נפשו: 8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: 9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדלעו שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קרית עון וכחומה נשגבה במשכיותו: 12 לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד עונה: 13 משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: 14 רוח איש יכלכל מחלה ורוח נכאה מי ישאנה: 15 לב נבון וקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו: 17 צדיק הראשון בריבו *יבא (ובא) רעהו וחקרו: 18 מדינים ושבית הגורל ובוין עצומים יפריד: 19 אח נפשע מקרית עון *ומדונים (ומדינים) כבריח ארמון: 20 מפרי פי איש תשבע בטון תבואת שפתי ישבט: 21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 מחנונים ודבר רש ועשיר יענה ענות: 24 איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

19

טוב רש הולך בתמו מעקש שפתי והוא כסיל: 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: 4 הון יסיר רעים רבים ודל מרעהו יפרד: 5 עד שקרים לא ינקה ויפוח קזבים לא ימלט: 6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחירש | שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים *לא (לו) המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ינקה ויפוח קזבים יאבד: 10 לא נאנה לכסיל תענוג אף כי לעבד | משל בשרים: 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: 12 נהם כפכור זעף מלך וכטל על עשב רצונו: 13 הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומהוה אשה משכלת: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזה דרכיו *יומת (ימות): 17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: 18 יסר בנגר כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך: 19 *גרל (גדל) חמה נשא עגש כי אם תציל ועוד תוסף: 20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחרייתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאנת אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע ולין בלי פקד רע: 24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישבנה: 25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדד אב בריח אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: 28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: 29 נכונו ללצים שפטים ומהלמות לטו כסילים:

20

לץ היין המה שכר וכל שנה בו לא יחכם: 2 נהם כפכור אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע: 4 מחרף עצל לא יחרש *ישאל (ושאל) בקציר ואין: 5 מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: 6 רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמולים מי ומצא: 7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחרייו: 8 מלך יושב על כסא דיו מזרה בעיניו כל רע: 9 מי יאמר זפתי לבי טהרתי מחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: 11 גם במעלליו יתכר נער אם זך ואם ישר פעלו: 12 און שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: 14 רע רע יאמר הקונה ואול לו אז יתהלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכל יקר שפתי דעת: 16 לקח בגדו כי יערב זר ובעד *נכרים (נכריה)

חבלה: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חציץ:
 18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה: 19 גולה סוד
 הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב: 20 מקלל אביו ואמו ידער
 נרו *באישון (באשון) חשך: 21 נחלה *מבחלת (מבהלת) בראשנה
 ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע
 לך: 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: 24 מיהוה
 מצדידיגבר ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם ילע קדש ואחר
 נדרים לבקר: 26 מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן: 27 נר
 יהוה נשמת אדם חפש כל חדר יבטן: 28 חסד ואמת יצרו מלך
 וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה:
 30 חברות פצע *תמריק (תמרוק) ברע ומכות חדר יבטן:

29 חזית איש | מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בלי יתיצב לפני
 חשקים: פ
 23 כי יתשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך:
 2 ושמתי שכין בלעך אם בעל נפש אתה: 3 אל תתאו
 למטעמותיו והוא לחם קזבים: 4 אל תגיע להעשיר מביתך חדל:
 5 *התעורף (התעורף) עיניך בו ואינו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר
 *ועורף (ועורף) השמים: פ 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל *תתאו
 (תתאו) למטעמותיו: 7 כי | כמו שער בנפשו כרה הוא אכל ושתה
 יאמר לך ולבו בלעמך: 8 פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך
 הנעמים: 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבזו לשלך מליך: 10 אל תסג
 גבול עולם ובשד יתומים אל תבא: 11 כי גאלם חזק הוא יריב
 את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לבך ואזנך לאמר ידעת:
 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט
 תכנו ונפשו משאול תציל: 15 בני אסחכם לבך ישמח לבי גם אני:
 16 ותעלונה כליותי בדבר שפתיך מישרים: 17 אל יקנא לבך
 בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי אם יש אחרית
 ותקוותרך לא תכרת: 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך:
 20 אל תהי בסביאיין בזללי בשר למו: 21 כי סבא זולל יורש
 זקרים תלביש נומה: 22 שמע לאביך זה ילך ואל תבזו כי זקנה
 אמר: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: 24 *גול (גיל)
 *יגול (גיל) אבי צדיק *יולד (ויולד) חכם *יושמח (ישמח) בן:
 25 ישמח אביו ואמר ותגל וילדתך: 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי
 *תרחנה (תצננה): 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה:
 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף: 29 למי אוי למי אבוי
 למי *מדונים (מדונים) | למי שוח למי פצעים חנם למי חכללות
 עינים: 30 למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך: 31 אל תרא יין כי
 יתאדם כי ייתן *בכיס (בכוס) עיני ותהלך במישרים: 32 אחריתו
 כנחש שך וכצפעני יפרש: 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות:
 34 והיית שכבב בלבים וכשכב בראש חבל: 35 הכוני בלחלית
 הלמוני בלידעתי מתי אקץ אוסיף אבקשנו עוד:

21 פלגימים לבי מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ וטנו:
 2 כל דרךך איש ישר בעיניו ותכון לבות יהוה: 3 עשה צדקה
 ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עינים ורחב לב נר רשעים
 חטאת: 5 מחשבות חרוץ ארל מותר וכל אץ ארל מחסור: 6 פעל
 אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות: 7 שד רשעים וגורם כי
 מאנו לעשות משפט: 8 הפכפך דרך איש זר וזך ישר פעלו: 9 טוב
 לשבת על פנת יג מאשת מדינים ובית חבר: 10 נפש רשע
 אותה רע לא יחן בעיני רעהו: 11 בענש לץ יחכם פתי ובהשכל
 לחכם יקח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע:
 13 אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתן בסתר
 יכפה אף וישדד בחל חמה עזה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט
 ומחנה לפעלי און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח:
 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יירושמן לא ישיר: 18 כפר
 לצדיק רשע ותחת ישנים בוגד: 19 טוב שבת בארץ מדבר מאשת
 *מדונים (מדנים) וכעס: 20 אוצר | נחמד ושמן בונה חכם וכסיל
 אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: 22 עיר
 גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות
 נפשו: 24 די יהיר לץ שמנו עושה בעברת זדון: 25 תאות עצל תמיתנו
 כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאנה תאנה וצדיק יתן ולא
 יחשך: 27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה וביאנו: 28 עד כזבים
 יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא |
 *יכון (יבין) *דרכיו (דרכו): 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד
 יהוה: פ 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

24 אל תקנא באנשי רעה ואל *תתאו (תתאו) להיות אתם:
 2 כי ישד יגנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: 3 בחכמה
 יבנה בית ובתבונה יתכונן: 4 נבדעת חדרים ימלאו כל הון יקר
 ונעים: 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבולות
 תעשה לך מלחמה ותשועה ברב ויעץ: 7 ראמות לאויל חכמות
 בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו:
 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ: 10 התרפית ביום צרה צר
 כחכה: 11 הצל לקחים למות ומטים להרג אם יתחשור:
 12 כי תאמר הן לא יענו זה הלא יתכן לבות | הוא יבין ויצר נפשך
 הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק
 על חכך: 14 כן | דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית
 ותקוותרך לא תכרת: פ 15 אל תארב רשע לנה צדיק אל תשדד
 רבצו: 16 כי שבע | פול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל
 *או יבך (או יבך) אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: 18 פרי יראה יהוה
 ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: 19 אל תתחר במרעים אל תקנא
 ברשעים: 20 כי | לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידער:
 21 ירא את יהוה בני ומלך עם שונוים אל תתערב: 22 כי פתאם
 יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: ס 23 גם אלה לחכמים הכר פנים
 במשפט בל טוב: 24 אמר | לרשע צדיק אתה יקבהו עמים ויעמיהו
 לאמים: 25 ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב: 26 שפתיים
 ישק משיב דברים נכחים: 27 הן בחוץ | מלאכתך ועתדה בשדה
 לך אחר ובנית ביתך: פ 28 אל תהי עד חנם ברעך והפיתת
 בשפתך: 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו איש לאיש
 כפעלו: 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב:
 31 והנה עלה כלו | קמשינם כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה:
 32 ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומוזהב חן טוב: 2 עשיר ורש
 נפגשו עשה כלם יהוה: 3 ערום | ראה רעה *ויסתר
 (ונסתר) ופתיים עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד
 וחסים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנך
 לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר ברשים
 ימשול ועבד לזה לאיש מלוה: 8 זורע עולה *יקצור (יקצר) און
 ושבת עברתו וכלה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל:
 10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון: 11 אהב *טהור (טהר) לב
 חן שפתי רעהו מלך: 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד:
 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח: 14 שוחה עמקה פי
 זרות זעום יהוה *יפול (יפל) נשם: 15 אולת קשורה בלב נער שבט
 מוסר ירחיקנה ממנו: 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר
 ארל מחסור: 17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעת:
 18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך: 19 להיות
 ביהוה מבטחך הודעתך היום אף אתה: 20 הלא כתבתי לך
 *שלשום (שלשום) במועצת ודעת: 21 להודיעך קשט אמרי אמת
 להשיב אמרים אמת לשלחך: פ 22 אל תגזל דל כי דלה הוא
 ואל תדכא עני בשער: 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם
 נפש: 24 אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא:
 25 פן תאלף *ארחתו (ארחתיו) ולקחת מוקש לנפשך: 26 אל תהי
 בתקועי כפ בערבים משאות: 27 אם אין לך לשלם למה יקח
 משכבך מתחתך: 28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך:

תנומות מעט | חבק ימים לשכב: 34 ובאמתה לה רישך ומחסרֶיך כְּאִישׁ מִגֵּן פ

25

גם־אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי | חזקיהו מלך־יהודה: 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי: 5 הגו רשע לפני־מלך ויכון בצדק כסאו: 6 אל־תתהדר לפני־מלך ובמקום גדלים אל־תעמד: 7 כי טוב אמר־לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: 8 אל־תצא לרב מהר פן מה־תעשה באחריתה בהכלים אתך רעה: 9 ריבך ריב את־רעך וסוד אחר אל־תגל: 10 פן־יחסוך שמע ודבתך לא תשוב: 11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על־אפניו: 12 גם זהב וחלי־כתם מוכיח חכם על־אין שמעת: 13 כצנת־שלג | ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישוב: פ 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת־שקרו: 15 בארץ אפים ופתה קצין ולשון רכה תשבר־גרום: 16 דבש מצאת אכל דוך פן־תשבענו והקאתו: 17 הקר רגלך מבית רעך פן־ישבעך ושנאך: 18 מפני וחרב ותץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר: 19 שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: 20 מעדה בגד | ביום קרה חמץ על־נותר ושר בשרים על לב־רע: פ 21 אם־רעב שנאך האכלהו לחם ואם־צמא השקהו מים: 22 כי גחלים אמה חמה על־ראשו ויהוה ישלם־לך: 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: 24 טוב שבת על־פנתגג מאשת *מדונים (מדונים) ובית חבר: 25 מים קרים על־נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני־רשע: 27 אכל דבש הרבות לא־טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

26

כשגל | בקיץ וכמטר בקציר כן לא־נאנה לכסיל כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם *לא (לו) תבא: 3 שוט לסוס מתג לחמור ושכט לגו כסילים: 4 אל־תען כסיל כאולתו פן־תשוה־לו גם־אתה: 5 ענה כסיל כאולתו פן־יהיה חכם בעיניו: 6 מקצה רגלים חמס שנה שלח דברים ביד־כסיל: 7 דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים: 8 כצור אבן במרגמה כרנותן לכסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד־שכור ומשל בפי כסילים: 10 רב מחולל־כל ושכר כסיל ושכר עברים: 11 ככלב שב על־קאו כסיל שונה באולתו: 12 ראית איש חכם בעיני תקנה לכסיל ממנו: 13 אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: 14 הדלת תסוב על־צירה ועצל על־מטתו: 15 טמן עצל ידו בצלחת גלאה להשיבה אל־פיו: 16 חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם: 17 מחזיק באזני־כלב עבר מתעבר על־ריב לא־לו: 18 כמתלהלה הירה זקים חצים ומות: 19 כראיש רמה את־רעהו ואמר הלא־משחק אני: 20 באפס עצים תכבה־אש ובאין נרגן ושתק מדון: 21 פתם לגחלים ועצים לאש ואיש *מדונים (מדונים) לחרר־ריב: פ 22 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדר־בטן: 23 כסף סיגים מצפה על־חרש שפתים דלקים ולב־רע: 24 *בשפתו (בשפתיו) ינכר שונא ובקרב וישית מרמה: 25 כן־יחנן קולו אל־תאמרו כי שבע תועבות בלבו: 26 תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: 27 כרה־שחת בה ופל וגלל אבן אליו תשוב: 28 לשור־שקר ישנא דכיו ופה חלק ועשה מדה:

27

אל־תתהלל ביום מחר כי לא־תדע מה־ילד יום: 2 והללך זר ולא־פוך נכרי ואל־שפתיך: 3 כבד־אבן ונטל החול וכעס איל כבד משניהם: 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי ועמד לפני קנאה: 5 טובה תוכחת מלה מאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעי אוהב ונעטרות נשיקות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל־מר מתוק: 8 כצפור נודדת מרקנה כראיש נודד ממקומו: 9 שמן וקטרת ישמח־לב ומתק רעהו מעצת־נפש: 10 רעך *ורעה (ורע) אביך אל־תעזב ובית אחיך אל־תבוא ביום איך טוב שכן לרוב מאח רחוק: 11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר:

12 ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו: 13 קח־גדו כי־ערב זר ובעד נכריה חבלהו: 14 מברך רעהו | בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: 15 דלף טורד ביום סגריר ואשת *מדונים (מדונים) נשתנה: 16 צפניה צפיר־רוח ושמן מינו יקרא: 17 ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני־רעהו: 18 נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו וכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב־האדם לאדם: 20 שאול *ואבדה (ואבדו) לא תשבענה ועינו האדם לא תשבענה: 21 מצרף לכסף וכור זהב ואיש לפי מהללו: 22 אם תכתוש־את־האיל | במכתש בתוך הריפות בעלי לא־תסור מעליו אולתו: פ 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן ואם־זר לדור *דור (ודור): 25 גלה חציר ונראה־דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: 27 ודי | חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערו־תיך:

28

נסו ואיך־רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריה: 3 גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם: פ 5 אנשי־רע לא־יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב־רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: 8 מרבה הונו בנשך *ובתרבות (ותרבות) לחונן דלים יקבצנו: 9 מסיר אזנו משמע תורה גם־תפלתו תועבה: 10 משגה ישרים | בדרך רע בשחוחו הוא־יפול ותמימים ויחלו־טוב: 11 חכם בעיני איש עשיר ודל מבין יחקרנו: 12 בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומוזה ועזב ירחם: 14 אשרי אדם מפתח תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: 15 ארי־נהם ודב שוקק משל רשע על עם־דל: 16 נגיד חסר תבונות ורב מעשקות *שנאי (שנא) בצע יאריה ימים: פ 17 אדם עשק בדם־נפש עד־בור ונוס אל־יתמכרו: 18 הולך תמים וישע ונעקש דרכים יפול באחת: 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע־ריש: 20 איש אמונות רב־ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר־פנים לא־טוב ועל־פתי־לחם יפשע־גבר: 22 נבהל להון איש רע עין ולא־ידע כי־חסר יבאנו: 23 מוכיח אדם אחרי תן ומצא ממחליק לשון: 24 גוזל | אביו ואמו ואמר אין־פשע חבר הוא לאיש משחית: 25 רחב־נפש יגרה מדון ובוטח על־יהוה ידשן: 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נתן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב־מארות: 28 בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

29

איש תוכחות מקשה־ערף פתע ישבר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: 3 איש־אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד־הון: 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 גבר מחליק על־רעהו רשת פורש על־פעמיו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא־יבין דעת: 8 אנשי לצון ופיוח קריה וחכמים ושיבו אף: 9 איש־חכם נשפט את־איש איל ורגז ושתק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו־תם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל־רוחו יוציא כסיל וחכם באחר ושבחנה: 12 משל מקשיב על־דבר־שקר כל־משרתיו רשעים: 13 רש ואיש תככים נפגשו מאירעיו שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: 15 שבת ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה־פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשיך: פ 18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא־יוסר עבד כי־יבין ואין מענה: 20 חזית איש אץ בדבריו תקנה לכסיל ממנו: 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש־אף יגרה מדון ובעל חמה רב־פשע: 23 גאות אדם תשפילנו ושפל־רוח יתמר כבוד: 24 חולק עם־גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: 26 רבים מבקשים פני־מושל

וְמִיָּהוּהָ מִשְׁפֹּט־אִישׁ: 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע
ישר־דרך: פ

30 דברי | אגור בְּרִיקָה הַמֵּשֵׂא נָאִם הַגִּבֹר לְאִיתִיָּאֵל לְאִיתִיָּאֵל
וְאָכַל: 2 כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא־בִינַת אָדָם לִי:

3 וְלֹא־לִמְדַתִּי חֲכָמָה וְדַעַת קִדְשִׁים אֲדַע: 4 מִי עֲלֵה־שָׁמַיִם | וַיֵּרֵד מִי
אֶסְפִּירוֹחַ | בַּחֲפִזִּי מִי צַרְרִמִּים | בְּשִׁמְלֵה מִי הַקִּים כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ
מִה־שָׁמַיִם וּמִה־שָׁמַיִם בָּנוּ כִּי תַדַּע: 5 כָּל־אֲמֶרֶת אֱלֹהִים צְרוּפָה מִגֵּן הָאֵל
לְחֹסִים בּוֹ: 6 אֶל־תֹּסֶף עַל־דְּבָרָיו פְּרִיּוֹכִים בָּהּ וְנִכְזָבֶת: פ 7 שְׁתִּים
שְׁאֵלְתִי מֵאֲתֶר אֶל־תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְטָרִם אֲמוֹת: 8 שְׂוֹא | וְדַבֵּר־כֹּזֵב
הַרְחֵק מִמֶּנִּי רֹאשׁ וְעֹשֶׂר אֶל־תִּתְּנֵנִי הַטְּרִיפֵנִי לְחֵם חֲקִי: 9 פֶּן
אֲשָׁבֵעַ | וְכַחֲשֵׁתִי וְאֲמַרְתִּי מִי יִהְיֶה וּפְרֵאֲרֶשׁ וּגְנַבְתִּי וְתַפְשֵׁתִי שֵׁם
אֱלֹהִי: 10 אֶל־תִּלְשֵׁן עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו (אֲדֹנָיו) פְּרִיקֵלְךָ וְאֲשַׁמֵּת:
11 דֹּר אֲבִיו יִקְלַל וְאֶת־אִמּוֹ לֹא יִבְרַךְ: 12 דֹּר טְהוֹר בְּעֵינָיו וְאֲמַצְאוֹ
לֹא רֹחֵץ: 13 דֹּר מִה־רָמוֹ עֵינָיו וְעַפְפֵּפוּ יְנִשְׂאוּ: 14 דֹּר | חֲרָבוֹת
שָׁנִי וּמֵאֲכֹלוֹת מִתְּלַעְתְּוֹ לֹא־כָל עֵנִים מֵאָרֶץ וְאֲבִיוִים מֵאָדָם: פ
15 לַעֲלוּקָה | שְׁתֵּי בְנוֹת הַבַּיִת | הַבַּיִת שְׁלוֹשׁ הֵנָּה לֹא תִשְׁבַּעֲנָה אֲרִבַּע
לֹא־אֲמָרוּ הוּן: 16 שְׂאוֹר וְעֶצֶר רַחֵם אֶרֶץ לֹא־שִׁבְעָה מִיָּם וְאִשׁ
לֹא־אֲמָרָה הוּן: 17 עֵין | תִּלְעַג לְאֵב וְתִבּוֹז לִיקָה־תֵּאֵם יִקְרֹה
עַרְבֵי־נַחַל וַיֵּאֲכֹלוּ בְנֵי־נֶשֶׁר: פ 18 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי
*וְאֲרִבַּע (וְאֲרִבַּע) לֹא יִדְעֵתִים: 19 דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר | בְּשִׁמְיָם דֶּרֶךְ נַחֲשׁ
עָלִי צוּר דֶּרֶךְ אֲנִיָּה בְּלִבִּים וְדֶרֶךְ גִּבֹר בְּעֵלְמָה: 20 כֵּן | דֶּרֶךְ אִשָּׁה
מִנְאֻפֶּת אֲכָלָה וּמִנְחָתָה פִּיהָ וְאֲמָרָה לֹא־יִפְעֵלְתִי אֹן: פ 21 תַּחַת
שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וְתַחַת אֲרִבַּע לֹא־תוֹכַל שְׂאֵת: 22 תַּחַת־עֶבֶד כִּי
יִמְלֹךְ וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לְחָם: 23 תַּחַת שְׂנוּאָה כִּי תִבְעַל וְשִׁפְחָה
כִּי־תִירֶשׁ גְּבֻרָתָה: פ 24 אֲרִבַּעָה הֵם קִטְנֵי־אֶרֶץ וְהֵמָּה חֲכָמִים
מִחֲכָמִים: 25 הַנְּמַלִּים עִם לֹא־עֹז וְכִינּוֹ בִקְנֵי לְחָמָם: 26 שְׁפָנִים עִם
לֹא־עֲצוּם וַיִּשִׂימוּ בַסֵּלַע בֵּיתָם: 27 מֶלֶךְ אֵין לְאֲרִבָּה וַיֵּצֵא חֲצִץ כְּלוֹ:
28 שְׁמֵמִית בִּידָיִם תִּתְּפֵשׁ וְהִיא בְּהִיכְלֵי מֶלֶךְ: פ 29 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה

מִיָּטִיבִי צֶעֶד וְאֲרִבַּעָה מִיָּטִיבִי לְכַת: 30 לִישׁ גְּבוֹר בְּבִהְמָה וְלֹא־יִשׁוּב
מִפְּנֵי־כָל: 31 זְרִירִים מִתְּנִים אוֹתִישׁ וְנִמְלֵךְ אֶלְקוּם עִמּוֹ: 32 אִם־נִבְלַת
בְּהֵתִישׂא וְאִם־זְמוֹת יָד לָפָה: 33 כִּי מִיץ חֶלֶב יוֹצֵא חֲמָאָה וּמִיץ־אֶרֶץ
יוֹצֵא דָם וּמִיץ אֶפְסִים יוֹצֵא רִיב: פ

31 דְּבָרִי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מֵשֵׂא אֲשֶׁר־יִסְרְתוּ אִמּוֹ: 2 מִה־צָרִי
וּמִה־בֵּרֶב־בִּטְנִי וְמִה־בֵּרֶב־נְדָרִי: 3 אֶל־תִּתֵּן לְנָשִׁים חֵילֶךָ וְדַרְכֶיךָ
לְחַמּוֹת מְלָכִין: 4 אֶל לְמַלְכִים | לְמוֹאֵל אֶל לְמַלְכִים שְׁתוּיִן וְלִרְזוּזִים
*או (אִי) שֶׁכֶר: 5 פְּרִי־שִׁתָּה וַיִּשְׁכַּח מַחְקֶךָ וַיִּשְׁנֶה דִין כָּל־בְּנֵי־עֲנִי:
6 תִּנְוֵ־שֶׁכֶר לְאוּבֵד וַיִּין לְמָרִי נָפֶשׁ: 7 יִשְׁתָּה וַיִּשְׁכַּח רִישׁוֹ וְעִמְלּוֹ לֹא
יִזְכַּר־עוֹד: 8 פְּתַח־פִּיךָ לְאֵלִים אֶל־דִּין כָּל־בְּנֵי חַלּוֹף: 9 פְּתַח־פִּיךָ
שֶׁפֶט צֶדֶק וְדִין עֲנִי וְאֲבִיוֹן: פ 10 אֲשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנֵי־נִים
מִכָּה: 11 בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלָה וְשִׁלָּל לֹא יִחַסֵּר: 12 גְּמֻלָתָהּ טוֹב
וְלֹא־רַע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: 13 דְרָשָׁה צִמְרֵם וּפְשָׁתִים וְתַעֲשֵׂ בְחַפְצֵךָ כְּפִיָּה:
14 הֵיחָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְרָחֵק תִּבְיֵא לְחֻמָּה: 15 וְתַקֵּם | בְּעוֹד
לֵילָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: 16 זְמַמָּה שְׂדֵה וְתַקְחָהּ
מִפְּרִי כְפִיָּה *נִטַּע (נִטְעָה) כֶּרֶם: 17 חֲגֵרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְתִאֲמַץ
זְרַעוֹתֶיהָ: 18 טַעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָה לֹא־יִכָּבֵד *בְּלִיל (בְּלִילָה) נִרְהָ:
19 יָדִיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר וְכְפִיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ: 20 כֶּפֶה פְרִשָׁה לְעֵנִי
וְיָדִיהָ שִׁלְחָה לְאֲבִיוֹן: 21 לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבְשׁ
שָׁנִים: 22 מִרְבָּדִים עֲשֵׂתָהּ לֵה שֶׁשׁ וְאֲרָגְמָן לְבוּשָׁה: 23 נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים
בְּעֵלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ: 24 סִדִּין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹר וְחֲלוֹר נִתְנָה
לְכַנְעֵנִי: 25 עַד־וְהָדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחֹק לְיוֹם אַחֲרָיוֹן: 26 פִּיָּה פְתַחָה
בְּחֲכָמָה וְתוֹרַת־חֹסֶד עַל־לְשׁוֹנָה: 27 צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם
עֲצָלוֹת לֹא תֵאֲכַל: 28 קָמוּ בְנֵיהָ וַיִּאֲשְׁרוּהָ בְּעֵלָה וַיִּהְלֵלָה: 29 רְבוֹת
בְּנוֹת עֲשׂוּ חַיִל וְאֵת עֲלִית עַל־כְּלָנָה: 30 שֶׁקֶר הַחַן וְהַבֵּל הַיִּפִּי אִשָּׁה
יִרְאֵת־וְהִזָּה הִיא תִתְּהַלֵּל: 31 תִּנְוֵ־לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וַיִּהְלֵלוּהָ בְּשַׁעֲרִים
מַעֲשֵׂיהָ:

קהלת

1 דברי קהלת בן־דוד מלך בירושלם: ² הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: ³ מה־יתרון לאדם בכל־עמלו שיעמל תחת השמש: ⁴ דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: ⁵ וזרח השמש ובא השמש ואל־מקומו שואף זורח הוא שם: ⁶ הולך אל־דרום וסובב אל־צפון סובב | סבב הולך הרוח ועל־סביבותיו שב הרוח: ⁷ כל־הנחלים הלכים אל־הים והים איננו מלא אל־מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: ⁸ כל־הדברים יגיעים לא־יוכל איש לדבר לא־תשבע עין לראות ולא־תמלא און משמע: ⁹ מה־שהיה הוא שיהיה ומה־שנעשה הוא שיעשה ואין כל־חדש תחת השמש: ¹⁰ יש דבר שיאמר ראה־זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: ¹¹ אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא־יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: ¹² פ אני קהלת הייתי מלך על־ישׂראל בירושלם: ¹³ ונתתי את־לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל־אשר נעשה תחת השמים הוא | ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ¹⁴ ראיתי את כל־המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: ¹⁵ מעות לא־יוכל לתקן וחסרון לא־יוכל להמנות: ¹⁶ דברתי אני עם־לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל־אשר־היה לפני על־ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ¹⁷ ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם־זה הוא רעיון רוח: ¹⁸ כי ברב חכמה רב־כעס ויוסיף דעת ויוסיף מכאוב:

2 אמרתי אני בלבי לכה־נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם־הוא הבל: ² לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה־זה עשה: ³ תרתי בלבי למשור בין את־בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר־אראה אי־זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: ⁴ הגדלתי מעשי בגיית לי בתים נטעתי לי כרמים: ⁵ עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל־פרי: ⁶ עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: ⁷ קניתי עבדים ושפחות ובני־בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: ⁸ כנסתי לי גם־כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שדה ושדות: ⁹ וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: ¹⁰ וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא־מנעתי את־לבי מכל־שמחה כי־לבי שמח מכל־עמלי וזה־היה חלקי מכל־עמלי: ¹¹ ופניתי אני בכל־מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ¹² ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי | מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר־כבר עשהו: ¹³ וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן־הסכלות כיתרון האור מן־החשך: ¹⁴ החכם עיניו בראשו והכסיל בתשר הולך וידעתי גם־אני שמקרה אחד יקרה את־כלם: ¹⁵ ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם־אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם־זה הבל: ¹⁶ כי אין זכרון לחכם עם־הכסיל לעולם בשכר הימים הבאים הכל נשכח ואין ימות החכם עם־הכסיל: ¹⁷ ושנאתי את־החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי־הכל הבל ורעות רוח: ¹⁸ ושנאתי אני את־כל־עמלי שאני עמל תחת השמש שאני־חונן לאדם שיהיה אחרי: ¹⁹ ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל־עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת

השמש גם־זה הבל: ²⁰ וסבותי אני ליאש את־לבי על כל־העמל שעמלתי תחת השמש: ²¹ כי־יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמלו ויתנו חלקו גם־זה הבל ורעה רבה: ²² כי מה־הנה לאדם בכל־עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: ²³ כי כל־ימיו מכאבים וכעס ענינו גם־בלילה לא־שכב לבו גם־זה הבל הוא: ²⁴ איך־טוב באדם שיאכל ושתה והראה את־נפשו טוב בעמלו גם־זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: ²⁵ כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: ²⁶ כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם־זה הבל ורעות רוח:

3 לכל זמן ועת לכל־חפץ תחת השמים: ² עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: ³ עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: ⁴ עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: ⁵ עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: ⁶ עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: ⁷ עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: ⁸ עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: ⁹ מה־יתרון העושה באשר הוא עמל: ¹⁰ ראיתי את־הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ¹¹ את־הכל עשה יפה בעתו גם את־העלם נתן בלבם מבלי אשר לא־ימצא האדם את־המעשה אשר־עשה האלהים מראש ועד־סוף: ¹² ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו: ¹³ וגם כל־האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל־עמלו מתת אלהים היא: ¹⁴ ידעתי כי כל־אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: ¹⁵ מה־שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את־נרדף: ¹⁶ ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: ¹⁷ אמרתי אני בלבי את־הצדיק ואת־הרשע ישפט האלהים כי־עית לכל־חפץ ועל כל־המעשה שם: ¹⁸ אמרתי אני בלבי על־דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם: ¹⁹ כי מקרה בני־האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל וגוותר האדם מן־הבהמה אין כי הכל הבל: ²⁰ הכל הולך אל־מקום אחד הכל היה מן־העפר והכל שב אל־העפר: ²¹ מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ: ²² וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי־הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחרי:

4 ושבתני אני ואראה את־כל־העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה | דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם: ² ושבח אני את־המתים שכבר מתו מן־החיים אשר המה חיים עדנה: ³ וטוב משניהם את אשר־עדן לא היה אשר לא־ראה את־המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: ⁴ וראיתי אני את־כל־עמל ואת כל־כשרון המעשה כי היא קנאת־איש מרעהו גם־זה הבל ורעות רוח: ⁵ הכסיל חבק את־ידיו ואכל את־בשרו: ⁶ טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ⁷ ושבתני אני ואראה הבל תחת השמש: ⁸ יש אחד ואין שני גם בן ואח אירלו ואין קץ לכל־עמלו גם־ענינו (עינו) לא־תשבע עשר ולמי | אני עמל ומחסר את־נפשי מטובה גם־זה הבל וענין רע

גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי קולו הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: 7 כי העשק והולל חכם ויאבד את לב מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארר רוח מגבה רוח: 9 אל תבהל ברויחך לבעוס כי כעס בתיק כסילים יגוח: 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת עליה: 11 טובה חכמה עס נחלה ויתר לראי השמש: 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: 15 את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם ויתר למה תשומם: 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתק: 18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את (אתה) קוללת אחרים: 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחקמה והיא רחוקה ממני: 24 רחוק מה שהיה ועמק | עמק מי ימצאנו: 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחסבון ולדעת רשע כסל והסקלות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:

5 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: 2 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: 3 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 4 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 5 אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך: 6 כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: 7 אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה עליה חפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: 8 ויתרון ארץ בכל *היא (הוא) מלך לשדה נעבד: 9 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 10 ברבות הטובה רבו אונקיה ומה כשרון לבעליה כי אם *ראית (ראות) עיניו: 11 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לשון: 12 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעלי רעתו: 13 ואבד העשיר הוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: 14 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: 15 וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: 16 גם כל ימיו בחושך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: 17 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו | שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו (חיו) אשר נתן לו האלהים כיהוא חלקו: 18 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: 19 כי לא הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו וישנא: 2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: 3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שליט ברזח לכולא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כרעשו גם זה הבל: 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר יראו מלפניו: 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו רוא מלפני אלהים: 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר | יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: 15 ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמח והוא ילוננו בעמלו ומי חיו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיני איננו ראה: 17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין

הוא: 9 טובים השנים מרה אחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקומו: 11 גם אם ישכבו שנים ותם להם ולאחד איך יתם: 12 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק: 13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: 14 כי מביית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: 15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו: 16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח: 17 שמר *רגליך (רגלך) כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי יאנים יודעים לעשות רע:

5 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: 2 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: 3 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 4 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 5 אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך: 6 כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: 7 אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה עליה חפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: 8 ויתרון ארץ בכל *היא (הוא) מלך לשדה נעבד: 9 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 10 ברבות הטובה רבו אונקיה ומה כשרון לבעליה כי אם *ראית (ראות) עיניו: 11 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לשון: 12 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעלי רעתו: 13 ואבד העשיר הוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: 14 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: 15 וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: 16 גם כל ימיו בחושך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: 17 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו | שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו (חיו) אשר נתן לו האלהים כיהוא חלקו: 18 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: 19 כי לא הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

6 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: 2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לבפשו | מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: 3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב | שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מרה הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: 4 כי בהבל בא ובחושך ילך ובחושך שמו יכסה: 5 גם שמש לא יראה ולא ידע נחת לזה מזה: 6 ואלו חיה אלה שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: 8 כי מה יותר לחכם מרה הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים: 9 טוב מראה עינים מה לרנש גם זה הבל ורעות רוח: 10 מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם *שהתקוף (שתקוף) ממנו: 11 כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם: 12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיו הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כלה האדם והחי יתן אל לבו: 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמע

יודע האדם הכל לפניו: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: 3 זה | רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים: 4 כי מי אשר *יבחר (יחבר) אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מרהאריה המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאתם גם דקנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב ייגר כי כבר רעה האלהים את מעשיך: 8 בכל עת יהי בגדיך לבנים ושמן על ראשך אליחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא יך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאלו אשר אתה הלך שמה: 11 שבתו וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לבנים לעשר וגם לא לידעים חן פיעת ופגע יקרה את כלם: 12 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחוזות בפח כהם וקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: 13 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלטה הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזיה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים נכחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: 18 טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10

זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך *כשהסכל (כשסכל) הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: 8 חפר גומץ בן יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבנים יעצב בהם בזקע עצים יסכן בהם: 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלוקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: 11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פייחכם חן ושפתות כסיל תבלעו: 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: 14 והסכל

ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: 15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: 16 אילך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלכך ברחורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: 18 בעצלותים ימר המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: 19 לשחוק עשים לחם ויון ישמח חיים והכסף יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל *הכנפים (כנפים) יגיד דבר:

11

שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: 2 תרחיק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם ימלאו העבים גשם על הארץ ייקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שיניהם כאחד טובים: 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החושך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: 9 שמח בחור בילדותיך וטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרך לבך ובמראי עיניך ידע כי על כל אלה יבאך האלהים במשפט: 10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:

12

וזכר את יבואיך בימי בחורתך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים וישבו העבים אתר הגשם: 3 ביום שילעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האבינה כי הלק האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: 6 עד אשר לא *ירחק (ירחק) חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: 7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: 8 הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקו משלים הרבה: 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: 12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: 13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: 14 כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

שיר השירים

1 שיר השירים אשר לשלמה: ² ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדוך מין: ³ לריח שמנך טובים שמן תורק שמך עליך עלמות אהבוך: ⁴ משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדרי נגילה ונשמחה בך נזכרה דדוך מין מישרים אהבוך: ⁵ שחורה אני ונאורה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: ⁶ אל-תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרבי שמי נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: ⁷ הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: ⁸ אם לא תדע לי היפה בנשים צאילך בעקבי הצאן ורעי את-גדיתך על משכנות הרעים: ⁹ לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: ¹⁰ נאוו לחיך בתרים צוארך בחרוזים: ¹¹ תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף: ¹² עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: ¹³ צורו המר | דודי לי בין שדי ילוי: ¹⁴ אשכל הכפר | דודי לי בכרמי עון גדי: ¹⁵ הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים: ¹⁶ הנה יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה: ¹⁷ קרות בתינו ארזים *רחיטנו (רהיטנו) ברותים:

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים: ² כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: ³ כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדי וישבתי ופריו מתוק לחכי: ⁴ הביאני אל-בית ה' ודגלו עלי אהבה: ⁵ סמכוני באישיות רפדוני בתפוחים כירחולת אהבה אני: ⁶ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: ⁷ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: ⁸ קול דודי הנהיזה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: ⁹ דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהיזה עומד אחר כתלנו משגח מן-החלזות מצץ מן-החרקים: ¹⁰ ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכילך: ¹¹ כי-הנה *הסתו (הסתיו) עבר הגשם חלף הלך לו: ¹² הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: ¹³ התאנה חנטה פליה והגפנים | סמדר נתנו ריח קומי *לכי (לך) רעיתי יפתי ולכילך: ¹⁴ ס יונתי בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך כיקולך ערב ומראיך נאוו: ¹⁵ אהזו-לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: ¹⁶ דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: ¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר: ¹⁸

3 על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: ² אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: ³ מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: ⁴ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד-שהביאתיו אל-בית אמי ואל-חדר הורתי: ⁵ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: ⁶ מי זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: ⁷ הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: ⁸ כלם אחי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו עלי-רכו מפחד בלילות: ⁹ ס אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: ¹⁰ עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: ¹¹ צאינה |

וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו: ¹² ס

4 הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: ² שניך כעדר הקוצבות שעלו מן-הרחה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ³ כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלח הרמון וקלתך מבעד לצמתך: ⁴ כמגדל דויד צוארך בני לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: ⁵ שני שדך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: ⁶ עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל-הר המור ואל-גבעת הלבונה: ⁷ כלך יפה רעיתי ומום אין בך: ⁸ ס אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי | מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: ⁹ לבבתני אחתי כלה לבבתני *באחד (באתת) מעיניך באתך ענק מצורני: ¹⁰ מה-יפו דדוך אחתי כלה מה-טבו דדוך מין וריח שמנך מכל-בשמים: ¹¹ נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון: ¹² ס גן | נעול אחתי כלה גל נעול מען חתום: ¹³ שלחך פרדס רמוזים עם פרי מגדים כפרים עם-נרדים: ¹⁴ נרד | וכרכם קנה וקנמון עם כל-עצי לבונה מר ואהלות עם כל-ראשי בשמים: ¹⁵ מען גנים באר מים חיים ונזלים מן-לבנון: ¹⁶ עורי צפון ונאוי תימן הפיחי גני ילוי בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לגנן אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי וער עמ-דבשי שתיתי ייני עם-חלב אכלו רעים שתו ושכרו דודים: ² ס אני ושנה ולבי ער קול | דודי דופק פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: ³ פשטתי את-כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם: ⁴ דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: ⁵ קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו-מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: ⁶ פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: ⁷ מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשא את-רדידי מעלי שמרי החמות: ⁸ השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: ⁹ מה-דווק מידוד היפה בנשים מה-דווק מידוד שככה השבעתנו: ¹⁰ דודי צח ואדום דגול מרובה: ¹¹ ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: ¹² עיניו כיונים על-אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על-מלאת: ¹³ לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ¹⁴ ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: ¹⁵ שוקיו עמודי שש מיסדים על-אדני-פז מראהו כלבנון בחור כארזים: ¹⁶ חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

6 אנה הלך דווק היפה בנשים אנה פנה דווק ונבקשנו עמך: ² דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: ³ ס אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: ⁴ ס יפה את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדגלות: ⁵ הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן-הגלעד: ⁶ שניך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ⁷ כפלח הרמון וקלתך מבעד לצמתך: ⁸ ששים המה מלכות ושמים פילגשים ועלמות אין מספר: ⁹ אתת היא יונתי תמתי אתת היא

לאמה ברה היא לילדתה ראה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהלוה: ס 10 מיזאת הנשקפה כמושחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: ס 11 אלגנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: 12 לא ידעתי נפשי שמתי מרכבות עמינדיב:

7 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מהתחזו בשולמית כמחלת המחנים: 2 מהיפו פעמך בנעלים בתנדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: 3 שררך אגן הסהר אליחסר המזג בטנך ערמת חטים סגה בשושנים: 4 שני שדך כשני עפרים תאמי צביה: 5 צוארך כמגדל השן עינוך ברכות בחשבון עלשער בתרבים אפר כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: 6 ראשך עלך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: 7 מהיפית ומהנעמת אהבה בתענוגים: 8 זאת קומתך דמתה לתמר ושדך לאשכלות: 9 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהוינא שדך כאשכלות הגפן וריח אפר כתפוחים: 10 וחכך כין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ושנים: 11 אני לדודי ועלי תשוקתו: ס 12 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: 13 נשכמה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם

אתן אתדדי לך: 14 הדודאים נתנו ריח ועלפתחינו כלמגדים חדשים גםישנים דודי צפנתי לך: **8** מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוז לי: 2 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מין הרקח מעסיס רמני: 3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מהתעירו | ומהתערו אתהאהבה עד שתתפץ: ס 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת עלדודה תחת התפוח עוררתיוך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: 6 שימני כחולתם על לבך כחותם על זרושך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתי: 7 מים רבים לא יכלו לכבות אתהאהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו: ס 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מהנעשה לאחלתנו ביום שידבר בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: 10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: פ 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפרוץ אלף כסף: 12 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו: 13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: 14 ברח | דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

ישעיהו

1 חזון ישעיהו בראמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אתו יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמלים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: 3 ידע שור קנהו וחמור אבנס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: 4 הוי | גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה נאצו את־קדוש ישראל נזרו אחור: 5 על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לבב דוי: 6 מכפר רגל ועד־ראש אירבו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא־זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: 7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: 8 ונתורה בת־ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ס 10 שמעו דברי־יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: 11 למה־לי רב־זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני מי־בקש זאת מידכם רמס חצרי: 13 לא תוסיפו הביא מנחת־שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה: 14 חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי הוי עלי לטרח נלאיתי נשא: 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כ־יתרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: 17 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ס 18 לכו־נא ונכחה יאמר יהוה אמ־יהו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם־יאדימו כתולע כצמר יהיו: 19 אם־תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם־תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ס 21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ליוי בה ועתה מרצחים: 22 כספר היה לסיגים סבאר מהול במים: 23 שורך סוררים וחברי־גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא־יבאו אליהם: פ 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנתם מצרי ואנקה מאויבי: 25 ואשיבה ידי עליך ואצרך כבר סיגיר ואסירה כל־בדילך: 26 ואשיבה שפטך כבראשנה ויעצור כבתחלה אחרי־כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: 28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבו יהוה וכלו: 29 כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר־מים אין לה: 31 והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכה: ס

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בראמוץ על־יהודה וירושלם: 2 והיה | באחרית הימים נכון יהיה הר בית־יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל־הגוים: 3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו | ונעלה אל־הרי־יהוה אל־בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר־יהוה מירושלם: 4 ושפטו בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדו עוד מלחמה: פ 5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: 6 כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מלדם ועננים כפולשתים ובילדי נכרים ישפיקו: 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ושתחו לאשר עשו אצבעתיו:

9 וישח אדם וישפלי־איש ואל־תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון: 11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ס 12 כי זום ליהוה צבאות על כל־גאה ורם ועל כל־נשא ושפל: 13 ועל כל־ארצי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל־אלוהי הבשן: 14 ועל כל־ההרים הרמים ועל כל־הגבעות הנשאיות: 15 ועל כל־מגדל גבה ועל כל־חומה בצורה: 16 ועל כל־אניות תרשיש ועל כל־שכיות החמדה: 17 ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 18 והאלילים כליל יחלף: 19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשילו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: 21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ: 22 חדלו לכם מן־האדם אשר נשמה באפו כ־במה נחשב הוא: פ

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען־לחם וכל משען־מים: 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: 3 שר־חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: 4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו־בם: 5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ורבו הנער בזקן והנקה בנכבד: 6 כ־יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה־לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: 7 ישא ביום ההוא | לאמר לא־איהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: 8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כ־ילשונם ומעלליהם אל־יהוה למרות עני כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בם וחסאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כ־גמלו להם רעה: 10 אמרו צדיק כ־יטוב כ־יפרי מעלליהם יאכלו: 11 אוי לרשע רע כ־יגמול ידיו יעשה לו: 12 עמלו נגשו מעולל ונשים משלו בו עמלו מאשרך מתעים ודרך אחרתך בלעו: ס 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא עם־זקני עמו ושקרו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: 15 *מלכם (מה־ לכם) תדכאו עמי ופני עבדים תחנו נאם־אדני יהוה צבאות: ס 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה *נטיות (נטויות) גרון ומשקרות עינים הלך וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה: ס 18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים: 19 הנטיפות והשירות והרעלות: 20 הפארים והצעדול והקשרים ובתי הנפש והלחשים: 21 הטבעות ונזמי הארץ: 22 המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים: 23 והגלנים והסדנים והצניפות והרדידים: 24 והיה תחת בשם מק יהוה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כ־יתחת יפי: 25 מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: 26 ואנו ואבלו פתמיה ונקתה לארץ תשב:

4 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: ס 2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: 3 והיה | הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל־הכתוב לחיים בירושלם: 4 אם | רחץ אדני את צאת בנות־ציון ואת־דמי ירושלם ידח מקרבה ברוח

משפט וברוח בער: 5 וברא יהוה על כל מלכו הרציון ועל מקראה ענן | יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: 6 וסכה תהיה לצליומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר: 9

5 אשירה נא לידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידי בקרן ברשמן: 2 ועזקה ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתולו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ועש באשים: 3 ועתה יושב ירושלים ואיש יהודה שפטו יאמיני ויבן כרמי: 4 מהלעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ועש באשים: 5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: 6 ואשיתו בתה לא זמר ולא יעדך ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה: 8 הו מגיעו בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: 9 באזני יהוה צבאות אמרתי רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: 10 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה אפה: 11 הו משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ודליקים: 12 והיה כנור ונבל תרף וחליל ייין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה: 15 וישח אדם וישפלאיש ועיני גבהים תשפלנה: 16 וגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: 17 ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו: 18 הו משכי העון בחבל השוא וכעבות העגלה חטאה: 19 האמרים ימהר | יחשיה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: 20 הו האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר: 21 הו חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: 22 הו גבורים לשמות יין ואנשי חיל למסך שכר: 23 מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא ישב אפו ועוד ידו נטויה: 26 ונשא ינס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: 27 אירעף ואיך כושל בו לא ינום ולא ישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכל קשתותיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה: 29 שאגה לו כלבאי *ושאג (ישאג) ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמתים ונבט לארץ והנה חשך צר לאור חשך בעריפיה: 31

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: 2 שרפים עמדים | ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאתד בשתים | יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופי: 3 וקרא זה אלי ואמר קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 ויגעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: 5 ואמר אוילי כי נדמיתי כי איש טמא שפתיים אנכי ובתוך עמיטמא שפתיים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני: 6 ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: 7 ויגע עלפי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחסאתך תכפר: 8 ואשמע את קול אדני אמר אתמי אשלח ומי יקר לנו ואמר הנני שלחני: 9 ויאמר קר ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 10 השמן לבי העם הזה ואזניו הכבד ועיניו פרוצו וביניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: 11 ואמר עד מתי אדני ויאמר עד

אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: 12 ורמק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה: 31

7 ויהי בימי אחז ברוותם ברוצחו מלך יהודה עלה רצון מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצייער מפני רוחו: 3 ויאמר יהוה אלי ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס: 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירוך משני ונבות האודים העשנים האלה בחריי ארץ רצון וארם וברמליהו: 5 יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים וברמליהו לאמר: 6 נעלה ביהודה ונקיצינה ונקבענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את ברטבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצון ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 ויסיף יהוה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה: 12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי: 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: 15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: 16 כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למינים סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור: 18 והיה | ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: 19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעוצים ובכל הנהלים: 20 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה: 21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן: 22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: 23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר במעדר יעדרו לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה: 31

8 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אגוש למהר שלל תש בו: 2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן ברכיהו: 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל תש בו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא | את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: 5 ויסיף יהוה דבר אלי עוד לאמר: 6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצון וברמליהו: 7 ולכן הנה אדני מעלה עליהם אתמי הנהר העצומים והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו: 8 וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצה עמנו אל: 9 רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עצו עצו ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה אמר יהוה אלי כחוקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר: 12 לא תאמרו קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו תקדשו והוא מוראכם והוא מערצכם: 14 והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלים: 15 וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: 16 צור תעודה חתום תורה בלמדי: 17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב

וקויתילו: 18 הנה אנכי והילדים אשר נתל'י יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון: ס 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצים והמהגים הלא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים: 20 לתורה ולתעודה אמר לא יאמרו כדבר הזה אשר אירלו שחר: 21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כירעב והתקצר וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: 22 ואל ארץ יבטי והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנחח: 23 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:

9 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיב בארץ צלמות אור נגה עליהם: 2 הרבית הגו *לא (לו) הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: 3 כי | אתעל סבלו ואת מטה שכלו שבת הנגש בו החתת כיום מדיו: 4 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדםים והיתה לשרפה מאכלת אש: 5 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכלנו ויקרא שמו פלא ויעץ אל גבור אביעד שר שלום: 6 *לסרבה (למרבה) המשרה ולשלום אירקץ על כפסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעמה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 7 ס דבר שלח אדני בעקב ונפל בו ישראל: 8 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאונה ובגדל לבב לאמר: 9 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחלף: 10 וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת אביו יסכסך: 11 ארם מקדם ופולשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא ישב אפו ועוד ידו נטויה: 12 והעם לא ישב עד המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו: ס 13 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: 14 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: 15 והיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים: 16 על כן על בחוריו לא ישמח | אדני ואת יתמו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא ישב אפו ועוד ידו נטויה: 17 כי יבערה כאשר רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאכזו גאות עשן: 18 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: 19 ויגר על ימין ורעב ויאכל על שחמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: 20 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא ישב אפו ועוד ידו נטויה: ס

10 הוי החקקים חקקו יאון ומכתבים עמל כתבו: 2 להטות מדין דלים ולגלל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשוואה ממרתק תבוא על מי תנסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרגום ופלו בכל זאת לא ישב אפו ועוד ידו נטויה: ס 5 הוי אשר שבת אפי ומטה הוא בידם ועמי: 6 בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצנו לשלל שלל ולבז בז *ולשימו (ולשומנו) מרמס כחמר חוצות: 7 והוא לא יכין ידמה ולבבו לא יכין יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: 8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: 9 הלא ככרמיש כלנו אמר לא כארפד חמת אמר לא כדמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסוליהם מירושלם ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: ס 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשר ועל תפארת רום עיניו: 13 כי אמר בכך ידי עשיתי ובחכמתי כי נבגותי ואסיר | גבולת עמים *ועתידתיים (ועתודותיהם) שושתי ואוריד כאביר ויושבים: 14 ותמצא כקון | ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף: 15 היתפאר הגרון על החצב בו אמר יתגדל המשור על מניפו כהניף שבת ואת מרמיו כהרים מטה לא עץ: 16 לכן ישלח האדון יהוה

צבאות במשמניו וזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: 17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד: 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נכס: 19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: פ 20 והיה | ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען עליהוה קדוש ישראל באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור: 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: 23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: ס 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יכפה ומטהו ושא עליך בדרך מצרים: 25 כי יטוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם:

26 ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדיו בצור עורב ומטהו על הים ונשאן בדרך מצרים: 27 והיה | ביום ההוא יסור סבלו מעל שכלך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן: 28 בא על עיני עבר במגרון למכמש יפקיד כליו: 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה: 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישיה עניה ענתות: 31 נדדה מדמנה ישיב הגבים העיזו: 32 עוד היום בנב לעמד ינפץ ידו הר *בית (בת) ציון גבעת ירושלם: ס 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: 34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: ס

11 ויצא חטר מגעו ישי ונצר משרשו יפרה: 2 ונתה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ושפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי יארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתי ימית רשע: 5 והיה צדק אזור מקניו והאמונה אזור חלציו: 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: 7 ופרה ודב תרעינה יחדו ירצו ולידהו ואריה כבקר יאכל תבן: 8 ושעשע יונק על חר פתו ועל מאורת צפוניו גמול ידו הדה: 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: פ 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לגס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: פ 11 והיה | ביום ההוא יוסיף אדני | שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפותרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדתי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: 13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה ויכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו בכתף פלשתים ומה יחדו יבזו את בני יקדם אדם ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדרין בנעלים: 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עני ומרת יה יהוה ויהי לי ישועה: 3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתו הזכירו כי נשגב שמו: 5 זמרו יהוה כי גאות עשה *מידעת (מודעת) זאת בכל הארץ: 6 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: פ

13 משא בבל אשר חזה ישעיהו בראמוץ: 2 על הרנשפה שאוינס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים: 3 אני צייתי למקדש גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי: 4 קול המון בהרים דמות עמרב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: 5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי ועמו לחבל כל הארץ: 6 הלילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא: 7 על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס: 8 ויבהלו |

צירים וחבלים יאחזון כילודה יחילון איש אל-רעהו יתמהו פני להבים פניהם: 9 הנה יום-יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: 10 כי-כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו ירח לא-יגיה אורו: 11 ופקדתי על-תבל רעה ועל-רשעים עונם והשבתו גאון זדים וגאות ערצים אשפיל: 12 אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר: 13 על-כן שמים ארגזו ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות ויזים חרון אפיו: 14 והיה כצב מרח וכצאן ואין מקבץ איש אל-עמו יפנו ואיש אל-ארצו ינוסו: 15 כל-הנמצא ידקר וכל-הנספה יפול בחרב: 16 ועלליהם ירטשו ועיניהם ישטו בתיהם ונשיהם *תשגלנה (תשכבנה): 17 הנני מעיר עליהם את-מדי אשר-כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו-בו: 18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי-בטן לא ירחמו על-בנים לא-יתחוס עינם: 19 והיתה בכל-צב ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה: 20 לא-יתשב לנצח ולא תשכן עד-דור ודור ולא-יהל שם ערבי ורעים לא-ירבצו שם: 21 ורבצו-שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו-שם: 22 וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי עגן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

14 כי ירחם יהוה את-יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על-אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: 2 ולקחום עמים והביאום אל-מקומם והתנחלום בית-ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: 3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגרך ומן העבדה הקשה אשר עבד-ברך: 4 ונשאת המשל הזה על-מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: 5 שבר יהוה מטה רשעים שטט משלים: 6 מכה עמים בעבדה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: 7 נחה שקטה כל-הארץ פצחו רנה: 8 גם-ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא-יעלה הכרת עלינו: 9 שאל מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל-עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים: 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם-אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: 11 הודך שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה: 12 איך נפלת משמים הילל ברשחר נגדעת לארץ חולש על-גוים: 13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי-אל ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכתי צפון: 14 אעלה על-במתי עב אדמה לעליון: 15 אך אל-שאול תודך אל-ירכתי-בור: 16 ראוי אליך ושיגחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגזו הארץ מרעיש ממלכות: 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא-פתח ביתה: 18 כל-מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: 19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל-אבני-בור כפגור מובס: 20 לא-יתחד אתם בקבוצה כי-ארצה שחת עמך הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים: 21 הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל-יקמו וירשו ארץ ומלאו פני-תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר וגון ונכד נאם-יהוה: 23 ושמתי למורש קדף ואגמי-מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם-לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשר בארצי ועל-הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היעוצה על-כל-הארץ וזאת היד הנטויה על-כל-הגוים: 27 כי-יהוה צבאות יעץ ומי יפר יידו הנטויה ומי ישיבנה: 28 בשנת-מות המלך אחז היה המשא הזה: 29 אל-תשמחי פלשת כלך כי נשבר שטט מפר כי-משרש נחש יצא צפע ופרו שרף מעופף: 30 ורעו ככורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשף ושאריתך יהרג: 31 הילולי לער זעקיער נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: 32 ומה-יענה מלאכיגוי כי יהוה יסד ציון וגה יחסו עבני עמו: 3

15 משא מואב כִּי בליל שדד ער מואב נדמה כִּי בליל שדד קיר-מואב נדמה: 2 עלה הבית ודיבן הבמות לככי על-נבו ועל מידבא מואב יליל בכל-ראשיו קרחה כל-זקן גרועה: 3 בחוצותיו חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה יליל ירד בבכי: 4 ותזעק חשבון ואלעלה עדיהן נשמע קולם על-כן חלצי מואב ירעו נפשו ירעה לו: 5 לבי למואב יזעק בריחה עד-צער עגלת שלשיה כי | מעלה הלוחית בבכי יעלה-בו כי דרך חורזים זעקת-שבר יעערו: 6 כי-מי נמרים משמות יהיו כי-יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: 7 על-כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: 8 כי-הקיפה הזעקה את-גבול מואב עד-אגלים יללתה ובאר אילים יללתה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי-אשית על-דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה:

16 שלחו-כר משל-ארץ מסלע מדברה אלה בת-ציון: 2 והיה כעוף-נווד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון: 3 *הביאו (הביאו) עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל-תגלי: 4 וגורו בר נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כי-אפס המץ כלה שד תמו רמס מן-הארץ: 5 והוכן בהסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו גאון-מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא-כן בדיו: 7 לכן יליל מואב למואב כלה יליל לאשישי קיר-חרשת תהגו אר-נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עדי-עזר נגעו תעו מדבר שלוחותיה נטשו עברו ים: 9 על-כן אככה בבכי יעזר גפן שבמה ארנון דמעתי חשבון ואלעלה כי על-קיצר ועל-קיצר היד נפל: 10 ונאסף שמחה וגיל מן-הכרמל ובכרמים לא-ירנן לא ירעע יין ביקבים לא-יידרך הדרך היד השבת: 11 על-כן מעי למואב ככור יחמו וקרוי לקיר חרש: 12 והיה כי-נראה כי-נלאה מואב על-ההבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואב מאז: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר: 3

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: 2 עזבות ערי ערער לעדרים תהינה ורבצו ואין מחריד: 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני-ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה: 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר-בו עוללת כלקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פרוה נאם-יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על-עשהו ועיניו אל-קדוש ישראל תראינה: 8 ולא ישעה אל-המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו | ערי מעוז כעזבת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מערך לא זכרת על-כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: 11 ביום נטער תשגשי ובבקר זרער תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: 12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמין ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון: 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני-רוח וכגלגל לפני סופה: 14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזינו: 3

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי-כוש: 2 השלח בים צירים ובכלי-גמא על-פני-מים לכו | מלאכים קלים אל-גוי ממשך ומורט אל-עם נורא מן-הוא והלאה גוי קורנו ומבוסה אשר-בזאו נהרים ארצו: 3 כל-ישיבי תבל ושכני ארץ כנשא-נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אלי *אשקוטה (אשקוטה) ואביטה במכוני כתם צח עלי-אור כעב טל בתם קציר: 5 כי-לפני קציר כתם-פרח ובסר גמל יהיה נצה וזולזלים

אריה על-מצפה | אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל-משמרתִי אנכי נצב כל-הלילות: 9 והנה־זה באל רכב איש צמד פרשים וען ויאמר נפלה נפלה בכל וכל־פסילי אלהיה שבר לארץ: 10 מדשתי וברגרי אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה־מלילה שמר מה־מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם־לילה אם־תבעיון בעיו שבו אתיו: 13 משא בערב בערב תלינו ארחות ודנים: 14 לקראת צמא התיו מים ישיב ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: 15 כי־מפני חרבות נדדו מפני | חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: 16 כי־כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל־כבוד קדר: 17 ושאר מספר־קשת גבורי בני־קדר ימעטו כי יהוה אלהי־ישראל דבר: 18

22 משא גיא חזיון מה־לך אפוא כי־עלית כלך לגגות: 2 תשאות | מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלל־לך לא חלל־י־חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל־קצינך נדדו־יחד מקשת אסרו כל־נמצא־ך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על־כן אמרתי שעה מני אמרר בככי אל־תאיצו לנחמני על־שד בת־עמי: 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל־ההר: 6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן: 7 יהיה מבחר־עמק־ך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל־נשק בית היער: 9 ואת בקועי עיר־דוד ראיתם כי־רבו ותקבצו אתמי הברכה התחתונה: 10 ואת־בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: 11 ומקנה | עשיתם בין התמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל־עשייה ויצרה מרחוק לא ראיתם: 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק: 13 והנה | ששון ושמחה הרג | בקר ושתט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: 14 ונגלה באדני יהוה צבאות אם־יִכַפֵּר העון הזה לכם עד־תמתו אמר אדני יהוה צבאות: 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך באל אל־הסכן הזה על־שכנא אשר על־הבית: 16 מה־לך פה ומי לך פה כי־חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חזקני בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטף עטה: 18 צנוף וצנפך צנפה כדור אל־ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסק: 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בר חלקיהו: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: 22 ונתתי מפתח בית־דוד על־שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: 23 ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל | כבוד בית־אביו הצאצאים והצפלות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל־כלי הנבלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר־עליה כי יהוה דבר: 18

23 משא צר הילילו | אניות תרשוש כי־שדד מבית מבוא מארץ כתיים נגלה־למו: 2 דמו ושבי אי סתר צידון עבר ים מלאך: 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סתר גוים: 4 בושי צידון כי־אמר ים מעוז הים לאמר לא־חלתי ולא־ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות: 5 כאשר־שמע למצרים חילו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישיבי אי: 7 הזאת לכם עליזה מימי־קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: 8 מי יעץ זאת על־צר המעטייה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי־ארץ: 9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל־צבי להקל כל־נכבדי־ארץ: 10 עברי ארצך כיאר בת־תרשוש אין מזח עוד: 11 ידו נטה על־הים הרגיו ממלכות יהוה צוה אל־כנען לשמד מעזניה: 12 ויאמר לא־תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת־צידון *כתיים (כתיים) קומי עברי גשם לא־ינח לך: 13 הן | ארץ כשדים זה העם לא היה אשר יסדה

במזמרות ואת־הנטישות הסיר התז: 6 יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו לעיט וכל־בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת ההיא יבלשי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן־הוא והלאה גוי | קורקו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל־מקום שם־יהוה צבאות הר־ציון: 18

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על־עב קל וביא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבן: 2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש־ב־אחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: 3 ונבקה רוח־מצרים בקרב וצעתו אכלע ודרשו אל־האלילים ואל־האטים ואל־האבות ואל־הידענים: 4 וסכרתי את־מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל־בם נאם האדון יהוה צבאות: 5 ונשתוממים מהים ונהר יחרב ויבש: 6 והאזניהו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על־יאור על־פי יאור וכל־מזרע יאור יבש נרף ואינו: 8 ואנו הדיגים ואבלי כל־משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על־פני־מים אמללו: 9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארנים חורי: 10 והיו שתתיה מדכאים כל־עשי שכר אגמי־נפש: 11 אך־אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה אך תאמרו אל־פרעה בר־חכמים אני בר־מלכי־קדם: 12 אים אפוא חכמיו ויגדו נא לך וידעו מה־יעץ יהוה צבאות על־מצרים: 13 נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את־מצרים פנת שבטיה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את־מצרים בכל־מעשהו כהתעלות שכור בקיאו: 15 ולא־יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: 16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד | ופחד מפני תנופת יד־יהוה צבאות אשר־הוא מגוף עליו: 17 והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר־הוא יועץ עליו: 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: 19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל־גבולה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי־יצעקו אל־יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע רב והצילים: 21 ונדע יהוה למצרים וידעו מצרים את־יהוה ביום ההוא ועבדו ויבחו ומנחה ונדדו־נדד ליהוה ושלמו: 22 ונגר יהוה את־מצרים נגר ורפוא ושבו עד־יהוה ונעמתי להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה וביא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את־אשור: 18 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: 18

20 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אלו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בר־אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחרף: 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחרף שלש שנים אות ומופת על־מצרים ועל־כוש: 4 כן ינהג מלך־אשור את־שבי מצרים ואת־גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחרף ויחשוף שת ערות מצרים: 5 וחתו ובלשו מכוש מבטם ומר־מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה־כה מבטנו אשר־נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו: 18

21 משא מדברים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הגדלי הבוגד | בוגד והשווד | שווד עלי עילם צורי מדי כל־אנחתה השבתי: 3 על־כן מלאו מתני חלחלה צירים אחוזי כצירי וזלדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: 4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה: 5 ערך השלתן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן: 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב־קשב: 8 ויקרא

לציים הקימו *בחינו (בחוניו) עררו ארמנותיה שמה למפלה:
 14 היילולו אניות תרשוש כי שדד מעזכן: ס 15 והיה ביום ההוא
 ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה
 לצר כשירת הזנה: 16 קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן
 הרבי-שיר למען תזכרי: 17 והיה מקץ | שבעים שנה יפקד יהוה
 את-צור ושבה לאתננה וזנתה את-כל ממלכות הארץ על-פני
 האדמה: 18 והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי
 לשבבים לפני יהוה והיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק: פ

24

הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישיביה:
 2 והיה כעם ככהו כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה
 כמולך כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: 3 הבוק | תבוק הארץ
 והבוז | תבוז כי יהוה דבר את-הדבר הזה: 4 אבלה נבלה הארץ
 אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם-הארץ: 5 והארץ חנפה תחת
 ישיביה כי-עברו תורת חלפו חוק הפרו ברית עולם: 6 על-כן אלה
 אכלה ארץ ויאשמו ישיבי בה על-כן חרו וישיבי ארץ ונשאר אנוש
 מזער: 7 אבל תירוש אמללה-גפן נאנחו כל-שמחילב: 8 שבת
 משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור: 9 בשיר לא
 ישתיוון ימר שכר לשתיו: 10 נשברה קרית-תהו סגר כל-בית מבוא:
 11 צותה עליהן בחוצות ערבה כל-שמחה גלה משוש הארץ:
 12 נשאר בעיר שמה ושאינה יכת-שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ
 בתוך העמים כנקה זית כעוללת אם-כלה בציר: 14 תמה ישאו
 קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: 15 על-כן בארים כבדו יהוה באי
 הים שם יהוה אלהי ישראל: ס 16 מכנף הארץ זמרת שמענו צבי
 לצדיק ואמר רזי-לי רזי-לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו:
 17 פחד ופחת ופח עליך וישב הארץ: 18 והיה הנס מקול הפחד
 יפל אל-הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי-ארבות ממרום
 נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור
 התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: 20 נוע תנוע ארץ כשכור
 והתנוודה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא-תסוף קום: ס
 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על-צבא המרום במרום ועל-מלכי
 האדמה על-האדמה: 22 ואספו אספה אסיר על-בור וסגרו
 על-מסגר ומרב מים יפקדו: 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה
 כי-מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד: פ

25

יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות
 מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה
 למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: 3 על-כן יכבדוך עם-עז
 קרית גוים עריצים ויראוך: 4 כי-היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר-לו
 מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קור: 5 כחרב בציון
 שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: פ 6 ועשה יהוה
 צבאות לכל-העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים
 שמנים ממחים שמרים מזוקקים: 7 ובלע בהר הזה פני-הלוט |
 הלוט על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגוים: 8 בלע המות
 לנצח ומהה אדני יהוה דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל
 כל-הארץ כי יהוה דבר: פ 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו
 לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כי-תנוח
 יד-יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן *במי (במו)
 מדמנה: 11 ופרש ידיו בקרבא כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל
 גאותו עם ארבות ידיו: 12 ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע
 לארץ עד-עפר: ס

26

ביום ההוא ישר השיר-הזה בארץ יהודה עיר עד-לנו
 ישועה ושית חומות וחל: 2 פתחו שערים ויבא גוי-צדיק
 שמר אומים: 3 יצר סמוך תצר שלום | שלום כי בך בטוח: 4 בטחו
 ביהוה עדיעד כי ביה יהוה צור עולמים: 5 כי השח ישיבי מרום
 קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד-ארץ יגיענה עד-עפר:
 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: 7 ארח לצדיק משרים ישר
 מעגל צדיק תפלוס: 8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך

תאות-נפש: 9 נפשי אויתוך בלילה אפי-רוחי בקרבי אשחרך כי
 כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישיבי תבל: 10 יחן רשע בל-למד
 צדק בארץ נכחות יעול ובל-יראה גאות יהוה: ס 11 יהוה רמה ידך
 בל-יחזיון יחזו ויבלשו קנאת-עם אפי-אש צריר תאכלם: ס 12 והנה
 תשפת שלום לנו כי גם כל-מעשינו פעלת לנו: 13 יהוה אלהינו
 בעל-זנו אדנים זולתך לבד-בך נזכר שמך: 14 מתים בל-יחיו רפאים
 בל-יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל-זכר למו: 15 יספת לגוי
 יהוה יספת לגוי נכבדת רחוקת כל-קצוי-ארץ: 16 יהוה בצר פקדוך
 צקון לחש מוסרך למו: 17 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק
 בחבליה כן היינו מפניך יהוה: 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת
 בל-נעשה ארץ ובל-יפלו ישיבי תבל: 19 יחיו מתיך נבלתי יקומו
 הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפול: ס
 20 לך עמי בא בחדריך וסגר *דלתיך (דלתך) בעדך חבי
 כמעט-רגע עד *יעבור (יעבר) זעם: 21 כי-הנה יהוה יצא ממקומו
 לפקד עון וישיב-הארץ עליו וגלתה הארץ את-דמיה ולא-תכסה עוד
 על-הרוגיה: ס

27

ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה
 על לוייתן נחש ברח ועל לוייתן נחש עקלתון והרג
 את-התנין אשר בים: ס 2 ביום ההוא כרם חמד ענו-לה: 3 אני יהוה
 נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: 4 חמה אין
 לי מיי-יתני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצייתה יחד: 5 או
 יחזק במעוה יעשה שלום לי שלום יעשה-לי: 6 הבאים ישרש יעקב
 יציץ ופרח ישראל ומלאו פני-תבל תנובה: ס 7 הכמכת מכהו הכהו
 אם-כהרג הרגיו הרג: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו
 הקשה ביום קדים: 9 לכן בזאת יכפר עון-יעקב וזה כל-פרי הסר
 חטאתו בשומן | כל-אבני מזבח כאבני-גר מנפצות לא-יקמו
 אשרים וחמנים: 10 כי עיר בצורה בוד נה משלח ונעזב כמדבר
 שם ירעה עגל ושם ירבע וכלה סעפיה: 11 ביבש קצירה תשברנה
 נשים באות מאיות אותה כי לא עם-בינות הוא על-כן לא-ירחמו
 עשהו ויצרו לא יחננו: ס 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת
 הנהר עד-נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ס
 13 והיה | ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור
 והנדחים בארץ מצרים והשתחויו ליהוה בהר הקדש בירושלים:
 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר
 על-ראש גיא-שמנים הלזונו יין: 2 הנה חזק ואמץ לאדני

28

כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ בוד:
 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים: 4 והייתה ציצת נבל
 צבי תפארתו אשר על-ראש גיא שמנים כבכורה בטרם לויץ אשר
 יראה הראה אותה בעודה בכפו ובלענה: ס 5 ביום ההוא יהיה
 יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח
 משפט לישב על-המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: ס
 7 וגם-אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מרה-יון
 תעו מרה-שכר שגו בראה פקו פליליה: 8 כי כל-שלחות מלאו קיאי
 צאה בלי מקום: ס 9 את-מי יורה דעה ואת-מי יבין שמועה גמולי
 מחלב עתיקי משדים: 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לעיר שם
 זעיר שם: 11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל-העם הזה:
 12 אשר | אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעליף וזאת המרגעה
 ולא אבאו שמוע: 13 והיה להם דבר-יהוה צו לצו צו לקו קו
 לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו
 ונלכדו: פ 14 לכן שמעו דבר-יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר
 בירושלים: 15 כי אמרתם כרתנו ברית את-מות ועם-שאלו עשינו
 חזה *שיט (שוט) שוטף כי-עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמנו כזב
 מחסנו ובשקר נסתרנו: ס 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד
 בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש:
 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת יענה ברד מחסה כזב
 וסתר מים ישטפו: 18 וכפר בריתכם את-מות וחזותכם את-שאלו

ועל־ספר חקיה ותהי ליום אחרון לעד עד־עולם: 9 כי עם מרל הוא
 בנים כחשים בנים לא־אבו שמוע תורת יהוה: 10 אשר אמרו לראים
 לא תראו ולחזים לא תחזו־לנו נכחות דברו־לנו חלקות חזו
 מהתלות: 11 סורו מני־דרך הטו מני־ארח השביתו מפנינו
 את־קדוש ישראל: 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם
 בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: 13 לכן יהיה לכם
 העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר־פתאים לפתע יבוא
 שברה: 14 אשברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא־ימצא
 במכתו חרש לחתות אש מליקוד ולחשף מים מגבא: פ 15 כי
 כה־אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תנשעון בהשקט
 ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: 16 ותאמרו לא־כי על־סוס
 ננוס על־כן תנוסון ועל־קל נרכב על־כן יקלו רפיתכם: 17 אלף אחד
 מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אמ־נותרתם כתרן
 על־ראש ההר וכנס על־הגבעה: 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן
 ירום לרחמכם כי־אלהי משפט יהוה אשרי כל־חוכי לו: 19 כי־עם
 בציון ישב בירושלם בכו לא־תבכה חנון וחנון לקול זעקך כשמעתי
 ענך: 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא־יכנף עוד מוריק והיו
 עיניך ראות את־מוריקי: 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה
 הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו: 22 וטמאתם את־צפוי פסילי
 כספך ואת־אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו:
 23 ונתן מטר זרעך אשר־תזרע את־האדמה ולחם תבואת האדמה
 והיה דשן ושמן ירעה מקינך ביום ההוא כר נרחב: 24 והאלפים
 והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר־זרה ברכת ובמזרה:
 25 והיה | על־כל־הר גבה ועל כל־גבעה נשאה פלגים יבלי־מים
 ביום הרג רב בנפל מגדלים: 26 והיה אור־הלבנה כאור החמה ואור
 החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה
 את־שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: 27 הנה שם־יהוה בא ממרחק
 בער אפו וכבד משאה שפתי מלאו זעם ולשונו כאש אכלת:
 28 ורוחו כנחל שוטף עד־צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ונסן
 מתטה על לחיי עמים: 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש־חג
 ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר־יהוה אל־צור ישראל:
 30 והשמיע יהוה את־הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב
 אש אוכלה נפס וזרם ואבן ברד: 31 כי־מקול יהוה יחת אשור בשבט
 יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים
 ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם *בה (בם): 33 כי־ערוך מאתמול
 תפתה גם *הוא (היא) למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש
 ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה: 34
 31 הוי הירדים מצרים לעזרה על־סוסים ישענו ויבטחו
 על־רכב כי רב ועל פרשים כי־עצמו מאד ולא שעו
 על־קדוש ישראל ואת־יהוה לא דרשו: 2 וגם הוא חכם ויבא רע
 ואת־דבריו לא הסיר וקם על־בית מרעים ועל־עזרת פעלי און:
 3 ומצרים אדם ולא־אל וסוסייהם בשר ולא־רוח ויהוה יטה ידו וכשל
 עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: 4 כי כה אמר־יהוה | אלי כאשר
 יהגה הארצה והכפיר על־טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם
 לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על־הר־ציון
 ועל־גבעתה: 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על־ירושלם גנון
 והציל פסח והמליט: 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: 7 כי
 ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם
 ידיכם חטא: 8 ונפל אשור בחרב לא־איש וחרב לא־אדם תאכלנו
 ונס לו מפני־חרב ובחוריו למס יהיו: 9 וסלעו ממגור יעבור וחתו
 מנס שריו נאם־יהוה אשר־אור לו בציון ונתנר לו בירושלם: 10
 32 הו לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה־איש
 כמחבא־רוח וסתר זרם כפלגי־מים בציון כצל סלע־כבד
 בארץ עיפה: 3 ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשכנה:
 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות:
 5 לא־יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: 6 כי נבל נבלה

לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס: 19 מדי עברו יקח
 אתכם כי־בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה יהיה רוק־זועה הבין
 שמועה: 20 כי־יקצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס:
 21 כי כה־פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר
 מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו: 22 ועתה אל־תתלוצצו
 פני־חזקו מוסריכם כי־כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה
 צבאות על־כל־הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו
 אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו:
 25 הלוא אם־שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה
 ושערה נסמן וכסמת גבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו: 27 כי
 לא בחרון יודש קצח ואופן עגלה על־כמן יסב כי במטה יחבט
 קצח וכמן בשבט: 28 לחם יודק כי לא לצח אדוש ידושנו ומהם
 גלגל עגלתו ופרשיו לא־ידקנו: 29 גם־זאת מעם יהוה צבאות יצאה
 הפליא עצה הגדיל תושיה: 30

29 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על־שנה חגים
 ינקפו: 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי
 כאריאל: 3 וחביתי כדור עלוך וצרתי עלוך מצב והקימתי עלוך
 מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב
 מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצי: 5 והיה כאבק דק המון זריק
 וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: 6 מעם יהוה צבאות
 תפקוד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה:
 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל־הגוים הצבאים על־אריאל
 וכל־צביה ומצדתה והמציקים לה: 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה
 אוכל והקיץ וירקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ
 והנה עוף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל־הגוים הצבאים על־הר
 ציון: 9 ס התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא־יון נעו ולא
 שכר: 10 כי־נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ועצם את־עיניכם
 את־הנביאים ואת־ראשיכם החזים כסה: 11 ותהי לכם חזות הכל
 כדברי הספר החתום אשר־יתנו אתו אל־יודע *הספר (ספר)
 לאמר קרא נא־זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על
 אשר לא־יודע ספר לאמר קרא נא־זה ואמר לא ידעתי ספר: 13
 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתי כבדוני ולבו רחוק
 ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: 14 לכן הנני יוסף
 להפליא את־העם־הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת
 נבניו תסתתר: 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה
 במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: 16 הפככם אם־כתמר
 היצר יחשב כי־יאמר מעשה לעשהו לא עלשני ויצר אמר ליוצרו לא
 הבין: 17 הלוא־עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער
 יחשב: 18 ושמעו ביום־ההוא החרשים דברי־ספר ומאפל ומחשך
 עיני עורים תראינה: 19 ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם
 בקדוש ישראל יגילו: 20 כי־אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל־שקדי
 און: 21 מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון וטו בתהו צדיק:
 22 לכן כה־אמר יהוה אל־בית יעקב אשר פדה את־אברהם
 לא־עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחרו: 23 כי בראתו ילדיו מעשה
 ידי בקרבן יקדישו שמי והקדישו את־קדוש יעקב ואת־אלהי ישראל
 יעריצו: 24 וידעו תע־רוח בינה ורוגנים ילמדו־לקח:

30 הוי בנים סוררים נאם־יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך
 מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על־חטאת:
 2 ההלכים להדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות
 בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל־מצרים
 לבלמה: 4 כי־היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו: 5 כל *הבאיש
 (הביש) על־עם לא־יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת
 וגם לחרפה: 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש
 מהם אפעה ושרף מעופף ישאז על־כתף עירים חילהם ועל־דבשת
 גמלים אוצרתם על־עם לא יועילו: 7 ומצרים הגל ויק יעזרו לכן
 קראתי לזאת רהב הם שבת: 8 עתה בוא כתבה על־לוח אתם

וערב ישכנובה ונטה עליה קורתהו ואבניבהו: 12 חריה ואיךשם מלוכה יקראו וכלשריה יהיו אפס: 13 ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות וענה: 14 ופגשו ציים אתאיים ושעיר עלרעהו יקרא ארשם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: 15 שמה קננה קפזו ותמלט ובקעה ודגרה בצלה ארשם נקבצו דיות אשה רעותה: 16 דרשו מעלספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כיפיל הוא צוה ורוחו הוא קבצו: 17 והוא הפיל להן גולל וידו חלקתה להם בקו עדעולם ירשוה לדור ודור ישכנובה: ס

35

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתלה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבודיהוה הדר אלהינו: ס 3 חזקו ימים רפות וברכים כשלות אמצו: 4 אמרו לנמרהרילב חזקו אל תראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כינבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: 7 והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בונה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: 8 והיהשם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לאיעברנו טמא והואלמו הלך דרך ואוילים לא יתעו: 9 לאיהיה שם אריה ופריץ חיות בליעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: 10 ופדויה יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם עלראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: פ

36

והיה בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלךאשור על כלערי יהודה הבצרות ויתפשים: 2 וישלח מלךאשור | אתרבשקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ועמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: 3 ויצא אליו אליקים בןחלקיהו אשר עלהבית ושבנא הספר ויואח בראסר המזכיר: 4 ויאמר אליהם רבשקה אמרונא אלחזקיהו כהאמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: 5 אמרתיו ארדברשפתים עצה וגבורה למלחמה עתה עלימי בטחת כי מרדת בי: 6 הנה בטחת עלמשענת הקנה הרצוץ הזה עלמצרים אשר יסמך אליו ובא בכפו וקבה כן פרעה מלךמצרים לכלהבטחים עליו: 7 וכיתאמר אלי אלייהוה אלהינו בטחנו הלוואהוא אשר הסיר חזקיהו אתבמתיו ואתמזבחתיו ויאמר ליהודה וירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו: 8 ועתה התערב נא אתאדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אםיתוכל לתת לך רכבים עליהם: 9 ואיך תשיב את פני פחת אתד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך עלמצרים לרכב ולפרשים: 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי עלהארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אלהארץ הזאת והשחיתה: 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אלרבשקה דברנא אלעבדך ארמית כי שמעים אנחנו ואלתדבר אלינו יהודית באזני העם אשר עלהחומה: 12 ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר אתהדברים האלה הלא עלהאנשים הנשבים עלהחומה לאכל אתחראיהם (צואתם) ולשתות אתשיניהם (מימי רגליהם) עמכם: 13 ועמד רבשקה ויקרא בקולגדול יהודית ויאמר שמעו אתדברי המלך הגדול מלך אשור: 14 כה אמר המלך אלישא לכם חזקיהו כי לאיוכל להציל אתכם: 15 ואליבטח אתכם חזקיהו אליהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: 16 אלתשמעו אלחזקיהו ס כי כה אמר המלך אשור עשואתי ברכה וצאו אלי ואכלו אישפגנו ואיש תאנתו ושתי איש מיבורו: 17 עדבאי ולקחתי אתכם אלארץ פארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: 18 פרויסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש אתארצו מיד מלך אשור: 19 אלה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרנים וכי הצילו אתשמרון מיד: 20 מי בכלאלי הארצות האלה אשרהצילו אתארצם מיד

ידבר ולבו יעשהאון לעשות חנף ולדבר אליהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא זמות ועץ לחבל*ענבים (ענבים) באמרירשקר ובדבר אביון משפט: 8 ונדב נדיבות ועץ והוא עלנדיבות יקום: פ 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האנה אמרתי: 10 מים עלשנה תרננה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: 11 חרדו שאננות רגה בטחות פשטה וערה וחגרה עלחלצים: 12 עלשדים ספדים עלשדיחמד עלגפן פריה: 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי עלכלבתי משוש קריה עליזה: 14 כיארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עדעולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עדיערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל*וכרמל (והכרמל) ליער יחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עדעולם: 18 וישב עמי בנה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: 19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: 20 אשריכם זרעו עלכלמים משלתי רגל השור והחמור: ס

33

הוי שודד ואתה לא שודד ובוגד ולאבגוד בו כהתמך שודד תושד כנלתך לבגד יבגדובר: ס 2 יהוה חננו לך קיני יהיה זרעם לבקרים אףישועתנו בעת צרה: 3 מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: ס 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון: 8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה וער בשן וכרמל: 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומום עתה אנשא: 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: 12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: ס 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעה חנפים מי | יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: 17 מלך בפינו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: 18 לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר אתהמגדלים: 19 אתעם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: 20 חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בליצען בליסע ותדתי לנצח וכלחבליו בליניתקו: 21 כי אמשם אדיר יהוה לנו מקוםנהרים יארים רחבי ידים בלתלך בו אנישיט וצי אדיר לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא ישיענו: 23 נטשו חבליו בליחזקו כרתנרם בלפרשו נס אז חלק עדששל מרבה פסחים בזו בו: 24 וכליאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

34

קרבנו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכלצאצאיה: 2 כי קצף ליהוה עלכלהגוים וחמה עלכלצבאם החרימם נתנם לטבח: 3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: 4 ונמקו כלצבא השמים ונגלו כספר השמים וכלצבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנגלת מתאנה: 5 כירותה בשמים חרבי הנה עליאדום תרד ועלעם חרמי למשפט: 6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי יבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עמם ופרים עמיאברים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשו: 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: 9 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: 10 לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקפוד וינשוף

יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 11 כרעה עדרו ירעה זרעו וקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: ס 12 מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: 13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו וידיענו: 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות וידיענו: 15 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: 16 ולבון אין די בער וחיתו אין די עולה: ס 17 כל־הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו־לו: 18 ואל־מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: 19 הפסל נסר חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף: 20 המסכן תרומה עץ לא־ירקב יבחר חרש חכם יבקש־לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: 22 הישב על־חוץ הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדל שמים וימתחם כאהל לשבת: 23 הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: 24 אף בל־נטעו אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ גזעם וגם־נשר בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: ס 25 ואל־מי תדמיוני ואשנה יאמר קדוש: 26 שא־מרום עיניכם וראו מי־ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: ס 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: 28 הלוא ידעת אם־לא שמעת אלהי עולם | יהוה בורא קצות הארץ לא יערף ולא יגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן ליערף כח ולאין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: 31 וקו־ יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ילעו ולכו ולא יעפו: פ

אין־מגיד אף אין משמיע אף אין־שמע אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישבו דבר: 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכייהם: פ

42

הן עבדי אתמר־בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא־ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכהה ולא ירוץ עד־ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחילו: פ 5 כה־אמר האל | יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק ביך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: 7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לא־אתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשנות הנה־באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: פ 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ושימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו: 13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ירע אף־יצריח על־איביו יתגבר: ס 14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כילודה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחרים הרים וגבעות וכל־עשבם אויביש ושמתני נהרות לאיים ואגמים אויביש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו ובתיבות לא־ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: 17 נסגו אחור ויבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: ס 18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 19 מי עור כי אס־עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: 20 *ראית (ראות) רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 21 יהוה הפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: 22 והוא עם־בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין־אמר השב: 23 מי בכם יאזן זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי־נתן *למשוסה (למשסה) יעקב וישראל לבזים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא־אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער־בו ולא־ישים על־לב: פ

43

ועתה כה־אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי־אתה: 2 כי־תעבר במים אתר־אני ובנהרות לא ישטפוך כי־תלך במו־אש לא תכה ולהבה לא תבער־ך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כש וסבא תחתיו: 4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיו ולאמים תחת נפשי: 5 אל־תירא כי אתר־אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל־תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף־עשיתיו: 8 הוציא עם־עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 9 כל־הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 אתם עדי נאם־יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי־אני הוא לפני לא־נוצר אל ואחרי לא יהיה: ס 11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעד־י מושיע: 12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם־יהוה ואני־אל: 13 גם־מיזם אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי וישבינה: ס 14 כה־אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באגיות רבתם: 15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: ס 16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: 17 המוציא רכב־וסוס תיל ועזו־ יחדו ישכבו בל־יקומו דעכו כפשתה כבו: 18 אל־תזכרו ראשנות וקדמניות אל־תתבננו: 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעה אף אשים במדבר

41

החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרה: 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 4 מי־פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת־אחרנים אני־הוא: 5 ראו איים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתיו: 6 איש את־רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את־צרף מחליק פטיש את־הולם פעם אמר לדבך טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: ס 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי־אתה בחרתיך ולא מאסתיו: 10 אל־תירא כי עמר־אני אל־תשתע כי־אני אלהיך אמציתיך אף־עזרתיך אף־תמכתיוך בימין צדקו: 11 הן יבשו ויפלטו כל הנחרים בר יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל־תירא אני עזרתיך: ס 14 אל־תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם־יהוה וגאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: 16 תזרם רוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: פ 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: 18 אפתח על־שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם־מים וארץ ציה למוצאי מים: 19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: 20 למען יראו וידעו וישומו וישכילו יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: פ 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: 22 גישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות | מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתו או הבאות השמיענו: 23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף־יטיבו ותלעו ונשתעה *ונרא (ונראה) יחדו: 24 הֲראתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: 25 העירותי מצפון ואת ממזרח־שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו־חמר וכמו יוצר ירמס־טיט: 26 מי־הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף

תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: 12 עמדי־נא בחברך וברב כשפוך באשר יגעת מנעורך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: 13 נלאית ברב עצתך יעמדו־נא ויושיעך *הברו (הברי) שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: 14 הנה היו קלש אש שרפתם לא יצילו אתינפשמ מיד להבה איך־גחלת לחמם אור לשבת נגדו: 15 כן היולך אשר יגעת סחרך מנעורך איש לעברו תלו אין מושיעך: ס

48

שמעו־זאת בית־יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים | בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי־מעיר הקדש נקראו ועל־אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: ס 3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מדעתך כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחק נחושה: 5 ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פרתאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: 6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני־יום ולא שמעתם פרתאמר הנה ידעתין: 8 גם לא־שמעת גם לא ידעת גם מאז לא־פתחה אונך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם־לך לבלתי הכריתך: 10 הנה צרפתך ולא בכסף בחרתך בכור עני: 11 למעני למעני אעשה כי איר יחל וכבודי לאחר לא־אתן: ס 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני־הוא אני ראשון אף אני אחרון: 13 אר־ידי יסדה ארץ וימיני טפתה שמים קרא אני אליהם ועמדו וחדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את־אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: 15 אני אני דברתי אף־קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: 16 קרבו אלי שמעו־זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: פ 17 כה־אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך הועיל מדריךך בדרך תלך: 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים: 19 והי כחול־זרעך וצאצאי מעיך כמעטיו לא־יכרת ולא־ישמד שמו מלפני: 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאו עד־קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: 21 ולא צמאו בחרבות הולילכם מים מצור הזיל למו ויבקע־צור ויזבו מים: 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים: ס

49

שמעו אים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: 2 ושם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: 3 ואמר לי עבדי־אתה ישראל אשר־בך אתפאר: 4 ואני אמרתי לריוך יגעת ליתו והבל כתי כליתי אכן משפטני את־יהוה ופעלתי את־אלהי: 5 ועתה | אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשוב יעקב אליו וישראל *לא (לו) יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי הגה עזי: 6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את־שבטי יעקב *ונצירי (ונצורי) ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד־קצה הארץ: ס 7 כה אמר־יהוה גאל ישראל קדושו לבזה־נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כה | אמר יהוה בעת רצון עבדתיך וביום ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על־דרכים ירעו ובכל־שפיים מרעיתם: 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא־יכם שרב ושמש כי־מרחמם ונהגם ועל־מבועי מים ונהלם: 11 ושמתי כלהרי לדרך ומסלתי ירמון: 12 הנה־אלה מרחוק יבאו והנה־אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: 13 רנו שמים וגילי ארץ *ויפצחו (ויפצחו) הרים רנה כי־נחם יהוה עמו ועניו ירחם: ס 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: 15 התשכח אשה עולה מרחם בר־בטנה גם־אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: 16 הן על־כפים חקתך חומתך נגדי תמיד: 17 מהרו בניך מהרסיר ומחרביר ממך יצאו: 18 שאי־סביב

עינך וראי כלם נקבצו באולך חייאני נאם־יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים כפלה: 19 כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעך: 20 עוד יאמרו באזנך בני שפליך צר־לי המקום גשה־לי ואשבה: 21 ואמרת בלבבך מי ילד־לי את־אלה ואני שכולה וגלמונה גלה | וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: פ 22 כה־אמר אדני יהוה הנה אשא אלגוים ידי ואל־עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתך על־כתף תנשאנה: 23 והיו מלכים אמנך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ וישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי־אני יהוה אשר לא־יבשו קני: ס 24 היקח מגבור מלקוח ואם־שבבי צדיק ימלט: 25 כי־כה | אמר יהוה גם־שבבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת־יריבך אנכי אריב ואת־בניך אנכי אושיע: 26 והאכלתי את־מונך את־בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו כל־בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: ס

50

כה | אמר יהוה אי זָה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מושי אשר־מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעכם שלחה אמכם: 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרדות ואם־אין־י כח להציל הן בנערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: ס 4 אדני יהוה נתן לי לשון למוזים לדעת לעות את־יער דבר יעיר | בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמוזים: 5 אדני יהוה פתח־לי און ואנכי לא מריתי אחר לא נסוגתי: 6 גוי נתתי למלכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתני מכלמות ורק: 7 ואדני יהוה יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן שמתני פני כחלמיש ואדע כי־לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי־יריב אתי בעמדה יחד מי־בעל משפטי יגש אלי: 9 הן אדני יהוה יעזר־לי מי־הוא ירשעני הן כלם כנגד יבלו עש יאכלם: 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר | הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו | באור אשכם וזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם למעצבה תשכבון: פ שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור חצבתם ואל־מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל־אברתם אביכם

51

ואל־שרה תחוללכם כי־אתד קראתיו ואברכהו וארבהו: ס 3 כי־נחם יהוה ציון נחם כל־חרבתיה ושם מדברה כעדן וערבתה כגן־יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: ס 4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ושפטו אלי אים יקוו ואל־זרעי ייחלון: 6 שאז לשמים עיניכם והביטו אל־הארץ מתחת כי־שמים כעשן נמלחו והארץ כנגד תבלה וישביה כמו־כן ימותו וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: ס 7 שמעו אלי ידעי צדק עם תורת בלבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל־תחתו: 8 כי כנגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: ס 9 עורי עורי לבשי־עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את־היא המחצבת רהב מחוללת תנין: 10 הלוא את־היא המחצבת ים מי תהום רבה השמה מעמקיהם דרך לעבר גאולים: 11 ופדויו יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישגון נסו יגון ואנחה: ס 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־את ויתיראי מאנוש ימות ומבך־אדם חציר ינתן: 13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים יסד ארץ ותפחד תמיד כל־היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: 14 מהר צעה להפתח ולא־ימות לשחת ולא יחסר לחמו: 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה: ס 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתי מיד יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה שתי מצית: 18 איך־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־בנים גדלה:

בפור אבניו ויסדתי בספירים: 12 ושמתי כדל שמשתיר ושערי לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: 13 וכל בניך למודי יהנה ורב שלום בניך: 14 בצדקה תכונני רחמי מעשק כילא תיראי וממחמה כי לאיתקרב אליך: 15 הן גור יגור אפס מאותי מיגר אתך עליך יפול: 16* הן (הנה) אנכי בראתי חרש נפח באש פחים ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: 17 כל כלי יוצר עלוך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהנה וצדקתם מאתי נאם יהוה: ס

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אירלו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: 2 למח תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: 3 הטו אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ס 6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אלי יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: 9 כי גבתו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מרהשמים ושמה לא ישוב כי אם הירוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל צעיר השדה ומחאו כף: 13 תחת הנעצוץ יעלה ברז *תחת (ותחת) הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: ס

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: 2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ס 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אלי יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרס הן אני עץ יבש: ס 4 כי כה | אמר יהוה לסרסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בברית: 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתרלו אשר לא יכרת: ס 6 ובני הנכר הנלוה עלי יהוה לשרתו ולא הבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בברית: 7 והביאותים אליהר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם ובחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: 9 כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער: ס 10 *צפו (צפוי) עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יכלו לבנח הזים שכבים אהבי לנום: 11 והכלבים עינפוש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרך פנו איש לבצעו מקצה: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום וינוחו על משכבותם הלק נכחו: 3 ואתם קרבו הנה בני עונה זרע מנאף ותזנה: 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תארכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקו הם הם גורלקו גם להם שפכת נסר העלית מנחה העל אלה אנחם: 7 על הרגבה ונשא שמת משכבר גם שם עלית לזבח זבח: 8 ואחר הדלת והמוזה שמת זכורו כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבר ותכרת לק מהם אהבת משכבם יד חזית: 9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רחמי ותשלתי צורך עד מרחק ותשפילי עד שאול: 10 ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש חית ידר מצאת על כן לא

19 שתים הנה קראתיך מי יגיד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמה: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמתי יהוה גערת אלהיך: 21 לכן שמעתי נא זאת עניה ושכרת ולא מין: ס 22 כה אמר אדני יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידי את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד: 23 ושמתי ביד מוהר אשר אמרו לנפשך שתי ונעברה ותשימי כארץ גור וכחוץ לעברים: ס

52 עורי עורי לבשי ערץ ציון לבשי | בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא: 2 התנער מעפר קומי שבי ירושלם *התפתחו (התפתח) מוסרי צוארך שביה בת ציון: ס 3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: 5 ועתה *מילי (מה לי) פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם *משלו (משליו) יהילולו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני יהוה המדבר הנבי: 7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: 8 קול צפוף נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם: 10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ס 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הבר נשאי כלי יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי יהלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: ס 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: 14 כאשר שמעו עלך רבים כרמשחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: 15 כן יהוה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: 2 ועל כינוק לפניו וכשרש מארץ צוה לא יתאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: 3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבהו: 4 אכן חלניו הוא נשא ומכאבניו סבלם ואנחנו חשבנהו נגע מכה אלהים ומענה: 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפאלנו: 6 כלנו כצאן תעינו איש לדרך פניו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: 7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחר כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: 9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: 10 ויהוה חפץ דכאו החלי אמ תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח: 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: 12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע: ס

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: 2 הרחיבי | מקום אהלך ויריעות משכנותי וטו אל תחשכי הארכי מיתרך ויתדתך חזקי: 3 כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומך תשכחי וחרפת אלמנותך לא תזכרי עוד: 5 כי בעלך עשך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: 6 כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: 7 ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך: 8 בשצר קצר הסתרתני פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: ס 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מינח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצר עלך ומגערך: 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמי יהוה: ס 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ

62

למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יוצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: 2 וראו גוים צדוק וכל מלכים כבודך וקרא לה שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה * וצנוף (וצנוף) מלוכה בכף אלהיה: 4 לא יאמר לה עוד עזובה ולא ארצה לא יאמר עוד שממה כי לה יקרא חפציבה ולא רצה בעולה כי חפץ יהוה בך וארצה תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בנור ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיה: 6 על חומותי ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אלהי לכם: 7 ואל תתנו דמי לו עדיכון ועדישים את ירושלים תהלה בארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לא יבוי ואם ישתו בני יבך תירושך אשר יגעת בו: 9 כי מאספיו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו ישתו בחצרות קדשי: 10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: 11 הנה יהוה השמע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישער בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה וקרא דרושה עיר לא נעזבה: 13

63

מיזה | בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת: 3 פורה | דרכתי לבדי ומעמים וכל מלבושי אגאלתי: 4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכותי: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: 7 חסדי יהוה | אזכיר תהלת יהוה כל אשר גמלנו יהוה ורבוט לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וכרב חסדיו: 8 ויאמר ארעמי המה בניס לא ישקרו ויהי להם למושיע: 9 בכל צרתם | *לא (לו) צר ומלאך פינו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כלימי עולם: 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בהם: 11 ויזכר מי עולם משה עמו איה | המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבן את רוח קדשו: 12 מוליק לימיני משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליקם בתהמות פסוס במדבר לא יכשלו: 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לה שם תפארת: 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך ובגרותך המון מער ורחמיך אלי התאפקו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: 17 למה תתענו יהוה מדרוך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: 19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נלו: כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו: 2 בעשותך נראות לא נקנה ירדת מפניך הרים נלו: 3 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו: 4 פגעת את שש ועשה צדק בדרךך וזכרוך הראתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: 5 ונהי כטמא כלנו וכנגד עדים כל צדקותינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: 6 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו: 7 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: 8 אל תקצר יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הו הבט נא עמך כלנו: 9 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: 10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו הנה לשרפת אש וכל מחמדינו הנה לחרבה: 11 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד: 12

64

כך אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי: 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואלוה אביט אל עני וכנה רוח וחרד על דברי: 3 שוחט השור מכה איש זובח השעה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דברי יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו: 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא תבל לה והמליטה זכר: 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: 9 האני אשפיר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיה: 10 שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: 12 כי כה | אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: 13 כליש אשר אמו תנחמו כן אנכי אנטחם ובירושלים תנחמו: 14 וראיתם וישש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו: 15

65

כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו

סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם: 3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר * ופרק (ומרק) פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל תגשבי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקים: 7 עונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה * על (אל) חיקים: 8 כה | אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתוהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצאתי מעקב זרע ומיהודה יורש הר יירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה: 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני:

11 ואתם עזבו יהוה השכחים את היר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכלעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם: 13 לכן כה אמר | אדני יהוה הנה עבדי | יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תיללו: 15 והנחמם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדי יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: 17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 18 כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלים וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזמן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער ברמאה שנה ימות והחוטא ברמאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העשן ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: 24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל יתבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל היר קדשי אמר יהוה: 13

66

כך אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי: 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואלוה אביט אל עני וכנה רוח וחרד על דברי: 3 שוחט השור מכה איש זובח השעה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דברי יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו: 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא תבל לה והמליטה זכר: 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: 9 האני אשפיר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיה: 10 שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: 12 כי כה | אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: 13 כליש אשר אמו תנחמו כן אנכי אנטחם ובירושלים תנחמו: 14 וראיתם וישש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו: 15

וְגַעַרְתוּ בְּלִהְבֵי־אֵשׁ: ¹⁶ כִּי בָאֵשׁ יִהְיֶה נִשְׁפָּט וּבַחֲרָבוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר
 וְרַבּוֹ חֲלָלִי יִהְיֶה: ¹⁷ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל־הַגְּנוֹת אַחֵר *אֶחָד
 (אֶחָת) בְּתוֹךְ אֲכָלֵי בָשָׂר הַחֲזִיר וְהַשִּׁקְזָץ וְהַעֲכָבְרִי וְיָחִידוּ וְסָפוּ
 נַאֲמֵם־יִהְיֶה: ¹⁸ וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בְּאֵה לְקַבֵּץ
 אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי: ¹⁹ וְשָׁמְתִי בְּהֵם אוֹת
 וְשַׁלַּחְתִּי מֵהֶם | פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מְשַׁכֵּי קִשְׁתַּת
 תִּבְלֵ וְיַעַן הָאֵיִם הָרַחֲקוּם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ
 אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: ²⁰ וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם

מְכַל־הַגּוֹיִם | מִנְחָה | לַיהוָה בְּסוֹסִים וּבְרִכָּב וּבְצַבִּים וּבְפָרָדִים
 וּבְכַרְכְּרוֹת עַל הַר קֹדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָלִי טְהוֹר בֵּית יְהוָה: ²¹ וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים
 לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה: ²² כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ הַחְדָּשָׁה
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עַמִּדִים לִפְנֵי נַאֲמֵם־יִהְיֶה כֵן יַעֲמֵד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם:
²³ וְהָיָה מִדֵּי־חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ יָבֹא כָל־בָּשָׂר
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמַר יְהוָה: ²⁴ וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים
 בְּיָ כִי תוֹלַעְתָּם לֹא תִמּוֹת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵה וְהֵינּוּ דְרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר:

ירמיהו

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: ² אשר היה דברי יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: ³ והיה בימי יהויקים בריאשיהו מלך יהודה עדתם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בריאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: ⁴ ס' והיה דברי יהוה אלי לאמר: ⁵ בטרם *אצורך (אצרך) בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ⁶ ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: ⁷ ואמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: ⁸ אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: ⁹ וישלח יהוה את ידו ויגע עלי כי יאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: ¹⁰ ראה הפקדתיך | היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: ¹¹ והיה דברי יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ¹² ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשותו: ¹³ והיה דברי יהוה | אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ¹⁴ ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ: ¹⁵ כי | הני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח | שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה: ¹⁶ ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ¹⁷ ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצור אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: ¹⁸ ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: ¹⁹ ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך: **2** והיה דברי יהוה אלי לאמר: ² הלא וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחר במדבר בארץ לא זרועה: ³ קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: ⁴ פ שמעו דברי יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: ⁵ כה | אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל והבלו: ⁶ ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישוב אדם שם: ⁷ ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: ⁸ הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעו והרעים פשעו בו והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: ⁹ לכן עד ארבי אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם ארבי: ¹⁰ כי עברו אי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ¹¹ ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: ¹² שמו שמים עליוזאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: ¹³ כי שתיים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור | מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יוכלו המים: ¹⁴ העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: ¹⁵ עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה ערו *נצתה (נצתו) מבלי ישוב: ¹⁶ גם בני ירמיהו *ותחפנסו (ותחפנסו) ירמיהו קדקד: ¹⁷ הלא יזאת תעשה לך עובר את יהוה

אלהיך בעת מוליךך בדרך: ¹⁸ ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר: ¹⁹ תיסקר רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: ²⁰ כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא *אעבד (אעבור) כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: ²¹ ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: ²² כי אם תכבסי בנזר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: ²³ איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרךך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: ²⁴ פרה | למד מדבר באות *נפשו (נפשה) שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ומצאונה: ²⁵ מנעו רגלך מיחף *וגורנך (וגורנך) מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלה: ²⁶ כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם: ²⁷ אמרים לעץ אבי אתה ולא אבך את *ילדתי (ילדתנו) כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: ²⁸ ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: ²⁹ למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה: ³⁰ לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: ³¹ הדור אתם ראו דברי יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: ³² התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני מימי אין מספר: ³³ מה יטיב דרךך לבקש אהבה לכן גם את הרעות *למדתי (למדתי) את דרכיך: ³⁴ גם בכנפך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה: ³⁵ ותאמרו כי נקוית אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמריך לא חטאתי: ³⁶ מה יתולי מאד לשנות את דרךך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: ³⁷ גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם: **3** לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאישי אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה: ² שאי עיניך על שפסום וראי איפה לא *שגלת (שכבת) על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחנפי ארץ בזנותך וברעתך: ³ וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם: ⁴ הלא מעתה *קראתי (קראת) לי אבי אלופ נערי אתה: ⁵ הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה *דברתי (דברת) ותעשי הרעות ותוכל: ⁶ פ ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כליהר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזנישם: ⁷ ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה *ותראה (ותרא) בגודה אחותה יהודה: ⁸ וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתו את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזני גם היא: ⁹ והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ: ¹⁰ וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: ¹¹ פ ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: ¹² הלא וקראת את הדברים האלה צפונה

השמים ממעל על כידברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: 29 מקול פרש ורמה קשת ברחות כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואירושב בהן איש: 30 *ואתי (ואת) שדוד מהתעשי כיתלבשי שני כיתעדי עדיזהב כיתקרעי בפור עיניך לשואו תתיפי מאסוֹבֵר עגבים נפשך יבקשו: 31 כי קול כחולה שמעתי צרה כמבפירה קול בתציון תתופח תפרש כפיה אוינא לי כיעופה נפשי להרגים: פ

5 שוטטו בחוצות ירושלם וראוֹנָא ודעו ובקשו ברחובותיה אם־תמצאו איש אם־יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: 2 ואם חיה־יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: 3 יהוה עיניך הלא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי ארדלים הם נוֹאֵלוּ כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: 5 אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: 6 על־כן הכם ארה מעיר זאב ערבות ישדדם נמר שקד על־עריהם כל־היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו *משבותיהם (משבותיהם): 7 אי לזאת *אסלוח־ (אסלח) לך בניך עזבני וישבעו בלא אלהים ואשבט אותם וינאפו ובית זונה יתגדו: 8 סוסים מיונים משכים היו איש אל־אשת רעהו וצהלו: 9 העל־אלה לוא־אפקד נאם־יהוה ואם בגוי אשר־כוה לא תתנקם נפשי: ס

10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל־תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהנה המה: 11 כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם־יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא־הוא ולא־תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: ס 14 לכן כה־אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את־הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: 15 הנני מביא עליכם גוי ממרתק בית ישראל נאם־יהוה גוי | איתו הוא גוי מעולם הוא גוי לא־תדע לשנו ולא תשמע מה־ידבר: 16 אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: 18 וגם בימים ההמה נאם־יהוה לא־אעשה אתכם כלה: 19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את־כל־אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: ס 20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעו ביהודה לאמר: 21 שמעוֹנָא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: 22 האותי לא־תיראו נאם־יהוה אם מפני לא תחילו אשר־שמתי חול גבול לים חק־עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: 23 ולעם הזה היה לב סורר וזורה סרו וילכו:

24 ולא אמרו בלבכם גירא נא את־יהוה אלהינו הנתן גשם *ויורה (וירה) ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר־לנו: 25 עונותיכם הטוראלה וחסאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי־נמצאו בעמי רשעים ישור כשר יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתיים מלאים מרמה על־כן גדלו ויעשירו: 28 שמנו עשתו גם עברו דברי־רע דין לא־דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: 29 העל־אלה לא־אפקד נאם־יהוה אם בגוי אשר־כוה לא תתנקם נפשי: ס 30 שמה ושערוה נהיתה בארץ: 31 הנביאים נבאו־בשקר והכהנים ירדו על־ידיהם ועמי אהבו כן ומה־תעשו לא־חרייתה:

6 העזו | בני בנימן מקרב ירושלם ובתקולע תקעו שופר ועל־בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: 2 הנהו והמענגה דמיתי בתציון: 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את־ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים או לנו כי־פנה היום כי ינטו צללי־ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: ס 6 כי כה אמר יהוה צבאות נרתו עצה ושפכו על־ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק

ואמרת שובה משבה ישראל נאם־יהוה לוא־אפיל פני בכם כי־חסיד אני נאם־יהוה לא אטור לעולם: 13 אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את־דרכיך לזרים תחת כל־עץ רענן ובקולי לא־שמעתם נאם־יהוה: 14 שובו בנים שובבים נאם־יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: 15 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם־יהוה לא־יאמרו עוד ארון ברית־יהוה ולא יעלה עללב ולא יזכרובו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל־הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע: ס 18 בימים ההמה ילכו בית־יהודה על־בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על־הארץ אשר הנחלתי את־אבותיכם: 19 ואנכי אמרתי אך אישיתך בבנים ואת־לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי *תקראו (תקראי) לי ומאחרי לא *תשובו (תשובי): 20 אך בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם־יהוה: 21 קול על־שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העו את־דרכם שכחו את־יהוה אלהיהם: 22 שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אך לשקר מגבעות המון הרים אך ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אכלה את־יגיע אבותינו מנעורינו את־צאנם ואת־בקרם את־בניהם ואת־בנותיהם: 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד־היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו: ס

4 א־תשוב ישראל | נאם־יהוה אלי תשוב ואם־תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: 2 ונשבעת חיה־יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: ס 3 כי־כה | אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם גירו לכם גיר ואל־תזרעו אלקוצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות ובלבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן־תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: 5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו *אתקעו (תקעו) שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל־ערי המבצר: 6 שאו־נס ציונה העיזו אל־תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: 7 עלה אריה מסבלו ומשחית גוים נסע וצא ממקומו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב: 8 על־זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא־שב חרון אפי־יהוה ממנו: פ 9 והיה ביום־ההוא נאם־יהוה יאבד לב־המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: 10 ואמר אקה | אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד־הנפש: 11 בעת ההיא יאמר לעם־זה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בתרעמי לוא לזרות ולוא להבר: 12 רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם־אני אדבר משפטים אותם: 13 הנה | כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו: 14 כבסי מרעה לבר ירושלם למען תושעי עד־מתי תליו בקרבך מחשבות אונך: 15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: 16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על־ירושלם נצרים באים מארץ המרתק ויתנו על־ערי יהודה קולם: 17 כשמרי שדי היו עליה מסביב כי־אתי מרתה נאם־יהוה: 18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד־לבך: ס 19 מעי | מעי | *אחולה (אוחילה) קירות לבי המה־לי לבי לא אחריש כי קול שופר *שמעתי (שמעת) נפשי תרועת מלחמה: 20 שבר על־שבר נקרא כי שדדה כל־הארץ פתאם שדדו אהלי רגע וירעתי: 21 עד־מתי אראה־נס אשמעה קול שופר: ס 22 כי | איויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו: 23 ראיתי את־הארץ והנה־רתה ובהו ואל־השמים ואין אורם: 24 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל־הגבעות התקלקלו: 25 ראיתי והנה אין האדם וכל־עוף השמים נדדו: 26 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל־ערוי נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: ס 27 כי־כה אמר יהוה שממה תהיה כל־הארץ וכלה לא אעשה: 28 על־זאת תאבל הארץ וקדרו

ואלתשא בעדם רנה ותפלה ואלתפגעבי כיאניני שמע אתה:
 17 האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלים:
 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים אתהאש והנשים לשות
 בצק לעשות כנים למלכת השמים והסר נסכים לאלהים אחרים
 למען הכעסני: 19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלא אתם למען
 בשת פניהם: ס 20 לכן כהאמר | אדני יהוה הנה אפי וחמתי
 נתכת אל המקום הזה עלהאדם ועלהבהמה ועלעץ השדה
 ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה: ס 21 כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל עלותיכם ספו עלזבחיכם ואכלו בשר: 22 כי
 לאדברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום *הוציא (הוציאי) אותם
 מארץ מצרים עלדברי עולה וזבח: 23 כי אםאת הדבר הזה צויתי
 אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
 והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען יטב לכם: 24 ולא
 שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו
 לאחור ולא לפנים: 25 למרהיום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים
 עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם
 ושלח: 26 ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרע
 מאבותם: 27 ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו
 אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר
 לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה
 ונכרתה מפייהם: ס 29 גוי נזרף והשליכי ושאי עלשפים קינה כי
 מאס יהוה ויטש את דור עברתו: 30 כיעשו בני יהודה הרע בעיני
 נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא:
 31 ובנו במות התפת אשר בגי בר הים לשרף את בנייהם
 ואת בנייהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: ס 32 לכן
 הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת גוי בר הים כי
 אם גיא ההרמה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם
 הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
 34 והשבתי | מערי יהודה ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:
8 בעת ההיא נאם יהוה *ויציאו (ויציאו) את עצמות
 מלכיה יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת |
 עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: 2 ושטחום
 לשמש ולירח ולכל | צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדום ואשר
 הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא
 יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 3 ונבחר מות מחיים לכל
 השארית הנשארים מרהמשפחה הרעה הזאת בכל המקומות
 הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: ס 4 ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה הפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מדוע
 שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו
 לשוב: 6 הקשבתי ואשמע לוא יכן ידברו אין איש נחם על רעתו
 לאמר מה עשיתי כלה שב *במרצותם (במרצותם) כסוס שוטף
 במלחמה: 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר *וסוס (וסיס)
 ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: 8 איכה
 תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט
 שקר ספרים: 9 הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו
 וחקמתה להם: ס 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם
 ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה
 עשה שקר: 11 וירפו את שבר בתעמי על נקלה לאמר שלום |
 שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם
 לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם וכשלו אמר יהוה: ס
 13 אסף אסופם נאם יהוה אין עבדים בגפן ואין תאנים בתאנה
 והעלה נבל ואתן להם יעברום: 14 על מה אנחנו נשבים האספו
 ובואו אל ערי המבצר ונדמה שם כו יהוה אלהינו הדמנו וישקנו
 מיראש כי חטאנו ליהוה: 15 קנה לשלום ואין טוב לעת מרפה
 והנה בעתה: 16 מן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו

בקרבה: 7 כהקיר *בור (בר) מימיה כן הקרה רעתה חמס ושו
 ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי ירושלים פרתקע נפשי
 ממך פראשמך שממה ארץ לוא נושבה: פ 9 כה אמר יהוה צבאות
 עולל ועוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות:
 10 על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו
 להקשיב הנה דברי יהוה הנה להם לחרפה לא יחפצו בו: 11 ואת
 חמת יהוה | מלאתי נלאיתי הכול שפר על עולל בחוץ ועל סוד
 בחורים יחדו כיהם איש עמיאשה וילכדו זקן עם מלא ימים:
 12 ונסבו בתייהם לאחרים שדות ונשים יחדו כיאטה את יד
 על ישיב הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע
 ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על נקלה
 לאמר שלום | שלום ואין שלום: 15 הבישו כי תועבה עשו גם בוש
 לא יבשו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים וכשלו
 אמר יהוה: ס 16 כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו |
 לנבות עולם איזה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם
 ויאמרו לא נלך: 17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר
 ויאמרו לא נקשיב: 18 לכן שמעו הגוים ודעו עדה את אשר בם:
 19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אליהעם הזה פרי מחשבותם
 כי על דברי לא הקשיבו ותורת וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה
 משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרתק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם
 לא יערכו לי: ס 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה
 מכלשלים וכשלו גם אבות ובנים יחדו שכן ורעו *יאבדו (ואבדו): פ
 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור
 מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם
 כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון:
 24 שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיוזרה:
 25 אל *תצאי (תצאו) השדה ובדרך אל *תלכי (תלכו) כי חרב
 לאוב מגור מסבוב: 26 בתעמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד
 עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו: 27 בחון
 נתתיך בעמי מבצר ותדע ובהנת את דרכם: 28 כלם סרי סורים
 הלכו רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה: 29 נחר מפח
 *מאשתם (מאש תם) עפרת לשוא צרף צרף ורעים לא נתקו:
 30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם: פ
7 הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער
 בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו
 דברי יהוה כלי יהודה הבאים בשערים האלה להשתחוות ליהוה: ס
 3 כהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 ואשכנה אתכם במקום הזה: 4 אלי תבטחו לכם אל דברי השקר
 לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם היטיב
 תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש
 ובין רעהו: 6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו
 במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: 7 ושכנתי
 אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למרעולם
 ועד עולם: 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל:
 9 הגב | רצה ונאף והשבט לשקר וקטר לבטל והלך אחרי אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר
 נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות
 האלה: 11 המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו
 בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה: ס 12 כי לכו נא אל מקומי
 אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי
 לו מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה יען עשיתם את כל המעשים
 האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא
 אתכם ולא עניתם: 14 ועשיתי לבית | אשר נקרא שמי עליו אשר
 אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי
 לשלו: 15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם
 את כל רע אפיהם: ס 16 ואתה אל תתפלל | בעד העם הזה

רעשה כל־הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלוואה עיר ושבי בה: ס 17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין־להם לחש ונשכו אתכם נאם־יהוה: ס 18 מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דדי: 19 הנה־קול שועת בתעמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם־מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: 20 עבר קציר כלה קניץ ואנחנו לוא נושענו: 21 על־שכר בתעמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: 22 הצרי אין בגלעד אם־רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בתעמי: 23 מִי־יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בתעמי:

9 מִי־יתני במדבר מלון ארזים ואעזבה אתעמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: 2 וידרכו את־לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל־רעה | יצאו ואתי לא־ידעו נאם־יהוה: ס 3 איש מרעהו השמרו ועל־כל־אח אל־תבטחו כי כל־אח עקוב ועקוב וכל־רע רכיל יהלך: 4 ואיש ברעהו | והתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר־שקר העוה נלאו: 5 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת־אותי נאם־יהוה: ס 6 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי־איר אעשה מפני בתעמי: 7 חץ *שוחט (שתוט) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את־רעהו | ידבר ובקרבו ישום ארבו: 8 העל־אלה לא־אפקד־בם נאם־יהוה אם בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי: ס 9 על־ההרים אשא בכי ונהי ועל־נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי־איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד־בהמה נדדו הלכו: 10 ונתתי את־ירושלם לגלים מעון תנים ואת־ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: ס 11 מִי־האיש החכם ויבן את־זאת ואשר דבר פִי־יהוה אליו ויגדה על־מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: ס 12 ויאמר יהוה על־עזובם את־יתורתי אשר נתתי לפניהם ולא־שמעו בקולי ולא־הלכו בה: 13 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: ס 14 לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את־העם הזה לענה והשקיתים מִי־ראש: 15 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את־החרב עד כלותי אותם: ס 16 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל־החכמות שלחו ותבואנה: 17 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותדנה עינינו דמעה ועפעפינו ילד־מים: 18 כי קול נהי נשמע מציון איר שדדנו בשנו מאד כי־עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: ס 19 כי־שמענה נשים דבר־יהוה ותקח אזנכם דבר־פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: 20 כי־עלה מות בחלוננו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: 21 דבר כה נאם־יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על־פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף: ס 22 כה | אמר יהוה אל־יתהלל חכם בחכמתו ואל־יתהלל הגבור בגבורתו אל־יתהלל עשיר בעשרו: 23 כי אם־בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי־באלה חפצתי נאם־יהוה: ס 24 הנה ימים באים נאם־יהוה ופקדתי על־כל־מול בערלה: 25 על־מצרים ועל־יהודה ועל־אדום ועל־בני עמון ועל־מואב ועל־כל־קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל־הגוים ערלים וכל־בית ישראל ערלי־לב: ס 26 שמעו את־הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל:

10 2 כה | אמר יהוה אל־דרך הגוים אל־תלמדו ומאתות השמים אל־תחתו כי־יחתו הגוים מהמה: 3 כי־חקות העמים הבל הוא כי־עץ מיער כרתו מעשה ידי־חרש במעצד: 4 בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות ויחזקום ולוא יפיקו: 5 כתרמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ונשוא כי לא יצעדו אל־תיראו מהם כי־לא ירעו וגם־היטיב אין אותם: ס 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה: 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל־חכמי הגוים ובכל־מלכותם מאין כמוך: 8 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: 9 כסף מרקע מתרשיש יבא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: 10 ויהוה אלהים

אמת הוא־אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא־יכלו גוים זעמו: ס 11 כדנה תאמרון להום אלהי די־שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומִיתחתות שמיא אלה: ס 12 עשה ארץ בכלחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה *ארץ (הארץ) ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו: 14 נבער כל־אדם מדעת הביש כל־צורף מפסל כי שקר נספו ולא־רוח בם: 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 16 לא־כאלה חלק יעקב כי־יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו: ס 17 אספי מארץ כנענתך *ושבתי (ושבת) במצור: ס 18 כי־כה אמר יהוה הנני קולע את־יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ומצאו: ס 19 אין לי על־שברי נחלה מکتני ואני אמרתי אר זה חלי ואשאנו: 20 אהלי שדך וכל־מיתרי נתקו בני יצאנו ואינם אין־נטה עוד אהלי ומקים ירעותו: 21 כי נבערו הרעים ואת־יהוה לא דרשו על־כן לא השכילו וכל־מרעיתם נפוצה: ס 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את־ערי יהודה שממה מעון תנים: ס 23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא־איש הלך והכין את־צעדו: 24 יסרני יהוה אר־במשפט אל־באפק פִי־תמעטני: 25 שפך חמתך על־הגוים אשר לא־ידעוך ועל־משפחות אשר בשמך לא קראו כי־אכלו את־יעקב ואכלהו ויכלהו ואת־נהו השמו: פ

11 הדבר אשר היה אלי־ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 שמעו את־דברי הברית הזאת ודברתם אל־איש יהודה ועל־יושבי ירושלם: 3 ואמרת אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל ארוה האיש אשר לא ישמע את־דברי הברית הזאת: 4 אשר צייתי את־אבותיכם ביום הוציא־אותם מארץ־מצרים מזור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר־אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 5 למען הקים את־השבעה אשר־נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואנן ואמר אמן | יהוה: ס 6 ויאמר יהוה אלי קרא את־כל־הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את־דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: 7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד־היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: 8 ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את־כל־דברי הברית הזאת אשר־צייתי לעשות ולא עשו: ס 9 ויאמר יהוה אלי נמצא־קשר באישי יהודה וביושבי ירושלם: 10 שבו על־עונות אבותם הראשלים אשר מאנו לשמוע את־דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית־ישראל ובית יהודה את־בריתי אשר כרתי את־אבותם: ס 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא־יכולו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: 12 והלכו ערי יהודה ויושבי ירושלם וזעקו אל־האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא־יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר עריך היו אליהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: ס 14 ואתה אל־תתפלל בעד־העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: ס 15 מה לידידי בביתי עשותה המומתה הרבים ובשר־קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלוי: 16 זית רענן יפה פרי־תאר קרא יהוה שמך לקול | המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דלותיו: 17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית־ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: ס 18 ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם: 19 ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא־ידעתי כי־עלי | חשבו מחשבות נשחיתיה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא־יזכר עוד: 20 ויהוה צבאות שפט צדק בתן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את־ריבי: ס 21 לכן כה־אמר יהוה על־אנשי עבדות המבקשים את־נפשי לאמר לא תבא בשם יהוה ולא תמות בידנו: ס 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם

הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: 23 ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם: 24 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: 2 נטעתם גם שרשו ילכו גם עששו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבח והקדשם ליום הרגה: 4 עד מתי תאכל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ושביתה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחרינו: 5 כי את רגלים | רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסיסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: 6 כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחיך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות: 7 עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידודות נפשי בכף איביה: 8 היתה לי נחלתי כאריה בער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: 9 העוט צבוע נחלתי לי העוט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התנו לאכלה: 10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: 11 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12 על כל שפים במדבר באו שודים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אפי יהוה: 14 כה | אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: 15 והיה אחרי נתישי אותם אשוב ורחמתי והשבתי את ישראל לנחלתו ואיש לא ירצו: 16 והיה אם למד ולמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבגל ובגבו בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה: 18

הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: 21 מה תאמרו כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: 22 וכי תאמרו בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו עקבך: 23 היהפך כושי עורו ונמר חברותיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: 24 ואפיצם כקשעו בריוח מדבר: 25 זה גורלך מנת מדבר מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקרא: 26 וגם אני חשפתי שולך על פניך ונראה קלונך: 27 נאפך ומצהלותך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוצר אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד: פ אשר היה דברי יהוה אלי ירמיהו על דברי הבצרות:

14

2 אכלה יהודה ושעריה אמללו קדו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: 3 ואדריהם שלחו *צעוריהם (צעוריהם) למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחסו ראשם: 4 בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חסו ראשם: 5 כי גם אילת בשדה וידה ועוזב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: 7 אם עונונו ענו בני יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנו רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה: 12 כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: 13 ואמר אלה | אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה: 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם *ואליל (ואליל) *ותרמות (ותרמות) לבם המה מתנבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני | הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתי: 17 ואמרת אליהם אתה הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בית עמי מכה נחלה מאד: 18 אם יציאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו: 19 המאס מאסת את יהודה אם בצינו געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו: 22 הוש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה: פ

15

1 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני וצאו: 2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשכי לשבי: 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: 4 ונתתם *לזועה (לזועה) לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה ברוחזקוהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: 5 כי מייחמל עליך ירושלם ומי יגוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: 6 את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך גלאיתי הנחם: 7 ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרךיהם לוא שבו: 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אים בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: 9 אמללה ילדת

13 כה אמר יהוה אלי הלך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו: 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: 3 והיה דברי יהוה אלי שנית לאמר: 4 קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרטה וטמנהו שם בנזיק הסלע: 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: 6 והיה מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרטה וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם: 7 ואלך פרטה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשתת האזור לא יצלח לכל: 8 פ והיה דברי יהוה אלי לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאגים | לשמוע את דברי ההלכים בשרות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם והיה כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: 11 כי כאשר יבוק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: 12 ואמרת אליהם את הדבר הזה ס כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישיבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת כל ישיבי ירושלם שכרון: 14 ונפצתי את איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: 15 שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר: 16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתגפפו רגליכם עליהרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות *ישית (ושית) לערפל: 17 ואם לא תשמעוה במסותרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: 19 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: 20 *שאי (שאן) עיניכם *וראי (וראו)

השבעה נפתח נפשה *באה (בא) שמשה בעד יומם בנשה וחרפה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: ס 10 אוילי אמי כי ילדתי איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשוי כלה מקללני: ס 11 אמר יהוה אסלא *שרותך (שריתך) לטוב אסלוא | הפגעתני בר בעת רעה ובעת צרה אתי האיב: 12 הירע ברזל | ברזל מצפון ונחשת: 13 חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליי: 14 והעברתי אתי איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד: ס 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפק תקחני דע שאתי עליך חרפה: 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי *דבריך (דברך) לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: ס 17 לא ישבתי בסוד משחקים ואעלו מפני ידך ביד ישבתי כי ידעם מלאתי: ס 18 למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: ס 19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם: 20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כיראתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה: 21 והצלתך מיד רעים ופדתיך מפר ערצים: פ

16

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: 3 כי כה | אמר יהוה עלי הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמותם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: 4 ממותי תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ס 5 כי כה | אמר יהוה אל תבוא בית מרוח אל תלך לספוד אל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגודו ולא יקרח להם: 7 ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מית ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: ס 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך עלימה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואני עזבו ואת יתורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם לשם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: ס 14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חיי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אסחי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על אדמתם אשר נתתי לאבותם: ס 16 הנני שלח *לדוגים (לדגים) רבים נאם יהוה ודגים ואחרים כן אשלח לרבים ציידים וצידים מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפו עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחסאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי: ס 19 והנה עזי ומעזי ומנסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו ארשקור נחלו אבותינו הבל ואירבם מועיל: 20 העשה לך אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה: ס

17

חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בנייהם מזבחותם ואשריהם על יעץ רענן על גבעות הגבהות: 3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליי: 4 ושמטתה ובר מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך אתי איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד: ס 5 כה | אמר יהוה ארוך הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומריהו יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ס 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ | שתול על מים ועל יובל ישלח שרשי ו לא *ירא (יראה) כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בתן כליות ולתת לאיש *כדרכו (כדרכיו) כפרי מעלליו: ס 11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי *ימו (ימיו) ועזבו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עובדי יבשו *יסורי (וסורי) בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: ס 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אמת: 15 הנה המה אמרים אלי איה דברי יהוה יבוא נא: 16 ואני לא אצתי | מרעה אחריך יום אנש לא התאיתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל תהיה לי למחנה מחסיאתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: ס 19 כה אמר יהוה אלי הך ועמדת בשער בני *עם (העם) אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישיבי ירושלים הבאים בשערים האלה: ס 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי *שומע (שמוע) ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם ישמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי | הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות *בה (בו) כל מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על כסא דוד רכבים | ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישיבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם: 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומר השפלה ומרהר ומרהנגב מבאים עולה ונחב ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי | שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: פ

18

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: 3 וארד בית היוצר *והנהו (והנה הוא) עשה מלאכה עלי האבנים: 4 ונשתת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ועשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: פ 5 והיה דברי יהוה אלי לאמור: 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כראתם בידי בית ישראל: ס 7 רגע אדבר עלי גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוש ולהאבד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: ס 9 ורגע אדבר עלי גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע: 10 ועשה *הרעה (הרע) בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להטיב אותו: ס 11 ועתה אמר נא אלי איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובה נא איש מדרך הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: 12 ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות

אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ועבדום: ¹⁰ אל תבכו למות ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: ¹² כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³ הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתקלו: ¹⁴ האמר אבנה לי בית מזוה ועליות מרוחים וקרע לו חלוניו וספון בארז ומשוח בששן: ¹⁵ התמלך כי אתה מתחרה בארז אביר הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: ¹⁶ הן דירעני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: ¹⁷ כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקלי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות: ¹⁸ לכן כה אמר יהוה אלהיוקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה: ¹⁹ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים: ²⁰ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביו: ²¹ דברתי אליך בשלוותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי: ²² כל רעוך תרעה רוח ומאהביו בשבי ילכו כי אז תבשיל ונכלמת מכל רעתך: ²³ *ישבתי (ישבת) בלבנון *מקוננתי (מקוננת) בארזים מה נחנת בבאלך חבלים חיל כילדה: ²⁴ חייאני נאם יהוה כי אם יהיה כנייהו בן יהוויקים מלך יהודה חותם עליך ימיני כי משם אתקנה: ²⁵ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: ²⁶ והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמות: ²⁷ ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כנהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: ²⁹ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: ³⁰ כה | אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יציל בימיו כי לא יציל מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה: **23** הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה: ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: ³ ואני אקבל את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על גוהן ופרו ורבו: ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתי ולא יפקדו נאם יהוה: ⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: ⁶ בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה | צדקנו: ⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חיי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ⁸ כי אם חיי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתי שם וישבו על אדמתם: ⁹ לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא יכון: ¹¹ כי יגם נביא גס כהן חנפו גס בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה: ¹² לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי יאביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה: ¹³ ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: ¹⁴ ובנביאי ירושלים ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו הידלי כלם כסדם וישביה כעמרה: ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקותים מיראש כי מאת נביאי ירושלים יצאה חנפה לכל הארץ: ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: ¹⁷ אמרים

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהנה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יוכניהו בן יהוויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלים ויבאם בבל: ² הדוד אחד תאנים רעות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ³ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ורמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ⁴ והיה דבר יהוה אלי לאמר: ⁵ כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: ⁶ ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתי על הארץ הזאת ובניתיים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש: ⁷ ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והידלי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישובו אלי בכל לבם: ⁸ וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה | אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלים הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: ⁹ ונתתיים *לזועה (לזועה) לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיתם שם: ¹⁰ ושלחתי גם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם: ¹¹ פ

25 הדבר אשר היה עלי ירמיהו על כל לעם יהודה בשנה הרבעית ליהוויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: ² אשר דבר ירמיהו הנביא

אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ועבדום: ¹⁰ אל תבכו למות ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: ¹² כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³ הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתקלו: ¹⁴ האמר אבנה לי בית מזוה ועליות מרוחים וקרע לו חלוניו וספון בארז ומשוח בששן: ¹⁵ התמלך כי אתה מתחרה בארז אביר הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: ¹⁶ הן דירעני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: ¹⁷ כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקלי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות: ¹⁸ לכן כה אמר יהוה אלהיוקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה: ¹⁹ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים: ²⁰ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביו: ²¹ דברתי אליך בשלוותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי: ²² כל רעוך תרעה רוח ומאהביו בשבי ילכו כי אז תבשיל ונכלמת מכל רעתך: ²³ *ישבתי (ישבת) בלבנון *מקוננתי (מקוננת) בארזים מה נחנת בבאלך חבלים חיל כילדה: ²⁴ חייאני נאם יהוה כי אם יהיה כנייהו בן יהוויקים מלך יהודה חותם עליך ימיני כי משם אתקנה: ²⁵ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: ²⁶ והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמות: ²⁷ ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כנהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: ²⁹ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: ³⁰ כה | אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יציל בימיו כי לא יציל מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה: **23** הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה: ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: ³ ואני אקבל את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על גוהן ופרו ורבו: ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתי ולא יפקדו נאם יהוה: ⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: ⁶ בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה | צדקנו: ⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חיי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ⁸ כי אם חיי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתי שם וישבו על אדמתם: ⁹ לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא יכון: ¹¹ כי יגם נביא גס כהן חנפו גס בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה: ¹² לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי יאביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה: ¹³ ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: ¹⁴ ובנביאי ירושלים ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו הידלי כלם כסדם וישביה כעמרה: ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקותים מיראש כי מאת נביאי ירושלים יצאה חנפה לכל הארץ: ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: ¹⁷ אמרים

על-כל-עם יהודה ואל כל-ישיב ירושלים לאמר: ³ מן-שלהש עשרה שנה ליאשיהו בן-אמון מלך יהודה ועד | היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דברי-יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: ⁴ ושלח יהוה אליכם את-כל-עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטייתם את-אזניכם לשמע: ⁵ לאמר שובו-נא איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם ושובו על-האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למרעולם ועד-עולם: ⁶ ואל-תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחית להם ולא-תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ⁷ ולא-שמעתם אלי נאם-יהוה למען *הכעסוני (הכעיסני) במעשה ידיכם לרע לכם: ⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות וען אשר לא-שמעתם את-דברי: ⁹ הנני שלח ולקחתי את-כל-משפחות צפון נאם-יהוה ואל-נבוכדראצר מלך-בבל עבדי והבאתים על-הארץ הזאת ועל-ישיביה ועל כל-הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: ¹⁰ והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: ¹¹ והיתה כל-הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את-מלך בבל שבעים שנה: ¹² והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על-מלך-בבל ועל-הגוי ההוא נאם-יהוה את-עונם ועל-ארץ כשדים ושמתי אתו לשמנות עולם: ¹³ *והבאתי (והבאתי) על-הארץ ההיא את-כל-דברי אשר-דברתי עליה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-נבא ירמיהו על-כל-הגוים: ¹⁴ כי עבדו-בם גם-המה גוים רבים ויחלכם גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: ¹⁵ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את-כוס החמה הזאת מדי והשקיתה אתו את-כל-הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: ¹⁶ ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: ¹⁷ ואקח את-הכוס מיד יהוה ואשקה את-כל-הגוים אשר-שלחתי יהוה אליהם: ¹⁸ את-ירושלים ואת-ערי יהודה ואת-מלכיה את-שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: ¹⁹ את-פרעה מלך-מצרים ואת-עבדיו ואת-שריו ואת-כל-עמו: ²⁰ ואת כל-הערב ואת כל-מלכי ארץ העוץ ואת כל-מלכי ארץ פלשתים ואת-אשקלון ואת-עזה ואת-עקרון ואת שארית אשדוד: ²¹ את-אדום ואת-מואב ואת-בני עמון: ²² ואת כל-מלכי-צר ואת כל-מלכי צידון ואת מלכי הארץ אשר בעבר הים: ²³ ואת-דדון ואת-תימא ואת-בוז ואת כל-קוצוץ פאה: ²⁴ ואת כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי הערב השכנים במדבר: ²⁵ ואת | כל-מלכי זמרי ואת כל-מלכי עילם ואת כל-מלכי מדי: ²⁶ ואת | כל-מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל-אחיו ואת כל-הממלכות הארץ אשר על-פני האדמה ומלך ששר ישתה אחריהם: ²⁷ ואמרת אליהם ס כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: ²⁸ והיה כי ימאנו לקחת-הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: ²⁹ כי הנה בעיר אשר נקרא-שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על-כל-ישיבי הארץ נאם יהוה צבאות: ³⁰ ואתה תנבא אליהם את כל-הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על-נחוו היד כדרכים וענה אל כל-ישיבי הארץ: ³¹ כה שאון עד-קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל-בשר הרשעים נתנם לחרב נאם-יהוה: ³² כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אלגוי וסער גדול יעור מיד-כתי-ארץ: ³³ והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד-קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה יהיו: ³⁴ הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי-מלאו מיכם לטבח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: ³⁵ ואבד מנוס מן-הרעים ופליטה מאדירי הצאן: ³⁶ קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי-ישד יהוה את-מרעיתם: ³⁷ ונדמו נאות השלום מפני חרון אפי-יהוה: ³⁸ עזב

ככפיר סכו כי-היתה ארצם לשמה מפני חרון הנה ומפני חרון אפו: ^פ

26

בראשית ממלכות יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: ² כה | אמר יהוה עמד בחצר בית-יהוה ודברת על-כל-ערי יהודה הבאים להשתחית בית-יהוה את כל-הדברים אשר צויתוך לדבר אליהם אל-תגרע דבר: ³ ואולי ישמעו וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם-לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: ⁵ לשמע על-דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: ⁶ ונתתי את-הבית הזה כשלה ואת-העיר *הזאתה (הזאת) אתן לקללה לכל גוי הארץ: ^ס וישמעו הכהנים והנבאים וכל-העם את-ירמיהו מדבר את-הדברים האלה בבית יהוה: ⁸ והיו | ככלות ירמיהו לדבר את כל-אשר-צוה יהוה לדבר אל-כל-העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל-העם לאמר מות תמות: ⁹ מדוע נבית בשם-יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל-העם אל-ירמיהו בבית יהוה: ¹⁰ וישמעו | שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית-המלך בית יהוה וישבו בפתח שער-יהוה החדש: ^ס ¹¹ ויאמרו הכהנים והנבאים אל-השרים ואל-כל-העם לאמר משפט-מות לאיש הזה כי נבא אל-העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ¹² ויאמר ירמיהו אל-כל-השרים ואל-כל-העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל-הבית הזה ואל-העיר הזאת את כל-הדברים אשר שמעתם: ¹³ ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל-הרעה אשר דבר עליכם: ¹⁴ ואני הנני בידיכם עשולי כטוב וכישר בעיניכם: ¹⁵ אך | ידע תדעו כי אם-מתים אתם אתי כי-ידם נקי אתם נתנים עליכם ואל-העיר הזאת ואל-ישיביה כי באמת שלחתי יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל-הדברים האלה: ^ס ויאמרו השרים וכל-העם אל-הכהנים ואל-הנביאים איך-לאיש הזה משפט-מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: ¹⁷ ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל-כל-קהל העם לאמר: ¹⁸ *מיכיה (מיכה) המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך-יהודה ויאמר אל-כל-עם יהודה לאמר כה-אמר | יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער: ¹⁹ ההמת המתהו חזקיהו מלך-יהודה וכל-יהודה הלא ירא את-יהוה ויחל את-פני יהוה וינחם יהוה אל-הרעה אשר-דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על-נפשותינו: ²⁰ וגם-איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן-שמעיהו מקרית היערים וינבא על-העיר הזאת ועל-הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: ²¹ וישמע המלך יהויקים וכל-גבוריו וכל-השרים את-דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: ²² וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן-עכבור ואנשים אתו אל-מצרים: ²³ ויצאו את-אוריהו ממצרים ויבאו אל-המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את-נבלתו אל-קברי בני העם: ²⁴ אך יד אחיקם בן-שפן היתה את-ירמיהו לבלתי תת-אתו ביד-העם להמיתו: ^פ

27

בראשית ממלכת יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל-ירמיה מאת יהוה לאמר: ² כה-אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על-צוארך: ³ ושלחתם אל-מלך אדום ואל-מלך מואב ואל-מלך בני עמון ואל-מלך צר ואל-מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלים אל-צדקיהו מלך יהודה: ⁴ וצוית אתם אל-אדניהם לאמר כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל-אדניכם: ⁵ אנכי עשיתי את-הארץ את-האדם ואת-הבהמה אשר על-פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: ⁶ ועתה אנכי נתתי את-כל-הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל עבדי וגם

את־חית השדה נתתי לו לעבדו: ⁷ ועבדו אתו כל־הגוים ואת־בני ואת־בן־בנו עד בא־עת ארצו גס־הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: ⁸ והיה הגוי והממלכה אשר לא־יעבדו אתו את־נבוכדנאצר מלך־בבל ואת אשר לא־יתן את־צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על־הגוי ההוא נאם־יהוה עד־תמי אתם בידו: ⁹ ואתם אל־תשמעו אל־נביאיכם ואל־קסמיכם ואל־חלמתיכם ואל־עונניכם ואל־כשפיים אשר־הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־מלך בבל: ¹⁰ כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם: ¹¹ והגוי אשר יביא את־צוארו בעל מלך־בבל ועבדו והנחתי על־אדמתו נאם־יהוה ועבדה וישב בה: ¹² ואל־צדקיה מלך־יהודה דברתי ככל־הדברים האלה לאמר הביאו את־צואריכם בעל מלך־בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: ¹³ למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כא־שך דבר יהוה אל־הגוי אשר לא־יעבד את־מלך בבל: ¹⁴ ואל־תשמעו אל־דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: ¹⁵ כי לא שלחתים נאם־יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: ¹⁶ ואל־הכחנים ואל־כל־העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל־תשמעו אל־דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הזה כלי בית־יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם: ¹⁷ אל־תשמעו אליהם עבדו את־מלך־בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה: ¹⁸ ואם־נבאים הם ואם־יש דבר־יהוה אתם ופגעו־נא ביהוה צבאות לבלתי־באו הכלים | הנותרים בבית־יהוה ובית מלך יהודה וירושלם בבבלה: ¹⁹ כי כה אמר יהוה צבאות אל־העמדים ועל־הים ועל־המלכות ועל־יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: ²⁰ אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את־כוכניה (וכניה) בְּיְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם: ²¹ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על־הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך־יהודה וירושלם: ²² בבבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם־יהוה והעליתים והשיבתים אל־המקום הזה: ^פ

28

ויהי | בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך־יהודה *בשנת (בשנה) הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן־עוזר הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל־העם לאמר: ² כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את־על מלך בבל: ³ בעוד | שנתים ימים אני משיב אל־המקום הזה את־כל־כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך־בבל מן־המקום הזה ויביאם בבבל: ⁴ ואת־כוכניה בְּיְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם ואת־כל־גלות יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל־המקום הזה נאם־יהוה כי אשבר את־על מלך בבל: ⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל־העם העמדים בבית יהוה: ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את־דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית־יהוה וכל־הגולה מבבל אל־המקום הזה: ⁷ אר־שמע־נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל־העם: ⁸ הנבאים אשר היו לפני ולפניך מן־העולם וינבאו אל־ארצות רבות ועל־ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר: ⁹ הנביא אשר נבא לשלום בבא דבר הנביא וידע הנביא אשר־שלתו יהוה באמת: ¹⁰ ויקח חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו: ¹¹ ויאמר חנניה לעיני כל־העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את־על | נבוכדנאצר מלך־בבל בעוד שנתים ימים מעל־צואר כל־הגוים ויקח ירמיה הנביא ודרכו: ^פ ¹² ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה אַחֲרַי שָׁבוּר חַנְנִיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל צֹאֵר יִרְמְיָה הַנְּבִיא לֵאמֹר: ¹³ הַלֹּךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חַנְנִיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטֵת עַץ שִׁבְרֵת וְעִשִׂיתָ תַּחְתֵּיהֶן מֹטֹת בְּרֹזֶל: ¹⁴ כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרֹזֶל נָתַתִּי עַל־צֹאֵר | כֹּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְעַבְדָּתוֹ וְנִבְכַדְנֶאֱצָר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעִבְדָהוּ וְגַם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ: ¹⁵ ויאמר ירמיה

הנביא אל־חנניה הנביא שמע־נא חנניה לא־שלחך יהוה ואתה הבטחת את־העם הזה על־שקר: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי־סרה דברת אל־יהוה: ¹⁷ וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי: ^פ **29** ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל־יתר זקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־כל־העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבבלה: ² אחרי צאת יכניה־המלך והגבירה והפריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ³ ביד אלעשה בן־שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח צדקיה מלך־יהודה אל־נבוכדנאצר מלך בבל בבבלה לאמר: ⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל־הגולה אשר־הגליתו מירושלם בבבלה: ⁵ בני בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־פרין: ⁶ קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו־שם ואל־תמטו: ⁷ ודרשו את־שלום העיר אשר הגליתו אתכם שמה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל־ישואו לכם נביאיכם אשר־בקרְבכם וקסמיכם ואל־תשמעו אל־חלמתיכם אשר אתם מחלמים: ⁹ כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם־יהוה: ¹⁰ כי־כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את־דברי הטוב להשיב אתכם אל־המקום הזה: ¹¹ כי אנכי ידעתי את־המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם־יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקנה: ¹² וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: ¹³ ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל־לבבכם: ¹⁴ ונמצאתי לכם נאם־יהוה ושבתי את־שביתכם (שבותיכם) וקבצתי אתכם מכל־הגוים ומכל־המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם־יהוה והשבתי אתכם אל־המקום אשר־הגליתו אתכם משם: ¹⁵ כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבבלה: ¹⁶ כי־כה | אמר יהוה אל־המלך היושב אל־כסא דוד ואל־כל־העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא־יצאו אתכם בגולה: ¹⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את־החרב את־הרעב ואת־הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא־תאכלנה מרע: ¹⁸ וירדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים *לזועה (לזעוה) לכל | ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל־הגוים אשר־הדחיתם שם: ¹⁹ תחת אשר־לא־שמעו אל־דברי נאם־יהוה אשר שלחתי אליהם את־עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם־יהוה: ²⁰ ואתם שמעו דבר־יהוה כל־הגולה אשר־שלחתי מירושלם בבבלה: ²¹ כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל־אחאב בן־קוליה ואל־צדקיהו בן־מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני | נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך־בבל והכם לעיניכם: ²² ולקח מהם קללה לכל־גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך־בבל באש: ²³ וען אשר עשו נבלה בישראל ונאפו את־נשי רעייהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צייתם ואנכי *היודע (היודע) ועד נאם־יהוה: ²⁴ ואל־שמעוהו הנחלמי תאמר לאמר: ²⁵ כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר וען אשר אתה שלחת בשמחה ספרים אל־כל־העם אשר בירושלם ואל־צפניה בן־מעשיה הכהן ואל כל־הכהנים לאמר: ²⁶ יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל־איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל־המהפכת ואל־הצינק: ²⁷ ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: ²⁸ כי על־כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בני בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־פריהן: ²⁹ ויקרא צפניה הכהן את־הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: ^פ ³⁰ והי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר: ³¹ שלח על־כל־הגולה לאמר כה אמר יהוה אל־שמעיה הנחלמי וען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על־שקר: ³² לכן כה־אמר יהוה הנני פקד על־שמעיה

16 כה | אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושב מארץ אויב: 17 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושב בנים לגבולם: ס 18 שמוע שמעתי אפרים מתנווד וסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: 19 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי עלי יקר בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי ימדי דברי בו זכר אזכרנו עוד עליכן המו מעל לו רחם ארחמנו נאם יהוה: ס 21 הציבי לך צינים שמי לך תמורוים שתי לברך למסלה דרך *הלכתי (הלכת) שובי בתולת ישראל שבי אל ערוך אלה: 22 עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: ס 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדוש: 24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכלים ונסעו בעדר: 25 כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: ס 27 הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוך ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה: 30 כי אם איש בעונו ומות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו: ס 31 הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בהם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי יכולים ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: ס 35 כה | אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: ס 37 כה | אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: ס 38 הנה ימים * (באים) נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל גרב ונסב געתה: 39 ויצא עוד *קוה (קו) המדה נגדו על גבעת (השומות) עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא ינהרס עוד לעולם: ס

32

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה *בשנת (בשנה) העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ונתן ביד מלך בבל ודבריו עם פיו ועיניו את *עיניו (עיניו) תראינה: 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: פ 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל בר שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל ברדדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר | בארץ בנימין כילך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל ברדדי אשר בענתות ואשקלה ללו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: 10 ואתב בספר ואחתם ואעד עדים

הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש | יושב | בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר עליהוה: ס

30

הדבר אשר היה אלי ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: 3 ויהי הנני ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתיים אל הארץ אשר נתתי לאבותם ורשעה: פ 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אלי ישראל ואל יהודה: 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כילודה ונהפכו כל פנים לירקון: 7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע: 8 והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ס 10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל ויהי מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 11 כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים | אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקה: פ 12 כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך: 13 אירדן דיגך למזור רפאות תעלה אין לך: 14 כל מאהבך שכחוך אותך לא ידרשו כי מפת אויב הפיתויך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך: 15 מה דמעק על שברך אנוש מכאבר על | רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: 16 לכן כל אכליך יאכלו וכל צרריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל בוזר אתן לבו: 17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: ס 18 כה | אמר יהוה הנני שבת אלהי יעקב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב: 19 ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו: 20 והיו בניו כל קדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו: 21 והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבן יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה: 22 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ס 23 הנה | סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים וחול: 24 לא ישוב חרון אפי יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:

31

בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: ס 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שריתי חרב הלוח להרגיעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: 4 עוד אבגר ונבניתי בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים: 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי ישיום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: פ 7 כי כה | אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתיים מירכתי ארץ בהם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ושוב הנה: 9 בבכי יבאו ובתחנונים אובלים אוליכם אל ינחלו מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: ס 10 שמעו דברי יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל וקבצנו ושמרו כרעה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב ואלו מיד חזק ממנו: 12 ויבאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד: 13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונחמתיים ושמחתיים מגונם: 14 ורויית נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: ס 15 כה | אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמורוים רחל מבכה על בגייה מאנה להנחם על בגייה כי איננו: ס

ואשקל הכסף במאזנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני הנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כליהיהודים הישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען ועמדו ימים רבים: 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: 16 ואתפלל אליהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: 17 אהה אדני יהוה הנה | אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטייה לאיפלא ממך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העלליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: 20 אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ומעשה לך שם כיום הזה: 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטייה ובמוקא גדול: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: 23 ובלאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך * ובתרוחק * ובתורחק לא אלהכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת הנה והנהך ראה: 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: 26 ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר: 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 30 כיהיו בני ישראל ובני יהודה אר עשים הרע בעיני מנצחיהם כי בני ישראל אר מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: 31 כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למרה היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלים: 33 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ויאנם שמעים לקחת מוסר: 34 וישמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא: 35 ויבנו את במות הבעל אשר | בגיא ברהנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען * החטי (החטיא) את יהודה: 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר | אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר: 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקוצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח: 38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבכם לבלתי סור מעלי: 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתיים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר | אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר | וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה

ובערי החר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשוב את שבותם נאם יהוה: 5

33

ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה ויצר אותה להכינה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות וברכות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנמצים אל הסללות ואל החרב: 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: 6 הנני מעלה לה ארצה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת: 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותים ככראשנה: 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי * לכול (לכל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: 9 והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: 10 כה | אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו אתי יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשוב את שבות הארץ ככראשנה אמר יהוה: 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה | במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו ננה רעים מרובצים כאן: 13 בערי החר ובערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה האצן על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה | צדקנו: 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הילילה ולבלתי היות יומם זלילה בעתם: 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיותו לבן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: 22 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי: 23 ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר: 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ונאצון מהיות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם זלילה חקות שמים וארץ לא שמתי: 26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב (אשוב) את שבותם ורחמתים: 27

34

הדבר אשר יהיה אלי ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל | וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלא אמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תפש ובידו נתת ויעניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פירך ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפוך והיו אדון יספדוך כי דבר אני דברתי נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים: 7 וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשאר

בערי יהודה ערי מבצר: פ 8 הדבר אשר יהיה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרו: 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבדכם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בבית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבדכם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישבו אחריכן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים *ויכבשום (ויכבשום) לעבדים ולשפחות: ס 12 והי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך לשש שנים ושלחתו חפשי מעמר ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם: 15 ותשב אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרו איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בתי אשר נקרא שמי עלי: 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: ס 17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרו איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרו נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם *לזועה (לזועה) לכל ממלכות הארץ: 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ועברו בין בתרי: 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יושב: פ

את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: ס 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ס 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים: פ

36

ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בריאשיהו מלך יהודה הזה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: ס 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה וכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אלי על מגלת ספר: 5 ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 ובאת אמה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם: 7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרך הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: 8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ס 9 והי בשנה החמישית ליהויקים בריאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: 11 וישמע מכהו ברגמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: 12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה ישם כל השרים וישבים אל ישמע הספר ודליו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: 13 ויגד להם מכהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם: 15 ויאמרו אליו שב לא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: 16 והי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה: 17 ואת ברוך שאלו לאמר הגדנא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: 18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדין: פ 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: 21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: 22 והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת: 23 והי | כקרוה יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עדתם כל המגלה על האש אשר על האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וגם אלנתן ודליו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריו בן צור ויאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה: ס 27 והי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי | שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את

35

הדבר אשר יהיה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בריאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בירושלם שמר הסף: 5 ואתן לפני | בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו ונשינו בנינו ובנותינו: 9 ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו: 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: 11 והי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: פ 12 והי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלוך ואתה ואת יאשיהו הנביא וליושבי ירושלם הלוך תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הולקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים | השכים ושלח | לאמר שבו לא איש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם וישבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטייתם את אזנכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב

כל־הדברים הראשנים אשר היו על־המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך־יהודה: ²⁹ ועל־יהויקים מלך־יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את־המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא־יבוא מלך־בבל והשחית את־הארץ הזאת והשבת ממנה אדם ובהמה: ³⁰ לכן כה־אמר יהוה על־יהויקים מלך יהודה לא־יהיה־לו יושב על־כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב בין ולקרח בלילה: ³¹ ופקדתי עליו ועל־זרעו ועל־עבדיו את־עונם והבאתי עליהם ועל־ישרי ירושלם ואל־איש יהודה את כל־הרעה אשר־דברתי אליהם ולא שמעו: ³² וירמיהו לקח | מגלה אחרת ויתנה אל־ברוך בן־נריהו הספר וכתב עליה מפי ירמיהו את כל־דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך־יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה: ³³

אשר בחצר המטרה וישלחו את־ירמיהו בחבלים ובבור אין־מים כי אס־טיט ויטבע ירמיהו בטיט: ⁷ וישמע עבד־מלך הכנשני איש סרס והוא בבית המלך כי־נתנו את־ירמיהו אל־הבור והמלך יושב בשער בנימן: ⁸ ויצא עבד־מלך מבית המלך וידבר אל־המלך לאמר: ⁹ אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל־אשר עשו לי־ירמיהו הנביא את אשר־השליכו אל־הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: ¹⁰ ויצוה המלך את עבד־מלך הכנשני לאמר קח ביך מזה שלשים אנשים והעלית את־ירמיהו הנביא מן־הבור בטרם ימות: ¹¹ ויקח | עבד־מלך את־האנשים בידי ויבא בית־המלך אל־תחת האוצר ויקח משם בלו | *הסחבות (סחבות) ובלו מלחים וישלחם אל־ירמיהו אל־הבור בחבלים: ¹² ויאמר עבד־מלך הכנשני אל־ירמיהו שים זא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידך מתחת לחבלים ועש ירמיהו כן: ¹³ ומשכן את־ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן־הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: ¹⁴ וישלח המלך צדקיהו ויקח את־ירמיהו הנביא אליו אל־מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל־ירמיהו שאל אני אתך דבר אל־תכתד ממני דבר: ¹⁵ ויאמר ירמיהו אל־צדקיהו כי אגיד לך הלא המת תמיתני וכל איעצך לא תשמע אלי: ¹⁶ וישבע המלך צדקיהו אל־ירמיהו בסתר לאמר חיה־הזוה *את () אשר עשה־לנו את־הנפש הזאת אם־אמיתך ואם־אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את־נפשך: ¹⁷ ויאמר ירמיהו אל־צדקיהו כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם־יצא תצא אל־שרי מלך־בבל וחייתו נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחייתה אתה וביתך: ¹⁸ ואם לא תצא אל־שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם: ¹⁹ ויאמר המלך צדקיהו אל־ירמיהו אני דאג את־היהודים אשר נפלו אל־הכשדים פרויתנו אתי בידם והתעללו־בי: ²⁰ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע־נא | בקול יהוה לאשר אני דבר אליך ויטב לך ותחי נפשך: ²¹ ואם־מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: ²² והנה כל־הנשים אשר נשאו בבית מלך־יהודה מוצאות אל־שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור: ²³ ואת־כל־נשך ואת־בניך מוצאים אל־הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך־בבל תתפש ואת־העיר הזאת תשרף באש: ²⁴ ויאמר צדקיהו אל־ירמיהו איש אל־ידע בדברים־האלה ולא תמות: ²⁵ וכי־שמעו השרים כי־דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אלך הגידה־נא לנו מה־דברת אל־המלך אל־תכתד ממנו ולא נמיתך ומה־דבר אליך המלך: ²⁶ ואמרת אליהם מפיל־אני תחנתו לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: ²⁷ ובלאו כל־השרים אל־ירמיהו וישאלו אותו ויגד להם ככל־הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא־נשמע הדבר: ²⁸ וישב ירמיהו בחצר המטרה עד־יום אשר־נלכדה ירושלם ס והיה כאשר נלכדה ירושלם: ²⁹

39

בשנה התשעית לצדקיהו מלך־יהודה בחדש העשירי זא נבוכדראצר מלך־בבל וכל־חילו אל־ירושלם ויצרו עליה: ² בעשתי־עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: ³ ויבאו כל שרי מלך־בבל וישבו בשער התוך נרגל שר־אצר סמגרנבו שר־סכים רב־סרס נרגל שר־אצר רב־מג וכל־שארית שרי מלך בבל: ⁴ והי כאשר ראם צדקיהו מלך־יהודה וכל | אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן־העיר דרך גן המלך בשער בין החממים ויצא דרך הערבה: ⁵ וירדפו חיל־כשדים אחריהם וישגו את־צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלוהו אל־נבוכדראצר מלך־בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: ⁶ וישחט מלך בבל את־בני צדקיהו ברבולה לעיניו ואת כל־חרי יהודה שחט מלך בבל: ⁷ ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים לביא אתו בבלה: ⁸ ואת־בית המלך ואת־בית העם שרפו הכשדים באש ואת־חממות ירושלם נתצו: ⁹ ואת יתר העם הנשארים בעיר

וימלך־מלך צדקיהו בן־יאשיהו תחת כניוהו בן־יהויקים אשר המלך נבוכדראצר מלך־בבל בארץ יהודה: ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל־דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: ³ וישלח המלך צדקיהו את־יהוכל בן־שלמיהו ואת־צפניהו בן־מעשיהו הכהן אל־ירמיהו הנביא לאמר התפלל־נא בעדני אל־יהוה אלהינו: ⁴ וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא־נתנו אתו בית *הכליא (הכלוא): ⁵ וחיל פרעה וצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על־ירושלם את־שמעם ויעלו מעל ירושלם: ⁶ פ יהי דברי־יהוה אל־ירמיהו הנביא לאמר: ⁷ כה־אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל־מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה | חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: ⁸ וישבו הכשדים ונלחמו על־העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: ⁹ כה | אמר יהוה אל־תשאו נפשתיכם לאמר הלא ילכו מעלינו הכשדים כי־לא ילכו: ¹⁰ כי אם־הכיתם כל־חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו וקומו ושרפו את־העיר הזאת באש: ¹¹ והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ¹² ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: ¹³ והיה־הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו ראייה בן־שלמיהו בן־חנניה ויתפש את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הכשדים אתה נפל: ¹⁴ ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על־הכשדים ולא שמע אליו ויתפש ראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: ¹⁵ ויקצפו השרים על־ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי־אתו עשו לבית הכלא: ¹⁶ כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב־שם ירמיהו ימים רבים: ¹⁷ וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך־בבל תנתן: ¹⁸ ויאמר ירמיהו אל־המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדך ולעם הזה כי־נתתם אותי אל־בית הכלא: ¹⁹ *ואיז (ואיה) נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא־יבא מלך־בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ²⁰ ועתה שמע־נא אדני המלך תפל־נא תחנתו לפניך ואל־תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ²¹ ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את־ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר־לחם ליום מחוץ האפים עד־תם כל־הלחם מן־העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38

וישמע שפטיה בן־מתן וגדליהו בן־פשחור ויוכל בן־שלמיהו ופשחור בן־מלכיה את־הדברים אשר ירמיהו מדבר אל־כל־העם לאמר: ² כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל־הכשדים *יחיה (וחיה) והיתה־לו נפשו לשלל וחי: ³ כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך־בבל ולכדה: ⁴ ויאמרו השרים אל־המלך וימת נא את־האיש הזה כי־על־כן הוא־מרפא את־ידו אנשי המלחמה הנשארים | בעיר הזאת ואת ידי כל־העם לדבר אליהם כדברים האלה כי | האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם־לרעה: ⁵ ויאמר המלך צדקיהו הנה־הוא בידכם כי־אין המלך יוכל אתכם דבר: ⁶ ויקחו את־ירמיהו וישלכו אותו אל־הבור | מלכיהו בן־המלך

ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה
 נבואה אדון רב־טבחים בכל: 10 ומרעם הדלים אשר אירלהם
 מאומה השאיר נבואה אדון רב־טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים
 ויגבים ביום ההוא: 11 ויצו נבוכדנאצר מלך בבל על־ירמיהו ביד
 נבואה אדון רב־טבחים לאמר: 12 קחננו ועיניך שים עליו ואל־תעש לו
 מאומה רע כי *אם () כפאשר ידבר אליך כן עשה עמו: 13 וישלח
 נבואה אדון רב־טבחים ונבואה אדון רב־סוסיס ונרגל שר־אצור רב־מג וכל
 רבי מלך־בבל: 14 וישלחו ויקחו את־ירמיהו מחצר המטרה ויתנו
 אותו אל־גדליהו בראחיקם בן־שפן להוצאהו אל־הבית וישב בתוך
 העם: 15 ואל־ירמיהו היה דברי־יהוה בהיתן עצור בחצר המטרה
 לאמר: 16 הלוך ואמרת לעבד־מלך הכושי לאמר כה־אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הנני *מבי (מביא) את־דברי אל־העיר הזאת
 לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: 17 והצלתוך ביום־ההוא
 נאם־יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר־אתה יגור מפניהם: 18 כי
 מלט אַמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי־בטחת בי
 נאם־יהוה: 19

3 ואת כל־היהודים אשר־היו אתו את־גדליהו במצפה ואת־הכשדים
 אשר נמצאו־שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: 4 והיה ביום
 השני להמית את־גדליהו ואיש לא ידע: 5 ויבאו אנשים משכם משלו
 ומשמרון שמנים איש מגלתי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה
 ולבונה בידם להביא בית יהוה: 6 ויצא ישמעאל ב־רנתניה לקראתם
 מן־המצפה הלק הלק ובכה והיה כפגש אתם ויאמר אליהם באו
 אל־גדליהו בראחיקם: 7 והיה כבואם אל־תוך העיר וישחטם
 ישמעאל ב־רנתניה אל־תוך הבור הוא והאנשים אשר־אתו:
 8 ועשרה אנשים נמצאו־בם ויאמרו אלי־ישמעאל אל־תמתנו
 כי־ישלנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחזל ולא
 המיתם בתוך אחיהם: 9 והבור אשר השליך שם ישמעאל את |
 כל־פגרי האנשים אשר הכה ביד־גדליהו הוא אשר עשה המלך
 אסא מפני בעשא מלך־ישראל אתו מלא ישמעאל ב־רנתניהו
 חללים: 10 וישב | ישמעאל את־כל־שארית העם אשר במצפה
 את־בנות המלך ואת־כל־העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
 נבואה אדון רב־טבחים את־גדליהו בראחיקם וישבם ישמעאל
 ב־רנתניה וילך לעבר אל־בני עמון: 11 וישמעל יוחנן ב־קרח
 וכל־שרי החילים אשר אתו את כל־הרעה אשר עשה ישמעאל
 ב־רנתניה: 12 ויקחו את־כל־האנשים וילכו להלחם עם־ישמעאל
 ב־רנתניה וימצאו אתו אל־מים רבים אשר בגבעון: 13 והיה כראות
 כל־העם אשר את־ישמעאל את־יוחנן ב־קרח ואת כל־שרי החילים
 אשר אתו וישמחו: 14 ויסבו כל־העם אשר־שבה ישמעאל
 מן־המצפה וישבו וילכו אל־יוחנן ב־קרח: 15 וישמעאל ב־רנתניה
 נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל־בני עמון: 16 ויקח יוחנן
 ב־קרח וכל־שרי החילים אשר אתו את כל־שארית העם אשר
 השיב מאת ישמעאל ב־רנתניה מן־המצפה אחר הכה את־גדליהו
 בראחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסוסים אשר השיב
 מגבעון: 17 וילכו וישבו בגרות *כמוהם (כמהם) אשר־אצל בית
 לחם ללכת לבוא מצרים: 18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם
 כי־הכה ישמעאל ב־רנתניה את־גדליהו בראחיקם אשר־הפקיד
 מלך־בבל בארץ: 19

40

הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת יהוה אחר | שלח אתו
 נבואה אדון רב־טבחים מן־הרמה בקחתו אתו והוא־אסור
 באזקים בתוך כל־גלות ירושלם ויהודה המגלים בבבל: 2 ויקח
 רב־טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את־הרעה הזאת
 אל־המקום הזה: 3 ויבא ועש יהוה כפאשר דבר כי־חטאתם ליהוה
 ולא־שמעתם בקולו והיה לכם *דבר (הדבר) הזה: 4 ועתה הנה
 פתחתוך היום מן־האזקים אשר על־ידך אס־טוב בעיניך לבוא אתי
 בכל בא ואשים את־עיני עליך ואס־רע בעיניך לבוא אתי בכל חזל
 ראה כל־הארץ לפניך אל־טוב ואל־הישר בעיניך ללכת שמה לך:
 5 ועודנו לא־ישוב ושב אל־גדליהו בראחיקם בן־שפן אשר הפקיד
 מלך־בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל־כל־הישר בעיניך
 ללכת לך ויתן־לו רב־טבחים ארחה ומשאית וישלחהו: 6 ויבא ירמיהו
 אל־גדליהו בראחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים
 בארץ: 7 וישמעל כל־שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם
 כי־הפקיד מלך־בבל את־גדליהו בראחיקם בארץ וכי | הפקיד אתו
 אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא־הגלו בבבל: 8 ויבאו
 אל־גדליהו המצפתה וישמעאל ב־רנתניהו ויוחנן ויונתן בני־קרח
 ושריה ברתנחמת ובני | *עופי (עופי) הנטפתי וזניהו בן־המעכתי
 המה ואנשיהם: 9 וישבע להם גדליהו בראחיקם בן־שפן ולאנשיהם
 לאמר אל־תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך בבל
 ויטיב לכם: 10 ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר
 יבאו אלינו ואתם אספו יין וקוץ ושמן ושמנו בכליכם וישבו בעריכם
 אשר־תפשתם: 11 וגם כל־היהודים אשר־במואב | ובבני־עמון
 ובאדום ואשר בכל־הארצות שמעו כי־נתן מלך־בבל שארית
 ליהודה וכי הפקיד עליהם את־גדליהו בראחיקם בן־שפן: 12 וישבו
 כל־היהודים מכל־המקומות אשר נדחו־שם ויבאו ארץ־יהודה
 אל־גדליהו המצפתה ויאספו יין וקוץ הרבה מאד: 13 ויוחנן
 ב־קרח וכל־שרי החילים אשר בשדה באו אל־גדליהו המצפתה:
 14 ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים | מלך בני־עמון שלח
 את־ישמעאל ב־רנתניה להכתך נפש ולא־האמין להם גדליהו
 בראחיקם: 15 ויוחנן ב־קרח אמר אל־גדליהו בסתר במצפה
 לאמר אלקה נא ואכה את־ישמעאל ב־רנתניה ואיש לא ידע למה
 יככה נפש ונפצו כל־יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה:
 16 ויאמר גדליהו בראחיקם אל־יוחנן ב־קרח אל־*תעש (תעשה)
 את־הדבר הזה כי־שקר אתה דבר אל־ישמעאל: 17

41

ויהי | בחדש השביעי בא ישמעאל ב־רנתניה בראלישמע
 מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל־גדליהו
 בראחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: 2 ויקם
 ישמעאל ב־רנתניה ועשרת האנשים | אשר־היו אתו ויכו את־גדליהו
 בראחיקם בן־שפן בחרב וימת אתו אשר־הפקיד מלך־בבל בארץ:

42 וישבו כל־שרי החילים ויוחנן ב־קרח וזניה בן־הושעיה
 וכל־העם מקטן ועד־גדול: 2 ויאמרו אל־ירמיהו הנביא
 תפלינא תחנתנו לפניך והתפול בעדנו אל־יהוה אלהיך בעד
 כל־השארית הזאת כי־נשארו מעט מהרבה כפאשר עיניך ראות
 אתנו: 3 ויגדלנו יהוה אלהיך את־הדרך אשר נלך בה ואת־הדבר
 אשר נעשה: 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפול
 אל־יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל־הדבר אשר־יענה יהוה אתכם
 אגיד לכם לא־אמנע מכם דבר: 5 והמה אמרו אל־ירמיהו יהי יהוה
 בְנו לעד אמת ונאמן אם־לא ככל־הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך
 אלינו כן נעשה: 6 אס־טוב ואם־רע בקול | יהוה אלהינו אשר *אנו
 (אנחנו) שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע
 בקול יהוה אלהינו: 7 והיה מקץ עשרת ימים והיה דברי־יהוה
 אל־ירמיהו: 8 ויקרא אל־יוחנן ב־קרח ואל כל־שרי החילים אשר
 אתו ולכל־העם למקטן ועד־גדול: 9 ויאמר אליהם כה־אמר יהוה
 אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו:
 10 אם־שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי
 אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל־הרעה אשר עשיתי לכם:
 11 אל־תיראו מפני מלך בבל אשר־אתם יראים מפניו אל־תיראו
 ממנו נאם־יהוה כי־אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו:
 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל־אדמתכם:
 13 ואם־אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
 אלהיכם: 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא־נראה מלחמה
 וקול שופר לא נשמע וללחם לא־נרעב ושם נשב: 15 ועתה לכו
 שמעו דברי־יהוה שארית יהודה כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אם־אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם:

נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא ילכו בתורת ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: ס 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה: 12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב | ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: ס 15 ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את כל הדבר | אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסיר לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבע להם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומראז חדלנו לקטר למלכת השמים והסיר לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמונו: 19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסר לה נסכים המבלעד ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר: 21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלככם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתי ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ס 24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דברי יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ס 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם | לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסר לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: פ 26 לכן שמעו דברי יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא | בפי | כל איש יהודה אמר חיידינו יהוה בכל ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דברי מי יקום ממני ומהם: 29 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: ס 30 כה | אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו: ס

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן יואשיהו מלך יהודה לאמר: ס 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אויב לי כי יספי יהוה וגון על מכאבי געתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: ס 4 כה | תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בגיבתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא: 5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש לך הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם: ס

16 והיתה חרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם | דאגים ממנו שם ידבק אחרים מצרים ושם תמתו: 17 והיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ס 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי על יושבי ירושלים כן תתן חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידעו תדעו כי העידתי בכם היום: 20 כי *התעיתם (התעיתם) בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אליהו אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אליהו אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגדלנו ועשינו: 21 ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחתי אליכם: 22 ועתה ידעו תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: ס

43 והיו ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: ס 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: 3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הפשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: 4 ולא שמעו יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: 5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוארדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריה: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: ס 8 והיו דברי יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדולות וטמנתם במלט במלבו אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפירי (שפיריו) עליהם: 11 *ובאה (ובא) והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשובי לשובי ואשר לחרב לחרב: 12 והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבעם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום: 13 ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש: ס

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובגף ובארץ פתרוס לאמר: ס 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראייתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתן חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהינה לחרבה לשממה כיום הזה: ס 7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשותכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ: 9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות | מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעותכם ואת רעת

מעלה *הלחות (הלוחית) בבכי ועלה בכי כי במועד חורנים צרי
 צעקת שבר שמעו: 6 נסו מלטו נפשכם ותהינה כערוער במדבר:
 7 כי יען בטחר במעשור ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא *כמיש
 (כמוש) בגולה כהניו ושריו *יחד (יחדיו): 8 ויבא שדד אל כל עיר
 ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה:
 9 תנו ציצץ למואב כי נצא תצא ועיריה לשמה תהינה מאין יושב
 בהן: 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבן מדם:
 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי
 אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: 12
 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו
 יריקו ובבליהם ינפצו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל
 מבית אל מבטחם: 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל
 למלחמה: 15 שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח
 נאם המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד מואב לבוא ורעתו
 מהרה מאד: 17 גדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר
 מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד *ישיב (ושבי) בצמא יושבת
 בת דיבון כי שדד מואב עלה כך שחת מבצרה: 19 אל דרך עמדי
 יצפי וישבת ערוער שאל ינס ונמלטה אמרי מה נהייתה: 20 הביש
 מואב כי חתה *הילילי (הילילו) | *זעקו (זעקו) הגידו בארזון כי
 שדד מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואליהצה
 ועל *מופעת (מיפעת): 22 ועל דיבון ועל לבו ועל בית דבלתים:
 23 ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון: 24 ועל קריות
 ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחוקות והקרבות: 25 נגדעה
 קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 השפירהו כי עליהו הגדיל
 וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא: 27 ואם | לוא השחק היה
 לך ישראל אם נגנבים *נמצאה (נמצא) כי מדי דברך בו תתנווד:
 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישיב מואב והיו כיונה תקנו בעברי
 פי פחת: 29 שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאונו ורם
 לבו: 30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו:
 31 על כן על מואב איליל ולמואב כלה אדעק אל אנשי קיר חרש
 והגה: 32 מבכי ועזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתה עברו ים עד
 ים ועזר נגעו על קיצר ועל בצירך שדד נפל: 33 וגאספה שמחה
 וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידריך היד היד
 לא היד: 34 מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהי נתנו קולם מצער
 עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו: 35 והשבתי
 למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: 36 על כן לבי
 למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה
 על כן יתרת עשה אבדו: 37 כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על
 כל ידים גדות ועל מתנים שק: 38 על כל גגות מואב וברחבתיה
 כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אירחפץ בו נאם יהוה:
 39 איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק
 ולמחנה לכל סביביו: 40 כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה
 ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה
 לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: 42 ונשמד מואב מעם
 כי עליהו הגדיל: 43 פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה:
 44 *הינס (הנס) מפני הפחד ופל אל הפחת והעלה מן הפחת
 ולכד בפי כ יאביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה:
 45 בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין
 סיוון ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: 46 אוילך מואב אבד
 עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה: 47 ושבתי
 שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב: 10

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין
 לו מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב: 2 לכן הנה
 ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה
 והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו
 אמר יהוה: 3 הילילי חשבון כי שדדה יע צעקנה בנות רבה חגרנה

46 אשר היה דבר יהוה אלי ירמיהו הנביא על הגוים:
 2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה
 על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת
 הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מן וצנה וגשו
 למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו
 הרמחים לבשו הסריגות: 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור
 וגבוריהם יכתי ומנסו נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה:
 6 אלי ינסו הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו
 ונפלו: 7 מיזה כיאר ועלה כנהרות יתגעשו מימיו: 8 מצרים כיאר
 ועלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבדה עיר
 וישיב בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרב ויצאו הגבורים כוש ופוט
 תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: 10 והיום הוא לאדני יהוה
 צבאות יום נקמה להנקם מצרי ואלה חרב ושבעה ורותה מדמם
 כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעד
 וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא *הרביתי (הרביית) רפאות
 תעלה אין לך: 12 שמעו גוים קלונר וצוחת מלאה הארץ כי גבור
 בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה
 אלי ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ
 מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
 ובתפנתס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבך: 15 מדוע
 נסתר אביך לא עמד כי יהוה הדפו: 16 הרבה כושל גם נפל איש
 אל רעהו ויאמרו קומה | ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני
 חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד:
 18 חייגני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל
 בים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך וישבת בת מצרים כי ירף לשמה
 תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון
 בא בא: 21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבך כי גם המה הפנו נסו
 יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה
 כנחש ירך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: 23 כרתו
 יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר:
 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים
 ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתם ביד
 מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדי ואחרי כן
 תשכן כימיקדם נאם יהוה: 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב
 ואל תחת ישראל כי הנני מושער מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
 ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 28 אתה אל תירא עבדי
 יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים | אשר
 הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקמה לא
 אנקם: 10

47 אשר היה דבר יהוה אלי ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם
 יכה פרעה את עזה: 2 כה | אמר יהוה הנה מים עלים
 מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישיב בה וזעקו
 האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש
 לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיו ידים: 4 על הים
 הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר
 כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: 5 באה קרחה
 אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: 6 הוי
 חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי:
 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:
 10

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי
 שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה:
 2 אין עוד תהלת מואב בחשבון חשב עליה רעה לכו ונכריתנה
 מגוי גם מדמן תדמי אחריו תלך חרב: 3 קול צעקה מחורנים שד
 ושבר גדול: 4 נשברה מואב השמיעו זעקה *צעוריה (צעוריה): 5 כי

שקלים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהגיו ושריו יחדיו: 4 מהתתהללי בעמקים זב עמלק הבת השוברה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: 5 הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד: 6 ואחריכן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה: 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישיבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: 9 אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים: 10 כי אמי חשפתי את עשן גליתי את מסתרי ונחפה לא יוכל שדך זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: 11 עזבה יתמך אני אחיה ואלמנתך עלי תבטחו: 12 כי יכה | אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשנות הכוס שתו ישלתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה לחרבות עולם: 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזו באדם: 16 תפלתך השיא אתך זדון לבר שכני בחגגי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנף משם אוריך נאם יהוה: 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה: 18 כמה פכלת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישוב שם איש ולא יגור בה בראדם: 19 הנה כאריה יעלה מגאון הידן אל הנה איתך כי ארגיעה ארצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידנו ומי יזה רעה אשר יעמד לפני: 20 לכן שמעו עצתי והוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישיבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם: 21 מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה: 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: 23 לדמשק בושה חמת וארפד כי ישמענה רעה שמעו נמגו בים אגה השקט לא יוכל: 24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט | החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיוולה: 25 איה לא תעזבה עיר *תהלה (תהלת) קרית משושי: 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות ביהוד: 28 לקדר | ולממלכות חצור אשר הכה *נבוכדראצור (נבוכדראצר) מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את בני יקדם: 29 אהליהם וצאנם יקחו וירעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: 30 נסו ידו מאד העמיקו לשבת ישיבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב *עליהם (עליכם) מחשבה: 31 קומו עלו אל גיו שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא ברים לו בוד ישכנו: 32 והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קוצצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה: 33 והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישוב שם איש ולא יגור בה בראדם: 34 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עולם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: 35 כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עולם ראשית גבורתם: 36 והבאתי אל עולם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגיו אשר לא יבוא שם נדתי *עולם (עולם): 37 והחתי את עולם לפני איביהם ולפני | מבקשי נפשם והבאתי עליהם | רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: 38 ושמתו כסאי בעולם והאבדתי משם מלך ושירים נאם יהוה: 39 והיה | באחרית הימים *אשוב (אשוב) את *שבי (שבות) עולם נאם יהוה: 3

3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישיב את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו: 4 בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל תמה ובני יהודה יחדו הלוך וכלו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: 5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: 6 צאן אבדות *היה (היו) עמי רעיהם התעום הרים *שובבים (שובבים) מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם: 7 כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקנה אבותיהם יהוה: 8 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים *יצאו (צאו) והיו כעתודים לפני צאן: 9 כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: 10 והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: 11 כי *תשמחי (תשמחו) כי *תעלזי (תעלוזו) שסי נחלתי כי *תפושיו (תפושיו) כעגלה דשה *ותצהלי (ותצהלו) כאברים: 12 בושה אמכם מאד חפרה וילדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: 13 מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה: 14 ערכו על בבל | סביב כל דרכי קשת יד אליה אל תחמלו אל תיחץ כי ליהוה חטאה: 15 הרועו עליה סביב נתנה ידה נפלו *אשיותיה (אשיותיה) נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשולה: 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב הינה איש אל עמו ופנו ואיש לארצו ינסו: 17 שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: 18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: 19 ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: 20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאיר: 21 על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: 22 קול מלחמה בארץ ושבר גדול: 23 איה נגדע וישבר פטיש כל הארץ איה היתה לשמה בבל בגוים: 24 יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגרת: 25 פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מילאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: 26 באו לה מקץ פתחו מאבטיה סויה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית: 27 חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם: 28 קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכל: 29 השמיעו אל בבל | רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אליה * (לה) פלטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשולה כי אליהוה זדה אל קדוש ישראל: 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה: 31 הנני אלך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: 32 וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבותיו: 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו גם מאנו שלחם: 34 גאלם | חזק יהוה צבאות שמו ריב ריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיו לישבי בבל: 35 חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישיבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: 36 חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: 37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו: 38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו: 39 לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: 40 כמה פכלת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישוב שם איש ולא יגור בה בראדם: 41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: 42 קשת וכידן יחזיקו אכורי המה ולא ירחמו קולם כיים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאש

50

הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: 2 הגידו בגוים והשמיעו ושאדנס השמיעו אל תכתדו אמרו נלכדה בבל הגיש בל תת מרדך הבישו עצביה

למלחמה עליך בת־בבל: 43 שמע מלך־בבל את־שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כילודה: 44 הנה כארזה יעלה מגאון הירדן אל־נוה איתן כִּי־ארגעה *ארצם (אריצם) מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעדני ומיזה רעה אשר יעמד לפני: 45 לכן שמעו עצתי־הנה אשר יעץ אל־בבל ומחשבותיו אשר חשב אל־ארץ כשדים אמלא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נה: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ ועקה גוים נשמע: ס

51

כה אמר יהוה הנני מעיר על־בבל ואל־ישבי לב קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לבבל | זרים וזרה ויבקרו את־ארצה כִּי־היו עליה מסביב ביום רעה: 3 אל־ידרך *ידרך () הדרך קשתו ואל־יתעל בסרינו ואל־תחמלו אל־בחריה החרימו כל־צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומקרים בחוצותיה: 5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: 6 נסו | מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל־תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: 7 כוס־זהב בבל ביד־יהוה משכרת כל־הארץ מינה שתו גוים על־כן יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אזלי תרפא: 9 *רפאנו (רפנו) את־בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו כי־נגע אל־השמים משפטה ונשא עד־שחקים: 10 הוציא יהוה את־צדקתינו באו ונספרה בציון את־מעשה יהוה אלהינו: 11 הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את־רוח מלכי מדי כִּי־על־בבל מזמתו להשחיתה כי־נקמת יהוה היא נקמת היכול: 12 אל־חומת בבל שאו־נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם־זמם יהוה גם־עשה את־אשר־דבר אל־ישבי בבל: 13 *שכנתי (שכנת) על־מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם־מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד: ס 15 עשה ארץ בבלו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: 16 לקול תתו המון מים בשמים ועל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו: 17 נבער כל־אדם מדעת הביש כל־צרף מפסל כי שקר נסכו ולא־רוח בם: 18 הכל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 19 לא־כאלה חלק יעקוב כִּי־יוצר הכל הוא ושבת נחלתו יהוה צבאות שמו: ס 20 מפציאתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחיתי בך ממלכות: 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים: 24 ושלחתי לבבל ולכל | יושבי כשדים את כל־רעתם אשר־עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: ס 25 הנני אליך הר המשחית נאם־יהוה המשחית את־כל־הארץ ונטיתי את־ידו עליך וגלגלתיך מרהסלעים ונתתיך להר שרפה: 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כִּי־שממות עולם תהיה נאם־יהוה: 27 שאו־נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו־סוס כילק סמר: 28 קדשו עליה גוים את־מלכי מדי את־פחותיה ואת־כל־סגניה ואת כל־ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על־בבל מחשבות יהוה לשום את־ארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדלו גבורי בבל להלהם ישבו במצודות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: 31 רץ לקראת־רץ ריץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כִּי־נלכדה עירו מקצה: 32 והמעברות נתפשו ואת־האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבקלו: ס 33 כי לה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת־בבל כגון עת הדריכה עוד מעט וצאה עת־הקציר לה: 34 *אכלנו (אכלני) *הממנו (הממני) נבוכדראצר מלך בבל *הציגנו (הציגני) כלי ריק *בלענו (בלעני) כתזון מלא כרשו מעדני *הדיחנו (הדיחני): 35 חמסי ושאריו על־בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל־ישבי כשדים תאמר ירושלם: ס 36 לכן כה אמר יהוה הנני־רב את־ריבך ונקמתי את־נקמתך והחרבתי את־ימה והבשתי

את־מקורה: 37 והיתה בבל | לגלים | מעור־תנים שמה ושרקה מאין יושב: 38 יחדו כפפרים ישאגו נערו כגורי אריות: 39 בחמם אשית את־משתייהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת־עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אורידם ככרים לטבוח כאילים עם־עתודים: 41 איה נלכדה ששך ותתפש תהלת כל־הארץ איה היתה לשמה בבל בגוים: 42 עלה על־בבל הים בהמון גליו נכסתה: 43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא־ישב בהן כל־איש ולא־יעבר בהן בראדם: 44 ופקדתי על־בבל ובבל והצאתי את־בלעו מפיו ולא־ינהרו אליו עוד גוים גם־חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את־נפשו מחרון אפי־יהוה: 46 ופן־ירר לבבכם ויתראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על־משל: 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על־פסילי בבל וכל־ארצה תבוש וכל־חלליה יפלו בתוכה: 48 ורננו על־בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם־יהוה: 49 גם־בבל לנפל חללי ישראל גם־לבבל נפלו חללי כל־הארץ: 50 פלטים מחרב הלכו אל־תעמדו זכרו מרחוק את־יהוה וירושלם תעלה על־לבבכם: 51 בשנו כִּי־שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על־מקדשי בית יהוה: ס 52 לכן הנה ימים באים נאם־יהוה ופקדתי על־פסיליה ובכל־ארצה יאנק חלל: 53 כִּי־תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שודדים לה נאם־יהוה: ס 54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: 55 כִּי־שוד יהוה את־בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: 56 כי בא עליה על־בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: 57 והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגליה וגבוריה וישנו שנת־עולם ולא יקיצו נאם־המלך יהוה צבאות שמו: ס 58 כה־אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי־ריק ולא־מים בדי־אש ויעפו: ס 59 הדבר אשר־צוה | ירמיהו הנביא את־שריה בן־נריה בן־מחסיה בלכתו את־צדקיהו מלך־יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: 60 וכתב ירמיהו את כל־הרעה אשר־תבוא אל־בבל אל־ספר אחד את כל־הדברים האלה הכתבים אל־בבל: 61 ויאמר ירמיהו אל־שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל־הדברים האלה: 62 ואמרתי יהוה אלהי דברת אל־המקום הזה להכריתו לבלתי היותו בו וישב למאדם ועד־בהמה כִּי־שממות עולם תהיה: 63 והיה ככלתך לקרא את־הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אלתוך פרת: 64 ואמרתי ככה תשקע בבל ולא־תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד־הנה דברי ירמיהו: ס

52

ברעשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו *חמיטל (חמוטל) בת־ירמיהו מלבנה: 2 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה יהוה־קים: 3 כי | על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד־השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 והי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש זא נבוכדראצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל־אנשי המלחמה יכרחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין־החמתים אשר על־גן המלך וכשדים על־העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל־כשדים אחרי המלך וישגו את־צדקיהו בערבת ירחו וכל־חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את־המלך ויעלו אותו אל־מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 10 ושחט מלך־בבל את־בני צדקיהו לעיניו וגם את־כל־שרי יהודה שחט ברבלתה: 11 ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו מלך־בבל בבלה ויתנהו *בבית (בית) הפקדת עד־יום מותו: 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע־עשרה שנה

למלך נבוכדראצר מלך־בבל בא נבוזראדן רב־טבחים עמד לפני
 מלך־בבל בירושלם: 13 וישרף את־בית־יהוה ואת־בית המלך ואת
 כל־בתי ירושלם ואת־כל־בית הגדול שרף באש: 14 ואת־כל־חמות
 ירושלם סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר את־רב־טבחים:
 15 ומדלות העם ואת־יתר העם | הנשארים בעיר ואת־הנפלים
 אשר נפלו אל־מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
 רב־טבחים: 16 ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב־טבחים לכרמים
 וליוגבים: 17 ואת־עמודי הנחשת אשר לבית־יהוה ואת־המכנות
 ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו כשדים וישאו
 את־כל־נחשתם בבלה: 18 ואת־הסרות ואת־היעים ואת־המזמרות
 ואת־המזרקת ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם
 לקחו: 19 ואת־הספים ואת־המחתות ואת־המזרקות ואת־הסירות
 ואת־המנרות ואת־הכפות ואת־המנקיות אשר זהב זהב ואשר־כסף
 כסף לקח רב־טבחים: 20 העמודים | שנים הים אחד והבקר
 שנים־עשר נחשת אשר־תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
 לבית יהוה לא־היה משקל לנחשתם כל־הכלים האלה:
 21 והעמודים שמנה עשרה אמה *קומה (קומת) העמד האחד
 וחוט שתיים־עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב:
 22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבעה
 ורמונים על־הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני
 ורמונים: 23 ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל־הרמונים מאה

על־השככה סביב: 24 ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש
 ואת־צפניה כהן המשנה ואת־שלשת שמרי הסף: 25 ומ־העיר
 לקח סריס אחד אשר־היה פקיד | על־אנשי המלחמה ושבעה
 אנשים מראי פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא
 המצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך
 העיר: 26 ויקח אותם נבוזראדן רב־טבחים וילך אותם אל־מלך בבל
 רבלתה: 27 ויכה אותם מלך בבל וימתם ברב־לה בארץ חמת ויגל
 יהודה מעל אדמתו: 28 זה העם אשר הגלה נבוכדראצר
 בשנת־שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלושה: 29 בשנת
 שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים
 ושנים: 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן
 רב־טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל־נפש
 ארבעת אלפים ושש מאות: פ 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
 יהויכן מלך־יהודה בשנים עשר חֲדָשׁ בעשרים וחמשה לחֲדָשׁ נשא
 אויל מִרְדֹּךְ מלך בבל בשנת מלכותו את־ראש יהויכן מלך־יהודה
 ויצא אותו מבית *הכלוא (הכלוא): 32 וידבר אתו טבות ויתן
 את־כסאו ממעל לכסא *מלכים (המלכים) אשר אתו בבבל:
 33 ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל־ימי חייו:
 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת מלך־בבל דבר־יום ביום
 עדי־יום מותו כל ימי חייו:

איכה

1 איכה | ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: ס 2 בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אירלה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו זה היו לה לאיבים: ס 3 גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים: ס 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה: ס 5 היו צריה לראש איביה שלו כיהיה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: ס 6 ויצא *מך* בתי (מבת) ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: ס 7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרוידיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: ס 8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילה כיראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור: ס 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחרתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: ס 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה כיראתה גוים באו מקדשה אשר צייתה לא יבאו בקהל לה: ס 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו *מחמודיהם* (מחמדיהם) באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: ס 12 לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו איש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ס 13 ממרום שלח אש בעצמתי וידנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה: ס 14 נשקד על פשעי בידו ושתרגו עלו על צוארי הכשיל כתי נתנני אדני בידי לא אוכל קום: ס 15 סלה כלאבירי | אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בתי יהודה: ס 16 על אלה | אני בוכיה עיני | עיני ירדה מים כירחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: ס 17 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביבו צרו היתה ירושלם לנדה ביניהם: ס 18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל *עמים* (העמים) וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: ס 19 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישבו את נפשם: ס 20 ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: ס 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כלאיבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: ס 22 תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כירבות אנחתי ולבי דוי: פ

2 איכה יעוב באפו | אדני את בתי ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: ס 2 בלע אדני *לא* (ולא) חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבגרי בתי יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: ס 3 גע בערי ארץ כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ובער בעקב כאש להבה אכלה סביב: ס 4 דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עון באהל בתי ציון שפר כאש חמתו: ס 5 היה אדני | כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרו וירב בבתי יהודה תאניה ואניה: ס 6 ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכו יהוה | בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן: ס 7 זנח אדני | מזבחו נאך מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום

מועד: ס 8 חשב יהוה | להשחית חומת בתי ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבד חל וחומה יחדו אמלו: ס 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ס 10 ישבו לארץ ידמו זקני בתי ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: ס 11 כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפר לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: ס 12 לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפר נפשם אל חיק אמתם: ס 13 מה אעידך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשנה לך ונחמך בתולת בתי ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: ס 14 נביאך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב *שביתיך* (שבתיך) ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: ס 15 ספקו עליך כפיים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בתי ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: ס 16 פצו עליך פיהם כלאויביך שרקו ויחזקו וישן אמרו בלענו אך זה היום שקוניהו מצאנו ראיו: ס 17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריה: ס 18 צעק לבם אל אדני חומת בתי ציון הורידו כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בתי עיני: ס 19 קומי | רני *בכיל* (בלילה) לראש אשמרות שפכי כמים לבר נכח פני אדני שאי אליו כפיר על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: ס 20 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אסתאלנה נשים פרים עללי טפחים אמ ייהרג במקדש אדני כהן ונביא: ס 21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפר טבחת לא חמלת: ס 22 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אפיהו פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם: פ

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתי: ס 2 אותי וילך תשר ולא אור: ס 3 אך בי ישב והפך ידו כל היום: ס 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: ס 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: ס 6 במחשכים הושיבני כמתי עולם: ס 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: ס 8 גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: ס 9 גדר דרכי בגיית נתיבתי עוה: ס 10 דב ארב הוא לי *אריה* (ארי) במסתרים: ס 11 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם: ס 12 דרך קשתו ויצביני כמטרא לחץ: ס 13 הביא בכליותי בני אשפתו: ס 14 הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום: ס 15 השביעני במרוהים הרוני לענה: ס 16 וגרס בחצץ שני הכפישני באפר: ס 17 ותנח משלום נפשי נשיתי טובה: ס 18 ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: ס 19 זכר עני ומרודי לענה וראש: ס 20 זכור תזכור *ותשיח* (ותשוח) עלי נפשי: ס 21 זאת אשוב אל לבי עלין אוחיל: ס 22 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: ס 23 חדשים לבקרים רבה אמונתך: ס 24 חלקי יהוה אמרה נפשי עלין אוחיל לו: ס 25 טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו: ס 26 טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: ס 27 טוב לגבר כירשע על בנעוריו: ס 28 ישב בדד וידם כי נטל עליו: ס 29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: ס 30 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: ס 31 כי לא ינח לעולם אדני: ס 32 כי אם הוגה ורחם כרב *חסדו* (חסדיו): ס 33 כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: ס 34 לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: ס 35 להטות משפט גבר נד פני עליון: ס 36 לעות אדם בריבו אדני לא ראה: ס 37 מי זה אמר ותהי אדני לא צוה: ס 38 מפי

יהוה את־חמתו שפך חרון אפו ויצת־אש בציון ותאכל יסודתיה: ס
 12 לא האמינו מלכי־ארץ *יִנְכַל (כל) יִשְׁבֵי תַבַל כִּי יבֹא צָר וְאוֹיֵב
 בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: ס 13 מְחַטָּאת נְבִיאִיהָ עֹנֹת כַּהֲנִיָה הַשְׁפָּכִים
 בְּקִרְבָּה דָם צַדִיקִים: ס 14 נָעוּ עֹרִים בְּחֹצוֹת נִגְאָלוּ בְדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ
 יִגְעוּ בְלִבְשֵׁיהֶם: ס 15 סוּרוּ טֹמֵא קִרְאוּ לָמוּ סוּרוּ סוּרוּ אֶל־תִּגְעוּ כִּי
 נָצוּ גַם־נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹם לֹא יוֹסִיפוּ לָגוּר: ס 16 פָּנֵי יְהוָה חִלְקֶם לֹא
 יוֹסִיף לִהְבִּיטֶם פָּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ *זִקְנִים (וְזִקְנִים) לֹא חֲנָנוּ: ס
 17 *עוֹדִינָה (עוֹדִינָה) תִּכְלִינָה עֵינָיו אֶל־עֲזָרְתָנוּ הַבַּל בְּצַפִּיתָנוּ צִפִּינוּ
 אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ: ס 18 צָדוּ צַעֲדֵינוּ מִלְכַת בְּרַחֲבֵיתָנוּ קִרְב קִצִּינוּ
 מִלֵּאָי יִמִּינוּ כִּי־בָא קִצִּינוּ: ס 19 קִלִּים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְשָׂרֵי שָׁמַיִם
 עַל־הַהָרִים דָּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: ס 20 רוּחַ אֶפְיָנוּ מִשִּׁיחַ יְהוָה
 נִלְכַד בְּשַׁחֲיוֹתֵם אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצִלּוֹ נַחִיהָ בְּגוֹם: ס 21 שִׁשִׁי וְשִׁמְחֵי
 בַּת־אֲדוּם *וּשְׁבַתִי (וּשְׁבַת) בְּאַרְץ עֹץ גַּם־עֲלֶיךָ תַעֲבֹר־כּוֹס תִּשְׁכַּרִי
 וְתַתְּעִרִי: ס 22 תַּם־עוֹנֶךָ בַּת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ
 בַּת־אֲדוּם גְּלָה עַל־חַטָּאתֶיךָ: פ

5 זָכַר יְהוָה מַה־הָיָה לָנוּ *הִבִּיט (הִבִּיטָה) וַרְאָה אֶת־חַרְפֵּתָנוּ:
 2 נַחַלְתָנוּ נִהְפְּכָה לִזְרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: 3 יְתוּמִים הָיִינוּ *אֵין
 (וְאֵין) אָב אֲמַתֵּינוּ כְּאֲלֻמָּנוֹת: 4 מִיִּמִּינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בַּמַּחֲרִיר
 יְבֹאוּ: 5 עַל צוּאֲרָנוּ נִרְדְּפָנוּ יִגְעָנוּ *לֹא (וְלֹא) הוֹנַח־לָנוּ: 6 מִצְרִים נִתְּנוּ
 יָד אֲשׁוּר לִשְׁבַע לָחֶם: 7 אֲבַתֵּינוּ חֲטָאוּ *אֵינָם (וְאֵינָם) *אֲנַחְנוּ
 (וְאֲנַחְנוּ) עֹנֹתֵיהֶם סָבְלוּ: 8 עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ פָרַק אֵין מִיָּדָם:
 9 בְּנַפְשָׁנוּ נִבְיָא לַחֲמָנוּ מִפָּנֵי חֲרַב הַמִּדְבָּר: 10 עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ
 מִפָּנֵי זֶלְעָפוֹת רַעֲב: 11 נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנּוּ בַתְּלַת בְּעָרֵי יְהוּדָה: 12 שָׂרִים
 בְּיָדָם נִתְּלוּ פָנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ: 13 בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעְרִים בְּעֵץ
 כְּשֵׁלוּ: 14 זִקְנִים מִשְׁעַר שַׁבְּתוֹ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם: 15 שַׁבַּת מְשׁוֹשׁ
 לִבָּנוּ נִהְפָּךְ לֵאבֵל מַחֲלוּנוּ: 16 נִפְּלָה עֶטְרַת רֹאשָׁנוּ אוֹיֵי־נָא לָנוּ כִּי
 חֲטָאנוּ: 17 עַל־זֶה הָיָה דוֹה לִבָּנוּ עַל־אֵלֶּה חֲשַׁכּוּ עֵינָינוּ: 18 עַל
 הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמֹם שִׁעָלִים הִלְכוּ־בּוּ: פ 19 אֶתְּהָ יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב
 כְּסֹאֲךָ לְדָר וְדוֹר: 20 לָמָּה לְנִצָּח תִּשְׁכַּח־נוּ תַעֲזוּבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים:
 21 הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ *וְנִשׁוּב (וְנִשׁוּבָה) חֲדָשׁ יִמִּינוּ כְּקִדְם: 22 כִּי
 אִם־מֵאֵם מֵאֵסֵתָנוּ קִצַּפְתָּ עֲלֵינוּ עַד־מָאֵד:

עֲלוּן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב: 39 מַה־יִּתְאוּנוּ אָדָם חִי נִגְרַר
 עַל־*חֲטָאוֹ (חֲטָאִיו): ס 40 נַחֲפֵשָׂה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲלִקְרָה וְנִשְׁוָבָה
 עַד־יְהוָה: 41 נִשְׂא לִבְבָנוּ אֶל־כְּפִים אֶל־אֵל בְּשָׁמַיִם: 42 נַחְנוּ פִשְׁעָנוּ
 וּמִרְיָנוּ אֶתְּהָ לֹא סִלַּחְתָּ: ס 43 סִכַּתְּהָ בְּאָרְץ וְתִרְדְּפָנוּ הַרְגַת לֹא
 חִמַּלְתָּ: 44 סִכּוֹתָהּ בַּעֲנַן לָךְ מִעֲבוּר תִּפְלָה: 45 סִחִי וּמֵאוֹס תִּשְׁמִינּוּ
 בְּקִרְבַּת הָעַמִּים: ס 46 פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כַּל־אִיבֵינוּ: 47 פָּחַד וּפְחַת הָיָה
 לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר: 48 פִּלְגֵי־מֹום תִּרְדַּ עֵינֵי עַל־שִׁבְרַתְּנוּ בַּתְּעִמִּי: ס
 49 עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת: 50 עַד־יִשְׁקוּף וְיָרָא יְהוָה
 מִשְׁמַיִם: 51 עֵינֵי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירִי: ס 52 צוּד צָדוּנֵי
 כְּצַפּוֹר אִיבֵי חֲנָם: 53 צָמְתוּ בְּבוֹר חִי וְיִדוּ־אָבֹן בִּי: 54 צַפּוּ־מִיִּם
 עַל־רֹאשֵׁי אֲמַרְתֵי נִגְזַרְתִּי: ס 55 קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבוֹר תַּחֲתֵינוּ:
 56 קוֹלִי שִׁמְעַת אֶל־תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחִתִי לְשׁוֹעַתִּי: 57 קָרַבְתָּ בָּיִן
 אֶקְרָאָךְ אֲמַרְתָּ אֶל־תִּירָא: ס 58 רַבַּת אֲדוּנֵי רִיבֵי נַפְשִׁי גְּאֵלְתָּ חִי:
 59 רָאִיתָהּ יְהוָה עֲנַתְתִּי שִׁפְטָה מִשְׁפָּטִי: 60 רָאִיתָהּ כַּל־נִקְמַתָם
 כַּל־מַחֲשַׁבְתָם לִי: ס 61 שִׁמְעַת חֲרַפְתָם יְהוָה כַּל־מַחֲשַׁבְתָם עָלֵי:
 62 שִׁפְתֵי קַמִּי וְהִגִּיוֹנִם עָלֵי כַל־הַיּוֹם: 63 שַׁבְתָם וְקִימַתָם הִבִּיטָה אֵנִי
 מִנְּגִינָתָם: ס 64 תִּשָּׁב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: 65 תַּתֵּן לָהֶם
 מִגְּנַת־לֵב תִּאֲלַתְךָ לָהֶם: 66 תִּרְדֹּף בְּאָרְץ וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יְהוָה:
 פ

4 אִיכָּה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֵנָה אֲבִנֵי־קֹדֶשׁ
 בְּרֹאשׁ כַּל־חֹצוֹת: ס 2 בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אִיכָּה
 נַחֲשָׁבוּ לְנִבְלֵי־חֶרֶשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: ס 3 גַּם־*תִּנּוּן (תִּנּוּן) חִלְצוּ שֵׁד
 הַיְנִיקוּ גוּרֵיהֶן בַּתְּעִמִי לֹא־כֹר *כִּי *עֵנִים (כִּי־עֵנִים) בַּמִּדְבָּר: ס 4 דְּבַק
 לָשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חֶכוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ לָחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: ס
 5 הָאֲכָלִים לְמַעַדְזִים נִשְׁמוּ בַּחֹצוֹת הָאֲמִנִים עָלֵי תוֹלַע חֲבָקוּ
 אֲשַׁפְּתוֹת: ס 6 וַיִּגְדַּלְעוּן בַּתְּעִמִי מַחֲטָאת סֵדֶם הַהַפּוֹכָה כְּמוֹ־רִגַע
 וְלֹא־חָלוּ בָּהּ יְדֵים: ס 7 זָכַן נִזְיָרִיהָ מִשְׁלַג צָחוּ מַחֲלַב אֲדָמוּ עֲצָם
 מִפָּנֵינוּ סִפִּיר גְּזַרְתָם: ס 8 חֲשַׁךְ מִשְׁחוֹר תִּאֲרָם לֹא נִכְרוּ בַּחֹצוֹת
 צַפַּד עוֹרֶם עַל־עֲצָמָם יָבֵשׁ הָיָה כַּעֵץ: ס 9 טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי־חֶרֶב
 מַחֲלָלֵי רַעֲב נֶשְׁהָם יְזוּבוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּבַת שִׁדִּי: ס 10 יְדֵי נָשִׁים
 רַחֲמָנוּת בְּשֵׁלוּ יְלִדֵיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוּ בְּשִׁבְרַתְּנוּ בַּתְּעִמִי: ס 11 כֹּלָה

יחזקאל

1 ויהי | בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על־נהר־כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: **2** בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: **3** היה היה דבר־יהוה אלי־יחזקאל ברבון הכהן בארץ כשדים על־נהר־כבר ותהי עליו שם יד־יהוה: **4** וארא והנה רוח סערה באה מן־הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כענן החשמל מתוך האש: **5** ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: **6** וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: **7** ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונציצים כענן נתשת קלל: **8** *ויודו (וידי) אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: **9** חברת אשה אל־אחותה כנפיהם לא־יסבו בלכתן איש אל־עבר פניו ילכו: **10** ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל־ימין לארבעתם ופני־שור מהשמאל לארבעתן ופני־נשר לארבעתן: **11** ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה: **12** ואיש אל־עבר פניו ילכו אל אשר יהיה־שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: **13** ודמות החיות מראיהם כגחלי־אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן־האש יוצא ברק: **14** והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: **15** וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: **16** מראה האופנים ומעשיהם כענן תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: **17** על־ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: **18** וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: **19** ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ונשאו האופנים: **20** על אשר יהיה־שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ונשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: **21** בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאים מעל הארץ ונשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: **22** ודמות על־ראשי החיה רקיע כענן הקרח הנורא נטוי על־ראשיהם מלמעלה: **23** ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל־אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם: **24** ואשמע את־קול כנפיהם כקול מים רבים כקול־שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: **25** ויהי־קול מעל לרקיע אשר על־ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: **26** וממעל לרקיע אשר על־ראשם כמראה אבר־ספיר דמות כסא ועל־דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: **27** וארא | כענן חשמל כמראה־אש בית־לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה־אש ונגה לו סביב: **28** כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד־יהוה ואראה ואפל על־פני ואשמע קול מדבר: **ס**

2 ואמר אלי בן־אדם עמד על־רגליך ואדבר אתה: **2** ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על־רגלי ואשמע את מדבר אלי: **3** פ ואמר אלי בן־אדם שולח אני אותך אל־בני ישראל אל־גוים המורדים אשר מרדו־בי המה ואבותם פשעו בי עד־עצם היום הזה: **4** והבנים קשי פנים וחזק־לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: **5** והמה אם־ישמעו ואם־יחידלו כי בית

מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: **6** ואתה בן־אדם אל־תירא מהם ומדבריהם אל־תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל־עקרבם אתה יושב מדבריהם אל־תירא ומפניהם אל־תחת כי בית מרי המה: **7** ודברת את־דברי אליהם אם־ישמעו ואם־יחידלו כי מרי המה: **8** ואתה בן־אדם שמע את אשר־אני מדבר אליך אל־תהי־מרי כבית המרי פצה פוך ואכל את אשר־אני נתן אליך: **9** ואראה והנה־יד שלוחה אלי והנה־בו מגלת־ספר: **10** ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי: **ס**

3 ואמר אלי בן־אדם את אשר־תמצא אכול אכול את־המגלה הזאת ולך דבר אל־בית ישראל: **2** ואפתח את־פי ואכלני את המגלה הזאת: **3** ואמר אלי בן־אדם בטנה תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: **4** פ ואמר אלי בן־אדם לך־בא אל־בית ישראל ודברת בדברי אליהם: **5** כי לא אל־עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל־בית ישראל: **6** לא אל־עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא־תשמע דבריהם אם־לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: **7** ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי־אינם אביהם לשמע אלי כי כל־בית ישראל חזקי־מצח וקשי־לב המה: **8** הנה נתתי את־פניך חזקים לעמת פניהם ואת־מצחך חזק לעמת מצחם: **9** כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא־תירא אותם ולא־תחת מפניהם כי בית־מרי המה: **10** פ ואמר אלי בן־אדם את־כל־דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: **11** ולך בא אל־הגולה אל־בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם־ישמעו ואם־יחידלו: **12** ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־יהוה ממקומו: **13** וקול | כנפי החיות משיקות אשה אל־אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: **14** ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד־יהוה עלי חזקה: **15** ואבוא אל־הגולה תל אביב הישבים אל־נהר־כבר *ואשר (ואשב) המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: **16** ויהי מקצה שבעת ימים פ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **17** בן־אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמתך מפני דבר והזהרת אותם ממני: **18** באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרך הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: **19** ואתה כ־הזהרת רשע ולא־שב מרשעו ומדרך הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את־נפשך הצלת: **ס** **20** ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: **21** ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא־חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את־נפשך הצלת: **ס** **22** ותהי עלי שם יד־יהוה ואמר אלי קום צא אל־הבקעה ושם אדבר אותך: **23** ואקום ואצא אל־הבקעה והנה־שם כבוד־יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על־נהר־כבר ואפל על־פני: **24** ותבא־בי רוח ותעמדני על־רגלי וידבר אתי ואמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: **25** ואתה בן־אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: **26** ולשונך אדביק אל־חכך ונאלמת ולא־תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: **27** ובדברי אותך אפתח את־פוך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע | ישמע והחזל | יחזל כי בית מרי המה: **ס**

4 ואתה בראדם קח־לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את־ירושלם: ² ונתתה עליה מצור ובנית עליה דִּיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: ³ ואתה קח־לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה את־פניה אליה והיתתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: ⁴ ואתה שכב על־צדך השמאלי ושמת את־עון בית־ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את־עונם: ⁵ ואני נתתי לך את־שני עונם למספר ימים של־שמאות ותשעים יום ונשאת עון בית־ישראל: ⁶ וכלית את־אלה ושכבת על־צדך *הימוני (הימני) שנתי ונשאת את־עון בית־יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: ⁷ ואל־מצור ירושלם תכין פִּיךָ וזרעך חשופה ונבאת עליה: ⁸ והנה נתתי עליך עבותים ולא־תהפך מצדך אל־צדך עד־כלותך ימי מצורך: ⁹ ואתה קח־לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר־אתה | שוכב על־צדך של־שמאות ותשעים יום תאכלנו: ¹⁰ ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד־עת תאכלנו: ¹¹ ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד־עת תשתה: ¹² ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם: ¹³ ויאמר יהוה ככה יאכלו בני־ישראל את־לחמם טמא בגוים אשר אדיתם שם: ¹⁴ ואמר אלה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא־אכלתי מנעורי ועד־עתה ולא־בא בפי בשר פגול: ¹⁵ ויאמר אלי ראה נתתי לך את־*צפועי (צפיעי) הבלק תחת גללי האדם ועשית את־לחמך עליהם: ¹⁶ ויאמר אלי בראדם הנני שבר מטה־לחם בירושלם ואכלו־לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתי: ¹⁷ למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: **פ**

5 ואתה בראדם קח־לך | חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על־ראשך ועל־זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחקתם: ² שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את־השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תורה לרוח וחרב אריק אחריהם: ³ ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכפופי: ⁴ ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל־תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא־אש אל־כל־בית ישראל: ⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: ⁶ ותמר את־משפטי לרשעה מן־הגוים ואת־חקותי מן־הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא־הלכו בהם: ⁷ ס לך כה אמר | אדני יהוה יען המנכם מן־הגוים אשר סביבותיכם לא הלכתם ואת־משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: ⁸ ס לך כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם־אני ועשיתי בתוך משפטים לעיני הגוים: ⁹ ועשיתי בך את אשר לא־עשיתי ואת אשר לא־אעשה כמהו עוד יען כל־תועבותיך: ¹⁰ ס לכן אבות יאכלו בנים בתוך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את־כל־שאריתך לכל־רוח: ¹¹ פ לכן חי־אני נאם אדני יהוה אם־לא יען את־מקדשי טמאת בכל־שקוציך ובכל־תועבותיך וגם־אני אגרע ולא־תחוס עיני וגם־אני לא אחמול: ¹² שלשיתך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל־רוח אורה וחרב אריק אחריהם: ¹³ וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי־אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם: ¹⁴ ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל־עובר: ¹⁵ והיתתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באר ובחמה ובתכתות חמה אני יהוה דברתי: ¹⁶ בשלחי את־חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר־אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה־לחם: ¹⁷ ושלחתי עליכם רעב וחייה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר־ך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי: **פ**

6 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: ² בראדם שים פניך אל־הרי ישראל והנבא אליהם: ³ ואמרת הרי ישראל שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים *ולגאיות (ולגאיות) הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם: ⁴ ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם: ⁵ ונתתי את־פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את־עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: ⁶ בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם: ⁷ ונפל חלל בתוכםם וידעתם כי־אני יהוה: ⁸ והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות: ⁹ וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו־שם אשר נשברתי את־לבם הזנה אשר־סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל־הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם: ¹⁰ וידעו כי־אני יהוה לא אל־חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: **פ** ¹¹ כה־אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברזלך ואמר־אח אל כל־תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ודבר יפלו: ¹² הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם: ¹³ וידעתם כי־אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל־גבעה רמה בכל | ראשי ההרים ומחת כל־עץ רענן ומחת כל־אלה עבתה מקום אשר נתנו־שם ריח ניחח לכל גלוליהם: ¹⁴ ונטיתי את־ידי עליהם ונתתי את־הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי־אני יהוה: **פ**

7 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: ² ואתה בראדם כה־אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על־*ארבעת (ארבע) כנפות הארץ: ³ עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרךך ונתתי עליך את כל־תועבותיך: ⁴ ולא־תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכך עליך אתן ותועבותיך בתוך תהיין וידעתם כי־אני יהוה: ⁵ פ כה אמר אדני יהוה רעה אמת רעה הנה באה: ⁶ קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: ⁷ באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא־תד הרים: ⁸ עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרךך ונתתי עליך את כל־תועבותיך: ⁹ ולא־תחוס עיני ולא אחמול כדרךך עליך אתן ותועבותיך בתוך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: ¹⁰ הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צץ המטה פרח הזדון: ¹¹ החמס | קם למטה־רשע לא־מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא־נה בהם: ¹² בא העת הגיע היום הקונה אל־ישמח והמוכר אל־יתאבל כי חרון אל־כל־המונה: ¹³ כי המוכר אל־הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיותם כי־חזון אל־כל־המונה לא ישוב ואיש בעון חיתו לא יתחזקו: ¹⁴ תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל־כל־המונה: ¹⁵ החרב בחוש והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ¹⁶ ופלטו פליטיהם והיין אל־ההרים כיוני הגאיות כלם ימות איש בעונו: ¹⁷ כל־הידיים תרפינה וכל־ברכים תלכנה מים: ¹⁸ וחרגו שלקים וכסתה אותם פלצות ואל כל־פנים בושנה ובכל־ראשיהם קרחה: ¹⁹ כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא־יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי־מכשול עונם היה: ²⁰ וצבי עדין לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על־כן נתתי להם לנדה: ²¹ ונתתיו ביד־הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל *וחללה (וחללוהו): ²² והסבותי פני מהם וחללו את־צפוני ובאובה פריצים וחללוהו: ²³ פ עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: ²⁴ והבאתי רעי גוים וורשו את־בתיהם והשברתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: ²⁵ קפדה בא ובקשו שלום ואין: ²⁶ הנה על־הנה תבוא ושמעה אל־שמעה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכלן ועצה מזקינים: ²⁷ המלך

יתאבל ונשיא ולבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה: פ

8 והי | בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה:

2 ואראה והנה דמות כמראה אש מראה מתני ולמטה אש וממתני ולמעלה כמראה זהר כעון החשמלה: **3** וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח | ביר הארץ ובין השמים ותבא אתי וירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: **4** והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: **5** ויאמר אלי בראדס שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: **6** ויאמר אלי בראדס הראה אתה *מהם (מה הם) עשים תועבות גדולות אשר ביות ישראל | עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדולות: **7** ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חראחד בקיר: **8** ויאמר אלי בראדס חתרנא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד: **9** ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: **10** ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלגולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב | סביב: **11** ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו ברשפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרותו בידו ועתר ענן הקטרת עלה: **12** ויאמר אלי הראית בראדס אשר זקני בית ישראל עשים בחוץ איש בחדר משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: **13** ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדולות אשר יהמה עשים: **14** ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז: **15** ויאמר אלי הראית בראדס עוד תשוב תראה תועבות גדולות מאלה: **16** ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחיותם קדמה לשמש: **17** ויאמר אלי הראית בראדס הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשופה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפס: **18** וגם אני אעשה בחמה לאיתחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

9 וקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדו העיר ואיש כלי משחתו בידו: **2** והנה ששה אנשים באים | מדרך שער העליון אשר | מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ועמדו אצל מזבח הנחשת: **3** ובכוד | אלהי ישראל בעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אלהי האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: **4** ויאמר יהוה *אלו (אליו) עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: **5** ולא אלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו *על (אל) תחס *עיניכם (עינכם) ואל תחמלו: **6** זקן בחרו ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: **7** ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו וצאו והכו בעיר: **8** והי כהכאתם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפך את חמתך על ירושלים: **9** ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: **10** וגם אני לאיתחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: **11** והנה האיש | לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי *כאשר (ככל אשר) צויתני: **8**

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: **2** ויאמר אלי האיש | לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרובים וזרק עלי העיר ויבא לעיני: **3** והכרובים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: **4** וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: **5** וקול כנפי הכרובים נשמע עדי החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו: **6** והי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: **7** וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האיש אשר ביות הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא: **8** וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: **9** ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: **10** ומראהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: **11** בלכתם אל ארבעת רביעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המלוקם אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: **12** וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: **13** לאופנים להם קורא הגלגל באזני: **14** וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נמר: **15** וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר: **16** ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: **17** בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם: **18** ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: **19** וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: **20** היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: **21** ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידו אדם תחת כנפיהם: **22** ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראהם ואתם איש אל עבר פניו ילכו:

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניהו בר עזר ואת פלטיהו בר בניהו שרי העם: **2** ויאמר אלי בראדס אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: **3** האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: **4** לכן הנבא עליהם הנבא בראדס: **5** ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה: **6** הרבייתם חללים בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל: **7** לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: **8** חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: **9** והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם בידזרים ועשיתי בכם שפטים: **10** בחרב תפלו על גבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה: **11** היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם: **12** וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: **13** והי כהנבאי ופלטיהו בר בניהו מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: **14** והי דבר יהוה אלי לאמר: **15** בראדס אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ירושלים רחוק מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: **16** לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: **17** לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם

ויחלו לקיים דבר: 7 הלא מחזה־שוא חזיתם ומקסם קנב אמרתם ואמרים נאם־יהוה ואני לא דברתי: 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם קנב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: 9 והייתה ידי אלי הנביאים החזים שוא והקסמים קנב בסוד עמי לא־יהיו ובכתב בית־ישראל לא יכתבו ואל־אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: 10 יען ובוען הטעו את־עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חוץ והנם טחים אתו תפל: 11 אמר אל־טחי תפל ויפל היה | גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלאו יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח־סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה: 14 והרסתי את־הקיר אשר־טחתם תפל והגעתי־הו אל־הארץ ונגלה ויסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי־אני יהוה: 15 וכליתי את־חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: 16 נביאי ישראל הנביאים אל־יהושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בראדס שים פניך אל־בנות עמך המתנבאות מלבתן והנבא עליהן: 18 ואמרת כה־אמר | אדני יהוה הוי למתפרות כסותות על | כל־אצילי ידי ועשות המספרות על־ראש כל־קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכה תחיינה: 19 ותחללנה אתי אל־עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא־תמותנה ולחיות נפשות אשר לא־תחיינה בכזבכם לעמי שמעי קנב: 20 לכן כה־אמר | אדני יהוה הנני אל־כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את־הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את־הנפשות אשר אתם מצדדות את־נפשים לפרחות: 21 וקרעתי את־מספרותיכם והצלתי את־עמי מיזכן ולא־יהיו עוד ביזכן למצודה וידעתן כי־אני יהוה: 22 יען הכאות לבצדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי־שוב מדרך הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא־יתקסמנה עוד והצלתי את־עמי מיזכן וידעתן כי־אני יהוה:

14

ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 פ והי דברי־יהוה אלי לאמר: 3 בראדס האנשים האלה העלו גלוליהם על־לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר־אותם ואמרת אליהם כה־אמר | אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את־גלוליו אל־לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל־הנביא אני יהוה נעבית לו *בה (בא) ברב גלוליו: 5 למען תפש את־בית־ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: 6 לכן אמר | אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל־תועבתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר־יגור בישראל ויגור מאחרי ועל גלוליו אל־לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל־הנביא לדרש־לו בי אני יהוה נענה־לו בי: 8 ונתתי פני באיש הוא והשמתי־הו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי־אני יהוה: 9 והנביא כי־יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא הוא ונטיתי את־ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל: 10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה: 11 למען לא־יתעו עוד בית־ישראל מאחרי ולא־יטמאו עוד בכל־פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 פ והי דברי־יהוה אלי לאמר: 13 בראדס ארץ כי תחטא־לי למעל־מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה־לחם והשלחתי־בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: 14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח *דניאל (דניאל) ואיוב המה בצדקותם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לִי־חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חיי־אני נאם אדני יהוה אם־בינים ואם־בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה: 17 אך תרב אביא על־הארץ ההיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: 18 ושלשת האנשים

מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפְצוּתָם בָּהֶם וְנָתַתִּי לָכֶם אֶת־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: 18 וּבְאִו־שִׁמְהָ וְהִסִּירוּ אֶת־כָּל־שִׁקּוּצֶיהָ וְאֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה: 19 וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרִיתִי לֵב הָאֲבֵן מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר: 20 לְמַעַן בְּחַקְתִּי יִלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטִי יִשְׁמְרוּ וְעִשׂוּ אִתָּם וְהִיָּדְלוּ לַעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים: 21 וְאֶל־לֵב שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם לִבָּם הֲלֹךְ דְּרָכָם בְּרָאשִׁם נָתַתִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: 22 וּשְׂאֵו הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְפֵיהֶם וְהָאוֹפְנִים לַעֲמַתָּם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה: 23 וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל תּוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמַד עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִקְדָּם לָעִיר: 24 וְרוּחַ נְשֹׂאתִי וְתִבְיָאִי כַשְׂדִּימָה אֶל־הַגּוֹלָה בְּמִרְאֵה בְרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעַל הַמְּרָאֵה אֲשֶׁר רָאִיתִי: 25 וְאָדָּבַר אֶל־הַגּוֹלָה אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר הֲרָאִנִּי: פ

12

ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: 2 בראדס בתוך בית־המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו עינים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואתה בראדס עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל־מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: 4 והוצאת כלך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: 5 לעיניהם חתר־לך בקיר והוצאת בו: 6 לעיניהם על־כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את־הארץ כי־מופת נמתוך לבית ישראל: 7 ואעש כן כאשר צויתי לך הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרת־יִלִּי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על־כתף נשאתי לעיניהם: פ 8 והי דברי־יהוה אלי בבקר לאמר: 9 בראדס הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל־בית ישראל אשר־המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו: 12 והנשיא אשר־בתוכם אל־כתף ישא בעלטה ויצא בקיר וחתרו והוציא בו פניו וכסה יען אשר לא־ראה לען הוא את־הארץ: 13 ופרשתי את־רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בכלה ארץ כשדים ואתה לא־יראה ושם ימות: 14 וכל אשר סביבתי *עזרה (עזרו) וכל־אגפיו אזרה לכל־רוח וחרב אריק אחריהם: 15 וידעו כי־אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות: 16 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את־כל־תועבותיהם בגוים אשר־באו שם וידעו כי־אני יהוה: פ 17 והי דברי־יהוה אלי לאמר: 18 בראדס לחמך ברעש תאכל ומימך ברגזה ובדאגה תשתה: 19 ואמרת אל־עם הארץ כה־אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל־אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתי למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל־היִשְׁבִּים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי־אני יהוה: פ 21 והי דברי־יהוה אלי לאמר: 22 בראדס מה־המשל הזה לכם על־אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל־חזון: 23 לכן אמר אליהם כה־אמר אדני יהוה השבתי את־המשל הזה ולא־ימשלו אתו עוד בישראל כי אם־דבר אליהם קרבנו הימים ודבר כל־חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל־חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי | אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ועשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה: פ 26 והי דברי־יהוה אלי לאמר: 27 בראדס הנה בית־ישראל אמרים החזון אשר־הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא־תמשך עוד כל־דברי אשר אדבר דבר ועשה נאם אדני יהוה: פ 29 והי דברי־יהוה אלי לאמר: 2 בראדס הנבא אל־נביאי ישראל הנביאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דברי־יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הוי על־הנביאים הנבלים אשר הלכים אתר רוחם ולבתי ראי: 4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: 5 לא עליתם בפוצות ותגדו גדר על־בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם קנב האמרים נאם־יהוה ויהוה לא שלחם

13

ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: 2 בראדס הנבא אל־נביאי ישראל הנביאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דברי־יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הוי על־הנביאים הנבלים אשר הלכים אתר רוחם ולבתי ראי: 4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: 5 לא עליתם בפוצות ותגדו גדר על־בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם קנב האמרים נאם־יהוה ויהוה לא שלחם

האלה בתוכה חיאני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ והיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: 20 ונח *דנאל (דניאל) ואיוב בתוכה חיאני נאם אדני יהוה אסבן אסבת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: פ 21 כי כה אמר אדני יהוה ארץ כירבעת שפטי | הרעים חרב ורעב וחייה רעה ודבר שלחתי אל ירושלים להכרית ממנה אדם ובהמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלים את כל אשר הבאתי עליה: 23 ונחמו אתכם כיתראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה: פ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראדם מה יהיה עץ הגפן מכל העץ הזמורה אשר היה בעצי היער: 3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצח למלאכה: 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתה ויחר ויעשה עוד למלאכה: ס 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתי לאש לאכלה כן נתתי את יושבי ירושלים: 7 ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם: 8 ונתתי את הארץ שמה וען מעלו מעל נאם אדני יהוה: פ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראדם הודע את ירושלים את תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתך ומלדתך מארץ הכנעני אביר האמרי ואמר חתית: 4 ומוולדותי ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגלל נפשך ביום הולדת אתך: 6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי: 7 רבבה כעמך השדה נתתי ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושעבר צמח ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: 9 וארחצך במים ואשטף דמך מעליך ואסכך בשמן: 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: 11 ואעדר עדי ואתנה צמידים על ידך ורביד על גרוך: 12 ואתן גזם עלי אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי זרב וזכף ומלבושך *ששי (שש) ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן *אכלתי (אכלת) ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: 14 ויצא לך שם בגוים ביפך כי | כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה: 15 ותבטחי ביפך ותזני על שמך ותשפכי את תזונתך על כל עובר לוייה: 16 ותקחי מבגדך ותעשילך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשילך צלמי זכר ותזניבם: 18 ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי *נתתי (נתת) לפניהם: 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי את בניך ואת בניו אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט *מתזונתך (מתזונתי): 21 ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם: 22 ואת כל תועבותיך ותזונתך לא *זכרתי (זכרת) אתימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית: 23 ויהי אחרי כל דעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבני לך גב ותעשילך רמה בכל רחוב: 25 אל כל ראש דרך בניית רמתך ותתעבי אתי ופוך ותפסקו את רגליך לכל עובר ותרבי את *תזונתך (תזונתי): 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזונתך להכעיסני: 27 והנה נטיית ידי עליך ואגרע חקור ואתך בנפש שגאוויתך בנות פלשתים הנכלמות מדרך זמה: 28 ותזני אל בני

אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: 29 ותרבי את תזונתך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת: 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשר זונה שלטת: 31 בבנותיך גבר בראש כל דרך ורמתך *עשיתי (עשית) בכל רחוב ולא *הייתי (היית) כזונה לקלס אתני: 32 האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרעים: 33 לכל זנות ותנודדה ואת נתת את נדנך לכל מאהבך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזונתך: 34 ויהי בך הפך מן הנשים בתזונתך ואחרוך לא זונה ובתתך אתני ואתני לא נתן לך ותהי להפך: 35 לכן זונה שמעי דברי יהוה: פ 36 כה אמר אדני יהוה ען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונתך על מאהבך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בנך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהבך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שגאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגילתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך: 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכתי דם ונתתיך דם חמה וקנאה: 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבר ונתצו רמתך והפשיטו אותך בגדך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקור בחרבותם: 41 ושרפו בתך באש ועשויך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתני לא תתני עוד: 42 והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: 43 וען אשר לא *זכרתי (זכרת) אתימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרךך | בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא *עשיתי (עשית) את הזמה על כל תועבותיך: 44 הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: 45 בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיה ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי: 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמואלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימין סדם ובנותיה: 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן *עשיתי (עשית) כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיהן: 48 חיאני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה וידעני ואביון לא החזיקה: 50 ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: ס 51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את *אחותך (אחותיך) בכל תועבותיך אשר *עשיתי (עשית): 52 גם את | שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותיך: 53 ושבתי את שביתתן את *שבית (שבות) סדם ובנותיה ואת *שבית (שבות) שמרון ובנותיה *ושבית (ושבות) שביתך בתוכהנה: 54 למען תשא כלמתך וכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתני: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבני לקדמתכן: 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך: 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: ס 59 כי כה אמר אדני יהוה *ועשית (ועשיתי) אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפך ברית: 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקמותי לך ברית עולם: 61 וזכרתי את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: 62 והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה: 63 למען תזכרי ובשתי ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה: ס

17

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה אמר | אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלכנון ויקח את צמרת הארז: 4 את ראש יניקותיו

בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ועשה אתם חיה יחיה: 20 הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא | בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת *רשע (הרשע) עליו תהיה: ס 21 והרשע כי ישוב מכל חטאתו (חטאתיו) אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: 22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: 23 החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרכיו וחייה: ס 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע ועשה וחי כל צדקתו (צדקתיו) אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות: 25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרך לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: ס 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ועש משפט וצדקה הוא את נפשו וחייה: 28 ויראה *וישוב (וישב) מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: 29 ואמר בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרך לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: 30 לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: 32 כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי: פ

19

ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: 2 ואמרת מה אמר לבאי בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה: 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש וביאהו בחחים אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבדה תקוותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 7 וידע אלמנותיו ועריהם החרב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחחים וביאהו אל מלך בכל יבאהו במצודות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: פ 10 אמר כנפן בדמך על מי שותולה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 והיו לך מטות על אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא בגבהו ברב דליתיו: 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא יהיה בה מטה ועז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה: פ

20

ויהי | בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: ס 2 והי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בראדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא דרש אתי אתם באים חייאני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4 התשפט אתם התשפטו בראדם את תועבת אבותם הודיעם: 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8 וימרו בו ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר תמהו בותכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13 וימרו בו בית ישראל במדבר

קטר וביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מיים רבים צפצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורבנוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה: 8 אל שדה טוב אל מיים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: ס 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלא את שרשיה ינתק ואת פריה | יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא ברע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתולה התצלח הלא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: פ 11 והי דבר יהוה אלי לאמר: 12 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בכל ירושלם ויקח את ממלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בכלה: 13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח: 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: 15 וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתתלו סוסים ועמרב היצח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: 16 חייאני נאם אדני יהוה אסלא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בכל ימות: 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות: 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן יד וכל אלה עשה לא ימלט: ס 19 לכן כה אמר אדני יהוה חייאני אסלא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בכלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי: 21 ואת כל מברחו (מברחיו) בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח ופרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: ס 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ונקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הרגבה ותלול: 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפילתי | עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרכתיו עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי: פ

18

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסור ושני הבנים תקהינה: 3 חייאני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החטאת היא תמות: ס 5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אלהיהם לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ולא אשה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יזנה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: 8 בנשר לא יתן ותרבות לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: 9 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריץ שפר דם ועשה אחר מאחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל החרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: 13 בנשר נתן ותרבות לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהו: 15 על החרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד: 17 מעזי השיב ידו נשר ותרבות לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: 18 אביו כי יעשק עשק גזל גזל אחר ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו: 19 ואמרתם מדע לא נשא הבן

ומה יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בר למען שפרדם: 7 אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: 8 קדשי בית ואת שבתתי חללתי: 9 אנשי רכיל היו בר למען שפרדם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: 10 ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענדי בך: 11 ואיש | את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחותו בת אביו ענה בך: 12 שחד לקחו בך למען שפרדם נשך ותרבות לקחת ותבצעו רעה בעשק ואתי שכחת גם אדני יהוה: 13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: 14 העמד לבר אם תחזקנה ידך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: 15 והפיצתי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: 16 ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה: פ 17 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 18 בראדם היולי בית ישראל *לוסג (לסיג) כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו: ס 19 לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסיגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלים: 20 קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: 21 וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה: 22 כה תוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: פ 23 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 24 בראדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: 25 קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: 26 כהנייה חמסו תורתו ויחללו קדשי בירקדש לחל לא הבדילו וביה הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם: 27 שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפרדם לאבד נפשות למען בצע בצע: 28 ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: 29 עם הארץ עשקו לעשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט: 30 ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: 31 ואשפר עליהם זעמי באש עברתי כולתים דרכם בראשם נתתי גם אדני יהוה: פ

23 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 2 בראדם שתיים נשים בנות אם אחת היו: 3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: 4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: 5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים: 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה: 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: 9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהיישם לנשים ושפוטם עשו בה: ס 11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזנוני אחותה: 12 אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: 14 ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי *כשדים (כשדים) חקקים בששר: 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני בבלי כשדים ארץ מולדתם: 16 ותעגב (ותעגבה) עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: 17 ויבאו אליה בני בבלי למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא בהם ותקע נפשה מהם: 18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: 19 ותרבה את תזנותיה לזכר אתי מי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: 20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם

וזרמת סוסים זרמתם: 21 ותפקדי את זמת נעוריי בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריי: ס 22 לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשו מהם והבאתים עליך מסביב: 23 בני בבלי וכל כשדים פקודו ושועל וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקראים רכבי סוסים כלם: 24 ויבאו עליך ה'צן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ושימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם: 25 ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפר ואזניר לסיור ואחרייתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחרייתך תאכל באש: 26 והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך: 27 והשבת זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: ס 28 כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שגאת ביד אשר נקעה נפשו מהם: 29 ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך: 30 עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם: 31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: ס 32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצתק וללעג מרבה להכיל: 33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושמה כוס אחותך שמרון: 34 ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדך תנתקי כי אני דברתי גם אדני יהוה: ס 35 לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גור וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך: ס 36 ויאמר יהוה אלי בראדם התשפטו את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן: 37 כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בנייהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: 38 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: 39 ובשחטם את בנייהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי: 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרתק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: 41 וישבת על מטה כבודה ושלחתן ערוך לפני וקרתני ושמי שמת עליה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים *סובאים (סבאים) ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: 43 ואמר לבלה נאופים *עת (עתה) *זונה (זונו) תזנותה והיא: 44 ויבאו אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: 45 ואנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: ס 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזענה ולבז: 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם ירגו ובתיהן באש ישרפו: 48 והשבת זמה מן הארץ ונסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחסאי גלולין תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה: פ

24 ויהי דברי יהוה אלי בשנה התשיעית בחודש העשירי בעשור לחודש לאמר: 2 בראדם *כתוב (כתב) לך את שם היום את עצם היום סמר מלך בבלי אל ירושלים בעצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל גנתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתייה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: ס 6 לכן כה אמר | אדני יהוה או עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צתיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנזקם נקם נתתי את דמה על צתיח סלע לבלתי הכסות: פ 9 לכן כה אמר אדני יהוה או עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה: 10 הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: 11 והעמידה על גחליה רקה למען תחם ותרעה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה ותחם חלאתה: 12 תאנים הלאות ולא תצא ממנה

וברכב ובפרשים וקהל ועם־רב: 8 בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיוק ושפר עליך סללה והקים עליך צנה: 9 ומתי קבלו יתן בחמותיך ומגדלותיך יתץ בחרבותיו: 10 משפעת סוסיו וכסף אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשערך כמבואי עיר מבקעה: 11 בפרסות סוסיו ירמס את־כל־חיותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזר לארץ תרד: 12 ושללו חילך וזבחו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועצור ועפרך בתוך מים ושימו: 13 והשבתי המון שיריך וקול כנורך לא ישמע עוד: 14 ונתתיך לצחיהו סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה לצור הלא | מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים: 16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את־מעליהם ואת־בגדי רקמתם יפשטו חרדות | ילבשו על־הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושמו עליך: 17 ונשאו עליך קינה ואמרו לך אך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר־נתנו חתימתם לכל־יושביה: 18 עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבלו האיים אשר־בים מצאתך: 19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא־נושבו בהעלות עליך את־יהוה וכסוף המים הרבים: 20 והורדתיך את־יורדי בור אל־עם עולם והושבתך בארץ מחתיות כחרבות מעולם את־יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים: 21 בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא־תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: 13

רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאתך זמה יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא תטהר־עוד עד־הנחתי את־חמתי בך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא־אפרע ולא־אחוס ולא אנתם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: 15 ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: 16 בראדם הנני לקח ממך את־מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתיך: 17 האנק | דם מתים אבל לא־תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים בגלגלך ולא תעטה על־שפם ולחם אנשים לא תאכל: 18 ואדבר אל־העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צייתי: 19 ויאמרו אלי העם הלא־תגיד לנו מה־אלה לנו כי אתה עשה: 20 ואמר אליהם דברי־יהוה היה אלי לאמר: 21 אמר | לבית ישראל כה־אמר אדני יהוה הנני מחלל את־מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: 22 ועשיתם כאשר עשיתי על־שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: 23 ופארכם על־ראשיכם ונעליכם בגלגלכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל־אחיו: 24 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר־עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: 25 ואתה בראדם הלוא ביום קחתי מהם את־מעוזם משוש תפארתם את־מחמד עיניהם ואת־משא נפשם בניהם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אונים: 27 ביום ההוא יפתח פיו את־הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי־אני יהוה: 13

27 והי דברי־יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בראדם שא על־צור קינה: 3 ואמרת לצור *הישבתי (הישבת) על־מבואת ים רכלת העמים אל־איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: 4 בלב ימים גבולך בנור כללו יפיה: 5 ברושים משניר בני לך את כל־לחתיים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך: 6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשר־שן בת־אשרים מאי *כתים (כתיים): 7 שש־ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לגס תכלת וארגמן מאי אלישה היה מכסה: 8 ישבי צידון וארז היו שטים לך חכמך צור היו בך המה חבלך: 9 זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל־אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך: 10 פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלד בך המה נתנו הדרך: 11 בני ארז וחילך על־חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על־חומותיך סביב המה כללו יפיה: 12 תרשים סחרתך מרב כל־הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך: 13 ויו תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: 15 בני דדן רכליך איים רבים סחרת יגך קרנות שן *והובנים (והבנים) השיבו אשכרה: 16 ארם סחרתך מרב מעשיך בנפר ארגמן ורקמה ובז וראמת וכדד נתנו בעזבוניך: 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופגז ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: 18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל־הון בין חלבון וצמר צמר: 19 ודן ויון מאויל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה: 20 דדן רכלתך בבגדי־חפש לרכבה: 21 ערב וכל־נשיאי קדר המה סחרי יגך בכרים ואילים ועתודים במ סחרך: 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל־בשם ובכל־אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: 23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגני ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך: 25 אניות תרשים שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: 26 במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: 27 הונך ועזבוניך מערבך מלחך וחבלך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל־אנשי מלחמתך אשר־בך ובכל־קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: 28 לקול זעקת חבלך ירעשו מגרשות: 29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל־הארץ ועמדו:

25 ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: 2 בראדם שים פניך אל־בני עמון והנבא עליהם: 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל־מקדשי כי־נחל ואל־אדמת ישראל כי נשמה ואל־בית יהודה כי הלכו בגולה: 4 לכן הנני נתנך לבני־קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פרוך והמה ישתי חלבך: 5 ונתתי את־רבה לנוה גמלים ואת־בני עמון למרביץ־צאן וידעתם כי־אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך בגל ותשמח בכל־שאטך בנפש אל־אדמת ישראל: 7 לכן הנני נטיתי את־ידי עליך ונתתיך *לבג (לבו) לגוים והכרתיך מן־העמים והאבדתך מן־הארצות אשמידך וידעת כי־אני יהוה: 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושלער הנה ככל־הגוים בית יהודה: 9 לכן הנני פתח את־כתף מואב מהערים מערבו מקצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון *וקריתמה (וקריתמה): 10 לבני־קדם על־בני עמון ונתתיה למורשה למען לא־יתזכר בני־עמון בגוים: 11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי־אני יהוה: 12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על־אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו: 14 ונתתי את־נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את־נקמתי נאם אדני יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה ונקמו נקם בשאט בנפש למשחית אבות עולם: 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על־פלשתים והכרתי את־כרתים והאבדתי את־שארית חוף הים: 17 ועשיתי במ נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי־אני יהוה בתתי את־נקמתי במ: 13

26 והי בעשתי־עשרה שנה באחד לחדש היה דברי־יהוה אלי לאמר: 2 בראדם יען אשר־אמרה צר על־ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: 3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגלוי: 4 ושחלו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיהו סלע: 5 משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבו לגוים: 6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי־אני יהוה: 7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל־צר נבוכדראצר מלך־בבל מצפון מלך מלכים בסוס

לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי:
 10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב
 שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש: 11 לא תעבר בה הגל אדם
 ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 ונתתי
 את ארץ מצרים שממה בתוך | ארצות נשמות ועריה בתוך ערים
 מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים
 וזריתים בארצות: פ 13 כי כה אמר אדני יהוה מלך ארבעים שנה
 אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה: 14 ושבת את שבות
 מצרים והשבת אתם ארץ פתרוס על ארץ מכותם והיו שם
 ממלכה שפלה: 15 מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד
 על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: 16 ולא יהיה עוד לבית
 ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני
 יהוה: פ 17 והיו בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה
 דבר יהוה אלי לאמר: 18 בראדם נבוכדראצר מלך בבל העבד
 את חילו עבדה גדולה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה
 ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה: ס
 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל
 את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובוז בזה והיתה שכר
 לחילו: 20 פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו
 לי נאם אדני יהוה: ס 21 ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך
 אתן פתחורפה בתוכם וידעו כי אני יהוה: פ

30

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראדם הנבא ואמרתי כה
 אמר אדני יהוה הילולו הוה ליום: 3 כי קרוב יום וקרוב יום
 ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה
 בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודותיה: 5 כוש
 ופוט ולוד וכל הערב וכוז ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: פ
 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה
 בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות וערו
 בתוך ערים נחרבות תהיינה: 8 וידעו כי אני יהוה בתתיאש
 במצרים ונשברו כל עזריה: 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בציים
 להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
 באה: ס 10 כה אמר אדני יהוה והשבת את המון מצרים ביד
 נבוכדראצר מלך בבל: 11 הוא ועמו עריצי גוים מובאים לשחת
 הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: 12 ונתתי
 יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמת יארץ ומלאה
 בידרזים אני יהוה דברתי: ס 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי
 גדולים והשבת אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד
 ונתתי יראה בארץ מצרים: 14 והשמת את פתרוס ונתתי אש בצען
 ועשיתי שפטים בנא: 15 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי
 את המון נא: 16 ונתתי אש במצרים חול *תחיל (תחול) סין ונא
 תהיה להבקע ונף צרי יומם: 17 בחורי און ופיבסת בחרב יפלו
 והנה בשבי תלכנה: 18 ובתחפנחס חשר היום בשברי שם
 את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה
 בשבי תלכנה: 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: פ
 20 והיה באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה
 אלי לאמר: 21 בראדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה
 לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב:
 ס 22 לכן כה אמר | אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
 ושברתי את זרעתי ואת החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב
 מידו: 23 והפצתי את מצרים בגוים וזריתם בארצות: 24 וחזקתי
 את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות
 פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: 25 והחזקתי את זרעות מלך בבל
 וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל
 ונטה אותה אל ארץ מצרים: 26 והפצתי את מצרים בגוים וזריתי
 אותם בארצות וידעו כי אני יהוה: ס

30 והשמיעו עליך בקולם ויעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם
 באפר יתפלשו: 31 והקריחו אליך קרחה וחרגו שקים ובכו אליך
 במרנפש מספד מר: 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי
 כלור כדמה בתוך הים: 33 בצאת עזבונך מימים השבעת עמים
 רבים ברב הונו ומערבך העשרת מלכי ארץ: 34 עת נשברת
 מימים במעמקימים מערבך וכלקהלך בתוכך נפלו: 35 כל ישיבי
 האיים שמחו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: 36 סחרים
 בעמים שרקו עליך בלהות היית ואיך עד עולם: ס

28

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראדם אמר לנגיד צר
 כה אמר | אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב
 אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים:
 3 הנה חכם אתה *מדנאל (מדניאל) כל סתום לא עממוך:
 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך:
 5 ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: ס 6 לכן
 כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים: 7 לכן הנני
 מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם עליפי חכמתך וחללו
 יפעתך: 8 לשחת וירדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים: 9 האמר
 תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך:
 10 מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ס
 11 והיה דבר יהוה אלי לאמר: 12 בראדם שא קינה על מלך צור
 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה
 וכליל יפי: 13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם
 פטרה ויהלם תרשש שהם וישפה ספיר נפר וברקת זהב מלאכת
 תפיר ונקביריך בר ביום הבראך כוננו: 14 את כרוב ממשח הסוכר
 ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת: 15 תמים
 אתה בדרךך מיום הבראך עד נמצא עולתה בר: 16 ברב רכלתך
 מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך
 מתוך אבני אש: 17 גבה לבך בפיך שחת חכמתך על יפעתך
 על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתיך לראוה בר: 18 מרב עונך
 בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוךך היא אכלתך
 ואתנה לאפר על הארץ לעיני כל ראיך: 19 כל יודעך בעמים שמחו
 עליך בלהות היית ואיך עד עולם: פ 20 והיה דבר יהוה אלי לאמר:
 21 בראדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: 22 ואמרתי כה אמר
 אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה
 בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: 23 ושלחתי בה דבר ודם
 בחוצותיה ונפול חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני
 יהוה: 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל
 סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: ס 25 כה אמר
 אדני יהוה בקבצי | את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בהם
 ונקדשתי בהם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי
 ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח
 בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם: ס

29

בשנה העשירית בעשרי בשנים עשר לחדש הוה
 דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראדם שים פניך על פרעה מלך
 מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: 3 דבר ואמרתי כה אמר |
 אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך
 יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: 4 ונתתי *חחים (חחים)
 בלחייך והדבקתי דגתי יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך
 ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק: 5 ונטשתיך המדברה אותך
 ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ
 לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: 6 וידעו כל ישיבי מצרים
 כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: 7 בתפשם בר
 *בכפר (בכף) תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר
 והעמדת להם כל מתנים: ס 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא
 עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: 9 והיתה ארץ מצרים

31

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחודש היה דברי'יהוה אלי לאמר: 2 בראדם אמר אל-פרעה מלך-מצרים ואל-המוני אלמי דמית בגדלך: 3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה וזון עבתים היתה צמרתו: 4 מים גדלוהו תקוהו רממתהו את-נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת-תעלתיה שלחה אל כל-עצי השדה: 5 על-כן גבהו קמתו מכל עצי השדה ומרבינה סרעפתיו ותארכנה *פארטו (פארטיו) ממנים רבים בשלחו: 6 בסעפתיו קננו כל-ענף השמים ותחת פארטיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: 7 ויף בגדלו בארץ דליותיו כי-היה שרשו אלמים רבים: 8 ארזים לא-עממהו בגן-אלהים ברושים לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-היו כפארטיו כל-עץ בגן-אלהים לא דמה אליו בפיו: 9 יפה עשיתו ברב דליותיו ויקנאהו כל-עצי-עדן אשר בגן האלהים: ס 10 לכן כה אמר אדני יהוה וען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל-בין עבותים ורם לבבו בגבהו: 11 ואתנהו ביד איל גוים עשו ועשה לו כרשעו גרשתהו: 12 ויכרתהו זרים ערצו גוים ויטשוהו אל-ההרים ובכל-גאות נפלו דליותיו ותשבנה פארטיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל-עמי הארץ ויטשוהו: 13 על-מפלתו ישכנו כל-ענף השמים ואל-פארטיו היו כל חית השדה: 14 למען אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בין עבתים ולא-יעמדו אליהם בגבהם כל-שתי מים כי-כלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי בור: ס 15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את-תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו ולבנון וכל-עצי השדה עליו עלפה: 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אותו שאולה את-יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל-עצי-עדן מבחר וטוב לבנון כל-שתי מים: 17 גם-הם אתו ירדו שאולה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: 18 אלמי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: ס

32

ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחודש היה דברי'יהוה אלי לאמר: 2 בראדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלחמים ברגליך ותרפס נהרותם: 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: 4 ונטשתיך בארץ על-פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל-ענף השמים והשבעתי ממך חית כל-הארץ: 5 ונתתי את-בשרך על-ההרים ומלאתי הגאות רמותך: 6 והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל-ההרים ואפקים ומלאון ממך: 7 וכסיתי בכבותר שמים והקדרתי את-ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא-יאיר אורו: 8 כל-חאורי אור בשמים אקדירים עליך ונתתי חשך על-ארצך נאם אדני יהוה: 9 והכסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-ידעתם: 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: ס 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך-בבל תבואך: 12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם וישדדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה: 13 והאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליו נאם אדני יהוה: 15 בתתי את-ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את-כל-יושבי בה וידעו כי-אני יהוה: 16 קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: פ 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחודש היה דברי'יהוה אלי לאמר: 18 בראדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ תחתית את-יורדי בור: 19 ממי נעמת רדה והשכבה את-ערלים: 20 בתוך חללי-חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה

וכל-המונה: 21 ודבר-לו אלי גבורים מתוך שאול את-עזריו ורדו שכבו הערלים חללי-חרב: 22 שם אשור וכל-קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי-בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית בארץ חיים: 24 שם עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים | אל-ארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור: 25 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב כי-נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן: 26 שם משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שאול בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ויהי עונתם על-עצמותם כי-חתית גבורים בארץ חיים: 28 ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את-חללי-חרב: 29 שמה אדום מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו בגבורתם את-חללי-חרב המה את-ערלים ישכבו ואת-יורדי בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם וכל-צדני אשר-ירדו את-חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כלמתם את-יורדי בור: 31 אותם וראה פרעה ונחם על-כל-המונה (המונ) חללי-חרב פרעה וכל-חילו נאם אדני יהוה: 32 כי-נתתי את-חתייתו (חתייתי) בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: פ

33

ויהי דברי'יהוה אלי לאמר: 2 בראדם דבר אל-בני-עמך ואמרת אליהם ארץ כי-אביא עליה חרב ולקחו עם-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם לצפה: 3 וראה את-החרב באה על-הארץ ותקע בשופר והזהיר את-העם: 4 ושמע השמע את-קול השופר ולא נהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע ולא נהר דמו בן יהיה והוא נהר נפשו מלט: 6 והצפה כי-יראה את-החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא-ינהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד-הצפה אדרש: ס 7 ואתה בראדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפל דבר והזהרת אתם ממני: 8 באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: 9 ואמה כי-הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא-שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: ס 10 ואתה בראדם אמר אל-בית ישראל כן אמרתם לאמר כי-פשענו וחסאתינו עלינו ונבם אנחנו נמקים ואיך נחיה: 11 אמר אליהם חייאני | נאם | אדני יהוה אם-אחפץ במות הרשע כי-אם-שוב רשע מדרכו ויחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: פ 12 ואתה בראדם אמר אל-בני-עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא-יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו: 13 באמרי לצדיק חיה ויחיה והוא-בטח על-צדקתו ועשה עול כל-צדקתו (צדקתיו) לא תזכרנה ובעולו אשר-עשה בן ימות: 14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: 15 חבל ישיב רשע גולה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו ויחיה לא ימות: 16 כל-חטאתו (חטאתיו) אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו ויחיה: 17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא-יתכן: 18 בשוב-צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא ויחיה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכו אשפוט אתכם בית ישראל: פ 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשתי בחמשה לחודש ללגותנו בא-אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: 22 ויד-יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את-פי עב-בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: פ 23 ויהי דברי'יהוה אלי לאמר: 24 בראדם ישיבי החרבות האלה על-אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש

עלם והצלתיים מיד העבדים בהם: 28 ולא יהיו עוד בל לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחירי: 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 ואתן צאני צאן מרעיית אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: פ

35 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 2 בראדם שים פניך עליהר שעיר והנבא עליו: 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הרשעיר ונטיתי ידו עליך ונתתיך שממה ומשמה: 4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: 5 וען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ: 6 לכן חייאני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך: 7 ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: 8 ומלאתי את הריו חלליו גבועותיך וגאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: 9 שמוות עולם אתנך ועריך לא תישבנה (תשבנה) וידעתם כי אני יהוה: 10 וען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהינה וירשונה ויהוה שם היה: 11 לכן חייאני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעת בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי | את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר | *שממה (שממו) לנו נתנו לאכלה: 13 ותגדילו עלי בפיכם והערתם עלי דבריכם אני שמעתי: ס 14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך: 15 כשמחתיך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הרשעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה: פ

36 ואתה בראדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דברי יהוה: 2 כה אמר אדני יהוה וען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה וען בוען שמות ושארף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבתעם: 4 לכן הרי ישראל שמעו דברי אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות ולחרבות השממות ולערס הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: 5 ס לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי | להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז: 6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות כה אמר | אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי וען כלמת גוים נשאתם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם וזרעתם: 10 והרבותי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: 11 והרבותי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12 והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: ס 13 כה אמר אדני יהוה וען אמרים לכם אכלת אדם *אתי (את) ומשכלת *גויוך (גויוך) היית: 14 לכן אדם לא יאכל עוד *גויוך (גויוך) לא *תכשלי (תשכלי) עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאיעוד *גויוך (גויוך) לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ס 16 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 17 בראדם בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרךם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרךם לפני: 18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: 19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרךם וכעלילותם שפסתיים: 20 ובוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה

את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: ס 25 לכן אמר אליהם כה אמר | אדני יהוה עליהם | תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליהם ודם תשפכו והארץ תירשו: 26 עמדתם על חרבכם עשיתו תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: ס 27 כה אמר אליהם כה אמר אדני יהוה חייאני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר עלי פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ומותו: 28 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: 29 וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: ס 30 ואתה בראדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודברת את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היצא מאת יהוה: 31 ובואו אליך כמבואעם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואתם לא יעשו כי עגבים בפייהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלק: 32 והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם: 33 ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם: ס

34 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: 2 בראדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר | אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו: 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדייתם אתם ובפרך: 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: 6 ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש: 7 לכן רעים שמעו את דברי יהוה: 8 חייאני נאם | אדני יהוה אם לא יען היות צאני | לבז ותהינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רע את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו: ס 9 לכן הרעים שמעו דברי יהוה: 10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתיים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיון להם לאכלה: ס 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים: 12 כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתורצאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: 13 והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן הארצות והביאתים אל אדמתם ורעייתם אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: 14 במרעה טוב ארעה אתם ובחרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבענה בנה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: 16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט: 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בירשה לשה לאילים ולעוזתים: 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעכם תרמסו ברגליכם ומשקעמים תשלו ואת הנותרים ברגליכם תרפשו: 19 וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: ס 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בירשה ברה ובין שה רזה: 21 וען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה: 22 והושעתי לצאני ולא תהינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה: 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהו את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: 25 וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו בערים: 26 ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: 27 ונתן על השדה את פרוי והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות

*חברו (חבריו) ונתתו אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידו: 20 והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך לעיניהם: 21 ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם: 22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא *יהיה (היו) עוד לשני גוים ולא יתצו עוד לשתי ממלכות עוד: 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתו אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתו אותם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: 25 וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי לעיניך אשר ישבו-בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: 26 וכתתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם: 27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם: 28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: ס

38 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם שים פניך אל-גוג ארץ המגוג נשיא ראש משר ויתבל והנבא עליו: 3 ואמרתי כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משר ויתבל: 4 ושובבתיך ונתתי חכים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל-חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: 5 פרו כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: 6 גמר וכל-אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל-אגפיו עמים רבים אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל-קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא | אל-ארץ | משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל-אגפיו ועמים רבים אתך: ס 10 כה אמר אדני יהוה והיה | בינים ההוא יעלו דברים על-לבבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרתי אעלה על-ארץ פרוזות אבוא השקטים ישיב לבטח כלם ישיבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם: 12 לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על-חרבות נושבת ואל-עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיב על-טבור הארץ: 13 שבא ודן וסחרי תרשיש וכל-כפריה יאמרו לך השלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלות קהלך לשאת | כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: ס 14 לכן הנבא בן-אדם ואמרתי לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא | בינים ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: 15 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: 16 ועלית על-עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על-ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בה לעיניהם גוג: ס 17 כה-אמר אדני יהוה האתה-הוא אשר-דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם: ס 18 והיה | בינים ההוא ביום בוא גוג על-אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: 19 ובקנאתי באש-עברתי דברתי אם-לא | בינים ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: 20 ורעשו מפני דגי הים ולוף השמים ויחית השדה וכל-הרמש הרמש על-האדמה וכל-האדם אשר על-פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל-חומה לארץ תפול: 21 וקראתי עליו לכל-הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: 22 ונשפסתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל-אגפיו ועל-עמים רבים וידעו כי-אני יהוה: ס

ואתה בן-אדם הנבא על-גוג ואמרתי כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משר ויתבל: 2 ושובבתיך וששאתיך והעליתך צפון והבאותך על-הרי ישראל: 3 והכיתי קשתך

אלה ומארצו יצאו: 21 ואחמל עלישם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר-באו שמה: ס 22 לכן אמר לבית-ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם-קדשי אשר חללתם בגוים אשר-באתם שם: 23 וקדשתי את-שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי-אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם: 24 ולקחתי אתכם מן-הגוים וקבצתי אתכם מכל-הארצות והבאתי אתכם אל-אדמתכם: 25 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלוליהם אטהר אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את-לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת-רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר-בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתו אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל-הדגן והרביתי אתו ולא-אתן עליכם רעב: 30 והרביתי את-פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: 31 וזכרתם את-דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא-טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם: 32 לא למענכם אני-עשה נאם אדני יהוה וידע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: ס 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את-הערים ונבנו החרבות: 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל-עובר: 35 ואמרו הארץ הללו הנשמה היתה כנרעון והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישוב: 36 וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי | אני יהוה בניתל הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: ס 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: 38 כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי-אני יהוה: ס

37 היתה עלי יד-יהוה ויצאני ברוח יהוה וניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב | סביב והנה רבות מאד על-פני הבקעה והנה יבשות מאד: 3 ויאמר אלי בן-אדם התחינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אלי הנבא על-העצמות האלה ואמרתי אליהם העצמות היבשות שמעו דברי-יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם: 6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקראתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי-אני יהוה: 7 ונבאתי כאשר צייתי ויהי-קול כהנבאי והנה רעש ותקרבן עצמות עצם אל-עצמו: 8 וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אלי הנבא אל-הרוח הנבא בן-אדם ואמרתי אל-הרוח כה-אמר | אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי בהרוגים האלה ויחיו: 10 והנבאתי כאשר צני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול מאד-מאד: ס 11 ויאמר אל בן-אדם העצמות האלה כל-בית ישראל המה הנה אמרים ובשו עצמותינו ואבדה תקוננו נגזרנו לנו: 12 לכן הנבא ואמרתי אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל: ס 13 וידעתם כי-אני יהוה בפתחי את-קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי: 14 ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי-אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: פ 15 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 16 ואתה בן-אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל *חברו (חבריו) ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל *חברו (חבריו): 17 וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא-אתגיד לנו מה-אלה לך: 19 דבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבתי ישראל

מיד שמאולך וחציו מיד מינוך אפיל: 4 על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אגפיו ועמים אשר אתך לעיט צפור כל-כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: 5 על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 6 ושלחתיאש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי-אני יהוה: 7 ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אחל את-שם קדשי עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה באה ונהלתה נאם אדני יהוה היא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישבי | ערי ישראל ובערו והשקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד ובזרמח ובערו בהם אש שבע שנים: 10 ולא-ישאו עצים מן-השדה ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק יבערו-אש ושללו את-שלליהם וזכו את-בזייתם נאם אדני יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתך לוגל | מקום-שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את-העברים וקברו שם את-גוג ואת-כל-המונה וקראו גיא המון גוג: 12 וקברום בית ישראל למען טהר את-הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו כל-עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את-העברים את-הנותרים על-פני הארץ לטהרה מקצה שבעה-חדשים יחקרו: 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו צינן עד קברו אתו המקברים אליגיא המון גוג: 16 וגם שם-עיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואתה בן-אדם כה-אמר | אדני יהוה אמר לצפור כל-כנף ולכל | חית השדה הקבצו ובלאו האספו מסביב על-זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם: 18 בשר גבורים תאכלו ודם-נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם-חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרו מזבחי אשר-זבחתי לכם: 20 ושבעתם על-שלחני סוס ורכב גבור וכל-איש מלחמה נאם אדני יהוה: 21 ונתתי את-כבודי בגוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי ואת-ידי אשר-שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן-היום ההוא והלאה: 23 וידעו הגוים כי בעוכם גלו בית-ישראל על אשר מעלדו-י ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשעוהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: 25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את-שביית (שבות) ועקב ורחמתי כל-בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: 26 ונשו את-כלמתם ואת-כל-מעלם אשר מעלדו-י בשבתם על-אדמתם לבטח ואין מחריד: 27 בשובבי אותם מן-העמים וקבצתי אתם מארצות אביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל-הגוים וכנסתים על-אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם: 29 ולא-אסתר עוד פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם אדני יהוה: פ

40

בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם | היום הזה היתה עלי יד-יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל-ארץ ישראל ויניחני אל-הר גבה מאד ועליו כמבנה-עיר מנוגב: 3 ויביא אותי שמה והנה-איש מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים בינו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אלי האיש בן-אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושום לבך לכל אשר-אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מתוך לבית סביב | סביב וביד האיש קנה המדה שש-אמות באמה וטפח וימד את-רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבאו אל-שער אשר פניו דרך הקדמה ועל *במעלותו (במעלותיו) וימד | את-סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב וברן התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד: 8 וימד את-אלם השער מהבית קנה אחד: 9 וימד את-אלם השער שמנה אמות *ואילו (ואילוי) שתיים אמות ואלם השער מהבית: 10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה

מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: 11 וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה-אחת גבול מפה והתא שש-אמות מפו ושש אמות מפו: 13 וימד את-השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח: 14 ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל החצר השער סביב | סביב: 15 ועל פני השער *היאתון (האייתון) על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה: 16 וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב | סביב וכן לאלמות וחלונות סביב | סביב לפנימה ואל-איל תמרים: 17 ויביאני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב | סביב שלשים לשכות אל-הרצפה: 18 והרצפה אל-כנתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה: 19 וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מיד ארכו ורחבו: 21 *ותאו (ותאיו) שלושה מפו ושלשה מפו *ואילו (ואילוי) *ואלמו (ואלמיו) היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה: 22 *וחלונו (וחלוניו) *ואלמו (ואלמיו) *ותמרו (ותמריו) כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע ועלדו *ואילמו (ואילמיו) לפנימהם: 23 ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל-שער מאה אמה: 24 ויולכני דרך הדרום והנה-שער דרך הדרום ומד *אילו (איליו) *ואילמו (ואילמיו) כמדות האלה: 25 וחלונים לו *ולאילמו (ולאילמיו) סביב | סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: 26 ומעלות שבעה *ועלותו (עלותיו) *ואלמו (ואלמיו) לפנימהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל-אילו (איליו): 27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל-החצר הפנימי בשער הדרום וימד את-השער הדרום כמדות האלה: 29 *ותאו (ותאיו) *ואילו (ואילוי) *ואלמו (ואלמיו) כמדות האלה וחלונות לו *ולאילמו (ולאילמיו) סביב | סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמות סביב | סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: 31 ואלמו אל-החצר החיצונה ותמרים אל-אילו (איליו) ומעלות שמונה *מעלו (מעליו): 32 ויביאני אל-החצר הפנימי דרך הקדים וימד את-השער כמדות האלה: 33 *ותאו (ותאיו) *ואילו (ואילוי) *ואלמו (ואלמיו) כמדות האלה וחלונות לו *ולאילמו (ולאילמיו) סביב | סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמות: 34 *ואלמו (ואלמיו) לחצר החיצונה ותמרים אל-אלו (אליו) מפו ומפו ושמונה מעלות *מעלו (מעליו): 35 ויביאני אל-שער הצפון ומד כמדות האלה: 36 *תאו (תאיו) *אלו (אליו) *ואלמו (ואלמיו) וחלונות לו סביב | סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 37 *ואילו (ואיליו) לחצר החיצונה ותמרים אל-אילו (איליו) מפו ומפו ושמונה מעלות *מעלו (מעליו): 38 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיו את-העלה: 39 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם: 40 ואל-הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל-הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את-הכלים אשר ישחטו את-העולה בם והזבחו: 43 והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב | סביב ואל-השלחנות בשר הקרבן: 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל-כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל-כתף שער הקדים פני דרך הצפון: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה דרך

הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אליהוה לשרתו: 47 וימד את החצר ארך | מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: 49 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אליהאילים אחד מפה ואחד מפה:

41

ויבאני אליההיכל וימד אתהאילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארך ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימד את ארוך עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב | סביב לבית סביב: 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים וזבאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב | סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: 7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסבה הבית למעלה למעלה סביב | סביב לבית על כן רחב לבית למעלה וכן התחוננה יעלה עליהעליונה לתיכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביב | סביב *מיסדות (מוסדות) הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: 9 רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב | סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב | סביב: 12 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב | סביב וארך תשעים אמה: 13 ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: 15 ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה *ואתוקיאה (ואתיקיאה) מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים | סביב לשלשתם נגד הסף שחיוץ עץ סביב | סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב | סביב בפנימי ובחיצון מדות: 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב | סביב: 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: 21 ההיכל מוזנת רבעה ופני הקדש המראה כמראה: 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארך שתיים אמות ומקצעותיו לו וארך וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ: 26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42

ויצאני אל החצר התיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון: 2 אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר התיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העליונות קצרות כיווכלו אתיקים מהנה מהתחתונות ומהתכנות בנין: 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ: 7 וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר התיצונה אל פני הלשכות

ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר התיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: 9 ומתחתה *לשכות (ומתחת הלשכות) האלה *המבוא (המביא) מהקדים בבאן להנה מהחצר התיצונה: 10 ברחב | גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות: 11 ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארךן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגזרת הגינה דרך הקדים בבואן: 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה | לשכות הקדש אשר יאכלו ישים הכהנים אשר קורבים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו | קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר התיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה *לבושו (ולבושו) בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: 15 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב | סביב: 16 מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש *אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב: 17 מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: 19 סביב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: 20 לארבע רוחות מדדו תומה לו סביב | סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל:

43

ויולכני אליהשער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו קול מים רבים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבד ואפל אל פני: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בראדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשר שכרשם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם בזנותם: 8 בתתם ספם את ספי ומזונתם אצל מזונתי והקיר ביני וביניהם וטמאו | את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בראדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית: 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתי וכל *צורתי (צורתיו) וכל *תורתו (תורתיו) הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתי ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבולו סביב | סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העזרה התחוננה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההראל ארבע אמות *ומהאראל (ומהאראל) ולמעלה הקרנות ארבע: 16 *והאראל (והאראל) שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים: 18 ויאמר אלי בראדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחסאת אותו וכפרתה: 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו

במפקד הבית מחוץ למקדש: 22 וביום השני תקריב שעיר-עזים תמים לחטאת וחסאו את-המזבח כאשר חטאו בפר: 23 בכלותך מחטא תקריב פר ברבקר תמים ואיל מן-הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שעיר-חטאת ליום ופר ברבקר ואיל מן-הצאן תמימים יעשו: 26 שבעת ימים יכפרו את-המזבח וטהרו אתו ומלאו *יידו (ידיו): 27 ויכלו את-הימים ס והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: ס

44

וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא-יבא בו כי יהוה אלהי-ישראל בא בו והיה סגור: 3 את-הנשיא נשיא הוא ושבבו *לאכול (לאכל) לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויבאני דרך-שער הצפון אל-פני הבית וארא והנה מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה ואפל אל-פני: 5 ויאמר אלי יהוה בראדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל-אשר אני מדבר אתך לכל-חקות בית-יהוה וכל-תורתו (תורתיו) ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: 6 ואמרת אל-מרו אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב-לכם מכל-תועבותיכם בית ישראל: 7 בהביאכם בני-נכר ערלי-לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את-ביתי בהקריבכם את-לחמי חלב ודם ויפרו את-בריתי אל כל-תועבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם: 9 כה-אמר אדני יהוה כל-ברנכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל-מקדשי לכל-ברנכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם-הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: 11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל-שערי הבית ומשרתים את-הבית המה ישחטו את-העלה ואת-הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם: 12 וען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית-ישראל למכשול עון על-כף נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 13 ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על-כל-קדשי אל-קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל-עבדתו וכל אשר יעשה בו: פ והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את-משמרת מקדשי בתעות בני-ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: 16 המה יבאו אל-מקדשי והמה יקרבו אל-שלחני לשרתני ושמרו את-משמרת: 17 והיה בבואם אל-שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא-יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: 18 פארי פשתים יהיו על-ראשם ומכנסי פשתים יהיו על-מתניהם לא יחגרו ביזע: 19 ויבצאתם אל-החצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-העם ויפשו את-בגדיהם אשר-המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את-העם בבגדיהם: 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום וכסמו את-ראשיהם: 21 ויין לא-ישתו כל-כהן בבואם אל-החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגרושה לא-יקחו להם לנשים כי אם-בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת-עמי יורו בין קדש לחל ובירטמא לטהור ויודעם: 24 ועל-ריב המה יעמדו *לשפט (למשפט) במשפטי *ושפטו (ישפטוהו) ואת-תורתו ואת-חוקתי בכל-מועדי ישרתו ואת-שבותותי יקדשו: 25 ואל-מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם-לאב ולזאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר-לא-יהיה לאיש יטמאו: 26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספורו-לו: 27 וביום באו אל-הקדש אל-החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא-יתנו להם בישראל אני אחזתם: 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל-חרם בישראל להם יהיה:

30 וראשית כל-בכורי כל וכל-תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל-ביתך: 31 כל-גבולה וטרפה מן-העוף ומן-הבהמה לא יאכלו הכהנים: פ

45

ובהפילכם את-הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה | קדש מן-הארץ ארך חמשה ועשרים אלה ארך ורחב עשרה אלה קדש-הוא בכל-גבולה סביב: 2 יהיה מזה אל-הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: 3 ומן-המדה הזאת תמוד ארך *חמש (חמשה) ועשרים אלה ורחב עשרת אלפים ובן-יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן-הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את-יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלה ארך ועשרת אלפים רחב *יהיה (והיה) ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלה לעמדת תרומת הקדש לכל-בית ישראל יהיה: 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל-פני תרומת-הקדש ואל-פני אחזת העיר מפאת-ים ומה ומפאת-קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל-גבול קדימה: 8 לארץ יהיה-לו לאחזה בישראל ולא-יונו עוד נשיאי את-עמי והארץ יתנו לבית-ישראל לשבטיהם: ס 9 כה-אמר אדני יהוה רב-לכם נשיאי ישראל חסס ושר הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: 10 מאזני-צדק ואיפת-צדק ובת-צדק יהי לכם: 11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל-החמר יהיה מתכנתו: 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים: 14 וחלק השמן הבת השמן מעשר הבת מן-הכר עשרת הבתים חמר כי-עשרת הבתים חמר: 15 ושה-אחת מן-הצאן מן-המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: 16 כל העם הארץ יהיו אל-התרומה הזאת לנשיא בישראל: 17 ועל-הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבטות בכל-מועדי בית ישראל הוא-יעשה את-החטאת ואת-המנחה ואת-העולה ואת-השלמים לכפר בעד בית-ישראל: ס 18 כה-אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר-ברבקר תמים וחסאת את-המקדש: 19 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל-מזוזת הבית ואל-ארבע פנות העזרה למזבח ועל-מזוזת שער החצר הפנימית: 20 וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את-הבית: 21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל-עם הארץ פר חטאת: 23 ושבעת ימי-החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחסאת שעיר עזים ליום: 24 ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: 25 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן: ס

46

כה-אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור נששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על-מזוזת השער ועשו הכהנים את-עולתו ואת-שלמיו והשתחוה על-מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד-הערב: 3 והשתחוה עם-הארץ פתח השער הוא בשבטות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר-יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת נששה כבשים תמימים ואיל תמים: 5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: 6 וביום החדש פר ברבקר תמימים וששת כבשם ואיל תמימים יהיו: 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה ומנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער

על־הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל־הים הגדול ואת פאת־תימנה נגבה: 20 ופאת־ים הים הגדול מגבול עד־נכח לבוא חמת זאת פאת־ים: 21 וחלקתם את־הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: 22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר־הולדו בנים בתוכם והיו לכם פאזרח בבני ישראל אתכם ופלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: 23 והיה בשבט אשר־גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה: ס

48 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל־יד דרך־חיתון | לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל־יד חמת והיו־לו פאת־קדים הים דן אחד: 2 ועל | גבול דן מפאת קדים עד־פאת־ימה אשר אחד: 3 ועל | גבול אשר מפאת קדימה ועד־פאת־ימה נפתלי אחד: 4 ועל | גבול נפתלי מפאת קדמה עד־פאת־ימה מנשה אחד: 5 ועל | גבול מנשה מפאת קדמה עד־פאת־ימה אפרים אחד: 6 ועל | גבול אפרים מפאת קדים ועד־פאת־ימה ראובן אחד: 7 ועל | גבול ראובן מפאת קדים עד־פאת־ימה יהודה אחד: 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד־פאת־ימה תהיה התרומה אשר־תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד־פאת־ימה והיה המקדש בתוכו: 9 התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: 10 ולאלה תהיה תרומת־הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש־יהוה בתוכו: 11 לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא־תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים: ס 12 והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל־גבול הלויים: 13 והלויים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל־ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: 14 ולא־ימכרו ממנו ולא ימרו ולא יעבור (יעביר) ראשית הארץ כי־קדש ליהוה: 15 וחמשת אלפים היותר ברחב על־פני חמשה ועשרים אלף חלה הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר *בתוכה (בתוכו): 16 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת־נגב חמש *חמש () מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת־ימה חמש מאות וארבעת אלפים: 17 והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: 18 והיותר בארך לעמת | תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה *תבואתה (תבואתו) ללחם לעבדי העיר: 19 והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: 20 כל־התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את־תרומת הקדש אל־אחזת העיר: 21 והיותר לנשיא מזה | ומזה | לתרומת־הקדש ולא־אחזת העיר אל־פני חמשה ועשרים אלף | תרומה עד־גבול קדימה וימה על־פני חמשה ועשרים אלף על־גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית *בתוכה (בתוכו): 22 ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין | גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: 23 ויתר השבטים מפאת קדימה עד־פאת־ימה בנימן אחד: 24 ועל | גבול בנימן מפאת קדימה עד־פאת־ימה שמעון אחד: 25 ועל | גבול שמעון מפאת קדימה עד־פאת־ימה יששכר אחד: 26 ועל | גבול יששכר מפאת קדימה עד־פאת־ימה זבולן אחד: 27 ועל | גבול זבולן מפאת קדמה עד־פאת־ימה גד אחד: 28 ועל גבול גד אל־פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבות קדש נחלה על־הים הגדול: 29 זאת הארץ אשר־תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה: פ 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: 31 ושערי העיר על־שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד

יבוא ובדרכו יצא: 9 ובבוא עם־הארץ לפני יהוה במועדים הנא דרך־שער צפון להשתחות יצא דרך־שער נגב והבא דרך־שער נגב יצא דרך־שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר־בא בו כי נכחו *ויצאו (ויצא): 10 והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן תין לאיפה: ס 12 וכי־עשה הנשיא נדבה עולה או־שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את־עלתו ואת־שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את־השער אחרי צאתו: 13 וכבש בן־שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו: 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלשית ההין לרס את־הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: 15 *ועשו (יעשו) את־הכבש ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עולת תמיד: פ 16 כה־אמר אדני יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: 17 וכי־יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד־שנת הדרור ושבת לנשיא אף נחלתו בניו להם תהיה: 18 ולא־יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו וינחל את־בניו למען אשר לא־יפצו עמי איש מאחזתו: 19 ויביאני במבוא אשר על־כתף השער אל־הלשכות הקדש אל־הכהנים הפנות צפונה והנה־שם מקום *בירכתם (בירכתים) ימה: ס 20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו־שם הכהנים את־האשם ואת־החטאת אשר יאפו את־המנחה לבלתי הוציא אל־החצר החיצונה לקדש את־העם: 21 ויוציאני אל־החצר החיצונה ויעברני אל־ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: 22 בארבעת מקצועות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב: 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו־שם משרתי הבית את־זבח העם: וישבני אל־פתח הבית והנה־מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי־פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: 2 ויוציאני דרך־שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל־שער החוץ דרך הפונה קדים והנה־מים מפכים מן־הפתח הימנית: 3 בצאת־האיש קדים וקו בידו ימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: 4 וימד אלף ויעברני במים מיס ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים: 5 וימד אלף נחל אשר לא־אוכל לעבר כי־גאו המים מי שחו נחל אשר לא־יעבר: 6 ויאמר אלי הראית בראדם ויולכני וישבני שפת הנחל: 7 בשובני והנה אל־שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל־הגלילה הקדמונה וירדו על־הערבה ובאו הומה אל־הימה המוצאים *ונרפאו (ונרפו) המים: 9 והיה כל־נפש חיה | אשר־ישרץ אל כל־אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה ונרפאו וחי כל אשר־יבוא שמה הנחל: 10 והיה *יעמדו (עמדו) עליו דגים מעין גדי ועד־עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: 11 *בצאתו (בצאתיו) וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: 12 ועל־הנחל יעלה על־שפתו מזה | ומזה | כל־עץ־מאכל לא־יבול עלהו ולא־יתם פרוי לחדשו יבכר כי מימיו מן־המקדש המה יוצאים *והיו (והיה) פרוי למאכל ועלהו לתרופה: ס 13 כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תנחלו את־הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את־ידי לתתה לאבתים ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן־הים הגדול הדרך חיתון לבוא צדדה: 16 חמת | בורות סבבים אשר בירגבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל־גבול חורן: 17 והיה גבול מן־הים חצר עינון גבול דמשק וצפון | צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין־דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול

שַׁעַר יְהוּדָה אֶחָד שַׁעַר לְוַי אֶחָד: ³² וְאֶל־פֶּאֶת קַדְיִמָּה חֲמֵשׁ מְאוֹת
 וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה וְשַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד שַׁעַר בְּנִימָן אֶחָד
 שַׁעַר דָּן אֶחָד: ³³ וּפֶאֶת־נֹגֶבָה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה
 וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שַׁעַר שְׁמֹעוֹן אֶחָד שַׁעַר יִשְׁשַׁכָּר אֶחָד שַׁעַר זְבוּלֹן

אֶחָד: ³⁴ פֶּאֶת־יָמָה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
 שַׁעַר גָּד אֶחָד שַׁעַר אֲשֶׁר אֶחָד שַׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד: ³⁵ סָבִיב שְׁמֹנֶה
 עָשָׂר אֲלָף וְשִׁמְיָה עִיר מֵיּוֹם יְהוָה | שְׁמָה:

דְּנִיָּאל

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: ² ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים וביאם ארץ שער בית אלהי ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ³ ויאמר המלך לאשפני רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ⁴ ולדים אשר אין בהם כל*מאום (מום) וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: ⁵ ומן להם המלך דבריוס ביום מפתג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: ⁷ ושם להם שר הסריסים שמות ושם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: ⁸ ושם דניאל על לבו אשר לא יתנאל בפתג המלך וביון משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתנאל: ⁹ ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: ¹⁰ ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מרהילים אשר כליכם וחיבתם את ראשי למלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: ¹² נסנא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה וימים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתג המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פתגם ויון משתיהם ונתן להם זרעים: ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם וביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: ¹⁹ וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: ²¹ ויהי דניאל עד שנת אחת לכוש המלך: פ

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: ⁴ וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא *לעבדיך (לעבדך) ופשרא נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר *לכשדיא (לכשדיא) מלתא מני אודא הן לא תהודעונו חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון גולו יתשמון: ⁶ והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ובזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחונה: ⁸ ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אודא מני מלתא: ⁹ די הר חלמא לא תהודענו חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה *הזמנתון (הזמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחוני: ¹⁰ ענו *כשדיא

(כשדיא) קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחוויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשר וכשדי: ¹¹ ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהי די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: ¹² כל קבל דנה מלכא בנס וקצר שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: ¹³ ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: פ ¹⁴ באדן דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: ¹⁵ ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מה חצפה מן קדם מלכא אדן מלתא הודע אריוך לדניאל: ¹⁶ ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ונתן לה ופשרא להחוויה למלכא: פ ¹⁷ אדן דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: ¹⁸ ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: ¹⁹ אדן לדניאל בחזון די ליליא רזה גלי אדן דניאל ברך לאלה שמיא: ²⁰ ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: ²¹ והוא מה שבא עדניא וזמניא מה עדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה: ²² הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא *ונהירא (ונהורא) עמה שרא: ²³ לך | אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מן די מלת מלכא הודעתנא: ²⁴ כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל | וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: פ ²⁵ אדן אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השפחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: ²⁶ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר *האיתך (האיתך) כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: ²⁷ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוויה למלכא: ²⁸ ברם איתי אלה בשמיא גלא רין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזו ראשך על משכבך דנה הוא: פ ²⁹ *אנתה (אנת) מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודער מה די להוא: ³⁰ ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבר תנדע: ³¹ *אנתה (אנת) מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזויה יתיר קאם לקבלך ורזה דחיל: ³² הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: ³³ שקוהי די פרזל רגלוהי *מנהון (מנהיו) די פרזל *מנהון (ומנהיו) די חסף: ³⁴ חזה הוית עד די התגזרת אבן די ילא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזל וחספא והדקת המון: ³⁵ באדן דקו כחדה פרזל חספא נחשא כספא ודהבא והו כעור מן אדריקטי ונשא המון רחא וכל איתר לא השתכח להון ואבנא | די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא: ³⁶ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: ³⁷ *אנתה (אנת) מלכא מלך מלכא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך: ³⁸ ובכל די *דארין (דירין) בני אגנשא חיות ברך ועור שמיא יהב

בידך והשלטך בכלהון *אנתה (אנת) הוא ראשה די דהבא: 39 ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנר ומלכו *תליתיא (תליתאה) אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא: 40 ומלכו *רביעייה (רביעאה) תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כל לא וכפרזלא די מרעע כל אליו תדק ותרע: 41 ודי חזיתיה רגליא ואצבעתא *מנהון (מנהון) חסר די פחר *ומנהון (ומנהון) פרזל מלכו פליגה תהוא ומר נצבתא די פרזלא להואבה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסר טינא: 42 ואצבעת רגליא *מנהון (מנהון) פרזל *ומנהון (ומנהון) חסר מוקצת מלכותא תהוא תקיפה ומנה תהוא תבירה: 43 *די (ודי) חזית פרזלא מערב בחסר טינא מתערבין להון בורע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה האכדי פרזלא לא מתערב עם חספא: 44 וביומיהון די מלכא אנון יקים אלה שמאי מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אליו מלכותא והיא תקום לעלמאי: 45 כל קבל די חזית די מטרוא אתגרת אבו די לא בידן והדקת פרזלא נחשא חספא חספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויצוב חלמא ומיהומן פשרה: פ 46 באדון מלכא נבוכדנצר נפל על אנפיהו ודניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה: 47 ענה מלכא לדניאל ואמר מוקשט די אלהון הוא אלה אלהיו ומרא מלכין וגלה חיו די יכלת למגלא רזה דנה: 48 אדון מלכא לדניאל רב ומתנן רברבן שגיאן יהבלה והשלטה על כל מדינת בגל ורבי סגנין על כל חפימי בגל: 49 ודניאל בעא מן מלכא ומי על עבדתא די מדינת בגל לשדרך מישר ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא: פ

אנחה על דנה פתגם להתבותך: 17 הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיבותנא מן אתון נורא יקדתא ומר יקר מלכא ושיב: 18 והן לא ידע להוא לך מלכא די לאלהיך לא *איתינא (איתנא) פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד: ס 19 באדון נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפיהו *אשתנו (אשתני) על שדרך מישר ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתנא חד שבעה על די חזה למזיה: 20 ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתיה לשדרך מישר ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא: 21 באדון גבריא אלך כפתו בסרבליהון *פטשיהון (פטשיהון) וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא: 22 כל קבל דנה מר די מלת מלכא מחצפה ואתנא אזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישר ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא: 23 וגבריא אלך תלתהון שדרך מישר ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין: פ 24 אדון נבוכדנצר מלכא תנה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדבריה הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יצבא מלכא: 25 ענה ואמר האננה חזה גברין ארבעה שרון מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די *רביעייה (רביעאה) דמה לבר אלהין: ס 26 באדון קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישר ועבד נגו עבדוהי די אלהא *עליא (עלאה) פקו ואתו באדון נפקין שדרך מישר ועבד נגו מר גוא נורא: 27 ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזון לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמיהון ושער ראשהון לא התחרר וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר ברין אלההון די שדרך מישר ועבד נגו די שלח מלכא ושיב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו *גשמיהון (גשמיהון) די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להון לאלההון: 29 ומני שים טעם די כל עם אמא ולשן די יאמר *שלה (שלו) על אלההון די שדרך מישר ועבד נגו הדמין יתעבד וביתה נולי ושתיה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה: 30 באדון מלכא הצלח לשדרך מישר ועבד נגו במדינת בגל: פ 31 נבוכדנצר מלכא לכל עממא אמיא ולשניא די *דארוין (דירין) בכל ארעא שלמכון ישגא: 32 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא *עליא (עלאה) שפר קדמי להחיה: 33 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר:

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקומה בבקעת דורא במדינת בגל: 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש | לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקום נבוכדנצר מלכא: 3 באדון מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקום נבוכדנצר מלכא *וקאמין (וקמין) לקבל צלמא די הקום נבוכדנצר: 4 וכרוצא קרא בחיל לכון אמרין עממא אמיא ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא *קיתרוס (קתרוס) סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקום נבוכדנצר מלכא: 6 ומר די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: 7 כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעון כל עממא קל קרנא משרוקיתא *קיתרוס (קתרוס) שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלון כל עממא אמיא ולשניא סגדון לצלם דהבא די הקום נבוכדנצר מלכא: 8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי: 10 *אנתה (אנת) מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא *קיתרוס (קתרוס) שבכא פסנתרין *וסיפניה (וסופניה) וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: 11 ומר די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: 12 איתי גברין יהודאין די מניית ותהון על עבדות מדינת בגל שדרך מישר ועבד נגו גבריא אלך לא שמו *עליה (עלך) מלכא טעם *לאלהיך (לאלהר) לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדו: ס 13 באדון נבוכדנצר ברעו וחמה אמר להיתיה לשדרך מישר ועבד נגו באדון גבריא אלך היתיו קדם מלכא: 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישר ועבד נגו לאלהי לא איתכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדו: 15 כען הן איתכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא *קיתרוס (קתרוס) שבכא פסנתרין וסומפניה וכל | זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומר הוא אלה די ישזבנכון מר די: 16 ענו שדרך מישר ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין

4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתו ורענן בהיכלי: 2 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחוזני ראשי ובהלנני: 3 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חפימי בגל די פשר חלמא יהודענני: 4 באדון *עליון (עלון) חרטמא אשפניא *כשדיא (כשדיא) וגוריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעון לי: 5 ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלשטאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמיהי אמרת: 6 בלשטאצר רב חרטמא די | אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בר וכל רז לא אנס לך חזון חלמי די חזית ופשרה אמר: 7 וחוזני ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא: 8 רבה אילנא ותקף ורומה ומטא לשמאי וחוזתה לסוף כל ארעא: 9 עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלאבה תחתיה תטל | חיות ברא ובענפיהו *ידרון (ידורן) צפרי שמאי ומנה יתזן כל בשרא: 10 חזה הוית בחזו ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמאי נחת: 11 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצו ענפיהו אתרו עפיה וברו אנבה תנד חיותא מן תחתיה וצפריא מרענפיהו: 12 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתא די ברא ובטל שמאי וצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא: 13 לבבה מן *אנושא (אנשא) ישון ולבב חיהו יתהב לה ושבעה עדנין וחלפון עלוהי: 14 בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט *עליא (עלאה) במלכות *אנושא (אנשא) ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים *עליה (עלה): 15 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר *ואנתה (ואנת)

מלי מלכא ורברבנא לביית משתאי *עללת (עלת) ענת מלכתא
 ואמרת מלכא לעלמין חיי אליבהלור רעיונך וזיוור אלישתנא:
 11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו
 ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר
 אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא:
 12 כל קבל די רוח | תירא ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות
 אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה
 בלטשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהוה: פ 13 באדין דניאל
 העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל *אנתה (אנת) הוא
 דניאל די מרבני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מריהוד:
 14 ושמעתי *עליך (עלך) די רוח אלהין בר ונהירו ושכלתנו וחכמה
 יתירה השתכחת בר: 15 וכלן העלו קדמי חכמיא אשפאי די כתבה
 דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחיוה:
 16 ואנה שמעתי *עליך (עלך) די תוכל (תיכול) פשרין למפשר
 וקטרין למשרא כען הן תוכל (תכול) כתבא למקרא ופשרה
 להודעתני ארגונא תלבש *והמונכא (והמניכא) די דיהבא
 על צוארך ותלתא במלכותא תשלט: פ 17 באדין ענה דניאל ואמר
 קדם מלכא מתנתך לך להיון ונבוכינר לאחור הב ברם כתבא
 אקרא למלכא ופשרא אהודענה: 18 *אנתה (אנת) מלכא אלה
 *עליא (עלאה) מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבוכדנצר
 אבוך: 19 ומרבותא די יהב ליה כל עממיא אמיא ולשנאי הון
 *זאעין (זעין) ודחלין מרקדמוהי די יהוה צבא הוא קטל ודי יהוה
 צבא הנה מחא ודי יהוה צבא הנה מרים ודי יהוה צבא הנה משפיל:
 20 וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מר כרסא מלכותה
 ויקרה העדיו מנה: 21 ומרבני אנשא טריד ולבה | עס חיותא
 *שוי (שוי) ועס ערדיא מדורה עשבא כותרין וטעמוה ומטל
 שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שיליט *עליא (עלאה)
 במלכות אנשא ולמד די יצבה יהקים *עליה (עלה): 22 *ואנתה
 (ואנת) ברה בלשאצר לא השפלת לבבר כל קבל די כל דנה ידעת:
 23 ועל מראשמיא | התרוממת ולמאניא די ביתה היתי *קדמין
 (קדמר) *ואנתה (ואנת) *ורברבני (ורברבנ) שגלתך ולחנתך
 חמרא שתיין בהון ולא להי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא
 די לא חזון ולא שמעון ולא ידעין שבת ואלהא די נשמתי בידה
 וכל ארחתך לה לא הדרת: 24 באדין מרקדמוהי שליח פסא די ידא
 וכתבא דנה רשים: 25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין:
 26 דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה: 27 תקל
 תקולתה במאזניא והשתכחת חסיר: 28 פרס פריסת מלכותך
 ויהבת למדי ופרס: 29 באדין | אמר בלשאצר והלבישו לדניאל
 ארגונא *והמונכא (והמניכא) די דיהבא על צוארה והכרוז עלוהי
 די להוא שליט תלתא במלכותא: 30 בה ביליא קטיל בלשאצר
 מלכא *כשדיא (כשדאה): פ

6 ודרוש *מדא (מדאה) קבל מלכותא כבר שני שתיין
 ותרתי: 2 שפר קדם דרוש והקים על מלכותא
 לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: 3 ועלא מנהון
 סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלון יהבין
 להון טעמא ומלכא לא להוא נזק: 4 אדין דניאל דנה הוא מתנצח
 על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית
 להקמותה על כל מלכותא: 5 אדין סרכיא ואחשדרפניא הון בעין
 עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין
 להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת
 עלוהי: 6 אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה
 כל עלא להון השכחה עלוהי בדת אלהה: 7 אדין סרכיא
 ואחשדרפניא אלון הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרוש מלכא
 לעלמין חיי: 8 אתיעטו כל | סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא
 הרבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה
 זעו מר כל אלה יאנש עד יומין תלתיין להון מנר מלכא יתרמא לגב

בלטשאצר פשרא | אמר כל קבל די | כל חכמי מלכותי לא יכלין
 פשרא להודעתני *ואנתה (ואנת) כהל די רוח אלהין קדישין בר:
 16 אדין דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעיונה
 יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אליבהלך ענה
 בלטשאצר ואמר *מראי (מרי) חלמא *לשנאיך (לשנאך) ופשרה
 *לעריך (לערה): 17 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ומטא
 לשמיא וחזותה לכל ארעא: 18 ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון
 לכל אבה תחותיה תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא:
 19 *אנתה (אנת) הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת
 לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: 20 ודי חזה מלכא ער וקדיש נחת |
 מרשמיא ואמר גדי אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא
 שבלו ובאסור די פרל ונחש בדתא די ברא ובטל שמיא יצטבע
 ועס חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי: 21 דנה
 פשרא מלכא וגזרת *עליא (עלאה) היא די מטת על *מראי (מרי)
 מלכא: 22 וך טרדין מראנשא ועס חיות ברא להוה מדרך ועשבא
 כתורין | לך וטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון
 *עליך (עלך) עד די תנדע די שיליט *עליא (עלאה) במלכות אנשא
 ולמד די יצבא ותננה: 23 ודי אמרו למשבל עקר שרשוהי די אילנא
 מלכותך לך קימה מר די תנדע די שלטן שמיא: 24 להו מלכא מלכי
 ישפר *עליך (עלך) *וחטיך (וחטאך) בצדקה פרק ועויתך במתן
 ענין הו תהוא ארכה לשלותך: 25 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא:
 פ 26 לקצת ירחין תריעשר עליהיכל מלכותא די בכל מהלך הוה:
 27 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בכל רבתא די אנה בניתה לבית
 מלכו בתקף חסין וליקר הדרי: 28 עוד מלתא בפס מלכא קל
 מרשמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנר:
 29 ומראנשא לך טרדין ועס חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך
 וטעמון ושבעה עדנין יחלפון *עליך (עלך) עד די תנדע די שיליט
 *עליא (עלאה) במלכות אנשא ולמד די יצבא ותננה: 30 בה שעתא
 מלתא ספת על נבוכדנצר ומראנשא טריד ועשבא כתורין יאכל
 ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין רבה וטפרוהי
 כצפרין: 31 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני | לשמיא נטלת
 ומנדע עלי יתוב *אלעליא (ולעלאה) ברכת ולתי עלמא שבתת
 והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עס דר ודר: 32 וכל *דארי
 (דירי) ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא *ודארי
 (ודירי) ארעא ולא איתי די יומתא בידה יאמר לה מה עבדת:
 33 בה זמנא מנדע | יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי
 הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי:
 34 כל אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די
 כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה: פ

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנא אלף ולקבל אלפא
 חמרא שתה: 2 בלשאצר אמר | בטעם חמרא להיתיה
 למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מריהיכלא די
 בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנא שגלתה ולחנתה: 3 באדין
 היתיו מאני דהבא די הנפקו מריהיכלא די בית אלהא די בירושלם
 ואשתיו בהון מלכא ורברבנא שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא
 ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא:
 5 בה שעתה *נפקו (נפקה) אצבען די ידאנש וכתבן לקבל
 נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די
 כתבה: 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעיונה יבהלנה וקטרי חרצה
 משתרין וארכבתה דא לרא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעלה
 לאשפאי *כשדיא (כשדאי) וגזריא ענה מלכא ואמר | לחכמי בכל
 די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחזני ארגונא ילבש
 *והמונכא (והמניכא) די דיהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט:
 ס 8 אדין *עליון (עליון) כל חכמי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא
 *ופשרא (ופשרה) להודעה למלכא: 9 אדין מלכא בלשאצר שגיא
 מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנאוי משתבשין: 10 מלכתא לקבל

ארוותא: 9 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה
 כדתמדי ופרס דיילא תעדא: 10 כלקבל דנה מלכא דרוש רשם
 כתבא ואסרא: 11 ודניאל כדו ידע דירשם כתבא על לביטה וכיון
 פתיחן לה בעליטה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא | ברך
 על ברכויה ומצלא ומודא קדם אלהה כלקבל דייהוא עבד
 מןקדמת דנה: ס 12 אדיו גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא
 ומתחנן קדם אלהה: 13 באדיו קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר
 מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש דייבעה מןכל אלה ואנש
 עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב ארוותא ענה מלכא
 ואמר יציבא מלתא כדתמדי ופרס דיילא תעדא: 14 באדיו ענו
 ואמרין קדם מלכא די דניאל די מןבני גלותא די יהוד לאשם
 *עליך (עלך) מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא
 בעא בעותה: 15 אדיו מלכא כדו מלתא שמע שגיא באש עלוה ועל
 דניאל שם כל לשיזבוטה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלוחה:
 16 באדיו גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא
 דידת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה:
 17 באדיו מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די ארוותא ענה
 מלכא ואמר לדניאל אלהך די *אנתה (אנת) פלחלה בתדירא הוא
 ושיזבנה: 18 והיתית אבן חדה ושמת על פס גבא וחתמה מלכא
 בעזקתה ובעזקת רברבויה די לא תשנא צבו בדניאל: 19 אדיו אזל
 מלכא להיכלה וכת סות ודחון לא העל קדמויה ושנתה נדת
 עלויה: 20 באדיו מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא
 די ארוותא אזל: 21 וכמקרה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה
 מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די *אנתה
 (אנת) פלחלה בתדירא היכל לשיזבוטה מן ארוותא: 22 אדיו
 דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמן חיי: 23 אלהי שלח מלאכה
 וסגר פם ארוותא ולא חבלוני כלקבל די קדמויה וכו השתכחת לי
 ואף *קדמיר (קדמיר) מלכא חבולה לא עבדת: 24 באדיו מלכא
 שגיא טאב עלויה ולדניאל אמר להנסקה מןגבא והסק דניאל
 מןגבא וכלחבל לא השתכח בה די הימן באלהה: 25 ואמר מלכא
 והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב ארוותא רמו אנון
 בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד דישלטו בהון ארוותא
 וכלגרמיהון הדקו: 26 באדיו דרוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא
 ולשניא די אדארוין (דיריו) בכל ארעא שלמכון ישגא: 27 מןקדמי
 שים טעם די | בכל שלטון מלכותי להון *אזעין (זיעין) ודחליון
 מןקדם אלהה די דניאל דייהוא | אלהא חיא וקים לעלמן
 ומלכותה דיילא תתחבל ושלטנה עד סופא: 28 משיזב ומצל ועבד
 אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב לדניאל מן ארוותא:
 29 ודניאל דנה הצלח במלכות דרוש ובמלכות כורש *פרסיא
 (פרסיאה): פ

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזו
 ראשה על משכבה באדיו חלמא כתב ראש מליו אמר:
 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזו עסליליא וארו ארבע רוחי
 שמיא מגיחן לימא רבא: 3 וארבע חיון רברבן סלקון מןימא שנון דא
 מןדא: 4 קדמיתא כארוה וגפון דינשר לה חזה הוית עד דימריטו
 גפיה ונטילת מןארעא ועל רגלון כאנש הקימת ולבב אנש יהיב
 לה: 5 וארו חיוה אחרי תננה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת
 עלעון בפמה בין *שניה (שנה) וכן אמרין לה קומי אכלי בשר
 שגיא: 6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפון ארבע
 דיעוף על *גפיה (גפה) וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה:
 7 באתר דנה חזה הוית בחזו ליליא וארו חיוה *רביעיה (רביעאה)
 דחילה ואימתני ותקופא יתירא ושנון דיפרחל לה רברבן אכלה
 ומדקה ושאר *ברגליה (ברגלה) רפסה והיא משנה
 מןכל חיותא די קדמיה וקרנון עשר לה: 8 משתכל הוית בקרניא
 ואלו קרן אחרי זעירה סלקת *ביניהון (ביניהון) ותלת מןקרניא
 קדמיתא *אתעקרו (אתעקרה) מן *קדמיה (קדמה) ואלו עיון

כעניו אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: 9 חזה הוית עד די
 כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה | כתלג חור ושער ראשה
 כעמר נקא פרסיה שביבין דינור גלגלוהי נור דלק: 10 נהר דינור
 נגד ונפק מןקדמויה אלף *אלפים (אלפין) ישמשנה ורבן *רבון
 (רבבון) קדמויה יקומון דינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזה הוית באדיו
 מןקל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת
 חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: 12 ושאר חיותא העדיו
 שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן: 13 חזה הוית בחזו
 ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הנה ועד עתיק יומיא
 מטה וקדמויה הקרבוהי: 14 ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא
 אמיא ולשניא לה ופלחון שלטנה שלטן עלם דיילא יעדה ומלכותה
 דיילא תתחבל: פ 15 אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזו
 ראשי ובהלנני: 16 קרבת על חד מןקממיא וציבא אבעא מנה
 על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני: 17 אליו חיותא רברבתא
 די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מןארעא: 18 ויקבלון מלכותא
 קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמאי: 19 אדיו
 צבית ליציבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן *כלהון (כלהון)
 דחילה יתירא *שניה (שנה) די פרחל וספריה די נחש אכלה מדקה
 ושאר ברגליה רפסה: 20 ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די
 סלקת *ונפלו (ונפלה) מן *קדמיה (קדמה) תלת וקרנא דכן ועיון
 לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מןחברתה: 21 חזה הוית וקרנא
 דכן עבדה קרב עם קדישין וכלה להון: 22 עד דיאתה עתיק יומיא
 ודינא יתב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא חסנו קדישין:
 23 כן אמר חיותא רביעיתא מלכו *רביעיא (רביעאה) תהוא
 בארעא די תשנא מןכל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה
 ותדקנה: 24 וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקומון ואחרן
 יקום אחריהון והוא ישנא מןקדמיה ותלתה מלכין יהשפל: 25 ומליו
 לצד *עליא (עלאה) ומלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה
 זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עתו ועדיון ופלג עדן: 26 ודינא יתב
 ושלטנה יהעדיון להשמדה ולהובדה עד סופא: 27 ומלכותה
 ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי
 עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה ופלחון וישתמעון:
 28 עד כה סופא די מלכתא אנה דניאל שגיא | רעיוני ובהלנני וזיון
 ושתנון עלי ומלתא בלבי נטרתי: פ

8 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני
 דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: 2 ואראה בחזון ויהי בראתי
 ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי
 על אובל אולי: 3 ואשא עיני ואראה והנה | איל אחד עמד לפני
 האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית
 והגבהה עלה באחרונה: 4 ראיתי את האיל מנגח למה וצפונה
 ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצו
 והגדיל: 5 ואני | הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב
 על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: 6 ויבא
 עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו
 בחמת כחו: 7 וראיתי מגיע | אצל האיל ויתמרמר אליו ויר
 את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו
 וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העזים
 הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע
 תחמיה לארבע רוחות השמים: 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת
 מצעירה ותגדיל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל העיבי: 10 ותגדל
 עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם:
 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו *הרים (הורם) התמיד והשלך מכון
 מקדשו: 12 וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה
 ועשתה והצליחה: 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד
 קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמים תת
 וקדש וצבא מרמס: 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות

והבן במראה: 24 שבעים שבעים נחתך עלי-עמך | ועל-עיר קדשך לכלא הפשע *ולחתם (ולהתם) *חטאות (חטאת) ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: 25 ותדע ותשפל מרמצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: 26 ואחרי השבעים ששים ושנים יפרת משיח ואין לו והעיר והקדש ושחית עם נגיד הבא וקצו בשטרף ועד קנץ מלחמה נחרצת שממות: 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית | זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד-כלה ונחרצה תתך על-שמם: פ

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר-נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את-הדבר ובינה לו במראה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא-בא אל-פי וסוך לא-סכתי עד-מלאת שלשת שבועים ימים: פ 4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חזקל: 5 ואשא את-עיני וארא והנה איש-אחד לבוש בדים ומתנו חגרים בכתם אופז: 6 וגוינתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידים אש וזרעתימו ומרגלתימו כעין נתשת קלל וקול דבריו כקול המון: 7 וראיתי אני דניאל לבדי את-המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את-המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויבחרו בהחבא: 8 ואני נשארתי לבדי וארא את-המראה הגדלה הזאת ולא נשאר-בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: 9 ואשמע את-קול דבריו וכשמעו את-קול דבריו ואני הייתי נרדם על-פני ופני ארצה: 10 והנה-יד נגעה בי ותניעני על-ברכי וכפות ידי: 11 ואמר אלי דניאל איש-חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על-עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את-הדבר הזה עמדתי מרעיד: 12 ואמר אלי אל-תירא דניאל כי | מרהיום הראשון אשר נתת את-לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני-באתי בדבר-יך: 13 ושר | מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתי להבינך את אשר-יקרה לעמך באחרית הימים פי-עוד חזון לימים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על-שפתי ואפתח-פי ואדברה ואמרה אל-העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: 17 והיך ויכל עבד אדני זה לדבר עם-אדני זה ואני מעתה לא-יעמד-בי כח ונשמה לא נשארה-בי: 18 ויסף ויגע-בי כמראה אדם ויחזקני: 19 ואמר אל-תירא איש-חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: 20 ואמר הידעת למה-באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם-שר פרס ואני יוצא והנה שר-יין בא: 21 אבל אגיד לך את-הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על-אלה כי אם-מיכאל שרכם: פ

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: 2 ועתה אמת אגיד לך הנה-עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר-גדול מכל וכחזקתו בעשרו ועיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריה ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחריים מלבד-אלה: 5 ויחזק מלך-הנגב ומרשריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך-הנגב תבוא אל-מלך הצפון לעשות מישרים ולא-תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זרעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנן ובא אל-החיל ובא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: 8 וגם אלהיהם עם-נסכיהם עם-כלי חמדתם כסף וזהב בשבי ובא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב

ונצדק קדש: 15 והי בראתי אני דניאל את-החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה-גבר: 16 ואשמע קול-אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את-המראה: 17 ובא אצל עמדי ובבאן נבעתי ואפלה על-פני ויאמר אלי הבן בראדם כי לעת-קנץ החזון: 18 ובדברו עמי נרדמתי על-פני ארצה ויגע-בי ויעמידני על-עמדי: 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר-יהיה באחרית הזעם כי למועד קנץ 20 האיל אשר-ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: 21 והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בירעיניו הוא המלך הראשון: 22 והנשברת ותעמדתה ארבע תחתיה ארבע מלכות מגוי יעמדתה ולא בכחו: 23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עד-פנים ומבין חיות: 24 ועצם כחו ולא בכוו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם-קדשים: 25 ועל-שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל-שרשרים יעמד ובאפס יד ישבר: 26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את-מלאכת המלך ואשתומם על-המראה ואין מבין: פ

9 בשנת אחת לדריוש בן-אחשוורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: 3 ואתנה את-פני אל-אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: 4 ואתפלה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחוסד לאהביו ולשמרי מצותיו: 5 חטאנו ועינו *והרשענו (הרשענו) ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: 6 ולא שמענו אל-עבדך הנביאים אשר דברו בשמך אל-מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל-עם הארץ: 7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל-ישראל הקרבים והרחוקים בכל-הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעל-בך: 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך: 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתך אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: 11 וכל-ישראל עברו את-תורתך וסור לבלתי שמוע בקולך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד-האלהים כי חטאנו לו: 12 ויקם את-דבריו (דברו |) אשר-דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא-נעשתה תחת כל-השמים כאשר נעשתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעה הזאת באה עלינו ולא-חלינו את-פני | יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על-הרעה וביאה עלינו כי-צדיק יהוה אלהינו על-כל-מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: 15 ועתה | אדני אלהינו אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש-לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: 16 אדני ככל-צדקתך ישב-נא אפר וחתך מעירך ירושלם הר-קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל-סביבתינו: 17 ועתה | שמע אלהינו אל-תפלת עבדך ואל-תחנונו והאר פניך על-מקדשך השמם למען אדני: 18 הטה אלהי | אזנך ושמע *פקחה (פקח) עיניך וראה שממתינו והעיר אשר-נקרא שמך עליה כי | לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על-רחמיק הרבים: 19 אדני | שמעה אדני | סלחה אדני הקשיבה ועשה אל-תאחר למענה אלהי כי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: 20 ועוד אני מדבר ומתפלה ומתודה חטאתי וחסאת עמי ישראל ומפיל תחנוני לפני יהוה אלהי על הר-קדש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מערף ביער נגע אלי כעת מנחת-ערב: 22 ובין וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה: 23 בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר

36 ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על-כל-אל ועל-אלים
 ידבר נפלאות והצליח עד-כלה זעם כי נחרצה נעשתה:
 37 ועל-אלהי אבתיו לא יבין ועל-חמדת נשים ועל-כל-אלוה לא יבין
 כי על-כל יתגדל: 38 ולא-לה מעזים על-כנו וכבד ולא-לוה אשר
 לא-ידעהו אבתיו וכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות:
 39 ועשה למבצרי מעזים עם-אלוה נכר אשר *הפיר (יכיר) ירבה
 כבוד והמשולם ברבים ואדמה יחלק במחיר: 40 ובעת קץ יתנגח
 עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאנזות
 רבות ובא בארצות ושטף ועבר: 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו
 ואלה ימלטו מיזו אדום ומואב וראשית בני עמון: 42 וישלח ידו
 בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: 43 ומשל בממכני הזהב
 והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמעות
 יבהלהו ממרח ומצפון ויצא בחמת גדלה להשמיד ולהחרים רבים:
 45 ויטע אהלי אפדו בני ימים להרצבי-קדש ובא עד-קצו ואין עוזר
 לו:

12

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך
 והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא
 ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מישני
 אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3
 והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם
 ועד: 4 פ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד-עת קץ
 ישטטו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים
 עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: 6 ויאמר
 לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד-מתי קץ הפלאות:
 7 ואשמע את-האיש | לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וזרם
 מימינו ושמאלו אל-השמים וישבע בתי העולם כי למועד מועדים
 וחצי וככלות נפץ ידעם-קדש תכלינה כל-אלה: 8 ואני שמעתי ולא
 אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: 9 פ ויאמר לך דניאל כי-סתמים
 וחתמים הדברים עד-עת קץ: 10 ותבררו ויתלבנו ויצרפו רבים
 והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים והמשכלים יבינו: 11 ומעת
 12 אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה:
 13 ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלה לקץ הימין:

ושב אל-אדמתו: 10 *ובנו (ובניו) יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא
 בוא ושטף ועבר וישב *ויתגרו (ויתגרה) עד-*מעזה (מעוז):
 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם-מלך הצפון והעמיד
 המון רב ונתן ההמון בידו: 12 ונשא ההמון *ירום (ורם) לבבו והפיל
 רבאות ולא יעוז: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן-הראשון
 ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: 14 ובעתים
 ההם רבים יעמדו על-מלך הנגב ובני | פריצי עמך ונשאו להעמיד
 חזון ונכשלו: 15 ובא מלך הצפון וישפר סוללה ולכד עיר מבצרות
 וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: 16 ויעש הבא
 אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו:
 17 וישם | פניו לבוא בתקף כל-מלכותו וישרים עמו ועשה ובת
 הנשים יתרלו להשחיתה ולא תעמד ולא-לו תהיה: 18 *וישב
 (וישם |) פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי
 חרפתו ושוב לו: 19 וישב פניו למעוזו ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא:
 20 ועמד על-כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחרים ישבר ולא
 באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על-כנו נבזה ולא-נתנו עליו הוד
 מלכות ובא בשלחה והחזיק מלכות בחלקלקות: 22 וזרעות השטף
 ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: 23 ומן-התחברות אליו יעשה
 מרמה ועלה ועצם במעט-גוי: 24 בשלחה ובמשמני מדינה יבוא
 ועשה אשר לא-עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם
 יבזר ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד-עת: 25 וער כחו ולבבו
 על-מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל-גדול
 ועצום עד-מאד ולא יעמד כי-יחשבו עליו מחשבות: 26 ואכלי
 פת-בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים: 27 ושניהם
 המלכים לבבם למרע ועל-שלחן אחד קזב ידברו ולא תצלח כיעוד
 קץ למועד: 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על-ברית קדש ועשה
 ושב לארצו: 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא-תהיה כראשנה
 וכאחרנה: 30 ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על-ברית-קודש
 ועשה ושב ויבן על-עזבי ברית קדש: 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו
 המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם: 32 ומרשיעי
 ברית יחניפו בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: 33 ומשכילי עם
 יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים: 34 ובהכשלים
 יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: 35 ומן-המשכילים
 יכשלו לצרוף בהם ולברר וילבן עד-עת קץ כיעוד למועד:

הושע

1 דבר־יהוה | אשר ה'ה' אל־הושע בן־בארי בימי עזיהו יותם אתו | חזקיהו מלכי יהודה ובימי ירבעם בן־יואש מלך ישראל: **2** תחלת דבר־יהוה בהושע פ' ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: **3** וילך ויקח את־גמר בת־דבלים ותהר ותלד־לו בן: **4** ויאמר יהוה אליו קרא שמו זרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דמי זרעאל על־בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: **5** והיה ביום ההוא ושברתי את־קשת ישראל בעמק זרעאל: **6** ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל כי־נשא אשא להם: **7** ואת־בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: **8** ותגמל את־לא רחמה ותהר ותלד בן: **9** ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא־אהיה לכם: **10**

2 והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר־יאמר להם לא־עמי אתם ויאמר להם בני אלהי: **2** ונקבצו בני־יהודה ובני־ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי גדול יום וזרעאל: **3** אמרו לא־חיכם עמי ולא־חותיכם רחמה: **4** רבו באמכם רבו כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפו־פיה מבין שדיה: **5** פראפשטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: **6** ואת־בניה לא ארחם כי־בני זנונים המה: **7** כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי: **8** לכן הנני־שך את־דרךך בסירים וגדרתי את־גדרה ונתיבותיה לא תמצא: **9** ורדפה את־מאהביה ולא־תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: **10** והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו־לבעל: **11** לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את־ערותה: **12** ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא־יצילנה מידי: **13** והשבתי כל־מוששה חגה חדשה ושבתי וכל־מועדה: **14** והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו־לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: **15** ופקדתי עליה את־ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נומה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם־יהוה: **16** לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על־לבה: **17** ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ־מצרים: **18** והיה ביום־ההוא נאם־יהוה תקרא אישי ולא־תקראי־לי עוד בעלי: **19** והסרת את־שמות הבעלים מפיה ולא־יזכרו עוד בשמם: **20** וזכרתי להם ברית ביום ההוא והוא עס־חית השדה ועס־עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן־הארץ והשכבתים לבטח: **21** וארשתיה לי לעולם וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **22** וארשתיה לי באמונה וידעת את־יהוה: **23** והיה | ביום ההוא אענה נאם־יהוה אענה את־השמים והם יענו את־הארץ: **24** והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר והם יענו את־זרעאל: **25** וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את־לא רחמה ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה והוא יאמר אלהי: **פ**

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב־אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את־בני ישראל והם פנים אל־אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: **2** ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: **3** ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם־אני אליה: **4** כי | ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: **5** אחר ישבו בני ישראל ובקשו את־יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אלי־יהוה ואל־טובו באחרית הימים: **פ**

4 שמעו דבר־יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עמי־ושבי הארץ כי איך־אמת ואיך־חסד ואיך־דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרוצו ודמים בדמים נגעו: **3** על־כן | תאבל הארץ ואמלל כל־יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם־דגי הים יאספו: **4** אך איש אל־ירב ואל־יוכח איש ועמך כמריבי כהן: **5** וכשלת היום וכשל גם־נביא עמך לילה ודמיתי אמר: **6** נדמו עמי מבלי הדעת כי־אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם־אני: **7** כרבים כן חטאו־לי כבודם בקלון אמיר: **8** חטאת עמי יאכלו ואל־עונם ישאו נפשו: **9** והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: **10** ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי־את־יהוה עזבו לשמר: **11** זנות וזון ותירוש יקח־לב: **12** עמי בעצן ישאל ומקולו יגיד לו כי רוח זנונים התעה וזינו מתחת אלהיהם: **13** על־ראשי ההרים יזבחו ועל־הגבעות יקטרו תחת אלו ולבנה ואלה כי טוב צלה על־כן תזינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **14** לא־אפקוד על־בנותיכם כי תזינה ועל־כלותיכם כי תנאפנה כי־הם עס־הזנות יפרדו ועס־הקדשות יזבחו ועם לא־יבין ולבט: **15** אם־זנה אתה ישראל אל־יאשם יהודה ואל־תבאו הגלגל ואל־תעלו בית און ואל־תשבטו חיי־יהוה: **16** כי כפרה סרה סרה סרה ישראל עתה ורעם יהוה ככבש במרחב: **17** חביר עצבים אפרים הנחילו: **18** סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: **19** צר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם: **ס**

5 שמעו־זאת הכהנים והקשיו | בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי־פח הייתם למצפה ורשת פרושה על־תבור: **2** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: **3** אני ידעתי אפרים וישראל לא־נכתד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: **4** לא יתנו מעלליהם לשוב אל־אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת־יהוה לא ידעו: **5** וענה גאון־ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם־יהודה עמם: **6** בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את־יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: **7** ביהוה בלדו כי־בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את־חלקיהם: **8** תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנמין: **9** אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבט ישראל הודעתי נאמנה: **10** היו שרי יהודה כמסגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי: **11** עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי־צו: **12** ואני כעש לאפרים וזכרתי לבית יהודה: **13** וירא אפרים את־חליו ויהודה את־מזלו וילך אפרים אל־אשור וישלח אל־מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא־יגהה מכם מזור: **14** כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל: **15** אלך אשובה אל־מקומי עד אשר־יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני:

6 לכו ונשובה אליהוה כי הוא טרף וירפאנו יר ויחבשנו:
 2 יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: 3 ונדעה
 נרדפה לדעת אתיהוה כשחר נכון מוצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש
 יורה ארץ: 4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם
 כענן בקר וכטל משכים הלך: 5 על כן חצבתי בנביאים הרגתיים
 באמריו ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת
 אלהים מעלות: 7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: 8 גלעד
 קרית פעלי און עקבה מדם: 9 וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך
 ירצחו שכם כי זמה עשו: 10 בבית ישראל ראיתי *שעריה
 (שעוריה) שם זנות לאפרים נטמא ישראל: 11 גם יהודה שת קצי
 לך בשובי שבות עמי: פ

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו
 שקר ונגב יבוא פשט גדוד בחוץ: 2 ובל יאמרו ללבכם
 כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני הוי: 3 ברעתם
 ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה
 מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: 5 ויום מלכנו החלו
 שרים חמת מין משך ידו את לצאים: 6 כי קרבו כתנור לבם
 בארבעם כל הלילה ישן אפיהם בקר הוא בער כאש להבה: 7 כלם
 יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו איך קרא בהם
 אלי: 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה:
 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע:
 10 וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אליהוה אלהיהם ולא בקשהו
 בכל זאת: 11 והי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשר
 הלכו: 12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם
 אסירם כשמע לעדתם: ס 13 אוי להם כי נדדו ממני שד להם
 כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים: 14 ולא זעקו אלי
 בלבם כי ילילו על משכבותם עד דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי:
 15 ואני יסרתי חוקתי זרועתם ואלי יחשבו רע: 16 ישבו | לא על
 היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ
 מצרים:

8 אל חכך שפור כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי
 ועל תורת פשעו: 2 לי זעקו אלהי ידענוך ישראל: 3 זנח
 ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי
 כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: 5 זנח עגלך שמרון
 חרה אפי גם עד מתי לא יוכלו נקין: 6 כי מישאל והוא חרש עשהו
 ולא אלהים הוא כי שבבים יהוה עגל שמרון: 7 כי רוח זרעו
 וסופתה יקצרו קמה אירלו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים
 יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בגולם ככלי אירחפץ בו: 9 כיהמה
 עלו אשר פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כיונתו בגוים
 עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כיהרבה אפרים
 מזבחת לחטא היוילו מזבחות לחטא: 12 *אכתוב (אכתב) לו
 *רבו (רבו) תורתו כמוזר נחשבו: 13 זבחי הבהבי יזבחו בשר
 ויאכלו יהוה לא רצם עתה זכר עונם ופקד חטאותם המה מצרים
 ישבו: 14 וישלח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים
 בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה: ס

9 אל תשמח ישראל | אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך
 אהבת אתנו על כל גרנות דגן: 2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש
 וכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשר טמא
 יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה | יין ולא יערבולו זבחהם כלחם אונים
 להם כלאכלו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה:
 5 מה תעשו ליום מועד וליום חגי יהוה: 6 כיהנה הלכו משד מצרים
 תקבצם מן תקבצם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם:
 7 באו | ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע
 איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 8 צפה אפרים עם אלהי
 נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהי:
 9 העמיקו שחתו כימי הגרבה וזכור עונם ופקוד חטאותם: ס

10 כענבים במדבר מצאתי ישראל ככוכרה בתאנה בראשיתה
 ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים
 כאהבם: 11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרון:
 12 כי אם יגדלו את בנייהם ושכלתים מאדם כי גס אוי להם בשורי
 מהם: 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא
 אליהרג בניו: 14 תרלהם יהוה מה תתן תרלהם רחם משפיל
 ושדים צמקים: 15 כל רעתם בגלגל כי ישם שנאתים על רע
 מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סורים:
 16 הכה אפרים שרשם יבש פרי *כלי (בל) יעשון גם כי ילדון
 והמתי מחמדי בטנם: ס 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו
 נדדים בגוים: ס

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות
 כטוב לארצו היטיבו מצבות: 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא
 יערף מזבחותם וישד מצבותם: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא
 יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: 4 דברו דברים אלות שוא
 כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: 5 לעגלות בית און
 יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרו עליו יגלו על כבודו
 כי יגלה ממנו: 6 גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה
 אפרים יקח ויבש ישראל מעצתו: 7 נדמה שמרון מלכה כקצף
 על פנימים: 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל קוז ודרר יעלה
 על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עליו: ס 9 מימי
 הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא יתשיגם בגבעה מלחמה
 על בני עלוה: 10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי
 *עינתם (עונתם): 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני
 עברתי על טוב צארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישד לו יעקב:
 12 זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדורוש
 את יהוה עד יבוא יורה צדק לכם: 13 חרשתם רשע עולתה
 קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרך ברב גבוריך: 14 וקאם
 שאון בעמר וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבל ביום
 מלחמה אם על בני רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני
 רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו ומצרים קראתי לבני: 2 קראו
 להם כן הלכו מפניהם לבעלים וזבחו ולפסלים יקטרון:
 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתי ולא ידעו כי רפאתים:
 4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על
 לחיהם ואט אליו אכיל: 5 לא ישבו אל ארץ מצרים ואשור הוא
 מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה
 ממעצותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא
 ירומם: 8 איך אתנה אפרים אמנך ישראל איך אתנה כאדמה
 אשימך כצבאים נהפר על לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון
 אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרנך קדוש
 ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג
 ויחרדו בני מים: 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשר
 והושבתים על בתיהם נאם יהוה: ס

12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד
 עם אל ועם קדושים נאמן: 2 אפרים רעה רוח ורדף קדים
 כל היום כזב ושר רבה וברית עם אשר יכרתו ושמן למצרים יובל:
 3 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישוב לו:
 4 בבטן עקב את אחיו ובאונן שרה את אלהים: 5 וישר אל מלאך
 ויכל ככה ויתחנן לו בית אל ומצאנו ושם ידבר עמנו: 6 ויהוה אלהי
 הצבאות יהוה זכרו: 7 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
 וקוה אל אלהיך תמיד: 8 כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב:
 9 ויאמר אפרים אר עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ומצאולי עון
 אשר חטא: 10 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושברך
 באהלים כימי מועד: 11 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד
 הנביאים אדמה: 12 אם גלעד און אר שוא היו בגלגל שורים זבחו

14 מִיַּד שְׂאוּל אֶפְדִּים מִמּוֹת אֲגָלִים אֱהִי דְבָרֶיךָ מֵוֹת אֱהִי קֹטְבֶךָ
שְׂאוּל נָחַם יִסְתֵּר מַעֲיָנִי: 15 כִּי הוּא בֶן אַחִים יִפְרֵא יִבּוֹא קָדִים רוּחַ
יְהוָה מִמִּדְבַּר עֲלֶה וַיִּבּוֹשׁ מִקּוֹרוֹ וַיִּחָרַב מַעֲיָנֹה הוּא יִשְׁסֶה אוֹצֵר
כָּל־כְּלֵי חַמְדָּה:

14 תִּאשָּׁם שְׁמֵרוֹן כִּי מֵרְתֶה בְּאֱלֹהֵיהָ בְּחָרַב יִפְלוּ עַלְלֵיהֶם
יִרְטָשׁוּ וְהִרְזִיתִיו יִבְקְעוּ: פ 2 שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי כִשְׁלֵת בַּעֲוֹנֶךָ: 3 קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי יְהוָה אֱמָרוּ אֵלַי
כִּלְיֵתֶשָׂא עֹן וְקַח־טוֹב וְנִשְׁלַמָּה פְרִים שְׁפִתֵינוּ: 4 אֲשׁוּר | לֹא יוֹשִׁיעֵנו
עַל־סוֹס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לִמְעֶשֶׂה יְדֵינוּ אֲשֶׁר־בָּךְ
יִרְחַם יְתוֹם: 5 אֶרְפָּא מְשׁוֹבְתֶם אַהֲבָם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ:
6 אֱהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה וְיָרַ שְׂרָשִׁיו כְּלִבְנוֹן: 7 יִלְכוּ
יִנְקוּתִיו וַיְהִי כַזֵּית הוֹדוּ וְרִיחַ לֹו כְּלִבְנוֹן: 8 יִשְׁבוּ יִשְׁבִּי בְצִלּוֹ יַחֲיוּ דָגָן
וַיִּפְרְחוּ כַגִּפֶן זָכְרוּ כִי־ן לִבְנוֹן: ס 9 אֶפְרָיִם מֵה־לִּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי
עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי כְּבָרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פְרִיךָ נִמְצָא: 10 מִי חָכֵם וַיִּבֶן
אֱלֹהֵי נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי־יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים
יִכְשְׁלוּ בָּם:

גַּם מִזְבַּחוֹתֶם כְּגִלִּים עַל תִּלְמֵי שָׂדֵי: 13 וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שָׂדֶה אֲרָם וַיַּעֲבֹד
יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמֵר: 14 וּבְנִבְיָא הָעֵלָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם וּבְנִבְיָא נִשְׁמַר: 15 הַכְעִיס אֶפְרָיִם תַּמְרוּרִים וְדָמִיו עָלָיו
יָטוּשׁ וְחָרְפְּתוּ יִשִּׁיב לֹו אֲדָנָיו:

13 כְּדַבֵּר אֶפְרָיִם רָתַת נִשָּׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּאשָּׁם בְּבַעַל וַיִּמַּת:
2 וְעַתָּה | יוֹסֵפוּ לַחֲטָא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה מִכֶּסֶפֶם
כְּתוּבוֹנִם עֲצָבִים מַעֲשֶׂה חֲרָשִׁים כְּלָה לָהֶם הֵם אֱמָרִים זִבְחֵי אֲדָם
עֲגָלִים יִשְׁקוּן: 3 לִכֹּן יִהְיוּ כַעֲנַר־בְּקָר וְכִטְל מִשְׁכִּים הֲלֵךְ כַּמֶּץ יִסְעַר
מִגֶּרֶן וְכַעֲשָׂן מֵאֲרָבָה: 4 וְאֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֲרָץ מִצְרַיִם וְאֱלֹהִים
זוֹלָתִי לֹא תִדַע וּמוֹשִׁיעַ אֵין בְּלִתִּי: 5 אֲנִי יַדְעִיתִיךָ בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ
תְּלַאבוֹת: 6 כְּמַרְעִיתֶם וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁבַע וַיִּרְם לִבָּם עַל־כֵּן שָׁכַחוּנִי:
7 וְאֱהִי לָהֶם כְּמוֹ־שַׁחַל כְּנֹמֵר עַל־דֶּרֶךְ אֲשׁוּר: 8 אֶפְגַּשְׁם כְּדָב שְׂכֹל
וְאֶקְרַע סִטֹר לִבָּם וְאֶכְלֵם שֵׁם כְּלִבְיָא חַיֵּת הַשָּׂדֶה תִּבְקַעֵם: 9 שַׁחַתְךָ
יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בַעֲזָרְךָ: 10 אֱהִי מִלְכָךָ אֶפְרָיִם וַיִּוֹשִׁיעֶךָ בְּכָל־עֲרִיךָ
וְשַׁפְטִיךָ אֲשֶׁר אֱמַרְתָּ תִּנְה־לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים: 11 אֶתְּנֶלְךָ מֶלֶךְ בְּאִפִּי
וְאֶקַּח בַּעֲבָרְתִּי: ס 12 צְרוּר עֹן אֶפְרָיִם צְפוּנָה חֲטָאתוֹ: 13 חֲבִלִי
יִולָדָה וַיָּבֹאוּ לֹו הוֹאֲבֵן לֹא חָכֵם כִּי־עַתָּה לֹא־יַעֲמֹד בְּמִשְׁבֵּר בְּנִים:

ויאל

1 דבר יהוה אשר היה אלי ויאל ברפתואל: ² שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימכם ואם בימי אבותיכם: ³ עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ולדור אחר: ⁴ יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: ⁵ הקיצו שכורים ובלו והיללו כל-שתי יון על-עסו כי נכרת מפיהם: ⁶ כי-גוי עלה על-ארצי עצום ואין מספר שניו שני ארה ומתלעות לביא לו: ⁷ שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבנו שריגיה: ⁸ אלי כבתולה חגרת-שק על-בעל נעוריה: ⁹ הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: ¹⁰ שדד שדה אלה אדמה כי שדד דגן הובש תירוש אמלל יצרה: ¹¹ הבישו אכרים הילילו כרמים על-חטה ועל-שערה כי אבד קציר שדה: ¹² הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם-תמר ותפוח כל-עצי השדה יבשו כי-הביש ששון מר-בני אדם: ¹³ ס חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: ¹⁴ קדשו-צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה ואלהיכם וזעקו אלי-יהוה: ¹⁵ אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: ¹⁶ הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: ¹⁷ עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: ¹⁸ מה-נאנחה בהמה נבלו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם-עדרי הצאן נאשמו: ¹⁹ אלך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל-עצי השדה: ²⁰ גם-בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר: **פ**

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ורגזו כל יושבי הארץ כי-בא יום-יהוה כי קרוב: ² יום תשר ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרח על-ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור: ³ לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגרעון הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-היתה לו: ⁴ כמרעה סוסים מראהו וכפרשים כן ירצון: ⁵ כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה: ⁶ מפניו יחילו עמים כל-פנים קבצו פארוה: ⁷ כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכו ילכון ולא יעבטון ארוחותם: ⁸ ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו: ⁹ בעיר ישקו בחומה ירצון בבתיים יעלו בעד החלונים יבאו כנגב: ¹⁰ לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ¹¹ ויהוה נתן קולו לפניו חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי-גדול יום-יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: ¹² וגם-עתה נאם-יהוה שבו עדי ככל-לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: ¹³ וקרעו לבבכם ואל-בגדיכם ושובו אלי-יהוה אלהיכם כי-חנן ורחום הוא ארץ אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה: ¹⁴ מי יודע ישוב ונתם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: ^פ

¹⁵ תקעו שופר בציון קדשו-צום קראו עצרה: ¹⁶ אספו-עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: ¹⁷ בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך ואל-יתן נחלתך לחרפה למשל-בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ¹⁸ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על-עמו: ¹⁹ ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש

והיצהר ושבעתם אתו ולא-אתן אתכם עוד חרפה בגוים: ²⁰ ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל-ארץ ציה ושממה את-פניו אל-הים הקדמני וספו אל-הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנלו כי הגדיל לעשות: ²¹ אל-תיראי אדמה גילי ושמחי כי-הגדיל יהוה לעשות: ²² אל-תיראו בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כי-עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: ²³ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי-נתן לכם את-המורה לצדקה וינרד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ²⁴ ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצרה: ²⁵ ושלמתי לכם את-השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ²⁶ ואכלתם אכול ושבוע והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם: ²⁷ וידעתם כי בקרב ישראל אני ואת יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם: **ס**

3 והיה אחרי-כן אשפור את-רוחי על-כל-בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וזקניכם חלמות וחלמות בחזקתם חזקות יראו: ² וגם על-העבדים ועל-השפחות בימים ההמה אשפור את-רוחי: ³ ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: ⁴ השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: ⁵ והיה כל אשר-יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר-ציון ובירושלים תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא:

4 כי הגה בימים ההמה ובעת ההיא אשר *אשוב (אשוב) את-שבות יהודה וירושלם: ² וקבצתי את-כל-הגוים והורדתי אל-עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על-עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת-ארצי חלקו: ³ ואל-עמי ידו גורל ויתנו הילד באנה והילדה מכתו בין וישתו: ⁴ וגם מה-אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם-גמלים אתם עלי קל מהרה אשוב גמלכם בראשכם: ⁵ אשר-כספו וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: ⁶ ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היגנים למען הרחיקם מעל גבולם: ⁷ הנני מעירם מן-המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: ⁸ ומכרתי את-בניכם ואת-בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל-גוי רחוק כי יהוה דבר: ⁹ קראו-זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: ¹⁰ כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני: ¹¹ עושו ובאו כל-הגוים מסביב וקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: ¹² יעורו ויעלו הגוים אל-עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את-כל-הגוים מסביב: ¹³ שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי-מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: ¹⁴ המונים המונים בעמק החרץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרץ: ¹⁵ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ¹⁶ ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: ¹⁷ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר-קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא-יעברו-בה עוד: ¹⁸ והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל-אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את-נחל השטים: ¹⁹ מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר-שפכו דם נקיא בארצם: ²⁰ ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: ²¹ ונקיתי דמם לא-נקיתי ויהוה שכן בציון:

עמוס

כל־עונותיכם: ³ הילכו שנים יחדו בלתי אִס־נוֹעְדוּ: ⁴ הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אִס־לְכֹד: ⁵ התפל צפור על־פח הארץ ומוקש אין לה היעלה־פח מן־האדמה ולכוד לא ילכוד: ⁶ אִם־יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אִם־יתהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: ⁷ כי לא יעשה אִדְנִי יהוה דבר כי אִם־גִּלְה סודו אל־עבדיו הנביאים: ⁸ אריה שאג מי לא יירא אִדְנִי יהוה דבר מי לא ינבא: ⁹ השמיעו על־ארמנות באשדוד ועל־ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על־הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: ¹⁰ ולא ידעו עשות־נְכֹחָה נאִם־יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם: פ ¹¹ לכן כה אמר אִדְנִי יהוה צר וסביב הארץ והורד ממר עֶזְרָ ונבזו ארמנותיה: ¹² כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדלא־אֶזֶן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: ¹³ שמעו והעידו בבית יעקב נאִם־אִדְנִי יהוה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת: ¹⁴ כי ביום פקדי פשעי־ישראל עליו ופקדתי על־מזבחות בית־אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: ¹⁵ והפיתי בית־החרף על־בית הקניז ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאִם־יהוה: ס

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאִדְנִי־הֵם הביאה ונשתה: ² נשבע אִדְנִי יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצלות ואחריתכן בסירות דוגה: ³ ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאִם־יהוה: ⁴ באו בית־אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: ⁵ וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאִם־אִדְנִי יהוה: ⁶ וגם־אִנִּי נתתי לכם נקיון שנים בכל־עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא־שבתם עדי נאִם־יהוה: ⁷ וגם אנכי מנעתי מכם את־הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על־עיר אחת ועל־עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר־לא־תמטיר עליה תיבש: ⁸ ונעו שתיים שלש ערים אל־עיר אחת לשנות מים ולא ישבעו ולא־שבתם עדי נאִם־יהוה: ⁹ הפיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתים יאכל הגזם ולא־שבתם עדי נאִם־יהוה: ס ¹⁰ שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריקם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא־שבתם עדי נאִם־יהוה: ¹¹ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את־סדם ואת־עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא־שבתם עדי נאִם־יהוה: ס ¹² לכן כה אעשה־לך ישראל עקב כי־זאת אעשה־לך הכן לקראת־אלהיך ישראל: ¹³ כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה־שחוו עשה שחר עיפה ודרך על־במתי ארץ יהוה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שמו: ס

5 שמעו את־הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: ² נפלה לא־תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על־אדמתה אין מקומה: ³ כי כה אמר אִדְנִי יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: ס ⁴ כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחי: ⁵ ואל־תדרשו בית־אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית־אל יהיה לאון: ⁶ דרשו את־יהוה וחינו פריצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין־מכבה לבית־אל: ⁷ ההפכים ללענה משפט וצדקה

1 דברי עמוס אשר־היה בנָקֻדִים מתקוע אשר חזה על־ישראל בימי | עזיה מלך־יהודה ובימי ירבעם בן־יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: ² ויאמר | יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: פ ³ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי דמשק ועל־ארבעה לא אשיבנו על־דושים בחרצות הברזל את־הגלעד: ⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות ברהד: ⁵ ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת־און ותומר שבת מבית עדן וגלו עם־אִרְם קירה אמר יהוה: פ ⁶ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי עזה ועל־ארבעה לא אשיבנו על־הגלותם גלות שלמה להסגר לאדם: ⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה: ⁸ והכרתי יושב מאשדוד ותומר שבת מאשקלון והשיבותי ידי על־עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אִדְנִי יהוה: פ ⁹ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי־צר ועל־ארבעה לא אשיבנו על־הסגרים גלות שלמה לאדם ולא זכרו ברית אחים: ¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנתיה: פ ¹¹ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי אדום ועל־ארבעה לא אשיבנו על־רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: ¹² ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: פ ¹³ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי בני־עמון ועל־ארבעה לא אשיבנו על־בקעם הרות הגלעד למען הרתיב את־גבולם: ¹⁴ והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרעה ביום מלחמה בסער ביום סופה: ¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושָׂרְיו יחדו אמר יהוה: פ

2 כה אמר יהוה על־שלשה פשעי מואב ועל־ארבעה לא אשיבנו על־שרפו עצמות מלך־אדום לשיד: ² ושלחתי־אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרעה בקול שופר: ³ והכרתי שופט מקרבה וכל־שריה אהרוג עמו אמר יהוה: פ ⁴ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי יהודה ועל־ארבעה לא אשיבנו על־מאסם את־תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעו כזביהם אשר־הלכו אבותם אחריהם: ⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים: פ ⁶ כה אמר יהוה על־שלשה פשעי ישראל ועל־ארבעה לא אשיבנו על־מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: ⁷ השאפים על־עפר־ארץ בראש דלים ודרך עניים יטו ואיש ואביו ילכו אל־הנערה למען חלל את־שם קדשי: ⁸ ועל־בגדים חבלים יטו אצל כל־מזבח ויין עבוסים ישלחו בית אלהיהם: ⁹ ואנכי השמדתי את־האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרום ממעל ושרשיו מתחת: ¹⁰ ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את־ארץ האמרי: ¹¹ ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריקם לנזרים האף אין־זאת בני ישראל נאִם־יהוה: ¹² ותשקו את־הנזרים ויין ועל־הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: ¹³ הנה אנכי מעיק תחתים כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחזק לא־יאמץ כחו וגבור לא־ימלט נפשו: ¹⁵ ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: ¹⁶ ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום־ההוא נאִם־יהוה: פ

3 שמעו את־הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל־המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: ² רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על־כן אפקד עליכם את

לארץ הניחו: ⁸ עשה כימה וכסיל והפך בלקר צלמות ויום לילה החשיר הקורא למייהים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: ⁹ המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא: ¹⁰ שגאו בשער מוכיח ודבר תמים ימעבו: ¹¹ לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בנייתם ולא תישבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם: ¹² כי ידעתי רבים פשעיתכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: ¹³ לכן המשפיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: ¹⁴ דרשו טוב ואל תרע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: ¹⁵ שנאודע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הויהו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: ¹⁷ ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: ¹⁸ הוי המתאים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא תשך ולא אור: ¹⁹ כאשר ינוס איש מפני הארץ ופגעו הדב וגא הבית וסמר ידו על הקיר ונשכו הנחש: ²⁰ הלא תשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: ²¹ שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתכם: ²² כי אסתעלולי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט: ²³ הסר מעלי המון שריר וזמרת נבליך לא אשמע: ²⁴ ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: ²⁵ הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ²⁶ ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: ²⁷ והגלית אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו: ^פ

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: ² עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם: ³ המנדים ליום רע ותיגשו שבת חמס: ⁴ השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: ⁵ הפרטים על פני הגבל כדוד חשבו להם כלי שיר: ⁶ השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: ⁷ לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרח סרוחים: ⁸ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנותי שנאתי והסגרת עיר ומלאה: ⁹ והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: ¹⁰ ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הוסיף לא להזכיר בשם יהוה: ¹¹ כיהנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול וסיסים והבית הקטן בקעים: ¹² הירצון בסלע סוסים אמי חרוש בבקרים כיהפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: ¹³ השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: ¹⁴ כי הננו מקום עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה: ^ס

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה ללקש אחר גוי המלך: ² והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ³ נתם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: ⁴ כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: ⁵ ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ⁶ נתם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: ⁷ כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: ⁸ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ⁹ ונשמנו במות ישחוק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: ¹⁰ וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דברי: ¹¹ כי כה אמר

עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה וגלה מעל אדמתו: ¹² ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל ששם לחם ושם תנבא: ¹³ ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: ¹⁴ ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי יבוקר אנכי ובלוס שקמים: ¹⁵ ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: ¹⁶ ועתה שמע דברי יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטוף על בית ישחק: ¹⁷ לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה וגלה מעל אדמתו: ^ס

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: ² ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ³ והילילו שירות הכיל בינם ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: ⁴ פ שמעו זאת השאפים אביון ולשכית ענוי ענוי ארץ: ⁵ לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין אפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: ⁶ לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשכיר: ⁷ נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: ⁸ העל זאת לא תרצו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקעה (ונשקעה) כי אור מצרים: ⁹ והיה | בינם ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכת לי ארץ בינם אור: ¹⁰ והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתי לה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר: ¹¹ הנה | ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשלמע את דברי יהוה: ¹² ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דברי יהוה ולא ימצאו: ¹³ בינם ההוא תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים בצמא: ¹⁴ הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חיי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד: ^ס

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: ² אם יחיתו בשאלו משם ידו תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: ³ ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתיים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם: ⁴ ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ⁵ ואדני יהוה הצבאות הזנוע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: ⁶ הבונה בשמים מעלותו (מעלותיו) ואגדתו על ארץ סדה הקרא למייהים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: ⁷ הלוא כבני כש"ים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלטתיים מכפתור וארם מקור: ⁸ הנה עיני | אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה: ⁹ כיהנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צורו ארץ: ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה: ¹¹ בינם ההוא אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פריציהו והרסתיו אליים ובניתייה כימי עולם: ¹² למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודגך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגנה: ¹⁴ ושבתי את שבות עמי ישראל ובו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם: ¹⁵ ונטעתיים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהי:

עבדיה

ואל־תִּשְׁמַח לִבְנֵי־יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאֶל־תִּגְדֹּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה: 13 אֶל־תִּבְנֹא בְשַׁעֲרֵ־עַמִּי בְּיוֹם אִידָם אֶל־תִּרְא גַם־אֶתָּה בְּרַעְתּוֹ בְּיוֹם אִידּוֹ וְאֶל־תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בְּיוֹם אִידּוֹ: 14 וְאֶל־תִּעַמַּד עַל־הַפְּרָק לְהִכָּרִית אֶת־פְּלִיטָיו וְאֶל־תִּסְגֹּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה: 15 כִּי־קָרֹב יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לְךָ גְּמֹלָךְ יֵשׁוּב בְּרֹאשְׁךָ: 16 כִּי כַּאֲשֶׁר שָׁתִיתָ עַל־הַר קְדְשִׁי יֵשְׁתוּ כָּל־הַגּוֹיִם תִּמִּיד וְשִׁתוּ וְלַעֲוֹ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ: 17 וּבְהָר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קְדֹשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם: 18 וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהֵבֶה וּבֵית עֲשׂוֹ לִקְשׁ וְדַלְקָה בָּהֶם וְאֶכְלֹם וְלֹא־יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֲשׂוֹ כִּי יְהוָה דִּבֶּר: 19 וְיִרְשׁוּ הַגֹּב אֶת־הָר עֲשׂוֹ וְהִשְׁפִּילָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיִרְשׁוּ אֶת־שָׂדֵה אֶפְרָיִם וְאֶת שָׂדֵה שִׁמְרוֹן וּבְנִימָן אֶת־הַגִּלְעָד: 20 וְגַלְתָּ הַחֲלִיָּה זֶה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כָּנַעְנִים עַד־צָרְפָּת וְגַלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בַּסְּפָרַד יִרְשׁוּ אֶת עַרְי הַנֶּגֶב: 21 וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הָר עֲשׂוֹ וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה:

1 חֲזוֹן עַבְדֵיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לְאֲדוֹם שְׂמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שָׁלַח קוֹמוֹ וְנִקְוָמָה עָלֶיךָ לְמַלְחָמָה: 2 הִנֵּה קִטְן נִתְתִּיר בְּגוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מֵאֵד: 3 זְדוֹן לְבָבְךָ הִשִּׁיךְ שָׁכְנֵי בְּחֻגֵי־סַלַע מְרוֹם שְׁבַתְּו אִמֵּר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרְדֵי אֶרֶץ: 4 אִם־תִּגְבִּיָה כְּנֹשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְךָ מִשָּׁם אֹרִיךְ נָא־יְהוָה: 5 אִם־גִּנְבִים בְּאֵי־לֶךְ אִם־שׂוֹדֵי לַיְלָה אִיךָ נִדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְבּוּ דַיִם אִם־בְּצָרִים בָּאוּ לְךָ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת: 6 אִיךָ נִחַפְשׁוּ עֲשׂוֹ נִבְעוּ מִצַּפְנֵיו: 7 עַד־הַגְּבוּל שְׁלַחוּךָ כָּל אֲנָשִׁי בְּרִיתְךָ הִשִּׁיאוּךָ וְכָלוּ לְךָ אֲנָשִׁי שְׁלֵמָךְ לְחִמָּךְ וְשִׁימוּ מִזֹּרֵר תַּחְתִּיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ: 8 הֲלוֹא בְּיוֹם הַהוּא נָאִם יְהוָה וְהֵאֲבֹדְתִי חֲכָמִים מֵאֲדוֹם וּתְבוּנָה מֵהָר עֲשׂוֹ: 9 וְחַתּוֹ גְּבוּרִיךָ תִּימָן לְמַעַן יִכְרַת־אִישׁ מֵהָר עֲשׂוֹ מִקְטָל: 10 מִחֲמַס אֲחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּה בּוֹשֶׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם: 11 בְּיוֹם עֲמֹדְךָ מִגֵּד בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חִילוֹ וְנִכְרָים בָּאוּ *שַׁעְרוֹ (שַׁעְרֵיו) וְעַל־יְרוּשָׁלַם יִדּוּ גוֹרֵל גַּם־אֶתָּה כְּאֶחָד מֵהֶם: 12 וְאֶל־תִּרְא בְּיוֹם־אֲחִיךָ בְּיוֹם נִכְרוֹ

יונה

1 ויהי דבריהוה אליונה ברָאמתי לאמר: ² לֹום לך אל־יִנְוה העיר הגְדולה וקרא עליה כִּי־עֲלֶתָה רַעְתֶּם לִפְנֵי: ³ ויקום יונה ויברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אִנְיָה | בָּאָה תרשיש ויתן שִׁכְרָה וירד בה לבוא עִמָּהֶם תרשישה מלפני יהוה: ⁴ והוה הטיל הוֹחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם ויהי סַעַר־גְּדוֹל בַּיָּם והֶאֱנִיָּה חִשְׁבָה לְהִשְׁבֵּר: ⁵ ויִרְאוּ הַמַּלְחִים ויִזְעְקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהֵיו ויטלו את־הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם ויונה ירד אל־יַרְכְּתֵי הַסַּפִּינָה וישָׁכַב וירדם: ⁶ ויקרב אליו רב החַבֵּל ויאמר לוֹ מִה־לְךָ נַדְּםָם קוֹם קרא אל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאֱבָד: ⁷ ויאמרו אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ ונִפְלוּה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְשִׁלְמֵי הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ ויפלו גּוֹרְלוֹת ויפול הַגּוֹרֵל עַל־יוֹנָה: ⁸ ויאמרו אֲלָיו הַגִּיד־נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לַמִּי־הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִה־מֵלֹאכְתְּךָ וּמֵאֵין תְּבוֹא מִה אַרְצְךָ וְאִי־מִזֶּה עִם אֶתָּה: ⁹ ויאמר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאַתְּיְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יְרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבֵּשֶׁת: ¹⁰ ויִרְאוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּרָא גְדוֹלָה ויאמרו אֲלָיו מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְפָנֶיךָ יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הַגִּיד לָהֶם: ¹¹ ויאמרו אֲלָיו מִה־נִּעְשָׂה לְךָ וישַׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר: ¹² ויאמר אֲלֵיהֶם שִׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וישַׁתַּק הַיָּם מֵעַלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְשִׁלְי הַסַּעַר הַגְּדוֹל הִזָּה עֲלֵיכֶם: ¹³ ויחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהִשָּׁב אֶל־הַיַּבֵּשֶׁת וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר עֲלֵיהֶם: ¹⁴ ויקראו אֶל־יְהוָה ויאמרו אַנְיָ יְהוָה אֵלֵ־נָא נִאֲבֹדָה בְּכַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תֵּתֵן עָלֵינוּ דָם נְקִיָּה כִּי־אַתָּה יְהוָה כָּאֲשֶׁר חִפְצָתָ עֲשִׂיתָ: ¹⁵ וישָׂאוּ אֶת־יוֹנָה ויטִּלְהוּ אֶל־הַיָּם ויעַמֵּד הַיָּם מִזַּעַפוֹ: ¹⁶ ויִרְאוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּרָא גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה ויִזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה ויִדְרוּ נְדָרִים:

2 וימן יהוה דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ² ויתפלל יונה אל־יהוה אֱלֹהָיו מִמְעֵי הַדָּג: ³ ויאמר קִרְאתִי מִצִּרָה לִי אֶל־יְהוָה ויעֲנֵנִי מִבְּטֶן שֶׂאוֹל שְׁוֹעֲתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: ⁴ ויתשליכני מצולה בלבב ימים וַיִּנְהַר ויסַבְּבֵנִי כִּלְמִשְׁבַּרְיָךְ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרָה: ⁵ וְאַנְיָ אִמְרֹתַי נִגְרָשְׁתִּי מִנְּגִד עֵינַיךְ אַךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל־הַיָּם וְלֹא יִכְלֵךְ קַדְשְׁךָ: ⁶ אֲפֹפֹנֵי מוֹם עַד־נִפְשׁ תִּהְיוּ וְסַבְּבֵנִי סוּף חִבּוּשׁ לְרֹאשִׁי: ⁷ לְקַצְבֵי הַיָּם יִרְדֹּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ בַעֲדִי לְעוֹלָם וְתַעַל מִשַׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי: ⁸ בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְזִכְרֹתִי וּתְבוֹא אֲלַי תִּפְלֹתֵי אֶל־הַיָּם קַדְשְׁךָ: ⁹ מִשְׁמְרִים הַבְּלִיָּשׁוֹ חֲסָדִים יַעֲזֹבוּ: ¹⁰ וְאַנְיָ בָּקוֹל תוֹדָה אֲזַבְּחָה לְךָ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי

אֶשְׁלֶמָה וישוּעָתָה לַיהוָה: ס 11 ויאמר יהוה לדג ויקא את־יונה אֶל־הַיַּבֵּשֶׁת: פ

3 ויהי דבריהוה אליונה שנית לאמר: ² קוֹם לך אל־יִנְוה העיר הגְדולה וקרא אליה את־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֲלֵיךָ: ³ ויקום יונה וילך אל־יִנְוה כְּדַבֵּר יְהוָה ויִנְוַה הִיתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ⁴ ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם ויִנְוַה נֶהְפְּכֶתָ: ⁵ ויאָמִינוּ אֲנָשֵׁי יִנְוַה בְּאֱלֹהִים ויקראו־צוּם וילבשו־שָׂקִים מְגֹדִלִם וְעַד־קֶטְנָם: ⁶ ויָגַע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ יִנְוַה ויקם מִכִּסְאוֹ ויעֲבַר אֶדְרֹתָיו מֵעִלְיוֹ ויִכַּס שָׂק וישַׁב עַל־הָאָפֶס: ⁷ ויִזְעַק ויאמר בְּיָנְוַה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וְגַדְלִיו לֹא־מָר הָאָדָם וְהִבְהִמָה הַבְּקָר וְהַצֹּאן אֶל־יִטְעֵמוּ מֵאוֹמָה אֶל־יִרְעוּ וּמִיָּם אֶל־יִשְׁתוּ: ⁸ ויתכַסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וְהִבְהִמָה ויקראו אֶל־אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה וישָׁבוּ אִישׁ מִדְּרַכּוֹ הַרְעָה וּמִיַּד־חֲמֹס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: ⁹ מִי־יֹדַע יֵשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וישַׁב מִחֻזּוֹן אָפוֹ וְלֹא נִאֱבָד: ¹⁰ ויֵרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרַכֶּם הַרְעָה ויִנְחַם הָאֱלֹהִים עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

4 וירע אליונה רעה גדולה ויחר לו: ² ויתפלל אל־יהוה ויאמר אַנְיָ יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְּבַרְי עַד־הַיּוֹתֵי עַל־אֲדָמָתִי עַל־כֵּן קָדַמְתִּי לְבִרְחַת תְּרַשִּׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֶל־חַנּוּן וְרוֹחוֹם אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְנַחֲם עַל־הַרְעָה: ³ ועתה יהוה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמִּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחְיֵי: ס 4 ויאמר יהוה הַיִּטֵּב תָּרָה לְךָ: ⁵ ויצא יונה מִן־הָעִיר וישַׁב מִקֶּדֶם לְעִיר ויעֵשׂ לוֹ שֵׁם סָכָה וישַׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֶל עֵד אֲשֶׁר יֵרָא מִה־יְהוָה בְּעִיר: ⁶ וימן יהוה אֱלֹהִים קִיקְיוֹן ויעַל | מֵעַל לַיֹּנָה לְהַיּוֹת צַל־עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ וישַׁמַּח יוֹנָה עַל־הַקִּיקְיוֹן שִׁמְחָה גְדוֹלָה: ⁷ וימן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֻלוֹת הַשַּׁחַר לְמַחְרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקְיוֹן וייבֶּשׂ: ⁸ ויהי | כְּזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ וימן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרִּישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה ויתַעַלֵּף וישָׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת ויאמר טוֹב מוֹתִי מַחְיֵי: ⁹ ויאמר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַיִּטֵּב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקְיוֹן ויאמר הִיטֵב חָרָה־לִי עַד־מוֹת: ¹⁰ ויאמר יהוה אַתָּה חֲסֵת עַל־הַקִּיקְיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גַדַּלְתָּ שְׁבָרָלִילָה הִיָּה וְכִרְלִילָה אָבָד: ¹¹ וְאַנְיָ לֹא אֲחוּס עַל־יִנְוַה העיר הגְדולה אֲשֶׁר ישַׁבָּה הַרְבָּה מְשֻׁתִּים־עֹשְׂרֵה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בְּיַרְמִיָּהוּ לְשַׁמָּלוֹ וְבִהִמָּה רַבָּה:

והשמדתי עריך: 14 ועשיתי בארץ ובחמה נקם את־הגוים אשר לא שמעו: ס

6 שמעו־נָא את־אשר־יהוה אמר קוּם רִיב אֶת־הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבֻעוֹת קוֹלְךָ: 2 שִׁמְעוּ הַרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהֵאֲתִינִים מִסְדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִתְנַכַּח: 3 עַמִּי מֵה־עֲשִׂיתִי לָךְ וּמֵה הֲלֵאתִיךָ עֲנֵה בִי: 4 כִּי הֶעֱלֵיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּמִבְּיַת עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ וְאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמֹרְיָם: 5 עַמִּי זָכַרְנָא מֵה־יַעֲזֹב בְּלֶקַח מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֵה־עֲנָה אֹתוֹ בְּלַעַם בְּרַבְעוֹר מִן־הַשֹּׁטִיִּים עַד־הַגִּלְגָּל לִמְעַן דַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה: 6 בְּמָה אֶקְדֹּם יְהוָה אֶכְפֹּר לֵאלֹהֵי מְרוֹם הָאֲקָדְמָנוּ בְּעוֹלוֹת בַּעַלִּים בְּגִי שִׁנָּה: 7 הִירְצָה יְהוָה בְּאֵלֶיךָ אֵילִים בְּרַבְבוֹת נְחֹלֵי־שֶׁמֶן הָאֲתַן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בִטְנֵי חֲטָאֵת נִפְשֵׁי: 8 הֲגִיד לָךְ אָדָם מֵה־טוֹב וּמֵה־יְהוָה דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנַּע לְכַת עַם־אֱלֹהֶיךָ: 9 קוֹל יְהוָה לַעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁינָה יִרְאֶה שִׁמְךָ שִׁמְעוּ מִטָּה וּמִי וְעַדָּה: 10 עוֹד הָאֵשׁ בֵּית רָשָׁע אֲצֻרוֹת רָשָׁע וְאִפֶּת רִזּוֹן זְעוּמָה: 11 הָאֲזֻכָּה בְּמֵאזְנֵי רָשָׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מַרְמָה: 12 אֲשֶׁר עֲשִׂיָּהּ מִלֵּאֵי חִמּוֹס וְיִשְׁבִּיהַּ דְּבִרוֹ־שֶׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם: 13 וְגַם־אֲנִי הַחֲלִיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשִּׁמְם עַל־חֲטָאתֶךָ: 14 אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבַּע וְיִשְׁחַךְ בְּקִרְבְּךָ וְתִסַּג וְלֹא תִפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלִט לַחֲרֹב אָתָּן: 15 אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אַתָּה תִדְרָרְזִיל וְלֹא־תִסוֹךְ שָׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתַּהֲיֶיךָ: 16 וְיִשְׁתַּמֵּר חֲקוֹת עַמְרֵי וְכָל־מַעֲשֵׂה בֵּית־אֲחֵאֵב וְתִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֵם לִמְעַן תִּתִּי אֶתְךָ לְשִׁמָּה וְיִשְׁבִּיָּהּ לְשַׂרְקָה וְחֲרַפְתָּ עַמִּי תִשְׂאוּ: 7 אֲלֵלִי לִי כִי הָיִיתִי כְּאֶסְפִּיקוֹץ כַּעֲלָלֵת בְּצִיר אֶיךָ־אֲשַׁכּוֹל לְאֹכֹל בְּכוֹרָה אֹתָהּ נִפְשֵׁי: 2 אֶבֶד חֲסִיד מִן־הָאֶרֶץ וְיִשָּׁר בְּאָדָם אֵין

כָּלֶם לְדַמִּים יִאֲרְבוּ אִישׁ אֶת־אֲחִיהוּ וַיְצוּדוּ חֲרָם: 3 עַל־הֲרַע כְּפֹיִם לְהִיטִיב הַשָּׁר שָׁאֵל וְהִשְׁפֹּט בְּשִׁלּוֹם וְהַגְדוֹל דִּבֵּר הַיּוֹת נִפְשׁוֹ הוּא וַיַּעֲבֹתוּהָ: 4 טוֹבֶם כְּחֹדֶק יִשָּׂר מִמְּסוּכָה יוֹם מִצְפִּיךָ פְּקֻדֹתֶיךָ בָּאָה עֵתָה תִהְיֶה מִבּוֹכְתֶם: 5 אֶל־תִּאֲמִינוּ בְּרַע אֶל־תִּבְטְחוּ בְּאֵלֶיךָ מִשְׁכַּבְתָּ חֵילְךָ שְׁמֵר פִּתְחֵי־פִיךָ: 6 כִּי־בֹן מִנְבֵל אֵב בֵּית קָמָה בְּאֵמָה כָּלָה בְּחַמְתָּה אֵיבִי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵיתוֹ: 7 וְאֲנִי בִיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁעֵי יִשְׁמַעְנֵי אֱלֹהֵי: 8 אֶל־תִּשְׁמַחִי אֵיבְתֵלִי לִי כִּי נִפְלַתִי קָמַתִי כִּי־אֲשַׁב בְּחֹשֶׁךְ יְהוָה אֹר לִי: 9 זַעַף יְהוָה אֲשָׂא כִּי חֲטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יִרְיֵב רִיבִי וְעֲשֵׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לְאוֹר אֲרָאָה בְּצְדָקְתוֹ: 10 וְתִרְאֵ אֵיבְתֵלִי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁה הָאֲמָרָה אֵלֵי אֵין יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֵינֵי תִרְאִינָה בָּהּ עֵתָה תִהְיֶה לְמַרְמָס כְּטִיט חֲצוֹת: 11 יוֹם לְבָנוֹת גְּדֻרְךָ יוֹם הַהוּא יִרְחַק־חֶקֶק: 12 יוֹם הוּא וְעַדְיָךְ יָבֹא לִמְנֵי אֲשׁוֹר וְעַרְי מְצוֹר וּלְמִנֵי מְצוֹר וְעַד־נְהַר וַיִּם מֵיִם וְהַר הַהָר: 13 וְהִיתָה הָאֶרֶץ לְשִׁמְמָה עַל־יִשְׁבִּיָּהּ מִפְרֵי מַעֲלִיָּהֶם: 14 רַעַה עִמָּךְ בְּשִׁבְטְךָ צֵאן נְחֹלְתֶךָ שְׂכָנֵי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ כְּרַמֵּל יַרְעוּ בָשָׂן וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם: 15 כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת: 16 יִרְאֵנוּ גוֹיִם וַיִּבְשׂוּ מְכַל גְּבוּרָתֶם וְיִשִּׁימוּ יָד עַל־פִּה אֲזִינֵיהֶם תִּחַרְשֶׁנָּה: 17 יִלְחַכּוּ עִפְרָיִם כַּנְחֹשׁ כְּזַחְלֵי אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמְּסַגְרֵתֵיהֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ: 18 מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל־פִּשְׁעֵה לְשֹׂאֲרֵיִת נְחֹלְתוֹ לֹא־הִחְזִיק לַעַד אִפּוֹ כִּי־חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: 19 יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְיִכַּבֵּשׁ עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חֲטָאוֹתֶם: 20 תִתֵּן אֲמַת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קְדָם:

נחום

1 משא כיננה ספר חזון נחום האלקשי: ² אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו: ³ יהוה ארך אפים *וגדול (וגדל) כח ונקמה לא ינקמה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענו אבק רגליו: ⁴ גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החרוב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: ⁵ הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל יושבי בה: ⁶ לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו: ⁷ טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: ⁸ ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך: ⁹ מה תחשבוני אלי יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: ¹⁰ כי עד סירים סבלים וכסבאם סבואים אכלו קקש יבש מלא: ¹¹ ממך יצא חשב עלי יהוה רעה יעץ בליעל: ¹² ס' כה | אמר יהוה אמשלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר ועלתך לא אענך עוד: ¹³ ועתה אשב מטה מעליך ומוסרתוך אנתק: ¹⁴ וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: **פ**

2 הנה עלי ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד *לעבור (לעבר) בך בליעל כלה נכרת: ² עלה מפני על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד: ³ כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקיום בקלים וזמריהם שחתו: ⁴ מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרקב ביום הכינו והברשים הרעלו: ⁵ בחוצות יתהוללו הרקב ישתקשקון ברחבות מראיהו כלפידים כברקים ירוצצו: ⁶ יזכר אדיריו וכשלו *בהלכותם (בהליכתם) ומהרו חומתה והכן הסכר: ⁷ שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: ⁸ והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן: ⁹ וינינה כברכתמים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: ¹⁰ בוז כסף בוז זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: ¹¹ בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברפים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארו: ¹² איה מעון ארות ומרעה

הוא לכפרים אשר הלך ארילה לביא שם גור ארילה ואין מחריד: ¹³ ארילה טרף בדי גרותיו ומחנן ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה: ¹⁴ הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה: **ס**

3 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף: ² קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: ³ פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה *וכשלו (וכשלו) בגויתם: ⁴ מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה: ⁵ הנני אליך נאם יהוה צבאות וגלית שולך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: ⁶ והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתוך כראי: ⁷ והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה כיננה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך: ⁸ התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה: ⁹ כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: ¹⁰ גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים: ¹¹ גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב: ¹² כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ילועו ונפלו עלי פי אוכל: ¹³ הנה עמך נשים בקרבך לא יביר פתוח נפתחו שערי ארצה אכלה אש בריחור: ¹⁴ מי מצור שאבילך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן: ¹⁵ שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי פארבה: ¹⁶ הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט וענף: ¹⁷ מנזריך פארבה וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים: ¹⁸ נמו רעילך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ: ¹⁹ אין כהה לשברך נחלה מכתך כל | שמעי שמעך תקעו כף עליך כי עלימי לא עברה רעתך תמיד:

חִבְקוּק

מקִיר תִּזְעַק וּכְפִיס מַעַץ יַעֲנֶנָּה: פ 12 הוּי בְּנֵה עִיר בְּדָמִים וְכוּן קָרְיָה בְּעוֹלָה: 13 הַלּוֹא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת וַיִּגְעוּ עַמִּים בְּדִי־אֵשׁ וְלֵאמֹים בְּדִי־רִיק יַעֲפוּ: 14 כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה כַּמִּים יִכְסּוּ עֲלֵיהֶם: ס 15 הוּי מִשְׁקָה רַעִיָה מִסִּפְח חֲמַתְךָ וְאִף שֶׁכָּר לַמֶּעַן הַבִּיט עַל־מַעוּרֵיהֶם: 16 שְׁבַעַת קִלּוֹן מְכַבֵּד שְׁתֵּה גַם־אֶתְהָ וְהַעֲרַל תִּסְוֵב עֲלֶיךָ כֹּס יַמִּין יְהוָה וְקִיקִלּוֹן עַל־כְּבוֹדְךָ: 17 כִּי חֲמַס לְבָבוֹן יִכְסֹף וְשֵׁד בְּהַמּוֹת יַחֲיִתֶן מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמַס־אֶרֶץ קָרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָּהּ: ס 18 מִה־הוֹעִיל פֶּסֶל כִּי פָסְלוּ יִצְרוּ מִסְכָּה וּמְזוּרָה שֶׁקֶר כִּי בָטַח יִצֵּר וְיָצַר עֲלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלֹהִים אֲלֵמִים: ס 19 הוּי אִמֵּר לַעֲלֵךְ הַקְּיִצָּה עוֹרֵי לֵאבֹן דוֹמֵם הוּא יוֹרֵה הִנֵּה־הוּא תַפּוּשׁ וְהֵב וְכֹסֶף וְכָל־רוּחַ אֵין בְּקִרְבוֹ: 20 וַיהוָה בְּהִכָּל קִדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵיו כָּל־הָאָרֶץ: פ תִּפְלֵה לַחִבְקוּק הַנְּבִיא עַל שְׂגִינּוֹת: 2 יְהוָה שִׁמְעֵתִי שִׁמְעֵךְ יְרֵאתִי יְהוָה פְּעֻלֶךָ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם חִיָּהוּ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ בְּרָגְזוֹ רַחַם תִּזְכּוֹר: 3 אֵלוֹהַ מִתִּימֵן יִבּוֹא וְקָדוֹשׁ מִהַר־פָּאֶרֶן סֵלָה כֶּסֶף שְׁמַיִם הוֹדוּ וְתִהְלֵתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ: 4 וְגַה כְּאוֹר תִּהְיֶה קִרְנַיִם מִיָּדוֹ לֹא וְשֵׁם חֲבִינוֹן עֲזָה: 5 לִפְנֵי יַלְךְ דְּבַר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו: 6 עַמֵּד | וַיִּתְדֹד אֶרֶץ רְאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפָּצְצוּ הַרְרֵי־עַד שַׁחַו גַּבְעוֹת עוֹלָם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לוֹ: 7 תַּחַת אֵין רְאִיתִי אֱהֵלִי כוֹשֵׁן יְרֵגְזוֹן וְרֵיעוֹת אֶרֶץ מִדּוּן: ס 8 וּבְהַנְהִירִים חֲרָה יְהוָה אֵם בְּנֵהרִים אֶפְרַיִם אֵם־בְּיָם עֲבָרְתֶךָ כִּי תִרְכַב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשׁוּעָה: 9 עָרִיָה תַעוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מִטּוֹת אִמֵּר סֵלָה נְהַרּוֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ: 10 רְאוּךְ יַחֲלִלוּ הָרִים זָרִם מִים עֲבָר נִתְּן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוּם יְדִיהוּ נִשְׂאָה: 11 שֶׁמֶשׁ יָרַח עַמֵּד זָבְלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יְהִלְכוּ לְנֶגַה בְּרַק חֲנִיתְךָ: 12 בְּזַעַם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאִף תִּדּוּשׁ גּוֹיִם: 13 יִצְאֵת לִישַׁע עַמְּךָ לִישַׁע אֶת־מִשִּׁיחְךָ מִחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית רִשַׁע עֲרוֹת יִסּוֹד עַד־צִנּוֹר סֵלָה: פ 14 נִקְבַּת בְּמִטּוֹ רֹאשׁ *פְּרוּזוֹ (פְּרוּזוֹ) יִסְעֶרֻוּ לְהַפְיִצְנִי עֲלֵיצְתֶם כְּמוֹ־לְאֶכֶל עֵנִי בַמִּסְתֵּר: 15 דְּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֲמַר מִים רַבִּים: 16 שִׁמְעֵתִי | וַתִּרְגַּז בְּטִנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יִבּוֹא רִקְבַב בְּעַצְמֵי וַתַּחֲתֵי אֶרֶץ אֲשֶׁר אָנּוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לַעַם יְגוֹדֵנוּ: 17 כִּי־תֵאֱנֶה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בְּגַפְנָיִם כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׂדְמוֹת לֹא־עֲשֵׂה אֶכֶל גֹּזֵר מִמְּכֹלָה צֹאן וְאֵין בְּקֶר בְּרַפְתִּים: 18 וְאֵנִי בִיהוֹנָה אֶעֱלוּזָה אֶגִּילָה בְּאֵלֵהִי יִשְׁעֵי: 19 יְהוָה אֲדַנְּי חִלִּי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרַכְנִי לְמַנְצָח בְּגִיבוֹתֵי:

1 הַמִּשָּׂא אֲשֶׁר חִזָּה חִבְקוּק הַנְּבִיא: 2 עַד־אֲנֶה יְהוָה שׁוֹעֵתִי וְלֹא תִשְׁמַע אֲזַעַק אֲלֶיךָ חֲמַס וְלֹא תוֹשִׁיעַ: 3 לְמָה תִּרְאֵנִי אֵין וְעַמֵּל תִּבְטֵי וְשֵׁד וְחֲמַס לְנִגְדִי וַיְהִי רִיב וּמַדּוֹן יִשָּׂא: 4 עַל־כֵּן תִּפְגַּג תּוֹרָה וְלֹא־יֵצֵא לְנִצָּח מִשְׁפָּט כִּי רִשַׁע מְכַתִּיר אֶת־הַצַּדִּיק עַל־כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מִעֵקֶל: 5 רְאוּ בְּגוֹיִם וְהַבִּיטוּ וְהִתְמַהוּ תִמְהוּ כִּי־פִעֵל פִּעֵל בְּיַמִּיכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ כִּי יִסְפֵּר: 6 כִּי־הִנְנִי מְקִים אֶת־הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי הַמֵּר וְהַנְּמַהֵר הַהוֹלֵךְ לְמַרְחֵב־אֶרֶץ לְרִשַׁת מִשְׁכְּנוֹת לֹא־לוֹ: 7 אֵים וְנִרְאָה הוּא מְמַנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וְשִׂאתוֹ יֵצֵא: 8 וְקָלוּ מִנְמָרִים סוּסֵיוֹ וַחֲדוּ מִזְאֵבֵי עָרָב וּפְשׁוּ פְרָשָׁיו וּפְרָשָׁיו מִרְחוֹק יִבּוֹאוּ וְלִפּוֹ כִּנְשָׁר חֶשׁ לֹאֲכוֹל: 9 כְּלָה לְחֲמַס יִבּוֹא מִגַּמַּת פְּנֵיהֶם קְדִימָה וַיֵּאֲסֹף כְּחוֹל שָׁבִי: 10 וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּס וְרוֹנִים מִשְׁתַּק לוֹ הוּא לְכָל־מִבְצָר יִשְׁתַּק וַיַּצְבֵּר עִפּוֹר וַיִּלְכְּדֵה: 11 אֵז חֲלָף רוּחַ וַיַּעֲבֵר וְאִשֶׁם זָן כָּחוֹ לֹאֵלוֹ: 12 הַלּוֹא אֶתְהָ מִקְדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי קִדְשֵׁי לֹא נִמּוֹת יְהוָה לְמִשְׁפָּט שִׁמְתוֹ וַיַּצוֹר לְהוֹכִיחַ יְסֻדְתּוֹ: 13 טְהוֹר עֵינָיִם מִרְאוֹת רַע וְהַבִּיט אֶל־עַמֵּל לֹא תוֹכֵל לְמָה תִבְטֵי בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבִלַע רִשַׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ: 14 וַתַּעֲשֵׂה אָדָם כְּדַגֵּי הַיָּם כְּרֶמֶשׂ לֹא־מִשַׁל בּוֹ: 15 כְּלָה בְּחַכְהָ הַעֲלָה יְגָרְהוּ בְּחָרְמוֹ וַיֵּאֲסִפְהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ עַל־כֵּן וַיִּשְׁמַח וַיִּגְלֵל: 16 עַל־כֵּן יִזְבַּח לְחָרְמוֹ וַיִּקְטֵר לְמִכְמַרְתּוֹ כִּי בְהִמָּה שִׁמְן חֲלָלוּ וּמֵאֲכָלוּ בְּרֵאָה: 17 הַעַל כֵּן יִרִיק חָרְמוֹ וַתִּמְיֵד לְהַרְגַּ גּוֹיִם לֹא יַחְמוּל: ס

2 עַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶתִּיצְבָּה עַל־מִצּוֹר וְאֶצְפֶּה לְרֵאוֹת מִה־יְדִבְרֵי־בִי וּמִה אֲשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי: 2 וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה וַיֵּאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבְאֵר עַל־הַלְחוֹת לַמֶּעַן יְרוּץ קוֹרָא בּוֹ: 3 כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח לֶקֶץ וְלֹא יִכָּבֵד אִם־יִתְמַהֲמַה חֲכֵה־לוֹ כִּי־בֹא יִבָּא לֹא יֵאָחֵר: 4 הִנֵּה עֹפְלָה לֹא־יִשְׁרַה נִפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בְּאַמוּנָתוֹ יַחֲיֶה: 5 וְאִף כִּי־הֵינִי בּוֹגֵד גִּבְרִי יְהִיר וְלֹא יִנּוּה אֲשֶׁר הִרְחִיב כִּשְׂאוֹל נִפְשׁוֹ וְהוּא כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַע וַיֵּאֲסֹף אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם וַיִּקְבַּץ אֵלָיו כָּל־הַעַמִּים: 6 הַלּוֹא־אֵלָה כָּלֶם עָלָיו מִשַׁל יִשְׂאוּ וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ וַיֵּאמֶר הוּי הַמְרַבָּה לֹא־לוֹ עַד־מֵתִי וּמְכַבִּיד עָלָיו עֲבָטִיט: 7 הַלּוֹא פִתַע יְקוּמוּ נִשְׁכִּיךְ וַיִּקְצוּ מִזְעוּעֶיךָ וְהֵייתָ לְמִשְׁסוֹת לְמוֹ: 8 כִּי אֶתְהָ שְׁלוֹת גּוֹיִם רַבִּים וַיִּשְׁלֹךְ כָּל־יִתֵּר עַמִּים מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמַס־אֶרֶץ קָרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָּהּ: 9 הוּי בַצַּע בַּצַּע רַע לְבִיתוֹ לְשׁוֹם בְּמָרוֹם קָמוּ לְהַנְצִל מִכְּפָר־רַע: 10 וַעֲצַת בִּשְׁת לְבִיתְךָ קְצוֹת־עַמִּים רַבִּים וְחוֹטָא נִפְשָׁךָ: 11 כִּי־אֵבֶן

צפניה

1 דבר יהוה | אשר היה אל-צפניה בן-כוש בן-גדליה בראמריה בן-חזקיה בימי ואשיהו בראמון מלך יהודה: ² אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה: ³ אסף אדם ובהמה אסף עופי השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה: ⁴ ונטיתי ידו על יהודה ועל כל-יושבי ירושלים והכרתי מן-המקום הזה את שאר הבעל את-שם הכמרים עם-הכהנים: ⁵ ואת המשתחנים על-הגגות לצבא השמים ואת המשתחיים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: ⁶ ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא-בקשו את יהוה ולא דרשהו: ⁷ הים מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי-הכין יהוה זבח הקדוש קראיו: ⁸ והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על-השרים ועל-בני המלך ועל כל-הלבשים מלבוש נכרי: ⁹ ופקדתי על כל-הדולג על-המפתן ביום ההוא ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: ¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן-המשנה ושבך גדול מהגבעות: ¹¹ היילו ישיבי המכתש כי נדמה כל-עם כנען נכרתו כל-נטילי כסף: ¹² והיה בעת ההיא אחפש את-ירושלים בגרות ופקדתי על-האנשים הקפאים על-שמריהם האמרים בלבכם לא-יטיב יהוה ולא ירע: ¹³ והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובני בתיים ולא ישובו ונטעו כרמים ולא ישתו את-ייןם: ¹⁴ קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: ¹⁵ יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: ¹⁶ יום שופר ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות הגבוהות: ¹⁷ והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפר דמם כעפר ולחמם כגללים: ¹⁸ גם-כספם גם-זהבם לא-יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל-הארץ כי-כלה אר-נבהלה יעשה את כל-יושבי הארץ: **2** התקוששו וקושו הגוי לא נכסר: ² בטרם לדת חזק כמץ עבר יום בטרם | לא-יבוא עליכם חרון אפי יהוה בטרם לא-יבוא עליכם יום אפי יהוה: ³ בקשו את יהוה כל-עבני הארץ אשר משפטו פעלו בקשו-צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אפי יהוה: ⁴ כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ופקרון תעקר: ⁵ הוי ישיבי חבל הים גוי כרתים דברי יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתי מאין יושב: ⁶ והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: ⁷ והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצו כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב *שבותם (שביתם): ⁸ שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את-עמי ונגדילו על-גבולם: ⁹ לכן חי-אני נאם יהוה צבאות אלהי

ישראל כי-מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה-מלח ושממה עד-עולם שארית עמי יבזום ויתר *גוי (גוי) ינחלום: ¹⁰ זאת להם תחת גאונם כי חרפו ונגדלו על-עם יהוה צבאות: ¹¹ נורא יהוה עליהם כי רזה את כל-אלהי הארץ וישתחוו-לו איש ממקומו כל איי הגוים: ¹² גם-אתם כושים חללי חרבי המה: ¹³ וט ידו על-צפון ויאבד את-אשור וישם את-נינוה לשממה ציה כמדבר: ¹⁴ ורבצו בתוכה עדרים כל-חיתו-גוי גם-קאת גם-קפד בכפתריה ולינו קול ישור בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: ¹⁵ זאת העיר העליוה היושבת לנטח האמרה בלבכה אני ואפסי עוד ארץ | היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יגיע ידו: **3**

הוי מראה ונגאלה העיר הינה: ² לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל-אלהיה לא קרבה: ³ שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: ⁴ נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו-קדש חמסו תורה: ⁵ יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא-יודע עול בשת: ⁶ הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי-איש מאין יושב: ⁷ אמרתי אר-תיראי אותי תקחי מוסר ולא-יכרת מעונה כל אשר-פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: ⁸ לכן חפזי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפר עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל-הארץ: ⁹ כי-אז אהפך אל-עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד: ¹⁰ מעבר לנהרי-כוש עתרי בת-פוצי יובלון מנחתי: ¹¹ ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי-אז | אסיר מקרבך עליו גאותך ולא-תוספי לגבהה עוד בהר קדשי: ¹² והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה: ¹³ שארית ישראל לא-יעשו עולה ולא-ידברו כזב ולא-ימצא בפייהם לשון תרמית כי-המה ירעו ורבצו ואין מחריד: ¹⁴ רני בת-ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל-לב בת ירושלים: ¹⁵ הסיר יהוה משפטיך פנה איבר מלך ישראל | יהוה בקרבך לא-תיראי רע עוד: ¹⁶ ביום ההוא יאמר לירושלים אל-תיראי צאן אל-ירפו ידך: ¹⁷ יהוה אלהיך בקרבך גבור וישוע ויש עולך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עלך ברנה: ¹⁸ נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה: ¹⁹ הנני עשה את-כל-מעבך בעת ההיא והושעתי את-הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה ולשם בכל-הארץ בשתם: ²⁰ בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי-אתן אתכם לשם ולתהלה בכל-עמי הארץ בשובי את-שבותיכם לעיניכם אמר יהוה:

חגי

נאם יְהוָה וְעָשׂוּ כִּי־אָנִי אֲתֹכֶם נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: 5 אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אֲתֹכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְרוּחִי עִמָּדַת בְּתוֹכְכֶם אֶל־תִּירְאוּ: 6 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מֵעַתָּה הִיא וְאֲנִי מִרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַחֲרֻבָּה: 7 וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֻמְדַּת כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֵּאֲמִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: 8 לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: 9 גְּדוֹל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הֵאחֲרוֹן מִן־הֶרְאִשׁוֹן אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבִמְקוֹם הַזֶּה אֲתֵן שְׁלוֹם נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: 10 בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה לַתְּשִׁיעִי בִשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: 11 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׂאֵל־נָא אֶת־הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה לֵאמֹר: 12 הֵן | יִשְׂאֵאִישׁ בְּשֶׁר־קֹדֶשׁ בְּכַנֵּף בְּגָדוֹ וְנִגַּע בְּכַנְפוֹ אֶל־הַלְחָם וְאֶל־הַצִּיָּד וְאֶל־הַיַּיִן וְאֶל־שֶׁמֶן וְאֶל־כָּל־מֵאֲכָל הַיִּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹד הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא: 13 וַיֹּאמֶר חֲגִי אִם־יִגַּע טְמֵא־נִפְשׁ בְּכָל־אֵלֶּה הִיטְמָא וַיַּעֲבֹד הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא: 14 וַיַּעַן חֲגִי וַיֹּאמֶר כִּן הָעֵם־הַזֶּה וְכִן־הִגִּי הַזֶּה לִפְנֵי נָאִם־יְהוָה וְכִן כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טְמֵא הוּא: 15 וְעַתָּה שִׂימוּ־נָא לִבְבְּכֶם מִן־הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלָּה מִטְרַם שׁוֹם־אֲבָן אֶל־אֲבָן בְּהִיכַל יְהוָה: 16 מִהַיּוֹתֶם בָּא אֶל־עֲרַמַת עֲשָׂרִים וְהִיתָה עֲשָׂרָה בָּא אֶל־הַיִּקְבַּ לְחֹשֶׁף חֲמִשִּׁים פֹּרָה וְהִיתָה עֲשָׂרִים: 17 הַכִּיתִי אֲתֹכֶם בְּשִׁדְפוֹן וּבִירְקוֹן וּבְבָרָד אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְאִין־אֲתֹכֶם אֵלַי נָאִם־יְהוָה: 18 שִׂימוּ־נָא לִבְבְּכֶם מִן־הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלָּה מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעַה לַתְּשִׁיעִי לְמַן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יִסַּד הַיִּכְלִי־יְהוָה שִׂימוּ לִבְבְּכֶם: 19 הַעוֹד הַזֶּרַע בְּמַגּוּרָה וְעַד־הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמוֹן וְעַץ הַצִּיָּת לֹא נִשְׂא מִן־הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרָה: 20 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה | שְׁנִית אֶל־חֲגִי בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר: 21 אָמַר אֶל־זָרְבָבֶל פַּחַת־יְהוָה לֵאמֹר אָנִי מִרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: 22 וְהִפְכֹתִי כֶסֶף מִמַּלְכוּת וְהַשְׁמַדְתִּי חֻזֶּק מִמַּלְכוּת הַגּוֹיִם וְהִפְכֹתִי מִרְכָּבָה וְרִכְבִּיָּה וַיְרִדוּ סוּסִים וְרִכְבֵיהֶם אִישׁ בְּחֶרֶב אַחִיו: 23 בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם־יְהוָה צְבָאוֹת אֶקְחָךְ זָרְבָבֶל בְּרִשְׁאֵלִיתִיאל עַבְדִּי נָאִם־יְהוָה וְשִׁמְתִּיךָ כַּחוֹתֶם כִּי־בָרַךְ בְּחִרְתִּי נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת:

1 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲגִי הַנְּבִיא אֶל־זָרְבָבֶל בְּרִשְׁאֵלִיתִיאל פַּחַת יְהוָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּרִי־הוֹצֵדֶק הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל לֵאמֹר: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עֲתִבָּא עֲתִבִּית יְהוָה לְהַבְנוֹת: 3 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: 4 הַעַת לְכֶם אֲתֶם לִשְׁבַת בְּבִתְיֹכֶם סְפוּיִם וְהַבַּיִת הַזֶּה חֲרַב: 5 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לִבְבְּכֶם עַל־דְּרֹכֵיכֶם: 6 זָרְעוּתֶם הַרְבֵּה וְהִבָּא מֵעַתָּה אֲכוֹל וְאִין־לִשְׁבַעַה שְׁתוּ וְאִין־לִשְׁכָּרָה לְבוֹשׁ וְאִין־לֶחֶם לוֹ וְהַמְשַׁתְּכֵר מִשְׁתַּכֵּר אֶל־צִרוֹר נְקוּב: 7 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לִבְבְּכֶם עַל־דְּרֹכֵיכֶם: 8 עַל־וַיִּהְיֶה וְהַבְּאֵתֶם עֵץ וּבְנֵי הַבַּיִת וְאַרְצָה־בּוֹ *וְאֹכְבַד (וְאֹכְבַדָּה) אָמַר יְהוָה: 9 פְּנֵה אֶל־הַרְבֵּה וְהִנֵּה לְמַעַט וְהַבְּאֵתֶם הַבַּיִת וְנִפְחַתִּי בּוֹ יַעַן מִה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא חֲרַב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ: 10 עַל־כֵּן עָלִיכֶם כָּל־אִין־שְׁמִים מִטַּל וְהָאָרֶץ כָּל־אֵה יְבוּלָה: 11 וְאֶקְרָא חֲרַב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַהָרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־הַתִּירֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר וְעַל־אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל־הָאֲדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־כָּל־יִגְעַע כְּפִיִּם: 12 וַיִּשְׁמַע זָרְבָבֶל | בְּרִשְׁלִיתִיאל וַיְהוֹשֻׁעַ בְּרִי־הוֹצֵדֶק הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וְכָל | שְׂאֵרֵית הָעַם בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־דְּבַר־יְהוָה הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר שְׁלַחוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָעַם מִפְּנֵי יְהוָה: 13 וַיֹּאמֶר חֲגִי מִלֵּאךְ יְהוָה בְּמִלְאָכָה יְהוָה לְעַם לֵאמֹר אָנִי אֲתֹכֶם נָאִם־יְהוָה: 14 וַיַּעַר יְהוָה אֶת־רוּחַ זָרְבָבֶל בְּרִשְׁלִיתִיאל פַּחַת יְהוָה וְאֶת־רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בְּרִי־הוֹצֵדֶק הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וְאֶת־רוּחַ כָּל שְׂאֵרֵית הָעַם וַיִּבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ מִלְּאָכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם: 15 בַּיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעַה לַחֹדֶשׁ בִּשְׁשִׁי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ:

2 בְּשִׁבְעִי בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: 2 אָמַר־נָא אֶל־זָרְבָבֶל בְּרִשְׁלִיתִיאל פַּחַת יְהוָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּרִי־הוֹצֵדֶק הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וְאֶל־שְׂאֵרֵית הָעַם לֵאמֹר: 3 מִי בְּכֶם הַנִּשְׂאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה בְּכַבּוּדוֹ הֶרְאִשׁוֹן וְמִה אֲתֶם רְאִים אֹתוֹ עַתָּה הַלּוֹא כְּמִהוּ כָּאִין בְּעֵינֵיכֶם: 4 וְעַתָּה חֻזֶּק זָרְבָבֶל | נָאִם־יְהוָה וְחֻזֶּק יְהוֹשֻׁעַ בְּרִי־הוֹצֵדֶק הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וְחֻזֶּק כָּל־עַם הָאָרֶץ

זְכַרְיָה

1 בחדש השמיני בשנת שתיים לדריוש היה דבר־יהוה אל־זכריה בְּרַבְרָכְיָה בְּרַעְדָּו הנביא לאמר: ² קצף יהוה על־אבותיכם קצף: ³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: ⁴ אל־תהיו כעבתיכם אשר קראו־אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים *ומעלליכם (ומעלליכם) הרעים ולא שמעו ולא־הקשבו אלי נאם־יהוה: ⁵ אבותיכם איהיהם והנבאים הלעולם יחיו: ⁶ אך | דברי וחקי אשר צויתי את־עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישבו ויאמרו כִּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: ⁷ ס ביום עשרים וארבעה לעשתי־עשר חדש הוא־חדש שבט בשנת שתיים לדריוש היה דבר־יהוה אל־זכריה בְּרַבְרָכְיָהוּ בְּרַעְדָּו הנביא לאמר: ⁸ ראיתי | הלילה והנה־איש רכב על־סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: ⁹ ואמר מה־אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה־המה אלה: ¹⁰ וישן האיש העמד ביר־ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ¹¹ ויענו את־מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו היתה־לכנו בארץ והנה כל־הארץ ישבת ושקטה: ¹² וישן מלאך־יהוה ויאמר יהוה צבאות עד־מתי אתה לא־תרחם את־ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: ¹³ וישן יהוה את־המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: ¹⁴ ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה: ¹⁵ וקצף גדול אני קצף על־הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: ¹⁶ לכן כה־אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בנה נאם יהוה צבאות *וקוה (וקו) ונטה על־ירושלם: ¹⁷ עוד | קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את־ציון ובחר עוד בירושלם: ¹⁸ ס

2 ואשא את־עיני וארא והנה ארבע קרנות: ² ואמר אל־המלאך הדבר בי מה־אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את־יהודה את־ישראל וירושלם: ³ ויראני יהוה ארבעה חרשים: ⁴ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר־זרו את־יהודה כפי־איש לא־נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידיות את־קרנות הגוים הנשאים קרן אל־ארץ יהודה לזרותה: ⁵ ואשא עיני וארא והנה־איש ובידו חבל מדה: ⁶ ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את־ירושלם לראות כמה־רחבה וכמה ארכה: ⁷ והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ⁸ ויאמר אלו רץ דבר אל־הנער הלז לאמר פרוזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה: ⁹ ואני אהיה־לה נאם־יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ¹⁰ הוי הוי וגסו מארץ צפון נאם־יהוה כִּי כִּאֲרַבֵּע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם־יהוה: ¹¹ הוי ציון המלטי יושבת בת־בבל: ¹² ס כִּי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אלי־הגוים השללים אתכם כִּי הנגע בכם נגע בבבת עיני: ¹³ כִּי הנני מניף את־ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כִּי־יהוה צבאות שלחני: ¹⁴ ס רגי ושחתי בת־ציון כִּי הנני־בא ושכנתי בתוך נאם־יהוה: ¹⁵ ונלוו גוים רבים אל־יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוך וידעת כִּי־יהוה צבאות שלחני אלי: ¹⁶ ונחל יהוה

את־יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם: ¹⁷ הס כל־בשר מפני יהוה כִּי נעור ממעון קדשו: ¹⁸ ס

3 ויראני את־יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על־ימין לשטנו: ² ויאמר יהוה אל־השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: ³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ⁴ וישן ויאמר אל־העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ⁵ ואמר וישמו צניף טהור על־ראשו וישמו הצניף הטהור על־ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד: ⁶ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: ⁷ כה־אמר יהוה צבאות אם־בדרכי תלך ואם את־משמרת־י תשמר וגם־אתה תדין את־ביתי וגם תשמר את־חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: ⁸ שמע־נא יהושע | הכהן הגדול אתה ורעיך השבים לפניך כִּי־אנשי מופת המה כִּי־הנני מביא את־עבדי צמח: ⁹ כִּי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על־אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את־עין הארץ־היא ביום אחד: ¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל־תחת גפן ואל־תחת תאנה:

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר־יעור משנתו: ² ויאמר אלי מה אתה ראה *ויאמר (ואמר) ראיתי | והנה מנורת זהב כלה וגלה על־ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על־ראשה: ³ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על־שמאלה: ⁴ ואען ואמר אל־המלאך הדבר בי לאמר מה־אלה אדני: ⁵ וישן המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה־המה אלה ואמר לא אדני: ⁶ וישן ויאמר אלי לאמר זה דבר־יהוה אל־זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כִּי אם־ברוחו אמר יהוה צבאות: ⁷ מי־אתה הר־הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את־האבן הראשה תשאות תן חן לה: ⁸ פ *יהי דבר־יהוה אלי לאמר: ⁹ ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כִּי־יהוה צבאות שלחני אליכם: ¹⁰ כִּי מי ביד ליום קטנות ושחחו וראו את־האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה־אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל־הארץ: ¹¹ ואען ואמר אליו מה־שני הזיתים האלה על־ימין המנורה ועל־שמאלה: ¹² ואען שנית ואמר אליו מה־שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: ¹³ ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה־אלה ואמר לא אדני: ¹⁴ ויאמר אלה שני בני־היצהר העמדים על־אדון כל־הארץ:

5 ואשוב ואשא עיני וארא והנה מגלה עפה: ² ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ³ ויאמר אלי זאת האלה היצאת על־פני כל־הארץ כִּי כל־הגבב מזה כמוה נקה וכל־הנשבע מזה כמוה נקה: ⁴ הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל־בית הגבב ואל־בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת־עציו ואת־אבניו: ⁵ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היצאת הזאת: ⁶ ואמר מה־היא ויאמר זאת האיפה היצאת ויאמר זאת עינים בכל־הארץ: ⁷ והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: ⁸ ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל־תוך האיפה וישלך את־אבן העפרת אל־פיה: ⁹ ואשא עיני וארא והנה שתיים

נשים ויצאות רוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה אתהאיפה בין הארץ ובין השמים: 10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות אתהאיפה: 11 ויאמר אלי לבנותלה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם עלמכנתה: ס

6 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות ויצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: 2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים: 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרבעית סוסים ברדים אמצים: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מהאלה אדני: 5 וען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים ויצאות מהתיצב עלאדון כל הארץ: 6 אשרבה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן: 7 והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: 8 ויעק איתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון: 9 ויהי דברי הוה אלי לאמר: 10 לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אמה ביום ההוא ובאת בית אישיה ברצפניה אשר באו מבבל: 11 ולקחת כספי וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהווצדק הכהן הגדול: 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתי וצמח ובנה את היכל יהוה: 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא יבנה הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: 14 והעטרות תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן ברצפניה לזכרון בהיכל יהוה: 15 ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אמי שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם: ס

7 והי בשנת ארבע לדרוש המלך היה דברי הוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: 2 וישלח ביה אל שרי אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האכבה בחדש החמישי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: 4 ויהי דברי הוה צבאות אלי לאמר: 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתיים: 7 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלים ישבת ושלוה ועריה סביביתה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דברי הוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: 11 ומאנו להקשיב ויתנו כתף סגרת ואזניהם הכבדו משמוע: 12 ולכם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברואו ביד הנביאים הראשנים והי קצר גדול מאת יהוה צבאות: 13 והי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערים על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה: 15

8 ויהי דברי הוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבת אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והרי יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיילי לכם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים

בימים האלה את הדברים האלה מפיו הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מרהצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: 13 והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבת זממתי בימים האלה להטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש | את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאבהו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: 18 ויהי דברי הוה צבאות אלי לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: 21 והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלקה גם אני: 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: ס

9 משא דברי הוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 וגם חמת תגבלה צר וצידון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות: 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי יהביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס: 8 וחילתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בראתנות: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונקרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלום מים עדיים ומזקה עד אפסי ארץ: 11 גם את דם בריתך שלחתי אסירוך מבור אין מים בו: 12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשוב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועורתי בנך ציון על בנין יון ושמתיך כתר גבור: 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח: 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני יזר מתנוססות על אדמתו: 17 כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיונים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו יאון והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן וענו כי אין רעה: 3 על הרעים חרה אפי ועל העתידים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו: 5 והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: 6 וגברתי | את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי

רחמתיים והיו כאשר לא־זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם:
 7 והיו כגבור אפרים ושמוח לבם כמו־יון ובניהם יראו ושמוחו יגל
 לבם ביהוה: 8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו:
 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים וזכרוני וחינו את־בניהם ושבו:
 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל־ארץ גלעד ולבנון
 אביאם ולא ימצא להם: 11 ועבר ביום צרה והכה ביום גלים והבישו
 כל מצולות יאר והירד גאון אשור ושבת מצרים יסור: 12 וגברתים
 ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה: ס

11 פתח לבנון דלתיק ותאכל אש בארץ: 2 הילל ברזש
 כי־נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
 *הבצור (הבציר): 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת
 כפירים כי שדד גאון הירדן: ס 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את־צאן
 ההרעה: 5 אשר קניהן והרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברך יהוה
 ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על־ישבי
 הארץ נאם־יהוה והנה אנכי ממציא את־האדם איש ביד־רעהו וביד
 מלכו וכתתו את־הארץ ולא אציל מידם: 7 וארעה את־צאן ההרעה
 לכן עניי הצאן ואקח־לי שני מקלות לא־אד קראתי נעם ולא־אחד
 קראתי חבלים וארעה את־הצאן: 8 ואכחד את־שלישת הרעים
 בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם־נפשם בחלה בי: 9 ואמר לא
 ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה
 אשה את־בשר רעותה: 10 ואקח את־מקלי את־נעם ואגדע אתו
 להפיר את־בריתי אשר כרתי את־כל־העמים: 11 ותפר ביום ההוא
 וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דברי־יהוה הוא: 12 ואמר
 אליהם אם־טוב בעיניכם הבו שכרי ואם־לא | חדלו וישקלו
 את־שכרי שלשים כסף: 13 ואמר יהוה אלי השליכהו אל־היוצר
 אדר הילך אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך
 אתו בית יהוה אל־היוצר: 14 ואגדע את־מקלי השני את החבלים
 להפיר את־האחזה בן יהודה ובן ישראל: ס 15 ואמר יהוה אלי עוד
 קח־לך כלי רעה אולי: 16 כי הנה־אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות
 לא־יפקד הנער לא־יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא לכלל
 ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק: ס 17 הוי רעי האיליעזבי
 הצאן חרב על־זרעו ועל־עין ימינו זרעו יבוש תיבוש ועין ימינו כהה
 תכה: ס

12 משא דברי־יהוה על־ישראל נאם־יהוה נטה שמים ויסד
 ארץ ויצר רוח־אדם בקרבן: פ 2 הנה אנכי שם את־ירושלם
 סר־רעל לכל־העמים סביב וגם על־יהודה יהיה במצור על־ירושלם:
 3 והיה ביום־ההוא אשים את־ירושלם אבן מעמסה לכל־העמים
 כל־עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ: 4 ביום ההוא
 נאם־יהוה אכה כל־סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל־בית יהודה
 אפקח את־עיני וכל־סוס העמים אכה בעורו: 5 ואמרו אלפי יהודה
 בלבם אמצה לי יושבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא
 אשים את־אלפי יהודה ככור אש בעצים וכל־פיד אש בעמיר ואכלו
 על־ימין ועל־שמאל את־כל־העמים סביב וישבה ירושלם עוד
 תחתיה בירושלם: פ 7 והושיע יהוה את־אהלי יהודה בראשנה
 למען לא־תגדל תפארת בית־דוד ותפארת ישב ירושלם על־יהודה:
 8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי ירושלם והיה הנכשל בהם ביום
 ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: 9 והיה ביום
 ההוא אבקש להשמיד את־כל־הגוים הבאים על־ירושלם:
 10 ונשפכתי על־בית דוד ועל | יושבי ירושלם רוח חן ותחנונים
 והביטו אלי את אשר־דקרו וספדו עליו כמספד על־היחיד והמר
 עליו כהמר על־הבכור: 11 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם
 כמספד הד־רמון בבקעת מגדון: 12 וספדה הארץ משפחות
 משפחות לבד משפחת בית־דוד לבד ונשיהם לבד משפחת
 בית־נתן לבד ונשיהם לבד: 13 משפחת בית־לוי לבד ונשיהם לבד

משפחת השמעיל לבד ונשיהם לבד: 14 כל המשפחות הנשארות
 משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד: ס
13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם
 לחטאת ולנדה: 2 והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות
 אכרית את־שמות העצבים מן־הארץ ולא יזכרו עוד וגם
 את־הנביאים ואת־רוח הטמאה אעביר מן־הארץ: 3 והיה כי־יבא
 איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם
 יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבאו: 4 והיה | ביום ההוא יבשו
 הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש:
 5 ואמר לא נביא אנכי איש־עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי:
 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הפיתי בית
 מאהב: ס 7 חרב עורי על־רעי ועל־גבר עמיתי נאם יהוה צבאות
 הר את־הרעה ותפוצן הצאן והשבת ידי על־הצעירים: 8 והיה
 בכל־הארץ נאם־יהוה פי־שנים זה יכרתו יגעו והשלישית יתרו בה:
 9 והבאתי את־השלישית באש וצרפתים כצרף את־הכסף ובחנתים
 כבתן את־הזהב הוא | יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי
 הוא והוא יאמר יהוה אלהי: ס

14 הנה יום־בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: 2 ואספתי
 את־כל־הגוים | אל־ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשפו
 הבתים והנשים *תשגלנה (תשכבנה) ויצא חצי העיר בגולה ויתר
 העם לא יכרת מן־העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום
 הלחמו ביום קרב: 4 ועמדו רגליו ביום־ההוא על־הר הזתים אשר
 על־פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה ומה גיא
 גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו־נגבה: 5 ונסתם גיא־הר
 כי־יגע גי־הרים אל־אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי
 עזיה מלך־יהודה ובא יהוה אלהי כל־קודשים עמה: 6 והיה ביום
 ההוא לא־יהיה אור יקרות *יקפאון (וקפאון): 7 והיה יום־אחד הוא
 ידע ליהוה לא־יום ולא לילה והיה לעת־ערב יהיה־אור: 8 והיה |
 ביום ההוא יצאו מיס־חיים מירושלם חצום אל־הים הקדמוני ויחצים
 אל־הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: 9 והיה יהוה למלך
 על־כל־הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב
 כל־הארץ כערכה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה
 למשער בנימן עד־מלקום שער הראשון עד־שער הפנים ומגדל
 חננאל עד יקבי המלך: 11 וישבו זה וחרם לא יהיה־עוד וישבה
 ירושלם לבטח: 12 וזאת | תהיה המגפה אשר יגר יהוה
 את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלם המק | בשרו והוא עמד
 על־רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם: 13 והיה ביום
 ההוא תהיה מהומת־יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה
 ידו על־יד רעהו: 14 וגם־יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל־הגוים
 סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפוד
 הגמל והחמור וכל־הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
 הזאת: 16 והיה כל־הנותר מכל־הגוים הבאים על־ירושלם ועלו מדי
 שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את־חג הסכות:
 17 והיה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלם
 להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם:
 18 ואם־משפחת מצרים לא־תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה
 המגפה אשר יגר יהוה את־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג
 הסכות: 19 זאת תהיה חטאת מצרים וחסאת כל־הגוים אשר לא
 יעלו לחג את־חג הסכות: 20 ביום ההוא יהיה על־מצלות הסוס
 קודש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח:
 21 והיה כל־סיר בירושלם וביהודה קודש ליהוה צבאות ובאו
 כל־הנזבים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא־יהיה כנעני עוד
 בבית־יהוה צבאות ביום ההוא:

מלאכי

1 משא דברי־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי: ² אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואהב את־יעקב: ³ ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שממה ואת־נחלתו לתנות מדבר: ⁴ כִּי־תאמר אדום רשענו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר־זעם יהוה עד־עולם: ⁵ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: ⁶ בן יכבד אב ועבד אדניו ואם־אב אני איה כבודי ואם־אדונים אני איה מוראי אמר | יהוה צבאות לכם הכהנים בזו שמי ואמרתם במה בזינו את־שמי: ⁷ מגישים על־מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: ⁸ וכִּי־תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבתי נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: ⁹ ועתה חלד־נא פני־אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: ¹⁰ מי גם־בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין־לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם: ¹¹ כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כִּי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: ¹² ואתם מחללים אותי באמרכם שלחן אדני מגאל הוא ויבנו נבזה אכלו: ¹³ ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת־הפסח ואת־החולה והבאתם את־המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: ¹⁴ וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כִּי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: **2** ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: ² אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה וארותי את־ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על־לב: ³ הנני גער לכם את־הירע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: ⁴ וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות: ⁵ בריתי | היתה אתו החיים והשלום ואתנם־לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא: ⁶ תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא־נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: ⁷ כִּי־שפתי כהן ישמר־דעת ותורה יבקשו מפיהו כִּי מלאך יהוה צבאות הוא: ⁸ ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: ⁹ וגם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי אשר אינכם שמרים את־דרכי ונשאים פנים בתורה: ¹⁰ הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו: ¹¹ בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי | חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת־אל נכר: ¹² יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: ¹³ וזאת שנית תעשו כסות דמעה את־מזבח יהוה וכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם: ¹⁴ ואמרתם על־מה על כִּי־יהוה העיד בינך וביני | אשת נעור־ך

אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך: ¹⁵ ולא־אתך עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעור־ך אל־יבגד: ¹⁶ כִּי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על־לבשו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: ¹⁷ הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב | בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

3 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני ופתאם יבוא אל־היכלו האדון | אשר־אתם מבקשים ומלאך הברית אשר־אתם חפצים הנה־בא אמר יהוה צבאות: ² ומי מכלכל את־יוםם בואו ומי העמד בהראותו כִּי־הוא כאש מצרף וכברית מכבסים: ³ וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את־בני־לוי וזקק אתם כזהב וכסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: ⁴ וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: ⁵ וקרבתי אליכם למשפט והייתי | עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום ומטיגרי ולא יראוני אמר יהוה צבאות: ⁶ כי אני יהוה לא שנית ואתם בני־יעקב לא כליתם: ⁷ למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: ⁹ במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: ¹⁰ הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי־ד: ¹¹ וגערתי לכם באכל ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ¹² ואשרו אתכם כל־הגוים כִּי־תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: ¹³ חזקו עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך: ¹⁴ אמרתם שווא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרניות מפני יהוה צבאות: ¹⁵ ועתה אנחנו מאשרים זדים גם־נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: ¹⁶ אז נדברו יראי יהוה איש את־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: ¹⁷ והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו: ¹⁸ ושבבתם וראיתם בן צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: ¹⁹ כִּי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: ²⁰ וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ²¹ ועסותם רשעים כִּי־יהיו אפר תחת רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: ²² זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים: ²³ הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: ²⁴ והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והפיתי את־הארץ חרם: